

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200885

UNIVERSAL
LIBRARY

Author ನಾಗೇಶರಾವ್, P. V.

Title ಕಲಕಾರ ಯೋಗೀಶ್ವರ ಶ್ರುತಾಂಶು

This book should be returned on or before the date

last marked below.

1953

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂಡಳಿ,
ಧಾರವಾಡ.

ಶ್ರೀ
ಫಲಾಹಾರಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರ
ಪುರಾಣವು

ಬಳ್ಳಾರಿ.

ಸರ್ವದರ್ಶನತೀರ್ಥ, ಮೈಸೂರು ಆಸ್ಥಾನ ಪಂಡಿತ, ಕಲಾಪ್ರಪೂರ್ಣ,
ಶಿವಕವಿನರ್ಯ, ಶಿ. ಪಂ. ವೈ. ನಾಗೇಶಕವಿ
ವಿರಚಿತಮಾದುದು.

ಶಾ. ಶಕ ೧೮೭೫ ಸನ್ ೧೯೫೩.

ಬೆಲೆ: ೫-೦-೦.

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂಡಿಲ,
ಧಾರವಾಡ.

ಪ್ರಕಟನಾಲಯ.

ಶ್ರೀ ಫಲಾಹಾರೇಶ್ವರಮಠ,
ಅನರಾದಿ.

ತಾ|| ರಾಮದುರ್ಗ. ಜಿ: ಬೆಳಗಾವಿ.

ಪ್ರಕಾಶಕರು:-

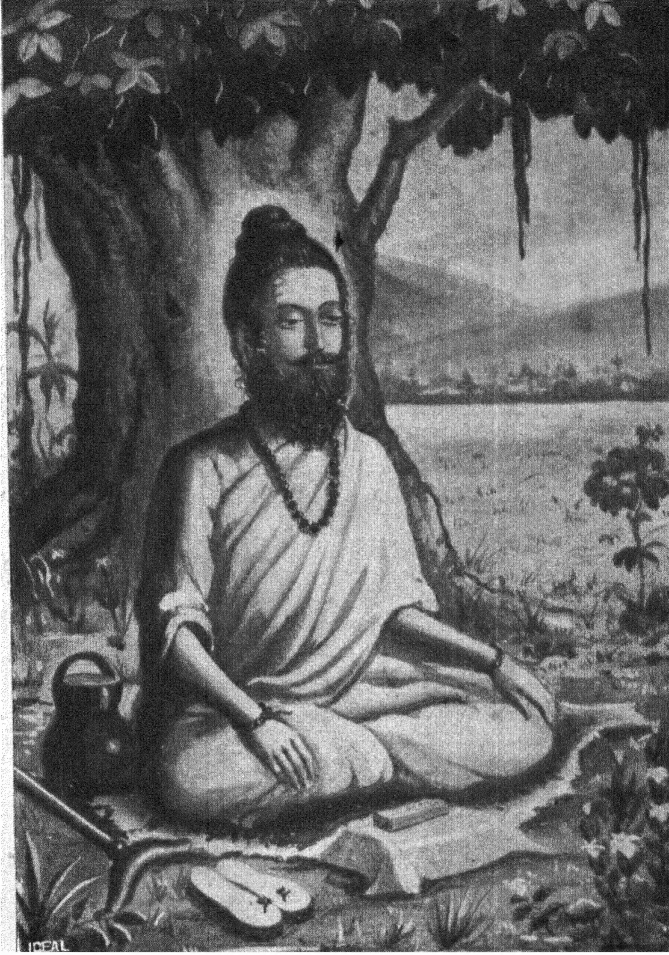
ಶ್ರೀ. ನಿ. ಪ್ರ. ಶಿವನೂರ್ಮಿಸ್ವಾಮಿಗಳು
ಫಲಾಹಾರೇಶ್ವರಮಠ,
ಅನರಾದಿ.

ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕುಗಳು.

ಅನರಾದಿಯ ಶ್ರೀ ಫಲಾಹಾರೇಶ್ವರ ಮಠದಿಂದ
ಕಾಯ್ದಿರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ.

ಮುದ್ರಕರು:-

ಶ್ರೀಯುತ ಪಿ. ಜಿ. ಮಾಗಡಿ,
ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ವರ್ಕ್ಸ್,
ದುರ್ಗದ-ಬೈಲ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ.

ಶ್ರೀ ಅನರಾದಿ ಫಲಾಹಾರೇಶ್ವರ ಮಠಾಧ್ಯಕ್ಷ ಆದ್ಯ ಮಹಾತಪಸ್ವಿ
ಶ್ರೀ. ನಿ. ಪ್ರ. ಫಲಾಹಾರ ಮಹಾಶಿವೋದೀಗರು.

ಶ್ರೀ ಅರಬಾವಿ ದುರದುಂಡೇಶ್ವರ ಮಠಾಧ್ಯಕ್ಷ ಮಹಾತಪಸ್ವಿ
ಶ್ರೀ. ನಿ. ಪ್ರ. ಮಹಾಂತ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು.

ಅರ್ಪಣ ಪತ್ರಿಕೆ.

ಭಕ್ತಿ, ಜ್ಞಾನ, ವೈರಾಗ್ಯಾದಿ ಸಕಲನಿಜಜಂಗಮಲಕ್ಷಣ
ಗಳಿಂದೊಪ್ಪುವ ಚರಾಚಾರ್ಯ ವೃದ್ಧಮಹಾತಪಸ್ವಿ ಅರಬಾವಿ
ದುರದುಂಡೀಶ್ವರನುರಾಧ್ಯಕ್ಷ ಶ್ರೀ. ನಿ. ಪ್ರ. ಮಹಾಂತ ಶಿವ
ಯೋಗಿಗಳವರ ಸತ್ಕೃಪಾಶೀರ್ವಾದಬಲದಿಂದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ
ಆಚಂದ್ರಾರ್ಕವಾಗಿ ಸಫಲವಾಗಿ ಮೆರೆಯಲೆಂಬ ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ
ಆ ಮಹಾತ್ಮರ ಪೂಜ್ಯಪಾದಪದ್ಮಯುಗ್ಮಕ್ಕೆ ಈ ಪವಿತ್ರಗ್ರಂಥ
ಪುಷ್ಪವು ಭಕ್ತಿಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಅ-ದೀ-ಸಾ-ನ- ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ
ಅರ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಶಿವನೂರ್ಮಿಸ್ವಾಮಿ ಫಲಾಹಾರೇಶ್ವರನುತ,
ಅನರಾದಿ.

ಶ್ರೀ ನಾಗೇಶಕವಿಕೃತ
ಶ್ರೀ ಫಲಾಹಾರಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರಾಷ್ಟಕವು.

ಗುರುವೇ ಭಕ್ತಸಮೂಹಕಲ್ಪತರುವೇ ನಿನ್ನಂಘ್ರಿಪಂಕೇಜದೋಳ್ |
ನಿರುತಂ ಧ್ಯಾನಮಧುಪ್ರಮತ್ತಮೆನಿಸುತ್ತಂ ಸ್ತೋತ್ರಝಂಕಾರಮಂ ||
ನೆರೆ ಗೈಯುತ್ತಿರುವಾ ದ್ವಿರೇಫಪದಮಂ ಮನ್ಮಾನಸಕ್ಕಿತ್ತು ನೀಂ |
ಪೊರೆಯೈ ಶ್ರೀಶಿವಯೋಗಿರಾಜನೆ ಫಲಾಹಾರೇಶನೇ ಪೂಜ್ಯನೇ ||೧||

ಶಿವನೆಂಬೊಳ್ಳಿಸರಿದಸೂಟಮಠದೋಳ್ ಮೈವೆತ್ತು ನೀನಾಂತ ಶೈ |
ಶವದೋಳ್ ಕೂರ್ಮಿಯೊಳ್ಳಿದೆ ಕಾಯ್ದು ತುರುಗಳ್ ನಿನ್ನಲ್ಲದಾವತ್ತಿಯಂ ||
ತವೆ ತಾಳ್ವದ್ವವೊ ಸಂತತಂ ನನಗಮಾ ಸತ್ತೈಮಮಂ ಕೊಟ್ಟು ನಿ |
ನ್ನವನಂ ಮಾಡು ಸುಯೋಗಿರಾಜನೆ ಫಲಾಹಾರೇಶನೇ ಪೂಜ್ಯನೇ ||೨||

ಚರವೇಷಾಸ್ಥಿತನಾಗಿ ಬಂದ ಗಿರಿಯಾ ಮಲ್ಲಯ್ಯನಂ ಕಂಡು ನಿ |
ಭರಮೋದಾಬ್ಧಿಯೊಳೀಸಿ ತಚ್ಚರಣಪೂಜಾಲೋಲನಾದಂದು ನೀಂ ||
ನೆರೆ ತಾಳ್ವಾ ಗುರುಭಕ್ತಿಯಂ ಕಲಿವ ಶಿಷ್ಯತ್ವಂ ಮದೀಯಾತ್ಮದ |
ಲ್ಲಿರುವಂತಾಗಿಸು ಯೋಗಿರಾಜನೆ ಫಲಾಹಾರೇಶನೇ ಪೂಜ್ಯನೇ ||೩||

ವರಕೋಣ್ಣೂರ ಶಿವಾಯನಾ ಮಠದೊಳತ್ಯಾಮೋದದಿದುರ್ ಭ |
ಕ್ತರ ವೃಂದಕ್ಕೆ ಸುವೀರಶೈವಮತತತ್ಪಾರ್ಥಂಗಳಂ ನಾಡೆ ಬಿ ||
ತ್ತರಿಸಿದಾ ಭವದೀಯ ಬೋಧವಚದಂತಾಂ ಬಾಳ್ವ ಸದ್ವೃತ್ತಿಯಂ |
ನೆರೆ ನೀಡೈ ಶಿವಯೋಗಿರಾಜನೆ ಫಲಾಹಾರೇಶನೇ ಪೂಜ್ಯನೇ ||೪||

ನಲವಿಂದಂದು ಮಲಾಪಹಾರನದಿಯೋಳ್ ಪೂರ್ಣಪ್ರವಾಹಸ್ಥಕಂ |
ಬಳ ಭವ್ಯಾಸನದಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸುತದಂ ನೀಂ ದಾಂಟಿದಂತೆನ್ನು ಮಂ ||
ಮಲದುಃಖಂಗಳ ಮೂರನಾಂತ ಮಮಕಾರಾಂಭೋಧಿಯಂ ದಾಂಟಿಸೈ |
ಮಲವಿಘ್ನಂಸಕ ಯೋಗಿರಾಜನೆ ಫಲಾಹಾರೇಶನೇ ಪೂಜ್ಯನೇ ||೫||

ನರಗುಂದಕ್ಷಿನಾಥನಾವವಿಧದಿಂ ದೂರಾಗದಿವೊಂದು ಭೀ |
ಕರೋಗಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಬಂದು ಮೊರೆವೊಕ್ಕಂದಾ ರುಜಾಬಾಧೆಯಂ ||
ವರಮಂತ್ರೋದಕದಿಂ ನಿವಾರಿಸಿದ ನಿನ್ನಾ ಭಕ್ತವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂ |
ಪೊರೆಯೆನ್ನಂ ಶಿವಯೋಗಿರಾಜನೆ ಫಲಾಹಾರೇಶನೇ ಪೂಜ್ಯನೇ ||೬||

ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನ ಸೌಖ್ಯದೊಳ್ ಬೆರೆದು ನೀನಿರ್ದೆಂದು ನಿನ್ನಂಭಿಯಂ |
ತವೆ ಪೊರ್ದಲ್ಬರುವಾಗಲ್ಲ ಹೊಳೆಯೋಳ್ ತಾಂ ಬಿದ್ದು ತೇಲಾಡುತಿ ||
ಪವನಂ ಬಾಲಕನಂ ತೃದೀಯ ಕರದಿಂದೆತ್ತುತ್ತೆ ಕಾಪಾಡಿದಂ |
ತವನಂ ರಕ್ಷಿಸು ಯೋಗಿರಾಜನೆ ಫಲಾಹಾರೇಶನೇ ಪೂಜ್ಯನೇ ||೨||

ಅವರಾದಿಸ್ಥಿತ ಲೋಕಮಾನ್ಯ ಮಠದೊಳ್ ನೀನಾವಗಂ ಭವ್ಯತೇ |
ಜವೆ ಮೈಯಾಗೆ ಸಮಾಧಿಯೋಳ್ ನೆಲಸುತಂ ಭಕ್ತರ್ಮಳಿಷ್ಟಾರ್ಥವೀ ||
ಯುವ ಕಾರುಣ್ಯದ ವಾರ್ಧಿಯೋಳ್ ಬಿನದಿಸಾ ನೀರಾನೆಯಾಗಿದುರ್ ಬಾ |
ಳುವುದಂ ನೀಡು ಸುಯೋಗಿರಾಜನೆ ಫಲಾಹಾರೇಶನೇ ಪೂಜ್ಯನೇ ||೩||

ಗುರುವಾದಾಬ್ಜದಯಾಸುಲಬ್ಧ ಕವಿತಾಶ್ರೀಭೂಷನಾಗೇಶನಾ |
ದರದಿಂದಂ ಬರೆದೀ ಶುಭಾಷ್ಟಕದ ವಾರಾಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳಗೆರ್ ತಾಂ ||
ದೊರೆಕೊಳ್ಳುಂ ವರಭೋಗಮೋಕ್ಷಫಲಸಂಪದ್ದಾಯಕಂ ತತ್ತ್ವವಾ |
ವರಣಶ್ರೀಶಿವಯೋಗಭೂಷಣಫಲಾಹಾರೇಶ್ವರಾನುಗ್ರಹಂ ||೪||ಶ್ರೀ||

— ಶ್ರೀ ಫಲಾಹಾರಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರಾಷ್ಟಕವು ಮುಗಿದುದು. —

ಶ್ರೀ ಅನರಾದಿ ಫಲಾಹಾರೇಶ್ವರ ಮಠಾಧ್ಯಕ್ಷ
ಶ್ರೀ. ನಿ. ಪ್ರ. ಸಂಗಮೇಶ್ವರ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳು.

ಕಳುಪ್ರಪೂರ್ಣ-ಸರ್ವದರ್ಶನ ತೀರ್ಥ-ಶಿವಕವಿವರ್ಯ ಶಿ. ಪಂ. ವೈ. ನಾಗೇಶಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು.
ಮೈಸೂರ ಅಸ್ಥಾನ ಪಂಡಿತ ವೀರಶೈವ ಕಾಲೇಜಿನ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಬಳ್ಳಾರಿ.

ಶ್ರೀ ಫಲಾಹಾರಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರಪುರಾಣದ

ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಧನಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ ಮಹನೀಯರ ಹೆಸರುಗಳು.

- ೧ ಶಿವಮೂರ್ತಿಯ್ಯಾ ಅಯ್ಯಪ್ಪಯ್ಯಾ ಸಾರಂಗಮಠ ಡಾಕ್ಟರ
ಸಾ! ಸುರೇಬಾನ.
- ೨ ಮೇಗುಂಡಯ್ಯಾ ವೀರಯ್ಯಾ ತಾಳಕೋಡ ಸಾ! ಸುರೇಬಾನ.
- ೩ ಶಂಕರಪ್ಪಾ ಫಕೀರಪ್ಪಾ ಅಂಗಡಿ ಸಾ! ಸುರೇಬಾನ.
- ೪ ಅಖಂಡಪ್ಪಾ ಶಿವಪ್ಪಾ ಸೀರಿ ಸಾ! ಸುರೇಬಾನ.
- ೫ ನಾಗಪ್ಪಾ ಸಿದ್ಧಪ್ಪಾ ಚಿಕ್ಕೊಪ್ಪದ ಸಾ! ಅವರಾದಿ.
- ೬ ಕರಬನಪ್ಪಾ ಮಲ್ಲಪ್ಪಾ ಮುದಕಟ್ಟೆ ಸಾ! ,,
- ೭ ಸುಬ್ರಾಯಪ್ಪಾ ಜಯರಾಮಪ್ಪಾ ಗಡದೆ ಸಾ! ಅವರಾದಿ.
- ೮ ಲಿಂಗಪ್ಪಾ ಶಿವಪ್ಪಾ ಎಲಿಗಾರ ಸಾ! ಅವರಾದಿ.
- ೯ ಚಿನ್ನಪ್ಪಾ ನೀಲಪ್ಪಾ ಎಲಿಗಾರ ಸಾ! ಅವರಾದಿ
- ೧೦ ಬಸವಪ್ಪಾ ಲಕ್ಷ್ಮಪ್ಪಾ ಹಿರೇರಡ್ಡಿ ಸಾ! ಅವರಾದಿ.
- ೧೧ ಶಿವಪ್ಪಾ ಲಕ್ಷ್ಮಪ್ಪಾ ಪಲ್ಲೇದ ಶಾಳಾಮಾಸ್ತರ ಸಾ! ಅವರಾದಿ.
- ೧೨ ಬಸವಪ್ಪಾ ಮಹಾದೇವಪ್ಪಾ ಮೇಟೆ ಸಾ! ಅವರಾದಿ.
- ೧೩ ಗುರುನಾಥ ಬಾಳಾಜಿ ಗೋಖಲೆ ಸಾ! ಅವರಾದಿ.
- ೧೪ ಭೀಮಪ್ಪಾ ಬಸವಪ್ಪಾ ಮೇಟೆ ಸಾ! ಅವರಾದಿ.
- ೧೫ ಮಹಾದೇವಪ್ಪಾ ಬಸವಪ್ಪಾ ಮೇಟೆ ಸಾ! ಅವರಾದಿ
- ೧೬ ಲಿಂಗಪ್ಪಾ ಕೋಂ ಮಲ್ಲಯ್ಯಾ ಅಳ್ಳಯ್ಯನವರ ಸಾ! ಅವರಾದಿ.
- ೧೭ ಶಿವಪ್ಪಾ ಲಕ್ಷ್ಮಪ್ಪಾ ಪಾಟೀಲ ಸಾ! ಅವರಾದಿ.
- ೧೮ ಶಿವಪ್ಪಾ ಲಿಂಗಪ್ಪಾ ರೋಣದ ಸಾ! ಅವರಾದಿ.
- ೧೯ ಸಂಗಪ್ಪಾ ಬನಪ್ಪಾ ಬಡಕಂಣವರ (ಕೊಣ್ಣೂರ) ಸಾ! ಅವರಾದಿ.
- ೨೦ ಅನ್ನದಾನೆಪ್ಪಾ ಲಿಂಗಪ್ಪಾ ಮೇಟೆ ಸಾ! ಅವರಾದಿ,
- ೨೧ ಬಸವಪ್ಪಾ ಮಲ್ಲಪ್ಪಾ ಮುದಕಂಣವರ ಸಾ! ಅವರಾದಿ.
- ೨೨ ಮಹಾದೇವಪ್ಪಾ ಒಸವಪ್ಪಾ ಬ್ಯಾಹಟ್ಟೆ ಸಾ! ರೆವಡಿಕೊಪ್ಪ
ತಾ! ರಾಮದುರ್ಗ.
- ೨೩ ಹನುಮಂತಪ್ಪಾ ಭೀಮಪ್ಪಾ ಹನಸಿ ಸಾ! ರೇವಡಿಕೊಪ್ಪ
ತಾ! ರಾಮದುರ್ಗ.
- ೨೪ ಪ್ರಭಪ್ಪಾ ದೊಡ್ಡಅಯ್ಯಪ್ಪಾ ಮುದೇನೂರ ಸಾ! ಕಿತ್ತೂರ ,,
- ೨೫ ವೆಂಕಪ್ಪಾ ಶಂಕರರಡ್ಡಿಪ್ಪಾ ಬೆನಾಳ ಸಾ! ಹಿರೇಕೊಪ್ಪ
ಪೇತಾ: ನರಗುಂದ.

- ೨೬ ಬಸವಪ್ಪಾ ದ್ಯಾಮಪ್ಪಾ ವೀರಾಪೂರ ಸಾ| ಅಬ್ಬಿಗೇರಿ.
 ೨೭ ಗುರುಬಸವಪ್ಪಾ ಗವಿಯಪ್ಪಾ ವೀರಾಪೂರ ಸಾ| ಅಬ್ಬಿಗೇರಿ.
 ೨೮ ಮಲ್ಲಪ್ಪಾ ಶಿವಬಸವಪ್ಪಾ ದಾನರಡ್ಡಿ ಸಾ| ಮಲ್ಲಾಪೂರ.
 ೨೯ ಬಸವರಡ್ಡಿಪ್ಪಾ ಸಣ್ಣಮಲ್ಲಪ್ಪಾ ದಾನರಡ್ಡಿ ಸಾ| ಮಲ್ಲಾಪೂರ.
 ೩೦ ಶಿವಪ್ಪಾ ದೊಡ್ಡಮಲ್ಲಪ್ಪಾ ದಾನರಡ್ಡಿ ಸಾ| ಮಲ್ಲಾಪೂರ.
 ೩೧ ಚೆನ್ನಪ್ಪಾ ಫಕೀರರಡ್ಡಿಪ್ಪಾ ದಾನರಡ್ಡಿ ಸಾ| ಮಲ್ಲಾಪೂರ.
 ೩೨ ಶಿವಪ್ಪಾ ಮಲ್ಲಪ್ಪಾ ದಾನರಡ್ಡಿ ಸಾ| ಮಲ್ಲಾಪೂರ.
 ೩೩ ಪರಪ್ಪಾ ಶಿವಪ್ಪಾ ದಾನರಡ್ಡಿ ಸಾ| ಮಲ್ಲಾಪೂರ.
 ೩೪ ಗಿರಿಯಪ್ಪಾ ಮುದಕಪ್ಪಾ ದಾನರಡ್ಡಿ ಸಾ| ಮಲ್ಲಾಪೂರ.
 ೩೫ ಶಿವಪ್ಪಾ ಬಸವಂತಪ್ಪಾ ದಾನರಡ್ಡಿ ಸಾ| ಮಲ್ಲಾಪೂರ.
 ೩೬ ಫಕೀರರಡ್ಡಿಪ್ಪಾ ಶಿವಬಸವಪ್ಪಾ ದಾನರಡ್ಡಿ ಸಾ| ಮಲ್ಲಾಪೂರ.
 ೩೭ ಶಿವಪ್ಪ ನಾಗಪ್ಪ ಬೆಳಕೊಪ್ಪ ಸಾ| ಮಲ್ಲಾಪೂರ
 ೩೮ ಮಲ್ಲಪ್ಪ ಭೀಮಪ್ಪ ಚಿಕ್ಕರಡ್ಡಿ ಸಾ| ಮಲ್ಲಾಪೂರ.
 ೩೯ ದೊಡ್ಡ ಬಸವನಗೌಡಾ ತೋಟನಗೌಡಾ ಪಾಟೀಲ ಸಾ|ಮಲ್ಲಾಪೂರ.
 ೪೦ ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪ ದಾನರಡ್ಡಿ ಸಾ| ಬೆಳವಣಿಕೆ.
 ೪೧ ಶಿವಪ್ಪ ಗದಿಗೆಪ್ಪ ಭೂಪಲಾಪೂರ ಸಾ| ಹಡಗಲಿ.
 ೪೨ ಚೆನ್ನ ಬಸವಪ್ಪ ಬದನಿಕಾಯಿ ಸಾ| ಹದ್ದಿ.
 ೪೩ ಗದಿಗೆಪ್ಪ ಅಯ್ಯಪ್ಪ ಸುಂಕದ ಸಾ| ಹದ್ದಿ.
 ೪೪ ಗುರಪ್ಪ ದಂಡಿನ ಇಂಜನೀಯರ ಮುಕ್ಕಾಂ ರಾಮದುರ್ಗ.
 ೪೫ ಗಣಪ್ಪ ಗದಿಗೆಪ್ಪ ಬಳಗಾನೂರ ಸಾ| ಕೊಂಗವಾಡ.
 ೪೬ ಗೌಡಪ್ಪ ಗೌಡಾ ದೇಸಾಯಿಗೌಡರ ಸಾ| ಕೊಂಗವಾಡ.
 ೪೭ ವೀರಭದ್ರಪ್ಪ ಯಾವಗಲ್ಲ ಸಾ| ಆಲೂರ.
 ೪೮ ವೀರಭದ್ರಪ್ಪ ವೀರಪ್ಪ ವಾಳದ ಸಾ| ನರಗುಂದ.
 ೪೯ ಬಸವಪ್ಪ ಅಡಿವೆಪ್ಪ ಎರಗುಪ್ಪಿ ಸಾ| ಶಿಲವಡಿ.
 ೫೦ ಶಿವಪ್ಪ ಮಲ್ಲಪ್ಪ ಮೇಗೂರ (ಅ-ಎ-ಓ-ಸಾಹೇಬ) ಸಾ| ಮಂಣೂರ
 (ಬಿ.ಟಿ.)
 ೫೧ ಬಸವನಗೌಡಾ ಕುದರಿ ಸಾ| ಹದ್ದಿ.

ಈ ಎಲ್ಲ ಮಹನೀಯರಿಗೆ ಶ್ರೀ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ಮಹಾತಪಸ್ವಿ ಶ್ರೀಫಲಾಹಾರ ಶಿವಯೋಗಿಯು ಸಕಲಭೋಗಮೋಕ್ಷಗಳಿಗೆ ಮೂಲಭೂತ ನಿಷ್ಕಲಂಕ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸ್ಥಿರವಾದ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯನ್ನೀಯಲೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

**ಶ್ರೀ ಶಿವಮೂರ್ದಿಸ್ವಾಮಿ ಫಲಾಹಾರೇಶ್ವರಮಠ,
ಅವರಾದಿ.**

ಮುನ್ನುಡಿ

ಶ್ರೀ ಅವರಾದಿ ಫಲಾಹಾರೇಶ್ವರ ಮರಾಢ್ಯಕ್ಷರೂ, ನನ್ನ ಪರಮ ಗುರುಗಳೂ, ಆದ, ಶ್ರೀ! ನಿ! ಪ್ರ! ಸಂಗಮೇಶ್ವರ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸದುಹೃದಯದಲ್ಲಿ, ಮಠದ ಮೂಲಕರ್ತೃಗಳಾದ, ಶ್ರೀಫಲಾಹಾರೇಶ್ವರ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳ ಪುಣ್ಯಚರಿತ್ರವನ್ನು ಪುರಾಣರೂಪದಿಂದ ಬರೆಯಿಸುವಂತೆ ಪರಶಿವಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಿದ್ದಿತು. ಶ್ರೀ ಫಲಾಹಾರಶಿವಯೋಗೀಶನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಪುರಾಣರಚನೆಗೆ ಸುಸಮಯವೂ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿ, ಬಳ್ಳಾರಿಯಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವ ಕಲಾಶಾಲೆಯ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾದ, ಮೈಸೂರು ಆಸ್ಥಾನ ಪಂಡಿತ, ಸರ್ವದರ್ಶನತೀರ್ಥ, ವೈ. ನಾಗೇಶಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳನ್ನು ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀ ಶಿವಪಂಡಿತ ಶಿವಶಾಸ್ತ್ರಿ ಹಿರೇಮಠ, ಅನವಾಲ. ಇವರ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಅವರಾದಿಯ ಮಠಕ್ಕೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಮಠದ ಪೂಜ್ಯಪಾದರು, ತಮ್ಮ ಪವಿತ್ರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಆದ, ಈಶಪ್ರೇರಣೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿದರು. ಆ ನಿರೂಪವನ್ನು ಶಿರನಾಹಿಸಿ, ನಾಗೇಶಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಮಧುರವಾದ ಸರಳ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ, ಪುರಾಣವನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿ, ಮಠದಿಂದ ಸನ್ಮಾನಿತರಾದುದು, ಅಭಿನಂದನೀಯವು.

ಪುರಾಣದ ಕಥಾವಸ್ತುವನ್ನು ಅವರಾದಿಯ ಶಿವಕದಾರಿ ಸಂಗಯ್ಯಮಾಸ್ತರ, ಇವರು, ಹಾಡಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದರು. ಅವರ ಸಂಗ್ರಹವು, ಪುರಾಣ ರಚನೆಗೆ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಾಯವನ್ನು ನೀಡಿತು. ಈ ಬಗೆಯ ಪವಿತ್ರ ಸೇವೆಯಿಂದ ಸಂಗಯ್ಯ ಮಾಸ್ತರರೂ ಅಭಿನಂದನೀಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಇದರಂತೆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯ ಚರಿತ್ರಾಂಶಗಳಲ್ಲಿ, ಹೆಚ್ಚು ಗಮನೀಯವಾದ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು, ಹೃದಯಂಗಮವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿಕೊಟ್ಟ, ಗದುಗಿನ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಲಾವಿದರಾದ, ಶ್ರೀಯುತ ಮುರಿಗೆವ್ವಾ ಚೆಟ್ಟಿ, ಜಿ. ಡಿ. ಆರ್ಟಿ (ಮುಂಬಯಿ) ಆರ್ಟಿಸ್ಟ್, ಇವರ ಕಲಾಪೂರ್ಣ ಸೇವೆಯು ಪ್ರಶಂಸನೀಯವಾಗಿದೆ.

ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಶ್ರೀಯುತ ಎಮ್. ಜಿ. ವಿರೂಪಾಕ್ಷನ್ ಧಾರವಾಡ, ಇವರು, ತಮ್ಮ ಲೇಖನಾದಿ ಕಾರ್ಯಬಾಹುಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ, ಶ್ರೀಗಳ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ, ಸಮುಚಿತವಾದ ವಿದ್ವತ್ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯನ್ನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟುದು, ಅವರ ಭಕ್ತಿಯ ಘನತೆಗೆ ತಕ್ಕ ನಿದರ್ಶನವಾಗಿದೆ.

ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ, ಎಂದಿನಿಂದಲೂ ಮಹಾಶಿವಯೋಗಿಯ ಸೇವಾತತ್ಪರರಾದ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರುವ, ಶಿವನಮೂರೈಯ್ಯಾ ಓಂಕಾರಯ್ಯಾ ಹಿರೇಮಠ ಮಾಸ್ತರ

ಸಾ|| ಕಲ್ಪಾಳ, ಇವರು ಈ ಪುರಾಣದ ಮುದ್ರಣ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಭಕ್ತಿ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಸಾಹಸವು ಅತಿಸ್ತುತ್ಯವಾದುದು.

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯ ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಮುದ್ರಣಾಲಯದ ಒಡೆಯರಾದ, ಶ್ರೀಯುತ ಪರ್ವತಪ್ಪಾ ಗಂಗಾಧರಪ್ಪಾ ಮಾಗಡಿ, ಇವರು ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವೇಳೆಗೆ ಈ ಪುರಾಣವನ್ನು ಅತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪರಿಶ್ರಮ ವಹಿಸಿ, ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಅಚ್ಚುಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಅವರಕಾರ್ಯಕ್ಷಮತೆಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಾಗಿದೆ.

ಇದಲ್ಲದೆ ಈ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ಘೋಷೋಗಗಳ ಬ್ಲಾಕುಗಳನ್ನು ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀಯುತ ಬೋಧರಾವ ಬೆಂಗೆರಿ, ಇವರು ಒಳ್ಳೇ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಿಂದ ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ತಯಾರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಸೇವೆಯು ಸರ್ವಾನಂದಕರವಾಗಿದೆ.

ಈ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮುಖ್ಯವಿಷಯವೆಂದರೆ, ಶ್ರೀಫಲಾಹಾರೇಶ್ವರನ ಕೃಪಾಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಜನ್ಮಗ್ರಹಣಮಾಡಿ, ಇದುವರೆಗೂ ಮಠದ ಶ್ರೀಗಳಲ್ಲಿ ಅನನ್ಯ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿ, ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿಯೂ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಲೂ ಇರುವ ಶಿ ಪಂಡಿತ ಶಿವಶಾಸ್ತ್ರಿ ಗುರಪ್ಪಯ್ಯಾ ಹಿರೇಮಠ. ಅನವಾಲ, (ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ) ಇವರದು. ಇವರೇ ಪುರಾಣ ರಚನೆಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಂದಲೂ ಕಂಕಣಬದ್ಧರಾಗಿ ನಿಂತು, ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರುವರು. ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ, ತಮ್ಮ ಮುದ್ದಾದ ಹಸ್ತಾಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಪುರಾಣದ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟುದಲ್ಲದೆ, ಮಠದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಸುಂದರವಾದ ಕೈಬರೆಹದ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿರುವರು. ಮತ್ತು ಮುದ್ರಣಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತವಾದ ಕರಡು ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ತಿದ್ದುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಸೇವೆಯು ಸರ್ವಾದರಣೀಯವಾಗಿದೆ.

ಈ ಮಹಾಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅತಿಶಯ ಭಕ್ತಿ, ವಿಶ್ವಾಸಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದವರೆಲ್ಲರಿಗೂ, ಸಚ್ಚಿದಾನಂದರೂಪಿಯಾದ ಶ್ರೀಫಲಾಹಾರಶಿವಯೋಗಿಪುಂಗವನು ಯಾವಾಗಲೂ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇವೆ.

**ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಸ್ವಾಮಿ ಗುರು ಸಂಗಮೇಶ್ವರಸ್ವಾಮಿ
ಫಲಾಹಾರೇಶ್ವರಮಠ ಅನರಾದಿ.**

ಶ್ರೀ ಫಲಾಹಾರಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರಪುರಾಣದ

ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ.

—•••—

ಸಂಧಿ	ವಿಷಯ	ಪುಟ
ಮಂಗಳಾಚರಣ ಸಂಧಿ	ಮಂಗಳಾಚರಣವು.	೧
೧	ಭೂಲೋಕ, ಭರತಖಂಡ, ಕರ್ಣಾಟಕಗಳ ವರ್ಣನೆ.	೮
೨	ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗೀಶನ ಜನನ, ಲಿಂಗಧಾರಣಾದಿ ಸಂಸ್ಕಾರ, ಬೆಳವಣಿಗೆ.	೧೬
೩	ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಬಾಲಲೀಲೆ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ದೀಕ್ಷೆ, ಲಿಂಗನಿಷ್ಠೆ, ಭಕ್ತೇಷ್ಟಪ್ರದಾನಶಕ್ತಿ, ಮತ್ತು ಗೋರಕ್ಷಣೆ ನೆನದಿಂದ ಅಡವಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಲಿಂಗಾನಂದಸರವಶನಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ.	೨೪
೪	ಜಾಲಿಹಾಳದ ದೇಶಾಯಿಯೇ ಮೊದಲಾದ ಭಕ್ತರು, ಗುರುಬಾಲಕನನ್ನು, ತಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಆತನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಕೃತಾರ್ಥರಾದುದು. ಮತ್ತು ಗುರುಬಾಲಕನು ಭಕ್ತದಂಪತಿಗಳೊಡನೆ ಶ್ರೀಶೈಲಕ್ಕೆ ಹೊರಟುದು.	೩೨
೫	ಶ್ರೀ ಬಾಲಶಿವಯೋಗಿಯು, ಗಿರಿಯ ಪಯಣದ ನಡುವೆ, ಭಕ್ತದಂಪತಿಗಳೊಡನೆ ಹಂಪೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಶ್ರೀ ವಿರೂಪಾಕ್ಷೇಶನ ದರ್ಶನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ದರ್ಶನೀಯಸ್ಥಾನ, ದೇವತಾವಿಗ್ರಹಾದಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದುದು.	೪೩
೬	ಶ್ರೀ ಬಾಲತಪಸ್ವಿಯು ಹಂಪೆಯಲ್ಲಿ ದೇವತಾವಿಗ್ರಹ, ಪವಿತ್ರ ತೀರ್ಥಾದಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಚಕ್ರತೀರ್ಥ ಲೀಲೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದುದು.	೪೯

ಸಂಧಿ

ವಿಷಯ

ಪುಟ

- ೭ ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿಯು ಶ್ರೀಶೈಲಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಭಕ್ತ ದಂಪತಿಗಳೊಡನೆ, ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ದರ್ಶನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ತನ್ನನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವ ಅಸೂಟಿಯವರನ್ನು ಕಂಡು, ಮಾಯನಾದುದು. ೫೭
- ೮ ಲಿಂಗಪೂಜಾರೂಪ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡುವ ಬಾಲ ಶಿವಯೋಗಿಗೆ, ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನು ಜಂಗಮ ರೂಪದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದುದು. ೬೭
- ೯ ಶ್ರೀ ಚರರೂಪಿ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನು, ಬಾಲತಪಸ್ವಿ ಫಲಾಹಾರೇಶನಿಗೆ, ಶಿವಾನುಭವ ಬೋಧೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಚರಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದುದು. ೭೬
- ೧೦ ಶ್ರೀ ಚರವರ್ಯನಾದ ಫಲಾಹಾರೇಶನು, ಶ್ರೀ ಶೈಲದಿಂದ ಹೊರಟು, ಅನೇಕ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತ, ಅಸೂಟಿಗೆ ಬಂದು, ತಂದೆ-ತಾಯಿ, ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿದುದು. ೮೫
- ೧೧ ಶ್ರೀ ಫಲಾಹಾರೇಶನು, ಕೊಂಣೂರ ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯನವರೊಡನೆ, ಕೊಂಣೂರಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿದುದು. ೯೫
- ೧೨ ಶ್ರೀ ಫಲಾಹಾರೇಶನು, ಕೊಂಣೂರ ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯನವರ ಮಠದಲ್ಲಿ, ಭಕ್ತರಿಗೆ ವೀರಶೈವ ಪಂಚಾಚಾರಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದುದು. ೧೦೩
- ೧೩ ಶ್ರೀ ಫಲಾಹಾರೇಶನು, ಕೊಂಣೂರ ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯನವರ ಮಠದಲ್ಲಿ, ಶಿವಾರ್ಯನೇ ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ, ಅಷ್ಟಾವರಣವಿವೇಕವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದುದು. ೧೧೩
- ೧೪ ಶ್ರೀ ಫಲಾಹಾರೇಶನು, ಕೊಂಣೂರ ಮಠದಲ್ಲಿ, ಭಕ್ತರಿಗೆ ಷಟ್ಸ್ಥಲಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದುದು. ೧೨೨

- ೧೫ ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿಯು, ಕೊಂಞೂರ ಮುಂದೆ, ತುಂಬಿ
ಹರಿಯುವ, ಮಲಾಪಹಾರಿಣೀ ಹೊಳೆಯನ್ನು,
ಕಂಬಳಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ದಾಂಟಿದುದು. ಮತ್ತು
ಹೊಸಕೇರಿಯಲ್ಲಿ, ಸದ್ಭಕ್ತ ಬಸವಪ್ಪನ ತೋಟದಲ್ಲಿ
ವಾಸಿಸಿ, ಬಸವಪುರಾಣಪ್ರವಚನವನ್ನು ಮಾಡಿದುದು.
ಮತ್ತು ಉರಿವ ಸುಂಠದ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಬಯಲಾದುದು. ೧೩೦
- ೧೬ ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿಯು, ಕಾಕನೂರ ಕಾಕಾಂಬಿಕೆಗೆ,
ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಅರಳಿಕಟ್ಟೆಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ,
ತನ್ನ ಆಶ್ರಮವನ್ನು ಮಾಡಿದುದು. ೧೪೦
- ೧೭ ಮುರಗೋಡದ ಚಿದಂಬರ ದೀಕ್ಷಿತರ ಆಜ್ಞಾನು
ಸಾರವಾಗಿ, ಅಸಾಧ್ಯರೋಗದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರುವ
ನರಗುಂದದ ದೊರೆಯು, ರೋಗನಿವಾರಣಕ್ಕಾಗಿ,
ಶ್ರೀ ಫಲಾಹಾರೇಶನಿಗೆ ಶರಣಾಗತನಾಗಿ,
ತೀರ್ಥವನ್ನು ಪಡೆದುದು. ೧೪೮
- ೧೮ ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿಯ ತೀರ್ಥಸ್ವೀಕರಣದಲ್ಲಿ,
ಸಂಶಯಗೊಂಡ ನರಗುಂದದ ದೊರೆಯು, ದ್ವಿಗುಣಿತ
ರೋಗವುಳ್ಳವನಾಗಿ, ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಟ್ಟು ಚಿದಂಬರ
ದೀಕ್ಷಿತರ ಉಪದೇಶದಿಂದ ನಿಶ್ಯಂಕನಾಗಿ, ತೀರ್ಥವನ್ನು
ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ರೋಗಮುಕ್ತನಾಗಿ, ಶ್ರೀ ಫಲಾಹಾರೇಶನಿಗೆ,
ಅರಳಿಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟು,
ಭೂದಾನವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಪಡೆದುದು. ೧೫೬
- ೧೯ ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿಯು, ಒಬ್ಬ ಮುಗ್ಧಭಕ್ತನ ಮನೆ
ಯೊಳಗಿನ, ಹೋರಿಕರವು ಮೊಲೆಯುಂಟದಿರಲು,
ಮೊಲೆಯುಂಟವಂತೆ ಮಾಡಿದುದು. ಮತ್ತು
ಸಾಲಾಪುರದಲ್ಲಿ ಗಂಗೋದ್ಭವ ಲೀಲೆಯನ್ನು
ಮಾಡಿದುದು. ಧರೆಯ ಭೋಗದಲ್ಲಿ ವಿರತಿಪರರಾಗಿ
ಬಂದ ಗೃಹಸ್ಥರಿಗೆ, ನಿಜವಾದ ಗೃಹಿಧರ್ಮೋಪ
ದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅವರ ವಿರತಿಭಾವವನ್ನು
ಕಳೆದುದು. ೧೬೪

- ೨೦ ಒಬ್ಬ ಮುಗ್ಧ ಭಕ್ತನು, ಅಲಂಕರಿಸಿದ ಬೆಳೆಯ ಹೋರಿಯನ್ನು, ಶಿವಯೋಗೀಶನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದುದು. ಶ್ರೀ ಫಲಾಹಾರೇಶನು, ಮಲ್ಲಿಯ್ಯ ಹೆಸರಿನ, ಕಂಟಲಿಬಸವನನ್ನು ಮುಂದು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಹೊರಟುದು. ಮತ್ತು ಚಂದ್ರಗಿರಿಯ ಸಮೀಪದ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಮಂಡಲ, ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡಿದುದು. ಉದ್ಭವುಡಿಯ ಮಹಾರಾಣಿಯು, ಶಿವಯೋಗಿಯ ಕಂಟಲಿ ಬಸವನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಕೃತಾರ್ಥಳಾದುದು. ಶಿವಯೋಗಿಯು ತೊರಗಲ್ಲ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವಾರ್ಚನೆಗೆ ಕುಳಿತು, ಶಾಪದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನಾದ ಭಕ್ತನನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿದುದು. ತೊರಗಲ್ಲ ದೊರೆಯು, ಫಲಾಹಾರೇಶನಿಗೆ ತನ್ನ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟು, ಭೂದಾನವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಪಡೆದುದು. ೧೭೩
- ೨೧ ರಾಮದುರ್ಗದ ದೊರೆಯು, ಶಿವಯೋಗೀಶನಿಗೆ, ಮುತ್ತುರತ್ನಗಳನ್ನು ಕೆಚ್ಚಿದ, ಬೆಳ್ಳಿ, ಬಂಗಾರದ, ಶಿವಪೂಜೆಯ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟುದು. ಶಿವಯೋಗಿಯು ಶಿವಪೂಜೆಯ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಕದ್ದೊಯ್ಯುವ ಕಳ್ಳರು, ಕಂಠುಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಟ್ಟು, ತಿರುಗಿ ಬಂದು, ಅವುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಶಿವಯೋಗೀಶನಿಂದ ಪುನಃ ಕಂಠುಗಳನ್ನು ಪಡೆದುದು. ನರಗುಂದ ಮತ್ತು ರಾಮದುರ್ಗಗಳ ಅರಸರು ಶ್ರೀ ಫಲಾಹಾರೇಶನಿಗೆ ಅವರಾದಿಯಲ್ಲಿ ಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಟ್ಟುದು. ಶಿವಯೋಗಿಯು ಉಭಯ ರಾಜರಿಗೆ ಎರಡು ಬೆತ್ತಗಳನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದುದು. ೧೮೫
- ೨೨ ಧರ್ಮಾಣನೆಂಬ ಭಕ್ತನು, ಶಿವಯೋಗಿಯ ಸೇವಾತತ್ಪರನಾದುದು, ಶ್ರೀ ಫಲಾಹಾರೇಶನು ಚಿದಂಬರ ದೀಕ್ಷಿತರ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ, ಆಶೀರ್ವದಿಸುವ ಫಲಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದುದು. ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಮಠದಲ್ಲಿ ಶಿವಪೂಜೆಗೆ ಕುಳಿತಾಗ, ಕೈಯೆತ್ತಿ, ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವ ಬಾಲಕನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದುದು. ಮಾಹೇಶದಂಪತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಶಿವನಾಮಕ ಮಗನನ್ನು ಶಿವಯೋಗೀಶನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದುದು. ೧೯೬

ಸಂಧಿ

ವಿಷಯ

ಪುಟ

೨೩ ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿಯು, ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಚಾರ ಮಾಡಿದುದು. ಗುಡ್ಡದ ಮಲ್ಲಾಪುರದಲ್ಲಿ, ಶಿವಯೋಗೀಶನ ಕಂಟಲಿಯ ಬಸವನು ಲಿಂಗದೊಳಗಾದುದು. ವೀರಶೈವರು ಗುಡಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ, ಲಿಂಗಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಯೋಗ್ಯವೆ? ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಭಕ್ತರಿಗೆ, ಫಲಾಹಾರೇಶನು ಸದುತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳಿದುದು, ಮತ್ತು ಶಿವನಾಮಕ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಚರಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಲಿಂಗೈಕ್ಯನಾದುದು. ೨೦೬

೨೪ ಶ್ರೀ ಫಲಾಹಾರೇಶ್ವರಮಠದ ಎರಡನೆಯ ಗುರುವಾದ ಶಿವಯೋಗಿಯು, ಲಿಂಗನಿಷ್ಠಾಪರನಾಗಿ, ಗುರುಗದ್ದುಗೆಯ ಪೂಜಾದಾಸೋಹಾದಿ ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತ, ಗುರುಗಳ ರಥೋತ್ಸವವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದುದು. ಸಂಚಾರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಹಂಚಿನಾಳಗೌಡನಿಗೂ, ಗೆಜ್ಜಲಗಟ್ಟೆ ದೇಶಾಯಿಗೂ, ಪ್ರಾಣದಾನವನ್ನು ಮಾಡಿದುದು. ಹಂಚಿನಾಳಗೌಡನು, ತನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು, ಶಿವಯೋಗಿಗೆ ಮಠವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟುದು. ಶಿವಯೋಗಿಯು ತನ್ನ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಕ್ಕಾಗಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಯಟ್ಟೆ ಮಠದ ಮಾಹೇಶನ ಮಗನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡುದು. ಸೊಟಕನಾಳ ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗನಿಗೆ ಜೀವನ ಕಾಯಕವನ್ನು ಹೇಳಿದುದು. ಮತ್ತು ಅಟವೀಶನೆಂಬ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಚರಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಲಿಂಗೈಕ್ಯನಾದುದು. ೨೧೮

೨೫ ಶ್ರೀ ಅಟವೀಶ ಗುರುವು, ಲಿಂಗನಿಷ್ಠಾಪರನಾಗಿ, ದಾಸೋಹಾದಿ ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತ, ಬಲಿದ ವೈರಾಗ್ಯವುಳ್ಳವನಾಗಿ, ಶಿವನಾಮಕ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಚರಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಹಂಚಿನಾಳ ಮಠದಲ್ಲಿ, ಲಿಂಗಾನಂದ ತತ್ವರನಾಗಿದ್ದುದು. ಲಿಂಗನಿಷ್ಠಾಪರ ಶಿವಯೋಗಿಯು ದಾಸೋಹಾದಿ ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತ, ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಚರಿಸಿದುದು. ಅನಾವೃಷ್ಟಿ ಸಂಭವಿಸಲು, ಸುವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸುರಿಸಿದುದು. ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಗೆ ಕುಳಿತು, ಲಿಂಗದೊಳಗಾದುದು. ಶ್ರೀ ಅಟವೀಶ ಗುರುವೇ, ಪುನಃ ಅವರಾದಿಗೆ ಬಂದು, ದಾಸೋಹಾದಿ ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು

ಸಂಧಿ

ವಿಷಯ

ಪುಟ

ನಡೆಸುತ್ತ, ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಚರಿಸಿದುದು. ಮತ್ತು
 ತನ್ನ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಕ್ಕಾಗಿ, ಮೆಣಸಿಗಿ ಗ್ರಾಮದ ಮಠದ,
 ತೋಟಪ್ರಯ್ಯನ, ಸಂಗಮೇಶನಾಮಕ ಮಗನನ್ನು
 ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಆತನಿಗೆ ಚರಾಧಿಕಾರನ್ನು ಕೊಟ್ಟು
 ಲಿಂಗೈಕ್ಯನಾದದ್ದು. ಶ್ರೀ ಸಂಗಮೇಶ ಗುರುವು,
 ಲಿಂಗಾರ್ಚನಾತತ್ಪರನಾಗಿ, ದಾಸೋಹಾದಿ ಸತ್ಕಾರ್ಯ
 ಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತ ಇದ್ದುದು. ಕವಿವಂಶನಾಮಾದಿ ಕಥನ,
 ಫಲಶ್ರುತಿ, ಮಂಗಲ,

೨೩೦

- ಶ್ರೀ ಗುರು ಪ್ರಸನ್ನ -

ಶ್ರೀ ಫಲಾಹಾರಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರಪುರಾಣದ

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ.

೧. ಅನರಾದಿಯ ಶ್ರೀ ಫಲಾಹಾರೇಶ್ವರ ಮಠದ ಪರಂಪರೆ ಮತ್ತು ಕಾಲನಿರ್ಣಯ.

ಬೆಳಗಾವಿ ಜಿಲ್ಲೆ ರಾಮದುರ್ಗ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಅನರಾದಿ ಎಂಬುದೊಂದು ಗ್ರಾಮ. ಸುಮಾರು ಕಳೆದ ೧೨೦ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯ ವೀರಕ್ರಮಶಿವ ಜನಪ್ರಿಯರಾದ ಕಂಠಾಳಿಸುತ್ತಲಿದೆ. ಈ ಮಠದ ಕರ್ತೃವು ಶ್ರೀ ಫಲಾಹಾರೇಶ್ವರ (ಶಿವಸ್ವಾಮಿ) ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಮಠದ ಮೊದಲನೆಯ ಗುರುಪೂಜ್ಯರಾದ ಅವರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಮೊದಲಿಗೆ ಧಾರವಾಡಜಿಲ್ಲೆ ರೋಣ ತಾಲೂಕಿನ ಅಸೂಟಿ ಗ್ರಾಮದವರು. ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ದೇಶ ಸಂಚಾರ ಹೊರಟು ಅನರಾದಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ಈ ಮಠವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಠದ ಎರಡನೆಯ ಗುರುಗಳು ಶ್ರೀ ಶಿವಸ್ವಾಮಿಗಳು. ಮೂರನೆಯವರು ಶ್ರೀ ಅಡವಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ನಾಲ್ಕನೆಯವರು ಶ್ರೀ ಶಿವಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಐದನೆಯವರೇ ಇಂದಿನ ಅನರಾದಿಯ ಶ್ರೀ ಫಲಾಹಾರೇಶ್ವರ ಮಠಾಧ್ಯಕ್ಷ ಶ್ರೀ ಮ. ನಿ. ಪ್ರ. ಸಂಗಮೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು.

ಆದಿಯಿಂದಲೂ ಈ ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳೆಲ್ಲ ಸಮಾಜೋದ್ಧಾರ ಹಾಗೂ ದಾಸೋಹಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ನಿರಹಂಭಾವದಿಂದ ನಡೆಸುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮಠದ ಭಕ್ತಾಂತಿಕೆಯೂ ಅಧಿಕವಾಗಿದೆ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಮಠದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಹಕರಿಸುತ್ತ ಸೇವೆಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರುವರು. ಇಂದಿನ ಸೀತಾಧಿಪತಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಮ. ನಿ. ಪ್ರ. ಸಂಗಮೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಮಠದ ಉಜ್ವಲ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡು, ವಿದ್ಯಾರ್ಜನೆಗಾಗಿ ಆಗಮಿಸಿದ ಆ ಭಾಗದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಸಾದ ನಿಲಯವನ್ನು ತೆರೆದು, ಅನ್ನದಾನದ ಮಹೋಪಕಾರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಪುರಾಣದ ಶ್ರೀ ಫಲಾಶನ ಯೋಗಿಯು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಪುರುಷನೆಂಬುದು ನಿರ್ವಿವಾದದ ಮಾತು. ಇದನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಆಧಾರಗಳೂ ಸಿಗುತ್ತವೆ. ನರಗುಂದ ನಾಡಿನ ಅರಸು ಅಪ್ಪಾಸಾಹೇಬನು ಅರಳಿಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀ ಫಲಾಶನ ಮಠಕ್ಕೆ ೩೨ ಎಕರೆ ಭೂದಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಇದರ

ಸನದು ಕೂಡ ಮಠದಲ್ಲಿದೆ, ಮುಂದೆ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಆಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ಸರ್ ಜಾರ್ಜ್ ರಸೆಲ್ ಕ್ಲಾರ್ಕ್ ಅವರು ಮುಂಬಯಿ ಪ್ರಾಂತದ ಗವರ್ನರ್ ಆಗಿದ್ದಾಗ, ವಿಕೋಪಿಯಾ ಮಹಾರಾಣಿಯು ದಿ. ೨೫-೧-೧೮೮೨ರಂದು ಈ ಭೂದಾನ ಸನದನ್ನು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿ ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ಅದು ಇಂದಿಗೂ ನಡೆದು ಬಂದಿದೆ ತೊರಗಿಲ್ಲ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಅರಸು ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವ ಸಿಂಧೆ ಅವರು ಶ್ರೀ ಫಲಾಶನ ಯೋಗಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮಠ ವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ, ಸಾಲಾಪುರ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿಯ ೭೨ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಇನಾಮಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಲ್ಲದೆ, ವೇಟಿಯಲ್ಲಿ “ಫಸಗಿ”ಯನ್ನು ಎತ್ತಲು ಅಧಿಕಾರಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಉದುವುಡಿಯ ಮಹಾರಾಣಿ ಅಹಲ್ಯಾಬಾಯಿ ಸಿಂಧೆ, ಕಿಲ್ಲೆ, ತೊರಗಿಲ್ಲ ಈಕೆಯು ಒಟ್ಟು ೫ ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ೨೨ ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಶಿವಯೋಗಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾಳೆ. ಈ ಎರಡೂ ಭೂದಾನಗಳು ಸನ್ ೧೮೩೩ನೆಯ ಇಸ್ವಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆ ದಿದ್ದು, ಆದರ ದಾನಪತ್ರಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಮಠದಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಇವಲ್ಲದೆ ಅನರಾದಿ ಯಲ್ಲಿಯೂ ಇನಾಂ ಜಮೀನುಗಳಿರುತ್ತವೆ.

ಶ್ರೀ ಫಲಾಶನ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಜನ್ಮ ದಿನವು ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಅವರು ಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾದುದು, ಶಾಲಿವಾಹನ ಶಕೆ ೧೭೫೭ ಮನ್ಮಥನಾಮ ಸಂವತ್ಸರ ಫಾಲ್ಗುಣ ಬಹುಳ ೧೧ ರವಿವಾರ ದಿನಸವೆಂದು ಹೇಳ ಲಾಗಿದೆ. ಶಾ. ಶಕೆ ೧೭೫೭ ಅಂದರೆ ಕ್ರಿ. ಶಕೆ ೧೮೩೫ ಕ್ಕೆ ಸಮುಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ, ಇಂದಿಗೆ ೧೧೮ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀಗಳು ಲಿಂಗದಲ್ಲಡಗಿದರೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟ ಪಡುತ್ತಿದೆ. ಮೇಲಿನ ಭೂದಾನ ಶಾಸನಗಳಾದುದು, ಶ್ರೀಗಳು ದೇಹವಿಡುವ ಎರಡು ವರ್ಷ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಅವರು ದೇಶ ಪರ್ಯಟನೆಗೆ ಹೊರಟ ಕಾಲದಲ್ಲೆಂದು ಸಿದ್ಧವಾ ಗುತ್ತಿದೆ. ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಲಿಂಗದಲ್ಲಡಗುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ೫೫ ವರ್ಷದವ ರಿದ್ದರೆಂದು ಊಹಿಸಬಹುದಾದರೆ, ಅವರ ಜನನವು ಸನ್ ೧೭೮೦ನೆಯ ಇಸ್ವಿಯ ಲ್ಲೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪುರಾಣದಿಂದ, ಚಿದಂಬರ ದೀಕ್ಷಿತರು ಜರುಗಿಸಿದ ಸೋಮಯಾಗಕ್ಕೆ ಗರಗಿನ ಶ್ರೀ ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಫಲಾಶನರಿಗೂ ಅವರಿಗೂ ಸಂದರ್ಶನವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಇವರಿರ್ವರೂ ಸಮಕಾಲೀನರೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಶನದ ಸಂದರ್ಭವು ಕಾಲ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಕುರಿತು ವಿವೇಚಿಸುವಾಗ ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಶೋಧನಕ್ಕೆ ದಿಕ್ಕುಚಿಯಾಗಬಹುದೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ

— ಎಂ. ಜಿ. ವಿರೂಪಾಕ್ಷನ್.

‡ ೨೬ ಗುರು ಪ್ರಸನ್ನ ‡

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

(೨)

ಶ್ರೀ ಮದನಾದಿ ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುವಿನ ಬಳವಿಡಿದು ಸಾಗಿ ಬಂದ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ, ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕಾನೇಕ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು, ಶಿವ ಶರಣ ಶರಣೆಯರು ಆಗಿಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರ ಪುರಾಣ ಅಥವಾ ಚರಿತ್ರೆಗಳು ಇಂದು ನಮಗೆ ಉಪಲಬ್ಧವಿಲ್ಲ. ಅವರೆಲ್ಲರ ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರ ಕೃತಿಗಳು, ಮಹಿಮೆಗಳು, ಅನುಭವದ ಉಪದೇಶಗಳು ಜನರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ನಲಿದೋ, ಗದ್ದುಗೆಯ ಮೇಲೆ ಪೂಜೆಗೊಂಡೋ, ಮಠ, ಮನೆಗಳ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದಲು ಹಿಡಿದೋ, ದಿನಗಳೆದಂತೆ ಮಾಯವಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಶೋಚನೀಯವಾಗಿದೆ. ಇವೆಲ್ಲ, ಗ್ರಂಥ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬೆಳಕಿಗೆ ಬರುವುದು ಇಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಇದೀಗ ಮಠಾಧೀಶರ ಕರ್ತವ್ಯ ಜಾಗೃತೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲೊಂದು ಇಲ್ಲೊಂದು ಗ್ರಂಥಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಶುಭಚಿಹ್ನವಾಗಿದೆ. ಅವರಾದಿಯ ಶ್ರೀ ಮ. ನಿ. ಪ್ರ. ಸಂಗಮೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ, ಓರ್ವ ಮಹಾಶಿವಯೋಗಿಯ ಪವಿತ್ರ ಜೀವನದ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುವರಲ್ಲದೆ, ಕನ್ನಡನುಡಿ ಭಂಡಾರವನ್ನು ಬೆಳಗಿ ಅಭಿವಂದನೀಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಜೀವ, ಜಗತ್ತು, ಈಶ್ವರ, ಮೋಕ್ಷಗಳ ಬಗೆಗೆ ಶ್ರೀ ಬಸವಾದಿ ಶಿವಶರಣರೂ ಶಿವಯೋಗಿಗಳೂ ಪ್ರಗತಿಪರವಾದ ಹೊಸಹಾದಿಯನ್ನೇ ತುಳಿದಿರುವುದು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಭಾರತದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ, ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡು, ಲೋಕೋದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅಥವಾ ದುಷ್ಟ ಶಿಕ್ಷಣ, ಶಿಷ್ಟ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ದೇವನು ಧರ್ಮ ಅನುತರಿಸಿ ಬಂದು, ಅದ್ಭುತ ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಮೆರೆದು ಕಾರ್ಯವೆಸಗಿದ ಉದಾಹರಣೆಗಳೇ ಹೇರಳವಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತಿವೆ. ದೇವನು ಮಾನವನಾಗಿ ಅವತಾರವೆತ್ತಿ ಪೂಜೆಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಮಾನವನೇ ತನ್ನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶಕ್ತಿ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಸಿದ್ಧಿ ಹೊಂದಿ, ದೇವನಾಗಿ ಪೂಜೆಗೊಂಡು, ಲೋಕರಕ್ಷಣೆಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನೆಸಗುವುದು, ಸಾಸಿರಪಾಲಿಗೆ ಮಿಗಿಲಾದುದಲ್ಲವೆ? ಇಂತು ಮಾನವನು ದೇವನಾಗುವ ಭಕ್ತಿ-ಶಕ್ತಿಯ, ಅಂಗ-ಲಿಂಗ ಸಾಮರಸ್ಯದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಜಗಕೆ ತಿಳುಹಿದ ಹಿರಿಮೆ, ಬಸವಾದಿ ಶಿವಶರಣರ ಹಾಗೂ ಶಿವಯೋಗಿಗಳದಾಗಿದೆ. “ಕೊಲುವೆನೆಂಬ ನುಡಿ ದೇವನದಾದೊಡೆ, ಗೆಲುವೆನೆಂಬ ಭಲ, ಭಕ್ತನದಾಗಬೇಕು” ಎಂದು ಭಕ್ತಿಯ ಕೆಚ್ಚಿನಿಂದ ದೇವನೊಡನೆ, ಸ್ಪರ್ಧೆ ನಡೆಸಿದ ಮನೋಧೈರ್ಯ, ನಮ್ಮ ಶಿವಶರಣ, ಶಿವಯೋಗಿಗಳದು. “ಮರಣವೇ ಮಹಾನವಮಿ”ಯೆಂದು ಸಾವನ್ನು ಹಾರೈಸಿ

ಅಸ್ತಿ ಕೊಂಡ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾದ ಎದೆಗಾರಿಕೆ ಆ ಮಹಾಮಹಿಮರಿಗೆ ಮೀಸಲು. ಪರಮಾತ್ಮನೆಂತು ಸತ್ಯನಿತ್ಯನೋ ಅಂತೆಯೇ ಅವನಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಸೃಷ್ಟಿಯೂ ಸತ್ಯವೆಂದು ಉಗ್ಗಡಿಸುತ್ತ, ತ್ಯಾಗ ಪೂರ್ವಕವಾದ ಭೋಗದಲ್ಲಿಯೇ ಯೋಗವಿಡೆಯೆಂದು, ತ್ಯಾಗ-ಭೋಗಗಳ ಸಮನ್ವಯ ಮಾಡಿ ತೋರಿದ ಪರ್ಮೆ ಆ ಅರಿವಿನ ಮಹಂತರದು. ಮಾನವನು ದೇವನಾಗುವ ದಿವ್ಯ ಬೋಧೆಯನ್ನೊಳಗೊಂಡ ವೀರಶೈವ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ, ಅನ್ಯ ಸಮಾಜಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಧು, ಸತ್ಪುರುಷರೂ ಶಿವಶರಣ, ಶಿವಯೋಗಿಗಳೂ ಆಗಿಹೋಗಿರುವುದು ಅದರ ಮಹತಿಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಅಜೇಯವಾದ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಬಲ ಹಾಗೂ ವಿಜ್ಞಾನ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಜಯಿಸಿಯೇ ತೀರುವೆವೆಂದು ಪಣತೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯರು, ವಿಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಯೋಗ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಸಹಸ್ರಾರು ಸಂಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ ಇಂದಿಗೆ ಅವರು ಸಾಧಿಸಿರುವುದು ಅಲ್ಪ ಮಾತ್ರ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗವಾಗಿರುವುದು ಆಯ, ಅಳತೆಗೆ ಸಿಗದಷ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೂ ಬಹುಕಾಲದ ಹಿಂದೆಯೇ, ಪೌರ್ವಾತ್ಯರು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಯೋಗ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ಯೋಗಸಿದ್ಧಿ, ಶಿವಯೋಗದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ-ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುವುದು, ಆಕಾಶಯಾನ, ಪರಕಾಯ ಪ್ರವೇಶ, ಅಂತರ್ ಮುಖಿಯಾಗಿ ಸಂಭಾಷಿಸುವುದು, ಪಶು-ಪಕ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿಯ ವೈರತ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದು ಕೆಳತನ ಬೆಳೆಸುವುದು, ಅಂತರ್ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಜಗತ್ತಿನ ಆಗು-ಹೋಗುಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಿ, ಮುನ್ನೆಚ್ಚರದಿಂದ ನಡೆದು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಆಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ನಮಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿವೆ. ಶಿವಯೋಗ ಸಿದ್ಧಿ ಪ್ರಭೆಯ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಯೂ ತಗ್ಗಿ ನಡೆದಿರುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾತಲ್ಲ. ಇಂತಪ್ರಶಕ್ತಿ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಅಂಗವಿಸಿಕೊಂಡ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಆತ್ಮಕಲ್ಯಾಣದ ಜೊತೆಗೆ ಮಾನವ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಿದರು. ಇದುವೇ ಶಿವಯೋಗದ ಸಾರ್ಥಕತೆ; ಪರಾಕಾಷ್ಠೆ.

ಕವಿ-ಕಾವ್ಯ ಪರಿಚಯ

ಶ್ರೀ ಫಲಾಹಾರ ಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರ ಪುರಾಣದ ಕರ್ತೃವು ಏಳುಬೆಂಚೆಯ ಶಿ. ನಾಗೇಶಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಏಳುಬೆಂಚೆ ಗ್ರಾಮವು ಬಳ್ಳಾರಿ ಪುರಮಂಡಲದಲ್ಲಿದೆ. ಇಂದಿಗೂ ಶಿ. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಬಳ್ಳಾರಿಯ ವೀರಶೈವ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶಿವಮೂರ್ತಿ ನಾಗೇಶ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತ ಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತರಿದ್ದು, ಹಿಂದಿ, ತೆಲಗು, ಮರಾಠಿ, ಬಂಗಾಲಿ, ಆಂಗ್ಲ ಈ ಭಾಷೆಗಳ ಪರಿಚಯವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ರಮಾರಮಣರ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಹೊಂದಿ “ಆಸ್ಥಾನ ವಿದ್ವಾನ್” ಗೌರವ ಪದವಿಯನ್ನು ಇವ್ವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ ಕಲ್ಕತ್ತ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ “ಸರ್ವದರ್ಶನ ತೀರ್ಥ” ಮತ್ತು ಮದ್ರಾಸು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ “ಸಂಸ್ಕೃತ ಕನ್ನಡ ವಿದ್ವಾನ್” ಎಂಬ ಪದವಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿರುವರು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾಜ್ಞನರಿಂದಲೂ ಜನತೆಯಿಂದಲೂ “ಕಳಾ ಪ್ರಪೂರ್ಣ” “ಪಂಡಿತ” ಅಂಕಿತದ ಉನ್ನತ ಸನ್ಮಾನಗಳೂ ಅವರಿಗೆ ದೊರೆತಿವೆ ಅಖಿಲ ಕನ್ನಡನಾಡನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ “ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿ”ನ ಗದ್ದುಗೆಯನ್ನೇರುವ ಮನ್ನಣೆಯಾಯಿತು ಸಾಹಿತ್ಯಾಚಾರ್ಯರೆನಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ರಚಿಸಿದ ಇನ್ನಿತರ ಕೃತಿಗಳು ಇಂತಿವೆ; ರಘುವಂಶ, ಕುಮಾರ ಸಂಭವ, ಭಗವದ್ಗೀತೆ-ಇವು ಮೂರು ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿದ ಪದ್ಯ ಗ್ರಂಥಗಳು. ಶ್ರೀ ಮರಿಯೋಗೀಶ್ವರ ಪುರಾಣ, ಶ್ರೀ ಗವಿಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪುರಾಣ ಇವೆರಡು ಷಟ್ಪದಿಯಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾದ ಪುರಾಣಗಳು. ಶಿವಾನುಭವ ಸೂತ್ರಸಾರ ಇದು ಮೊಗ್ಗೆಯ ಮಾಯಿದೇವ ವಿರಚಿತ ‘ಶಿವಾನುಭವ ಸೂತ್ರ’ವೆಂಬ ಸಂಸ್ಕೃತ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಗದ್ಯಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಬರೆದುದು. ಅಷ್ಟಾವರಣ ವಿವೇಕ, ಪಂಚಾಚಾರ ಪ್ರಕಾಶಿಕೆ, ಷಟ್ಪಲ ತತ್ತ್ವ ಪ್ರಕಾಶಿಕೆ, ಕರ್ನಾಟಕ ಚಂದ್ರಾಲೋಕ, ವಿಜಯನಗರಾಭ್ಯುದಯ ನಾಟಕ, ವಜ್ರಾಂಗುಳೀಯ, ಅಭಿನವಸೀತೆ, ವಿದ್ಯಾ ವಿನೋದಿನಿ ಇವೆಲ್ಲ ಸ್ವತಂತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಇನ್ನೂ ಪ್ರಕಟವಾಗಬೇಕಾಗಿವೆ.

ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ, ಪ್ರಕಟನೆ, ಪ್ರಚಾರಗಳ ಹಂಬಲವಿಲ್ಲದೆ, ಕರ್ಮಶೀಲರಾಗಿ ನುಡಿದೇವಿಯ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲವೇ ಸಾಹಿತ್ಯ ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಶಿ. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳೊಬ್ಬರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಎಲೆಯ ಮರೆಯ ಸುನಾಸಿಕ ಪುಷ್ಪದಂತೆ, ತಮ್ಮ ಕೃತಿಗಳ ಪರಿಮಳವನ್ನು ಬೀರುತ್ತ, ತೆರೆಯ ಮರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸೌಜನ್ಯ, ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ವರ ಪಾಲಿಗೆ ಮೀಸಲಾಗಿದೆ. ಋಷಿ ಹೃದಯದ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಪ್ರಗಲ್ಭ ಪಾಂಡಿತ್ಯ, ಪ್ರೋಫ್ಫುಲ ಪ್ರತಿಭೆ, ತುಂಬು ಅನುಭವ, ಕಾವ್ಯಬಂಧನದ ಬಗೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳಬೇಕೆಂದೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ದೊರೆತಿರುವ ಮನ್ನಣೆಗಳು ಹಾಗೂ ಅವರ ಕೃತಿಗಳು ಅವನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರುತ್ತಲಿವೆ.

ಈ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ, ಮಂಗಳಾಚರಣ ಸಂಧಿಯ ೩೨ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಕೂಡಿ ಒಟ್ಟು ೨೫ ಸಂಧಿಗಳಲ್ಲಿ ೧೧೨೧ ಪದ್ಯಗಳು ಭಾಮಿನಿ ಷಟ್ಪದಿಯಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾಗಿವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ೨೩ ಸಂಧಿಗಳ ೧೦೨೪ ಷಟ್ಪದಿಗಳು ಪುರಾಣದ ಅಧಿನಾಯಕ ಶ್ರೀ ಫಲಾಶನನನ್ನು ಕುರಿತು ರಚಿತವಾದವುಗಳು. ಇನ್ನೆರಡು ಸಂಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಠದ ಮುಂದಿನ ಮೂವರು ಗುರುವರರ ಬಗೆಗೆ ಸಿಂಹಾವಲೋಕನ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಅವರಾದಿಯ

ಶಿ. ಏಕದಾರಿ ಸಂಗಯ್ಯನವರು, ಶ್ರೀ ಫಲಾಹಾರ ಶಿವಯೋಗಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಷಯವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಹಾಡಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಕಥಾವಸ್ತುವೇ ಈ ಕಾವ್ಯ ರಚನೆಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಮಂಗಳಾಚರಣ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಫಲಾಶನ, ಇಷ್ಟದೈವತಗಳು, ಹರಿಹರ ಮತ್ತು ಗುರುವರ್ಯರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ೩೨ ಪದ್ಯಗಳು, ಒಂದನೆಯ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯಪುರುಷರಿಗೆ ಜನ್ಮವಿತ್ತ ಭಾರತ ಮತ್ತು ಕರ್ಣಾಟಕ ದೇಶದ ವರ್ಣನೆಗೆ ೩೮, ಶ್ರೀ ಫಲಾಶನನ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ೩೮, ಗೋಪಾಲನಾದ ಶ್ರೀಫಲಾಶನನು ನಿಜಲಿಂಗ ಪೂಜಾಲೋಲನಾದುದಕ್ಕೆ ೩೯, ಜಾಲಿಹಾಳದಿಂದ ಶ್ರೀಶೈಲಕ್ಕೆ ಹೊರಟ ಬಗೆಗೆ ೫೩, ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪಂಪಾಯಾತ್ರೆ ಮತ್ತು ಚಕ್ರತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಎಸಗಿದ ಲೀಲೆಗೆ ೬೫, ಹಂಪೆಯಿಂದಶ್ರೀಗಿರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ದರ್ಶನ ಪಡೆಯಲು ೪೯, ಫಲಾಶನನಿಗೆ ಮಲ್ಲಯ್ಯನು ಮೈದೋರಿದ ಬಗ್ಗೆ ೪೧, ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನು ಫಲಾಶನನಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಶಿವಯೋಗ ಸಿದ್ಧಿ ಉಪದೇಶಕ್ಕೆ ೪೧, ಗಿರಿಯಿಂದ ಅಸೂಟಿಗೆ ಬಂದು ತನ್ನವರನ್ನು ಕಾಣಲು ೪೫, ಕೊಣ್ಣೂರು ಮಠಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿ ಪಂಚಾಚಾರ, ಅಷ್ಟಾವರಣ, ಷಟ್ಪಲ ಉಪದೇಶಕ್ಕೆ ೧೬೭, ಕಂಬಳಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಹೊಳೆದಾಟ ಹೊಸ ಕೇರಿಗೆ ಬರಲು ೪೬, ಕಾಕನೂರಿಂದ ಅರಳಿಕಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದು ನೆಲೆಸಲು ೩೯, ನರಗುಂದ ಅರಸು ತೀರ್ಥ ಪಡೆದು ರೋಗ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಬಗೆಗೆ ೭೫, ಸಾಲಾಪುರದ ಗಂಗೋದ್ಭವ ಲೀಲೆಗೆ ೪೩, ಉದುಪುಡಿಯ ಮಹಾರಾಣಿ ಮತ್ತು ತೊರಗಲ್ಲು ಅರಸನನ್ನು ಹರಸಿ, ರಾಕ್ಷಸನೋರ್ವನ ಶಾಪವಿಮೋಚನೆಗೆ ೫೫, ಅವರಾದಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿ ಮಠಸ್ಥಾಪನೆಯ ಮಾಡಲು ೫೪, ದೀಕ್ಷಿತರ ಯಾಗಕ್ಕೆ ತೆರಳಿ ಫಲಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ, ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವ ಬಾಲಕನನ್ನು ವರದ ಹಸ್ತದಿಂದ ಪಾರು ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ೪೭, ಧರೆಯ ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರ ಕಾರ್ಯ ಮುಗಿಸಿ ಲಿಂಗದಲ್ಲಡಗಲು ೫೭, ಮಠದ ೨ನೆಯ ಗುರುವಾದ ಶಿವಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ೫೮, ೩ ಮತ್ತು ೪ನೆಯ ಗುರುಗಳಿಗೆ ೩೯-ಹೀಗೆ ಒಟ್ಟು ೧೧೨೧ ಪದ್ಯಗಳು ೨೫ ಸಂಧಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಾಗಿತವಾಗಿವೆ.

ಶ್ರೀ ಫಲಾಶನ ಶಿವಯೋಗಿಯೇ ಈ ಕಾವ್ಯದ ಜೀವ-ಜೀವಾಳ, ಈತನು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಪುರುಷನೆಂಬುದನ್ನು ಮಠದ ಪರಂಪರೆ, ಕಾಲ ನಿರ್ಣಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ತೋರಲಾಗಿದೆ. ಈ ಕಥಾನಾಯಕನ ಪೋಷಕವಾಗಿ, ಆತನ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳಾದ ಶರಭಾಂಬೆ-ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನರು, ಜಾಲಿಹಾಳದ ದೇಸಾಯಿ, ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯ, ಭಕ್ತಬಸವ, ಅಸ್ತಾಸಾಹೇಬ, ಚಿಡಂಬರ ದೀಕ್ಷಿತ, ಭಕ್ತ ದಂಪತಿಗಳು, ಅಹಲ್ಯಾರಾಣಿ, ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವ ಸಿಂಧೆ, ಬಾಬಾಸಾಹೇಬ, ೨ನೆಯ ಶಿವಸ್ವಾಮಿಗಳು, ೩ನೆಯ ಅಡವಿಸ್ವಾಮಿಗಳು, ೪ನೆಯ ಶಿವಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಶ್ರೀ. ಮ. ನಿ. ಪ್ರ. ಸಂಗಮೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು-ಇವರೆಲ್ಲರು ಸಂದರ್ಭೋಚಿತವಾಗಿ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಕಾವ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆ.

ಪ್ರಾಚೀನ ಪುರಾಣ ಕಾವ್ಯಗಳಿಗೂ ಈ ಪುರಾಣಕ್ಕೂ ಕಾವ್ಯದರ್ಶನ, ರಚನೆ, ವಿಷಯ ಪ್ರತಿಸಾದನೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವಲೋಕಿಸುವುದಾದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಹದಂತರ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅಮಾನುಷ ಅದ್ಭುತ ಪವಾಡಗಳ ಹೇರಳ ವರ್ಣನೆ ಇಲ್ಲ. ಇದ್ದರೆ, ಶಿವಯೋಗ ಸಿದ್ಧಿಯಿಂದ ಸಾಧಿಸಬಹುದಾದ. ಸುಜ್ಞರು ಒಪ್ಪಬಹುದಾದ ಮಹಿಮೆಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿವೆ. ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯ ಆಡಂಬರದ ಅಭಿಮಾನೋಕ್ತಿಗಳು ಕಾಣಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಥಾ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಬರಬಹುದಾದ ಕೈಲಾಸ, ಭೂಲೋಕ, ಸಮುದ್ರ, ಕವಿಯ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆ ಮೊದಲಾದ ಬೇಸರತರುವ ವರ್ಣನೆಗಳಿಲ್ಲ. ಕತೆಯ ಓಟವನ್ನು ತಡೆ ಹಿಡಿಯುವ ಉಪಕರಣಗಳ(ಒಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ)ಗೊಂದಲವಿಲ್ಲ. ಕಾವ್ಯ ನವರಸಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ಶೋಭಿಸಬೇಕೆಂದು ಅಕಾರಣವಾಗಿ ಶೃಂಗಾರ ಮೊದಲಾದ ರಸಗಳನ್ನು ಎಳೆದು ತಂದು ಜೋಡಿಸುವ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಬಯಕೆ ಇಲ್ಲ. ಕವಿಯ ಲೋಕಾನುಭವ, ಕಾವ್ಯದ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಉಪಮೆಗಳಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಕತೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಪಾತ್ರಪೋಷಣೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿವೆ. ಧರ್ಮೋಪದೇಶ, ಕತೆಯ ಓಟಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತಡೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದರೂ ಅದೊಂದು ಶಿವಯೋಗಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬೇಕೆನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಯಾವ ವಿಷಯವನ್ನು ಎಷ್ಟು, ಎಂತು, ಎಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂಬುದರ ಅರಿವು ಕಾವ್ಯದ ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಭಕ್ತಿ ರಸವು ಕಾವ್ಯದುದ್ದಕ್ಕೂ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಹರಿದು ಬಂದಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಫಲಾಶನನಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಲಿಂಗ ಕಟ್ಟಿರುವುದು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾದುದಾಗಿದೆ. ಗರ್ಭದ ಲನೆಯ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಲಿಂಗಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಸಿದ್ದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಒಳಿತಿತ್ತೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಲಿಂಗಧಾರಣವಾದೊಡನೆ ಮಾಂಸಪಿಂಡವಳಿದು ಮಂತ್ರಪಿಂಡವಾಗುವುದು. ಅದು ಕಾರಣ, ಶಿವಯೋಗಿಯು ಮಂತ್ರಪಿಂಡವಾಗಿಯೇ ಜನ್ಮವೆತ್ತಿದನೆಂಬುದು ಭಾವನಾ ಪ್ರಧಾನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಬಹುದಿತ್ತು. *

ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮ, ನೀತಿ, ತತ್ವಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವುದು, ವಿಶೇಷ ಕಠಿಣವಾದ ಕಾರ್ಯ. ಇಂತಹ ನಿಗೂಢವಾದ, ಗಡಚಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಾವ್ಯದ ಮೂಲಕ ಸಾಧಿಸಿರುವುದು ಕವಿಯ ಅರಿವಿನ ಆಳ, ಅನುಭವದ ಅಗಲ, ಭಾವದ ಔನ್ನತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ಕಾವ್ಯದ ಸರಳತೆ, ಮಧುರತೆಗಳನ್ನು ನೆನೆದಾಗ, ಇಂತಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಲು “ಸುಲಿದ ಬಾಳೆಯ ಹಣ್ಣಿನಂದದಿ, ಕಳೆದ ಸಿಗುರಿನ ಕಬ್ಬಿನಂದದಿ, ಅಳಿದ ಉಣ್ಣದ ಹಾಲಿನಂದದಿ” ಎಂಬ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸದೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಇಲ್ಲವೆಂದೆನಿಸುತ್ತಿದೆ.

* ಅದರೆ, ಜನನವಾದೊಡನೆ ಲಿಂಗವನ್ನು ಧರಿಸುವುದೂ ವಿಧ್ಯುಕ್ತವಾಗಿರುವುದು.

ರಂಗ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸಿ ವಾಕ್ ಚಿತ್ರಗಳಿಗೆ ಮಾರು ಹೋದಂತೆ, ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಉದಾಸೀನ ಮಾಡಿ ವಾಕ್ ಚಿತ್ರ ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ಮನ ಸೋತಂತೆ, ಇಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆ ಆಧುನಿಕ ಕಾವ್ಯಗಳಿಗೆ ಮೋಹಪರವಶರಾಗಿ ಪಟ್ಟದಿ ಕಾವ್ಯಗಳ ವಾಚನ, ಅಭ್ಯಸನಗಳನ್ನು ತೊರೆದಿರಬಹುದು. ಅಂತಹರು ಈ ಕಾವ್ಯ ವನ್ನೋದಿ ನಿರ್ಮಲಾಂತಃಕರಣಪೂರಿತ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಡುವುದಾದರೆ, ಕಾವ್ಯ ವನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸದೆ, ರಸಾನುಭವವನ್ನು ಹೊಂದದೆ ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲವೆಂದು ಧೈರ್ಯ ವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

ವರ್ಣನೆಗಳು.

ಹಂಪೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರ, ಕ್ಷೇತ್ರದೊಳಗಿನ ದೈವತಗಳು, ಹಾಳು ಹೋದ ಆ ನಗರದ ಅವಶೇಷಗಳನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುವಾಗ, ಶ್ರೀ ಗಿರಿಯ ವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವಾಗ ಕವಿಯು ಮಹೋನ್ನತ ಮಟ್ಟಕ್ಕೇರುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ತನ್ನೊಡನೆ ಓದುಗರನ್ನೂ ಎಳೆದೊಯ್ದು ಹಂಪೆಯ ದಿವ್ಯದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸಿ, ಗತ ವೈಭವವನ್ನು ನೆನೆದು ಮರುಗುವಂತೆಯೂ, ಶ್ರೀ ಗಿರಿಯ ವನಶೋಭೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮನ ತಣಿಯುವಂತೆಯೂ ಎಸಗುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿವಿಧ ವಿಷಯಗಳ ವರ್ಣನೆಯಲ್ಲಿ ಕವಿಯ ಭಾವದ ಬೆಳಗನ್ನು, ಬುದ್ಧಿಯ ಬೆಳಕನ್ನು, ಭಕ್ತಿಯ ತುಳಕನ್ನು ಮನಗಾಣ ಬಹುದಾಗಿದೆ. ಸ್ಥಲಾಭಾವದಿಂದ ಕೆಲವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಭಾರತ ಮತ್ತು ಕರ್ಣಾಟಕದ ಬಣ್ಣನೆ ಇದು:

೧ ನೆಯ ಸಂಧಿ

ಇದು ಪುರಾತನಕಾಲದಿಂ ಸ |

ತ್ಯದ ಸನಾತನಧರ್ಮದಾಶ್ರಯ |

ವಿದು ಸದಾ ಪರಮಾತ್ಮತತ್ವವಿಮರ್ಶನದ ಬೀಡು ||

ಇದು ಸುಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಕಲೆಗಳ |

ಸದನವಧಿಕಪರಾಕ್ರಮದ ನೆಲೆ |

ಯಿದು ಸಕಲಸಂಪದದ ನಿಲಯವು ಭರತಭೂತಲವು

|| ೫ ||

ಇದು ಮತಸ್ಥಾಪಕರ ತಾಯ್ನಿನೆ |

ಯಿದು ಮಹಾಋಷಿಕವಿಬುಧರಿಗೆಡೆ |

ಯಿದು ಪರಾಕ್ರಮಭೂಷಣರ ಭೂಮಿಪರ ಜಸದಿರವು ||

ಇದು ಜಗಕೆ ತಾಂ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ |

ವಿದು ಸುಜೀವನಶಾಂತಿದಾಯಕ |

ವಿದು ನಿಜಂ ನಿಜವೆಂದು ಭರತೋರ್ವಿಯನು ಬಂಠಿಸರು

|| ೬ ||

ಇಂತು ಭಾರತ ಭೂರಮೆಯ ಸೀ |
 ಮಂತರತ್ನದ ಶೋಭೆಯಂ ತಾ |
 ನಾಂತು ಬೆಳಗುವ ಕನ್ನಡದ ಧರೆ ಕಾಲಕಾಲದೊಳು ||
 ಸಂತರಿಗೆ ಸದ್ಭಕ್ತರಿಗೆ ನಿ |
 ಶ್ವಿಂತ ಶಿವಯೋಗೀಂದ್ರರಾದಿಯ |
 ನಂತಮಹಿಮುರ್ಗಿತ್ತು ಜನ್ಮನ ಜಸದೊಳಿಸೆಯುವುದು || ೩೮ ||

ಇತ್ತು ಶರಭಾಂಬೆ ಪುತ್ರಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಲಿಂಗಪೂಜೆ, ಗರ್ಭಿಣೀ
 ಸ್ತ್ರೀ ಹಾಗು ಪುತ್ರನ ಮಾತೃ ಪೂಜೆಯನ್ನು ನಿರುಕ್ತಿಸಿ :

೨ ನೆಯ ಸಂಧಿ

ಬಳಿಕೆ ಭಕ್ತಿಸುಧಾಸರೋವರ |
 ದೊಳಗೆ ವಿಹರಿಸ ಹಂಸಮಿಥುನದ |
 ಚೆಲುವನೊಂದಿದ ದಂಪತಿಗಳವರಿಷ್ಟಲಿಂಗವನು ||
 ಸಲೆ ಸಮರ್ಚಿಸಿ ಪಾಡಿ ಪೊಗಳುತ್ತೆ |
 ನಲಿದು ತತ್ತಿರ್ಥಪ್ರಸಾದನ |
 ಕೊಳುತ್ತೆ ಬೇಡಿದರೀ ಬಗೆಯ ತನುಭವನ ಜನನವನು || ೨೦ ||

ಕರಸರೋಜದ ಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯ |
 ಪರಮಭಕ್ತಿಯೊಳಿಂತು ಬೇಡು |
 ತ್ತಿರೆ ತದೀಶ್ವರನವರಿಗೊಲಿಯುತ್ತೆ ಕೆಲದಿನಕೆ ತನ್ನಾ ||
 ಪರತರದ ಚಿತ್ಕಳೆಯನಾ ಶಿವ |
 ಶರಣೆ ಶರಭಾಂಬೆಯ ಗರ್ಭದ |
 ಸುರುಚಿರದ ಗುಡಿಯೋಳ್ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಗೃಹನೇನೊರೆವೇಂ || ೨೧ ||

ಒಳಗೆ ಲೋಕದ ಗುರುವಿರುವುದನು |
 ತಿಳಿಸುವಂತಿರೆ ಪುಣ್ಯವನಿತೆಯ |
 ಬಳೆವ ತೆಳ್ಳಸಿರೈದೆ ತಳೆದುದು ತಾಂ ಗುರುತ್ವವನು ||
 ವಿಲಸಿತಾಂಗದೆ ಬೆಳ್ಳೆಗಳ ಮಿಗೆ |
 ಪೊಳೆದುದಾಕೆಯ ತೃಕ್ತಿನೊಳೆ ಸಲೆ |
 ನೆಲಸಿರುವ ಚರಲಿಂಗದೊಳ್ ಲೇಪಿಸಿದ ಭೂತಿಯನೆ || ೨೨ ||

ಜೊಲ್ಲಿನಭಿಷೇಕವನೆಸಗಿ ನಗೆ |
 ಮಲ್ಲಿಗೆಗಳನು ಮುಡಿಸಿ ಸಲೆ ಸುಲಿ |
 ಪಲ್ಲಿನಕ್ಷತೆಯಿಟ್ಟು ತೊದಲಿನ ನುಡಿಯ ನುತಿಗೈದು ||

ಉಲ್ಲಸಿತ ತನುಭವನು ದಿನದಿನ |
 ದಲ್ಲಿ ತಾಯ್ನೀ ತೆರದ ಪೂಜೆಯ |
 ಸಲ್ಲಿಸಲು ಮೋದಾಬ್ಧಿಯೊಳು ಮುಳುಗುವಳು ತಜ್ಜನನೀ ||೩೭||
 ಪುಣ್ಯ ತುಂಗಭದ್ರೆಯ ವರ್ಣನೆ ಇಂತಿದೆ :

೫ ನೆಯ ಸಂಧಿ

ಹರನ ತೆರದಿಂ ಭುವನಭರಿತಂ |
 ಹರಿಯವೋಲ್ ಪದ್ಮಾಶ್ರಯಂ ಮೇಣ್ |
 ಪರಿಕಿಪೊಡೆ ಪರಮೇಷ್ಠಿಯಂತಿರೆ ಜಲಜಗರ್ಭಂ ತಾಂ ||
 ಇರುವ ಕತದಿಂ ತುಂಗಭದ್ರೆಯು |
 ಪರಮಪೂಜ್ಯಮದೆನಿಸಿ ನಿರುತಂ |
 ಮೆರೆಯುತಿರ್ಪುದು ತತ್ತಿಮೂರ್ತಿಗಳಂತೆ ಭೂತಲದೆ ||೧೮||
 ಶಿವಯೋಗಿಯು ಶ್ರೀಗಿರಿಯನ್ನೇರುವ ಸೊಬಗನ್ನು ಸವಿಯಿರಿ :

೬ ನೆಯ ಸಂಧಿ

ಎರೆ ವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಸಿರಿಯು ಕ |
 ಳ್ಗೆರೆ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಂಚರವು ಕಿವಿ |
 ಗೇರೆ ಬೀಸುವ ತಣ್ಣಲರ ಸಂಸ್ಪರ್ಶಮಂಗಳಕ್ಕೆ ||
 ಎರೆ ಪೂಗಳ ಕಂಪು ನಾಶಿಕ |
 ಕೇರೆ ಸಂಮುದವೆದೆಗೆ ಗುರುವರ |
 ನೇರುತಿರ್ದನು ಭಕ್ತಸಂಗತನಾಗಿ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ||೧೯||
 ಗಿರಿಯ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ತುಂಬು ಚಿತ್ರವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಿರಿ :

೭ ನೆಯ ಸಂಧಿ

ಕಾವಿಯುಡೆ ವರಮಸ್ತಕದ ಸಲೆ |
 ತೀವಿರುವ ಜಡೆ ಫಾಲತಲದ |
 ಶ್ರೀವಿಭೂತಿಯು ಕಂಠಗತ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ ಮಾಲೆ |
 ಪಾವನದ ಕೈಬೆತ್ತವಡಿಗಳ |
 ಹಾವುಗೆಯು ಕಂಗೊಳಿಸೆ ಜಂಗಮ |
 ದೇವವೇಷದ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನಲ್ಲಿಗೈತರಲು ||೨೦||
 ಮಲ್ಲಯ್ಯನೊಡನೆ ಬರುತಿರ್ದ ಶಿವಯೋಗಿಗೆ ಪ್ರಕೃತಿ ತೋರಿದೆ ಬಗೆ
 ಇಂತಿದೆ :

೮ನೆಯ ಸಂಧಿ

ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನೊಡನೆ ಬರುತ್ತಿರೆ |

ಕಲ್ಲು ಚಿಂತಾಮಣಿಯೆನಿಸಿ ಮರ |

ಬಳ್ಳಿಗಳು ಸುರಭೂಜವಲ್ಲರಿಯಾಗಿ ಗೋವುಗಳು ||

ಸಲ್ಲಲಿತ ಸುರಥೇನುವಾಗು |

ತ್ತೆಲ್ಲ ನೀರುಂ ಸಿದ್ಧರಸವಾ |

ಗಲ್ಲಿ ತೋರಿದವೇನೊರೆವೆನಾ ಗುರುಸುತನ ಕಣ್ಣೆ

||೩೮||

ಇದೊ ಇಲ್ಲಿ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಲಿಂಗಪೂಜಾ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ದರ್ಶಿಸಿರಿ :

೧೦ನೆಯ ಸಂಧಿ

ದಿಟ್ಟೆಯೊಳು ಲಿಂಗವನು ಲಿಂಗದ |

ಬಟ್ಟೆಯೊಳು ಹರಣವನು ಹರಣದೊ |

ಳಿಟ್ಟ ಭಾವವನೊಂದುಗೂಡಿಸಿ ಜಾನಿಪುದರಿಂದೆ ||

ಇಷ್ಟಲಿಂಗದ ಚಿತ್ರಳೆಯು ತಾಂ |

ಗಟ್ಟೆಗೊಂಡೊಳಹೊರಗೆ ಬೆಳಗಲು |

ನೆಟ್ಟನದರೊಳು ಮುಳುಗಿ ಕುಳಿತಿರ್ದನು ಮಹಾಯೋಗೀ

||೩೯||

ಇತ್ತ ಮಳೆಗಾಲದ ವರ್ಣನೆಯ ಶೋಭೆಯನ್ನು ನೋಡಿರಿ :

೧೫ನೆಯ ಸಂಧಿ

ತಳೆದು ಸುರಚಾಪವನು ಮೇಣ್ ಸಲೆ |

ಹೊಳೆವ ಮಿಂಚಿನ ಖಡ್ಗಮಂ ತಾಂ |

ಮೊಳಗಿನುರುಗರ್ಜನೆಯನೆಸಗುವ ಮೇಘದಂತಿಯೊಳು ||

ಕುಳಿತು ಬರುತ್ತಿರೆ ಘನಸಮಯನೃಪ |

ಸಿಳೆಯವರು ಕಣ್ಣ ರಳಿಸುತೆ ಕಡು |

ನಲವಿನಿಂ ನೋಡಿದರು ಜೀವನಸುಖವನೀವನಂ

||೪೦||

ಪಾರೆ ಬಿಲಗಳಿಗಂಜಿಗಳು ನಲ |

ವೇರೆ ಜಾದಗೆಯೆದೆಗೆ ಕುಣಿತದೆ |

ಸೇರೆ ನವಿಲುಗಳೇರಿ ಗಗನಾಂಗಣಕೆ ಕಾರ್ಮ್ಮಿಲು ||

ಭೂರಮೆಯು ತಾಂ ಕ್ರೇಡಿಸಲು ಕಾ |

ಸಾರಮಂ ಗೈದವೊಲು ಧಾರಾ |

ಕಾರದಿಂ ಮಳೆಗರೆದು ಮುಳುಗಿಸಿತಿಳಿಯ ಜಲದೊಳಗೆ

||೪೧||

ಶಿವಯೋಗಿಯ ಲಿಂಗಪೂಜಾತಪಸ್ಸಿನ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಪಶು-ಪಕ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಳೆ
ತನ ಬೆಳೆದ ಬಗೆಯನ್ನು ಈಕ್ಷಿಸಿರಿ :

೧೬ನೆಯ ಸಂಧಿ

ಉರಗವೆತ್ತಾಡಿಸುವ ಹೆಡೆಯ |
ಲ್ಲೆ ರಗಿದುದು ಮರಿಗಳಿಯು ಬಳಿಯೊಳೆ |
ಗರಿಗೆದರಿ ಸಲೆ ಕುಣಿಯುತಿರ್ದುವು ನಲಿದು ನವಿಲುಗಳು ||
ಹರಿಣಗಳು ವೃಕದೊಡನೆ ಭೀತಿಯ |
ತೊರೆದು ಬಿನದಿಸುತಿರ್ದುವಾಗುರು |
ವರನ ವಿಮಳಾಶ್ರಮದೊಳಾತನ ಯೋಗಮಹಿಮೆಯೊಳು ||೧೯||

ಇಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತದ ನೋಟ ನೋಡಿರಿ :

೧೭ನೆಯ ಸಂಧಿ

ಬಾಡುತಿರೆ ತಾವರೆಯು ಕಿರುನಗೆ |
ಗೂಡುತಿರೆ ನೈದಿಲಿಗೆ ಕೋಕದೆ |
ಮೂಡುತಿರೆ ವಿರಹವ್ಯಥೆಯು ಪಕ್ಕಿಗಳ ಸಂಕುಲವು ||
ಗೂಡು ಸೇರುತ್ತಿರಲೆಲರು ಸುಳಿ |
ದಾಡುತಿರೆ ಪಶ್ಚಿಮದ ಶೈಲದ |
ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಬೆನ್ನೊಳಡಗಿದನಾ ದಿನೇಶ್ವರನು ||೨೦||

ಇದೋ, ನರಗುಂದ ನಾಡಿನ ವರ್ಣನೆ ಇದು :

೧೮ನೆಯ ಸಂಧಿ

ಹೊಲದ ಬೆಳೆಗಳ ಪೆಂಪು ಕೆರೆ ತೊರೆ |
ಕೊಳದ ತಡಿಗಳ ತಂಪು ತೋಟದೊ |
ಳಲದ ಪೂಗಳ ಕಂಪು ತರು ಲತೆಗಳೊಳೆಸೆವ ಸೊಂಪು ||
ಕಲಿತವರ ನುಡಿಯಿಂಪು ಧರ್ಮದ |
ಕೆಲಸವೆಸಗುವಲಂಪು ದೇವಸು |
ನಿಳಯಗಳ ಗುಂಪಿರುವುದಾ ನಾಡಗಲದೊಳು ನೋಡೆ ||೨೧||

ಅರಸು ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಗುಡಿಯ ನೋಟವಿಂತಿದೆ :

೧೯ನೆಯ ಸಂಧಿ

ಕಟ್ಟಿಸುವವೋಲ್ ಪಡೆವ ಪುಣ್ಯದ |
ಬಟ್ಟಿಗುರೆ ನೆಲಗಟ್ಟಿ ತಾಂ ಮೇಣ್ |
ಕಟ್ಟಿಸುವವೋಲ್ ತನ್ನ ವಂಶದ ಬೆಳ್ಳಸದ ಗುಡಿಯಾ ||

ಕಟ್ಟಿಸಿದನಾತ್ಮೋನ್ನತಿಯ ಸಲೆ |
 ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸ ಗುರುಮಠವ ಮನ |
 ವಿಟ್ಟು ತನ್ನ ಪನೀಕ್ಷಿಸರ ಕಣ್ಣಿನವ ಸೆಳೆವಂತೆ ||೨೩||

೨೧ನೆಯ ಸಂಧಿ

ಇದು ಸುಪಂಚಾಚಾರದಾಶ್ರಮ |
 ವಿದು ಮಹಾಷ್ಟಾಪರಣಗಳ ತವ |
 ರಿದು ಪರಮ ಪಟ್ಟಾಸ್ಥಲದ ತತ್ತ್ವವ ಬೋಧಿಸುವ ಶಾಲೆ ||
 ಇದು ಸುಭಕ್ತರನುದ್ಧರಿಸ ನೆಲೆ |
 ಯಿದು ಶಿವನು ಬಿಡಿಸುವ ಬೀಡಿನಿ |
 ಪುದು ಮಠವು ದಿಟವೆಂದದನು ಕಂಡವರು ಪೊಗಳಿದರು ||೪೫||

ಸಿದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿರಿ :

೧೯ನೆಯ ಸಂಧಿ

ಅಡಿಯಿಡಲು ನೆಲೆಗಳು ಪವಿತ್ರವು |
 ನುಡಿದುದೆಲ್ಲವು ದಿಟವು ಕೈಯಿಂ |
 ಕೊಡುವುದೆಲ್ಲ ಮಹಾಪ್ರಸಾದವು ಮನದ ನೆನೆದೊಡನೆ ||
 ಪೊಡವಿಯೊಳು ಮೈವೆತ್ತು ನಿಲುವುದು |
 ಕಡು ದಯದೆ ನಸು ನೋಡೆ ಜನ್ಮದ |
 ಜಡರು ಪೊಪುದು ತನ್ಮಹಾಯೋಗಿಯ ಮಹಿಮೆಯಂತೊ ||೩||

೨೩ನೆಯ ಸಂಧಿ

ನುಡಿದುದೇ ವರವಾಗಿ ಕೈಯಿಂ |
 ಪಿಡಿದುದೇ ಮಣಿಯಾಗಿ ದಿಟ್ಟಿಯ |
 ಕೆಡವಲಾರೊಳಮವರು ಸಜ್ಜನರಾಗಿ ಪದವಿಟ್ಟಾ ||
 ಎಡೆಗಳೇ ದೇವತೆಗಳತ್ತಿಯ |
 ಗುಡಿಗಳಾಗಿ ಸುಮನದೆ ನೆನೆದುದು |
 ಬಿಡದೆ ಸೃಷ್ಟಿಯದಾಗಿ ತೋರುವ ತೆರದೆ ನಾಡಿನೊಳು ||೧೯||

ಪನಾಡಗಳು.

ಈ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ,- ಚಕ್ರತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ ಶಿವಯೋಗಿಯು ಬೇಗನೆ ಬರದಿರಲು, ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಭಕ್ತದಂಪತಿಗಳು ಅದರಲ್ಲಿ ಧುಮುಕಿದಾಗ

ಅವರನ್ನು ಎತ್ತಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ತಂದುದು; ನದಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಬಳಿ ಒಗೆದು ಅದರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ತೀರವನ್ನು ಸೇರಿದುದು; ಸುಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹಾರಿ ಅದೃಶ್ಯನಾದುದು; ತೀರ್ಥದಿಂದ ನರಗುಂದ ಅರಸನ ರೋಗವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿದುದು; ಸಾಲಾಪುರದಲ್ಲಿ ಗಂಗೋದ್ಭವ ಲೀಲೆ ಗೈದುದು; ರಾಕ್ಷಸನ ಶಾಪ ವಿಮೋಚನೆ ಮಾಡಿದುದು; ಕಳ್ಳ ತನ ಮಾಡಿ ದೃಷ್ಟಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಕಳ್ಳರಿಗೆ ಕ್ಷಮೆದೋರಿ ದೃಷ್ಟಿ ಕೊಡುವುದು; ದೀಕ್ಷಿತರ ಯಾಗದಲ್ಲಿ ಫಲಗಳನ್ನು ಅಧಿಕ ಮಾಡಿ ತೋರಿದುದು; ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವ ಬಾಲಕನನ್ನು ವರದ ಹಸ್ತದಿಂದ ಪಾರು ಮಾಡಿದುದು; ಬದಾಮಿಯ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಬರಗಾಲ ಬಂದಾಗ ಮಳೆಯನ್ನು ತರಿಸಿದುದು— ಹೀಗೆ ಒಟ್ಟು ಹತ್ತು ಪವಾಡಗಳ ವರ್ಣನೆ ಇದೆ.

ಪವಾಡ, ಲೀಲೆಗಳೆಂದೊಡನೆ ಟೀಕೆ ಮಾಡುವ ಮನೋವೃತ್ತಿಯವರು, ಇಲ್ಲಿ ಸಾವಧಾನದಿಂದ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಪವಾಡಗಳೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂಬ ಮಾತಿಗೆ ಎರಡಿಲ್ಲ ಆದರೆ, ಶಿವಯೋಗ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದು, ಆತ್ಮಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡವನಿಗೆ ಇದು ಅಸಾಧ್ಯವಲ್ಲವೆಂಬುದು ದೃಢಪಡುತ್ತದಲ್ಲದೆ, ಅಷ್ಟೇ ಸತ್ಯವಾದ ಮಾತು. ಯೋಗಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಅಂಗವಿಸಿ ಕೊಂಡ ಮಹಾತ್ಮರಿಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಕೂಡ ಆಧೀನವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದು ಯೋಗ ಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹನು, ಮಾನವನಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ, ಅದ್ಭುತವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಚೀನ ಹಾಗೂ ಆರ್ವಾಚೀನ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಅನೇಕ ದೊರೆಯುತ್ತಿವೆ.

ಈ ಮಾತನ್ನು ನಿರ್ಧರ ಪಡಿಸಲೋಸುಗ, ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಓರ್ವ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಪಂಡಿತನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತೋರುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಓರ್ವ ಬಾಲಕನು ಮನೆಯ ಕೋಣೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಆಡುತ್ತಿರುವನೆಂದು ಭಾವಿಸೋಣ. ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಒಂದು ಇರುವೆ ಅವನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಯ್ದು ಹೋಗುತ್ತಲಿದೆ. ಬಾಲಕನು ಇದನ್ನು ಅರಿಯದೆ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಆಟಿಗೆಯ ವಸ್ತುವನ್ನು ಎಸೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅದು ಇರುವೆಯ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಆಗ, ಇರುವೆ ಹಿಂದೆ, ಮುಂದೆ ಚಲಿಸಲು ಆಸ್ಪದವಿಲ್ಲದಂತಾಗಿ “ಇದಾವುದೋ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗಂಡಾಂತರವು ನನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬಂದಿತು. ನಾನು ಇದರಿಂದ ಬದುಕುವಂತಿಲ್ಲ. ಇದು ನನ್ನ ಅಂತಿಮಾವಸ್ಥೆ” ಎಂದು ನೆನೆದು ಪುನಃ ಅತ್ತ, ಇತ್ತ ಸರಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ವಿಫಲವಾಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ— ಅದೇ ಬಾಲಕನು ಎನೂ ಅರಿಯದೆ, ಪುನಃ ಆ ಆಟಿಗೆಯ ವಸ್ತುವನ್ನು ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆಡಹತ್ತುವನು. ಆಗ ಆ ಇರುವೆ “ಎಂತಹ ಕುತ್ತಿನಿಂದ ಪಾರಾದೆನು; ಎಲ್ಲ ಆಶೆಯನ್ನು ತೊರೆದ ನನ್ನನ್ನು ದೇವನೇ ರಕ್ಷಿಸಿದನು” ಎಂದು ನೆನೆಯುತ್ತ ಮುಂದೆ ಸಾಗುವುದು.

ಇದರಿಂದ ಏನು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಿದೆ? ಶಕ್ತಿ ಹೀನವಾದ ಆ ಇರುವೆಗೆ ಭಾರವಾದ ವಸ್ತು, ಬಾಲಕನಿಗೆ ಸಹಜ ಆಟದ ವಸ್ತುವಾಗಿ, ಅವನು ಎಸಗಿದ ಆ ಕಾರ್ಯ ಇರುವೆಗೆ ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಕಂಡು ಬಂದಿತಲ್ಲದೆ, ಆ ಬಾಲಕನೇ ದೇವನಾಗಿ ತೋರಿದನು. ಅಂತೆಯೇ, ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಶಿವಯೋಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾನವ ರಿಂದಾಗದ ಅದ್ಭುತ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುತ್ತಾನೆಂಬುದು ಈ ನಿದರ್ಶನದಿಂದ ದೃಢಪಡುತ್ತಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಪವಾಡಗಳೆಲ್ಲ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಸಹಜ ಲೀಲೆಗಳು. ಅವೆಲ್ಲ, ಆ ಮಹಾಪುರುಷನ ಜೀವನ ತೋಟದ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಹೂಗಳು; ಅವುಗಳ ಇಂಪು, ತಂಪು, ಕಂಪುಗಳು ಆತನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಕೋಡು ತಂದಿವೆ ಎಂಬುದು ಸತ್ಯವಾದುದಾಗಿದೆ.

ಕವಿಯ ಉದ್ದೇಶ, ಪ್ರಗತಿಪರ ದೃಷ್ಟಿ

ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮ, ನೀತಿ, ತತ್ವಗಳೆಂಬ ಹಿರಿದಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಿರಿದಾದ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಮನಂಬುಗುವಂತೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಹಾಗೂ ಅವುಗಳೆಲ್ಲ ಶ್ರೀ ಫಲಾಹಾರೇಶ್ವರನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬರಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಕವಿಯ ಪರಮೋದ್ದೇಶಗಳಾಗಿವೆ. ಅಂತೆಯೇ ಕವಿಯ ದರ್ಶನ ಶಕ್ತಿಯೆಲ್ಲ ಶ್ರೀ ಫಲಾಶನನು ಸಿದ್ಧಿ ಪುರುಷನೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಲು ಕ್ರೋಢೀಕೃತವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಆ ಮಹಾ ಯೋಗಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಜೀವಿತದ ಆದರ್ಶವನ್ನೆಲ್ಲ ನೀಡಿ ಕಣ್ಣು - ಮನ - ಹೃದಯದೊಂದಿಗೇ ಆನಂದಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸಾಧಕಾನುಸಂಧ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಜೀವನ ವಿಕಾಸವನ್ನು, ಆತನ ಲಿಂಗಪೂಜಾಯೋಗಸಮಾಧಿಯನ್ನು, ಪಂಚಾಚಾರ, ಅಷ್ಟಾವರಣ, ಷಟ್ ಸಲಗಳನ್ನು ಕವಿಯು ಒಂದೆಡೆ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಧಿಕಾರವಾಣಿಯಿಂದ, ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸವಿನುಡಿಯಿಂದ, ಮಗದೊಂದೆಡೆ ಅನುಭವದ ಅಮರವಾಣಿಯಿಂದ ಬೋಧಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು ಮಾತು, ಮನಗಳಿಗೆ ನಿಲುಕದ ವಿಷಯ; ಅದು ಅನಿರ್ವಚನೀಯ ವಾದುದು. ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ, ಫಲಾಶನನೇ ವೀಣೆ; ಕವಿಯೇ ವೈಣಿಕ; ನಾಗೇಶ ಭಕ್ತಿದುಂಬಿ ನುಡಿಯ ಹತ್ತಿದನೆಂದರೆ— ಆ ನುಡಿಯೇ ಮುತ್ತಿನಹಾರ, ಆ ನುಡಿಯೇ ಸ್ಫಟಿಕದ ಸಲಾಕೆ, ಆ ನುಡಿಯೇ ಮಾಣಿಕ್ಯದ ದೀಪ್ತಿ..... ಓದುಗ ಮೈಮರೆಯುತ್ತಾನೆ; ಶ್ರೋತೃವೃಂದ ಭಕ್ತಿಯ ಉನ್ನಾದದಲ್ಲಿ ತಲೆದೂಗುತ್ತಿದೆ. ಆಗಲೇ ಮಾತು ಜೋತಿರ್ಲಿಂಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದುವೇ ಕವಿಯ ಕವಿತಾ ಬಂಧನದ ಅಂತಿಮಾನುಸಂಧಿಯಾಗಿದೆ.

ಪುರಾಣ ಬರೆಯುವ ಕವಿಗೂ ಪ್ರಗತಿಶೀಲ ದೃಷ್ಟಿ ಇದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಈ ಕಾವ್ಯವೇ ಸಾಕ್ಷಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದೆರಡು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಕಡೆ, ಶರಭಾಂಬೆ ಪುತ್ರರಿಲ್ಲದಕ್ಕೆ ತನಗಾದ ವ್ಯಥೆಯನ್ನು ಪತಿ

ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಕವಿಯಾಗಿ ದ್ವರ, ಗಿಡ, ಮರಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಲೋ, ಹರಕೆಹೊರಲೋ ಅಥವಾ ಮತ್ತಾವ ವ್ರತ ವನ್ನು ಪಾಲಿಸಲೋ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ, ಆ ಕೊರಗನ್ನು ಕಂಡು ಶರಭಾಂಬೆ ಯನ್ನು ಸಂತೈಸುವ ವಿಧಾನ ಹಾಗೂ ಸಂತಾನಕ್ಕಾಗಿ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಆ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯೆಂದು ಕವಿ ಹೇಳುವ ಮಾತುಗಳು ವಿಚಾರಪರವೂ ಪ್ರಗತಿ ದಾಯಕವೂ ಆಗಿವೆ. ವೀರಶೈವರು ಅನ್ಯ ದೈವತಗಳ ದರ್ಶನ, ಸ್ತುತಿ ಮಾಡುವುದು ನಿಷಿದ್ಧವೆಂದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, ಗುಡಿಕಟ್ಟಿಸಿ, ಸ್ಥಾವರಲಿಂಗ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಾಡಲು ಸಂಶಯಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಬಂದ ಭಕ್ತರ ಸಂಶಯ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವಾಗ ಈ ಮಾತಿನ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಕವಿಯು ಬಹು ಜಾಣ್ಮೆಯಿಂದ, ಪ್ರಗತಿಶೀಲನಾಗಿ ಇಂತುಗೈದಿದ್ದಾನೆ. ಇಷ್ಟ ಲಿಂಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅನ್ಯ ದೈವತಗಳ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡಬಾರದೆಂಬ ಕಟ್ಟನ್ನು ಶರಣರಿಟ್ಟಿರುವುದು ನಿಜ. ಸ್ಥಾವರ ಲಿಂಗಗಳನ್ನು ಉಪಾಸ್ಯ ದೈವತಗಳೆಂದು ನೆನೆಯದೆ, ಅವುಗಳ ದರ್ಶನ, ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುವುದು ದೋಷವಲ್ಲವೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ, ಭೋಗದಲ್ಲಿ ವಿರತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಬಂದ ಕೆಲವರಿಗೆ- ತ್ಯಾಗ ಪೂರ್ವಕವಾದ ಭೋಗದಲ್ಲಿಯೇ ಯೋಗವಿದೆ; ನನ್ನದೆಂದು ಭೋಗಿಸದೆ ಪುರಹರನ ಪ್ರಸಾದವೆಂದು ಹರನಿಗರ್ಪಿಸಿ, ಶೇಷವನ್ನು ಭೋಗಿಸಿದೊಡೆ ಅದುವೇ ಶಿವಯೋಗ; ಇದರಿಂದ ದೊರಕುವ ಶಾಂತಿಯೇ ಮುಕ್ತಿ ಎಂದು ತ್ಯಾಗ-ಭೋಗಗಳ ಸುಂದರ ಸಮನ್ವಯ ವನ್ನು ತೋರಿ, ಅವರನ್ನು ಲೌಕಿಕದಲ್ಲಿದ್ದೇ ಆತ್ಮೋದ್ಧಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೊಪ್ಪಿ ಸುವನು. ಶ್ರೀ ಫಲಾಹಾರೇಶ್ವರನ ಜನ್ಮವನ್ನು ಉತ್ತೇಕ್ಷೆಮಾಡದೆ ನೈಸರ್ಗಿಕ ವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವುದು- ಕವಿಯ ವಿಚಾರಪರ ದೃಷ್ಟಿಯ ನಿದರ್ಶನವಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಫಲಾಶನ ಶಿವಯೋಗಿಯು ಎಸಗಿದ ಹತ್ತು ಪವಾಡಗಳ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಅವೆಂತು ಜರುಗಿದವೆಂಬುದಕ್ಕೆ “ಭಕ್ತರ ಭಕ್ತಿಯ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ, ಯಜ್ಞದೇವನ ಕೃಪೆಯಿಂದ, ದೀಕ್ಷಿತರ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ, ನಿನ್ನ ನಿಷ್ಠೆ, ನಂಬುಗೆಯಿಂದ” ಎಂದು ನಿರಹಂಭಾವ ದ್ಯೋತಕವಾಗಿ ನುಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕವಿಯ ಆದರ್ಶ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡುತ್ತಿದೆ.

ಉಪಸಂಹಾರ.

ಈ ಕಾವ್ಯ ಕೃತಿಯನ್ನು “ಶ್ರೀ ಫಲಾಹಾರ ಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರ ಪುರಾಣ” ಎಂದು ಹೆಸರಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಶ್ರೀ ಫಲಾಹಾರೇಶ್ವರ ಚರಿತೆ, ಆತ್ಮಚರಿತೆ, ಆತ್ಮಶ್ರೀ ಅಥವಾ ಕಾವ್ಯವೆಂದು ಸಂಭೋಧಿಸುವುದು ಕಾಲ, ಮಾನ, ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗನುಸರಿಸಿ ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. “ಪುರಾಣ” ಈ ಶಬ್ದವು ಅಚ್ಚಗನ್ನಡವಲ್ಲ. ‘ಪುರಾ’ ಶಬ್ದದಿಂದ ಪುರಾಣದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಪುರಾಣ— ಇದರರ್ಥವನ್ನು

ರೆವರೆಂಡ ಫಾದರ್ ಕಿಟ್ಟೆಲ್ ಅವರು, ಬಹು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ, ಹಳೆಯ, ಆದಿಕಥೆ-ಎಂದು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ನಾನಾರ್ಥ ರತ್ನಾಕರ, ಮಂಗರಾಜ ನಿಘಂಟಿನಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಶ್ರೀ ಫಲಾಹಾರೇಶ್ವರನು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಪುರುಷ ಇಂತಿರುವಾಗ ಸುಮಾರು ೧೨೫ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಆಗಿ ಹೋದ ಮಹಾ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಜೀವನ ಚರಿತೆಗೆ ಪುರಾಣವೆನ್ನುವುದು ಅಷ್ಟು ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ತೋರಲಾರದೆಂದು ನನ್ನ ವಿನಮ್ರ ಅಭಿಮತವಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮವರು, ಪ್ರಾಚೀನವಾದುದು, ಬಹು ಹಿಂದಿನದು, ಅನಾದಿಯಿಂದ ಬಂದುದು ಎಂದರೆ— ಅದಕ್ಕೆ ಆಕರ್ಷಿತರಾಗಿ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿದುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಲಿಂಗಾಯತ ಧರ್ಮವು ಬಸವಣ್ಣನವರ ಕಾಲಕ್ಕಿಂತ ಸಹಸ್ರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ಇತ್ತೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ತೃಪ್ತಿ. ಅದಕ್ಕೂ ಹಿಂದೆ ಅದು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿತ್ತು? ಬಸವಣ್ಣನವರು ಅದನ್ನು ಎಂತು ಮಾರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಲಿಂಗಾಯತ ಧರ್ಮವನ್ನಾಗಿ ಪ್ರಸ್ಥಾಪಿಸಿದರೆಂಬ ವಿವೇಚನೆ, ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಅವರು ತಲೆ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಚೀನವೆಂದರೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಅಭಿಮಾನ, ಆಸಕ್ತಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದೆ. ನಮ್ಮವರಲ್ಲಿ, ಇದರಂತೆಯೇ ವೇದದ ಪ್ರಾಚೀನತೆಯನ್ನು ಅನುಲಕ್ಷಿಸಿ ನಮ್ಮ ಮಾಹೇಶ್ವರರು ಹೆಸರಿನ ಹಿಂದೆ ವೇದಮೂರ್ತಿಯೆಂದು ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ಇನ್ನೊಂದು ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದೆ. ವೇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಪ್ರಾಚೀನನಾದ ಅನಾದಿಯಾದ ಶಿವನಿರುವಾಗ ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಎಂದೇಕೆ ಸಂಬೋಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು? ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಎಂಬುದು ಎಷ್ಟು ಮಂಗಲಕರವಾಗಿದೆ. ಈ ರೂಢಿಯು ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಒಳಕೆಗೆ ಬರಲೆಂದು ಈ ಮೂಲಕ ಬಿನ್ನ ವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇಂತು, ಪ್ರಾಚೀನತೆಗೆ ಮಾರು ಹೋದ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜ, ಇಂತಹ ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಪುರಾಣವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಅಚ್ಚರಿಯಮಾತಲ್ಲವಾದರೂ ಕೇವಲ ಒಂದು ಶತಮಾನದ ಹಿಂದೆ ಆಗಿ ಹೋದ ಈ ಕಾವ್ಯದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಮಹಾ ಶಿವಯೋಗಿಗೆ ಅದು ಉಚಿತವೆನಿಸಲಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಪುರಾಣವೆಂದೊಡನೆ ಮುನಿದು, ಮೂಗುಮುರಿದು, ಮೂದಲಿಸುತ್ತಿದೆ ಇಂದಿನ ನವನಾಗರಿಕ ಜನಾಂಗ, ಹೀಗೆ ಪುರಾಣಗಳ ಬಗೆಗೆ ಅನಾಸಕ್ತಿ ಬೆಳೆದಿರುವಾಗ ಪುರಾಣ ಅಲ್ಲದುವನು. ಪುರಾಣವೆಂದು ಕರೆದು ಅದನ್ನು ನೋಡುವ, ಅಭ್ಯಸಿಸುವ, ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗೆ ತಣ್ಣೀರೆರಚುವುದು- ಇಷ್ಟವಾದುದಲ್ಲ. ಜನಮನವನ್ನು ತಿದ್ದಿ, ತೀಡಿ ಸಂಸ್ಕರಿಸುವ ಅಂಶಗಳು ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿ, ಅನಂತ ಅದ್ಭುತಲೀಲೆ, ಪವಾಡಗಳಿಂದಾಗಿ ಅವು ಸುಶಿಕ್ಷಿತರ ಮನವನ್ನು ಇಂದು ಆಕರ್ಷಿಸಲಾರದಾಗಿವೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಪುರಾಣವನ್ನು ಕುರಿತು ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪುರಾಣವೆಂದೆನಿಸುವ ಇನ್ನಿತರ ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಇದು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತಿದೆ. ಕಾಲ ಬದಲಾದಂತೆ ಜನಮನವೂ ಬದಲಾ

ಗುತ್ತ ಹೋಗುವುದು ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಿಯಮವಾಗಿದೆ. ಅದು ಕಾರಣ, ಬದಲಾವಣೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸಮುಚಿತವಾಗಿ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಹೆಸರಿಸುವುದು ಅದರ ಮಹತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. *

ಈ ಕೃತಿಯ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಮನದಲ್ಲಿ ಮಡಗಿದುದು ಬಹಳ. ದಿನದ ಕಾರ್ಯದ ಒತ್ತಡ, ಕಾಲದ ಅಭಾವ, ದೇಹಾಲಸ್ಯದ ಮೂಲಕ ಅದೆಲ್ಲವೂ ಪೂರೈಸದಿದ್ದು ದಕ್ಕೆ ವಿಷಾದಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಿಷಾದದಿಂದ ಅಂತ್ಯ ವಾಗುವುದು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಒಪ್ಪದ ಮಾತಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ, ಆ ವಿಷಾದದ ಬೆಂಗೊಂಡು ಈ ನನ್ನ ಅಲ್ಪ ಸೇವೆ ಶಿವಯೋಗಿಗೆ ಅರ್ಪಿತವಾಯಿತೆಂಬ ಆನಂದವೂ ಉಕ್ಕೇರಿ ಬಂದಿದೆ.

ಕೋಟಿ, ಧಾರವಾಡ. }
ದಿ. ೧-೮-೧೯೫೩.

— ಎಂ. ಜಿ. ವಿರೂಪಾಕ್ಷನ್

— ಸತ್ಯಂ-ಸುಂದರಂ-ಶಿವಂ —

* ಆದರೆ, ಕವಿಯ ಅಶಯವು ಹೀಗಿರುವುದೆಂದು ಕೊನೆಗೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. “ಭವಿಷ್ಯತ್ಪುರಾಣವೂ ಇರುವುದರಿಂದ ಪುರಾತನ ಕಥೆಯನ್ನೇ ಪುರಾಣವೆಂದು ಕರೆಯ ಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವಿಲ್ಲ. ಇಂದಿಗೂ ಶ್ರಾವಣಾದಿ ಪುಣ್ಯಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಪುರಾಣ ಶ್ರವಣದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಭಾವುಕರಿರುವರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಫಲಾಹಾರೇಶ್ವರ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಚರಿತ್ರೆಯೂ ಶ್ರವಣಾರ್ಹವಾದ ಪುರಾಣವೆಂಬ ಭಕ್ತಿಯುಂಟಾಗಲೆಂದು ಈ ಚರಿತ್ರೆಗೆ ಪುರಾಣವೆಂದು ಹೆಸರಿಡಲಾಗಿದೆ” ಎಂದು.

- ೨೬ ಗುರು ಪ್ರಸನ್ನ -

ಶ್ರೀ ಫಲಾಹಾರ ಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರ ಪುರಾಣದ

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ.

೩. ಕಥಾ ಸಾರಾಂಶ.

ಮಂಗಳಾಚರಣಸಂಧಿ

ಕವಿಯು, ಕಾವ್ಯದ ಪ್ರಾರಂಭಕ್ಕೆ ಭಕ್ತಪೋಷಕ ಶ್ರೀಫಲಾಹಾರೇಶ್ವರ, ಮಂಗಳಕರ ಶಿವ, ಶಕ್ತಿಯುತೆ ಶಿವೆ, ವಿಘ್ನನಾಶಕ ಗಣಪತಿ, ಶಿವಸುಸೌಖ್ಯದ ಭೋಗವನು ನೀಡುವ ಶ್ರೀಗುರು, ಮೋಕ್ಷಸಿದ್ಧಿಸಾಧನೆಗೆ ಪೂರಕವಾದ ಇಷ್ಟಲಿಂಗ, ಸಮಾಜೋದ್ಧಾರನಿರತ ಜಂಗಮ ಇವರನ್ನು ದಾಸ್ಯ ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿ ಭಾವದಿಂದ ನೆನೆಯುತ್ತಾನೆ. ವೀರಶೈವದರ್ಶನಸಿದ್ಧಿಗೆ ಸಾಧಕವಾದ- ಅಷ್ಟಾನರಣ, ಪಂಚಾಚಾರ, ಪಟಾಸ್ಥಲಗಳನ್ನು ಕಂಠ ತುಂಬಿ ಕೊಂಡಾಡುವನು. 'ಎನಗಿಂತ ಕಿರಿಯಿಲ್ಲ'ವೆಂಬ ಭೃತ್ಯಾಚಾರದಿಂದ ನಡೆದು ತೋರಿದ ಜಗದಣ್ಣ ಬಸವಣ್ಣ, ವಿರತಿವಲ್ಲಭನಾದ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭು, ಜ್ಞಾನಖನಿಯಾದ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣ, ವೀರಶೈವ ಗುರೂತ್ತಮರಾದ ಪಂಚಾಚಾರ್ಯರು, ಇವರು ಭುವಿಯನ್ನು ಪಾವನ ಗೈದವರು; ಅವರೆಲ್ಲರೂ ನನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು ಬೆಳಗುತಿರಲೆಂದು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಶಿವಯೋಗಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದ ಸಿದ್ಧರಾಮ, ವೀರವಿರಾಗಿಣಿ ಮಹಾದೇವಿಯಕ್ಕ, ವೀರಶೈವನೇ ವಿಶ್ವಧರ್ಮದ ಸಾರವೆಂಬುದನ್ನು ತಮ್ಮ ನಡೆ-ನುಡಿಗಳಿಂದ ತೋರಿದ ಶಿವಶರಣರ ಅಡಿಯ ಧೂಳಿಯ ಆಶೀರ್ವಾದವು ನನಗಿರಲೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ- ಏಕಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನೀಯುವ ಏಕೇಶ್ವರವಾದದ ವೀರಶೈವಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ಬಂದುದೇ ತನ್ನ ಭಾಗ್ಯವೆಂದು ಮನದೊಂಬಿ ನುಡಿಯುತ್ತಾನೆ. ಶಿವಶರಣರ ಆತ್ಮಾನುಭವವನ್ನು ಕವನ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ತೋರಿದ ಮಹಾಕವಿ ಹರಿಹರ ಮೊದಲಾದವರು ನನ್ನ ಕವಿತಾವಾಣಿಗೆ ಭಕ್ತಿಸುಧೆಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಲೆಂದು ಬೇಡುತ್ತಾನೆ.

ಬೆಳಗಾವಿ ಜಿಲ್ಲೆ, ರಾಮದುರ್ಗ ತಾಲೂಕು, ಅವರಾದಿಯ ಮಠಾಧ್ಯಕ್ಷ ಶ್ರೀ, ನಿ. ಪ್ರ. ಸಂಗಮೇಶ್ವರ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ತುಂಗಗುಣಿ ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಶಿವಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಹಿರೇಮಠ ಅನವಾಲ ಇವರ ಸಂಗಡ ಹೋದನು. ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀಗಳು ಈ ಪುರಾಣವನ್ನು ರಚಿಸಲು ಆಜ್ಞೆಯಿತ್ತು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಶಿರಸಾಮಾನ್ಯವೆಂದು ಒಪ್ಪಿದನು. ಕೊಂಗವಾಡ ಹಿರಿಯಮಠದ ವೀರಭದ್ರ ಪಂಡಿತಗುರುವರನ ಚರಣಕಮಲವ ನೆನೆದು ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ರಚಿಸುವೆನೆಂದು

ಕವಿಯು ಒರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಪುಣ್ಯಗಂಗೆಯನ್ನು ತುಂಬಿರಿಸಿದ ಮಣ್ಣು ಕೊಡವು ಎಂತು ಪೂಜಾರ್ಹವೋ, ಅಂತು ಶ್ರೀ ಫಲಾಹಾರೇಶ್ವರ ಗುರುವರನ ಚರಿತಾಮೃತ ದಿಂದ ತುಂಬಿದ ಈ ಕವನ ಪಾತ್ರೆಯು ಗುಣಜ್ಞ ಹೃದಯರಿಂದ ಪೂಜೆಗೊಳ್ಳಲೆಂದು ಹಾರೈಸಿ ಕವಿಯು ಪುರಾಣ ರಚನೆಗೆ ತೊಡಗುತ್ತಾನೆ.

ಒಂದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಅಜನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಜಗತ್ತು ಲಿಂಗಮಯವೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಲೆಂಬಂತೆ ಈ ಭೂಮಂಡಲವು ಗೋಲಾಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಲಿದೆ. ಇಂತಪ್ಪ ಧರಣೀ ಕಾಂತೆಯ ಅಂತಃಪುರದಂತೆ ಭಾರತವು ಬೆಳಗುತ್ತಲಿದೆ. ತ್ರಿದಿಶೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಡಲಿನಿಂದ, ಒಂದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಮದ ಬೆಟ್ಟದಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ಭಾರತವು ಸತ್ಯದ ಸನಾತನ ಧರ್ಮದಾಶ್ರಯವಾಗಿದೆ; ಸಾರಮಾರ್ಥ ತತ್ತ್ವ ವಿಮರ್ಶನದ ಬೀಡಾಗಿದೆ; ಸಕಲ ಸಂಪದದ ಆಲಯವಾಗಿದೆ ಇಂತಿರುವ ಭಾರತ ದೇವಿಯ ಪೂಜೆಗೆ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ನಲ್ಲುಡಿಯೋ ಎಂಬಂತೆ ಕನ್ನಡ ನಾಡು “ಸುಜಲ, ಸುಫಲ, ಮಲಯಜ ಶೀತಲ” ಇವುಗಳಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ್ತಲಿದೆ. ಈ ನಾಡಿನಗಲದೊಳು ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ದೊಡ್ಡಲ್ಲಿ ಗತವೈಭವದ ಕುರುಹುಗಳು, ಶಿಲಾಶಾಸನಗಳು, ವೀರಗಲ್ಲುಗಳು ಇಂದು, ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ದುಂಬಿ ಜೇತನ ಕೊಡುತ್ತಲಿವೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ಗುಡಿ, ಬಸದಿ, ಮಸೂತಿಗಳು ಕನ್ನಡ ಶಿಲ್ಪಕಲೆಯ ಮಹೋನ್ನತ ಕೃತಿಗಳಾಗಿವೆ. ಅನೇಕ ವಂಶದ ನೃಪರು ತಮ್ಮ ಇತಿಹಾಸದಿಂದ ಈ ನಾಡಿನ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳಗಿದ್ದಾರೆ. ಅನಂತ ಧರ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾಪಕರ, ಯೋಗಿನರರ, ಗುರುಪುಂಗವರ, ತವೋಽಧಿನರ, ಶಿವಶರಣರ, ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಹೆತ್ತಮಾತೆಯಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಭೂಮಾತೆ ಜಗದ ಕಣ್ಮಣಿ ಯಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವಳು. ಬಹುಮಾನ್ಯ ವಿಬುಧರಿಂ, ಕವಿಗಳಿಂ, ಮಜ್ಞಾನಿಗಳಿಂ ತುಂಬಿದ ಈ ನಾಡು ನೋಡುವವರಿಗೆ ಶಿವಭಕ್ತ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವೋ ಎಂಬಂತೆ ಸದಾ ಕಾಲವೂ ಮೆರೆಯುತ್ತಲಿದೆ.

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ

ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆ ರೋಣ ತಾಲೂಕಿಗೆ ಸೇರಿದ ಅಸೂಟಿ ಎಂಬುದೊಂದು ಗ್ರಾಮ. ಅಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮಸಂಸ್ಕಾರ ಕರ್ತೃಗಳ ನೆಲೆಯಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸಿ ಗುರುಮಠವೊಂದಿದೆ. ಈ ಮಠದ ವಂಶವಾರಿಧಿ ಸೋಮನೆಂಬಂತೆ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಗುರುವು ತನ್ನ ಪ್ರೇಮಪತ್ನಿ ಶರಭಾಂಬೆಯೊಡಗೂಡಿ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅಂಗಪತಿ, ಲಿಂಗಪತಿಯ ಕಾಯಕದಿಂದ ಅಂಗಭೋಗವನ್ನೇ ಲಿಂಗಭೋಗವನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿಕೊಂಡ ಆ ದಂಪತಿಗಳು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಗೌರೀ-ಸಂಗಮೇಶ್ವರರಾಗಿ ಕಾಣ ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ. ಪತಿಯೇ ಪ್ರಾಣವೆಂದರಿತ ಶರಭಾಂಬೆ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ತನ್ನ ಪುತ್ರಾಭಿಲಾಷೆಯನ್ನು ಪತಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾಳೆ. ನಿಮ್ಮ ಕೃಪಾಜಲದಿಂದ ಪೋಷಿತ

ವಾದ ಈ ದೇಹ ಬಳ್ಳಿಯು ಇದೊಂದು ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಬಾಡುತ್ತಲಿದೆ. ನಂಜನಂತೆ ಈ ತನುವನ್ನು ದಹಿಸುವ ಬಂಜೆತನವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅರುಹ ಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಬುವಳು. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನು ಪ್ರಿಯ ಪತ್ನಿಗೆ, ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಮರಸ ಸುಖದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಇಷ್ಟಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸುತೆ ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೆಂದು ಉಪದೇಶಿಸುವನು. ಅಂದಿನಿಂದ ಭಕ್ತಿಸುಧಾಸರೋವರದಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುವ ಹಂಸಮಿಥುನದ ಚೆಲುವನೊಳಗೊಂಡ ಆ ದಂಪತಿಗಳು, ತಮ್ಮಿಷ್ಟ ಲಿಂಗವ ಒಲಿದು ಪೂಜಿಸುತ್ತ ದಿನಗಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಭಕ್ತ ಪರಾಧೀನನಾದ ಪರ ಶಿವನು ಆ ದಂಪತಿಗಳ ಭಕ್ತಿಗೊಲಿದು ತನ್ನ ಪರಮ ಚಿತ್ಕಳೆಯನ್ನು ಶಿವಶರಣಿ ಶರಭಾಂಬೆಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಾಡುವನು. ನವಮಾಸ ಕಳೆದ ನಂತರ ಶರಭಾಂಬೆಯು ಶಂಕರನ ತೇಜದ ಪುತ್ರರತ್ನವನ್ನು ಪಡೆಯುವಳು. ಪಿತೃಗಳು ಅಸೂಟಿಯ ಭಕ್ತರೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಈ ಲೋಕವನ್ನೇ ಶಿವಮಯವಾಗಿಸಲು ಪುಟ್ಟ ಬಂದ ಆ ಕಂದನಿಗೆ ಲಿಂಗಧಾರಣ ಮಾಡಿಸಿ ಶಿವನೆಂಬ ಶುಭ ನಾಮವನ್ನು ಇಡುವರು. ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಕಳೆಯೇರಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಗುರು ಬಾಲಕನು ಆ ಗ್ರಾಮದ ಕಣ್ಣಣಿಯಾದನು.

ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ

ಇಂತು ವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತಿರುವ ಗುರುಸುತನು ತನ್ನ ಬಾಲಲೀಲೆಗಳಿಂದ ಮನೆಗೆಲಸದಲ್ಲಿ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಅಡೆತಡೆಯನ್ನೊಡ್ಡುವನು. ಜನನಿ ಶರಭಾಂಬಿಕೆ ಲಿಂಗ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿದಾಗ ಶಂಭುವೇ ಮಗನ ರೂಪದಿಂದ ಜನ್ಮವೆತ್ತಿದನೋ ಎಂಬಂತೆ ಮಗನ ತೇಜವು ಕಣ್ಣುಂಬುವದು.

ಅಣ್ಣ ಬಾ ಮುಕ್ಕಣ್ಣ ಬಾ ಬಸ |

ವಣ್ಣ ಬಾ ಹುಣ್ಣವೆಯ ಸಸಿ ಬಾ |

ಕಣ್ಣ ಪುಣ್ಯದ ಮೂರ್ತಿ ಬಾರೈ ಚೆನ್ನಿಗನೆ ಬಾರಾ ||

ನನ್ನಿ ನಲೈಯ ತವರೆ ಬಾರೈ |

ನನ್ನ ತೊಡೆ ನಲ್ಲದ್ದು ಗೆಯನೇ |

ರಿನ್ನೆ ನುತ ನಿಜಮಾತೆ ಕರತಾಡನದೆ ಕರೆಯುತಿರೆ

||೬||

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮನಮಂಚಿ, ಕಣ್ಣುಂಚಿ ಕರೆಯುವ ನುಡಿಗಳಿಗೆ ನಲ್ಲಿಚ್ಚೆಗಳ ರವದಿಂ ಕುಣಿಯುತ್ತ ಬರುವ ಮುದ್ದು ಮಗನನ್ನು ಮಾತೆಯು ಬರಸೆಳೆದು ಮುದ್ದಿಟ್ಟು ತೊಡೆಯ ಗದ್ದುಗೆಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುವಳು. ಹೀಗೆ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆಯುತ್ತವೆ. ಬಾಲಗುರುವಿನ ವಿಧ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ನಾಡೋಜನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಏರ್ಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ, ಮಲತ್ರಯಗಳನ್ನು ಕಳೆದು ಶಿವಕಳೆಯನ್ನು ತುಂಬುವ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಡುವರು. ಅಂದಿನಿಂದ ಗುರುಪುತ್ರನು ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಗೈಯುತ್ತ ಶಿವಯೋಗಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯ ತೊಡಗಿದನು.

ಬಾಲಯೋಗಿ ದಿನದ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಭರದಲ್ಲಿ ಊಟ ಉಪಚಾರವನ್ನೇ ಮರೆಯ ತೊಡಗುವನು. ಹೀಗೆ ದಿನಗಳೆದಬಳಿಕ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಬೇಡಿದುದ ಕೊಡಬಲ್ಲ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಶಿವಮೂರ್ತಿಯು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಇಂತಿರಲು ಒಂದು ದಿನ ಗೋಪಾಲನಾಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದ ಶಿವಮೂರ್ತಿಯು, ಗೋವುಗಳಿಗೆ ಹುಲ್ಲು ತಿಸಿಸಿ, ನೀರುಕುಡಿಸಿ, ನೆಳಲಿಗೆ ಮಲಗಿಸಿ, ಅಡವಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಪ್ರಶಾಂತ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ನಿತ್ಯದ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಗೆ ಕುಳಿತನು. ದೇವೋನ್ಮಾದದ ನಿಬ್ಬೆರಗಿ ನಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಮರೆತು ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಯೋಗ ಮುದ್ರೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಆಸಕ್ತ ನಾಗುವನು. ಇದನ್ನರಿತ ಜನನೀ-ಜನಕರು ಮತ್ತು ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಶಿವಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಮಠಕ್ಕೆ ಕರೆತಂದು ಇಂದಿನಿಂದ ಮಠದಲ್ಲಿಯೇ ಲಿಂಗಪೂಜೆಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಣಿಗೊಳಿಸುವೆವೆಂದು ಭರವಸೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂತು ಗೋವಾಲನಾದ ಶಿವ ಮೂರ್ತಿಯು ನಿಜಲಿಂಗಪೂಜಾಲೋಲನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಹೊಂದಿದನು.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ

ಮೃಡನ ತೇಜದ ಶಿವಮೂರ್ತಿಯ ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ಭಕ್ತಿಯು ಏರಿ ಕೊನರೊಡೆದು ಬೆಳೆದಂತೆಲ್ಲ, ಭಕ್ತರ ಮನದಭೀಷ್ಟವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೈಯುವ ಶಕ್ತಿ, ದೇವನ ಅನು ಗ್ರಹದಿಂದ ಇಳಿದು ಬಂದಿತು. ಈ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಜಾಲಿಹಾಳ ಗ್ರಾಮದ ದೇಸಾಯಿ, ದರ್ಶನಾರ್ಥವಾಗಿ ಮಠಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸುವನು. ಅಲ್ಲಿ ಬಾಲಯೋಗಿಯ ವಿರತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡನು. ಗುರುಪುಂಗವನನ್ನು ತನ್ನ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಪಾದಪೂಜೆ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ತನ್ನ ಮನೀಷೆಯನ್ನು ದೇಸಾಯಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವನು. ದೇಸಾಯಿಯ ಊರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರಿಗೆಲ್ಲ ಧರ್ಮಬೋಧೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿರಲು, ಒಂದು ದಿನ ಶ್ರೀಗಿರಿಯ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನು ತನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಬಾರೆಂದು ಆದರಿಸಿ ಕರೆದಂತೆ ದಿವ್ಯವಾಣಿ ಕೇಳಿಸುವದು. ಮಲ್ಲಯ್ಯನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ಮಾರ್ಗವರಿಯದ ಶಿವಮೂರ್ತಿಯು ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕಂಬಿಯಯ್ಯಗಳು ಮಲ್ಲಯ್ಯನ ಘೋಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತ ಮಠದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬರು ವರು. ಇದು ಮಲ್ಲಯ್ಯನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದ ಹಸ್ತವೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವರೊಡನೆ ಯಾರೂ ಅರಿಯದಂತೆ ಶ್ರೀಗಿರಿಗೆ ಪಯಣ ಬೆಳೆಸುವನು. ಪುತ್ರನನ್ನು ಅರಸುತ್ತ ಹೊರಟ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳು ಮಗನನ್ನು ಕಾಣದೆ ಊರಿಗೆ ಮರಳುವರು. ಮುಂದೆ, ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕಂಟಲಿ ಎತ್ತಿನೊಡನೆ ಶ್ರೀಗಿರಿಗೆ ಹೊರಟ ಪತಿ-ಪತ್ನಿಯರ ನೆರವಿನಿಂದ ಶಿವಮೂರ್ತಿಯು ದಾರಿ ತುಳಿಯ ತೊಡಗುವನು.

ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಕಂಟಲಿ ಎತ್ತನ್ನು ಏರಿದ ಶಿವಮೂರ್ತಿಯು ಇಕ್ಕಲದಲ್ಲಿ ಆ ಪತಿ-ಪತ್ನಿಯರ ನ್ನೊಳಗೊಂಡು, ವೃಷಭವಾಹನನಾದ ಮೃಡನಂದದಿಂದ ಮೆರೆಯುತ್ತ ಪಳ್ಳಿ-ಪುರಗಳ

ದಾಟಿ ಪಂಪಾ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸುವನು. ಹಂಪೆಯ ಪ್ರಕೃತಿ ದೇವಿಯ ಮೈಸಿರಿಯನ್ನು ಮನದಣಿಯ ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಅಧಿನಾಯಕ ವೀರಭದ್ರ, ಬಡವಿಗಾಶ್ರಯವಿತ್ತ ಬಡವಿಲಿಂಗ, ಉಗ್ರರೂಪ ನರಸಿಂಹ, ಸಾಸಿವೆಯಕಾಳು ಗಣಪತಿಯ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೇಮ ಕೂಟಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೋಮಧರನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸುವರು. ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೇ ಆಕಾಶವನ್ನು ಚುಂಬಿಸಲು ಹೊರಟ ಉನ್ನತ ಗೋಪುರದಿಂದ ಶೋಭಿಸುವ ಪಂಪಾಧವನಾಲಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಶ್ರೀ ಪಂಪಾಪತಿಯ ಹಾಗೂ ಪಂಪಾಂಬಿಕೆಯ ದರ್ಶನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವರು. ಹಂಪೆಯಾಳ್ವ ನ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ ಇಂಪಿನುದಕವನಿತ್ತು ಜನರ ಬದುಕಿಗೆ ಆಶ್ರಯವನ್ನೀಯುತ್ತ ಲಿರುವ, ಪರಮಪಾವನ ತುಂಗಭದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮಿಂದು, ಹೇಮ ಕೂಟದ ಪ್ರಶಾಂತ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾದ ಶ್ರೀ ಗುರುಮೂರ್ತಿಯು ಶ್ರೀ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ದೇವಾಲಯದ ಘಂಟಾರವಕ್ಕೆ ಎಚ್ಚತ್ತನು.

ಆರನೆಯ ಸಂಧಿ

ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದೊಳು ವಿಧಿ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಹಂಪೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಗಲದೊಳಿರುವ ದೇಗುಲ, ಪುಷ್ಕರಿಣಿ, ವಿಜಯನಗರದ ವೈಭವವನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತರುವ ನೋಟಗಳನ್ನು ನಿರುಕಿಸಲು ಹೊರಟರು. ನೋಡಿದತ್ತ ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಿದ ವಿಗ್ರಹಗಳು, ಗುಡಿ ಗೋಪುರಗಳು, ಕನ್ನಡ ಶಿಲ್ಪಕಲೆಯ ಜಾಣ್ಮೆಯನ್ನು ತೋರುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಅನಶೇಷಗಳು, ಕಲ್ಲಿನ ತೇರು, ಕೋಟೆಗಳು ನೋಡಿದವರನ್ನು ಚಕಿತಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ಮಾತಂಗಾಚಲವನ್ನೇರಿ ಮಾನವಮಿಯ ದಿಬ್ಬ, ಮಠಗಳ ಅವನತಿಯನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿದಾಗ ಹಾಳಾದ ನಗರದ ದುಃಖ ಚಿತ್ರ ಕಣ್ಣಿಂದ ಕಟ್ಟುವದು. ಅಲ್ಲಿರುವ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಆಲಯ, ಪಂಪಾಸರೋವರವನ್ನು ಕಂಡು ರಾಮಾಯಣದ ಕತೆಯನ್ನು ಗುರುಮೂರ್ತಿ ಕಂಟಲಿ ಎತ್ತಿನಭಕ್ತ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಕರುನಾಡಿನವರ ಉದಾರತೆ, ಅತಿಥಿಸತ್ಕಾರವನ್ನು ಕಂಡುಂಡ ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರನು ಕನ್ನಡಿಗರನ್ನು ಮನೆಯವರಂತೆ ಭಾವಿಸಿದನು. ಮತ್ತು ಸೀತಾಮಾತೆಯು, ಅವರಲ್ಲಿ ಪುತ್ರ ಪ್ರೇಮವಿಟ್ಟಳೆಂದು ಉಸುರುತ್ತಾನೆ. ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಾ ಚಕ್ರ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಯೋಗಿ ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ ಧುಮುಕುತ್ತಾನೆ. ಒಡನೆ ಇದ್ದ ದಂಪತಿಗಳು ಚಕ್ರತೀರ್ಥದಿಂದ ಬೇಗನೆ ಎದ್ದು ಬಾರದ ಶಿವಯೋಗಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಆತನು ಗತಪ್ರಾಣನಾದನೆಂದು ತಿಳಿದು ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ತಾವೇ ಹಾರಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಆಗ ಬಾಲಯೋಗಿಯು ಬಾಲ ಸೂರ್ಯನ ತೆರದಿ ಆ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ಪಿಡಿದು ನೀರಿನಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಆತನ ಲೀಲೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಬೆರಗಾದ ಭಕ್ತದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಇಡೊಂದು ನೀರಿನ ಕಂಟಕವಿತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಯ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಪಾರಾದೆನೆಂದು ಪಂಪಾಪತಿಯ ದರ್ಶನ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಶ್ರೀಶೈಲಯಾತ್ರೆಗೆ ಮುಂದುವರೆಯುವನು.

ಏಳನೆಯ ಸಂಧಿ

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಗಿರಿ-ವನಗಳ ಶೋಭೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ನೆಸಗುತ್ತ, ಮಲ್ಲಯ್ಯನ ಗಿರಿಯನ್ನೇರುತ್ತಿದ್ದ ಯಾತ್ರಿಕತಂಢಿಯೊಂದಿಗೆ ಕೂಡುವರು. ಆ ನಿಸರ್ಗ ದೇವತೆಯ ಆಡುಂಬೊಲದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಸಿರಿಯು, ಕಿವಿಗೆ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಇಂಚರವು, ಅಂಗಕ್ಕೆ ಬೀಸುವ ತಂಗಾಳಿ, ನಾಶಿಕಕ್ಕೆ ಹೂಗಳ ಕಂಪು ಎರಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಂತೆ ಶಿವಮೂರ್ತಿಯು ಶ್ರೀಗಿರಿಯನ್ನು ಏರುತ್ತಿದ್ದನು. ಗಿರಿಯ ಶಿಖರದ ಮೇಲೆ ಜಂಗಮತೇಜೋಮೂರ್ತಿಯೊಂದು ಬಾಲಯೋಗಿಯ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬೀಳುವದು. ಇದು ಮಲ್ಲಯ್ಯನ ಲೀಲೆ ಎಂದರಿತು, ಗರ್ಭಗುಡಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ದಿಟ್ಟತನಿಯವರೆಗೆ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ದರ್ಶನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಗುಡಿಯ ಹೊರವಳಯಕ್ಕೆ ಬರುವರು. ಅಲ್ಲಿ ಅಸೂಟಿಯ ಯಾತ್ರಿಕರನ್ನು ಕಂಡ ಶಿವಮೂರ್ತಿ, ಇನ್ನು ಇವರು ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡರೆ ಬಿಡರೆಂದು ತಿಳಿದು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಗಿರಿಯ ವನದಲ್ಲಿ ಅದೃಶ್ಯನಾಗುತ್ತಾನೆ. ದೊರೆತ ಸಿರಿ ಬಯಲಾಯ್ತು, ಪುಣ್ಯದ ಪರುಷ ಬಯಲಾಯ್ತು. ಎಂದು ಅಸೂಟಿಯ ಯಾತ್ರಿಕರು ಮತ್ತು ಕಂಟಲೆ ಎತ್ತಿನ ದಂಪತಿಗಳು ಗಿಡ, ಬಳ್ಳಿ, ಕೊಳ್ಳ, ಗಿರಿ, ಗುಹೆಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಕುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ವೃದ್ಧ ಜಂಗಮವೇಷದಿಂದ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನು ಅವರೊಡನೆ ಬಂದು “ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನೀವು ಶಿವಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುವುದ ಬಿಟ್ಟು ಊರಿಗೆ ತೆರಳಿರಿ ಬಾಲಯೋಗಿಯು ನಿಜಲಿಂಗಪೂಜಾಬಲದಿಂದ ತನ್ನಿಷ್ಟ ಸಿದ್ಧಿಗಳ ಪಡೆದು, ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬರುವ” ನೆಂದು ಸಂತೈಸಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿಯೇ ಅದೃಶ್ಯನಾಗುವನು. ಈತನು ತಂದೆ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನೆಂದು ಬಗೆದು ಯಾತ್ರಿಕರು ಊರಿಗೆ ಬಂದು, ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಶರಭಾಂಬೆ-ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನರಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ

ಶಿವಮೂರ್ತಿಯು ಆ ನಿರ್ಜನ ಗಿರಿಯ ಮಧ್ಯೆ, ಪೆರ್ಮರಗಳ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ, ಪೂಗಳ ಕಂಪುಬೀರುವ ಸ್ಥಳವೊಂದನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಇಷ್ಟಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು. ಕಾಲಹರ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನನ್ನು ಒಲಿಸಲು ಇದೇ ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಳವೆಂದು ಬಗೆದು ನಿತ್ಯವೂ ಪೂಜೆಯನೆಸಗುತ್ತ, ಫಲಗಳನ್ನು ಭುಂಜಿಸುತ್ತ, ಸಿಹಿ ನೀರು ಕುಡಿದು ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಇರತೊಡಗಿದನು. ದಿನದ ಈ ಪರಿಪಾಠದಿಂದ ಶಿವ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಗಿರಿಯ ಗಿಡ, ಬಳ್ಳಿ, ಪೊದೆ ಮೊದಲೊಂದು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನೇ ಕಾಣತೊಡಗಿದನು. ‘ನಂಬಿ ಕರೆದಡೆ ಓ ಎನ್ನನೇ’ ಶಿವನು, ಎಂಬ ವಚನದಲ್ಲಿ ದೃಢನಿಷ್ಠೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿ ಮೈಮರೆದು ಒಂದು ದಿನ ಲಿಂಗಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗುವನು. ಲಿಂಗಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನು ಕಂಗೊಳಿಸುವದನ್ನು ಅನಿಮಿಷ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವಲೋಕಿಸುತ್ತ ಸಮಾಧಿಗತನಾದನು. ದಿನಸಗಳು ಉರುಳಿದವು,

ಹಕ್ಕಿ-ಪಕ್ಕಿಗಳು ದೇಹದ ಮೇಲೆರಗಿದರೂ, ಹಾವುಗಳು ಹರಿದಾಡಿದರೂ, ಶಿವಮೂರ್ತಿಗೆ ಸ್ತುತಿ ಇಲ್ಲದಾಗಿದೆ. ಆಗ ಶ್ರೀಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನು ಕಾವಿ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಟ್ಟು ಜಂಗಮ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸುವನು. ಶೂನ್ಯವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬಾಲಯೋಗಿಯು ಎಚ್ಚತ್ತು ಚರಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡುವನು. ತಾಯಿಯ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿ ಬರುವ ಕರುವಿನಂತೆ ಓಡಿ ಬಂದು, ಮಲ್ಲಯ್ಯನಡಿಗಳಿಗೆ ಮಸ್ತಕವನಿಟ್ಟು, ಇಂದು ನಿನ್ನ ದರ್ಶನ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಎನಗಿತ್ತೆಯಾ ಎಂದು ಆನಂದದ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವನು. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನಿಗೆ ಬಾಲಯೋಗಿಯ ಮೇಲಿನ ಮೋಹವು ಉಕ್ಕಿ ಬರಲು, ಆತನನ್ನು ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ಇಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಶಿವಯೋಗ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ನನ್ನನ್ನು ಒಲಿಸಿದೆಯಾ ಎಂದು ಹರ್ಷಗೊಳ್ಳುವನು. ಬಾಲಯೋಗಿ ಶಿವಮೂರ್ತಿ, ಜಗದೊಡೆಯ ಮಲ್ಲಯ್ಯನ ಪಾದಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಮಂಗಲಗೀತೆಗಳ ಪಾಡಲು, ನಿನ್ನ ಮನದಭೀಷ್ಟವನ್ನು ತಿಳಿಸೆಂದು ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನದೇವನು ಕೇಳುವನು. ಭುವಿಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರನ್ನು ಪೊರೆಯುವ ಕಾಯಕ ಮತ್ತು ಶಿವಾನುಭವಬೋಧೆಯ ನೀಡೆಂದು ಶಿವಮೂರ್ತಿಯು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ಸಂಗಡ ಬರುತ್ತಿರುವ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲುಗಳು ಚಿಂತಾಮಣಿಯಾಗಿ, ಮರ, ಬಳ್ಳಿಗಳು ದೇವತರುಗಳಾಗಿ, ಗೋವುಗಳು ಕಾಮಧೇನುಗಳಾಗಿ, ನೀರು ಸಿದ್ಧರಸವಾಗಿ ತೋರಿದವು. ಗುರು-ಶಿಷ್ಯರಿರ್ವರ ಆ ಪೂಜ್ಯ-ಪೂಜಕ ಲೀಲೆಯ ಸಮಾರಂಭವು ಶಿವಮೂರ್ತಿಗೆ ಶಿವರಾತ್ರಿಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು.

ಒಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ಶ್ರೀಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನು ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಇಂತು ಬೋಧೆ ಮಾಡುವನು:— “ಮಂಗಲದಾಯಕ ಶಿವನ ಮುಖದಿಂದ ಹೊರಟ ಶಿವಾಗಮಗಳೇ ವೀರಶೈವಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾಗಿವೆ. ವೀರಶೈವ ದರ್ಶನದ ಸಾರಸರ್ಮಸ್ತವೇ ಷಟ್ಸ್ಥಲ ತತ್ವದಲ್ಲಡಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಆ ಷಟ್ಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾಂಗಯೋಗವು ತುಂಬಿರುವದು. ಯೋಗವನ್ನು ಅನೇಕರು ವಿವಿಧ ಬಗೆಯಾಗಿ ಬಣ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜ್ಞಾನ, ಭಕ್ತಿ, ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಪಿಡಿದು ನನ್ನನ್ನು ಕಾಣಬಯಸುವ ಮಾರ್ಗಗಳೆಲ್ಲ ಜ್ಞಾನಯೋಗಾದಿ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದಿರುವವು. ಇಂತು ಯೋಗದ ಅರ್ಥವಿದ್ದರೂ ಲಿಂಗಾಂಗಗಳ ಸಂಯೋಗವೇ ಶಿವಯೋಗವೆನಿಸುವದು. ಯೋಗಗಳು ಮಂತ್ರ, ಲಯ, ಹಠ, ರಾಜ, ಶಿವಯೋಗವೆಂದು ಐದೆರನಾಗಿರ್ಪವು. ವೀರಶೈವನು ಪಂಚಾರವೇ ಪ್ರಾಣ, ಅಪ್ರಾಣ, ವರಣವೇ ಅಂಗವೆಂದರಿದು ಷಟ್ಸ್ಥಲ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಶಿವಯೋಗ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು. ಲಿಂಗವೇ ಶಿವನು; ದೀಕ್ಷೆಯ ಸಂಗದಿಂದ ಶುಚಿಯಾದ ಜೀವನೇ ಅಂಗ. ಇವರಿರ್ವರೊಳು ತೋರುವ ತಾದಾತ್ಮ್ಯ ಭಾವವೇ ಅಂಗ-ಲಿಂಗ ಸಾಮರಸ್ಯ ಅಥವಾ ಶಿವ-ಜೀವರೈಕ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿ ಗುರುವಿನಿಂದ ಆಯತವಾಗಿ ಬಂದ ಲಿಂಗವು

ಇಷ್ಟು, ಪ್ರಾಣ, ಭಾವಲಿಂಗವೆಂದು ಕಟ್ಟಿಟ್ಟಿಡೆಯುವುದು. ಅಂಗನು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವಾಂಗಲಿಂಗ ಆದ ಬಳಿಕ ಲಿಂಗಭೋಗೋಪಭೋಗದೊಳಗೆ ಲೋಲಾಡುವನು. ಇದಕ್ಕೆ ಭಕ್ತಿಯೇ ಮುಖ್ಯ ಸಾಧನ, ಅಂಗನ ಶಕ್ತಿಯೇ ಭಕ್ತಿ, ಈ ಭಕ್ತಿಯು ಲಿಂಗಾಂಗ ಸ್ಥಲಗಳಲ್ಲಿ ವಿಕಾಸವಾಗುತ್ತ, ಕೊನೆಗೆ ಲಿಂಗವೇ ತಾನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುವುದು. ಅಂಗನಲ್ಲಿ ಈ ಭಕ್ತಿಯ ಶಕ್ತಿಯು ಏರಿದಂತೆ ಪರಶಿವನ ಅನುಗ್ರಹವು ದೇವಗಂಗೆಯಿಂದದಿ ಇಳಿದು ಬರುವುದು. ಭಕ್ತಿ, ನಂಬುಗೆ, ಶ್ರದ್ಧೆಗಳು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಬಲಿದಂತೆ, ಅನುಭವದ ಆನಂದ ಉಕ್ಕಿ ಬರುವುದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬೆರೆಯುವುದೇ ಸಮರಸವೆನಿಸುವುದು. ಭಕ್ತ, ಮಹೇಶ, ಪ್ರಸಾದಿ, ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ, ಶರಣ, ಐಕ್ಯ ವೆಂಬ ಷಟ್ಸ್ಥಲ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಅಂಗನ ಭಕ್ತಿಯು ಕ್ರಮೇಣ ವಿಕಾಸ ಹೊಂದುತ್ತ ಕಡೆಯ ಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗದೊಡನೆ ಸಮರಸ ಹೊಂದುತ್ತಿದೆ. ಇದೇ ಲಿಂಗಾಂಗ ಯೋಗ; ಶಿವಯೋಗ ಸಿದ್ಧಿ”ಎಂದು ಬೋಧಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಬೋಧಿಸುವ ಕಾಯಕದಲ್ಲಿರು, ನೀನು ನೆನೆದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮೈದೋರಿ ನೆರವೀಯುವೆನೆಂದು ಆಶೀರ್ವದಿಸುವನು. ಮಗುವೆ, ದಾಸೋಹಮೆಂಬುದು ಭಕ್ತಿ ಪಥದ ಒಂದು ಕವಲು. ಈ ಕಾಯಕವನ್ನು ನಿತ್ಯವೂ ನಿರಹಂಕಾರದಿಂದ ಎಸಗುತ್ತಲಿರು, ನಾನು ಮಾಡುವೆನೆಂಬುದನ್ನು ಅಳಿ, ನೀನು ಮಾಡುವದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿನ್ನೊಳಗಿದ್ದು ಮಾಡಿಸುತ್ತಿರುವೆನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕಾನನದಲ್ಲಿ ನೀನೊಬ್ಬನೇ ನಿನ್ನ ಆತ್ಮೋದ್ಧಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಸುಜ್ಞಾನಿಗಳು ನಿನ್ನನ್ನು ಸ್ವಾರ್ಥಿ ಎಂದು ಕರೆಯದಿರರೆ? ಅದುಕಾರಣ ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಇಂದೇ ಹೊರಡೆಂದು, ಶಿವಮೂರ್ತಿಗೆ ಜಂಗಮಪದವಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತ, ಶಿರದಲ್ಲಿ ವರದಹಸ್ತವನಿಟ್ಟು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನು ಲಿಂಗದಲ್ಲಡಗುತ್ತಾನೆ.

ಹತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ಮಹೋನ್ನತ ರಜತಾದ್ರಿಯಿಂದ ಜಂಗಮರೂಪದಿಂದ ಧರೆಗೆ ಒಂದ ಶಂಕರನಂತೆ, ಶಿವಮೂರ್ತಿಯು ಶ್ರೀಗಿರಿಯಿಂದ ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಇಳಿದು ಬಂದನು. ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕಲಬುರ್ಗಿ, ಕಲ್ಯಾಣ, ಸೊನ್ನಲಾಪುರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಅಸೂಟಿಗೆ ಆಗಮಿಸುವನು. ಪುತ್ರನನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಲೆ ಶರಭಾಂಬೆ ಅವನನ್ನು ಪಾದದಿಂದ ಮಸ್ತಕದವರೆಗೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿ, ದೃಷ್ಟಿಯ ಪೂಗಳನ್ನು ಸೂಡಿ ಆಲಿಂಗಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಕಳೆದು ಹೋದ ಮಠವೈಸಿರಿಯು ದೊರೆಯತೆಂದು, ಮಾತಾ-ಪಿತರ ಹರ್ಷಕ್ಕೆ ಮೇರೆ ಇಲ್ಲದಾಗುವುದು. ಶಿವಮೂರ್ತಿಯು ಶ್ರೀಗಿರಿಯ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುವನು. ಮಠದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಪೂಜೆಗೆ ಕುಳಿತ ಮಗನನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ, ಈತನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪರಶಿವನು; ನನ್ನ ಪುತ್ರನೆಂಬ ಮೋಹವನ್ನು ಬಿಡುವದೇ ಉಚಿತವೆಂದು ಶರಭಾಂಬೆ ಮನವರಿಕೆ. ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ನಂತರ ಶರಭಾಂಬೆ ವಿವಿಧ ಭಕ್ಷ್ಯ, ಭೋಜ್ಯಗಳನ್ನು ಉಣಬಿಡಿಸುವಳು. ಯೋಗಿಯು ಅವೊಂದನ್ನೂ ಮುಟ್ಟದೇ, ಕೇವಲ ಫಲಗಳಿಂದ

ತಣಿಯುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಸಮೀಚೀನವಾದ ಭೋಜನಮಾಡಿ ತನುವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದೊಡೇನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಶಿವನು ನೆನೆವ ಮನವನ್ನು ಚಲಿಸದಂತೆ ಬೆಳೆಸುವದೇ ಹಿರಿಯ ಸಂಪತ್ತು. ಶ್ರೀಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಫಲಾಹಾರ ಮಾಡಿಯೇ ಕಾಲ ಕಳೆದಿರುವೆನು; ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ಫಲಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸಿಯೇ ಜೀವಿಸುವೆನೆಂದು ಸುರುವನು. ಅಂದಿನಿಂದ **ಶಿವಮೂರ್ತಿಗೆ ಫಲಾಹಾರಶಿವಯೋಗಿ** ಎಂಬ ಹೆಸರೇ ಜನಜನಿತವಾಗುವದು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗಿರಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದ ಕಂಟಲೆ ಎತ್ತಿನ ದಂಪತಿಗಳು ಮಠಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿ, ಫಲಾಹಾರೇಶ್ವರನ ದರ್ಶನ ಹೊಂದುವರು ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಫಲಾಹಾರೇಶ್ವರನು ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅಸೂಟಿಯಿಂದ ಹೊರಡುವ ತನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವನು.

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಶ್ರೀಫಲಾಹಾರೇಶ್ವರನು ಭಕ್ತರ ಮನದಿಚ್ಛೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸುವನು, ತಾಪತ್ರಯವ ಕಳೆಯುವನು ಎಂಬ ವಾರ್ತೆ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ನಾಡಿಗೆ ಹಬ್ಬಲು, ಅಸೂಟಿಯು ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿ ಭಕ್ತವೃಂದದ ಬೀಡಾಯಿತು ಅಸೂಟಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲು ಸಮ್ಮತಿಸದ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿ, ಫಲಾಹಾರೇಶ್ವರನು ಮೌನಗೊಳ್ಳುವನು. ಇಂತಿರುವಾಗ, ಒಂದು ದಿನ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನು ಶರಭಾಂಬೆಯ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು “ಪುತ್ರನನ್ನು, ಲೋಕೋದ್ಧಾರವನ್ನು ನೆನೆದು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡು” ಎಂದುಸಿರಿದಂತಾಗುವದು. ಇತ್ತ ಕೊಣ್ಣೂರಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸತಿ ವಾರ್ಧತಿಗುನೊಡಗೂಡಿ ನಿತ್ಯ ದಾಸೋಹಕಾಯಕ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಶಿವಸ್ವಯ್ಯನು ದರ್ಶನಾರ್ಥವಾಗಿ ಬರುವನು. ಕೊಣ್ಣೂರ ಮಠಕ್ಕೆ ದಯಮಾಡಿಸಿ, ಸೇವೆಯ ಕೈಕೊಂಡು ಸಾಮರಸ್ಯದ ದಿವ್ಯ ಬೋಧೆಯನ್ನು ಕೊಡೆಂದು ಫಲಾಹಾರೇಶ್ವರನಿಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸುತ್ತಾನೆ. ನನ್ನ ಮನದ ಹಿರಿದಾಸೆ ಪೂರೈಸುವ ಸಮಯ ಬಂದಿತೆಂದು ಸ್ವಾಮಿ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿತ್ತನು. ಭಕ್ತರ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಟುನಿಂತ ಯೋಗಿವರನನ್ನು ತಂದೆ-ತಾಯ್ಗಳು ಹರ್ಷದಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಡುವರು. ಶಿವಯೋಗಿಯು ಕೊಣ್ಣೂರಿಗೆ ಬಂದು, ಭಕ್ತರು ಚಿಂತಿಸಿದ ಫಲವೀಯುತ್ತ ಭಕ್ತಚಿಂತಾಮಣಿಯಾಗಿ ಕಾಲಕಳೆಯತೊಡಗಿದನು.

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ

ಕೊಣ್ಣೂರ ಮಠದಲ್ಲಿ ಬಾಲಯೋಗಿಯು ಜನನೀ-ಜನಕರ ಉಪಚಾರವನ್ನು ಮರೆಸುವಂತೆ ಆತಿಥ್ಯ ಹೊಂದುತ್ತಿರಲು, ಮಠದ ಶಿವಾರ್ಯನು ಶಾಶ್ವತದ ಶಿವಸುಖವ ನೀಡುವ ವಿಶ್ವಮಾನ್ಯ ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮೋಪದೇಶ ಮಾಡಲು ಬಿನ್ನವಿಸುತ್ತಾನೆ. ವೀರಶೈವ ದರ್ಶನದ ಸಾರಸರ್ವಸ್ವವಾದ **ಪಂಚಾಚಾರ, ಅಷ್ಟಾವರಣ, ಷಟ್ ಸ್ಥಲಗಳಲ್ಲಿ** ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ **ಪಂಚಾಚಾರವನ್ನು** ಬೋಧಿಸಲು ಗುರುಮೂರ್ತಿ ತೊಡಗುತ್ತಾನೆ. “ವೀರಶೈವನು ಶಿವಾಗಮಗಳ ಸರ್ವತತ್ವದ ಸಾರವಾಗಿಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ನೀತಿಯೇ ನೆಲೆಗಟ್ಟು, ನೈತಿಕ ತತ್ವ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿ

ಸುವುದೇ **ಪಂಚಾಚಾರವು**. ದಯೆ, ಸಮತೆ ಮೊದಲಾದ ಸದ್ಗುಣಗಳೇ ನೀತಿಯ ತನುವು. 'ದಯೆಯೇ ಧರ್ಮದ ಮೂಲ'ವೆಂದು ತಿಳಿದು, ಸುಖ-ದುಃಖಗಳನ್ನು ಸರ್ವರೊಡನೆ ಸಮನಾಗಿ ಪಡೆವುದೇ ಮಾನವ ಧರ್ಮ ನೀತಿ, ನೀತಿಯೇ ಸದಾ ಶಿವನು; ಆತನ ಪಂಚಮುಖಗಳೇ ಪಂಚಾಚಾರಗಳು. ವೀರಶೈವನು ಲಿಂಗಗುಣದಲ್ಲಿ ಸೇರುವುದು **ಲಿಂಗಾಚಾರ**; ಧೀರರಿಗೊಪ್ಪುವ ನಡತೆಯೇ **ಸದಾಚಾರ**; ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಶಿವನಾಕಾರಕಾಂಬುದೇ **ಶಿವಾಚಾರ**; ಶಿವಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಹಾನಿಯಾದಗುವಾಗ ರಿಸುವುದೇ **ಗಣಾಚಾರ**; ಮತ್ತು ಶಿವಭಕ್ತರ ಉಪಚಾರದಲ್ಲಿ ಕಿರಿತನವ ತೋರು ಅದನ್ನು ಎದುವದೇ **ಭೃತ್ಯಾಚಾರ**ವೆನಿಸುವದು. ಈ ಪಂಚಾಚಾರಗಳ ಒಂದೊಂದು ಆಚಾರವೂ ಷಟ್ ಸ್ಥಲದ ಒಂದೊಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿಯೂ ಆರುಮುಖವಾಗಿ ಮೈದೋರುವುದು. ಇಂತು ಮೈದೋರುವ ಪಂಚಾಚಾರಗಳನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಎಸಗಿ ಲಿಂಗಯೋಗ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಪ್ಪುದೇ ವೀರಶೈವದ ಲಕ್ಷಣ"ವೆಂದು ಉಸುರುತ್ತಾನೆ.

ಹದಿಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ

ಮೂರನೆಯ ದಿನ ಶಿವಮೂರ್ತಿಯು, ವೀರಶೈವದ ದೇಹದಂತಿರುವ **ಅಷ್ಟಾವರಣ** ವಿಚಾರವನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತಾನೆ. "ದೇಶದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮತಗಳೆಲ್ಲ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕವೆಂದು ಇದ್ದಿರಲಾಗಿವೆ. ಗುರು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವ ಗುಣಕರ್ಮವನ್ನು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅರಸುವದೇ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮತದ ಲಕ್ಷಣ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತದಲ್ಲಿ ಗುರು ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ರೀತಿಯೇ ಬೇರೆಯಾಗಿರುವದು. ಇದರಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷಾಕಾಲಕ್ಕೆ ಆ ಗುಣಗಳೆಲ್ಲ ಶಿಷ್ಯನಾಗುವವನಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಅವು ಮುಂದೆ ವಂಶಕ್ಕೂ ಉಂಟಾಗುವವು. ದೀಕ್ಷೆಗೆ ಧರ್ಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಬೇಕು. ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ಗುರು, ಜಂಗಮರು ನಡೆಸುತ್ತ ಬಂದಿರುವರು. ವಂಶದಲ್ಲಿದ ದೋಷದಿಂದ ಮತದಾಚಾರದ ಅವನತಿಯಾಗದಂತೆ ನೋಡಲು **ಗುರು, ಲಿಂಗ, ಜಂಗಮ, ವಿಭೂತಿ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ, ಪಾದೋದಕ, ಪ್ರಸಾದ, ಮಂತ್ರ**ವೆಂಬ ಅಷ್ಟಾವರಣಗಳ ರಕ್ಷಣೆಯಿದೆ.

ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ, ಪರಶಿವನ ಮೈಬೆಳೆಗೋ ಎಂಬಂತಿರುವ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ತಳೆದು, ಶಿವನ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸುತ್ತ, ಗುರು, ಲಿಂಗ, ಜಂಗಮರ ಪೂಜೆಮಾಡುತ್ತ ಪಾದೋದಕ, ಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವದೇ **ಅಷ್ಟಾವರಣ** ವೆನಿಸುವದು. ಗುರು, ಲಿಂಗ, ಜಂಗಮರೇ ಸರ್ವರಿಗೆ ಉಪಾಸ್ಯಗಳು; ಆ ಮೂರ್ತಿತ್ರಯದ ಪಾದೋದಕ, ಪ್ರಸಾದವೇ ಉಪಾಸನೆಯ ಫಲಗಳು; ಭಸ್ಮ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಂತ್ರಗಳೇ ಈ ಉಪಾಸನೆಗೆ ಸಾಧನಗಳಾಗಿವೆ. ಮುಂದೆ ಈ ಅಷ್ಟಾವರಣಗಳೇ ಬಹಿರಂಗ, ಅಂತರಂಗವೆಂದು ಕವಲೊಡೆಯುವವು. ಪರಶಿವನೇ ಗುರು-ಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ರೂಪನಾಗಿಹನು. ಗುರುವು ದೀಕ್ಷಾಮೂರ್ತಿ, ಲಿಂಗವು ಪೂಜಾಮೂರ್ತಿ,

ಜಂಗಮನು ಭೋಗಮೂರ್ತಿಯಾಗಿಹನು. ಷಟ್ಸ್ಥಲದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಜಂಗಮನೇ ಲಿಂಗಮುಖನಾಗುವನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಜಂಗಮಸುಭೋಗೋಪಭೋಗವೇ ಲಿಂಗಭೋಗವಾಗುವದು. ಇಂತು ಮೂರ್ತಿತ್ರಯದಲ್ಲಿ ಜಂಗಮನಿಗೆ ಅಗ್ರಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಗುರುವು ದೀಕ್ಷೆ, ಶಿಕ್ಷೆ, ಮೋಕ್ಷಗಳಿಗೆ ಕಾರಣನು. ಹರನು ಮುನಿದೊಡೆ ಗುರು ಕಾಯುವನು. ಕಾರಣ ಗುರುಭಕ್ತಿಯು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು” ಎಂದು ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತ ಲಿಂಗ, ಜಂಗಮ, ವಿಭೂತಿ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ, ಪಾದೋದಕ, ಪ್ರಸಾದ, ಮಂತ್ರಗಳ ಮಹಿಮೆಯ ಶಿವ ಕಥೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ

ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮಾಂಬುಧಿಗೆ ಚಂದ್ರನಂತಿದ್ದ ಶಿವಯೋಗಿಯು, ಭಕ್ತ, ಮಹೇಶ, ಪ್ರಸಾದಿ, ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ, ಶರಣ, ಐಕ್ಯವೆಂಬ ಷಟ್ಸ್ಥಲಗಳ ಸಾರಸ್ವಸ್ಸು ವನ್ನೇ ಇಂತೊರೆಯುತ್ತಾನೆ. “ಆಗಮಗಳಲ್ಲಿ ಷಟ್ಸ್ಥಲವನ್ನು ವಿವರಿಸುವಾಗ ಶಿವನಿಗೆ ಸ್ಥಲವೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಸಂಬೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಸ್ಥಲವಾಚಕ ಶಿವನೇ ಲಿಂಗ, ಅಂಗವೆಂದು ಎರಡು ರೂಪು ಧರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದರಂತೆ ಶಿವನ ಚಿಚ್ಚಕ್ತಿಯು ಶಕ್ತಿ, ಭಕ್ತಿ ಎಂದು ಹೆಸರೊಡೆಯುವದು, ಲಿಂಗಾಂಗಗಳು ಪೂಜ್ಯ-ಪೂಜಕ ಭಾವದಲ್ಲಿ ಮೂರಾಗಿ, ಆರಾಗಿ ಕವಲೊಡೆಯುತ್ತವೆ. ಶಿವದೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಶುದ್ಧನಾದ ಜೀವನೇ ಅಂಗ, ಇಂತಪ್ಪ ಅಂಗನು, ಲಿಂಗವನ್ನು ಮೂರು ಶರೀರ ಮತ್ತು ಇಂದ್ರಿಯಗಳಲ್ಲಿಟ್ಟು ಪೂಜಿಸುತ್ತ ತಲ್ಲಿಂಗಮಯನಾದಾಗ, ಲಿಂಗವು ಮೂರಾಗಿ, ಆರಾಗಿ ಬೆಳಗುವದು. ಲಿಂಗವು ಇಷ್ಟ, ಪ್ರಾಣ, ಭಾವಲಿಂಗವಾಗಿ, ಅಂಗನು ತ್ರ್ಯಾಂಗ, ಭೋಗಾಂಗ, ಯೋಗಾಂಗವಾಗಿ ಮೂರೊಡೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಗಳನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಮೊದಲಿನ ಮೂರು ಲಿಂಗಗಳು ಒಂದೆಕೆರಡಾಗಿ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆರಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ಆರು ಲಿಂಗಗಳನ್ನು, ಭಕ್ತ, ಮಹೇಶ, ಪ್ರಸಾದಿ, ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ, ಶರಣ, ಐಕ್ಯವೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ, ಜ್ಞಾನಮಯವಾದ ಐದು ಇಂದ್ರಿಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಮತ್ತು ಹೃದಯಾಂತರದೊಳೊಂದನ್ನು ಅಂಗನು ಧರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಲಿಂಗಗತ ಶಕ್ತಿಯು ಚಿಚ್ಚಕ್ತಿ, ಪರಾಶಕ್ತಿ, ಆದಿಶಕ್ತಿ, ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ, ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿ, ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಗಳಾಗಿ ಅಂಗನ ಆರು ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲಿಸಿ, ಲಿಂಗಪೂಜಕನಾದ ಅಂಗನನ್ನು ಲಿಂಗಾಭಿಮುಖನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಕೊನೆಗೆ ಲಿಂಗರೂಪಿಯನ್ನೇ ಮಾಡಲು ಕಾರಣವಾಗುವದು. ಈ ಶಕ್ತಿಯೇ ಅಂಗಗತವಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯೆನಿಸಿ ಸಮರಸ, ಆನಂದ, ಅನುಭವ, ಅವಧಾನ, ನಿಷ್ಕೆ, ಶ್ರದ್ಧೆ ಅಥವಾ ಸದ್ಭಕ್ತಿ ಎಂದು ಆರುದರನಾಗುವದು. ಈ ಭಕ್ತಿಯೇ ಲಿಂಗಾಂಗಗಳ ಐಕ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವದು. ಈ ಷಟ್ಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಒಂದಾಗಿದ್ದ ಸ್ಥಲ, ಎರಡು, ಮೂರು, ಆರು, ಹದಿನೆಂಟು, ಮೂವತ್ತಾರಾಗಿ ನೂರೊಂದರಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವದು. ಅನುಭವವು ಬೆಳೆದಂತೆ ಈ ಸ್ಥಲದ ಅರ್ಥ ಮತ್ತು ನಿಲುವು ಮನವರಿಕೆಯಾಗುವದು.”

“ಇನ್ನು, ಭೂಮಿ, ನೀರು, ಬೆಂಕಿ, ಗಾಳಿ, ಆಕಾಶ, ಆತ್ಮವೆಂಬವು ಭಕ್ತಾದಿ ಸ್ಥಲಗಳ ಅಂಗಗಳಾಗಿವೆ. ನಾಶಿಕ, ನಾಲಿಗೆ, ನೇತ್ರ, ಚರ್ಮ, ಕಿವಿ, ಹೃದಯ ಎಂಬವು ಷಟ್ಸ್ಥಲಗಳ ಮುಖಗಳಾಗಿವೆ ಚಿತ್ತ, ಬುದ್ಧಿ, ನಿರಹಂಕಾರ, ಸುಮನಸ್ಸು, ಸುಜ್ಞಾನ, ಸದ್ಭಾವಗಳು ಹಸ್ತಗಳಾಗಿವೆ. ಇವು ಅರ್ಪಣದ ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ನೆರವಾಗುತ್ತವೆ. ಇಳೆಯ ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಷಟ್ಸ್ಥಲವಿಶಾರದರು, ಗಂಧ, ರಸ, ರೂಪ, ಸಂಸ್ಪರ್ಶನ, ಶಬ್ದ, ತೃಪ್ತಿ ಎಂದು ಆರು ವಿಧವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವರು. ಇಂತಿಷ್ಟ ಷಟ್ಸ್ಥಲದ ಆರುತನುವಿನಲ್ಲಿ ನಿಂದು, ಆರುವಿಧ ಭಕ್ತಿಯೊಳು, ಆರುಬಗೆಯ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು, ಆರುಶಕ್ತಿಯ ಹೊಂದಿ, ಕಂಗೊಳಿಸಿ ಆರುಲಿಂಗಕ್ಕೆ, ಆರುಮುಖದಲ್ಲಿ ಆರುಹಸ್ತದಿಂದ ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಪ್ರಸಾದವದು ಇಂತು ಷಟ್ಸ್ಥಲದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವೂ ಲಿಂಗಭೋಗೋಪಭೋಗವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಶಿವನೇ ತಾನಾಗುವನು.”

“ಗುರುವು ದೀಕ್ಷಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಪದೇಶಿಸಿದಂತೆ ಸತ್ಪ್ರಾಯಕದಿಂದ ದುಡಿದುದನ್ನು ನನ್ನದೆಂಬ ಭಾವನೆ ಬಿಟ್ಟು, ಗುರು, ಲಿಂಗ, ಜಂಗಮ ಚರಣಕರ್ಪಿಸಿ, ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಬುದೇ ಭಕ್ತಸ್ಥಲದ ಲಕ್ಷಣವು. ಗುರು, ಲಿಂಗ, ಜಂಗಮರು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶಿವನ ಸ್ವರೂಪರೆಂದು ತಿಳಿದು, ಅವರಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕಾಭಕ್ತಿಯಿಂದಿದ್ದು ಆಚರಿಸುವುದೇ ಮಹೇಶ ಸ್ಥಲದ ಲಕ್ಷಣವು ತಾನು ಅನುಭವಿಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಮೊದಲು ಲಿಂಗಕರ್ಪಿಸಿ, ಬಳಿಕ ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವಧಾನ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದ ರೂಪವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದೇ ಪ್ರಸಾದಿ ಸ್ಥಲದ ಸ್ವರೂಪವು ಪ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು, ನನ್ನದೆಂಬ ಮೋಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಎಲ್ಲವೂ ಕೇವಲ ಲಿಂಗ ರೂಪವಾದುದೆಂದು ತಿಳಿದು, ತದೇಕ ಚಿತ್ತನಾಗಿರುವುದೇ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಸ್ಥಲದ ಕುರುಹು. ಲಿಂಗ-ಪತಿ, ಅಂಗ-ಪತಿ ಎಂದು ತಿಳಿದು, ಐಹಿಕ ಸುಖವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ, ಆನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದೇ ಶರಣಸ್ಥಲದ ಲಕ್ಷಣ. ನಾನು ನೀನೆಂಬ ಭೇದವಳಿದು ಶಿವಾದ್ವೈತ ಭಾವದಿಂದ ಸಮರಸ ಭಕ್ತಿಯ ಆನಂದದೊಳು ಬೆರೆಯುವುದೇ, ಕೊನೆಯದಾದ ಐಕ್ಯ ಸ್ಥಲದ ಹಿರಿಮೆಯಾಗಿದೆ.”

“ಇದೇ ಕ್ರಿಯೆಯ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಎನಿಸುವದು. ಇದುವೇ ಸಮ್ಯಕ್ಜ್ಞಾನವೆನಿಸುವದು ಅಂತೆಯೇ ಶಿವನು ನಾನೆಂಬ ಭಾವವು ಬೆಳಗುವುದು. ಆಗ ಅವನೇ ಶಿವಯೋಗಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಈ ಷಟ್ಸ್ಥಲಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನ ಮೂರುಸ್ಥಲಗಳು ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕವಾಗಿಯೂ, ಉಳಿದ ಮೂರು ಸ್ಥಲಗಳು ಜ್ಞಾನಾತ್ಮಕವಾಗಿದ್ದರೂ, ಕ್ರಿಯೆ ಜ್ಞಾನಗಳೆರಡೂ, ಆರೂ ಸ್ಥಲಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾವೇಶವಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ಆರೂ ಸ್ಥಲಗಳಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯೇ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿದೆ. ಆತ್ಮದ ಶಕ್ತಿಯೇ ಭಕ್ತಿ; ಈ ಭಕ್ತಿಯ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಪದವಿ ದೊರಕುವುದೆಂದು” ಆ ಪರಮ ಗುರುವರನು ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಹದಿನೈದನೆಯ ಸಂಧಿ

ನೀರಶೈವರ ಉವಾಸ್ಯಮೂರ್ತಿಯ ಮೂರು ಕಣ್ಣೆ ನಿಸರ್ಗ ಪಂಚಾಚಾರ, ಅಷ್ಟಾವರಣ, ಷಟ್ಪಲಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸಿ, ಕೊಣ್ಣೂರ ಭಕ್ತರ ನಡೆಯನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಫಲಾಹಾರೇಶ್ವರನು ಲಿಂಗಾನಂದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಲಿದ್ದನು. ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬೇಸಿಗೆ ಕಳೆದು ಮಳೆಗಾಲ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಪಾಸಿಗಳ ಪಾಪವನ್ನು ತೊಳೆಯುವ ಮಲಾಪಹಾರಿಣಿಯು ತುಂಬಿ ಹರಿಯತೊಡಗಿದಳು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಸ್ವಾಮಿಯು, ಈ ನದೀ ತಟದಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಸ್ಥಳವನ್ನು ಹುಡುಕಿ, ಅಲ್ಲಿ ರುವೆನೆಂದು, ಕೂಡಿದ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ, ಭಕ್ತನೋರ್ವನ ಕಂಬಳಿಯನ್ನು ನದಿಯಲ್ಲಿ ಎಸೆದು, ಅದರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಸಾಗಿದನು. ಹೀಗೆ ಕೆಲ ಹೊತ್ತು ಕಳೆದ ಬಳಿಕ ಕೃಷಿಕನೋರ್ವನು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳುವನು. ಸ್ವಾಮಿಯು ಅವನನ್ನು ಕರೆದು, ನೀನು ಹೊಸಕೇರಿಯ ಕೃಷಿಕನಲ್ಲವೇ? ನಿನ್ನ ಹೆಸರು ಬಸವಪ್ಪ, ನಿನ್ನ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಕೆಲ ದಿನವಿದ್ದು, ಮುಂದೆ ಸಾಗುವೆನೆಂದು ಉಸುರಲು, ಕೃಷಿಕನು ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡು, ಶಿವ ಯೋಗಿಯನ್ನು ತನ್ನ ತೋಟಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದು, ಆತನಿಗೆ ಎಲೆವನೆಯೊಂದನ್ನು ರಚಿಸುವನು. ಉನ್ನತ ಭಕ್ತಿ ಭಾವದಿಂದ ಆ ಒಕ್ಕಲಿಗನು ಮಾಡುವ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತ ಲಿಂಗಾನಂದದಲ್ಲಿರಲು, ಸುತ್ತಲಿನ ಜನರು ದರ್ಶನಾರ್ಥವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರತೊಡಗಿದರು. ಬಂದ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಬಸವಪುರಾಣವನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತಲಿರಲು ಬಸವನ ತೋಟವು ಶಿವಭಕ್ತಿಯ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಯಿತು. ಪುರಾಣ ಸಮಾಪ್ತಿಯ ಕಾಲಕ್ಕೆ ನಡೆಸಿದ ಗಣಾರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಎಡೆಮಾಡಿದ ಪದಾರ್ಥಗಳೆಲ್ಲವು ಫಲವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದ ಲೀಲೆಯನ್ನು, ಕೂಡಿದ ಜನನೋಡಿ ಅಚ್ಚರಿಪಡುವರು. ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ಭೋಜನ ಮಾಡಲು ಆಗ್ರಹ ಪಡಿಸಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡು, ಈ ಬಂಧನದಿ ನಾನಿಲ್ಲಿರಲಾರೆನೆಂದು ಯೋಗಿಯು ಹೊರಟು, ದೊರೆಯಲ್ಲಿ ಉರಿಯುವ ಸುಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿದನು. ಒಕ್ಕಲಿಗ ಬಸವಪ್ಪ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಬಂದು, ಗುರುವನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯುವಾಶೆಯಿಂದ, ಅದೇ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕನು. ಅಲ್ಲಿ ಗುರುವು ಸಿಗದಾದನು. ಕೆಲಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ, ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದ ಬಸವಪ್ಪನನ್ನು ಜನರು ನೋಡಿ ಬೆರಗಾಗುವರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ತೋಟಕ್ಕೆ ಬಂದು ಆ ಎಲೆವನೆಯಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳ ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಪೂಜಿಸುತ್ತಲಿದ್ದನು. ಬಟ್ಟೆಯೊಳು ಬಯಲಾದ ಯೋಗಿಯು ಕಾಕನೂರಿಗೆ ಬಂದು, ಕಾಕಾಂಬಿಕೆಯ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಮೈದೋರಿದನು. ತೋಟಗ ಬಸವಪ್ಪ, ಕಾಕನೂರಿಗೆ ಬಂದು, ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರಲು ಗುರುವಿಗೆ ಬಿನ್ನೈಸುವನು. ನೀನು ನೆನೆದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬರುವೆನೆಂದು, ಗುರುವು ಆತನಿಗೆ ಆಶ್ವಾಸನವಿತ್ತು ಕಳಿಸಿಕೊಡುವನು.

ಹದಿನಾರನೆಯ ಸಂಧಿ

ಇಂತಿರುತ್ತಿರಲೊಂದು ದಿನ ಕಾಕಾಂಬಿಕೆಯು, ನೀನು ಶಿವನಪರಾವತಾರ, ನಾನು ನಿನ್ನಯ ಶಕ್ತಿರೂಪಿಣಿ, ಇಲ್ಲಿಯ ಭಕ್ತರನು ಪೊರೆವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನನಗೆ

ಬಿಟ್ಟು, ಮುಂದಕ್ಕೆ ತೆರಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುವಳು. ಅದಕ್ಕೊಪ್ಪಿ ಇನ್ನು ಈ ಊರಲ್ಲಿರೆ ನೆಂದು ಭಕ್ತರ ಮಧ್ಯದಿಂ ಫಲಾಹಾರೇಶನು ಮಾಯವಾಗುವನು. ಸ್ವಾಮಿಯು ಅದೃಶ್ಯನಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೇ, ಆ ಊರವರು ಕಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ಗುರುವಿನ ಕಲ್ಲು ಪಾದಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿ, ಇಂದಿಗೂ ಅವನ್ನು ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಲಿದ್ದಾರೆ ಇತ್ತ ಸ್ವಾಮಿಯು ಮಲಾಸಹಾರಿಣೀ ನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ, ಶಿವಾರ್ಚನೆಗೆ ಉತ್ತಮ ವಾದೊಂದು ಸ್ಥಳವನ್ನು ಅರಳಿಕಟ್ಟಿಯ ಗ್ರಾಮದ ಬಳಿ ನಿರುಕಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿರಲು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಎಲೆವನೆಯೊಂದನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ಗುಪ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ ಮಾಡುತ್ತ, ದಿನಗಳೆಚ್ಚರವಿಲ್ಲದೇ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಾಸಕ್ತನಾಗುವನು ಸಮಾಧಿಸ್ಥನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು ಸುತ್ತ ಹುತ್ತಗಳು ಬೆಳೆಯತೊಡಗಿದವು ಆ ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವ ಕಾಡುಮೃಗಗಳು ತಮ್ಮ ವೈರತ್ಯವನ್ನು ಮರೆತವು ಹಾವಿನ ಹೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಮರಿಗಳಿಯು ಕುಳಿತಿತು; ಬಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನವಿಲುಗಳು ಗಂಗೆದರಿ ನರ್ತಿಸತೊಡಗಿದವು; ಚಿಗರಿಗಳು ತೋಳನ ಭೀತಿಯನ್ನು ತೊರೆದು, ಕೆಳತನದಿಂದ ಕೂಡಿದವು; ಇಂತಪ್ಪ ಯೋಗಿಯ ತಪಸ್ಸು ಸಿದ್ಧಿ ಹೊಂದಿತು. ಆತನ ಚರಣ, ಕರ, ದೃಷ್ಟಿ, ಮನ, ವರವಚನವೆಂಬವು, ಲೋಕರಕ್ಷಣೆಗೆ ನೆರವನೀಯಲು ಪರುಷವಾದವು. ಮಾತು, ಮನಗಳಿಗೆ ನಿಲುಕದ ಚಿಜ್ಜ್ಯೋತಿಯು ಶಿವಯೋಗಿಯ ವದನದಲ್ಲಿ ಲಾಸ್ಯವಾಡತೊಡಗಿತು ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕಾಗಾಳವು ಕಳೆದು, ಶರದೃತು ಆಗಮಿಸಿತು. ಸಮಾಧಿಯಿಂದ ಶಿವಯೋಗಿಯು ಎಚ್ಚತ್ತನು, ಬೆಳದಿಂಗಳ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಕಾನನದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಮಹಾನಂದ ಹೊಂದುವನು. ಈ ಪ್ರಶಾಂತ, ಮೋಹಕ ತಾಣದಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ಗುರು ಮಲ್ಲಿಯ್ಯನ ಪಾದಪೂಜೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿ, ಆತನನ್ನು ನೆನೆಯುವನು. ಜಂಗಮ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಮೈದೋರ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ಪೂಜೆಗೈದು, ಹರಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವನು. ಭಕ್ತರ ಪೊರೆವಲ್ಲಿ, ನಿನಗೆ ಚರವರನ ಪರಶಕ್ತಿ ಬರುವದೆಂದು, ಮಲ್ಲಿಯ್ಯನು ವರದ ಹಸ್ತವನಿಟ್ಟು ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಹದಿನೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ

ಇತ್ತ, ಕಲೆ, ವಿದ್ಯೆ, ಕೃಷಿ, ಸಿರಿ, ಶಾಂತಿಗಳಿಗೆ ತವರೆನಿಸಿ, ನಾಡದೇವಿಯ ತಲೆಮಣಿಯಂತೆ ಸಿಂಗರವೆತ್ತು, ನರಗುಂದ ನಾಡು ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದೆ ಅಲ್ಲಿಯ ನೃಪರ ವಂಶದ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ದಾದಾಜಿ (ಅಪ್ಪಾಸಾಹೇಬ) ದೊರೆಯು ಅನುಗುಣಸತಿಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಪ್ರಜಾಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದಾನೆ. ಇಂತಿರಲು ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಕರ್ಮದಿಂದ, ದೊರೆಗೆ ಮಹಾರೋಗ ಬಂದು ತಗಲುವದು ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ನೀರಿನಂತೆ ಧನವನ್ನು ಸೂರೆಮಾಡಿದರೂ, ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹೋಮ ಮಾಡಿದಂತಾಗಿ, ರೋಗವು ದಿನ ದಿನಕ್ಕೆ ಪ್ರಬಲವಾಗುತ್ತ ಹೋಯಿತು. ಹಿಪ್ಪರಗಿ ಮಲ್ಲಿಯ್ಯನ ಭಕ್ತಿಮುಪ್ಪುರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ, ಮುರಗೋಡಿನ ಚಿದಂಬರ ದೀಕ್ಷಿತನು

ರೋಗಕ್ಕೆ ಮದ್ದ ನೀಯುವನೆಂದು ತಿಳಿದು ದೊರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವನು. ದೊರೆಯ ಮೊರೆಯನ್ನು ಆಲಿಸಿ ದೀಕ್ಷಿತನು ಅರಳಿಕಟ್ಟೆಯ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿರುವ ಫಲಾಹಾರೇಶ ನಿಂದ ನಿನ್ನ ರೋಗ ಪರಿಹಾರವಾಗುವದು, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅರಸು ಫಲಾಹಾರೇಶ್ವರನ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದು ದರ್ಶನ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ರೋಗಕ್ಕೆ ಮದ್ದ ನೀಡಲು ಬಿನ್ನವಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಾಡನಾಳುವ ನೃಪನು ಕಾಡಾಡಿ ಜೋಗಿಯ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬರುವದೆಂದರೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರಜಾನುರಾಗದ ನಿದರ್ಶನವಿದೆಂದು ಯೋಗಿಯು ಆತನಿಗೆ ಉಚಿತ ಸತ್ಕಾರ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮಹಿಮಾಶಾಲಿಗಳಾದ ದೀಕ್ಷಿತರು ನಿನ್ನ ರೋಗಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಮದ್ದು ಕೊಡದೆ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕಳಿಸಿದರೇ ಎಂದು ಮಂತ್ರೋದಕ ತುಂಬಿದ ಕಲಶವನ್ನು ರಾಜನಿಗಿತ್ತು, ಫಾಲಾಕ್ಷನನ್ನು ನೆನೆದು ಇದನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತಿರೆಂದು ಆಶೀರ್ವದಿಸುವನು.

ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ

ಶಿವಯೋಗಿಯಿಂದ ಮಂತ್ರೋದಕವನ್ನು ಪಡೆದು ಬಂದ ರಾಜನಿಗೆ, ಜಾತಿಯಿಂದ ನೀನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿದ್ದು ಓರ್ವ ಜೋಗಿಯ ಕರದ ಜಲವ ಕುಡಿಯುವುದು ಧರ್ಮವಿರುದ್ಧವೆನಿಸುವದೆಂದೂ, ಜೋಗಿಯಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ನಂಬುಗೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಆ ಜಲವನ್ನು ಮೈಗೆ ಸವರಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದೂ ಕುಲಪುರೋಹಿತನು, ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುವನು. ಅಂತೆಯೇ ರಾಜನು ತೀರ್ಥವನ್ನು ಮೈಗೆ ಸವರಿ ಕೊಳ್ಳುವನು. ಕೂಡಲೇ ಮೈಯೆಲ್ಲ ಉರಿಯತೊಡಗುವದು, ಶೈತ್ಯೋಪಚಾರದ ಯಾವ ವಿಧಾನವೂ ರಾಜನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಕೊಡದೇ ತಂಪಿನಿಂ ಬದಲು ಹೆಚ್ಚು ಉರಿ ಎನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆಗ ರಾಜನು ರಥವನ್ನೇರಿ ಚಿದಂಬರ ದೀಕ್ಷಿತರ ಬಳಿ ಬಂದು ನಡೆದುದನ್ನು ಉಸುರುವನು. ಅತಿವರ್ಣಾಶ್ರಮಿಯಾದ ಆ ಯೋಗಿಯು ಮಂತ್ರೋದಕವ ಕೊಟ್ಟುದೇ ನಿನ್ನ ಭಾಗ್ಯ. ಇಂತಿರುವಾಗ ಅದನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿದುದು ಮಹಾ ಪಾಪ. ಹೋಗು ಬೇಗನೇ ಆ ತೀರ್ಥವನ್ನು ಭಕ್ತಿಭಾವದಿಂದ ಸೇವಿಸು. ನಿನ್ನ ರೋಗ ಪರಿಹಾರವಾಗುವುದೆಂದು ಉಪದೇಶಿಸುವನು. ಮಂತ್ರೋದಕವನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸೇವಿಸಿದ ರಾಜನ ಮೈಯೊಳಗಿನ ಉರಿಯು ನಂದಿತು. ದೇಹದ ಕಾಂತಿ ಹೆಚ್ಚಿತು, ರೋಗವು ದಿನ ದಿನಕ್ಕೆ ಬಯಲಾಗುತ್ತ ಹೋಯಿತು. ಆನಂತರ ದೊರೆಯು ಶಿವಯೋಗಿಯ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಅರಳಿಕಟ್ಟೆಗೆ ಬಂದು ಅವರ ಪಾದಘಾತವನ್ನು ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತು ಅವರನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವನು. ಮಹಾ ಮಹಿಮರೆ! ತಮಗಾಗಿ ಒಂದು ಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವೆ, ಇಲ್ಲಿಯೇ ನನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯ ಭಕ್ತರನ್ನು ಪೊರೆಯಬೇಕಾಗಿ ನೃಪನು ಬಿನ್ನವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕೆಲದಿನ ಗಳಲ್ಲಿಯೇ ನೂತನರಚಿತ ಮಠದ ಮಂಗಲೋತ್ಸವವೂ ನಡೆಯುವದು. ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ರಾಜನು ಭೂಮಿದಾನ ಶಾಸನವನ್ನು ಗುರುವರನ ಚರಣಾರ್ಪಿಸುವನು. ಆಗ ಶ್ರೀಫಲಾಶನನು ರಾಜನೀತಿಯನ್ನು ಪದೇಶಿಸಿ ದೊರೆಯನ್ನು ಹರಸುತ್ತಾನೆ.

ಹತ್ತೊಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ಅರಳಿಕಟ್ಟೆ ಮಠವು ಶ್ರೀಫಲಾಶನನ ಮಹಾಮಹಿಮೆಗಳಿಂದ ಭಕ್ತರಯಾತ್ರಾ ಸ್ಥಲವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ಒಂದು ದಿನ ಓರ್ವ ಮುಗ್ಧನು ತನ್ನ ಕರು ಮೊಲೆಯುಣ್ಣದೇ ಕೊರಗ ತೊಡಗಿದೆ, ಅದುಕಾರಣ ಹಾಲು ಕುಡಿಯುವ ಮದ್ದು ಕೊಡು ಎಂದು ಯೋಗಿಗೆ ಬೆಸಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆ ಕರು ದೊಡ್ಡದಾದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಯೋಗಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ತನ್ನ ಮನೀಷೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಂತಾ ಗಲೆಂದು ಗುರುವು ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಂದಿನಿಂದ ಕರುವು ಹಾಲು ಕುಡಿದು ಬೆಳೆಯ ತೊಡುಗುತ್ತದೆ. ಇತ್ತ, ಸಾಲಾಪುರದ ಭಕ್ತರು ಬಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಸಿಹಿ ನೀರಿನ ಕೊರತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ, ತಾವು ವಯಮಾಡಿಸಿ ಬಾವಿ ತೋಡುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತೋರಿ ಕೃಪೆ ಮಾಡಿರೆಂದು ಬೇಡುತ್ತಾರೆ. ಶಿವಯೋಗಿಯು ಸಲಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಹಳ್ಳದ ತಡಿಯಲ್ಲಿ ಗಣಪರ್ವ ಮಾಡಿಸಲು ಊರವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಮನದ ಮಡಿಯಿಂದ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರೂ ಗಣಾರಾಧನೆ ನಡೆಸಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿ, ಹಳ್ಳದ ಬಳಿ ಹೆಡಗಿಗಳ ಹೊತ್ತು ತರುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಗುರುವು ಪಾದಚಾರಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿ ಹಳ್ಳದೊಂದೆಡೆ ಎರಡು ತೆಂಗಿನ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಒಡಿಸಿ, --- ಮುಂದೆ ಅಡಿಯಿಡಲು --- ಗಂಗೆಯು ಹಳ್ಳದಿಂದುದ್ಭವಿಸಿ ಮಂದಗಾಮಿನಿಯಾಗಿ ಹರಿಯು ತೊಡಗಿದಳು ನೆರೆದ ಭಕ್ತಾವಳಿ ಜಯ ಜಯಕಾರದಿಂದ ಗಣಾರಾಧನೆ ಮುಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದಾದನಂತರ ಭೋಗದಲ್ಲಿ ಪಿರತಿ ತಳೆದು ಬಂದವರಿಗೆ ಯೋಗಿಯು ತ್ಯಾಗ, ಭೋಗ, ಸಮನ್ವಯ ತತ್ತ್ವದುಪದೇಶಗೈದು ಅವರ ಮನದ ಸಂಶಯವನ್ನು ದೂರಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ಶ್ರೀಶಿವಯೋಗಿಯ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡದಾದ ಬಿಳಿಯ ಬಸವನನ್ನು ಆ ಮುಗ್ಧನು ಯೋಗಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವನು ಭಕ್ತರ ಪೊರೆವ ಕಾಯಕವನ್ನು ಮುಂದು ವರಿಸಲೋಸುಗ ಬಸವನೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸುತ್ತಾನೆ. ಕೆಲ ದೂರ ಹೋದ ಬಳಿಕ ಚಂದ್ರಗಿರಿಯ ಅಡವಿಯೊಳು ಬಸವನು ನಿಲ್ಲುವನು. ಮನ ಮೋಹಕ ನಿಸರ್ಗಸೌಂದರ್ಯ, ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೇ ಪುಷ್ಕರಣಿ, ಪೂಪೊದರು, ಎಲೆವನೆಗಳು ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಗೆ ಆಹ್ವಾನವೀಯುತ್ತಲಿವೆ. ಇದೇ ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಳ ವೆಂದು ಗುರುವು ನೆನೆದು ಲಿಂಗ ಧ್ಯಾನಾಸಕ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ದಿನಗಳೆದ ಬಳಿಕ ಅರಳಿಕಟ್ಟೆಯ ಯೋಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ನೆಲಸಿಹನೆಂಬ ವಾರ್ತೆ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ ಉದುವುಡಿಯ ಅಹಲ್ಯಾರಾಣಿಯು ಯೋಗಿಯ ದರ್ಶನ ಹೊಂದಿ ಕೆಲ ಕಾಲ ಆತನ ಕಂಟಲಿ ಬಸವನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತಾಳೆ. ಆ ಬಳಿಕ, ಸಿಂಧಿ ಹೋಳಕರ ವಂಶದ ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವ ದೊರೆಯು ತೊರಗಲ್ಲು ನಾಡಿನಿಂದ ದರ್ಶನಾರ್ಥ

ಯಾಗಿ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಶಿವಯೋಗಿಯನ್ನು ರಥದಲ್ಲಿ ತೊರಗಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಸಂಭ್ರಮದ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಯೋಗಿಯು ನಾಡಿನ ಜನರನ್ನು ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಕಾಡುತ್ತಿರುವ ರಾಕ್ಷಸನ ಇರವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ತನುಗೆ ತಿಳಿಯದ ತಾಣವಿದೆಯೇ ? ಎಂದು ಅರಸು ಬಿನ್ನವಿಸುತ್ತಾನೆ. “ರಾಜಾ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ದೂರಮಾಡು, ಇಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ಆ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನು ಇಲ್ಲಿಗೇ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡುವೆ” ಎಂದು ಯೋಗಿಯು ಅಭಯ ವಚನವನ್ನೀಯುವನು. ಅಂದಿ ಸಿರುಳು ಶಿವಯೋಗಿ ಲಿಂಗಪೂಜಾ ನಿಷ್ಠನಾಗಿರಲು ರಕ್ತಸನು ಬಂದು ಶರಣಾಗತ ನಾಗುವನು. ನೀನಾರೆಂಬ ಗುರುವಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ರಾಕ್ಷಸನು “ಜಂಗಮನೋರ್ವ ನನ್ನು ನಿಂದಿಸಿ ಏಡಿಸಿದುದಕ್ಕೆ ನನಗೀ ಜನ್ಮ ದೊರೆಯಿತು. ಈ ತೊರಗಲ್ಲಿ ಅರಮನೆಗೆ ಶಿವಯೋಗಿಯೋರ್ವನು ಬರುವನು, ಆತನಿಂದ ನಿನ್ನ ಶಾಪವಿಮೋ ಚನವಾಗುವದೆಂದು ಆ ಜಂಗಮನು ನುಡಿದಿದ್ದನು.” ಇದೋ ಶ್ರೀಶಿವಯೋಗಿಯೇ ನನ್ನ ಅನಂತ ಪ್ರಣಾಮಗಳು. ನನ್ನನ್ನು ರಾಕ್ಷಸಜನ್ಮದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸೆಂದು ಮೊರೆ ಹೋಗುವನು. ಗುರುವಿನ ಅಮೃತ ಹಸ್ತಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ರಾಕ್ಷಸನು ಮುಕ್ತನಾಗುವನು. ಯೋಗಿಯ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತ ತೊರಗಲ್ಲಿ ಅರಸು ಮಠ ಮೊಂದನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಭೂದಾನ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ.

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಶ್ರೀಗುರುಮೂರ್ತಿಯು ತೊರಗಲ್ಲಿ ಮಠದಲ್ಲಿ ಕೆಲಕಾಲವಿದ್ದು ಅರಳಿ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಆಗಮಿಸುವನು. ನರಗುಂದ ನೃಪೋತ್ತಮವಂಶದ ಬಾಬಾಸಾಬ ಅರಸು ರಾಮದುರ್ಗದಲ್ಲಿದ್ದನು. ಯೋಗಿಯ ಸಂದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಆತನು ಮನವೆಳಿಸಿ ಬರುವನು. ನೃಪನು ಚಿನ್ನದ ಭದ್ರ ಮೊದಲಾದ ಲಿಂಗಪೂಜಾ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸುವನು. ಕೆಲ ದಿನದ ಮೇಲೆ ಆ ಚಿನ್ನದ ವಸ್ತುಗಳು ಕಳವಾಗುತ್ತವೆ. ಕದ್ದೊಯ್ದ ಕಳ್ಳರ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕುರುಡಾಗಲು ಅವನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ದಿನ ಇರುಳಿನಲ್ಲಿ ಗುರು ಮಲ್ಲಿಯ್ಯನು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು “ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನೀನು ಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ನನಗೊಂದು ಗದ್ದೆಗೆಯನ್ನು ರಚಿಸು” ಎಂದು ಹೇಳಿದಂತಾಗುವದು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ನರಗುಂದ ನೃಪನು ರಾಮದುರ್ಗ ದೊರೆಯೊಡನೆ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸುವನು. ಗುರುವು ಮಲ್ಲಿಯ್ಯನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ನೃಪರಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈರ್ವ ನೃಪರೂ ಆಜ್ಞೆ ಶಿರಸಾಮಾನ್ಯವೆಂದು ಒಪ್ಪುವರು. ಆದರೆ ಯಾವ ನಾಡಿನೊಳೆಂದು ತೊಡಕು ಬರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಗುರುವರನು ಈ ನಮ್ಮ ಕಂಟಲೆ ಬಸವನು ಪಯಣದಲ್ಲಿ ಯಾವ ತಾಣದಲ್ಲಿ ಮಲಗುವನೋ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಮಠವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಬಸವನು ಮುಂದೆ, ಎಡ ಬಲದಲ್ಲಿ ನೃಪರು, ನಡುವೆ ಗುರುಮೂರ್ತಿ ಇಂತು ಸಂಭ್ರ

ಮದಿಂದ ಪಯಣ ಬೆಳೆಸುತ್ತಾರೆ. ಮಲಾಸಹಾರಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ಅವರಾದಿ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬಸವನು ಆ ಊರ ತೆಂಕಣ ದಿಕ್ಕಿನ ಬನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಮಲಗುವನು. ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೇ ನೃಪರು ಉತ್ತರ-ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕುಗಳಿಗರೆಡು ದೊಡ್ಡ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಮುಕ್ತಿರಮೆಯ ವಿಹಾರ ಮಂದಿರವೋ ಎಂಬಂತೆ ಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದರು. ಆ ಮಠದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಗಿರಿ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನಿಗೆ ನಲ್ಲದ್ದು ಗೆಯೊಂದನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವರು. ನವಮಠದ ಪ್ರವೇಶೋತ್ಸವವನ್ನು ಜರುಗಿಸಿ ಹೊರಡಲುದ್ಯುಕ್ತರಾದ ಉಭಯ ನೃಪರಿಗೆ ಶಿವಯೋಗಿಯು ಮಂಗಲ ಬೆತ್ತಗಳೆರಡನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ

ಅವರಾದಿಯ ಮಠದಲ್ಲಿ ನಲವಿನಿಂ ಇರುತ್ತಿರಲು ಧರ್ಮಣ್ಣ ನೆಂಬೋರ್ವ ಭಕ್ತ, ತ್ರಿಕರಣ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಗುರುಪುಂಗವನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವನು. ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಗೊಣ್ಣಾಗರದಲ್ಲಿ ಚಿದಂಬರ ದೀಕ್ಷಿತನು ಸೋಮಯಾಗ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವನು. ಆ ಯಾಗಕ್ಕಾಗಿ ಆಮಂತ್ರಿಸಲು ಬಂದ ದೀಕ್ಷಿತನ ಬಿನ್ನಹವನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ಫಲಾರ್ಪನನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಆಗಮಿಸಿದ ಗುರುವಿಗೆ ದೀಕ್ಷಿತನು ಮಣಿದು ಉಚಿತಾಪನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿರುವನು. ಈ ಯಾಗದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕೆಲಸವೇನೆಂದು ಬೆಸಗೊಂಡ ಗುರುಮೂರ್ತಿಗೆ ಯಾಗವು ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾಗಿ ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಆಶೀರ್ವದಿಸುವದು. ಮತ್ತು ಯಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದವರಿಗೆ ಹೂ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನಿತ್ತು ಆಶೀರ್ವದಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡುತ್ತಾನೆ. ಯಾಗವು ಮುಗಿದು, ಯೋಗಿಯು ಫಲಗಳನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಫಲದ ಪುಟ್ಟಿಯು ಬರಿದಾಗದೆ ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ತುಂಬಿರುವದನ್ನು ಕಂಡು ಜನರು ವಿಸ್ಮಯಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದುವು ಯಜ್ಞಪುರುಷನ ಲೀಲೆಯೆಂದು ಗುರುಮೂರ್ತಿಯು ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ ನುಡಿಯುತ್ತಾನೆ. ಯಾಗಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿದವರಲ್ಲಿ ಮಹಾಮಹಿಮೆ ಗರಗದ ಮಡಿವಾಳ ಸ್ವಾಮಿಗಳೂ ಇರುತ್ತಾರೆ ಶಿವಮೂರ್ತಿಯ ಈ ಲೀಲೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಫಲಾರ್ಪನನ ಪೆಸರಿಗೆ ಈ ಲೀಲೆ ಒಪ್ಪುವಂತಿದೆಯೆಂದು ಹರುಷಿತರಾಗುವರು. ಯೋಗಿಯು ಅಲ್ಲಿಂದ ಅವರಾದಿಯ ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದು ದಾಸೋಹದಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಕರಣಿಕ ರುದ್ರಪ್ಪನ ಬಿನ್ನಹವನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ ಗೈದು ಆತನಿಗೆ ರಾಟೆ ಮತ್ತು ಕಿವಿಟೊಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಇತ್ತು ಹರಸುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ದಿನ ಗಣಸಮಾರಾಧನೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗುರುವು ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಹಸ್ತವನ್ನೆತ್ತಿ “ಭಯ ಪಡಬೇಡಿರಿ. ತೊರೆಯು ಮಗನನ್ನು ಮುಳುಗಿಸದು” ಎಂಬ ನುಡಿ ಅವನಿಂದ ಹೊರಬೀಳುತ್ತದೆ. ಏನೆಂದು ತಿಳಿಯಲು ಭಕ್ತರು ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ, ಓರ್ವ ಮಹೇಶ್ವರನು ಪತ್ನಿ-ಪುತ್ರರೊಡಗೂಡಿ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರು

ವನು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತಿದ್ದ ಪುತ್ರನು ದಿವ್ಯ ಹಸ್ತಪೊಂದರ ನೆರವಿನಿಂದ ಹೇಗೆ ಬದುಕಿದನೆಂಬ ವಿಷಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಪುತ್ರನನ್ನು ತಮ್ಮ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಂದಿರುವನೆಂಬ ತನ್ನಿಚ್ಛೆಯನ್ನು ಆತನು ಪ್ರಕಟಿಸುವನು. ಶಿವಯೋಗಿಯು ಶಿವನ ಹೆಸರಿನ ಆ ಬಾಲಕನನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಭಾವೀ ಮಠಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಲು ಯೋಗ್ಯನಿರುವನೆಂದು ಮುದದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಹರಸುತ್ತಾನೆ.

ಇಪ್ಪತ್ತುಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ

ಶಿವ ಮರಿದೇವರು ಮರದ ದಾಸೋಹ ಕಾಯಕ ಮೊದಲೊಂದು ಎಲ್ಲವನ್ನು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವದನ್ನು ಫಲಾಶನನು ನೋಡಿ, ಆನಂದಿಸಿ ತಾನು ದೇಶ ಸಂಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಪೊರಮಡುವನು. ಯೋಗವರನ ಸಂಚಾರ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸುಖದ ಸುಗ್ಗಿಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ಆತನು ವಾದವಿಟ್ಟು ಪಳೆ ಪಾವನವಾಯಿತು. ಶ್ರೀಶಿವಯೋಗಿಯು ನರಗುಂದಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಲು ಅಲ್ಲಿಯ ದೊರೆಯು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಇದಿರುಗೊಂಡು ಕಾಣಿಕೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ತಡಹಾಳ ಕೊಂಗವಾಡ, ಮರಕೋಡ, ಹದ್ದಿ, ಹಡಗಲಿ, ಯಾವಗಲ್ಲು, ಬೆಳವಣಿಕೆ, ಮಲ್ಲಾಪೂರ ಬಾಚಲಪುರ, ಚೊಳಚಗುಡ್ಡಗಳ ಭಕ್ತರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು, ಅವರಿಗೆ ಧರ್ಮೋಪದೇಶ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಮುಂದೆ ಬಾದಾಮಿ ವ್ರಾತಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬರಗಾಲ ಬಿದ್ದ ಆ ನಾಡಿಗೆ ಮಳೆಗರಿಸಿ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಯೋಗಿಯು ಗುಡ್ಡದ ಮಲ್ಲಾಪುರಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಲು ಮಲ್ಲಿಯ್ಯ ಹೆಸರಿನ ತನ್ನ ಎತ್ತು ಪ್ರಾಣ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಗೈಯ್ದ ಸಮಾಧಿ ಎಡೆಯಲ್ಲಿ ದೇವತರುವಾಗಿ ಇಂದಿಗೂ ಒಂದು ಬಲ್ಲ ವೃಕ್ಷವು ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಫಲಾಶನಯೋಗಿ ಸಂಚಾರದಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಮಠಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸುತ್ತಾನೆ. ನೆರೆಹಳ್ಳಿಯ ಲಿಂಗಾಯತರು ಗುಡಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಲಿಂಗ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಾಡುವ ತಮ್ಮ ಮನೋಬಯಕೆಯನ್ನು ಸುರಿ 'ಇದು ಉಚಿತವೇ?' ಎಂದು ಗುರುಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಕೇಳುವರು ಇಷ್ಟಲಿಂಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅನ್ಯ ದೈವತಗಳ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುವದು ವೀರಶೈವರಿಗೆ ಸಲ್ಲದೆಂದು ಶರಣರು ಕಟ್ಟಾಜ್ಞೆ ಮಾಡಿರುವದೇನೋ ನಿಜವು. ಆದರೂ ಶಿವಲಿಂಗಗಳ ದರ್ಶನ ಸ್ತುತಿಗಳಿಂದ ದೋಷವಂಟದೆಂದು ಧರ್ಮ ಸೂಕ್ಷ್ಮವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಒಂದು ದಿನ ಫಲಾಶನಯೋಗಿಯು ನರಗುಂದ, ತೊರಗಲ್ಲು, ರಾಮದುರ್ಗದ ರಾಜರನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು "ಭುವಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯ ಮುಗಿಯಿತು. ನನಗೆ ಗುರುವಿನ ಆಜ್ಞೆಯಾಗಿದೆ. ಕೆಲ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ನಾನು ಲಿಂಗದೊಳಗಡೆಗವೆನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಿವಮೂರ್ತಿಗೆ ನೀವೆಲ್ಲ ಸೇರಿ ಜಂಗಮ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು" ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಎರಡು ಮಾತಿಲ್ಲದೇ ನೆರೆದವರೆಲ್ಲ ಒಪ್ಪು

ವರು ಶಿವಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ ಆಗಮೋಕ್ತ ವಿಧಿಗಳಿಂದ ಚರ ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರವನ್ನು ನೀಡಿ ಶಿವಯೋಗಿಯು ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತಾನೆ ಶ್ರೀಗುರುವು ದಾಸೋಹ ಮತ್ತು ಭಕ್ತರಕ್ಷಣ ಭಾರವನ್ನು ಶಿವಮೂರ್ತಿಗಿತ್ತು ಶಿವಯೋಗದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿ, ಲಿಂಗದೊಳಗಡಗುವ ದಿನವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ, ಸಮಾಧಿ ರಚನೆಗೆ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನೀಯುವನು. ಗುರುವಿನಪ್ರಣೆಯಂತೆ ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಫಲಾಶನಯೋಗಿಯು ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಪರುಷಮಣಿಯಲ್ಲಿರುವ ದಿವ್ಯಶಕ್ತಿಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿ ಶಾಲಿವಾದನ ಶಕೆ ೧೭೫೭ ಮನ್ಮಥ ಸಂವತ್ಸರ ಫಾಲ್ಗುಣ ಬಹುಳ ಏಕಾದಶಿ ರವಿವಾರ ದಿನಸ ಮುದದಿಂದ ಲಿಂಗದೊಳಗಡಗಿದನು

ಇಪ್ಪತ್ತು ನಾಲ್ಕು ನೆಯ ಸಂಧಿ

ಅವರಾದಿ ಮಠದ ಎರಡನೆಯ ಗುರುವಾದ ಶಿವಮೂರ್ತಿಯು ಗುರುಸಮಾಧಿಯನ್ನು ನಿತ್ಯವೂ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತ ಪ್ರತಿನಿರುಷ ಮಾರ್ಗಶಿರ ಪೂರ್ಣಮೆಯ ದಿವಸ ಅನ್ನ ಸಂತ್ಯಸ್ತಿ, ಗುರುಮೂರ್ತಿಯ ರಥೋತ್ಸವ, ವಂಡಿತರಿಂದ ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮದುವದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರತನಾದನು. ಗುರುವಿನಂತೆಯೇ ತಾನೂ ಫಲಾಶನ ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಜೀವಿಸುತ್ತ ದೇಶಸರ್ಯಟಿನ ಮಾಡಿ ಭಕ್ತರು ಆಶಿಸಿದುದನ್ನು ಕರುಣಿಸುತ್ತಿರುವನು ಒಂದು ಬಾರಿ ಹಂಚಿನಾಳ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆ ಊರಲ್ಲಿ ಮಾರಿಕಾ ಬೇನೆಯು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಗೌಡನು ರೋಗಗ್ರಸ್ತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ಕಾರಣ ಊರ ಭಕ್ತರು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಊರನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಬೇಡಿರಿ. ಇಲ್ಲಿಯೇ ಕೆರೆಯ ಬಳಿ ಕುಟೀರವನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅವರ ಮಾತನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಶಿವಮೂರ್ತಿಯು ಊರಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ, ಗೌಡನಿಗೆ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಲೇಪಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಮರಣದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅನಂತರ ಚೋಡುತೆಂಗುಗಳನ್ನು ತರಿಸುತ್ತ ಅವುಗಳನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಊರವರಿಗೆ ಕೊಡುವನು. ಮಾರಿಕಾ ಬೇನೆಯು ಒಂದೆರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಾಗುವದು. ಗೌಡನು ತನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಗುರುಮಠವನ್ನಾಗಿಸಿ ಹಾವುಗೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ದಿನ ನಿಜಾಮ ರಾಜ್ಯದ ಗೆಜ್ಜಲಗಟ್ಟೆಯ ಚೆನ್ನಪ್ಪ ದೇಸಾಯಿಯು ತನ್ನ ಸತಿಯನ್ನು ಕೂಡಿಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ದೇಸಾಯಿಗೆ ಹಾವು ಕಡಿಯುತ್ತದೆ ದೃಷ್ಟಿ ಮೈಬಣ್ಣ ಕೆಟ್ಟು ಮೂಗು ಬಾಯಿಂದ ನೊರೆ ಹೊರಡುವದು. ಉಸಿರಾಟ ನಿಲ್ಲುವದು ಆಗ ನೆರೆದವರೆಲ್ಲ ಕೂಡಿ ದೇಸಾಯಿಯನ್ನು ಶಿವಮೂರ್ತಿಯ ಬಳಿಗೆ ತರುವರು. ಯೋಗಿಶಿವಮೂರ್ತಿಯು ಹಸ್ತಸ್ಪರ್ಶ ಮಾಡಿ, ಭಸ್ಮವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಬದುಕಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಿನ್ನ ಸತಿಯ, ಸದ್ವರ್ತನೆಯ ಬಲದಿಂದ ನೀನು ಬದುಕಿದೆಯೆಂದು ಸ್ವಾಮಿಯು ನುಡಿಯುತ್ತಾನೆ. ಹಂಚಿನಾಳದಿಂದ ಬ್ಯಾಹಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದು ಶಿವಮೂರ್ತಿಯು ಅಲ್ಲಿಯ ಮಠದ ಮಹೇಶ್ವರನಿಗೆ ದ್ವಿಪುತ್ರ

ಸಂತಾನಕ್ಕೆ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನನ್ನು ತಮ್ಮ ಸೇವೆಗೆ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಮಹೇಶ್ವರನು ಒಪ್ಪುವನು, ಯೋಗಿಯು ಅಲ್ಲಿಂದ ಸೊಟಕನಾಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗನನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿ ಸಿದ್ಧನಾಳಿಗೆ ತೆರಳಿ ಆ ಊರ ಗೌಡನನ್ನು ಹರಸಿ ಆತನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಕಾಲ ನೆಲೆಸುವನು. ಮರಳಿ ಅವರಾದಿ ಮಠಕ್ಕೆ ಗುರುಮೂರ್ತಿ ಹೊರಟು ನಿಂತಾಗ, ಗೌಡನು ಭೂಮಿಯೊಂದನ್ನು ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ಗುರು ಮಠಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬ್ಯಾಹಟ್ಟಿಯ ಮಹೇಶ್ವರನು ತನ್ನ ಪುತ್ರರೀಶ್ವರನನ್ನು ಕರೆತಂದು ಹಿರಿಯವನನ್ನು ಮಠದ ಸೇವೆಗೆಂದು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆ ಬಾಲಕನು ಗುರುವಿನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತತ್ಪರನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾನೆ. ಗುರುವು ಆತನಿಗೆ ಅಡವಿಸ್ವಾಮಿಯೆಂದು ಹೆಸರಿಡುತ್ತಾನೆ. ಮಠದ ಕಾರ್ಯವೆಲ್ಲವನ್ನು ಅಡವಿಸ್ವಾಮಿಯು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ನಡೆಸತೊಡಗುವನು. ಇದನ್ನರಿತ ಗುರುವು ಆತನಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರವನ್ನಿತ್ತು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ದಿನದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗದೊಳ್ಳಕ್ಕೆ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ.

ಇಪ್ಪತ್ತೈದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಅಡವಿಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ವಿರತಿಭಾವ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರಲು ಮಠದಾಧಿಕಾರ ದಿಂದ ವಿಮುಕ್ತರಾಗಲು ಬಯಸಿ, ಮಹೇಶ್ವರಸುತನೋರ್ವನನ್ನು ಕರೆತಂದು ಆತನಿಗೆ ಶಿವನೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಜಂಗಮಪಟ್ಟವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಮುಂದೆ ಜನತೀರ್ಥಿಯ ಸಹವಾಸವನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು ಹಂಚಿನಾಳ ಮಠದಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲೆಸುತ್ತಾನೆ. ಇತ್ತ ಶಿವಸ್ವಾಮಿಯು ಗುರುಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಬಂದ ಮಠದ ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಲಿರುವನು. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಶಿವಸ್ವಾಮಿಯು ತನ್ನ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಹೊಂದುವನು. ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಳೆಹೋಗಿ ಬರಗಾಲ ಕಾಲಿಡುವದೆಂದು ಬೆದರಿ ನಾಡವರು ಸ್ವಾಮಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವಾಮಿಯು ಮಠದಾದಿ ಕರ್ತೃವಿನ ಗದ್ದುಗೆಯ ಬಳಿ ಕುಳಿತು ಪಂಚಾಕ್ಷರೀ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವನು. ದಿನದ ಕೊನೆಯಾಗುವದೊಳಗೆ ಅಮೃತ ವೃಷ್ಟಿಯು ಸುರಿಯುತ್ತದೆ. ಇಂತಿರಲೊಂದು ದಿನ ನಿಜಲಿಂಗ ಪೂಜೆಯ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಶಿವ ಸ್ವಾಮಿಯು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಬೆರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಹಂಚಿನಾಳ ಮಠದಲ್ಲಿದ್ದ ಅಡವಿಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವರಾದಿ ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದು ದಿನದ ದಾಸೋಹ, ಧರ್ಮಬೋಧಿಗಳ ಕಾಯಕದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಅಡವಿಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮೆಣಸಿಗಿ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸುವರು. ಅಲ್ಲಿಯ ಮಹೇಶ್ವರ ತೋಟಪ್ಪಯ್ಯನವರನ್ನು ಕಂಡು, ನಿಮ್ಮಿರ್ವ ಪುತ್ರರಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕವನನ್ನು ಮಠದ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುವರು. ಆಗ ತೋಟಪ್ಪಯ್ಯನವರು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪುತ್ರರೀರ್ವರನ್ನೂ ಕರೆತಂದು ಗುರುವಿನ ಅಡಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕವನನ್ನು ಕರೆದು ಆತನ ಶಿರದಲ್ಲಿ ಹಸ್ತವನ್ನಿಟ್ಟು, ಈತನು ಜಂಗಮಪದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕವನೆಂದು

ಹರಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂದಿನ ಅವರಾದಿಮಠದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಮ.ನಿ.ಪ್ರ.ಸಂಗಮೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಗಳೇ ಈ ಬಾಲಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಸಂಗಮೇಶ್ವರರು ಅವರಾದಿ ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ, ಗುರುವಿನ ಸೇವೆಯ ಮಧುವಿನೀಂಟುತ್ತ ಮಠದ ಮರದೇವರಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾಂಗವಾಗಿ ನಡೆಸತೊಡಗಿದರು. ಶುಭ ದಿವಸವೊಂದರಲ್ಲಿ ಅಡವಿಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸಂಗಮೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಗುರುಚರರ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ತಕ್ಕ ವಿಧಿಯಿಂದ ಚರಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ, ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿ, ಪರಮಜಂಗಮ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕರುಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಭುದೇವರಂತಿರ್ದ ಗುರುವರಗೆ ಭಕ್ತಿಯೊಳು ಬಸವನಂತಿರುವ ಸಂಗಮೇಶ್ವರರು ತೃಪ್ತಿಕರವಾದ ಸೇವೆಯನ್ನೆ ಸಗುತ್ತಿರ್ದರು ಇಂತಿರಲು ಒಂದು ದಿನ ಅಡವಿಸ್ವಾಮಿಗಳು ಲಿಂಗಧ್ಯಾನಾಸಕ್ತರಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಬಯಲಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇದೀಗ ಸಂಗಮೇಶ್ವರರು ಸದ್ಗುರು ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ನಡೆದು ಬಂದ ಭಕ್ತರಕ್ಷಣ, ದಾಸೋಹಗಳ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಠದಾದಿ ಗುರುವಿನ ರಥೋತ್ಸವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅನ್ನ ಸಂತೃಪ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತ ವಿದ್ವಜ್ಜನರ ಸಭೆಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ತನ್ಮೂಲಕ ಶಿವಾನುಭವ, ಧಾರ್ಮಿಕಬೋಧೆಯನ್ನು ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡುತ್ತಲಿರುವರು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಗಿರಿಜಾಪತಿಯೇ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿರುವನೆಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತಾಳ್ದು, ಭಕ್ತರ ಕಣ್ಮಣಿಯಾಗಿ ಅವರಾದಿ ಮಠದಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ಮೆರೆಯುತ್ತಿರುವರು.

ಬಣ್ಣಾರಿ ಪುರಮಂಡಲದ ಏಳುಬೆಂಚಿ ಗ್ರಾಮದ ಗುರುಮಠದ ನೀಲಾಂ ಬಿಕಾ ನಯನಾರ್ಯ ದಂಪತಿಗಳ ಪುತ್ರ ಬಣ್ಣಾರಿಯ ವೀರಶೈವ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ, ನಾಗೇಶ ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ವಿರಚಿಸಿದನು. ಶಾಲಿ ವಾಹನ ಶಕೆ ೧೮೭೨ ವಿಕೃತಿ ನಾಮ ಸಂವತ್ಸರದ ಮಾರ್ಗಶಿರ ಬಹುಳ ೧೨ನೆಯ ದಿನದಂದು ಈ ಕೃತಿರಚನೆ ಮುಗಿದುದು.

ಪುರಾಣವೇನೋ ಮುಗಿಯಿತು. ಆದರೆ ಈ ಸತ್‌ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವ ಪುಣ್ಯ ಮಾತ್ರ ಮುಗಿಯದು. ಫಲಾಶನಸ್ವಾಮಿಮಠದ ಲೋಕೋಪಕಾರದ ಕಾರ್ಯ ಮುಗಿಯದು. ಜಗದ ಸೃಷ್ಟಿ ಇರುವವರೆಗೆ ಅದು ಸಾಗಿಯೇ ಸಾಗುತ್ತದೆ.

— ಶುಭಂ-ಮಂಗಲಂ —

— ಎಂ ಜಿ. ವಿರೂಪಾಕ್ಷನ್.

ಶ್ರೀ
ಛಲಾಹಾರ ಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರ
ಪುರಾಣವು

॥ ಓಂ ॥

॥ ಶ್ರೀ ಗುರುಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಾಯನಮಃ ॥

—: ಶ್ರೀ ಅನರಾದಿ ಮಹಾಕ್ಷೇತ್ರದ :-

ಶ್ರೀ ಫಲಾಹಾರಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರಪುರಾಣವು

ಮಂಗಳಾಚರಣಸಂಧಿ

(ಭಾಮಿನೀ ಷಟ್ಪದಿ)

ಶ್ರೀಶಮುಖ್ಯಾಮರವಿನುತ ಗಿರಿ ।
ಜೇಶನೇ ಶಿವನೇ ಫಲಾಹಾ ।
ರೇಶನೆಂಬೊಳ್ವಿಸರಜಂಗಮರೂಪಮಂ ಧರಿಸಿ ॥
ತೋಷದಿಂ ನೀನಾವ ಭಕ್ತರ ।
ಪೋಷಿಸಿದೆಯೋ ಅವರೊಳಿದಾರ್ಫ ।
ದಾಸಭಾವವನೆಮಗೆ ಕರುಣಿಪುದೆಂದು ನುತಿಸುವೆನು ॥ ೧ ॥

ಶಿವನೇ ನೀಂ ಗುರುರೂಪದಿಂದಂ ।
ಶಿವಮನುವನುಪದೇಶಿಸುತೆ ಯಿ ।
ಷ್ಪವ ಕೊಡುವ ಶಿವಲಿಂಗರೂಪದೆ ಪೂಜೆಗೊಳ್ಳುತಲಿ ॥
ಭವನ ನೀಗುವ ಜಂಗಮದ ರೂ ।
ಪವ ಧರಿಸಿ ಪೊರೆವಾ ತ್ರಿವಿಧ ರೂ ।
ಪವನೆ ಪೂಜಪ ಭಕ್ತಿಯನು ಕೃಪೆಮಾಡು ನಮಗೊಲಿದು ॥ ೨ ॥

ಆನ ಭಕ್ತಿಯ ಮಹಿಮೆಯಿಂದಂ ।
ಭಾವಜಾರಿಯನೊಲಿಸಿದೆಯೋ ನೀ ।
ನಾ ವಿಮಳತರ ಭಕ್ತಿರೂಪದೆ ಮಾತೆ ಗಿರಿಜಾತೇ ॥
ಆನಗಂ ನೆಲಿಸುವುದು ನಮ್ಮಯ ।
ಭಾವದೊಳು ನೀನೆಂದು ಪದರಾ ।
ಜೀವಯುಗಮಂ ಭಜಪೆನಿದ ಕರುಣಿಪುದು ಶಂಕರಿಯೇ ॥ ೩ ॥

ಭುವಿಯವರು ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿಯ ।
ಕುವರನಾವನನರ್ಚನಾದಿಯ ।
ವಿವಿಧ ರೂಪದೆ ಸತ್ಕರಿಸಿ ಮೊದಲಾಬಳಿಕೆ ಕೃತಿಯೊಳ್ ॥
ತವೆ ತೊಡಗಿ ತೊಡಕಿಲ್ಲದ ಮುಗಿ ।
ಸುವರೊ ತಾವಾ ಗಣಪನೆನ್ನ ಯ ।
ಕವನಕೆಡರಡಸದವೊಲಿಗೆ ನವೀನ ಶೈಲಿಯನು ॥ ೪ ॥

ಭೋಗದೊಡಲೊಳೆ ಶಿವಸುಸೌಖ್ಯದ |
 ಭೋಗವನು ವರವೀರಶೈವಶಿ |
 ವಾಗಮದ ಮಾರ್ಗದೊಳು ನೀಡುವ ದೀಕ್ಷೆಯನು ಗೈವಾ |
 ಶ್ರೀಗುರುತ್ತಮರಂಭಿಪದ್ಯಸ |
 ರಾಗವೆನ್ನಂಗಳೈ ಭಸಿತಮು |
 ದಾಗಿ ಬೆಳಗಲಿ ಸಂತತಂ ತಾನೆಂದು ಬಯಸುವೆನು || ೫ ||

ದಿಟ್ಟಿಯನು ಮೇಣ್ ವಾಯುಮನಗಳ |
 ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಸಿಲಿಸಿ ದುಃಖದ |
 ಹುಟ್ಟಿನಡಗಿಪ ದಿವ್ಯ ತತ್ವಮಿದೆಂದು ಕರುಣದೊಳು ||
 ಶ್ರೇಷ್ಠಗುರು ಮತ್ಸರಸರೋಜಕೆ |
 ಕೊಟ್ಟ ಪರಮಾನಂದವಾರಿಧಿ |
 ಯಿಷ್ಟಲಿಂಗವನಡಗಡಿಗೆ ನೆನೆಯುವೆನು ಭಕ್ತಿಯೊಳು || ೬ ||

ಗುರುವಿನುಪದೇಶದೊಳು ಸಲೆ ಪಡೆ |
 ದಿರುವ ತಿಳಿನಡೆಯಂತೆ ನಡೆಯು |
 ತ್ತಿರುವ ಸರ್ವರ ವೀರಶೈವರ ಧರ್ಮತತ್ವಗಳಾ ||
 ನೆರೆ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಕೊರತೆಯಿರೆಯದ |
 ಸರಿಗೊಳಿಸಿ ಚರಿಸುತೆ ಸಮಾಜೋ |
 ದ್ಧರಣಪರನಾಗಿರುವ ಜಂಗಮನೀಗೆ ಮಂಗಳವಾ || ೭ ||

ಆರ ಧರ್ಮದೊಳ್ಳಿಲ್ಲದಮಳವಿ |
 ಚಾರಪೂರ್ಣತೆಯಿಂದೆ ಲೋಕೋ |
 ದ್ಧಾರವೆಸಗುವ ಶಕ್ತಿವೈಶಿಷ್ಟ್ಯದೊಳು ಕಂಗೊಳಿಪಾ ||
 ವೀರಶೈವಸಮಾಜಧರ್ಮಾ |
 ಧಾರದಷ್ಟಾವರಣಗಳ ನಾಂ |
 ಭೂರಿ ಮುದದಿಂ ಸುತಿಸೆನಾತ್ಮೋನ್ನತಿಯ ಸಾಧನೆಗೇ || ೮ ||

ಕ್ರೂರಹಿಂಸಾದಿಗಳ ದುರಿತವಿ |
 ಚಾರಮಂ ದೂರಿಸಿ ದಯೆಯೇ |
 ಸಾರತರ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಮೂಲಾಧಾರಮೆಂದೊರೆವಾ ||
 ವೀರಶೈವದ ನೀತಿವೃಕ್ಷದ |
 ಬೇರುಗಳೆ ತಾವಾದ ಪಂಚಾ |
 ಚಾರಗಳ್ ಮತ್ಪ್ರಾಣಪಂಚಕವಾಗಿ ಶೋಭಿಸಲಿ | || ೯ ||

ಭಕ್ತಿಯದು ತನ್ನಾತ್ಮಗತ ಶಿವ |
 ಶಕ್ತಿಯದರ ವಿಕಾಸವೇ ಪರ |
 ಮುಕ್ತಿಯೆಂಬನುಪಮ ಸುಸಿದ್ಧಾಂತದೊಳು ರಾಜಿಸುವಾ ||
 ಭಕ್ತಮಾಹೇಶಾದಿಷಟ್ಸ್ಥಲ |
 ಯುಕ್ತತಾತ್ವಿಕಶಾಸ್ತ್ರದೊಳಗನು |
 ರಕ್ತಿ ವರ್ಧಿಸುತರಲಿ ಗುರುಜಂಗಮರ ಕರುಣದೊಳು ||೧೦||

ಅರಿವೊಡಾ ಶಿವಭಕ್ತರಿಂದಂ |
 ಹಿರಿಯರಿಲ್ಲವು ನೋಡೆ ನನ್ನಿಂ |
 ಕಿರಿಯರಿಲ್ಲೆಂಬಮಳಭೃತ್ಯಾಚಾರದಿಂ ನಡೆದು ||
 ಧರೆಯೊಳಾ ವರವೀರಶೈವದ |
 ಹಿರಿಮೆಯನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ಮೆರೆದಾ |
 ನಿರುಪಮನ ಬಸವೇಶ್ವರನ ಭೃತ್ಯತೆಯು ನಮಗಿರ್ಕೇ ||೧೧||

ವಿರತಿವಲ್ಲಭನಲ್ಲಮಪ್ರಭು |
 ವರಿವಿನಾಣ್ಯನು ಚೆನ್ನ ಬಸವೇ |
 ಶ್ವರನು ಕಣ್ಣೆ ರಡಾಗಿ ಶಿವಶರಣರ್ಗೆ ಮೆರೆಯುತ್ತಾ ||
 ಧರೆಯ ಪಾವನ ಗೈದರೆಂಬುದ |
 ನೆರೆ ನೆನೆದು ಮದ್‌ಹೃದಯ ಪೀಠದೊ |
 ಳಿಸಿ ಭಜಿಸುವೆನಾನಗಂ ತನ್ಮೂರ್ತಿಯುಗೃಹವನು ||೧೨||

ಮೂರು ದೀಕ್ಷೆಯನೆಸಗಿ ಶಿಷ್ಯರ |
 ಮೂರು ಮಲಗಳ ಕಳೆಯುತ್ತವರಾ |
 ಮೂರೊಡಲೊಳಂ ಮೂರು ಲಿಂಗವ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ಪೊರೆವಾ ||
 ವೀರಶೈವಗುರುತ್ತಮರ ಭವ |
 ದೂರಪಂಚಾಚಾರ್ಯರಂಘ್ರಪ |
 ಯೋರುಹಂಗಳು ಬೆಳಗುತರಲೆನ್ನೆ ದೆಗೊಳದೆ ನಿರುತಂ ||೧೩||

ಎನಿತೊ ಬಗೆಯಿಂದಿರ್ಪ ಯೋಗಗ |
 ಳನಿತು ಶಿವಯೋಗಕ್ಕೆ ಸಮಮ |
 ಲ್ಲಿನಿಪ ತತ್ಪವನಲ್ಲಮಪ್ರಭುವಿಂದೆ ಸಲಿತಳಿದು ||
 ಮನದ ಮೈಲಿಗಳೆದು ದಿಟ್ಟಿಯ |
 ನನುಗೊಳಿಸಿ ಕರದಿಷ್ಟಲಿಂಗದೊ |
 ಳನಘನಾದಾ ಸಿದ್ಧರಾಮನ ಚರಣಗಳ ನೆನೆವೇಂ ||೧೪||

ಮಡುವ ಗಂಡನ ಕೈವಿಡಿಯದೆಯೆ |
 ಮೃದನೆ ನಿಜಪತಿಯೆಂದು ನಂಬು |
 ತ್ತಡಿಗಡಿಗೆ ಭಾವದೊಳಗೊಡಮೂಡುವ ತದೀಶ್ವರಗೇ ||
 ಒಡಲನರ್ಪಿಸಿ ನಿತ್ಯಸೌಖ್ಯವ |
 ಪಡೆದೇನೆವ ಮಾದೇವಿಯಕ್ಕಗ |
 ಳಡಿಗರಗಿ ಬೇಡುವೆನು ಶಿವನನು ಮೆಚ್ಚಿಸುವ ಬಗೆಯಾ ||೧೫||

ವೀರಶೈವವೆ ವಿಶ್ವಧರ್ಮದ |
 ಸಾರವೆಂಬುದ ತಮ್ಮ ಸತ್ಯಾ |
 ಚಾರದಿಂ ತೋರಿಸಿದರಾವ ದಯಾಘನರು ನಮಗೇ ||
 ಮಾರಹರಪದಪದ್ಮಭೃಂಗಾ |
 ಕಾರರಾ ಶಿವಶರಣರಂಭಿಸು |
 ವಾರಿಜಗಳನುದಿನಮೊಳನ್ನೆ ದೆಗೊಳದೆ ಶೋಭಿಸಲಿ ||೧೬||

ಹೇಯಮಲ್ಲದ ವೃತ್ತಿಯಿಂದಂ |
 ನ್ಯಾಯದಿಂ ದುಡಿದುದನು ತಾಂ ಸ್ತವ |
 ನೀಯ ಗುರುಚರಲಿಂಗಕರ್ಪಿಸಿ ತತ್ಪ್ರಸಾದದೊಳು ||
 ಕಾಯವಳೆಯದೆ ಮುಕ್ತರಾಗುತೆ |
 ಕಾಯಕವ ಕೈಲಾಸವಾಗಿಸಿ |
 ದಾ ಯಮೊಂದ್ರರ ಶಿವಶರಣರಡಿದೊಳಿ ನಮಗರ್ಕೇ ||೧೭||

ಏಕೆ ಬಹುಜನ್ಮಗಳನೆತ್ತುವು |
 ದೇಹಜನ್ಮದೆ ಮುಕ್ತಿಯಂ ಕೊಡು |
 ವಾ ಕೃಪೆಯಶಿವಲಿಂಗಮಂ ಧರಿಸೆಂದು ಘೋಷಿಸುವಾ ||
 ಲೋಕವಿಶ್ವತವೀರಶೈವದ |
 ನೇಕಜೀವನ್ಮುಕ್ತರಡಿಯವ |
 ಲೋಕನದ ಭಾಗ್ಯಮದೆ ಸಾಕೆನ್ನ ಬಿಲಜೀವನದೇ ||೧೮||

ಪುರುಷರಂತಿರೆ ತಾವು ಧರಿಸಿದ |
 ಪರಮಲಿಂಗದ ಪೂಜಿಸುವ ಸಿರಿ |
 ಮೆರೆಯೆ ತಲ್ಲಂಗಾಂಗವಮರಸಸೌಖ್ಯಮಂ ಪಡೆದು ||
 ಇರದು ಪೆಣ್ಣನವಾತ್ಮಗೆಂಬುದ |
 ನೊರೆವ ಸುವಿದಿತವೀರಶೈವದ |
 ಶರಣೆಯರ ಶಿಶುವಾಗಿ ಬೇಡುವೆನವರ ಪರಕೆಗಳಾ ||೧೯||

ಶಿವಶರಣರಾತ್ರಾನುಭವದಿಂ |
 ಶಿವನನೊಲಿಸಿದ ಬಗೆಗಳಂ ನಿಜ |
 ಕವನಮಣಿದರ್ಪಣದೆ ತೋರಿಸಿ ಭಕ್ತನಿವಹಕ್ಕೇ ||
 ಶಿವನ ಕೃಪೆ ದೊರೆವಂತೆ ಮಾಡಿದ |
 ಶಿವಕವಿಗಳೆನಗೀಗೆ ಶಿವಮಯ |
 ಕವಿತೆಗಳ ಸುಧೆಯುಂಡು ಜನ್ಮವ ಕಳೆವ ಭಾಗ್ಯವನು ||೨೦||

ತನ್ನ ಕವನಹಿಮಾದ್ರಿಯಿಂದು |
 ತನ್ನ ಳಾದಾ ಭಕ್ತಿಗಂಗೆಯೊ |
 ಳುನ್ನ ತದ ಪಾವನತೆಯೊಂದುತೆ ಶಿವನ ಸಿರಿಯಡಿಗೇ ||
 ತನ್ನ ನರ್ಪಿಸಿ ಮುಕ್ತಿನನಿತಾ |
 ಹೃನ್ನ ಳಿನರವಿಯಾದ ಹರಿಹರ |
 ನೆನ್ನ ವಾಣಿಗೆ ಕೊಡುಗೆ ಭಕ್ತಿಸುಧಾರಸದ ಸವಿಯಾ ||೨೧||

ನಿರುಪಮನ ಸಂಸ್ಕೃತಸುವಿದ್ಯಾ |
 ಪರಮಗುರುವಿನ ಕೊಂಗವಾಡದ |
 ಹಿರಿಯಮಠದಾ ವೀರಭದ್ರಸಮಾಖ್ಯಪಂಡಿತನ ||
 ಚರಣಕಮಲವ ನೆನೆನೆನೆದು ನಾಂ |
 ವಿರಚಿಸುವೆನೀ ಕೃತಿಯ ರಚನೆಯು |
 ಸರಸವಾಗುವುದೆಂಬ ನಂಬುಗೆ ಬೆಂಬಿಡಿದ ಕತದಿಂ ||೨೨||

ಇಂತು ಪೂಜ್ಯರನಖಿಳರನು ನಲ |
 ನಾಂತು ನುತಿಸಿದ ಬಳಿಕೆ ಮಹಿಮಾ |
 ಕ್ರಾಂತಮಹಿತಪುರಾಣವಿದ ರಚಿಸಲ್ವೆ ನಲ್ವರಕ್ಕೇ ||
 ಎಂತು ದೊರೆದುದು ನನಗದಾವ ಸು |
 ಶಾಂತಗುರುಗಳಿನೆಂಬುದನು ಸಲೆ |
 ನಾಂ ತಿಳಿಸಲೆಳಸುವೆನು ಸಂತರಿಗೊಂದು ಶುಭದಿನದೇ ||೨೩||

ಕಂಗೊಳಿಸುವವರಾದಿ(೧)ಮಠದೊಳ್ |
 ಮಂಗಳಾಕರರಾಗಿ ಬೆಳಗುವ |
 ಸಂಗಮೇಶ್ವರನಾಮದ ಸ್ವಾಮಿಗಳನುಜ್ಞೆ ಯೊಳು ||
 ತುಂಗಗುಣಿ ಶಿವಶಾಸ್ತ್ರಿ ಮತ್ಸರ |
 ಪುಂಗವನನೊಡಗೊಂಡು ಪೋದೆನು |
 ಜಂಗಮೋತ್ತಮರವರ ಸಿರಿಯಡಿವಾರೆಯ ಬಳಿಗೇ ||೨೪||

(೧) ಆವರಾದಿ ಎಂಬುವುದು ಬೆಳಗಾಂವ ಜಿಲ್ಲಾ ರಾಮದುರ್ಗ ತಾಲೂಕಿಗೆ ಸೇರಿದ ಒಂದು ಊರು.

ಪೋದುದಾಗಳೆ ದೂರಗಮನದೊ |
 ಳಾದ ಕಡುಬಳಲಿಕೆಯು ತನ್ಮಹಿ |
 ಮೋದಯದ ಮಠದೊಡೆಯರಾ ಶ್ರೀಪಾದದರ್ಶನದೇ ||
 ಆ ದಯಾಘನರಲ್ಲಿ ಪಡೆದಾ |
 ಸಾದರದ ದಿವ್ಯಪ್ರಸಾದದೊ |
 ಳಾದ ನರಸುಖದಿರನ ಬಣ್ಣಿಸಲಿರವು ಶಬ್ದಗಳು ||೨೫||

ಮೋದದಿಂ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಬಳಿಕವ |
 ರಾದಿಯೆಂಬೀ ಕ್ಷೇತ್ರದೊಳ್ ಮಠ |
 ವಾದುದಾದಿಯಮದ್ಗು ರೂತ್ತಮರಿಂದೆ ಪೂರ್ವದೊಳು ||
 ಆ ದಯಾಮಯರದ್ಗುತದ ಮಹಿ |
 ಮೋದಯದ ಚರಿತೆಯನು ಬರೆಯಿಸ |
 ಲಾದುದೀಶಪ್ರೇರಣೆಯು ನಮ್ಮಂತರಂಗದೊಳು ||೨೬||

ಇದು ನಿಮಿತ್ತಂ ಚರಿತೆಯದ ಬರೆ |
 ವುದಕೆ ನಿನ್ನ ನು ಕರೆಯಿಸಿದುದಿ |
 ನಿ ದರ ಮಾಳ್ವೆಯೊಳನ್ಯ ಮಹಿಮರ ಮಹಿತಲೀಲೆಗಳಾ ||
 ಪದುಳದಿಂರಚಿಸುನ ಸುಶಕ್ತಿಯ |
 ದೊದಗಿದಧಿಕಾಯುಷ್ಯವಾಗಲಿ |
 ಚದುರನೇ ನಿನಗಾ ಫಲಾಹಾರೇಶ್ವರನ ಕೃಪೆಯಿಂ ||೨೭||

ಇಂತು ಕಿರುನಗೆವೆರೆಯೆ ಕರುಣಾ |
 ಸ್ವಾಂತದಿಂದೊಡಮೂಡಿಸಿದ ನಿ |
 ಶ್ಚಿಂತಮೂರ್ತಿಗಳಾ ಪರಕೆಯನೆ ಮಸ್ತಕದೊಳಾಂತು ||
 ನಾಂ ತೊಡಗಿದೆನು ಬರೆಯಲಿದನೆ |
 ನ್ನಂತರಂಗದೆ ಜಾನಿಸುತೆ ಶಿವ |
 ಶಾಂತತೇಜವ ತತ್ಫಲಾಹಾರೇಶಪದಯುಗವಾ ||೨೮||

ಪುಣ್ಯಗಂಗೆಯ ತುಂಬಿಸಿದಾ |
 ಮಂಣಿಕಳಸವು ಪೂಜ್ಯಮಪ್ಪಂ |
 ತಿನ್ನು ತದ್ಗುರುವರನ ಚರಿತಾಮೃತವ ತುಂಬಿಸಿದಾ ||
 ನನ್ನ ಕರ್ಕಶವಿರಸಶಬ್ದೋ |
 ತ್ಸನ್ನ ಕವನದ ಪಾತ್ರೆಯಿದು ವರ |
 ಪುಣ್ಯಹೃದಯಗಾರ್ವಗಂ ಪೂಜಾರ್ಹಮೆನಿಸಿರಲಿ ||೨೯||

ಇದು ಸುಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನವೈರಾ |
 ಗೃಹ ಫಲಾಹಾರೇಶ್ವರನ ಮಹಿ |
 ಮದ ಪುರಾಣವು ರಸಿಕಸಂಕುಲಕರ್ಣಭೂಷಣವು ||
 ಇದು ಸುಭಕ್ತಿಪ್ರಿಯರು ತಾವ- |
 ಭೃದಯನಿಶ್ಚ್ರಯಸ್ಸುಗಳ ಪಡೆ |
 ವುದಕೆ ಸಾಧನವೆಂಬುದನು ನಂಬಿರಲಿ ಸಂತತವು ||೨೦||

ಅವ ಜಂಗಮನಾ ಸಮಾಧಿಯ |
 ಸೇವೆ ಗೈಯುತ್ತಿದುವರೆಗೆ ವರ |
 ಭಾವಿಕರು ಮನದಿಷ್ಟು ಸಿದ್ಧಿಯ ಪಡೆದು ಸುಖಿಸುವರೋ ||
 ಆ ವಿಮಳಶಿವಯೋಗಸಿದ್ಧನ |
 ವಾನನದ ಚರಿತವಿದು ಶಿವಭ |
 ಕ್ತಾವಳಿಗೆ ಪಾರಾಯಣದ ಸದ್ಗ್ರಂಥವಾಗಿರಲಿ ||೨೧||

ಅದರೊಳಗೆ ಸಚ್ಚರಿತೆಯನು ಬರೆ |
 ವೋದುವೋರೆವಾಲಿಸುವಸಜ್ಜನ |
 ಕಾ ದಯಾವಾರಿಧಿ ಫಲಾಶನಯೋಗಿಪುಂಗವನು ||
 ಮೆದಿನೀಸ್ತುತ ಸತಿಸುತಪ್ರಿಯ |
 ಸೋದರಾರೋಗ್ಯಾಯುರೈಶ್ವ |
 ಯಾದಿಗಳನೊಲಿದೀವನಾವಗಮಧಿಕಮೋದಮೊಳು ||೨೨||

|| ಮುಗಿದುದು ||

ಒಂದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ: - ಪುಣ್ಯಪುರುಷರನ್ನೇಕರಿಗೆ ತಾಂ |

ಮಾನ್ಯಜನ್ಮವನಿತ್ತು ವಿಶ್ರುತ |

ಕನ್ನಡದ ನಾಡಿಂತು ಬಣ್ಣನೆವೆತ್ತು ರಂಜಿಸಿತು ||

ಲೋಕಗಳ್ ಲಿಂಗಮಯವೆಂಬುದ |

ಲೋಕದವರಲ್ಪಿಯೊಳು ತಾವನ |

ಲೋಕಿಸುತ್ತದ ಲಿಂಗಭಕ್ತಿಯೊಳೆಸೆಯಲೆಂದಜನು ||

ಶ್ರೀಕರದಲಿಂಗಾಕೃತಿಯೊಳ್ಳ |

ಲೋಕಮಂ ರಚಿಸಿದನೊ ಎನೆ ಭೂ |

ಲೋಕವಿದು ಗೋಲಾಕೃತಿಯೊಳೆಸೆಯುವುದು ಜಗವರಿಯೇ ||೧||

ಜಗದ ಜೀವನ ರಂಗಮಧ್ಯದೆ |

ಬಗೆಬಗೆಯ ನಡೆನುಡಿಯುಡಿಗಳ |

ಸೊಗಸಿನಿಂ ಶೋಭಿಸುವ ಬಹುವಿಧಜೀವನಟರುಗಳಾ ||

ಬಗೆ ಸೆಳೆಯೆ ಕುಣಿಸುವನು ನಿರುತಂ |

ನಗಜಿಯಾಣ್ಣನು ಸೂತ್ರಧಾರನು |

ಬಗೆವಡೀ ಜಗದಮಿತನಾಟಕಕಥೆಗೆ ಕೊನೆಯುಂಟೇ ||೨||

ಇಂತು ಕುಣಿಯುವಸರ್ವಜೀವಿಗ |

ಳಂತರಂಗದ ಶುದ್ಧಿಯಂ ತಾ |

ವಾಂತು ತಮ್ಮಯ ಸೂತ್ರಧಾರನ ಶಿವನ ಕೃಪೆವಡೆದು ||

ಶಾಂತಮಯರಾಗುವುದ ಬೋಧಿಪ |

ಸಂತರಿಗೆ ತವರಾಗಿ ಧರಣೀ |

ಕಾಂತೆಯಂತಃಪುರದವೋಲ್ ಮೆರೆಯುವುದು ಭಾರತವು ||೩||

ಮೂರು ದಿಶೆಗಂ ತನಗೆ ವಾರಿಧಿ |

ಮೇರಿಯಾಗಿರಲುತ್ತರದ ದಿಶೆ |

ಗಾ ರಜತಧವಳಂ ಹಿಮಾಲಯಭೂಧರಂ ಬೆಳಗೇ ||

ಸಾರತರ ಗಂಗಾದಿನದಿಗಳ |

ಚಾರುಗಿರಿವನಪತ್ತನಂಗಳ |

ಭೂರಿ ಶೋಭೆಯನಾಂತು ಬಗೆ ಸೆಳೆಯುವುದು ಭಾರತವು ||೪||

ಇದು ಪುರಾತನಕಾಲದಿಂ ಸ |
 ತ್ಯದ ಸನಾತನಧರ್ಮದಾಶ್ರಯ |
 ವಿದು ಸದಾ ಪರಮಾತ್ಮತತ್ವವಿಮರ್ಶನದ ಬೀಡು ||
 ಇದು ಸುಸಂಸ್ಕೃತಿಗೈ ಕಲೆಗಳ |
 ಸದನವಧಿಕಪರಾಕ್ರಮದ ನೆಲೆ |
 ಯಿದು ಸಕಲಸಂಪದದ ನಿಲಯವು ಭರತಭೂತಲವು ||೫||

ಇದು ಮತಸ್ಥಾಪಕರ ತಾಯ್ನೆ |
 ಯಿದು ಮಹಾಋಷಿಕವಿಬುಧರಿಗೆಡೆ |
 ಯಿದು ಪರಾಕ್ರಮಭೂಷಣರ ಭೂಮಿಪರ ಜಸದಿರವು ||
 ಇದು ಜಗಕೆ ತಾಂ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ |
 ವಿದು ಸುಜೀವನಶಾಂತಿದಾಯಕ |
 ವಿದು ನಿಜಂ ನಿಜವೆಂದು ಭರತೋರ್ವಿಯನು ಬಂಣಿಪರು ||೬||

ಪರಮಪುರುಷರ ಪಡೆದೆಯುವಾ |
 ಭರತಮಾತೆಯು ಭಕ್ತಿದೇವಿಗೆ |
 ವಿರಚಿಸಿದ ನಲ್ಲು ಡಿಯೆನಿಸ ಕರ್ಣಾಟಕಾವನಿಯು ||
 ಮೆರೆಯುವುದು ಗಿರಿವನನದೀಭಾ |
 ಸುರಪುರಗ್ರಾಮಾದಿಗಳಿಗಾ |
 ಗರವೆನಿಸಿ ತದ್ಭರತಭೂಮಿಯ ದಕ್ಷಿಣಾಶೆಯೊಳು ||೭||

ಹೃದಯವೆಳೆಯುವ ಪ್ರಕೃತಿಸೌಂದ |
 ಯುದೊಳು ಚಿನ್ನದಗಣಿಗಳಾ ಸಂ |
 ಪದದೊಳಂ ಪಲವೆಡೆಯ ಜಲಪಾತದ ಸುಕೀರ್ತಿಯೊಳಂ ||
 ಉದಿತಚಂದನವನಗಳಿಂ ಸಂ |
 ಮುದವ ನೀಡುವ ಗುಣದೊಳುರುವಂ |
 ಶದ ನೆಗೆಳ್ತಿಯೊಳೆಸೆಯುವಳು ಕನ್ನಡದ ಭೂದೇವಿ ||೮||

ಮೆರೆವ ಮೈಸೂರಿಳೆಯ ಕಾಡಿನ |
 ಕರಿಗಳುಂ ಭೀಮಾತಟದ ವರ |
 ತುರಗಗಳು ಮಲೆನಾಡತೇಗದಮರದ ತೇರುಗಳು ||
 ತರುಣಕನ್ನಡಿಗರ ಪದಾತಿಗ |
 ಳರಿಯೆ ಕನ್ನಡನಾಡದೇವಿಯೊ |
 ಳಿರುವ ಚತುರಂಗದ ಮಹಾಬಲದಂತೆ ರಾಜಿಪವು ||೯||

ಇತ್ತು ಸುಮಧುರಜೀವನವ(೧) ಸಲ |
 ಹುತ್ತೆ ಜನತೆಯ ಜಸವಡೆದ ಸ |
 ದ್ವೈತ್ಯಕನ್ನಡನೃಪರ ವರಗುಣವಿದನು ಪೊರ್ದುತೈ ||
 ಪೆತ್ತು ಪೆರ್ದೊರೆ(೨)ವೆಸರ ಸಲೆ ಪರಿ |
 ಯುತ್ತಿಹವು ಕೃಷ್ಣಾದಿನದಿಗಳು |
 ಬಿತ್ತರದ ಕರ್ಣಾಟಕದ ಭೂತಲದೊಳನವರತಂ ||೧೦||

ಪಾಂಡುಸುತರಜ್ಞಾತವಾಸನ |
 ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವ ಕೌರವೇಂದ್ರನ |
 ದಂಡು ಹೂಡಿದ ಗೋಗ್ರಹಣಯುದ್ಧದೊಳು ವಿಜಯವನು ||
 ಪಾಂಡವರಿಗೊಲಿದಿತ್ತು ಕನ್ನಡ |
 ಗಂಡುಮೆಟ್ಟಿಂಬೊಳ್ಳೆಸರನೊಳ |
 ಕೊಂಡು ಮೆರೆಯುವುದೆಮ್ಮ ಕರ್ಣಾಟಕದ ರಾಷ್ಟ್ರವಿದು ||೧೧||

ಕಟ್ಟಿ ಕಡಲನು ರಕ್ತಸರ ಬೆ |
 ನ್ನಟ್ಟಿ ರಾಮನ ಕೈಗೆ ಗೆಲುವನು |
 ಕೊಟ್ಟಿ ಮಾರುತಿಮುಖ್ಯಕನ್ನಡವೀರಪುಂಗವರು ||
 ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿನ ಶೌರ್ಯಧೈರ್ಯದ |
 ಗಟ್ಟಿಗಳು ತಾವಾಗಿ ನಮ್ಮಿ |
 ಹುಟ್ಟಿನಾಡೊಳು ನಟ್ಟಿಹರು ಬೆಳ್ಳಸದ ಕಂಬವನು ||೧೨||

ನಾಡಿನೇಳ್ಗೆಗೆ ಪಗೆಗಳನು ಹತಿ |
 ಮಾಡಿ ಮಡಿದಾ ಕಲಿತನವನೊಡ |
 ಮೂಡಿಸಿದ ಕನ್ನಡಜನಾಂಗದ ವೀರಗಲ್ಲುಗಳು ||
 ನಾಡಿನಗಲದೊಳಸೆವವುಗಳ |
 ನೋಡಿದಿಂದಿನ ತರುಣರೆದೆಯೊಳು |
 ಮೂಡುವುದು ಹೊಸಹುರುಪು ತಮ್ಮಾ ಪೂರ್ವಜರ ನೆನೆದು ||೧೩||

ಧೀರಪತಿಗಳಿಗಕ್ಷತೆಯ ಕೊ |
 ಟ್ಪಾರತಿಯನೆತ್ತುತ್ತೆ ಬೀಳ್ಗೊಡ |
 ಲಾ ರಮಣರರಿತಿರಗಡಿದು ಕದನದೊಳು ಕಡೆಗಳಿದು ||
 ಏರೆ ಸಗ್ಗವ ನಲವಿನಿಂ ಚಿತೆ |
 ಏರುತವರನು ಸೇರಿದೆಮ್ಮಯ |
 ವೀರಸತಿಯರ ಕಲ್ಲೆಳೆಸೆವವು ನಾಡಿನಗಲದೊಳು ||೧೪||

ನಿರಶನವ್ರತವೆಸಗಿ ದೇವ |
 ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದಂತದೊಳು ತನುವಂ |
 ತೊರೆದ ನಿರುಪಮಧರ್ಮವೀರರ ನಿಷದಿಗಲ್ಲುಗಳು ||
 ಮೆರೆಯುತಂ ನಾಡಿನೊಳು ಹಿರಿಯರ |
 ಪರಮಧರ್ಮಪ್ರೇಮಮಂ ಬಿ |
 ತ್ತರದೆ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಪೇಳುವುವು ದಿನದಿನದೇ ||೧೫||

ಮೆಲ್ಲಿತಾಗಿಹಮೇಣದೊಳು ಮನ |
 ದಲ್ಲಿ ಬಗೆದಂತೆಸಗುವಂತಿರೆ |
 ಕಲ್ಲಿನೊಳು ವಿಧವಿಧದಚಿತ್ರವ ಕೆತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿದಾರ್ ||
 ಸಲ್ಲಲಿತನವಮಂದಿರಗಳೆ |
 ಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಶಿಲ್ಪಕಲೆಗೆಣೆ |
 ಯಿಲ್ಲವೆಂದೊರೆಯುವುವು ನಿರುತಂ ನಾಡಿನಗಲದೊಳು ||೧೬||

ಶಾತವಾಹನರುಂ ಕದಂಬರು |
 ನೀತಿನಿಪುಣರು ಗಂಗರುಂ ವಿ |
 ಖ್ಯಾತರೆನಿಸಿದ ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟಚಳಾಕ್ಯಹೊಯ್ಸಳರು ||
 ಭೂತಲಸ್ತುತ ವಿಜಯನಗರದ |
 ಸಾತಿಶಯವಿಕ್ರಮದ ನೃಪರುಂ |
 ಪೂತಧರ್ಮಪ್ರಿಯರೆನಿಸ ಮೈಸೂರಭೂಭುಜರು ||೧೭||

ವಿಲಸಿತದ ವರವೀರಶೈವನ |
 ನೆಲದೆ ಪೆರ್ಚಿಸಿ ಜಸವನೊಂದಿದ |
 ಕೆಳದಿ ಕೊಡಗು ಸ್ವಾದಿ ಯಿಕ್ಕೇರಿಗಳ ಭೂವರರು ||
 ಕಲಿಗಳಾ ಕಿತ್ತೂರ ನೃಪರುಂ |
 ಬೆಳವಡಿಯ ವೆಸರಾಂತಭೂಪರು |
 ತಿಳಿವೊಡನೆ ಗಮರಸುಗೈಯುವ ಪುಂಗನೂರವರು ||೧೮||

ಇವರೆ ಮೊದಲಾಗಿದ್ ವಸುಧಾ |
 ಧವರ ರಕ್ಷಣೆಗೊಂಡ ಕನ್ನಡ |
 ಭುವಿಯೊಡತಿಯಾ ಪೂರ್ವದಿತಿಹಾಸದ ಸುಕೀರ್ತಿಯನು ||
 ಕವಿ ಬುಧರು ಕಲಿಗಳು ಸುಭಕ್ತರು |
 ಶಿವಶರಣಾಚಾರ್ಯರುಂ ನವ |
 ನವಕಲಾವಿದರಾದಿಯಾದವರೆದೆ ಬೆಳಗಿದರು ||೧೯||

ಒರೆವೆನ್ನೇನಿನ್ನ ಧಣಿಪೊಳಲಿನ |

ಮುರಘನಾಮಕಯೋಗಿಚಂದ್ರಂ |

ಸುರುಚಿರದ ಬಿದರಿಯ ಕುಮಾರಸುನಾಮ ಯೋಗಿವರಂ ||

ಮೆರೆವ ಮುಳಗುಂದದ ಮಹಾಂತೇ |

ಶ್ವರನುಮಿನ್ನಿಳಕಲ್ಲನಗರದ |

ಪರಮಪೂಜ್ಯಮಹಾಂತಶಿವಯೋಗಾಧಿನಾಯಕನು ||೨೦||

ಕಂತುಹರನಾ ಶಲಿವಡಿಯ ಗುರು |

ಶಾಂತನಾಮಸ್ವಾಮಿಯುಂ ನಿ |

ಶ್ಚಿಂತನೆನಿಸಿದ ಹೂಲಿಯಾ ಗುರುಸಂಗಮೇಶ್ವರನು ||

ಶಾಂತಮನನರಬಾವಿಪೊಳಲಮ |

ಹಾಂತನಾಮಸ್ವಾಮಿ ದಾನದ |

ನಂತಕೀರ್ತಿಯನಾಂತೆಸೆವ ಸಿರಸಂಗಿ ಲಿಂಗವಿಭು ||೨೧||

ಹಾನಗಲ್ಲ ಕುಮಾರ ಶಿವಯೋಗಿ |

ಗಾನುಭವಿಯುಂ ಘನಮಠಾರ್ಯಂ |

ಜ್ಞಾನನಿಧಿಯಾ ಸರ್ವಭೂಷಣಯೋಗಿಪುಂಗವನು ||

ಭೂನುತದ ಬಳ್ಳಾರಿಯಾ ವರ |

ದಾನಿ ಕರಡೀಶ್ವರನು ತದ್ಗುರು |

ಭಾನುಮರಿಯೋಗೀಂದ್ರನುಂಕುಡತನಿಯನಯನಾರ್ಯಂ ||೨೨||

ಈಶಸಮನರಬಾವಿ ದುರುದುಂ |

ಡೇಶನಾ ಬಿಳ್ಳೂರ ಗುರುಬಸ |

ವೇಶನಿನ್ನಂಕಲಿಗಿಯಡವಿಸ್ವಾಮಿ ಕೊಣ್ಣೂರಾ ||

ದೋಷಹರ ಕಂಪಾರ್ಯಗುರು ನಿಡ |

ಸೂಸಿ ಶಿವಲಿಂಗೇಂದ್ರನಥಣಿಗ |

ಧೀಶನಾದಾ ಮರುಳಸಿದ್ಧ ಸ್ವಾಮಿ ಯತಿವರನು ||೨೩||

ಗರಗದಾ ಮಡಿನಾಳ ಯೋಗೀ |

ಶ್ವರವರಂ ಹೊಸಹಳ್ಳಿ ಮಹಿಮಾ |

ಪುರುಷನೆಂದೆನಿಸಿದ ಬುದಿಸ್ವಾಮಿ ಹಾವೇರೀ ||

ವಿರತಿಯಾಣ್ಣಂ ಶಿವಬಸವ ಸ |

ದ್ವಗುರುವರಂ ಮೇಣ್ ಹಾಳಕೇರಿಯು |

ಪರಮಪಾವನನನ್ನದಾನೀಶ್ವರಚರೋತ್ತಮನು ||೨೪||

ಮೆರೆಯುವೆಮ್ಮಿಗನೂರ ಜಡೆಯಾ |
 ವಿರತಿಯಾಣ್ಣನನಂತಪುರದಾ |
 ಕರಿಬಸವ ಚರಮೂರ್ತಿ ಗದುಗಿನ ಕರಿಬಸವ ಯಮಿಯಾ ||
 ಸ್ಫುರಿಪ ಡಂಬಳ ದರ್ಧನಾರೀ |
 ಶ್ವರನು ಬಾಚಿನಹಳ್ಳಿ ಮಹಿಮಾ |
 ಕರ ಮಹಾಂತಸ್ವಾಮಿ ಕೊಪ್ಪಳ ಗವಿಯಸಿದ್ಧ ವಿಭೂ ||೨೫||

ಸುರುಚಿರದ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಪುರದಾ |
 ದುರಿತಹರ ಗುರುಸಿದ್ಧ ಯೋಗಿನಿ |
 ಕರವರಂ ಸಾವಳಿಗಿ ಶಿವಲಿಂಗಾಖ್ಯಚರಪತಿಯು ||
 ಮೆರೆವ ಕಮತಿಗಿ ಹೊಳೆಯ ಹುಚ್ಚೇ |
 ಶ್ವರನುಮಾ ಸವದತ್ತಿ ಪ್ರೊಳಲಾ |
 ವಿರತವರನಪ್ಪಯ್ಯನೆಂಬ ಸ್ವಾಮಿಯುಂ ಬಳಿಕೇ ||೨೬||

ಕಾಮಹರನಾದಣ್ಣಿ ಗೇರಿ |
 ನ್ಯಾಮಿಯೀಶ್ವರನಾಮಕಂ ಜಿತ |
 ಕಾಮನೆಸಿದ ತಿವ್ವೆಕೊಪ್ಪದ ಮೂಕಯತಿಪತಿಯು ||
 ಭೂಮಹಿತ ಮಹಿಮೆಗಳ ತೋರು |
 ತ್ತಾ ಮಹಾಲಿಂಗಾಭಿಧಾನ |
 ನ್ಯಾಮಿ ತನ್ನಯ ಪೆಸರ ಪೊಳಲೊಳ್ಳಾನೆಲಸಿ ಬೆಳಗಿದನು ||೨೭||

ವಿಲಸಿತದ ಸೊಲ್ಲಾ ಪುರದೆ ಸಲೆ |
 ನೆಲಸಿದಾ ವೀರೇಶ ಶರಣಂ |
 ಬಳಿಕೆ ವಾರದ ಚೆನ್ನಬಸವಸುನಾಮಕಂ ಶರಣಂ ||
 ಕಲುಬುರುಗಿಯಾ ಶರಣಬಸವಂ |
 ತಿಳಿಯೆ ಕೊಣ್ಣೂರಿನ ಶಿವಾರ್ಯಂ |
 ಮಲರಹಿತನೆನಿಸಿದರ್ ಬಾಗಿಲಕೋಟೆಮಲ್ಲಾರ್ಯಂ ||೨೮||

ಕೆಳದಿ ನಗರದ ಪಟ್ಟದಾ ಗುರು |
 ತಿಲಕ ರೇವಣಸಿದ್ಧನುಂ ನಿ |
 ಮಗಳ ಕಲಾದಿಗಿ ಪಟ್ಟದಾ ಗುರುಲಿಂಗ ಸದ್ವಿಭು ತಾಂ ||
 ಬಳಿಕೆ ಸಿಗ್ಗಾವಿಯ ಸುಪಟ್ಟದೆ |
 ಬೆಳಗುತಿರ್ದ ಮಹಾಂತ ಗುರುವುಂ |
 ಕಳೆಯನಾಂತುತ್ತೂರ ಶಿವಲಿಂಗಾಖ್ಯ ಶಿವಶರಣಂ ||೨೯||

ಎರಡನೆಯ ಪ್ರಭುವೆನಿಸಿ ಭಕ್ತರ |
 ಪೊರೆವ ಜಂಗಮಮೂರ್ತಿಯೆಡೆಯೂ |
 ರೆರೆಯನಾದಾ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರನು ಕನ್ನಡದಾ ||
 ಸರಳ ವಚನದ ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರದ |
 ತಿರುಳ ವಿರಚಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಕನ್ನಡಿ |
 ಗರ ನುತಿಗೆ ಪೊಕ್ಕಾದ ನಿಜಗುಣಯೋಗಿಪುಂಗವನು ||೩೦||

ರಸೆಯೊಳೊಪ್ಪುವ ಬಂಧನಾಳಿನ |
 ವೃಷಭಲಿಂಗಸ್ವಾಮಿ ಮತ್ತಂ |
 ಬಸವಮುಖ್ಯಪ್ರಮಥರಾ ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯವನು ||
 ವಸುಧೆಯವರಿಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ನ |
 ಲ್ಲಸವಡೆದು ಮೈಲಾರ ನಗರಿಯೊ |
 ಕೆಸೆಯುತಿರ್ದಾ ಬಸವಲಿಂಗಸುನಾಮ ಶಿವಶರಣಂ ||೩೧||

ಇನ್ನು ಸಿರಲೇಕಣ ನಾ ಬಸ |
 ವಣ್ಣನೇ ಮೊದಲಾಗಿರುವ ಮು |
 ಕೃಣ್ಣನಲ್ಲಿಯ ಶರಣರೆಂಬುಜ್ವಲಿಪ ರತ್ನಗಳ ||
 ತನ್ನೊಡಲಕಡಲಿಂದೆ ಪುಟ್ಟಿಸಿ |
 ಪುಣ್ಯಕೀರ್ತಿಯ ಪಡೆದು ವಿಶ್ವಕೆ |
 ಮಾನ್ಯಳಾಗಿಸೆಯುವಳು ಕನ್ನಡಭೂಮಹಾಮಾತೆ ||೩೨||

ಅನುಭವದ ಗಣಿಯಿಂದೆ ತೆಗೆದಿ |
 ಪರ್ವನಘವಚನಗಳೆಂಬ ರನ್ನಗ |
 ಳನು ಮನೋಮುದದಿಂದೆ ಶರಣರು ಸರ್ವಕನ್ನಡದಾ |
 ಜನರಿಗಾತ್ಮೋನ್ನತಿಯ ರಕ್ಷಾ |
 ಮಣಿಗಳಂ ಮಾಡಿರ್ಪರಿನ್ನೀ |
 ಜನಪದದ ವರಪುಣ್ಯವೇಂ ಘನವೋ ಧರಾತಲದೇ ||೩೩||

ಆದಿ ಪಂಪಾದಿಗಳ ರಸಮಯ |
 ವಾದ ಕಬ್ಬದ ಹೊಳೆಗಳಿಗೆ ನೆಲೆ |
 ಯಾದ ಕನ್ನಡ ವಾಙ್ಮಯಕ್ಷೇತ್ರದ ಹರೀಶ್ವರನಾ ||
 ಸ್ವಾದುಕವಿತಾಭಕ್ತಿಗಂಗಾ |
 ಹ್ರಾದಿನಿಯು ಹರಿಯುತ್ತೆ ಕನ್ನಡ |
 ಮೇದಿನಿಯನೆ ಪವಿತ್ರವೆಸಗುವುದೆಮ್ಮ ಪುಣ್ಯದೊಳು ||೩೪||

ಜನನದಿಂ ಕೊನೆವರೆಗೆ ದೇಹದೊ |
 ಳನವರತಮಾತ್ಮಸ್ವರೂಪದ |
 ಘನಪದದ ಶಿವಲಿಂಗಮಂ ಧರಿಸುವ ಸುಭಾಗ್ಯವಿದು ||
 ಎನಿತೊ ಜನ್ಮದ ಪುಣ್ಯದಿಂದಂ |
 ಜನಿಸಿತೆಂದಾನಂದಪರವಶ |
 ರೆನಿಸಿದಗಣಿತ ಭಕ್ತರಿಗೆ ನೆಲೆಯಾದುದೀನಾಡು || ೩೫ ||

ಪಳ್ಳಿಗಳೊಳಂ ಪಟ್ಟಣಗಳೊಳ |
 ಗೆಲ್ಲಿನೊಡಿದೊಡಾವಗಂ ಪಣಿ |
 ಯಲ್ಲಿ ಭಸಿತವು ಕಂಠದೊಳ್ ಶಿವಲಿಂಗಧಾರಣವು ||
 ಇಲ್ಲದವರೇ ಇಲ್ಲವೆಂಬೀ |
 ಸೊಲ್ಲೆ ಕರ್ಣಾಟಕದ ಜನಪದ |
 ದಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟವರ ಬಾಯಿಂ ಬರುವುದನವರತಂ || ೩೬ ||

ತನುಮನೋಧನವಿತ್ತು ನಿರ್ವಂ |
 ಚನೆಯೊಳಾ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ |
 ಕನಘಪಾದಾಂಬುಪ್ರಸಾದವ ಪಡೆಯುತ್ತವರಿಂದೆ ||
 ಜನನಮರಣಾದಿಗಳ ಭಯಮಂ |
 ಗಣಿಸದೆಯೆ ಶಿವಸುಖಮಯದ ಜೀ |
 ವನದೆ ಭಕ್ತರು ಶೋಭಿಸರು ತತ್ಪುಣ್ಯಭೂಮಿಯೊಳು || ೩೭ ||

ಇಂತು ಭಾರತಭೂರಮೆಯ ಸೀ |
 ಮಂತರತ್ನದ ಶೋಭೆಯಂ ತಾ |
 ನಾಂತು ಬೆಳಗುವ ಕನ್ನಡದ ಧರೆ ಕಾಲಕಾಲದೊಳು ||
 ಸಂತರಿಗೆ ಸದ್ಭಕ್ತರಿಗೆ ನಿ |
 ಶ್ಚಿಂತಶಿವಯೋಗೀಂದ್ರರಾದಿಯ |
 ನಂತಮಹಿಮುರ್ಗಿತ್ತು ಜನ್ಮವ ಜಸದೊಳೆಸೆಯುವುದು || ೩೮ ||

|| ಮುಗಿದುದು || ಒಟ್ಟು ಪದಗಳು || ೭೦ ||

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ: — ಈಶರೂಪನು ತತ್ಪಲಾಹಾ |
ರೇಶನೊಲಿಯುತಸೂಟಿ (೧) ವೆಸರಾ |
ಭಾಸುರಗ್ರಾಮದ ಮಹೇಶ್ವರರಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದನು ||

ಬಿತ್ತರದ ಕರ್ಣಾಟಕಾವನಿ |
ಗುತ್ತರದ ಭಾಗದೊಳಗೆಸೆಯುವು |
ದುತ್ತಮರ ವಾಸದೊಳಸೂಟಿಯ ವೆಸರ ಗ್ರಾಮವದು ||
ಚಿತ್ತಜಾರಿಸಮರ್ಚನಾದಿ ಸು |
ಕೃತ್ಯದಿಂದಂ ಜನರ ಜೀವನ |
ವೃತ್ತಿ ಸುಖಶಾಂತಿಗಳ ಬೀಡೆನಿಸಿಪುರದಾ ನೆಲೆಯೊಳ್ || ೧ ||

ವೀರಶೈವರ ಧರ್ಮಗುರುಸಂ |
ಸ್ವಾರಕರ್ತೃಗಳಾಗಿ ರಾಜಿಪ |
ವೀರಮಾಹೇಶ್ವರರ ಮಠವಾ ಊರ ಮಧ್ಯದೊಳು ||
ಮಾರಹರವರಭಕ್ತಿತತ್ವದ |
ಸಾರಮಂ ಬೋಧಿಸುವ ಗುರುಗಳ |
ಚಾರುತರ ಶಾಲೆಯದೆನಿಸಿ ಬೆಳ್ಳಸದೊಳೆಸೆಯುವುದು || ೨ ||

ಆ ಮಠದ ವರವಂಶವಾರಿಧಿ |
ಸೋಮನೆನಿಸಿದ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ |
ನಾಮದಾ ಗುರುಪುಂಗವನು ಶರಭಾಂಬೆಯಿಂದೆಸೆವಾ ||
ಪ್ರೇಮಮೂರ್ತಿ ಸುಪತ್ತಿ ಯೊಡನಾ |
ಗ್ರಾಮದಖಿಳಜನಗೆರ್ ಜೀವ |
ಸ್ವಾಮಿಯಾಗೊಪ್ಪಿದನು ನವದಾಂಪತ್ಯಧರ್ಮದೊಳು || ೩ ||

ಆ ಮಹೇಶ್ವರ ದಂಪತಿಗಳ |
ಪ್ರೇಮಮಯ ಜೀವಿತಮದಾತ್ಮ |
ಸ್ವಾಮಿಯೆನಿಸಿದಿಷ್ಟಲಿಂಗದುಪಾಸನಾಕ್ರಮದಿಂ ||
ಕಾಮವಿಷಯಕಸೌಖ್ಯಮಂ ನಿ |
ಸ್ತ್ರೀಮ ಶಿವಮಯ ಸುಖಮನಾಗಿಸು |
ವಾ ಮಹತ್ವವ ಪರ್ಬಿಸಿದುದೂರೊಳಗೆ ಕೆಲದಿನದೇ || ೪ ||

ಅಂಗದಿಂದ್ರಿಯವರ್ಗವವರೊಳ್ |
 ಲಿಂಗಮುಖವಾಗಿದರ್ಕತದಿಂ |
 ದಂಗಭೋಗಮೆ ಲಿಂಗಭೋಗಮದಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸೆ ||
 ಮಂಗಳಾಕರರಾಗಿ ಗೌರೀ |
 ಸಂಗಮೇಶ್ವರರಾಗಿ ಭಕ್ತರ |
 ಕಂಗಳುತ್ಸವಮೂರ್ತಿಗಳೆ ತಾವಾದರೇನೊರೆವೇಂ ||೫||

ಪರಮಪಾತಿವ್ರತ್ಯದೊಂದಾ |
 ಚರಣೆ ಶರಭಾಂಬಿಕೆಗೆ ಸಲ್ಪುದು |
 ಪರವನಿತೆಯರ್ಗಾಗದೆಂಬಂತಾ ಸತೀಮಣಿಯು ||
 ಧರಿಸ ನಿಜಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪತಿಯೇ |
 ಹರಣವೆಂದರಿದಾತ್ಮವಲ್ಲಭ |
 ಚರಣಸೇವೆಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರ್ಳು ತನುಮನಂಗಳನು ||೬||

ಇಂತಿರುವ ತದ್ಧಂಪತಿಗಳಿಗೆ |
 ಸಂತತಿಯ ಫಲವಿಲ್ಲದಿರೆ ತ |
 ಚ್ಚಿಂತೆಗೊಳಗಾಗಿದರ್ ಶರಭಾಂಬಿಕೆಯದೊಂದಿರುಳೊಳ್ ||
 ಕಾಂತನಡಿದಾವರೆಗೆ ನಮಿಸಿದ |
 ನಂತರದೊಳಗೆ ತೆರದೊಳುಸುರಿದ |
 ಳಂತರಂಗದೊಳಡಗಿದಾ ಪುತ್ರಾಭಿಲಾಷೆಯನು ||೭||

ವತಿಯೆ ನಿನ್ನ ಕೃಪಾಜಲದೆ ಪೋ |
 ಪಿತಮೆನಿಪ್ಪೆನ್ನ ತ್ತವಲ್ಲರಿ |
 ಸುತಸುಮಂಗಳ ತಳೆಯುತಾವೋದವನು ನಿಮಗೀಯೇ ||
 ಕ್ಷಿತಿಯೊಳೊಗೆದುದು ಸಾರ್ಥಕಮದೀ |
 ಸ್ಥಿತಿಯು ನನಗಿನ್ನೆಂದಿಗಪ್ಪುದೊ |
 ನುತಚರಿತ್ರನೆ ಪೇಳಿ ಪರಿಹರಿಸೆನ್ನ ಚಿಂತೆಯನು ||೮||

ನಂಜುಗೊರಲನ ಕರುಣದಿಂದಂ |
 ಸಂಜನಿಸಿದಾ ತಾಯ್ತನದೆ ಸಲೆ |
 ರಂಜಿಸುವ ಪುಣ್ಯಾಂಗನೆಯರಿದಿರಲ್ಲಿ ಪೋಗಲ್ಕೇ ||
 ನಂಜಿನಂದದೆ ತನುವ ಸುಡುವೀ |
 ಬಂಜಿತನವನು ಪಡೆದಿರುವ ನಾ |
 ನಂಜಿ ತಲೆ ತಗ್ಗಿ ಸುವ ದುಸ್ಥಿತಿಯೆಂದು ಪೋಗುವುದು ||೯||

ಕೆಟ್ಟವಲ್ಲದ ನಡೆನುಡಿಗಳಿಂ |
 ಕೊಟ್ಟವರ ಕೊಂಡವರ ಮನೆಗಳಿ |
 ಗಿಟ್ಟು ಕೀರ್ತಿಯ ಕಲಶಮಂ ಪೆಸರಾಂತಪೆಣ್ಣಿಳೊಳಂ ||
 ಪುಟ್ಟದಿರೆ ತನುಜಾತರವರಾ |
 ಹೊಟ್ಟೆ ಪಾಸದ ಮೊಟ್ಟೆ ಯೆಂದೇ |
 ಕೊಟ್ಟ ಕೊಂಡವರುಭಯರುಂ ನಿಂದಿಸದೆ ಬಿಡರತ್ತೀಂ ||೧೦||

ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದವರ್ಗೆ ದುರ್ಗತಿ |
 ಯಕ್ಕುಮೆಂಬುದ ಕೇಳೆ ಕಿವಿಯ |
 ಲ್ಲಕ್ಕಿ ಶೂಲವ ತಿವಿದ ಮಾಳ್ವೆಯ ಬಾಧೆಯುಂಟಾಗಿ ||
 ಉಕ್ಕುವನುಪಮ ದುಃಖದಿಂ ಮಿಗೆ |
 ಬಿಕ್ಕಿಯಳುವಂತಾಗೆ ಮಿಕ್ಕುವ |
 ತೆಕ್ಕಿಗೂಳ್ಳದೆ ಲೇಸಸಿವ ಮತಿಮೋರುವುಮ ನನಗೇ ||೧೧||

ಎಂದು ತಾಸಿಂತೊರೆವಸಿತರೊಳೆ |
 ಬಂದು ಕಣ್ಣೀರ್ ಕೊರಳು ನಡುಕವ |
 ನೊಂದಿ ಮುಂದಿನ ಮಾತ ನಿಲ್ಲಿಸೆ ಮೌನಮಂ ತಳೆದಾ ||
 ಸುಂವರಾಂಗಿಯ ಕೈಯ ಪಿಡಿಯತೆ |
 ಕಂದಿದಾನನವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿಂ |
 ತೆಂದು ಬೋಧಿಸತೊಡಗಿದನು ತನ್ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನು ||೧೨||

ಮುದದ ಮುದುವೆಯದಾದ ದಿನದಿಂ |
 ದಿದುವರೆಗೆ ಲಿಂಗಾಂಗಿವರಧ |
 ಮದ ಸುಖಾಂಬುಧಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ ನಿನಗಮೊಬಗೆಯಿಂ ||
 ಒದಗಿತೇ ಚಿಂತೆಯಿದು ನನಗಿದ |
 ಮೊದಲೆ ತಿಳಿಸದೆಯೊಳಗೊಳಗೆ ಕೂ |
 ಳ್ಗದಿಯ ಕುದಿಯುತ್ತಿದುರ್ದಮಚಿತವೆ ಚದುರೆ ನೀನಾಗಿ ||೧೩||

ಆನ ಜನ್ಮದ ಫಲವೊ ಪುಟ್ಟಿದೆ |
 ನೀ ವಿಮಳತರ ವೀರಶ್ಯವದೆ |
 ಭಾವಿಸಿದ ಬಯಕೆಗಳನೀಯುವ ದೇವರೇ ನಮ್ಮಾ ||
 ಭಾವ ಮಾನಸ ಕರಗೊಳ್ಳ ತಾ |
 ನಾವಗಂ ನೆಲಿಸಿದನು ಕೃಪೆಯಿಂ |
 ಭಾವಸತ್ಪ್ರಾಣೇಷ್ಟಲಿಂಗಸುರೂಪಮಂ ಧರಿಸಿ ||೧೪||

ವನಿತೆ ಕೇಳು ಲಿಂಗಮಯವಾಗಿಸೆ |
 ತನುವ ಸಾರ್ಥಕಮಪ್ಪುದದು ತ |
 ತ್ತನುಜರಂ ವಡೆವುದರೊಳಲ್ಲವು ವೀರಶೈವರ್ಗೇ ||
 ಜನನಿಯುಂ ಜನಕಂ ಸುವತಿಯುಂ |
 ತನುಜಮಿತ್ರಾದಿಗಳುಮೆನಿಸು |
 ತ್ತನುದಿನಂ ಕರದಿಷ್ಟಲಿಂಗವು ನಲವನೀಯುವುದು ||೧೫||

ಲಿಂಗಮಂ ಧರಿಸಿದ್ ವನಿತೆಯ |
 ರಂಗವದು ವಂಧ್ಯಾದಿದೋಷದೆ |
 ಭಂಗವಡೆಯದು ಮಂಗಳಾಕರಮಾಗಿರುವದೆಂಬಾ ||
 ಇಂಗಿತವ ತಿಳಿಯದೆಯೆ ಚಿಂತಾ |
 ಸಂಗದಿಂ ಕಂಗೆಟ್ಟುವೇಕೆಲೆ |
 ಮಂಗಳಾಂಗಿಯೆ ಬಿಡು ಮನದ ದುಗುಡವನು ಕಡು ಜವದೇ ||೧೬||

ಮರಣವಾದಬಳಿಕೈ ಸುತರಾ |
 ಚರಿಸ ಪೈತ್ಯಕ ಕರ್ಮದಿಂದಂ |
 ಬರದು ದುರ್ಗತಿ ಪಿತ್ಯಕುಲಕ್ಕೊಂದೊರೆಯೆ ಪರಮತವು ||
 ತೊರೆದು ತನುಜರ ಹಂಗನಾತ್ಮಾ |
 ಚರಣೆಯುಂ ಲಿಂಗಾಂಗಸಮರಸ |
 ವರಸುಖವನಿಹದಲ್ಲಿ ಪಡೆಯೆಂಬುವುದು ಶಿವಮತವು ||೧೭||

ಆದೊಡಂ ಗುರುವಂಶವಿದು ಕೊನೆ |
 ಯಾದುದೆಮ್ಮಿಂದೆನಿಸದುದಕೆ ಸು |
 ತೋದಯವನೇಳಸುವುದು ಸಮುಚಿತಮಾದುದಿದಕಾಗಿ ||
 ಖೇದಗೊಳ್ಳುವುದೇಕೆ ಬೇಡಿದು |
 ದಾದರದೆ ಕೊಡುವಿಷ್ಟಲಿಂಗವ |
 ಮೋದದಿಂ ಪೂಜಿಸುತೆ ಪಡೆ ನಿನ್ನಿಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಯನು ||೧೮||

ಎಂದೊರೆದ ಪತಿಯಂಘ್ರಿಗಿರಗುತೆ |
 ನಂದನನ ಪಡೆವಾಶೆ ಸಿದ್ಧಿಸಿ |
 ತಿಂದು ನಿಮ್ಮಯ ರೂಪದಿಂ ತಲ್ಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯೆ ತಾಂ ||
 ಬಂದು ನನಗೊಲಿದಿಂತು ಪರಸಿದ |
 ನೆಂದು ನಂಬದೆನಿನ್ನು ಮನಸಿಗೆ |
 ತಂದುಕೊಳ್ಳೆನು ಪುತ್ರಚಿಂತೆಯನೆಂದಳಾ ಸಾಧ್ವೀ ||೧೯||

ಬಳಿಕೆ ಭಕ್ತಿಸುಧಾಸರೋವರ |
 ದೊಳಗೆ ವಿಹರಿವ ಹಂಸಮಿಥುನದ |
 ಚೆಲುವನೊಂದಿದ ದಂಪತಿಗಳವರಿಷ್ಟಲಿಂಗವನು ||
 ಸಲೆ ಸಮರ್ಚಿಸಿ ಪಾಡಿ ಪೊಗಳುತೆ |
 ನಲಿದು ತತ್ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದವ |
 ಕೊಳುತೆ ಬೇಡಿದರೀ ಬಗೆಯ ತನುಭವನ ಜನನವನು ||೨೦||

ಆವುದನು ಭಾವಿಸಿದೊಡದರೊಳ್ |
 ದೇವರೊಲಿಯುತೆ ತೋರ್ಪನೆಂಬನು |
 ಭಾವಿಗಳ ಮತವಿಡಿದ ಜೀವಿಗಳೆಲ್ಲರನು ಪೊರೆವಾ ||
 ಭೂವಿದಿತ ಮಹಿಮೆಯ ಸುಪುತ್ರನ |
 ನೀವ ಕೃಪೆದೋರುವುದು ನಮಗೆಲೆ |
 ದೇವದೇವನೆ ಭಕ್ತರಿಷ್ಟಪ್ರದನೆ ಶಂಕರನೇ ||೨೧||

ಕರಸರೋಜದ ಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯ |
 ಪರಮಭಕ್ತಿಯೊಳಿಂತು ಬೇಡು |
 ತ್ತಿರೆ ತದೀಶ್ವರನವರಿಗೊಲಿಯುತೆ ಕೆಲದಿನಕೆ ತನ್ನಾ ||
 ಪರತರದ ಚಿತ್ಕಳೆಯನಾ ಶಿವ |
 ಶರಣೆ ಶರಭಾಂಬಿಕೆಯ ಗರ್ಭದ |
 ಸುರುಚಿರದ ಗುಡಿಯೊಳ್ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಗೃಹನೇನೊರೆವೇಂ ||೨೨||

ಒಳಗೆ ಲೋಕದ ಗುರುವಿರುವುದನು |
 ತಿಳಿಸುವಂತಿರೆ ಪುಣ್ಯವನಿತೆಯ |
 ಬಳವ ತೆಳ್ಳಸಿರೈದೆ ತಳೆದುದು ತಾಂ ಗುರುತ್ವವನು ||
 ವಿಲಸಿತಾಂಗದೆ ಬೆಳ್ಳಳಗು ಮಿಗೆ |
 ಪೊಳೆದುದಾಕೆಯ ತ್ವಕ್ಕಿನೊಳೆ ಸಲೆ |
 ನೆಲಸಿರುವ ಚರಲಿಂಗದೊಳ್ ಲೇಪಿಸಿದ ಭೂತಿಯನೇ ||೨೩||

ಕಿರಿಯ ಮಗುವಾಗಿದೊಡಡೇನದು |
 ಪರಮಗುರು ತದ್ಭಾರಮಂ ಪೊ |
 ತ್ತಿರುವ ಕತದಿಂದೀಸ್ತಿ ತಿಯು ಸಮನಿಸಿದುದೆಂಬಂತೇ ||
 ಗುರುಸತಿಗೆ ಬೇಸರವು ನುಡಿಯೊಳ್ |
 ನಿರುಕಿಸುವ ಕಣ್ಣೊಳಗಲಸತೆ |
 ಚರಿಸುವುದರೊಳ್ ಮಂದತೆಯುಮೊಡಮೂಡಿದುದು ಬಳಿಕೇ ||೨೪||

ನರಲಲಾಟದೆ ಭಸಿತಮಂ ಮೇಣ್ |
 ಕೊರಳೊಳ್ಳೆದೆ ಶಿವಾಕ್ಷಮಾಲೆಯ |
 ಕರದೆ ಲಿಂಗವ ಮನದೆ ಮಂತ್ರವ ಧರಿಸಿ ಗುರುಚರಣಾ ||
 ಪರಮ ಪಾದಾಂಬುಪ್ರಸಾದನ |
 ಹರಿಸದಿಂ ತಾಂ ಕೊಳ್ಳ ಬಯಕೆಯೆ |
 ಹಿರಿದೆನಿಸಿತಿನ್ನುಳಿದ ವಸ್ತುಗಳಾಶೆ ಬರಿದಾಯ್ತು ||೨೫||

ತುಂಬಿದಿಂದುನ ನಗುವ ಶಿವಕಳೆ |
 ದುಂಬಿದರ್ಭಕನೊಗೆವ ಮುದಮಂ |
 ತುಂಬಿ ಶರಭಾಂಬಿಕೆಯ ವಿಕಸಿತಮಾನಸಾಂಬುಜದೇ ||
 ತುಂಬಿದುದು ನನಮಾಸವೈಸಲೆ |
 ತುಂಬೆ ಸುಖವಾರಿಯದು ನಿಜಸತಿ |
 ಯಂ ಬಿಡದೆ ನಿರುಕಿಸುವ ತನ್ಮಾಹೇಶ್ವರನ ಕಣ್ಣೊಳ್ ||೨೬||

ಪುಟ್ಟಿದನು ಶಂಕರನ ತೇಜದ |
 ಗಟ್ಟಿಯಂತಿರ್ಪಾತ್ಮಜನು ಬೆ |
 ನ್ನಟ್ಟ ಬಂದಿರೆ ಶುಭಮುಹೂರ್ತವು ನೆರೆದ ವೃದ್ಧಿಯರು ||
 ನಟ್ಟ ದಿಟ್ಟಿಯೊಳಾ ಮಗುವ ಬಗೆ |
 ಮುಟ್ಟಿ ಪರಿಕಿಸಿ ತಾಯ ಪುಣ್ಯದ |
 ಹೊಟ್ಟೆಗಡಲಿನ ಮಾಣಿಕವಿದೆಂದೊಲಿದು ಪರಸುತಿರೆ ||೨೭||

ಜನಿಸಿದರ್ಭಕನಿಂದೆ ತಾಯ್ತನ |
 ವೆನಗೆ ಜನಿಸಿದುದೆಂದು ಮಿಗೆ ಸಂ |
 ಜನಿಸ ನಲವಿನ ಕಡಲೊಳ್ಳೆಸಾಡುತ್ತೆ ಶರಭಾಂಬೇ ||
 ಮಿನುಗುವೀಶ್ವರತೇಜದಾ ವರ |
 ತನಯನಂ ಪರಿಕಿಸುವ ಕಣ್ಣೊಳ್ |
 ಜನಿಸಿ ಸುಖಜಲವೀಕ್ಷಿಸುತೆ ತಣೆವುದಕೆ ತಡೆಯಾಯ್ತು ||೨೮||

ಶಿವಮುಹೂರ್ತದೆ ಶಿವನ ಕೃಪೆಯಿಂ |
 ಶಿವನ ತೇಜದ ತನುಭವನು ಸಂ |
 ಭವಿಸೆ ಪರಮಾನಂದಪರವಶನಾದ ತತ್ತಿತನಾ ||
 ಶಿವಮಯದ ಕಣ್ಣನಗಳೊಳಮು |
 ದ್ಭವಿಸುತಾತ್ಮಜನಮಳಮೂರ್ತಿಯು |
 ಶಿವನ ಕೀರ್ತಿಯ ಪಾಡಿ ಕುಣಿದಾಡಿಸಿದುದಾತನನು ||೨೯||

ಇದು ಮಠದ ಪೂರ್ವಜರು ಸಲೆ ಮಾ |
 ಡಿದ ಶಿವಾರ್ಚನೆಗಾದ ಫಲವಿ |
 ನ್ನಿದು ಸುಪುಣ್ಯದಸೂಟೆಯೂರವರಮರಭೂರುಹವು ||
 ಇದು ಪಡೆದ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳ ಲಿಂ |
 ಗದ ಮಹಾಕಳೆಯೆಂದು ಕೊಂಡಾ |
 ಡಿದರು ಶಿಶುತೇಜದೊಳಗಚ್ಚರಿಗೊಂಡ ಗುರುಜನರು ||೩೦||

ಶಿವಗುಣರ್ ಜನನೀಜನಕರಾ |
 ಶಿವನ ತೇಜೋನಿಧಿಯ ಮಾಳ್ವೆಯ |
 ಕುವರನಿಗೆ ಶಿವಲಿಂಗಧಾರಣಮುಖ್ಯಸಂಸ್ಕೃತಿಯಾ ||
 ತವೆ ರಚಿಸಿ ಶಿವನೆಂಬ ಶುಭನಾ |
 ಮನನೆ ನಲವಿಂದಿಟ್ಟಿರೀ ಲೋ |
 ಕನನೆ ಶಿವಮಯವಾಗಿಸಲಿ ಸುತನೆಂಬ ಹರಕೆಯೊಳು ||೩೧||

ಮಂಗಳಾಕರೆ ಮಾತೆ ಬಳಿಕೆ ಸು |
 ಮಂಗಲೆಯರೊಡಗೂಡಿ ತದ್ವೃದ್ಧ |
 ಯಂಗಮದ ತನುಭವನ ಮಣಿಮೊಟ್ಟೆಲೊಳು ಮಲಗಿಸುವಾ ||
 ಮಂಗಳೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ ಮ |
 ರಾಂಗಣವು ಕಿರಿದಾಯ್ತು ನೆರೆದ ಜ |
 ನಗಳಿಗೆ ಹಿರಿದಾಯ್ತು ಮಂಗಳವಾದ್ಯಗಳ ರವವು ||೩೨||

ಜೋ ಮನೋಹರ ಭಾಗ್ಯನಿಧಿಯೇ |
 ಜೋ ಮುದಂಬುಧಿಪೂರ್ಣಶಶಿಯೇ |
 ಜೋ ಮಹಿತಪಿತೃಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಕುಲನಭೋರವಿಯೇ ||
 ಜೋ ಮಹಾದೇವಾನತಾರವೆ |
 ಜೋ ಮಹಾಗುರುಚರರ ರೂಪವೆ |
 ಜೋ ಮಠದ ಮಾಣಿಕವೆ ಮಗುವೇ ಭಕ್ತಸುರತರುವೇ ||೩೩||

ಎಂದು ತೂಗುತೆ ತೊಟ್ಟಿಲವ ನಲ |
 ವಿದೆ ತತ್ತ್ವಾರ್ಯವನು ಮುಗಿಸಿದ |
 ಸುಂದರಾಂಗಿಯರೆಲ್ಲರನು ಸತ್ಕರಿಸಿ ಕಳುಹುತ್ತೇ ||
 ತಂದೆ ತಾಯ್ಗಳ ಬಳಿಕೆ ತಮ್ಮಾ |
 ನಂದಕಂದವೆ ಆದ ಪುಣ್ಯದ |
 ನಂದನನ ಕಾಪಾಡುತಿದರು ಕಣ್ಣ ಕಾವಲಿಯಿಂ ||೩೪||

ಮಲೆಗೊಡುವ ಮೈದೊಳಿವ ಮಣಿದೊ |
 ಟ್ಟೆಲೊಳು ಮೆಲ್ವಾಸುಗಳ ಪಾಸುವ |
 ಮಲಗಿಸುವ ನಲವೇರಿ ತೂಗುವ ಪಾಡಿ ಜೋಗುಳವಾ ||
 ಮಲಗೆ ಮಗು ನಗೆಮೊಗವ ನೋಡುತೆ |
 ನಿಲುವ ಶರಭಾಂಬಿಕೆಗೆ ತಾಂ ಮನೆ |
 ಗೆಲಸಗಳ ನೆನಪಾಗದೆನಿತೋ ಪೊತ್ತು ಗಮಿಸಿದೊಡಂ ||೨೫||

ಜನನಿಯೆದೆ ತಳವಾಸಿನೊಳ್ ತ |
 ಜ್ವನಕನೊಳ್ಳೊಡೆ ಗದ್ದು ಗೆಯೊಳಂ |
 ನನಗೆ ತನಗೆಂದೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳರ ತೋಳತೊಟ್ಟೆಲೊಳಂ ||
 ದಿನದಿನಕ್ಕೆಳೆವೆರೆಯವೋಲ್ ವ |
 ಧನವನೊಂದುತ್ತೀಕ್ಷಿಸರ ಕ |
 ಣ್ಣನಕೆ ತಣ್ಣೆಳಗಿತ್ತು ತಣಿವೀಯುವನು ಗುರುಸುತನು ||೨೬||

ಜೊಲ್ಲಿನಭಿಷೇಕವನೆಸಗಿ ನಗೆ |
 ಮಲ್ಲಿಗೆಗಳನು ಮುಡಿಸಿ ಸಲೆ ಸುಲಿ |
 ಪಲ್ಲಿನಕ್ಷತೆಯಿಟ್ಟು ತೊವಲಿನ ನುಡಿಯ ನುತಿಗೈದು ||
 ಉಲ್ಲಸಿತ ತನುಭವನು ದಿನದಿನ |
 ದಲ್ಲಿ ತಾಯ್ಗೇ ತೆರದ ಪೂಜೆಯ |
 ಸಲ್ಲಿಸಲು ಮೋದಾಬ್ಬಯೊಳು ಮುಳುಗುವಳು ತಜ್ಜನನೀ ||೨೭||

ಮಾನ್ಯಚರಿತರ ಕೀರ್ತಿಯಂತೆ ಸು |
 ಪುಣ್ಯಹೃದಯರ ದಾನದಂತಿರೆ |
 ನನ್ನಿ ನಡೆನುಡಿಯುಳ್ಳವರ ಮಂದಿರದ ಸಿರಿಯಂತೇ ||
 ತನ್ನ ಭಕ್ತರ ಮೇಲಿರುವ ಶಿವ |
 ನುನ್ನತದ ದಯೆಯಂತೆ ನಲ್ಮೆಯ |
 ರನ್ನವಾ ಶಿಶು ಬೆಳೆಯುತಿರ್ದುದಸೂಟಮಠದೊಳಗೇ ||೨೮||

|| ಮುಗಿದುದು || ಒಟ್ಟು ಪದಗಳು ||೧೦೮||

॥ ಓಂ ಶ್ರೀಗುರುರೇವಣಸಿದ್ಧಾಂತನಮಃ ॥

ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ: — ಬಾಲಲೀಲೆಯೊಳಾಂತು ತಾಂ ಗೋ |

ಪಾಲನವ ನಿಜಲಿಂಗಪೂಜಾ |

ಲೋಲನಾದನು ಶಿವಸುನಾಮದೊಳೆಸೆಯುವಾ ಸ್ವಾಮಿ ||

ಗುರುಮಠಕ್ಕತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದೈ |

ತರುವ ಭಕ್ತಜನರ್ಗೆ ನಿಜಗುರು |

ವರಸುತನ ಶೈಶವದ ಲೀಲೆಯ ನೆರೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೇ ||

ಹರಿಸದಿಂ ಪರವಶತೆಯೊದಗಲು |

ಗುರುವೊರೆನ ಶಿವಲೀಲೆಗಳ ಸ |

ಚ್ಚರಿತಕುರೆ ಕಿವಿಗೊಡಲು ಮರೆಯುವರವರು ದಿನದಿನದೇ ||೧||

ಮನೆಗೆಲಸದೊಳ್ ತಂದೆ ತಾಯ್ನ |

ಳ್ಳೆನಿತೊ ತಡೆಯಾಗಿಸುವ ತನುಭವ |

ನನುದಿನದೊಳವರಾಚರಿಸ ಲಿಂಗಾರ್ಚನದ ಪರಿಯಾ ||

ಎನಿತುಮಲುಗದ ದಿಟ್ಟಿಯಿಂ ನೆ |

ಟ್ಟನೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತವರ ಮಾಳ್ವೆಯೊ |

ಳನಘಪೂಜೆಗೆ ತೊಡಗಿ ಪಡೆದರ್ಗಿನನಚ್ಚರಿಯಾ ||೨||

ಜನನಿ ಶರಭಾಂಬಿಕೆಯು ಲಿಂಗದೆ |

ಮನವ ನಿಲಿಸಿರೆ ಲಿಂಗಮಧ್ಯದೆ |

ತನುಭವನ ನಗೆಮೊಗದ ತೇಜವೆ ತನ್ನ ಕಣ್ಣುಂಬಿ ||

ಮಿನುಗೆ ಶಂಭುವೆ ಮಗನ ರೂಪದೆ |

ಜನಿಸಿದನೊ ತನಗೆಂಬ ಶಂಕೆಗೆ |

ಮನಗೊಡುತ್ತದನೊರೆಯೆ ಕೇಳಿದ ತತ್ಪತಿಯು ಬಳಿಕೇ ||೩||

ಕರಕಮಲಲಸದಿಷ್ಟಲಿಂಗವ |

ನೆರೆ ಭಜಿಸಿ ಮಗನಾಗು ನನಗೆಂ |

ದಿರೆದ ಶರಣೆಗೆ ಬಿಜ್ಜಮಾದೇವಿಗೆ ತದೀಶ್ವರನು ||

ಕರುಣದಿಂ ಶಿಶುರೂಪವಾಂತಾ |

ಪರಮಭಕ್ತಿಯ ತೊಡೆಯ.ತೊಟ್ಟಲೊ |

ಳೊರಗಿ ಸುತಸುಖವಿತ್ತನೆಂದೊರೆಯುವಿನಮದ ಕೇಳಿ ||೪||

ನನಗಮಾ ಕರುಣಾಳು ಶಂಭುವು |
 ತನುಜನಾಗಿರವೇಳ್ಳು ಮಲ್ಲದೊ |
 ಡಿನಗೆ ಸುತರೂಪದೊಳು ತೋರನು ಲಿಂಗದೊಳಗೆಂದು ||
 ಮನದೆ ನಂಬುಗೆಗೊಂಡಳು ಗುರು |
 ಜನನಿ ಯಾಕೆಯ ನಂಬುಗೆಯು ಪುಸಿ |
 ಯೆನಿಪುದೇಂ ಶಿವಚಿತ್ಕಳೆಯೆ ತತ್ತನಯನಾದುದರಿಂ ||೫||

ಅಣ್ಣ ಬಾ ಮುಕ್ಕಣ್ಣ ಬಾ ಬಸ |
 ವಣ್ಣ ಬಾ ಹುಣ್ಣು ವೆಯ ಸಸಿ ಬಾ |
 ಕಣ್ಣ ಪುಣ್ಯದ ಮೂರ್ತಿಬಾರೈ ಚಿನ್ನಿಗನೆ ಬಾರಾ ||
 ನನ್ನಿ ನಲ್ಮೆಯ ತವರೆ ಬಾರೈ |
 ನನ್ನ ತೊಡೆ ನಲ್ಲದ್ದು ಗೆಯನೇ |
 ರಿನ್ನೆ ನುತೆ ನಿಜಮಾತೆ ಕರತಾಡನದೆ ಕರೆಯುತಿರೇ ||೬||

ಆಡೆ ಹಣೆಯೊಳಗರಳೆಲೆಯು ತೂ |
 ಗಾಡೆ ಕಿವಿಯೊಳ್ ಕುಂಡಲಂಗಳ್ |
 ಮಾಡುತಿರೆ ಸವಿಸರವ ಕಾಲ್ಗೆಜ್ಜೆಗಳು ನಗೆಮೊಗದೇ ||
 ನೋಡಿ ಕುಣಿಯುತೆ ಬರಲು ಮಗು ಮುದ |
 ಗೂಡಿ ಬರಸೆಳೆದಸ್ತಿ ಮುದ್ದಿಸಿ |
 ನೀಡುವಳು ತೊಡೆಗದ್ದು ಗೆಯನಾ ಸುತಮಹೇಶ್ವರಗೇ ||೭||

ಇಂತು ವರ್ಷಚತುಷ್ಟಯದ ಪ |
 ಯಂತರಂ ತದ್ವಾಲಲೀಲಾ |
 ನಂತಸುಖಶರಧಿಯೊಳಗೀನಾಡುತ್ತೆ ಪಡೆದವರು ||
 ಕಂತುರಿಪುವಂ ಮೊದಲಿನಿಂ ಮಿಗಿ |
 ಲಾಂತಭಕ್ತಿಯೊಳರ್ಚಿಸುತೆ ನಿ |
 ಸ್ತಂತರಾದರು ಭಕ್ತಚಿಂತಾಮಣಿಗಳವರುಗಳು ||೮||

ಶಿವನೊಲುಮೆಯಂ ವಿಮಳವಿದ್ಯಾ |
 ನಿವಹಮುಮನೆಳೆದೀಯುವೋಂಕಾ |
 ರವಿಲಸಿತದ ಷಡಕ್ಷರವನೈದನೆಯ ವರ್ಷದೊಳು ||
 ಶಿವಸಮಾಖ್ಯಸುತಂಗೆ ಬರೆದೋ |
 ದುವುದ ಕಲಿಸುತೆ ವಿದ್ಯೆಗಾರಂ |
 ಭವ ನೆಗಲ್ಲ ರ್ ತಂದೆ ತಾಯ್ಗಳೊಂದು ಶುಭದಿನದೇ ||೯||

ಆದರದೆ ನಿಜಪಾಠವನು ತಾ |
 ನೋದಲೊರ್ಮೆಯೆ ಬಳಿಕೆ ಹೃದ್ಗತ |
 ವಾದುವೆಂದದನೊಪ್ಪಿಸುತ್ತಿರೆ ಬಾಲಗುರುವರನು ||
 ಓದುವೋರಗೆಯೊಳ್ಳುವರರುಂ |
 ಓದಿಸುವ ಜಾಣೋಜರುಂ ಬುಧ |
 ರಾದ ತದ್ಗ್ರಾಮದವರುಂ ವಿಸ್ಮಯವನೊಂದಿದರು ||೧೦||

ಸಡೆದವರ ಕಡುಮುದದೊಡನೆ ತ |
 ನ್ನೊಡನೆ ಕಲಿವರ ನೇಹದೊಡನುರೆ |
 ಸಡಗರದೆ ಬೋಧಿಸುವ ಗುರುಗಳ ವಿಸ್ಮಯಗಳೊಡನೆ ||
 ಸಡೆದ ಸದ್ವಿನಯಾದಿ ಗುಣಗಳ |
 ಗಡಣದೊಡನಾ ಸುತನ ವಿದ್ಯೆಯು |
 ನಡೆ ಬಳಿದು ತದ್ಭಕ್ತಜನಹೃದಯಾಬ್ಜವರಳಿಸಿತು ||೧೧||

ಕನ್ನಡದ ಭಾಷೆಯೊಳೆ ಬೇಕಾ |
 ದುನ್ನತದ ವಿದ್ಯೆಗಳನೆಲ್ಲವ |
 ಮಾನ್ಯನಾದಾ ಬಾಲನೊಂದೆರಡಬ್ಬದೊಳೆ ಕಲಿತು ||
 ಕನ್ನಡದ ಭಾರತಿಯ ರನ್ನದ |
 ಕನ್ನಡಿಯೆ ತಾನಾಗೆ ಭಕ್ತರು |
 ಧನ್ಯತೆಯ ನೊಂದಿದರು ಜಾಣ್ಮೆಗೆ ತಮ್ಮ ಗುರುಸುತನಾ ||೧೨||

ಕಳೆದು ಮೂರು ಮಲಂಗಳನು ಶಿವ |
 ಕಳೆಯ ವಿಕಸಿತಗೊಳಿಪ ದೀಕ್ಷೆಯ |
 ನಲವಿನಿಂ ಗುರುಜನರು ಮಾಡಿಸೆ ವಿಹಿತ ಕಾಲದೊಳ್ಳು ||
 ಹೊಳೆದನಾ ಸುಕುಮಾರನೊರ್ಮೊಗ |
 ದಳೆದ ಗುಹನಂತರಿವೊಡಾರು |
 ಸ್ಥಲದ ಷಡ್ವಿಧಭಕ್ತಿಮಾತೆಯರಣುಗನಾದುದರಿಂ ||೧೩||

ಎನೊರೆವೆನಸಮಾನದೀಕ್ಷಾ |
 ಶಾಣದಿಂ ಸಂಸ್ಕರಿಸಿದಾ ಗುರು |
 ಸೂನುವೆಂಬ ಸುರತ್ನದದ್ಭುತ ತೇಜದುನ್ನತಿಯಾ ||
 ಕಾಣಲೊಡನಾತನ ಮನೋಹರ |
 ದಾನನವ ತತ್ತ್ವದಭಕ್ತಿಗ |
 ಧೀನರಾಗುತೆ ನಮಿಸಿ ನುತಿಸುತೆ ನಿಲ್ವರೂರವರು ||೧೪||

ಭಕ್ತಿಮಾತೆಗಧೀನನಾಗಿ ಗು |
 ರೂಕ್ತಿಯಂತೆ ಶಿವಾರ್ಚನೆಯನನು |
 ರಕ್ತಿ ಮಿಗೆ ಮಾಳ್ವೊಂದು ಕಜ್ಜಕೆ ಮಾರಿ ಮಾನಸವಾ |
 ರಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಲೋಕಸುಖದೊಳು |
 ಮುಕ್ತಿ ರಮೆಯೊಡಗೂಡುವಧಿಕಾ |
 ಸಕ್ತಿಯಿಂ ಶಿವಯೋಗಶಕ್ತಿಯ ಪಡೆಯ ತೊಡಗಿದನು ||೧೫||

ದಿನದಿನದ ಪೂಜಾಸಮಯದೊಳ್ |
 ಮನಕೆ ಶಾಂತಿಯನೀವ ನಿರ್ಜನ |
 ವನದೆಡೆಗಳಿಗೆ ವೋಗಿ ಮಜ್ಜನಮುಖ್ಯಕೃತಿಗೈದು ||
 ಅನುಗುಣಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿ |
 ದರ್ಶನಘಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ನೆಸಗುವ |
 ಘನಸುಖದ ಮುಳುಗುತ್ತ ಮರೆವನು ಭೋಜನಾದಿಗಳ ||೧೬||

ಗುರುಸುತಾತ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರದೊಳಗಂ |
 ಕುರಿಸಿದಾ ಶಿವಭಕ್ತಿವಲ್ಲರಿ |
 ಯೆರೆದ ಲಿಂಗೋಪಾಸನಾಮೃತದಿಂ ದಿನಕ್ರಮದೇ ||
 ನೆರೆ ಬೆಳೆದು ಪಲ್ಲವಿಸಿ ಭಕ್ತೋ |
 ತ್ವರನ ತಣಿವಾನಂದಗಂಧನ |
 ಧರಿಸಿದಾಶೀರ್ವಾದಸುಮಗಳ ತಳೆಯ ತೊಡಗಿದುದು ||೧೭||

ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಬೇಡಿದುದ ಕೊಡ |
 ಬಲ್ಲ ಶಕ್ತಿಯು ತಮ್ಮ ಗುರುಸುತ |
 ನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದುದರಿಂದ ಭಕ್ತರು ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೇ ||
 ಉಲ್ಲಸಿತಮನರಾಗಿ ಕರೆದೊ |
 ಯಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಸಿ ಬೇಡಿ ಬಯಸಿದು |
 ದೆಲ್ಲವನು ಪಡೆವೊಂದು ರೂಢಿಯದಾದುದೊಳಗೆ ||೧೮||

ಇರನು ಮಠದೊಳಗಿತ್ತ ವಸನವ |
 ಧರಿಸನೂಟಕೆ ಕರೆಯೆ ಜನನಿಯು |
 ಬರೆದೆ ತದ್ಗ್ರಾಮದ ಜನಂಗಳ ಮನೆಗಳೊಳವೊಕ್ಕು ||
 ಕರಕೆ ಸಿಕ್ಕ ಸುವಸ್ತುಗಳ ಕೊಂ |
 ಡೆರೆದವರ್ಗೀಯುತ್ತೆ ನಗೆಯಿಂ |
 ಚರಿಸುವೊಂದಾಟದೊಳೆ ಕಾಲವ ಕಳೆವನಾಸುತನು ||೧೯||

ಬಾಲಶಿವಯೋಗಿಯ ಮನೋಹರ |
 ಲೀಲೆಗಳನಚ್ಚರಿಯೊಳಿಕ್ಷಿಪ |
 ಕಾಲದೊಳು ಮನೆಗೆಲಸಗಳ ಮರೆಯುತ್ತಲೂರವರು ||
 ಶೂಲಧರನವತಾರವೀ ಮಹಿ |
 ಮಾಲಯನೊಳಾಯ್ತೆಂದು ನಂಬು |
 ತ್ತೋಲಗಿಸಿ ಪೊಗಳುತ್ತಿರೆ ದಿನದಿನದಲ್ಲಿ ತಾಂ ಬಳಿಕೇ ||೨೦||

ನೆರೆದ ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ವರ್ಷದ |
 ಹರೆಯದೊಳು ತದ್ಗುರುಕುಮಾರನು |
 ಧರಿಸಿ ವಿರತಿಯ ಮನಗೊಡದೆ ತಾನಾವ ಕಾರ್ಯದೊಳಂ ||
 ತುರುವ ಕಾಯುವ ಕಾಯಕದೆ ಬಗೆ |
 ಯಿರಿಸೆ ಪಡೆದವರೂರುಜನರುಂ |
 ಗುರುಪದಕ್ಕಧಿಕಾರಿಗಿದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದೆರೆಯೇ ||೨೧||

ಭೂತಪತಿತನುತೇಜವೆಂಬ ||
 ಖ್ಯಾತಿಸಡೆಯುತೆ ಸರ್ವಜೀವರ |
 ಭೂತಮುಖ್ಯಭಯಂಗಳನು ಕಳೆಯುತ್ತೆ ಧರಿಸರ್ಗೇ
 ಭೂತಿದಾಯಕಮೆನಿಸಿ ಮೆರೆವ ವಿ |
 ಭೂತಿಗೈಸಲೆ ಜನ್ಮವಿತ್ತ ಪು |
 ನೀತೆಯಾ ಗೊಮಾತೆಯಾಕೆಯ ಸೇವೆಯೇಂ ಕಿರಿದೇ ||೨೨||

ಭರತಭೂತಲದಲ್ಲಿ ಪಾವನ |
 ತರಮುನೀಶ್ವರರುಂ ಮಹಿತ ಭೂ |
 ವರರೆ ಮೊದಲಾಗಿರ್ಪವರು ಗೋಸೇವೆಯಂಗೈದು ||
 ನೆರೆಪಡೆದರಿಷ್ಟಾರ್ಥವೆಂಬಾ |
 ಚರಿತೆಗಳ ಕೇಳ್ದ ರಿದ ನಿಮಗಿದು |
 ಸರಿಯೆನಿಸದೆಂದೊಪ್ಪಿಸುತೆ ಸರ್ವರನು ಗುರುಸುತನು ||೨೩||

ತನಗೆ ಕಾಯಕವಾಗೆ ಗೋರ |
 ಕ್ಷಣವೆ ಮಠದಲ್ಲಿರ್ಪ ತುರುವಿಂ |
 ಡನಿತನೊಡಗೊಂಡಡವಿಗೈತಂದಲ್ಲಿ ಹಸುರಾಗಿ ||
 ಮಿನುಗುತಿರ್ಪೆಳೆವುಲ್ಲ ಮೇಯಿಸಿ |
 ತಣಿಯೆ ಸವಿನೀರ್ಗು ಡಿಸಿ ತಣ್ಣಿಳ |
 ಲಿನೊಳು ಮಲಗಿಸಿ ಮೈಯನುಜ್ಜುವ ಕಜ್ಜವನು ಮುಗಿಸಿ ||೨೪||

ತಿಳಿಗೊಳದೆ ಮಜ್ಜ ನವಗೈಯು |
 ತ್ತಲರ್ಧ ಪೊಸಪೂನಾಯ್ದು ಬಾಲಕ |
 ನೆಲೆವನೆಯೊಳೊಂದರೊಳು ಕುಳಿತು ಶಿವಾರ್ಚನೆಯ ನೆಸಗಿ ||
 ನಿಲಿಸಿ ಕರಸೀತನ ಲಿಂಗದೊ |
 ಳಲುಗದಂತಿರೆ ದಿಟ್ಟಿಯನು ತಾಂ |
 ತಳೆದು ವರಲಿಂಗಾಂಗಯೋಗದ ಸಮರಸದ ಸುಖವಾ ||೨೫||

ಗಳಿತಮಾದೊಡಮೆನಿತೊ ಕಾಲಂ |
 ಚಲಿಸದಂತೆಯೆ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟಿರೆ |
 ಬಳಕೆ ಮಲಗಿದ ತುರುಗಳಿದ್ದೆ ತರುತಮೆಲೆವನೆಯಾ ||
 ಬಳಸಿ ನಲ್ಲ ನಿಗೈದು ತಮ್ಮಯ |
 ಕೆಳೆಯನಂ ಕಡುನೇಹ ದಿಟ್ಟಿಯೊ |
 ಳೆಳೆಯಲಾ ಸಮಯದೊಳು ಯೋಗಸಮಾಧಿಯುಳಿಯುವನು ||೨೬||

ಎಳೆತನದೊಳೇ ಸಿದ್ಧಿಸಿದ ನಿ |
 ಶ್ಚಲದ ಶಿವಯೋಗದ ಸುಸೌಖ್ಯದೆ |
 ಪುಳಕಿತಾಂಗನು ಗುರುಸುತನು ಗೋವುಗಳನೊಡಗೊಂಡು ||
 ನಿಳಯಕ್ಕೆ ತರುವನಿತರೊಳು ಕ |
 ತ್ತಲೆಯು ಕವಿವುದ ಕಂಡು ನೀಂ ತುರು |
 ಗಳನು ಕಾವುದು ಬೇಡ ಸಾಕಿನ್ನೆಂದು ಶರಭಾಂಬೇ ||೨೭||

ಬಗೆಬಗೆಯ ಸವಿನುಡಿಗಳಿಂದಂ |
 ಮಗನ ಮೈದಡವುತ್ತೆ ತಿಳುಪಲು |
 ನಗೆಯೊಳಾ ಶಿವಮೂರ್ತಿ ತಾಯಡಿದಾವರೆಗೆ ನಮಿಸಿ ||
 ಮುಗಿದ ಕೈಗಳೊಳಮ್ಮ ಕತ್ತಲೆ |
 ಯೊಗೆವುದಕೆ ಮೊದಲೈತರುವನೀ |
 ಬಗೆಯ ದುಗುಡವಿದೇಕೆ ಕೇಳಾ ನಾಂ ಗೈವ ಪೂಜೆಯೊಳು ||೨೮||

ಮಿಗೆ ಸುಸೌಖ್ಯಮದಾಗೆ ನಾಂ ಪಗ |
 ಲಗಲದೊಳು ಜಾನದೊಳು ಕುಳಿತನು |
 ನಗಜೆಯಾಣ್ಮನ ರೂಪ ಕಣ್ಣೊಳೆ ಕಟ್ಟಿದುದರಿಂದೇ ||
 ಸೊಗಮೆನಿಸುವುದು ವನದೊಳೆನಗೈ |
 ಮೊಗನ ಪೂಜೆಯು ತಾಯೆ ಕರುಣದೊ |
 ಳಗಲಿಸದಿರೀ ತುರುಗಳನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಕೃತಿಯಿಂದೇ ||೨೯||

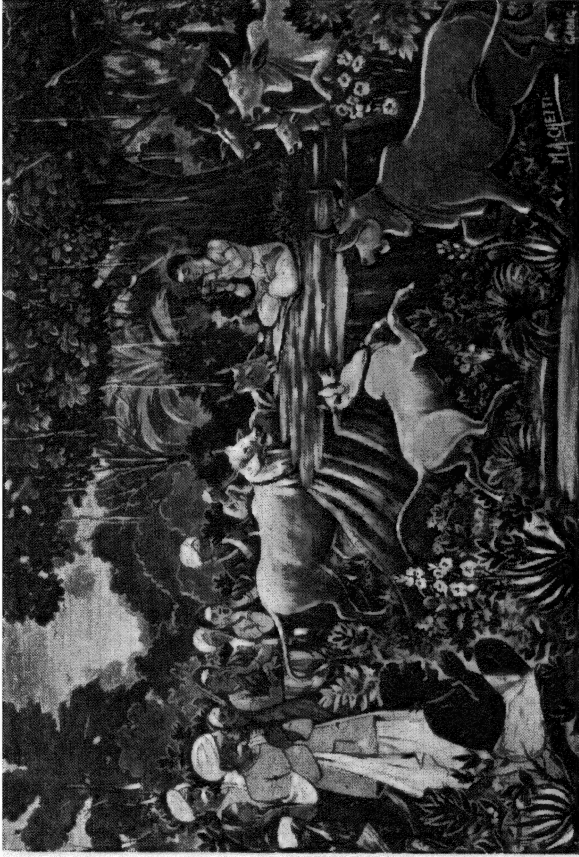
ಇಂತು ಬೇಡಿದ ಮಗನ ತಿಳಿವುಡಿ |
 ಗೆಂತೊ ಸಂತಸವಾಂತು ದಿನದಿನ |
 ದಂತೆ ಜನನಿಯು ಕಳಿಸುತಿರೆ ಗೋರಕ್ಷಣದ ನೆವದೇ ||
 ಅಂತಕಾಂತಕನರ್ಚನೆಯ ನಲ |
 ವಾಂತು ಮಾಡುವ ಕೃತಿಗೆ ಸಲಿಸಿದ |
 ನಂತರಂಗವನೇನೊರೆವೆನಾ ಬಾಲಕನ ಪರಿಯಾ ||೩೦||

ದಿನದಿನದ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯು ಹಿರಿ |
 ದೆನಿಸೆ ತತ್ಪಲವಾಗಿ ತನ್ನಯ |
 ತನುವಿನೊಳಗಲ್ಲದೆ ಮನಮೊಳೆ ದೃಷ್ಟಿಮುಘ್ಯದೊಳಂ ||
 ಮಿನುಗತೊಡಗಿರಲಿಷ್ಟಲಿಂಗಮ |
 ದನುಪಮಗೆ ಗುರುಸುತಗೆ ಸಮನಿಸಿ |
 ತನುಭವವು ಶಿವಲಿಂಗಮಯವೀ ಸಕಲಜಗವೆಂದು ||೩೧||

ಬಳಸಿರುವ ತರುವಿಂಡಿನೊಳ್ ವನ |
 ದೊಳಗೆಸೆವ ಗಿಡುಬಳ್ಳಿ ಪೊದೆಯೊಳ್ |
 ಸುಳಿವ ಮೃಗಖಗುಲಮೊಳಂ ಶಿವಲಿಂಗರೂಪಮದೇ ||
 ಹೊಳೆದುದಾ ಮಹಿಮಾತ್ಮ ಬಾಲಂ |
 ಗೆಳೆವರೆಯದೊಳೆ ನೋಡೆ ಶಿವಚಿ |
 ತೃಳೆಯೆ ಮೈವತ್ತನನೊಳಿಂತಾಗುವುದಿದಸದಳವೇಂ ||೩೨||

ಬರದೆ ದಿನದಿನದಂತೆ ವನದ |
 ಲ್ಲಿರುತಮೊಂದಿರುಳಲ್ಲಿ ತಾಂ ಪುರ |
 ಹರಸಮರ್ಚನೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವವ ಮರೆತು ಕುಳಿತಿರಲು ||
 ತೆರಳ್ತು ತತ್ಕಾನನಕೆ ಭಕ್ತ |
 ರೈರಸಿ ಜನನೀ ಜನಕರಾ ಸುತ |
 ನಿರವನೀಕ್ಷಿಸಿ ಸರ್ಪರುಂ ಬೆರಗಾಗುತಾ ಬಳಿಕೇ ||೩೩||

ವಿಲಸಿತದ ಕರತಲದ ಲಿಂಗವ |
 ನಲುಗದೀಕ್ಷಿಸುವಕ್ಷಿಯುಗದಿಂ |
 ಗಲಿತಮಾದ ಸುಖಾಂಬುಬಿಂದುಗಳಿಂದ ನಾಂದೊಡಲೊಳ್ ||
 ಪುಲಕವೆಸೆದಿರೆ ಜಾನದೊಳ್ ಸಲೆ |
 ಕುಳಿತ ಮಗನನು ಕಂಡ ಪಡೆದವ |
 ರಲಸದಂಬಕಗಳಿಗೆ ಸಾಕೆನಿಸದಿರೆ ನಿರುಕಿಪುದು ||೩೪||

ಶ್ರೀ: ಬಾಲಕಪ್ಪಿ ಪಲಾಹಾರೇಶನು ಗೋರಕ್ಷಣ ನೆವದಿಂದ ಅಡವಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾನಂದ ಪರವಶನಾಗಿ ಕುಳಿತದ್ದು.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ:- ಜಾಲಿಹಾಳಿಗೆ ಪೋಗಿ ತಾಂ ಶ್ರೀ |

ಶೈಲಯಾತ್ರೈಗೆ ತೆರಳಿದನು ಗುರು |

ಬಾಲಕನು ಪಥದಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಸುದಂಪತಿಗಳೊಡನೇ ||

ಪಡೆದವರು ಭಕ್ತರ್ಮಳಂ ಪಲ |

ನುಡಿಗಳಿಂ ತುರುಗಳನು ಕಾವುದ |

ಬಿಡಿಸಿ ಶಿವನೂರ್ತಿಯನು ಮಠದೊಳಗಿರಿಸಲಾ ಬಳಿಕೇ ||

ಮೃಡಸುತೇಜವ ತದ್ಗುರುತ್ತಮ |

ನಡಿಯ ಪೂಜಿಸೆ ಮನದಭೀಷ್ಟವ |

ಕೊಡುವನೆಂಬ ಸುವಾರ್ತೆ ಪರ್ಬಿತು ಹಳ್ಳಿಪಳ್ಳಿಯೊಳಂ

||೧||

ಕೇಳುತ್ತೀ ಸದ್ವಾರ್ತೆಯನು ತಾಂ |

ಶೂಲಧರವರಭಕ್ತಮುಖ್ಯನು |

ಜಾಲಿಹಾಳೆಂಬೂರ ದೇಶಾಯಿಯು ಫಲಾದಿಗಳಾ ||

ಪಾಲಿಕೆಯುಮಂ ಕೊಂಡು ಪೂಜಾ |

ವೇಳೆಗಾಗಮಿಸಿದನು ಮಿತ್ರಜ |

ನಾಳಿಯೊಡವೆರೆದಾ ಅಸೂಟಿಯ ಗುರುವರರ ಮಠಕೇ

||೨||

ನೋಡಿದನು ಪೂಜಾದಿಕ್ರೃತಿಗಳ |

ನಾಡೆ ಮುಗಿಸಿ ಸುಖಾಬ್ಧಿಯೊಳಗೀ |

ಸಾಡುವಾ ಶಿವಯೋಗಿಯನು ಮುಂದಿತ್ತು ಫಲಸುಮವಾ ||

ನೀಡಿದನು ನೆಲಕೊಡಲ ಭಕ್ತಿಯ |

ಕೂಡಿ ನಮಿಸುತೆ ನಿಂದು ಕೈಗಳ |

ಜೋಡಿಸುತೆ ನುತಿನಾಡುರ್ತಿದನು ಬಿಡದೆ ದೇಶಾಯೀ

||೩||

ಅಕ್ಕರೆಯ ಗುರುಸುತನ ಕಾಂತಿಯು |

ಕುಕ್ಕಿದುದು ಪರಿಕಿಸುವ ಕಣ್ಣಳ |

ನುಕ್ಕಿಸಿತು ಸದ್ಭಕ್ತಿರಸವನು ಬಿಡದೆ ಪುಲಕಗಳು ||

ತೆಕ್ಕಗೊಂಡವು ಮೈಯ ನುತಿಗಳು |

ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡವು ಗದ್ದದಿಪ ಕಂ |

ಠಕ್ಕೆ ದೇಶಾಯಿಗೆ ತದುಜ್ವಳಮೂರ್ತಿದರ್ಶನವೇ

||೪||

ಅಗಣಿತಾಮಳಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ |
 ಪೊಗಳುತಿಂತಿರುತಿರ್ಪ ದೇಶಾ |
 ಯಿಗೆ ಸುಭೋಜನಮುಖ್ಯಸತ್ಕಾರಗಳನುರೆ ಗೈಸಿ ||
 ಬಗೆಯಲರ್ದಿರೆ ತಮ್ಮ ಗುರುಮಠ |
 ದಗಲದೊಳು ಕಿಕ್ಕಿರಿದ ಜನತೆಗೆ |
 ಬಗೆದ ಫಲಗಳ ಪರಸತೊಡಗಿರಲಾ ಗುರುವು ಬಳಿಕೇ ||೫||

ಬಾಲಯೋಗಿಯ ಕರೆದುಕೊಂಡಾಂ |
 ಜಾಲಿಹಾಳಿಗೆ ಪ್ರೋಗುತಂ ನ |
 ನ್ನಾಲಯದೆ ತತ್ಪಾದಪೂಜೆಯ ಗೈಸೆ ಜನ್ಮದೊಳು ||
 ಕೀಲಿಸಿದ ದೋಷವನು ಕಳೆವ ಸು |
 ಕಾಲವಿದು ನನಗೊದಗಿದನನು |
 ಕೂಲಿಸೈ ಮಜ್ಜನಕನೇ ಗುರುಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನೇ ||೬||

ಎಂದು ಯೋಗಿಯ ತಂದೆಯಂ ಪಲ |
 ವಂದದಿಂ ಯಾಚಿಸಿ ತದಾಜ್ಞೆಯ |
 ನೊಂದಿ ಪಾಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಜಯಂಗೈಸಿ ಗುರುಸುತನಂ ||
 ಕಂದುಗೊರಲನೆ ನನ್ನ ಮನೆಗೈ |
 ತಂದನೆಂಬುಲ್ಲಾಸದಿಂ ಸಖ |
 ರಿಂದೆ ತಳ್ತಾಗಮಿಸಿದನು ದೇಶಾಯಿ ತನ್ನೂರ್ಗೇ ||೭||

ಊರ ಸನಿಹಕೆ ಬಂದೊಡನೆ ತ |
 ನ್ನೂರವರು ರುಭವಾದ್ಯಮುಖ್ಯದ |
 ಭೂರಿ ವೈಭವದಿಂದಿರೊಂಡೊಲಿದು ಕರೆದೊಯ್ಯೇ ||
 ಸೇರಿ ನಿಜಮಂದಿರವನಾತ್ಮೋ |
 ದ್ಧಾರಪರಶಿವಯೋಗಿಯಂ ವರ |
 ವೀರಶೈವರಿಸಿಂತು ಸೇವೆಯ ಗೈಸತೊಡಗಿದನು ||೮||

ಪರಿಮಳೋದಕ ಮಜ್ಜನವನಾ
 ಗುರುವಿಗಾಗಿಸಿ ದಿವ್ಯಸೀತಾಂ |
 ಬರವನುಡಿಸುತೆ ಹಾವುಗೆಯನಳವಡಿಸಿ ಪಾದಕ್ಕೆ ||
 ಕರವ ಸಿಡಿದೀಶಾರ್ಚನೆಯ ಮಂ |
 ದಿರಕೆ ಬಿಜಯಂಗೈಸಿ ನಿರ್ಮಳ |
 ತರ ಸುಸೀರದೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ತಚ್ಚರಣಮಂ ತೊಳೆದು ||೯||

ಪರಿಮಳಿತ ಕುಸುಮಾದಿ ಪೂಜಾ |
 ಪರಿಕರವ ಸರಿಗೊಳಿಸಿ ತದ್ಗುರು |
 ವರನ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಪರಶಿವಭಕ್ತ ಸಂಕುಲವು ||
 ಕರವ ಮುಗಿದತಿಭಕ್ತಿಯಿಂ ನಿಂ |
 ದಿರೆ ಕೃವಾದೃಷ್ಟಿಯೊಳು ಸರ್ವರ |
 ನಿರಿಕಿಸುತೆ ತೊಡಗಿದನು ಯೋಗಿಯು ಲಿಂಗಪೂಜೆಯೊಳು ||೧೦||

ಲಿಂಗಪೂಜೆಯನೆಸಗುತ್ತಾ ಶಿವ |
 ಲಿಂಗದೇವನನೊಲವಿಸಿಂದಾ |
 ಲಿಂಗಿಸಿರೆ ನಿಜದೃಷ್ಟಿಮನಗಳ್ ಯೋಗಿಪುಂಗವನಾ ||
 ಮಂಗಳಾಕರಮೂರ್ತಿ ನೋವ್ವರ |
 ಕಂಗಳಾಲಯದೊಳ್ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ |
 ತುಂಗಮೂರ್ತಿಯ ಮಾಳ್ವೆಯಿಂ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿರೆ ಬಳಿಕೇ ||೧೧||

ಅಗಲಿಸದೆ ಲಿಂಗಮೊಳು ದಿಟ್ಟಿಯ |
 ಹಗಲಗಲಮೊಳು ತಾನು ಜಾನದ |
 ಸೊಗದ ಕಡಲೊಳು ಮುಳುಗಿಬಿಟ್ಟನು ಬಾಲಶಿವಯೋಗೀ ||
 ಮುಗಿದ ಕೈಗಳೊಳ್ಳೊರಾತನ |
 ಒಗೆಯ ಕಂಡಚ್ಚರಿಗೊಳುತ್ತಿರೆ |
 ಹಗಲು ಪ್ರೋದುದು ಸಂಜೆ ಬಂದುದು ಮುಗಿಯದಾ ಪೂಜೇ ||೧೨||

ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಮಾಡಿಟ್ಟ ವಾಕಗ |
 ಇಲ್ಲಿ ಮನವೆಳಸುತ್ತಿರೆ ಶಿವನುಖ |
 ದಲ್ಲಿ ಪರವಶನಾಗಿರುವ ತದ್ರೋಗಿವಲ್ಲಭಗೇ ||
 ಮೆಲ್ಲನೆಚ್ಚರನಾಗೆ ಬಳಿಕೆ ನ |
 ಮುಲ್ಲಸಿತಮನರಾಗಿ ಭಕ್ತರು |
 ನಿಲ್ಲದರ್ಚಿಸಿ ತಚ್ಚರಣವನು ತೀರ್ಥವನು ಪಡೆದು ||೧೩||

ಮಾಡಿದಾ ಮೃಷ್ಣಾನ್ನಗಳನೆಡೆ |
 ಮಾಡಿ ಗುರುವಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿಸಿ |
 ನಾಡೆ ಭಕ್ತರು ತತ್ಪ್ರಸಾದದೆ ತಣಿಯಲಾ ಬಳಿಕೇ ||
 ಕೂಡಿ ನಿಜಪರಿವಾರದವರೊಡ |
 ನಾಡಲೇಂ ಯೋಗಿಪ್ರಸಾದವ |
 ಕೂಡಿದೊಲವಿಂ ಕೊಂಡು ದೇಶಾಯಿಯು ಕಳೆದನಘವಾ ||೧೪||

ಬಳಿಕೆ ತದ್ಗುರುಮೂರ್ತಿ ತಾನ |
 ಸ್ವಲಿತವಾಣಿಯೊಳೊರೆದ ಪುಣ್ಯದ |
 ನೆಲೆಯೆನಿಸಿದಾ ಧರ್ಮತತ್ವವ ತಿಳಿದು ಧನ್ಯತೆಯಾ ||
 ತಳಿದು ದೇಶಾಯಿಯು ತದೀಯೋ |
 ಜ್ವಲ ಪದಾಂಬುಜಕೆರಗುತ್ತನು |
 ನಲವಿನಿಂ ಭೂಧನಕನಕವನ್ಮಾದಿ ದಾನವನು ||೧೫||

ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟವನೊಂದು ತನ್ನ |
 ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೆಯಾ ಸಮಯದೊಳೆ |
 ಕೊಟ್ಟು ತದ್ಗ್ರಾಮದ ಮಹೇಶ್ವರವರ್ಗಕಾ ಗುರುವು ||
 ಕೊಟ್ಟುನಿಷ್ಕವನೀವ ಪರಕೆಯ |
 ನೆಟ್ಟನಾ ದೇಶಾಯಿಗಂ ಬಗೆ |
 ಗೊಟ್ಟು ಭಜಿಸಖಿಳರ್ಗಮಾತನ ವಿರತಿಯೊಂ ಘನವೋ ||೧೬||

ಬಾಲಯೋಗಿಯೊಳರ್ಪ ವಿರತಿಯ |
 ಲೀಲೆಗಾ ದೇಶಾಯಿಯುಂ ಜನ
 ಜಾಲ ಮಚ್ಚರಿಯೊಂದೆ ಬಳಿಕಾ ಮಹಿತಮೂರ್ತಿಯನು ||
 ವಾಲಿಕೆಯೊಳುರೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಸುವಿ |
 ಶಾಲದಾ ಗ್ರಾಮದ ಮಠಕೆ ಭ |
 ಕ್ತಾಳಿ ಕರೆತಂದುದು ಸುನಾದ್ಯಾದಿಗಳ ಸಂಭ್ರಮದೇ ||೧೭||

ಗ್ರಾಮದಾ ಮಠದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತ |
 ಸ್ತೋಮವನುದಿನದಲ್ಲಿ ಸಲೆ ನಿ |
 ಸ್ತೋಮ ಮಹಿಮನ ಗುರುವರನ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಗೈಸಿ ||
 ಕಾಮಿತಾರ್ಥವನೀವ ತತ್ವದ |
 ತಾಮರಸವಂ ಪೂಜಿಸುತ್ತಂ |
 ಪ್ರೇಮದಿಂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ತತ್ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದಗಳಾ ||೧೮||

ಭಕ್ತಿಯಿಂದಾಲಿಸುತಲಾ ಸುವಿ |
 ರಕ್ತಮೂರ್ತಿಯು ನಡೆಸುತಿರುವಾ |
 ಭುಕ್ತಿ ಮುಕ್ತಿದ ಧರ್ಮತತ್ವದ ಬೋಧೆಯನು ಸತತಂ ||
 ತ್ಯಕ್ತವಿಷಯಭ್ರಮರೆನಿಸುತಾ |
 ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರು ಧರ್ಮಮಾರ್ಗಾ |
 ಸಕ್ತರಾದರು ಕೆಲದಿನಕ್ಕಾಬಳಿಕದೊಂದಿರುಳೊಳ್ ||೧೯||

ಎಲ್ಲರುಂ ಭಕ್ತರ್ಕಳಿರೆ ಮಠ |
 ದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾರ್ಚನವೆಸಗಿ ಸುಖ |
 ದಲ್ಲಿ ಪರವಶನಾಗಿರುವ ತದ್ವ್ಯೋಗಿವಲ್ಲಭನಂ ||
 ಉಲ್ಲಸಿತದಾ ಶ್ರೀಗಿರಿಯ ವರ |
 ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನಲ್ಲಿಯಿಂ ತ |
 ನ್ನಲ್ಲಿಗಾಗಮಿಸೆಂದು ಕರೆದಂತಾದುದೇನೊರೆವೇಂ ||೨೦||

ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನೀ ನುಡಿಯು ಕಿವಿ |
 ಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಸಿದೊಡನೆ ಯೋಗಿಯು |
 ಮೆಲ್ಲನರಳಿಸಿ ಕಣ್ಣಳನು ನಿರಿಕಿಸುತೆ ಸರ್ವರನು ||
 ನಿಲ್ಲದಂತಾ ಶ್ರೀಗಿರಿಯ ಶಿವ |
 ನಲ್ಲಿಗಿನ್ನಾಂ ಪೋಗುವೆನು ನಿ |
 ಮ್ನಲ್ಲಿದೊಂದಿರುಳಿರುವೆನೆಂದನು ಮುಗುಳುನಗೆಯಿಂದೇ ||೨೧||

ಆಲಿಸುತ್ತಿದನಲ್ಲಿರುವ ಭ |
 ಕ್ತಾಳಿ ತಮಗೇಂ ತಿಳಿಯದಂತಿರೆ |
 ಲೀಲೆಯಾಣ್ಣನು ನುಡಿದುದಚ್ಚರಿಗೊಂಡು ವಂದಿಸುತ್ತೇ ||
 ಪಾಲಕನೆ ಗುರುವರನೆ ಪರಮದ |
 ಯಾಳುವೇ ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟದಂತೀ |
 ಆಳುಗಳು ಸಲೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧರೆಂದೊರೆದು ||೨೨||

ಬಳಿಕಮೆಲ್ಲರು ಪರಮಮಂಗಳ |
 ನಿಳಯ ಗುರುವಿನ ಪಾದಪೂಜೆಯ |
 ನಲವಿನಿಂ ಸಲೆಗೈದು ಬಹುವಿಧ ಪತ್ರಪುಷ್ಪಗಳಿಂ ||
 ಒಲಿದು ತತ್ಪದತೀರ್ಥವೀಂಟು |
 ತ್ತಲರ್ಧಬಗೆಯಿಂ ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯಾ |
 ನಳಿಯ ಭೋಜನವಾಗಿಸಿದರಾ ಪರಮಪೂಜ್ಯಂಗೇ ||೨೩||

ಪಡೆದು ಶಿವಮೂರ್ತಿಪ್ರಸಾದವ |
 ಸಡಗರದೆ ತಾವುಂಡು ತೃಪ್ತಿಯ |
 ಪಡೆಯೆ ಸರ್ವರು ಬಳಿಕೆ ತದ್ಗುರು ನೆರೆದ ಭಕ್ತರೊಳು |
 ನುಡಿಯದೆಯೆ ತಾಂ ಮೌನಮುದ್ರೆಯ |
 ಪಡೆದು ಪವಡಿಸಿಬಿಟ್ಟನಾ ಮಠ |
 ದೆಡೆಯೊಳ್ಳೇವ್ವಡಿಸಿದರ್ ತನ್ನಯ ಮೃದುಸುತಲ್ಪದೊಳು ||೨೪||

ವಿರತಿಮೂರ್ತಿಯ ಚರ್ಮಿಯಿದ ನೆರೆ |
 ಪರಿಕಿಸಿದ ದೇಶಾಯಿ ಮೊದಲಾ |
 ಗಿರುವ ಭಕ್ತರು ಭಯದೊಳೇನೊಂದುಸಿರದಿರೆ ಬಳಕೇ ||
 ಪರಮಯೋಗಿಯು ಕನಸಿನೊಳ್ ಮೇಣ್ |
 ಗಿರಿಯ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರನು ನೆಗಹಿದ |
 ಕರದೆ ತನ್ನ ಯ ಕರೆವುದನು ಕಂಡೆಚ್ಚರವನಾಂತು | ||೨೫||

ಇಂತು ನೀಂ ಕರೆಯುತಿರೆ ನಿನ್ನೆ ಡೆ |
 ಗೆಂತು ಬರುವುದೊ ಮಾರ್ಗವಾವುದೊ |
 ನಾಂ ತಿಳಿಯನಾರೆನ್ನ ಕರೆದೊಯ್ಯುವರೊ ಪರ್ವತಕೇ ||
 ಚಿಂತೆಯಿದು ಪಿರಿದಾಯ್ತು ಮಿಗೆ ಕೃಪೆ |
 ಯಾಂತು ಭವದಂಶ್ರಿಯನು ಕಾಣುವು |
 ದಂ ತಿಳಿಸು ಗಿರಿಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನೇ ಮದೀಶ್ವರನೇ ||೨೬||

ಎಂದು ನಲ್ಪಾಸಿನೊಳೆ ಕುಳಿತಾ :
 ಕಂದುಗೊರಲನ ಬೇಡಿ ಮಠದಾ |
 ಮುಂದಿರುವ ಪಥದಲ್ಲಿ ನಲವಿಂ ಕಂಬಿಯಯ್ಯಗಳು ||
 ತಂದೆ ಗಿರಿಮಲ್ಲಯ್ಯ ಜಯ ಜಯ |
 ವೆಂದು ಜಯಘೋಷವನೆಸಗುತ್ತೆ |
 ತಂದರಾಗಳೆ ಕಾಕತಾಳನ್ಯಾಯಭಂಗಿಯೊಳು ||೨೭||

ಕಿವಿಯುಗಳು ಜಯಘೋಷವಾಗಳೆ |
 ಶಿವಮನನು ಗುರುಸುತನು ಬಳಿಯೊಳು |
 ಪನಡಿಸಿದವರ್ಗೆಚ್ಚರಾಗದ ತೆರದೊಳ್ಳೈತಂದು ||
 ತವಕಗೊಂಡಯ್ಯಗಳ ಕೇಳ್ದರಿ |
 ದವರೊಡನೆ ತೆರಳಿದನು ನಲವಿಂ |
 ಭುವನವಿದಿತ ತ್ರಿಗಿರಿಗೆ ತಾಂ ಸುಪ್ರಭಾತದೊಳು ||೨೮||

ತಿಳಿದಿದನು ದೇಶಾಯಿ ಮತ್ತಿ |
 ನ್ನುಳಿದವರು ಗುರು ಪೋದಮಾರ್ಗದೆ |
 ತಳುವದೈತಂದಡಿಗೆರಗಿ ಭಯಭಕ್ತಿಭಾವಗಳಿಂ ||
 ಪಲವುಬಗೆಯಿಂ ನಿಲಿಸಲೊಪ್ಪದೆ |
 ಯಲಳು ಮಹಿಮದ ಮೂರ್ತಿ ನಡೆದನು |
 ಬಳಸಿರುವ ಯಾತ್ರಾರ್ಥಿಗಳನೊಡಗೊಂಡು ಪರ್ವತಕೇ ||೨೯||

ಬಂದು ಬಂಡಿಯ ಕಳುಹಿ ಕರೆಯಿಸಿ |
 ತಂದೆ ತಾಯ್ಗಳ ಮುಂದೆ ನಡೆದುದ |
 ನೊಂದನುಳಿಯದೆ ವೇಳಲಾ ದೇಶಾಯಿ ಪಡೆದವರು ||
 ನಂದನನ ಕರೆಯಲ್ಕೆ ಬಂಡಿಯೊ |
 ಳಂದು ಜನದಿಂ ಬರುತೆ ಕೇಳಲು |
 ಮುಂದೆ ಪೋವನು ನಿಮ್ಮ ಸುತನೆಂದೊರೆಯೆ ಯಾತ್ರಿಕರು ||೩೦||

ಅರಿಯಲಿದನಾ ತಂದೆ ತಾಯ್ಗಳು |
 ಭರದೊಳ್ಳೆತಂದಿಲ್ಲಿಗೆನ್ನಯ |
 ಗಿರಿಯ ಪಯಣವ ಬಡಿಸದಿರಂದರಿದು ಗುರುಸುತನು ||
 ತೊರೆದು ಕಂಬಿಯವರ ಜೊತೆಯನೇ |
 ತ್ವರಿತಗಮನದ ಯಾತ್ರಿಕರ್ಕಳ |
 ನಿರದೆ ಕೂಡುವೆನೆಂದು ಹೊರಟನು ವಾಯುಗತಿಯಿಂದೇ ||೩೧||

ಕೆಲರ ಮಧ್ಯದೆ ಮಿಂಚಿನಂದದೆ |
 ಹೊಳೆದು ಮರೆಯಾಗುತ್ತೆ ತತ್ಪಥ |
 ವುಳಿದು ವಿಸಿನದೆ ನಡೆಸು ಬೇರೊಂದೂರ ದಾರಿಯಮು ||
 ಕೆಲದೊಳೆರೆ ಕಂಡಾ ಸರಣಿಗೊಂ |
 ಡಲಳು ಮುದದಿಂ ಬರೆ ಪಠದೆ ಶಿವ |
 ನಿಳಯಮಿರಲದರಲ್ಲಿ ಕುಳಿತನು ದಣಿದು ಗುರುಸುತನು ||೩೨||

ಪಡೆದವರು ತತ್ಪಥವಿಡಿದು ತಾಂ |
 ಕಡು ಭರದೊಳೊಡಿಸುತೆ ಬಂಡಿಯ |
 ನಡೆಸು ಪೋಗುವ ಯಾತ್ರಿಕರ ಕೇಳುತ್ತೆ ಗಮಿಸಿದೊಡಂ ||
 ಪಡೆದುದಿಲ್ಲವು ಮಗನನಾ ಸುತ |
 ನಡವಿಯನೆ ಹಿಡಿದನ್ಯಮಾರ್ಗದೆ |
 ನಡೆದುಬಂದೀಶ್ವರನಿಳಯನನು ಸೇರಿರುವನಲ್ಲೇಂ ||೩೩||

ಬಂದು ಬಹುದೂರದ ಪಥವ ನಿಜ |
 ನಂದನನ ಕಾಣದಿರೆ ಬಂಡಿಯ |
 ನಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಳಿದು ನೆಲಕೊರಗುತ್ತೆ ಶರಭಾಂಬೇ ||
 ಮಂದಭಾಗ್ಯರ ಬಟ್ಟು ಪೋದೆಯ |
 ಸುಂದರನೆ ಸುಕುಮಾರನೇ ಗುಣ |
 ಮಂದಿರನೆ ನೀನೆಂದಳಲ್ಲಳು ನಾಂದು ಕಣ್ಣೀರಿಂ ||೩೪||

ಇಷ್ಟಲಿಂಗವೆ ಬೇಡಿದೊಡನೆಯೆ |
 ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲದಿನವಿಟ್ಟು ನಮ್ಮೊಳು |
 ಬಟ್ಟಬಯಲಾಗಿಸಿದೆಯಾ ಮಗುಮಾಣಿಕವನೀಗಾ ||
 ಕೊಟ್ಟದ್ದೇತಕೆ ಮಾಯವಾಗಿಸಿ |
 ಬಿಟ್ಟದ್ದೇತಕೆ ನಮ್ಮನಳಲಿಸ |
 ಲಿಷ್ಟನಾದುದೆ ಮಾಡಿರುವ ತಪ್ಪಾವುದೈ ಶಿವನೇ ||೩೫||

ಎಳೆತನದೆ ಶಿವಯೋಗಿಸಿದಿಯೆ |
 ಗಳಿಸಿದಣುಗನ ದರ್ಶನದೆ ನೀ |
 ಮಗಳತೆಯನು ನಾವೊಂದುತಿರ್ದುದ ಸಹಿಸದೆಯೆ ನೀನು ||
 ನಿಲಿಸದೆಯೆ ಮಠದಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟ |
 ಕೈಳೆದುಕೊಂಡೇ ಪೋದೆಯಾ ಗಿರಿ |
 ನಿಳಯನೇ ಶಂಕರನೆ ಎಂದೆದೆ ಬಡಿದುಕೊಳೆ ಸತಿಯು ||೩೬||

ನೋಡಿ ಕಾಂತೆಯ ದುಃಖದೇಳೆಯೆ |
 ಮಾಡುವಾತ್ಮವ್ಯಥೆಯನಣಗಿಸಿ |
 ಕೂಡಿ ಧೈರ್ಯಮೊರಸಿಕೊಳ್ಳುತೆ ಕಂಬನಿಯ ಮರೆಯೊಳ್ ||
 ಕಾಡಮಧ್ಯಮೊಳತ್ತು ಫಲವೇಂ |
 ಬೇಡ ದುಃಖವು ನನ್ನ ಮಾತಿಗೆ |
 ನೀಡು ಕಿವಿಯಿಂದಿಂತೊರೆದನಾ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನು ||೩೭||

ಮಂಗಳಾಂಗಿಯೆ ಮಗನೊಳಾ ಲಿಂ |
 ಗಾಂಗಯೋಗದ ಶಕ್ತಿಯೊಡನೆಯೆ |
 ಹಿಂಗದಂತಿರೆ ಬಳೆಯುತಿರ್ಪುದು ವಿರತಿಭಾವನಮು ||
 ಇಂಗಿತವ ಕೇಳಾ ಸುತಗೆ ಜನ |
 ಸಂಗವೇ ನಾಕೆನಿಸಿ ಹೊರಟನು |
 ತುಂಗತರ ಗಿರಿಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಲಿಂಗದರ್ಶನಕೇ ||೩೮||

ಮಗನು ಪೋದಂತಿನ್ನು ತದ್ಯಾ |
 ತ್ರಿಗೆ ತೆರಳೊಡಮಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿ |
 ಪರ್ಗಣಿತದ ಜನದಲ್ಲಿ ತನುಜನನರಸಲಸದಳವು ||
 ಜಗದ ಜೀವಿಗಳಾಗುಹೋಗುಗ |
 ಳಗಜೆಯಾಣ್ಣನ ಕೈಯೊಳಿರ್ಪವು |
 ಮಗನ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವಾತನು ವಹಿಸದಿರನತ್ತೀಂ ||೩೯||

ಬಿಡು ಸುತನ ದುಃಖವನು ಪೋಗುವ |
 ನಡೆ ಮಠಕೆ ಸುಖದಿಂದೆ ಯಾತ್ರೆಯ |
 ನಡೆ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡೈತರುವನೆಮ್ಮಡಿಗೆ ತನುಭವನು ||
 ಮೃಡಸಮನು ಸಾಮಾನ್ಯನಲ್ಲವು |
 ಪೊಡವಿಯೊಳ್ ನೀಂ ಧನ್ಯಳಾತನ |
 ಪಡೆದ ಕತದಿಂದೆಂದುಮಿನ್ನೀ ತೆರದಬೋಧೆಯೊಳು ||೪೦||

ಕಳೆದು ಶರಭಾಂಬಿಕೆಯ ದುಃಖವ |
 ನಿಳುಹಿ ಸುತರಕ್ಷಣೆಯ ಭಾರವ
 ಮಲರಹಿತ ಮನದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನೊಳ್ ||
 ಕಳಕಳವನುಳಿದೂರ್ಗ ತನ್ನಯ |
 ಲಲನೆಯೊಡನೈತಂದು ನಿಜಮಠ |
 ದೊಳಪೋಗುತ್ತಿರಲೂರವರು ಬಳಸಿದರು ತದ್ಗುರುವಾ | ||೪೧||

ಉಕ್ಕಿ ಬರುತಿರೆ ಕಣ್ಣೊಳುದಕವು ||
 ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡುದು ಕಂಠದೊಳೆ ತಾಂ |
 ಸಿಕ್ಕುದಿಲ್ಲವು ಪುತ್ರನೆಂಬುಕ್ಕಿಯದು ತದ್ಗುರುಗೇ ||
 ಅಕ್ಕರೆಯ ಶಿವಮೂರ್ತಿ ನಿಮ್ಮದೆ |
 ಗಿಕ್ಕಿ ಕಿಚ್ಚನು ಪ್ರೋದನೆನುತಂ |
 ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಳತೊಡಗಿದರು ಕೆಲವೃದ್ಧವನಿತಿಯರು ||೪೨||

ವೃದ್ಧಿಯರ'ರೋದನವು ಚಿಂತಾ |
 ಒದ್ದ ಶರಭಾಂಬಿಕೆಯ ದುಃಖವ |
 ವೃದ್ಧಿಗೈದೊಡನಾ ಜನನಿ ಮೈಮರೆದು ನೆಲೆನುರುಳೇ ||
 ಇದ್ದ ಭಕ್ತೆಯರೆಲ್ಲರುಂ ತಾ |
 ವೆದ್ದು ಬಂದುಪಚರಿಸಿ ಮೂರ್ಛೆಯಿ
 ನೆದ್ದು ಮತ್ತಂ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಂತಾಗಿಸಲು ಬಳಿಕೇ ||೪೩||

ಭಾಗ್ಯಹೀನಳ ಮಠದೊಳಾ ಸೌ |
 ಭಾಗ್ಯಮೂರ್ತಿಯು ನಿಲ್ಲನೇಂ ಮುನಿ |
 ಭೋಗ್ಯದಾ ಶ್ರೀಶೈಲ ವಿನಿನದೊಳಿರಲು ತೆರಳಿದನು ||
 ಯೋಗ್ಯರಲ್ಲವು ನಾವು ಬಹು ನಿ |
 ಭಾಗ್ಯರಾ ಸತ್ತುತ್ತದರ್ಶನ |
 ಭಾಗ್ಯಕೆಂದತಿದುಃಖದಿಂ ಹಲುಬಿದಳು ಶರಭಾಂಬೇ ||೪೪||

ಕಾಮಹರ ಶಂಕರನೆ ನಮ್ಮಾ |
 ಗ್ರಾಮಮಂ ಪಾವನಮನೆಸಗಲ್ |
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಿ ಮಠದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದನೆಂದು ನಂಬಿರಲು ||
 ಸ್ವಾಮಿಯೊ ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಭಕ್ತ |
 ಸ್ತೋಮಮಂ ಕಡಿಗಣಿಸಿ ತೆರಳಿದ |
 ನಾಮಹಿತಗಿರಿಗೊಂದು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿರೆ ನೆರೆದವರು ||೪೫||

ಅಲ್ಲಿರುವರೊಳ್ ಕೆಲರು ಭಕ್ತರು |
 ನಿಲ್ಲದೆಯೆ ಯಾತ್ರೆಗೆ ತೆರಳಿ ಗಿರಿ |
 ಯಲ್ಲಿ ಗುರುಮೂರ್ತಿಯನರಸಿ ಕರೆತರುವೆವೆಂದುಸುರಿ ||
 ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಿತ್ತುದಿಂ ತಾ |
 ವೆಲ್ಲರಾ ದುಃಖಾತಿರೇಕನ |
 ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಪರ್ವತದ ಪಯಣಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದರು ||೪೬||

ಅನರೊಡನೆ ಪ್ರೋಗುವೆವು ನಾವುಂ |
 ಕುವರನನು ಹುಡುಕಲ್ಕಿಸುತ್ತಾರೆ |
 ತನಕಗೊಳೆ ಪಡೆದವರು ದೂರದ ಕಷ್ಟಯಾತ್ರೆಯದು ||
 ಸುವಿದಿತಂ ಸರ್ವರಿಗನುತ್ತೊರೆ |
 ದವರನೆಂತೋ ಸಂತವಿಸಿ ಪಯ |
 ಣವನೆಸಗಿದರು ಕೆಲರು ಭಕ್ತರು ನಮಿಸಿ ಗುರುಗಳ್ಳೇ ||೪೭||

ಇತ್ತಲಾ ಶಿವನಿಳಯದೊಳ್ ಕೆಲ |
 ಹೊತ್ತು ದಣುವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳತೆ ತಾಂ |
 ಮತ್ತೆ ಪಯಣವನೆಸಗುತ್ತಿರೆ ತದ್ಬಾಲಶಿವಯೋಗೀ ||
 ಮೃತ್ಯುಹರಸದ್ಭಕ್ತರಮಳಿನ |
 ಚಿತ್ತಪತಿಪತ್ನಿಗಳು ಕಂಟಲಿ |
 ಯೆತ್ತಿನೊಡನಾ ಪಧಕೆ ಬರುತಂ ಕಂಡರಾ ಗುರುವಾ ||೪೮||

ಚಂಡಿಕಾಧವತೇಜವಾಕ್ಯತಿ |
 ಗೊಂಡಮಾಳ್ಳೆಯೊಳಿರ್ಪ ಗುಣಮಣಿ |
 ಮಂಡನನ ಕಂಡೊಡನೆ ಭಕ್ತಸುದಂಪತಿಗಳವರು ||
 ಮಂಡಿಯಿಡುತ್ತಾತನ ಪದಾಬ್ಜಕೆ |
 ಕಂಡಿವಿಲ್ಲಿಯೆ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ಭೂ |
 ಮಂಡಲಸ್ತುತನಾದ ಪರ್ವತಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನಾ ||೪೯||

ಎಂದು ಪೊಗಳುತ್ತಾವ ನೆಲೆಯಿಂ |
 ಬಂದಿರೋರ್ವರೆ ಸ್ತೋಪದಾವೆಡೆ |
 ಗಿಂದು ನೀವೀ ಚಿಕ್ಕಹರೆಯದೆ ಪೇಳ್ವುದೆಮಗೆಂದು ||
 ಮುಂದು ನಿಂದವರೆರೆಯೆ ಕಿರುನಗೆ |
 ಯಂದೆ ನಾಂ ಶ್ರೀಶೈಲಯಾತ್ರೆಗೆ |
 ಬಂದೆನೋರ್ವನೆ ಪೋಗುವೆನು ನಿನ್ನೆಲ್ಲಿ ಪೋಗುವುದು ||೫೦||

ಎಂದು ತದ್ಗುರುಸುತನು ಕೇಳಲು |
 ಮಂದಹಾಸದೊಳವರು ನಾವುಂ |
 ಬಂದಿರುವೆವಾ ಯಾತ್ರೆಗಾಗಿಯೆ ನಮ್ಮೊಡನೆ ನೀನು ||
 ಬಂದು ಬಿಡು ಕರೆದೊಯ್ಯೆವೆಸುಗಾ |
 ನಂದನಾದುದು ಗಿರಿಯ ಪಯಣದೊ |
 ಳೆಂದು ಮಾಹೇಶ್ವರವಟುವು ನೀಂ ದೊರೆತಕಾರಣದೇ ||೫೧||

ಇಂತೊರೆದುದನು ಕೇಳಿ ಪಯಣದ |
 ಚಿಂತೆ ಪ್ರೊದುದು ಮಾನಸಕೃತಿ |
 ಶಾಂತಿಯಾದುದು ಕರುಣದಿಂ ಗಿರಿಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನು ||
 ಇಂತು ಭಕ್ತರ ನಿಮ್ಮಗಳ ಜೊತೆ |
 ಯಂ ತಳುವದಾಗಿಸಿದನೆಂದೊರೆ |
 ದೆಂತೊ ಸಮುದ್ರವಾಗಿಸಿದನವರಲ್ಲಿ ತದ್ಗುರುವು ||೫೨||

ಬಳಿಕೆ ಶುಭದಂಪತಿಗಳಾ ನಿ |
 ಮಗಳ ಮಹೇಶ್ವರಬಾಲಕನ ಕಡು |
 ನಲವಿನಿಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ವೃಷಭನ ಬೆನ್ನೆ ಪೀಠದೊಳು ||
 ಕೆಲಬಲದೆ ತಾವಿದು ಪಯಣವ |
 ಬಳೆಯಿಸಿದರಾ ಮೂರ್ತಿಯೊರೆಯುವ |
 ಮಲರಹಿತಶಿವಲೀಲೆಗಳನಾಲಿಸುತೆ ಪರ್ವತಕೇ ||೫೩||

|| ಮುಗಿದುದು || ಒಟ್ಟು ಪದಗಳು ||೨೦೦||

ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ :- ಗಿರಿಯ ಪಯಣದ ನಡುವೆ ಹಂಪಿಗೆ ।

ತೆರಳುತಂ ಭಕ್ತರ್ಕಳೊಡನಾ ।

ಗುರುಸುತನು ಪಂಪಾಪತಿಯ ದರ್ಶನವನೆಸಗಿದನು ॥

ಎತ್ತನೆರಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ಮಹಿ ।

ಮೋತ್ತಮನ ಪಾರ್ಶ್ವದೊಳು ಭಕ್ತರು ।

ಭೃತ್ಯತೆಯನೊಡಗೊಂಡು ತದ್ವಿಲಸಿತ ಮುಖಾಂಬುಜದಿಂ ॥

ಬಿತ್ತರದ ಶಿವಚರಿತೆಗಳ ಕೇ ।

ಳುತ್ತೆ ಬಹುದೂರದ ಪಥವ ಕಳೆ ।

ವುತ್ತೆ ಬೇಸರವಿನಿತುಮಿಲ್ಲದೆ ಬರುತೆ ನಲವಿನೊಳು

॥೧॥

ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ನಿಲಿಸಿ ಪಯಣವ ।

ನುಲ್ಲಸಿತ ಮುಖರಾಗಿ ತದ್ಗುರು ।

ವಲ್ಲಭಗೆ ಮಜ್ಜನ ಸಮರ್ಚನಭೋಜನಾದಿಗಳೊಳ್ ॥

ಇಲ್ಲಿನಿಸಿ ಕೊರತೆಯನು ಮಾರ್ಗದ ।

ಪಳಿ ಪುರಗಳ ದಾಂಟೆ ಬಂದರು ।

ಸಲ್ಲಲಿತ ಪಂಪಾಮಹಾಕ್ಷೇತ್ರದ ಸಮಾಸಕ್ಕೇ

॥೨॥

ಗುರುವೆ ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರವಿಲ್ಲಿಯೆ ।

ಕಿರಿದು ದೂರದೊಳಿಪ್ಪದಲ್ಲಿಗೆ ।

ತೆರಳ್ಳು ಪಂಪಾಪತಿಯ ದರ್ಶನವೆಸಗಿ ಮುಂದಕ್ಕೇ ॥

ವೊರಮಡಲು ನಿಮಗಿಷ್ಟವೇನೆಂ ।

ದೆರೆಯೆ ಹಿಗ್ಗುತೆ ಯೋಗಿ ಪಂಪಾ ।

ಪುರದರಸನಂ ನೋಡುವಲ್ಲಿಯು ನನಗೆ ಘನವೆನಲು

॥೩॥

ನಲವಿನಿಂದದಕೊಪ್ಪಿ ಸತಿಪತಿ ।

ಗಳು ಮಹೇಶ್ವರ ಮೂರ್ತಿಯೊಡನಾ ।

ಗಳೆ ತೆರಳ್ಳರು ಹಂಪೆಯಾಳ್ದನ ದರ್ಶನಕೆ ಪಥದೇ ॥

ಕೆಲಬಲದೆ ಕಂಗೊಳಿಪ ಕಳಮದ ।

ಹೊಲಗಳನು ಕಬ್ಬುಗಳ ಬೆಳೆಯನು ।

ತಳಿರಿಡಿದ ಮಾವುಗಳ ಪೂದೋಟಗಳ ಪರಿಕಿಸುತೇ

॥೪॥

ಕ್ಷೇತ್ರದಧಿನಾಯಕನ ಶೌರ್ಯದ |
 ಪುತ್ರನಮಳ ಚರಿತ್ರನುನ್ನತ |
 ಗಾತ್ರನೆನಿಸಿದ ವೀರಭದ್ರಂ ಕ್ಷೇತ್ರದಾದಿಯೊಳೇ ||
 ಯಾತ್ರಕರಿಗೊಲಿದೀಯೆ ತನ್ನ ಪ |
 ವಿತ್ರದರ್ಶನಮಂ ತದಂಘ್ರಿ |
 ಸ್ತೋತ್ರಮಂ ಮಾಡಿದರು ಭಕ್ತರು ನೋಡುತಿರೆ ಗುರುವು ||೫||

ಅವರು ಬರುತಂ ತುಂಗಭದ್ರೆಯ |
 ಸವಿಯುದಕದಿಂ ತಳ್ಳು ಬಳಿಯೊಳೆ |
 ಪ್ರವಹಿಸುವ ಪರಿಕಾಲ ವಾರಿಯ ವೇಗಮಂ ಕಂಡು ||
 ತನೆಪಡೆಯುತಚ್ಚರಿಯನದನೀಂ |
 ಟುವ ಬಯಕೆ ಸಮನಿಸಿಮೊಡಂ ನೀಜ |
 ಶಿವಸಮರ್ಚನವಾಗದುದರಿಂ ಕುಡಿಯದೆಯೆ ತೆರಳ್ಳು ||೬||

ಬಡವಿಯೋರ್ವಳಿಗಿತ್ತು ಬಯಕೆಯ |
 ಕಡುನಿಡಿದನೊಳಕೊಂಡ ಲಿಂಗವು |
 ಬಡವಿಲಿಂಗಮೆನಿಪ್ಪ ವೆಸರಿಂದೆನಯಲದನಲ್ಲಿ ||
 ನಡೆ ನೀರಿಸ್ಸಸುತಲ್ಲಿಯೇ ಮೇಣ್ |
 ಪಡೆದರಚ್ಚರಿಯಂ ನೀರಿಕ್ಷಿಸಿ |
 ಕಡು ಭಯಂಕರಮಗ್ಗರೂಪ ನೃಸಿಂಹಮೂರ್ತಿಯನು ||೭||

ಮುಂದೆ ಪೋಗುತ ದೀರ್ಘಕಾಯವ |
 ನೊಂದಿ ಬೃಹದಾಕೃತಿಯೊಳಚ್ಚರಿ |
 ಯೊಂದಿಸಿದ ಕರಿಮುಖನ ಸಾಸುವೆಕಾಳಗಣಪತಿ ತಾಂ ||
 ಎಂದು ವೆಸರಂ ಪಡೆದುದನು ತಿಳಿ |
 ದಂದು ನಗೆಗಡಲಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತೆ |
 ನಿಂದು ತದ್ವರ್ಶನವಗೈದರು ದಂಪತಿಗಳವರು ||೮||

ರಾಮಣೀಯಕಮಾಗಿ ಬಳಿಯೊಳೆ |
 ಹೇಮಕೂಟಮದೊಪ್ಪೆ ತಮ್ಮ |
 ನ್ವಾಮಿಯೊಡನಾ ಭಕ್ತರಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲು ತದ್ಗರಿಯೊಳ್ ||
 ಸೋಮಧರಪೂಜೆಯೊಳು ಭಕ್ತ |
 ಸ್ತೋಮವೆಸೆದಿರಲಲ್ಲಿ ಪೂಜಾ |
 ಪ್ರೇಮವೇಕಿಂತವರಿಗೆಂದಾ ಗುರುಸುತನು ಕೇಳೇ ||೯||

ಗಿರಿವರಾತ್ಮಜೆ ತನ್ನ ನೈಸಲೆ |
 ವರಿಸಲೆಂದತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದುಪ |
 ಚರಿಸುತಿರೆ ನಿಜರೂಪಮಿಮಳಧ್ಯಾನಪರನಾಗಿ ||
 ಪರಶಿವನು ಪೂರ್ವದೊಳು ತಾಂ ಸು |
 ಸ್ಥಿರಸಮಾಧಿಯೊಳಿದುರ್ದಿ ಭೂ |
 ಧರದೊಳದರಿದಿದು ಪವಿತ್ರಸ್ಥಾನಮೆಂದರಿದು ||೧೦||

ಇಲ್ಲಿ ಯಾತ್ರಿಕರಾಗಿ ಬಂದವ |
 ರೆಲ್ಲರುಂ ಶಿವಪೂಜೆಗೈಯುವ |
 ರಲ್ಲವೇನಿದನರಿದೊಡಂ ನೀನೆನ್ನ ಮುಖದಿಂದೇ ||
 ಸೊಲ್ಲಿಸಲು ಮನವಾಯ್ತೆ ನಿನಗೆಂ |
 ದುಲ್ಲಸಿತ ವದನದೊಳು ಸರ್ವನ |
 ಬಲ್ಲಯೋಗಿಗೆ ಭಕ್ತನೊರೆಯಲು ಕೇಳಿ ಕಿರುನಗೆಯಿಂ ||೧೧||

ಜ್ಞಾಪಕಮದಾಯ್ತೀಗಳಗಜಾ |
 ತಾಪತಿಯು ತಪಮಿದರ್ ತಾಣಮಿ |
 ದಾ ಪುರಾತನ ಕವಿಯು ಹರಿಹರನೊರೆದಿರುವನಿದನು ||
 ಈ ಪವಿತ್ರಸ್ಥಾನದೊಳೆ ನ |
 ಮ್ಮಾಪರಾತ್ಪರ ಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯ |
 ನೇ ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯೊಳು ಪೂಜಿಸವೇಳ್ಕುಮೆನೆ ಬಳಿಕೇ ||೧೨||

ಹೇಮಕೂಟದ ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿಯೆ |
 ಭೂಮಹಿತ ಪಂಪಾಧವನ ತ |
 ದ್ವೋಮಚುಂಬಿತಗೋಪುರಾಸ್ಥಿತ ನಿಲಯಮುರೆ ಸೆಳೆಯೇ ||
 ಕಾಮಿತಾರ್ಥಪ್ರದನ ಶಿವನ |
 ಪ್ರೇಮಮಯದರ್ಶನಕೆ ತಾಂ ನಿ |
 ಸ್ತೀಮಭಕ್ತಿಯೊಳವರು ಮೂವರು ಬಂದರವಸರದೇ ||೧೩||

ಶ್ರೀವಿರೂಪಾಕ್ಷನ ಜಗತ್ತಿನ |
 ಜೀವಿಗಳೊಳೆಡೆವಿಡದೆಯರ್ಪನ |
 ಭೂವಿನುತಚರಿತನ ಪರಾತ್ಪರ ಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯನು ||
 ತೀವಿದೊಲವಿಂ ನೋಡಿದೊಡನೆಯೆ |
 ತೀವೆ ಕಣ್ತನಗಳೊಳು ತನ್ಮಹಿ |
 ಮಾನಲಂಬನ ರೂಪು ಗುರುಸುತನಿಂತು ವಚಿಸಿದನು ||೧೪||

ತುಂಗಭದ್ರಾತೀರಗತಹೃದ |
ಯಂಗಮದ ಸತ್ಕೀರ್ತದೊಳು ತಿವ |
ಲಿಂಗರೂಪದೇ ನೆಲಸಿ ಬಂದವರಿಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಗಳಾ ||
ಹಿಂಗದಾಗಿಸುತಿರ್ದು ಕರುಣಾ |
ವಾಂಗಮಂ ಸಲಿ ಬೀರಿ ತನ್ನ ಪ |
ದಂಗಳನು ನಂಬಿದವರ ರಕ್ಷಿಸುವನೀ ಪ್ರಭುವು ||೧೫||

ಇಂತೊರೆದು ನಿಜಭಕ್ತರೊಡನಾ |
ಶಾಂತಮೂರ್ತಿಯು ತಾಂ ಮಹಾದ್ವಾ |
ರಾಂತರದೆ ಮೊರಮಟ್ಟು ನದಿಯಂತಿಕಕೆ ನಡೆತರಲು ||
ಶಾಂತಿಯುಕ್ತ ಸ್ನಾನಮುಖ್ಯಾ |
ನಂತಕೃತಿಯೊಳ್ ತೊಡಗಿರುವ ಜನ |
ಸಂತತಿಯನೊಳಕೊಂಡು ಬಗೆಯೆಳೆದುದು ತರಂಗಿಣಿಯು ||೧೬||

ಮಂಗಳಾಕರಿಯಾಗಿ ಬಹುಹೃದ |
ಯಂಗಮದ ನೆಲೆಯಾಗಿ ಲಸಿತತ |
ರಂಗರೋಭಿತೆಯಾಗಿ ಜಲಚರಸುಖವದನವಾಗಿ ||
ತುಂಗಮಧುರತೆಗೂಡಿರುವ ಜಿ |
ಳ್ಳಿಂಗಳಂದದ ರುಭ್ರವಾರಿಯ |
ತುಂಗಭದ್ರಾವರನದಿಯು ಸಲಿ ಕಂಗೊಳಿಸುತಿಹುದು ||೧೭||

ಹರನತೆರದಿಂ ಭುವನಭರಿತಂ |
ಹರಿಯವೋಲ್ ಪದ್ಮಾಶ್ರಯಂ ಮೇಣ್ |
ವರಿಕಿನ್ನೊಡೆ ಪರಮೇಷ್ಟಿಯಂತಿರೆ ಜಲಜಗರ್ಭಂ ತಾಂ ||
ಜರುವ ಕತದಿಂ ತುಂಗಭದ್ರೆಯು |
ವರಮಪೂಜ್ಯಮದೆನಿಸಿ ನಿರುತಂ |
ಮೆರೆಯುತಿರ್ಪುದು ತತ್ತಿಮೂರ್ತಿಗಳಂತೆ ಭೂತಲದೇ ||೧೮||

ತಡಿವಿಡಿದ ತೆಂಗುಗಳ ಬಾಳೆಗ |
ಳಡಕಿಸವಿಮಾವುಗಳ ಮಿಗೆ ಸೊಂ |
ಪಡರ್ಪ ನೇರಳೆ ವೀಳೆಗಳ ಪನಸಾದಿಗಳ ಸಿರಿಯಿಂ ||
ತಡಿಯೊಳ್ದಿಕ್ಷಿವರ ಬಗೆಯಂ |
ಬಡದೆ ನೆಳೆಯುವ ತುಂಗಭದ್ರೆಯು |
ಪೂಡವಯೊಳ್ ದಕ್ಷಿಣದ ಗಂಗೆಯದೆನಿಸಿ ಮೆರೆಯುವುದು ||೧೯||

ಹಂವೆಯಾಳ್ ನ ಮಜ್ಜನಕೆ ತಾ |
 ನಿಂಪಿನುದಕವನಿತ್ತು ತೀರದ |
 ಕಂಪಿನಲರ್ಗಳನರ್ಚನಕ್ಕೊದಗಿಸುತೆ ದಿನದಿನದೇ ||
 ಸೊಂಪಿನಿಂ ತಟಿತರುಖಗಧ್ಯನಿ |
 ಯಿಂ ಪಿರಿದು ನುತಿಗೈವ ಕತದಿಂ |
 ತಾಂ ಪರಮವಾನನತೆಯಾಂತುದು ತುಂಗಭದ್ರೆಯಿದು ||೨೦||

ನಿಂದು ನೋಡಲು ಕಣ್ಣೆ ತಣ್ಣನು |
 ತಂದು ಕೊಡುವುದು ಮುಟ್ಟೆ ಮನಕಾ |
 ನಂದವೀವುದು ಮೈದೊಳೆಯಲಳಿಯುವುದು ದುರಿತವದು ||
 ಬಂದು ನೆಲಸುವುದತಿಸವಿತ್ರತೆ |
 ಯೊಂದಿನಿತನೀಂಟಿದೊಡೆ ಹಂವೆಯ |
 ನೊಂದಿ ಹರಿಯುವ ತುಂಗಭದ್ರೆಯ ಪುಣ್ಯತನು ಜಲನುಂ ||೨೧||

ಈ ತೆರದೆ ಜಸವೆತ್ತು ಮೆರೆವ ವು |
 ನೀತ ನದಿಯೊಳ್ ಗುರುವರಗೆ ನಂ |
 ಪ್ರೀತಿಯುಂ ಮೈದೊಳದು ತಾವುಂ ಮಿಂದು ಸತಿಪತಿಗಳ್ ||
 ಪ್ಯಾತನೂದಾ ಹೇಮಕೂಟದೆ |
 ಸ್ತೂತನೂರ್ತಿಯ ಲಿಂಗಪೂಜೆಗೆ |
 ಭೂತಿರುದ್ರಾಕ್ಷಾದಿಗಳನಳವಡಿಸಲಾ ಬಳಿಕೇ ||೨೨||

ಭದ್ರನೂರ್ತಿಯು ಹೇಮಕೂಟದ |
 ಭದ್ರವೆಡೆಯೊಳ್ ಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸಿದ |
 ಭದ್ರಪೀಠದೆ ಕುಳಿತು ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಗೆ ತೊಡಗಿದನು ||
 ರುದ್ರಸನುನೆಂಬಮಿತಮೋದಸ |
 ಮುದ್ರರಾಗಿ ಸಮುಲ್ಲಸಿತ ಮುಖ |
 ಮುದ್ರೆಯಿಂದೀಕ್ಷಿಸುತೆ ಕುಳಿತರು ದಂವತಿಗಳವರು ||೨೩||

ಸ್ಫುರಿತರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳು ಕೊರಳೊಳು |
 ವರಭಸಿತವಂಗದೊಳು ದಿಟ್ಟಿಯು |
 ಕರಸರೋಜದ ಲಿಂಗದೊಳು ಶಿವಮನುವು ಜಿಹ್ವೆಯೊಳು ||
 ಕರಮನೆಯೆ ಚರಿಸದಿರೆ ಹರಣಂ |
 ಸ್ಥಿರಮನಂ ಧ್ಯಾನದೊಳು ಬೆರೆದಿರೆ |
 ಮೆರೆದನಾ ಶಿವಯೋಗಿ ಭಕ್ತರಿಗಚ್ಚರಿಯನಿತ್ತು ||೨೪||

ಏನೊರೆವೆನಾ ಕ್ಷೇತ್ರ ಪುಣ್ಯ |
 ಸ್ಥಾನಮಹಿಮೆಯನಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ |
 ಧ್ಯಾನಸುಖದಿಂ ತಳ್ತದೆನಿತೋ ವೇಳೆ ಗತಿಸಿದೊಡಂ ||
 ಧ್ಯಾನವಿಮುಖತೆಯಾದುದಿಲ್ಲಂ |
 ಮೌನಮುದ್ರೆಯ ಭಕ್ತರಚಲಿತ |
 ಮಾನಸದೇ ಪರಿಕಿಸುತೆ ಕುಳಿತರು ಮರೆಮ ಸರ್ವವನು ||೨೦||

ಭಾವಲಿಂಗಧ್ಯಾನದೊಳು ಶಿವ |
 ಜೀವರೈಕ್ಯದ ಸುಖದೇ ತಾಂ ಮಾ |
 ದೇವನೇ ಆಗೆನೆಯುವಾ ಶಿವಯೋಗಿಪುಂಗವನು ||
 ಶ್ರೀವಿರೂಪಾಕ್ಷನ ಗುಡಿಯ ಘಂ |
 ಟಾರವದೊಳೆಚ್ಚುತ್ತ ಮುಗಿಸಿದ |
 ನಾವಿಮಳ ಭಕ್ತರ್ದಳೊಡನೆ ಸುಭೋಜನಾದಿಗಳಾ ||೨೧||

ಬಳಿಕೆ ಗುಡಿಯಾವರಣದೊಳು ಕಂ |
 ಗೊಳಿಪ ಪಂಪಾಂಬಕೆಯೆ ಮೊದಲಾ |
 ದುಳಿದ ದೇವತೆಗಳ ಸುವರ್ಣನವೆಸಗುತಾ ಬಳಿಕೇ ||
 ಕೆಲಬಲದ ಸುಪವಿತ್ರದೊಡೆಗಳ |
 ಸಲೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರ್ದು ರಾತ್ರಿಯ |
 ಕಳೆದರಾ ಪಂಪಾಪತಿಯ ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳಾ ದಿನದೇ ||೨೨||

|| ಮುಗಿದುದು || ಒಟ್ಟು ಪದಗಳು ||೨೨||

॥ ಓಂ ಚಕ್ರತೀರ್ಥಮಗ್ನಭಕ್ತೋದ್ಧಾರಕಾಯನಮಃ ॥

ಆರನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ :— ಬಾಲಯೋಗಿಯು ಚಕ್ರತೀರ್ಥದೆ |

ಲೀಲೆಯೊಂದನು ತೋರಿ ಭಕ್ತರ |

ಪಾಲಿಸಿದನವರಲ್ಲಿ ಕಂಡತಿಭಕ್ತಿಭಾವನನು ||

ಮರುದಿನದ ಬೆಳಗಿನೊಳು ಪಂಪಾ |

ವರನ ದರ್ಶನವೆಸಗಿ ನದಿಗೈ |

ತರುತೆ ಪ್ರಾತರ್ವಿಧಿಯ ಮುಗಿಸಿದ ಬಳಿಕವರು ನಲವಿಂ ||

ಪರತರದ ತತ್ತ್ವೇತ್ರದಗಲದೊ |

ಳಿರುವ ದೇವಾಲಯ ಸುತೀರ್ಥೋ |

ತ್ಯರವೆ ಮೊದಲಾದೆಡೆಗಳನು ನಿರುಕಿಸಲು ತೆರಳಿದರು ||೧||

ನಿರವಧಿಯ ಗುಡಿಗೋವುರಂಗಳೊ |

ಳಿರುವ ನುಣ್ಣಲ್ಲಿನೊಳು ಕೆತ್ತಿದ |

ವರಿಸರಿಯ ಸಿಂಗರದ ವಿಗ್ರಹಗಳನು ಕೂರ್ಮಿಯೊಳು ||

ಪರಿಕಿಸುತೆ ಕನ್ನಡದ ಶಿಲ್ಪಿಗ |

ಳುರುತರದ ಜಾಣ್ಮೆಯನು ಬಣ್ಣಿಸಿ |

ಕರೆದು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದನಾ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಗುರುಸುತನು ||೨||

ಒಂದೆ ಕಂಬದೆ ಬಾಳೆದಿಂಡುಗ |

ಳಂದದಿಂ ತಳ್ಳಿರುವ ಕಂಬಗ |

ಳೊಂದರಿಂ ಪದಿನಾರು ಸಂಖ್ಯೆಯವರೆಗೆ ವಿರ್ಮಲನಾ ||

ಮಂದಿರದೊಳಿರಲೀಕ್ಷಿಸುತ್ತನು |

ವೊಂದಿದಂತಿರೆ ಶೋಭಿಸುವ ಬಹು |

ಸುಂದರದ ಮೂರ್ತಿಗಳ ಕಂಡಚ್ಚರಿಗೊಳುತೆ ಬಳಿಕೇ ||೩||

ಇಲ್ಲ ಕನ್ನಡನಾಡನುಳಿದಿ |

ನೆಲ್ಲಿಯೇ ವಿಧೆ ಶಿಲ್ಪಕಲೆ ಯೆಂ |

ದೆಲ್ಲ ನಾಡವರಿಂದ ಮನ್ನಣೆವಡೆದ ಕನ್ನಡದಾ ||

ಸಲ್ಲಲಿತ ಶಿಲ್ಪಿಗಳ ಬೆಚ್ಚನ |

ನಿಲ್ಲಿ ಮೈವೆತ್ತಿ ಪುರದೋ ಎನೆ |

ಕಲ್ಲ ತೇರದು ಕಂಗೊಳಿಸಿದುದು ಗುಡಿಯ ಮುಂಗಡೆಯೊಳ್ ||೪||

ಅರಳಿದಕ್ಷಿಗಳಿಂದೆ ಮೂವರು |
 ಪರಿಕಿಸುತ್ತಾ ತೇರ ವಿಸ್ಮಯ |
 ಭರಿತರಾಗುತೆ ಬಳಿಯ ಮಾತಂಗಾಚಲವನೇರಿ ||
 ಧರೆಗೆ ಹೆಸರಾಗಿದ ಕನ್ನಡ |
 ದೊರೆಗಳಾ ಹಾಳಾದ ವಿಜಯ ನ |
 ಗರಿಯೊಳಿನ್ನುಂ ಕಾಣುವವಶೇಷಗಳ ನೋಡಿದರು ||೫||

ಮುಗಿಲ ಮುಟ್ಟಿದ ಜೀರ್ಣಕೋಟಿಗ |
 ಳಗಲದೊಳು ಸಿಂಗರದ ನಿಲಯಾ |
 ದಿಗಳನೈಸಲೆ ಮೊದಲಿಗರು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಜಾಣ್ಮೆಯನು ||
 ಬಗೆಯೆ ಪುಟ್ಟಿದ ಮೋದದಿಂದಂ |
 ಮಿಗಿಲೆನಿಪ ಖೇದಮದೆ ನೂರ್ಮಡಿ |
 ಯೊಗೆದುವುಗಳ ದುಸ್ಥಿತಿಯನೀಕ್ಷಿಸಿದ ಗುರುಸುತಗೇ ||೬||

ನಾಡೆ ನವರಾತ್ರಿಯೊಳು ಪೂರ್ವದೆ |
 ನಾಡಹಬ್ಬವ ನೃಪರು ಕನ್ನಡ |
 ನಾಡ ಕವಿಬುಧಾದಿಗಳನೊಡಗೂಡಿ ಸಂಭ್ರಮದೇ ||
 ಮಾಡುತಿರ್ದರವೆಲ್ಲಿಯಾ ನೆಲೆ |
 ನೋಡಿದೊಡನೆಯೆ ಮನಕೆ ದುಃಖವ |
 ನೀಡಿದುದು ಮಾನೌಮಿ ಕಟ್ಟಿಯದೆಂಬ ಸೆನರರಿಯೇ ||೭||

ಅರಿಯೆ ಗುರುಚರಮೂರ್ತಿಗಳ ಶಂ |
 ಕರಸಮರ್ಚನೆ ಬೋಧಗಳಿಗಾ |
 ಕರಮೆನಿಸಿ ಮೆರೆದಾ ಮಠಂಗಳಿಗೊದಗಿದವನತಿಯಾ ||
 ವಿರತಿಯಿಂದಿರುತಿರ್ಪ ಗುರುವಿಗ |
 ಮಿರದೆ ಕಂಬನಿಯುದುರಿತ್ತಿನ್ನೇ |
 ನೊರೆವೆನಾ ಪಾಳಾದ ನಗರದ ದುಃಖಚಿತ್ರವನು ||೮||

ಹಿಂದೆ ವೈಭವದುನ್ನತಿಯ ತಾ |
 ನೊಂದಿ ಮೆರೆದಾ ವಿಜಯ ನಗರದೊ |
 ಂದಿನವನತಿ ದೃಶ್ಯಗಳ ನೋಡುವುದು ಸಾಕೆಂದು ||
 ಬಂದನಾ ಶಿವಯೋಗಿ ತದ್ಗರಿ |
 ಯಿಂದಿಳಿದು ಜವದಿಂದೆ ತನ್ನವ |
 ರಿಂದೆ ತಳ್ತಾ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಾಲಯದ ಬಳಿಗೇ ||೯||

ಆ ರುಚಿರ ಮೂರ್ತಿಗಳ ನೋಡಿ ವಿ |
 ಚಾರಶೀಲೆಯು ಭಕ್ತಭಾರ್ಯೆಯು |
 ಸಾರತರದೀ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿವರಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಲು ||
 ಕಾರಣವ ಕಥಿಸೆನಲು ತದ್ಗಂ |
 ಭೀರಮುದ್ರೆಯ ಯೋಗಿವರನಿಂ |
 ತಾ ರಮಣಿಗುಸುರಿದನು ಪೂರ್ವದ ಕಥೆಯನಾ ಗುಡಿಯೊಳ್ ||೧೦||

ಹಿಂದೆ ವನವಾಸದೊಳು ತಾನಿ |
 ಪ್ಪಂದು ಜಾನಕಿಯಪಹರಣದಿಂ |
 ನೊಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡವೆರೆದು ತದ್ರಾಮನೀಯೆಡೆಗೇ ||
 ಬಂದು ಪಂಪಾಪತಿಯ ದರ್ಶನ |
 ಮೊಂದಿ ಶಬರಿಯು ಗೈದ ಸತ್ಯತಿ |
 ಯಿಂದೆ ತಣಿದನು ಬಳಿಯೊಳಾ ಪಂಪಾಸರೋವರದಾ ||೧೧||

ಬಳಿಕೆ ಪೂರ್ವದ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ |
 ಕುಲದ ಸುಗ್ರೀವಾಂಜನಾಸುತ |
 ನಳರೆ ಮೊದಲಾಗಿದ ಕಲಿಗಳ ನಾಯನುಂ ಪಡೆದು ||
 ಕೊಳುಗುಳದೆ ರಾವಣನ ಕೊಂದಾ |
 ನಳನಮುಖ ಸೀತೆಯನು ತಂದೀ |
 ಮಲರಹಿತ ಸತ್ಯೋತ್ತರದೊಳು ನೆಲಸುತ್ತೆ ಕೆಲದಿನವು ||೧೨||

ಕನ್ನಡದ ವನಿತೆಯರ ಸಂಸ್ಕೃತಿ |
 ಯುನ್ನತಿಯ ದರ್ಶಕಳ ಶಬರಿಯ |
 ಸನ್ನತದ ನೀವೆಯನು ಮತ್ತಂ ತನಗೆ ನೆರವಾದ ||
 ಕನ್ನಡದ ಕಲಿಗಳ ಗುಣಂಗಳ |
 ತನ್ನ ಕಾಂತಾಮಣಿಗೆ ಸುಮುದೋ |
 ತೃನ್ನ ವಚನದೆ ರಾಮಚಂದ್ರನು ಬಿತ್ತರಿಸೆ ಬಳಿಕೇ ||೧೩||

ಸತಿಯು ಸೀತೆಯು ಶಬರಿ ಗೈದಾ |
 ಕೃತಿಯ ಕೇಳ್ದ ಭಕ್ತಳಂ ತಾ |
 ನತುಳ ಮುದದಿಂದಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳುತೆ ಪರಸಿ ಮೇಣ್ ತನ್ನಂ ||
 ಸತಿಯ ಸನ್ನಿಧಿಗೊಂದಿಸಿದ ವಿ |
 ಶ್ರುತ ಚರಿತ್ರರ ಕನ್ನಡಿಗರುಪ |
 ಕೃತಿಗೆ ಪುತ್ರಪ್ರೇಮವಿಟ್ಟಳು ತನ್ಮಹಾಬಲರೊಳ್ ||೧೪||

ವನದ ವಾಸದ ಕಷ್ಟಮಂ ರಾ |
 ವಣನಿನಾದಾ ತೊಡರುಗಳುಮಂ |
 ನೆನೆಯದೆಯೆ ನಿಜರಾಜಧಾನಿಗೆ ಪೋವುದಂ ತೊರೆದು ||
 ಮನೆಯವರನೆಂತಂತೆ ಕನ್ನಡ |
 ಜನರ ಕಾಣುತ್ತವರೊಡನೆ ಕೆಲ |
 ದಿನವು ಸೀತಾಲಕ್ಷ್ಮಣಾನ್ವಿತರಾಮನಿಂತಿರುತ್ತೇ ||೧೫||

ಬಳಿಕಯೊಥೈಗೆ ಪೊರಮಡುವುದನು |
 ತಿಳುಪೆ ರಾಮನು ತನ್ನ ಕನ್ನಡ |
 ಕಲಿಗಳಿಗೆ ಕಳವಳವನೆಂತೋ ತಳೆದು ಬೀಳ್ಗೊಟ್ಟು ||
 ವಿಲಸಿತದ ತನ್ಮೂರ್ತಿಗಳನೀ |
 ನೆಲೆಯೊಳತಿಮುದದಿಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿ |
 ಸಲೆ ಸಮರ್ಚನೆ ಗೈಯತೊಡಗಿದರಂದಿನಿಂದವರು ||೧೬||

ಇಂತವರ ಸಂಸ್ಥಾಪನೆಯ ವೃ |
 ತ್ತಾಂತಮಂ ಸಲೆ ವಿವರಿಸುತೆ ನಿ ||
 ಶ್ವಿಂತಮೂರ್ತಿಯು ಗುರುಸುತನು ನಿಜಭಕ್ತರಿಗೆ ಮತ್ತಂ ||
 ಎಂತಿರುವುದರಿವಾಯ್ತೆ ನಮ್ಮ |
 ವ್ರಾಂತದಾ ಪೂರ್ವಜರ ಸರಳ |
 ಸ್ವಾಂತದಮಳಿನ ಭಕ್ತಿಭಾವಮದೆಂದೊರೆದು ಬಳಿಕೇ ||೧೭||

ಗುಡಿಯ ಮುಂಗಡೆಯಲ್ಲಿರುವ ನದಿ |
 ಯೆಡೆಗೆ ನಡಿತಂದಾ ಗುರುವು ತ |
 ಣ್ಣಡರಿದುಸಕವ ನೋಡಿ ನಾಂ ಕ್ರೀಡಿಸುವೆನೀ ಜಲದೊಳ್ ||
 ತಡೆಯಿರಿಸಿತುಂ ಪೊಕ್ಕಿನುತೆ ಸಂ |
 ಗಡಿಗರಿಗೆ ಸಲೆ ತಿಳುಪಿ ಹೊಳೆಯಾ |
 ಮಡುವಿನೊಡಲೊಳು ಪೋಗುತ್ತಿರೆ ಕಂಡೋರ್ವ ವೃದ್ಧಿಯು ತಾಂ ||೧೮||

ಯಾರು ನೀಂ ನೋಡಲ್ಲಿ ಚಕ್ರಾ |
 ಕಾರದಿಂ ಸುಳಿಗೊಂಡು ತಿರುಗುವ |
 ವಾಯುಂ ಸಾಮಾನ್ಯನುಲ್ಲಿದು ಚಕ್ರತೀರ್ಥಂ ತಾಂ ||
 ದೂರದಿಂ ಮಜ್ಜನವಗೈಯ್ಯಾ |
 ನೀರಮಧ್ಯದೆ ಪೋಗಿ ಮುಳುಗಿದ |
 ರಾರುಮಸುವಿದಿಮಳಿಯರೆಂದವಸರದೆ ಕೂಗುತ್ತಿರೆ ||೧೯||

ಹಿರಿಯರಾಡುವ ಮಾತುಗಳು ದೇ |
 ವರವಚನವೆಂದರಿದೊರೆವರು |
 ಗುರುವರನೆ ಪೋಗದಿರು ಪೋಗದಿರುದಕಮಧ್ಯದೊಳು ||
 ಮರಳು ತೀರಕ್ಕೆಂದು ಭಕ್ತರು |
 ಕರಗಳನು ಮುಗಿದೆರೆಯುತಿರಲ |
 ಲ್ಲಿರುವರುಂ ಬೇಡೆಂದು ಕೈಗಳನೆತ್ತಿ ವೇಳುತಿರೇ ||೨೦||

ಕೇಳುತದನೊಳಗೊಳಗೆ ನಗುತಂ |
 ಬಾಲಯೋಗಿಯು ಭಕ್ತರಿಗೆ ನಿಜ |
 ಲೀಲೆಯೊಂದನು ತೋರ್ಪೆನೆಂದಾಲೋಚಿಸುತೆ ಮನದೇ ||
 ಕಾಲುಜಾರಿದುದೆಂಬವೋಲ್ ಬ |
 ದ್ವೇಳುತಂ ಮೇಣ್ ಮುಳುಗಿ ನೀರೊಳು |
 ಮೇಲೆ ಬರವೆಯೆ ಮೈಗರೆದನಾ ಚಕ್ರತೀರ್ಥದೊಳು ||೨೧||

ಎಷ್ಟು ಕೂಗಿದೊಡಾಲಿಸದೆ ತಾಂ |
 ನಿಷ್ಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಪೇಳ್ವ ನುಡಿಯೊಳ್ |
 ದುಷ್ಟ ಹುಡುಗನು ಮುಳುಗಿ ಹೋದನೆ ಚಕ್ರತೀರ್ಥದೊಳು ||
 ಕಷ್ಟವದು ಮೀರುವುದು ದೈವಾ |
 ಕೃಷ್ಣಗತಿಯನು ದುರ್ವಿಧಿಯೆ ಸಂ |
 ತುಷ್ಟನಾದುದೆ ನುಂಗಿದೆಯೆ ಕಣ್ಣಿದುರೊಳೇ ಮಗನಾ ||೨೨||

ಎಂದು ವೃದ್ಧಿಯು ಗೋಳಿಡುತ್ತಿರೆ |
 ಬಂದುದಿಲ್ಲವು ಮುಳುಗಿದಾ ಗುರು |
 ನಂದನನು ಮೇಲಕ್ಕದೆನಿತೋ ನಿಮಿಷಗಳು ಗತಿಸೇ ||
 ಸಿಂದನರಿಗಂ ಮರಣವಾಯ್ತಾ |
 ಕಂದಗಂಬುದ ದಿಟವೆನಿಸುತಿರ |
 ಲಂದು ಗುಂಡಿಗೆಯೊಡೆದುದಾ ಭಕ್ತರ್ಗದೇನೊರೆವೇಂ ||೨೩||

ನೆಲಕೊರಗಿ ಕಣ್ಣೀರ ಮಡುವೊಳ್ |
 ಮುಳುಗಿ ಮೈಮರೆದಿದರ್ ಕಾಂತೆಗೆ |
 ಬಳಿಯೊಳಿದರ್ವರೆಸಗುತಿರೆ ಶೀತೋಪಚಾರಗಳಾ ||
 ಜಲದೊಳಸುವಿದಿದೊಡೊಡಾತನ |
 ನೆಳೆದು ತರುವೆನದಾಗದಿದೊಡೆ |
 ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವೆನೆನ್ನ ಹರಣವನೆಂದು ಬಗೆಯುತ್ತೇ ||೨೪||

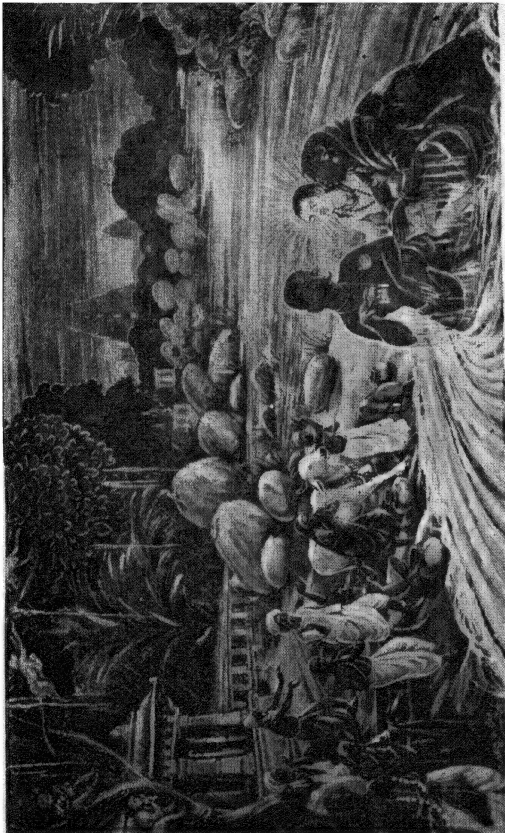
ಧುಮುಕಿದನು ತಚ್ಚಕ್ರತೀರ್ಥದೊ |
 ಆಮಿತಧೈರ್ಯದೆ ಭಕ್ತನಾಗಳೆ |
 ಭ್ರಮುವಿದೇಕೆಂದಡ್ಡ ಗಟ್ಟಿದ ಜನರ ನೂಂಕುತ್ತೇ ||
 ಗಮಿಸೆ ಮೂರ್ಛೆಯದಿದ್ದು ನಲಿದಾ |
 ರಮಣಿ ಜಲದಿಂ ಮೇಲೆ ತರುವನು |
 ವಿಮಳ ಮೂರ್ತಿಯನೆನ್ನ ಪತಿ ಯೆಂದರಿದು ನೋಡುತ್ತಿರೇ ||೨೫||

ಮರಣದಂಜಕೆಯುಳಿದು ನೀರೊಳ್ |
 ಗುರುವರನು ನಿಜಯೋಗಮಹಿಮೆಯೊ |
 ಳಿರಲು ಸಿಗದೆಯೆ ಮುಳುಗಿ ಹುಡುಕುವ ತನ್ನ ಭಕ್ತಂಗೇ ||
 ಅರಸಿ ಕಾಣದೆ ಜನಿತ ದುಃಖದ |
 ಶರಧಿಯೆಸಿಸಿದ ಚಕ್ರತೀರ್ಥದೊ |
 ಳಿರದೆ ತಾನೀಸುತ್ತೆ ತಡಿಯೊಂದಿದ ಪತಿಯ ಕಂಡು ||೨೬||

ದೊರೆತುದಿಲ್ಲೇ ಸ್ವಾಮಿ ಎಮ್ಮನು |
 ತೊರೆದು ನೀರೊಳ್ ಮುಳುಗಿ ಪೋದನೆ |
 ಹರಣವಿನ್ನ ರದಿರದು ಜಲಚರ ಜಂತುಗಳು ಬಿಡದೇ ||
 ಗುರುತನುವನೆಳೆದೊಯ್ದು ಬಿಟ್ಟವೊ |
 ನೆರೆ ಹುಡುಕಿದೆಯೊ ಇಲ್ಲವೋ ಪೇಳ್ |
 ದುರಿತಭಾಗಿಗಳಾದೆವೆಂದೊರಳಾಡಿದಳು ಪತಿಯು ||೨೭||

ಹೊರಟುದೇತಕೆ ನಾವು ಯಾತ್ರೆಗೆ |
 ಸರಣಿಯೊಳು ಗುರು ಕಂಡುದೇತಕೆ |
 ಗಿರಿಗೆ ತೆರಳದೆ ಹಾಳಹಂವೆಗೆ ಬಂದುದಿನ್ನೇಕೇ ||
 ಮರಳಿ ಹೋಗದೆ ಬೆಳಗಿನೊಳೆ ಮೇಣ್ |
 ಪರಿಕಿಸಲ್ಕೀ ಮರಣದೆಡೆಗೈ |
 ತರಲಿದೇಕಿಂತಾದುದೇಕೆಂದಳಲ್ಲ ಳಾ ತನ್ನೀ ||೨೮||

ಮಾಡೆ ಯಾತ್ರೆಯ ಪುಣ್ಯವದು ಕೈ |
 ಗೂಡುವುದು ದಿಟವೆಂದು ಬಂದಿರೆ |
 ಮಾಡಬಾರದ ಪಾಪವಿದು ಸಂಘಟಿಸಿತಿ ದುರಿತಂ ||
 ಮಾಡಲೇನಂ ಪೋಪುದೆನುತಂ |
 ಜೋಡಿಸಿದ ಕೈಗಳೊಳು ಪತಿಯನು |
 ಬೇಡಿಕೊಂಡಳುತಿರ್ತುಳಾ ಗುರುಭಕ್ತಿಯಿಲೆಯು ತಾಂ ||೨೯||

ಶ್ರೀ ಬಾಲಕವಸ್ತ್ರೇ ಫಲಾಹಾರೇಶನು ಚಕ್ರತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಆತ್ಮಾರ್ಪಣವನ್ನು ಮಾಡಿ
ಭಕ್ತದಂಪತಿಗಳನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿದನು.

ದೈವಲೀಲೆಯಿದಳದಿರೆಲೆ ಗುರು |
 ದೇವನಂತೀ ಚಕ್ರತೀರ್ಥಕೆ |
 ಜೀವವರ್ಪಿಸೆ ದುರಿತವಳಿಯುವುದಲ್ಲದಿನ್ನುಳಿದಾ ||
 ಆವ ಮಾರ್ಗಮದಿಲ್ಲ ನೋಡೆನು |
 ತಾ ವಿಮಳ ಭಕ್ತಾಗ್ರಣಿಯು ಪಂ |
 ಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನ ನೆನೆದು ಹಾರಿದನು ನದಿಯೊಳಗೇ ||೨೦||

ಕಂಡಿದನು ಸತಿ ಕಡು ಜವದೆ ತಡಿ |
 ಗೊಂಡು ಪತಿಪರಮಾತ್ಮನಾ ಬೆಂ |
 ಗೊಂಡು ಭಕ್ತಾವೇಶದಿಂ ಧುಮುಕಿದಳು ತೀರ್ಥದೊಳು ||
 ಕಂಡು ತದ್ವಂಪತಿಗಳಲ್ಲೆ ಡೆ |
 ಗೊಂಡ ನಿಜಗುರುಭಕ್ತಿಯಚ್ಚರಿ |
 ಗೊಂಡು ನಿಶ್ಚಲರಾಗಿ ನಿಂತಿರೆ ನೆರೆದ ಯಾತ್ರಿಕರು ||೨೧||

ಬಾಲಸೂರ್ಯನ ತೆರದೆ ಹೊಳೆಯುತೆ |
 ಬಾಲಯೋಗಿಯು ದಂಪತಿಗಳಾ |
 ತೋಳುಗಳ ಸಲೆ ಪಿಡಿದುಕೊಂಡಾ ತೀರ್ಥಜಲದಿಂದೇ ||
 ಮೇಲೆ ಬಂದನು ಮೆಚ್ಚುತ್ತವರ ವಿ |
 ಶಾಲಭಕ್ತಿಗೆ ನೋಡುತ್ತದ್ಭುತ |
 ಲೀಲೆಯಿದ ಯಾತ್ರಿಕರು ಬಂದೆರಗುತಿರೆ ನಿಜಪದಕೇ ||೨೨||

ಏನೊ ನಿನ್ನಯ ಮಹಿಮೆಯಿದು ಮತಿ |
 ಹೀನಳೆನ್ನಂ ಕ್ಷಮಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸು |
 ನಾನರಿಯದೆಯೆ ದುಷ್ಟನೆಂದೆನು ನಿನಗೆ ಮದ್ಗುರುವೇ ||
 ಜ್ಞಾನರೂಪನೆಯೆನುತೆ ವಿನಯಾ |
 ಧೀನೆ ವೃದ್ಧಿಯು ಬಂದು ವಂದಿಸಿ |
 ಜಾನಿಸುತೆ ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂತಿರೆ ದಂಪತಿಗಳವರು ||೨೩||

ದಿಟವು ದಿಟವಾ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ |
 ನಟನೆಯಿದು ಮಾಹೇಶ್ವರರ ವರ |
 ವಟುಸುವೇಷವನಾಂತು ತಾನೇ ನಾವು ಬರುತಿರ್ವಾ ||
 ಅಟವಿಯೊಳು ಮೈದೋರುತೆಮ್ಮಯ |
 ಕುಟಲಭಕ್ತಿಪರೀಕ್ಷೆಗೀ ವಿಧ |
 ಘಟನೆಯನು ನಡೆಸಿದನೆನುತ್ತಡಿಗಿರಗಿ ಗುರುವರಗೇ ||೨೪||

ತಂದೆ ನಿನ್ನಯ ಮಹಿಮೆಯರಿಯದೆ |
 ಕೊಂದುಬಿಟ್ಟೆವು ಗುರುವನೆಂಬಾ |
 ಮಂದ ಬುದ್ಧಿಯು ಘಟಿಸುತೀ ದುರ್ಭಾವನೆಯು ನಮ್ಮೊಳ್ ||
 ಬಂದು ತಾನಂತಾಗಿಸಿದುದಿ |
 ನ್ನೆಂದಿಗಂ ಸಾಮಾನ್ಯಬಾಲಕ |
 ನೆಂದು ನಿನ್ನಂ ತಿಳಿಯೆವಿದು ದಿಟವೆಂದು ಪೊಗಳಿದರು ||೨೫||

ಮಂದಹಾಸದೆ ಗುರುವು ನೀರಿನ |
 ಹೊಂದು ಕಂಟಕವಿದುರ್ದನಗದು |
 ಬಂದು ನಿಮ್ಮಯ ಭಕ್ತಿಮಹಿಮೆಯೊಳಸುಗಳೆಯದಂತೇ ||
 ಇಂದು ಬಯಲಾಯ್ತುನ್ನು ಕುತ್ತಿಗೆ |
 ಕೊಂದು ನನಗಿಲ್ಲೆನುತ ಸಂಮುದ |
 ದಿಂದವರನೊಡಗೊಂಡು ಬರುತಿರೆ ಬಳಸಿ ಯಾತ್ರಿಕರು ||೨೬||

ಮುಂದುಗೊಂಡಡಿಗೆರಗುತಿರೆ ಮೇಣ್ |
 ಹಿಂದೆಯೇ ತದ್ವೃದ್ಧಿ ಬರುತಿರ |
 ಲಂದು ಸರ್ವರಿಗಿತ್ತು ನಲ್ವರಕೆಗಳ ಶಿವಯೋಗೀ ||
 ಬಂದು ಭಕ್ತರೈರಸಿ ತೃಪ್ತಿಯ |
 ನೊಂದಿ ಪೂಜಾಭೋಜನಾದಿಗ |
 ಳಿಂದೆ ಕೆಲಹೊತ್ತಿದರ್ಶನಾ ಪಂಪಾಪತಿಯ ಗುಡಿಯೊಳ್ ||೨೭||

ಬಳಿಕೆ ಪಂಪಾಧವನ ದುರಿತವ |
 ಕಳೆವ ದರ್ಶನವೆಸಗಿ ನೇತ್ರ |
 ಸ್ಥಲಕೆ ಬಿಜಯಂಗೆೈಸಿಕೊಂಡಾ ಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯನು ||
 ತರಳ್ವ ನಲ್ಲಿಂ ಯೋಗಿ ಹೃದಯವ |
 ಸೆಳೆಯುವಾ ಶ್ರೀಶೈಲಯಾತ್ರೈಗೆ |
 ತೆಳೆಯುತಂ ನಿಜಭಕ್ತರೆಸಗುವ ಸೇವೆಯಾ ಸುಖಮಂ ||೨೮||

|| ಮುಗಿದುದು || ಒಟ್ಟು ಪದಗಳು ||೨೬೪||

॥ ఓం జరరూపిమల్లీశాయనమః ॥

ఏళనేయ సంధి

సూచనః — శ్రీగిరిగి నలిదాగమిసుతా ।

యోగి మల్లీశ్వరన దర్శన ।

వాగి తన్న వరరియదంతిరే మృగరేదనల్లి ॥

దారియోళగల్లల్లి గిరివన ।

జారు ధోళియ నోడి నేలసుతే ।

దూరదా యాత్రేయనే మరేయుతే లింగపూజేయోళు ॥

భూరి కాలవ కళియే లింగా ।

జార పరశివయోగియదరిం ।

దేరుతిర్దుదు ముదవు తద్భక్తగో మానసదే ॥౧॥

తందేతాయిగళాత్మమథద ।

ల్లోందు కోరతేయదిల్లదంతా ।

నందనననుపచరిసుతిర్దవోలవరు వయణదోళు ॥

నిందనేలీయోళు దినదినక్కోం ।

దోందు రితియ భోజనాదిగ ।

ళిందే తణివంతుపచరిసువరు తద్గు రూత్తమగే ॥౨॥

వోవలు గురువర్ధనదోళి నం ।

బిదరు పరశివనేందు హంవేయో ।

ళోదగిదా లిలీయోళు దృఢవాయ్తవర నంబికేయు ॥

ఒదగిదా నంబికేయ ఫలవే ।

సదమలాత్మన నేవేయేనుతం ।

ముదద కడలొళగిసతిర్దరు గురువిసోడనిరుతే ॥౩॥

మినుగుతిరే కిరునగేయు మోగదోళా ।

దణియదేయి తాం యోగశక్తియో ।

ళనుగమిసువా యోగిపుంగవనమితమహిమేయోళు ॥

ఎసితో దూరం నడదోడం నం ।

జనిసదాయసమదు సుభక్త ।

గోనితొ పరియిందుపచరినే సాకేనిసదాతనను ॥౪॥

ಇಂತು ಪಯಣದೆ ಕೆಲದಿನಗಳನು |
 ಸಂತಸದೆ ಕಳೆಯುತ್ತೆ ಶೈಲ |
 ಪ್ರಾಂತದಡವಿಗೆ ಬರಲು ಗಿಡುಮರಬಳ್ಳಿ ಪೊದೆಗಳೊಳಂ ||
 ಅಂತು ಬಹುವರ್ಣಗಳ ಚರಿಸುವ |
 ನಂತವಿಧ ಪಕ್ಷಿಗಳೊಳತಿಬಲ |
 ಜಂತುಗಳೊಳಂ ತಳ್ತು ತತ್ಪ್ರಾಂತಾರಮೊಪ್ಪಿದುದು ||೫||

ಮಿಂದು ತಿಳಿಗೊಳದಲ್ಲಿ ಸುಮಗಳ |
 ಗಂಧವನು ಧರಿಸುತ್ತೆ ಭೂರುಹ |
 ವೃಂದ ಮಧ್ಯದಿನ್ನೈತರುತೆ ತದ್ವಕ್ತರಂದದೊಳು ||
 ಬಂದು ಮಂದಾನಿಲನು ಗುರುವೆಡೆ |
 ಯೊಂದಿ ಸೇವಿಸುತ್ತಲ್ಲಿ ಶುಚಿತೆಯ |
 ನೊಂದಿದನು ಮಹಿತಾತ್ಮರಂ ಸೇವಿವುದು ನಿಷ್ಕಲವೇಂ ||೬||

ಅಲ್ಲಿ ಪೂಜಾದಿಗಳ ತೀರಿಸಿ |
 ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಪರ್ವತದ ಪಥ |
 ದಲ್ಲಿ ಪೋಗಲು ತೊಡಗಿ ಕೆಲಬಲದಲ್ಲಿ ಗಿಡಕಡರ್ದಾ ||
 ಬಳ್ಳಿ ಪೊದೆಯಿಂ ತಳ್ತುಗಾಧದ |
 ಕೊಳ್ಳಗಳ ಶೋಭೆಯನು ನೆರೆ ಸಂ |
 ಫುಲ್ಲಮಾನಸರಾಗಿ ನೋಡುತೆ ಮೂವರಾಗಮಿಸೇ ||೭||

ಪೆಂಪನೊಂದಿದ ಶಿವಚರಿತ್ರೆ |
 ಳಂ ಪಲರ್ ಪೇಳುತಿರೆ ತತ್ಪಥೆ |
 ಯಿಂಪನೀಂಟುತ್ತಿರೆ ಕಿವಿಗಳಿಂದಳಿದ ಜನರಿಂತು ||
 ಸೊಂಪಿಡಿದ ತದ್ಗಿರಿಸರಣಿಯೊಳ |
 ಲಂಪಿನಿಂ ಮಲ್ಲಯ್ಯನದ್ರಿಯ |
 ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗೇರುತಿರ್ದರನೇಕಯಾತ್ರಿಕರು ||೮||

ಬೆಟ್ಟಗಾಡಿನ ಜನರು ತಮ್ಮಯ |
 ಹೊಟ್ಟೆಯನು ಪೊರೆವುದಕೆ ಹೆಗಲೊಳ |
 ಗಿಟ್ಟಿ ಡೋಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಿರಿವಂತರನು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ||
 ಬಟ್ಟಿಗೊಂಡೋಡುತಿರಲವರೊಳು |
 ಪುಟ್ಟಿದಾಯಾಸವನು ಮರುಕದ |
 ದಿಟ್ಟಿಯೊಳೆ ಪರಿಹರಿಸಿದನು ಗುರುವನರ ಕಂಡೊಡನೇ ||೯||

ಮರುಕವೇ ಮೈವೆತ್ತು ಬರುವಂ |
 ತಿರುವ ಯೋಗಿಯ ಕಂಡು ತದ್ಭೂ |
 ಧರದ ವನರಮೆ ಮಾರ್ಗದೊಳಗಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮರುಕಡರ್ದು ||
 ಮೆರೆವ ಪೂಬಳ್ಳಿಗಳ ಸುಮಗಳ |
 ಸುರಿದು ತದ್ಗುರುಮಸ್ತಕದೆ ತಾಂ |
 ಹರಿಸದಿಂ ನುತಿಸಿದಳು ಪಕ್ಷಿಗಳಿಂಚರದೆ ಬಳಿಕೇ ||೧೦||

ಬರುವನಲ್ಲಿಯ ಕುವರನೆನ್ನೆ ಡೆ |
 ಗುರು ಮುದದೊಳೀ ದಿನದೊಳೆಂದಾ |
 ಗಿರಿಯ ಮಲ್ಲಯ್ಯನು ನಲವಿನಿಂ ಪ್ರಕೃತಿ ದೇವಿಗೆ ತಾಂ ||
 ಸುರುಚಿರದ ವಾತಾವರಣಮಂ |
 ವಿರಚಿಸುವುದೆಂದಾಚ್ಚೆಯಿತ್ತಂ |
 ತಿರಲು ಗುರುವಾಗಮಿಸುವಾ ದಿವಸಂ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯಿಂ ||೧೧||

ಎರೆ ವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಸಿರಿಯು ಕ |
 ಜ್ಞೇರೆ ವಕ್ಷಿಗಳಿಂಚರವು ಕಿವಿ |
 ಗೇರೆ ಬೀಸುವ ತಣ್ಣಲರ ಸಂಸ್ಪರ್ಶಮಂಗಳಕ್ಕೆ ||
 ಎರೆ ಪೂಗಳ ಕಂಪು ನಾತಿಕ |
 ಕೇರೆ ಸಂಮುದವೆದೆಗೆ ಗುರುವರ |
 ನೇರುತಿರ್ದನು ಭಕ್ತಸಂಗತನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಕ್ಕೇ ||೧೨||

ದಾರಿಯೊಳಗಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಿರ್ಭುರ |
 ವಾರಿಯೊಳ್ ಸಲೆ ಮಿಂದು ದಿನದಾ |
 ಚಾರಗಳ ಸಕ್ರಮದೆ ಕೊರತೆಯದಿಲ್ಲದಂದೊಳು ||
 ತೀರಿಸುತೆ ಬರುತಿರಲು ಕಿರಿದೇ |
 ದೂರದೊಳು ತಿವನಿಳಯ ಶಿಖರವು |
 ತೋರಿದುದು ಪಾರಿದುದು ಬಲಗಣ್ ಗುರುಗೆ ಕಂಡದನು ||೧೩||

ಸುರುಚಿರದ ತಚ್ಚಿಖರಸೀರದೆ |
 ಪರಮತೇಜೋಮೂರ್ತಿ ಜಂಗಮ |
 ನಿರುವುದನು ಕಂಡಾಗುವು ವಿಸ್ಮಯ ಮುದಂಗಳೊಳು ||
 ಪರಿಕಿಸುತೆ ತನ್ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ |
 ಗುರುವೆ ಚರವೇಷವನು ತಾಳ್ವತಿ |
 ಕರುಣದಿಂ ಮೈದೋರ್ದ ನೆಂದರಿದಾ ಸುಮಾರ್ಗದೊಳೇ ||೧೪||

ಸದಮಲದ ಭಕ್ತಿಯೊಳು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ |
 ಗದ ಸಮಸ್ತ ತಿಗೈಯುತಿರೆ ತ |
 ದ್ವಿಧದೇ ತಾವುಂ ನಮಿಸುವಾ ದಂಪತಿಗಳನು ನೋಡಿ ||
 ಚದುರತನದಿಂ ಕೇಳ ನಾ ಶಿಖ |
 ರದೊಳು ಜಂಗಮಮೂರ್ತಿ ಕುಳಿತಿ |
 ಪುರದನು ನೀವುಂ ಕಂಡಿರೇನೆಂದಾ ಪರಮಯೋಗೀ ||೧೫||

ತಂದೆ ನೀಂ ಗೈದಂತೆ ನಾವುಂ |
 ವಂದನೆಯನೆಸಗಿದೆವು ಶಿಖರನು |
 ದೊಂದೆ ತೋರುವುದೆನುಗೆ ಕಾಣನು ಜಂಗಮೋತ್ತಮನು ||
 ಎಂದೊರೆಯೆ ನನಗಲ್ಲಿ ಜಂಗಮ |
 ನೊಂದು ದಿವ್ಯಾಕೃತಿಯು ತೋರುವು |
 ದೆಂದು ಮೇಣ್ ಪರಿಕಿಸುವನಿತರೊಳಗಿಲ್ಲವಾ ರೂಪು ||೧೬||

ಕಿರುನಗೆಯೊಳಾ ಯೋಗಿ ಬಯಲಾ |
 ಗಿರುವೆಯಾ ನೀಂ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ |
 ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಯ ನಾಟಕವನಿದ ಬಲ್ಲೆ ನಲ್ಲವೆ ನಾಂ ||
 ವರಮ ಭಕ್ತಿಯ ರಜ್ಜುವಿಂದಂ |
 ನೆರೆ ಭವಚ್ಛರಮೂರ್ತಿಯನು ಕ |
 ಟ್ಟಿರಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿ ನನ್ನ ಭೀಷ್ಮವ ಪಡೆವೆನಿದು ದಿಟವು ||೧೭||

ಈ ತೆರದ ಭಕ್ತಿಯ ವಿನೋದದ |
 ಮಾತುಗಳನಾಡುತ್ತಿ ಗಮಿಸೆ ಪು |
 ನೀತಮೂರ್ತಿಯು ದಂಪತಿಗಳವರಚ್ಚರಿಯನೊಂದಿ ||
 ಈತನದ್ವತ ಚರಿತನೆನುಗೀ |
 ಮಾತಿನರ್ಥವೆ ತಿಳಿದುದಿಲ್ಲಿ |
 ನ್ನೀತನೇ ತನ್ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯು ||೧೮||

ಸಾಕೆನುತೆ ನಿಜ ಗುರುಪದವನವ |
 ಲೋಕಿಸುತ್ತಂ ಬಂದು ಕಂಡರು |
 ಲೋಕನಾಥನ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನಾ ಮಹಾಲಯವಾ ||
 ನೂಕುತೋರ್ದರನೋರ್ದರಲ್ಲಿ ಪಿ |
 ನಾಕಿಯಾ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಯಾತ್ರಿಕ |
 ಲೋಕಪೂಜವುಗುವುದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ನಿಂದರಚ್ಚರಿಯಿಂ ||೧೯||

ಎಂತು ನಾವೀ ಜನಸುಘರ್ಷಣ |
 ದಂತರದೆ ಪೋಗುತ್ತೆ ತಚ್ಚಿರ |
 ಶಾಂತಿದಾಯಕ ಲಿಂಗದರ್ಶನ ಗೈವುದೆನುತವರು ||
 ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರೆ ಗುಡಿಯೊಳಾ ಗುರು |
 ತಾಂ ತೆರಳುತ್ತಿರಲಾ ಮಹಿಮಗಿನಿ |
 ತುಂ ತಡೆಯನೆಸಗದೆಯೆ ದಾರಿಯ ಬಿಟ್ಟರುಳಿದವರು ||೨೦||

ಸಡಗರದೆ ಗುರುವರನ ಬೆಂಬಳಿ |
 ವಿಡಿದು ಪೋಗುತ್ತೆ ಸತಿಪತಿಗಳುರೆ |
 ನೋಡಿ ನಲಿದರು ಗಿರಿಯ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರನ ಯೋಗಿಯು ತಾಂ ||
 ಮಿಡುಕದಕ್ಷಿಗಳಿಂದೆ ನಲವಿನ |
 ಕಡಲೆನಿಸಿದಾ ಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯ |
 ನಡೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದನು ಸುಖಾಶ್ರುಗಳುದುರೆ ನೇತ್ರಗಳಿಂ ||೨೧||

ನೋಡಿ ತಡೆಯದು ದಿಟ್ಟಿ ಗುಡಿಯೊಳು |
 ಕೂಡಿ ಕಿಕ್ಕಿರಿಯುತ್ತೆ ಲಿಂಗವ |
 ನೋಡುವಳ್ತಿಯ ಯಾತ್ರಿಕರು ಮೇಲ್ಬರಿವುದನು ಕಂಡು ||
 ಬೇಡವೀ ಸಮಯದೊಳಗಿಲ್ಲಿಯೆ |
 ವಾಡಿ ಜಾನಿಸುತ್ತಿರುವುದೆಂದೊಡ |
 ಗೂಡಿಕೊಂಡಾ ಭಕ್ತರನು ಮರಳಿದನು ಗುರುಸುತನು ||೨೨||

ನಿಲದೆ ಬರುತಾ ಯೋಗಿ ಗುಡಿ ಹೊರ |
 ವಳಯಕ್ಕೆ ತರುತಿರಲನೂಟಿಯ |
 ಕೆಲರು ಭಕ್ತೋತ್ತಮರು ತನ್ನ ನೆ ಜನರ ಮಧ್ಯದೊಳು ||
 ಕೆಲಬಲದೊಳರಸುತ್ತೆ ಬರುವುದ |
 ತಿಳಿದು ಕಂಡೊಡನೆನ್ನ ನಿಲ್ಲಿಯೆ |
 ಉಳಿಯಗೊಡರಿವರೆಂದು ಬಗೆದನು ಮನದೊಳಿ ತೆರದೇ ||೨೩||

ಗಿರಿಯ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರನು ಮತ್ತಂ |
 ಚರಸುವೇಷದೆ ನನಗೆ ತಾಂ ಗೋ |
 ಚರಿಸಿ ನನ್ನಿಷ್ಟಾರ್ಥವೀಯುವವರೆಗೆಮೀನೆಲೆಯಾ ||
 ತೊರೆಯೆ ನಾನದರಿಂದಮೀಗಳೆ |
 ತೊರೆಯುತಿವರೆಲ್ಲರನು ಮರೆಯಾ |
 ಗಿರುವೆನೀಗಿರಿವನದ ನಿರ್ಜನದೆಯೊಳಾ ಬಳಿಕೇ ||೨೪||

ಸಲ್ಲಲಿತ ಚರವೇಷವಾಂತಾ |
 ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನಿಂ ಮದಿಷ್ಟವ |
 ನೆಲ್ಲವನು ನಾಂ ಪಡೆದ ಸಮನಂತರದೊಳೀ ನೆಲೆಯೊಳ್ ||
 ನಿಲ್ಲದೆಯೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ತೆರಳು |
 ತ್ತಲ್ಲಿ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳೆ ಮೊದಲಾ |
 ದೆಲ್ಲರಂ ಮೇಣೀ ಸುದಂಪತಿಗಳನು ಕಾಣುವೆನು ||೨೫||

ಎಂದು ಮನದೊಳು ಬಗೆದು ಭಕ್ತರ |
 ಮುಂದೆ ನಿಮ್ಮಪಚಾರದೊಳಗೇ |
 ನೊಂದು ಕೊರತೆಯದಿಲ್ಲದಂತೀ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆತಂದು ||
 ಇಂದು ಮಲ್ಲೇಶ್ವರನ ದರ್ಶನ |
 ಪೊಂದಿ ಧನ್ಯತೆಯೊಂದಿದೆನು ಮ |
 ತೊಂದು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ ಬಗೆಯೆಳೆದೆಡಗೆ ಪೋಗುವೆನು ||೨೬||

ಎಂದೊರೆಯುತನಿತರೊಳದೃಶ್ಯತೆ |
 ಯೊಂದೆ ಗುರುವಾ ಭಕ್ತರಚ್ಚರಿ |
 ಯೊಂದಿ ಜನಮಧ್ಯದೊಳು ಸುತ್ತಲು ನೋಡಿ ಕಾಣದೆಯೇ ||
 ಬಂದ ಕಣ್ಣೀರಿಂದ ಮೀಯುತೆ |
 ನಿಂದು ಚಿಂತೆಯ ಹೊರೆಯ ಹೊತ್ತಿರ |
 ದಂದು ತಲೆಯಂ ಕೊಡಹಿ ಕುಳಿತರು ನಿಂದ ತಾಣದೊಳೀ ||೨೭||

ದುರಿತತಮಮಂ ಕಳೆವ ಗುರು ಭಾ |
 ಸ್ವರನು ತಾನಡಗಿದನೆ ತದ್ವರ |
 ಚರಣ ಸೇವೆಯ ಪರಮ ಸೌಖ್ಯವು ಕರಗಿದುದೆ ನಮಗೇ ||
 ದೊರೆತ ಸಿರಿ ಬಯಲಾಯ್ತೆ ಪುಣ್ಯದ |
 ಪರುಷವದು ದೂರಾಯ್ತೆ ಮತ್ತಿ |
 ನಿರುವುದಿಲ್ಲೇಕೆನುತಳಲ್ದಳು ಭಕ್ತನಾ ಭಾರ್ಯೇ ||೨೮||

ಆವ ಪೂರ್ವದ ಪುಣ್ಯದೊಳೊ ಗುರು |
 ದೇವನೆಮ್ಮೊಡನಿರ್ದು ನಮ್ಮಯ |
 ಸೇವೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡನಿನ್ನೆ ಗಮಿಲ್ಲಿ ನಿಮಿಷದೊಳೇ ||
 ತೀವಿದೀ ಜನದಲ್ಲ ಮೈಗರೆ |
 ದಾವ ನೆಲೆಯನೊ ಸೇರಿದನು ಪರಿ |
 ಭಾವಿಸುವಾಡಿನನ್ನ ಗದಾತನ ದರ್ಶನಮದೆಂದು ||೨೯||

ನುಡಿಯುತಳಲುವ ಭಕ್ತಪುಂಗವ |
 ನೆಡೆಗೆ ತದ್ಗುರುತಿಲಕನನೆ ಸಲೆ |
 ಹುಡುಕುವಾತುರದಿಂದೆ ಬಂದರಸೂಟಿಯೂರವರು ||
 ನಡೆದ ವಿಷಯವ ಭಕ್ತಮುಖದಿಂ |
 ಬಿಡದೆ ಕೇಳುತೆ ತಮ್ಮ ಗ್ರಾಮದೆ |
 ನಡೆದ ತದ್ಗುರುವರನ ವಿಸ್ಮಯಲೀಲೆಯುಸುರಿದರು ||೩೦||

ನೇಳಲಿಂತಾ ಸತಿಪತಿಗಳಿದ |
 ನಾಲಿಸುತೆ ಕಡು ದುಃಖದಿಂ ಕ್ಷಣ |
 ಕಾಲದಿಂ ಮೊದಲಿಲ್ಲಗೈತಂದಿರಲು ನೀವುಗಳು||
 ಬಾಲಕನ ಸಲೆ ನಿಲ್ಲಿಸಲ್ಕನು |
 ಕೂಲವಿತ್ತೇಗೈವುದಿಲ್ಲಿಯೆ |
 ಲೀಲೆಯಾಣ್ಣನು ಮಾಯವಾದನು ನಮ್ಮ ದುರ್ವಿಧಿಯಿಂ ||೩೧||

ಒರೆಯುತಿಂತತಿ ದುಃಖಭಾರದೊ |
 ಳಿರುವ ತದ್ವಂಪತಿಗಳೊಡನಾ |
 ಪರಮಭಕ್ತರು ಕೊಳ್ಳಗಳ ಬಳ್ಳಿಗಳ ಪೊದೆಗಳೊಳು ||
 ಗಿರಿಯ ಗುಹೆಗಳೊಳಿನ್ನುಳಿದ ಭೀ |
 ಕರದ ನೆಲೆಗಳೊಳಂ ಬಿಡದೆ ತಾ |
 ವರಸತೊಡಗಿದರೇನೊರೆವೆನಾ ಬಾಲಯೋಗಿಯನು ||೩೨||

ವಿಲಸಿತದ ಶಿಖರೇಶ್ವರಾದಿ |
 ಸ್ಥಲಗಳೊಳು ಪಾತಾಳ ಗಂಗೆಯ |
 ನೆಲೆಯೆ ಮೊದಲಾದಖಿಳತೀರ್ಥಂಗಳೊಳು ಸಂಚರಿಸಿ ||
 ಕಳೆಯುತನ್ನೊದಕದ ಚಿಂತೆಯ |
 ಬಳಲಿ ಬೆಂಡಾಗುತ್ತೆ ಹಗಲನು |
 ಕಳೆದೊಡಂ ಗುರು ಕಾಣಲಿಲ್ಲವದಾವೆಡೆಗಳೊಳಗಂ ||೩೩||

ಅರಸಿ ನಿಮ್ಮಣುಗನನು ಬಿಡದೆಯೆ |
 ಕರೆದುಕೊಂಡೈತರುವೆವೆಂದಿದ |
 ನೊರೆದು ಬಂದೆವು ಗುರುವಿನಾ ಜನನೀ ಜನಕರಿದಿರೊಳ್ ||
 ದೊರೆದುದಿಲ್ಲವು ಗುರುಕುಮಾರನು |
 ತಿರುಗಿ ಪೋಗುವುದೆಂತೆನುತೆ ನಿ |
 ಭರದ ಚಿಂತೆಯನೊಂದಿ ಕುಳಿತರಸೂಟಿಯೂರವರು ||೩೪||

ಪಡೆವೆನ್ನೆನ್ನ ಯ ಗುರುವನೆಂಬಾ |
 ಕಡು ಮುದದ ಕಡಲಾಗಿ ಕಲ್ಮು |
 ಳ್ಳಿದಿದ ಕಾಡೊಳು ಭಕ್ತಭಾರ್ಯೆಯು ಪತಿಯ ಬೆಂಬಳಿಯಾ ||
 ಪಿಡಿದು ತಾನುಂ ಕಂಡ ನೆಲೆಯೊಳು |
 ದುಡುಕೆ ಕಾಣದೆ ತನ್ನ ಜೀವಿತ |
 ದೊಡೆಯನನು ನೆಲಕೊರಗಿದಳು ದುಃಖಾತಿರೇಕದೊಳು ||೩೫||

ಕಾಂತನಾ ಗುರುಭಕ್ತಿ ಮೋಹ |
 ಸ್ವಾಂತೆಯಂ ಸಿಜಕಾಂತೆಯಂ ತಾ |
 ನೆಂತೊ ನಲ್ಲು ಡಿಯಿಂದೆ ಸಂತೈಸುತ್ತಿರಲು ಬಳಿಕೇ ||
 ಕಂತುಹರ ಮ್ಲಯ್ಯನೆಲ್ಲರ |
 ಚಿಂತೆಗಳೆಯಲು ವೃದ್ಧಜಂಗಮ |
 ನಂತೆ ವೇಷವನಾಂತು ಬಂದನು ಭಕ್ತರಿಂದೆ ಡೆಗೇ ||೩೬||

ಎಲ್ಲರುಂ ಸಂಮ್ಮುದದೊಳಾ ಗುರು |
 ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ದರ್ಶನಾದಿಗ |
 ಳ್ಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರೆ ನೀವು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತಮನರಾಗಿ ||
 ಇಲ್ಲಿರುವುದೇಕೆ ವಸಿತೆ ನೆಲ |
 ದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದುದೇಕೆ ನಿಮ್ಮಗ |
 ಳ್ಳಿರುವ ವಸ್ತುಗಳ ಕಳವಾಗಿರುವುದೇನಯ್ಯಾ ||೩೭||

ಎಂದು ನಡುಗುವ ಮೆಲ್ಲರದೆ ಬಗೆ |
 ನೊಂದವೋಲ್ ಕೇಳುತಿರೆ ಸರ್ವರು |
 ವಂದಿಸುತ್ತುಚಿತಾಸನದೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಜಂಗಮನಾ ||
 ಬಂದಿರಿಲ್ಲಿಗೆ ತಕ್ಕ ಸಮಯಕೆ |
 ತಂದೆ ಮ್ಲಯ್ಯನ ಕೃಪಾಬಲ |
 ದಿಂದೆ ನೀವೆನುತಧಿಕ ವಿನಯದೆ ನಿಂದು ಕೈಮುಗಿದು ||೩೮||

ವಸ್ತು ಕಳೆದಡೆ ಚಿಂತಿಸೆವು ಪರ |
 ವಸ್ತು ಕಳೆದಿದೆ ನಾವು ಧರಿಸುವ |
 ಮಸ್ತಕದ ಮಣಿ ಕಳೆದು ವೋಗಿದೆ ಜಂಗಮೋತ್ತಮನೇ ||
 ದುಸ್ತರದ ಚಿಂತೆಯಿದು ಪ್ರಶ್ನೆಯ |
 ಪುಸ್ತಕವದಿರೆ ನೋಡಿ ವೇಳಾ |
 ಪುಸ್ತಕದೆ ನಲೆ ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳುವೆನಯ್ಯ ನಿಮ್ಮಡಿಯಾ ||೩೯||

ಎಂದು ಮೊದಲಿಂ ಕೊನೆವರೆಗೆ ನಡೆ |
 ದಂದನುಂ ವಿವರಿಸಲು ಕಿರುನಗೆ |
 ಯಿಂದವರಿಗಾ ವೃದ್ಧಜಂಗಮನಿಂತು ವಚಿಸಿದನು ||
 ಒಂದು ಯೋಚನೆ ಬೇಡ ಹುಡುಕುವ |
 ದಂದುಗವ ನಿಲ್ಲಿಸಿರಿ ಯಾತ್ರಿಕ |
 ವೃಂದದಂತೀ ಕ್ಷೇತ್ರದೆಲ್ಲಾ ಪುಣ್ಯಕೃತಿಗಳನು ||೪೦||

ಮುಗಿಸಿ ಪಯಣವನೆಸಗಿರಿನ್ನಾ |
 ಸುಗುಣಿ ಬಾಲಕನಮಿತ ಮಹಿಮನು |
 ಸಿಗನು ನಗದೊಂದೆಡೆಯೊಳಾ ಶ್ರೀಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನಂ ||
 ಸೊಗಸಿನಿಂ ನಿಜಲಿಂಗಪೂಜಾ |
 ದಿಗಳ ಬಲದಿಂದೊಲಿಸಿ ತನ್ನ |
 ಷ್ಟಗಳ ಪಡೆದೈತರುವನಿಲ್ಲಿರದಂತೆ ನಿಮ್ಮೆಡೆಗೇ ||೪೧||

ಎಂದುಸುರ್ಮ ಗುಡಿಯೊಳಗೆ ಪೋಗುವೆ |
 ನೆಂದು ಮೆಲ್ಲಗೆ ನಡೆದದೃಶ್ಯತೆ |
 ಯೊಂದೆಯದನವರಿಕ್ಷಿಸುತೆ ವಿಸ್ತೃತ ಹೃದಯದಿಂದೇ ||
 ತಂದೆ ಮಲ್ಲಯ್ಯನೆ ಚರಾಕೃತಿ |
 ಯಿಂದೊಲಿದು ಬಂದಿಂತು ಪೇಳಿದ |
 ನೆಂದು ತದ್ವಾಕ್ಯದೊಳು ನಂಬಿಕೆಯಿಟ್ಟು ತಾಂ ಬಳಿಕೇ ||೪೨||

ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಿಡುತೆ ಚಿಂತೆಯ |
 ನೆಲ್ಲರಂತಿರೆ ತಾವು ತದ್ಗಿರಿ |
 ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನದರ್ಶನಾದಿಯ ಗೈದು ತಮ್ಮೂರ್ಗೇ ||
 ಇಲ್ಲದಿರೆ ಮೊಗದಲ್ಲಿ ನಗೆ ಮುದ |
 ಮಿಲ್ಲದೆಂತೋ ಮರಳಿ ನಡೆದುದ |
 ನೆಲ್ಲನನು ಪೇಳಿದರು ಗುರುಜನನೀ ಜನಕರಿದಿರೊಳ್ ||೪೩||

ಒರೆದುದನು ಕಿವಿದೆರೆದು ಕೇಳಲು |
 ಹೊರಡೆ ನಿಟ್ಟುಸಿರುದಿರೆ ಕಂಬನಿ |
 ಯೊರಗಿ ನೆಲಕುರುಳಾಡಿ ದುಃಖಿಸತೊಡಗಿ ಶರಭಾಂಬೇ ||
 ಗಿರಿಯ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಪೋದ ಭಕ್ತರು |
 ಕರೆದು ತರುವರು ತನುಭವನನೆಂ |
 ದುರು ಮುದದೆ ಕಾದಿರಲು ಬರಿಗೈಯಿಂದೆ ಮರಳಿದಿರಾ ||೪೪||

ಮಗನ ಶಿವತೇಜೋಮಯದ ನಗೆ |
 ಮೊಗವನ್ನಿಂದೀಕ್ಷಿಸೆನೊ ನಗೆ |
 ಮಿಗೆ ತದುಕ್ತಿಯ ಸುಧೆಯನೀಂಟುವುದೆಂದಿಗೋ ಕಿವಿಯಿಂ ||
 ಬಗೆವೊಡೀ ಮಠಕೆಂದು ತಾಂ ನ |
 ಲೃಗನು ನಡೆತಂದಿಲ್ಲಿ ಪೂಜಾ |
 ದಿಗಳನೆಸಗುತೆ ಸರ್ವರಿಗೆ ಸೊಗವೀವನೋ ತಿಳಿಯೇಂ ||೪೫||

ಇಂತು ಪಲಬಗೆಯಿಂ ಪ್ರಲಾಪಮ |
 ನಂತವಿಲ್ಲದೆ ಗೈವ ದುಃಖಾ |
 ಕ್ರಾಂತ ಮಾತೆಯ ಬಳಿಗೆ ಭಕ್ತರು ಬಂದು ಸಂತೈಸಿ ||
 ಚಿಂತೆ ಬಿಡು ನೀಂ ಜಂಗಮೋತ್ತಮ |
 ಸಿಂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಾ ಭವಿಷ್ಯ |
 ಕೈಂತುಮಿಲ್ಲವು ಸಖೆಯು ನಾನವ ನಂಬಿರುವೆನಮ್ಮಾ ||೪೬||

ಎಂದು ಪೇಳಿದ ಭಕ್ತರೊಡನೈ |
 ತಂದಿರುವ ತದ್ವಂಪತಿಗಳುಂ |
 ಮುಂದುವರಿಯುತೆ ಜಂಗಮನ ವಾಕ್ಯವನೆ ಬಲಪಡಿಸಿ ||
 ಸಂದೆಗಮನುಳಿ ತಾಯಿ ವಿಶ್ವಸು |
 ವಂದ್ಯನಾದಾ ಗುರುವು ತಪ್ಪದೆ |
 ಬಂದು ನಿಮಗಾನಂದವಾಗಿಸದಿರನು ಕೆಲ ದಿನಕೇ ||೪೭||

ಇಂತೆನುತೆ ಜನನಿಯನು ಮೌನವ |
 ನಾಂತಿರುವ ಗುರುಜನಕನುಮನುರೆ |
 ಶಾಂತಹೃದಯರನಾಗಿಸುತೆ ಕೆಲದಿನಗಳಾ ಮಠದೇ ||
 ಸಂತಸದೆ ಗುರುಪಿತೃಗಳಂಘ್ರಿಗ |
 ಘಂಟಿಕದೊಳಿರ್ದು ಪಚರಿಸುತಂ |
 ತಾಂ ತಳದರು ಪಡೆದು ಪರಕೆಯನವರು ತಮ್ಮೂರ್ಗೀ ||೪೮||

ತನುಜನೆಮ್ಮೆಡೆಗಾಗಮಿಸುವಂ |
 ತನಘನೇ ಶ್ರೀಶೈಲಪತಿಯೇ |
 ಘನಕೃಪೆಯ ಮಾಡೆಂದು ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯು ಮುಗಿದೊಡನೇ ||
 ಅನುದಿನದೆ ತನ್ನಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ |
 ನನು ನೆನೆದು ದಿನಗಳೆಯುತಿರ್ದರು |
 ಮನವ ಮಗನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಗುರುಜನನೀ ಜನಕರವರು ||೪೯||
 || ಮುಗಿದುದು || ಒಟ್ಟು ಪದಗಳು ||೩೦೪||

॥ ಓಂ ಫಲಾಹಾರೇಶಾಯನಮಃ ॥

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ:— ಗುರುಸುತಗೆ ಚರವೇಷದಿಂದೈ |

ತರುತೆ ಗಿರಿವರ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ |

ನುರು ಮುದದೆ ಮೈದೋರ್ದ ನಾತನ ಭಕ್ತಿವಶನಾಗಿ ||

ಯಾತ್ರೆ ಮುಗಿಯುವವರೆಗಮಾಸುಪ |

ವಿತ್ರ ಬಾಲಕನಲ್ಲಿಯಿಂ ಕಾ |

ಲತ್ರಯದೊಳರ್ಚಿಸುವ ಲಿಂಗಕೆ ತಾಂ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ ||

ಪತ್ರಫಲದಶನದೊಳೆ ಮಾನವ |

ನೇತ್ರಗೋಚರನಾಗದಂತೆ ವಿ |

ಚಿತ್ರತರ ಗಿರಿವನದ ಮಧ್ಯದೆ ದಿನಗಳೆದು ಬಳಿಕೇ ||೧||

ಘನತರದ ತದ್ಗಿರಿಯ ನಿರ್ಜನ |

ವನದ ಮಧ್ಯದೆ ಪೆರ್ಮರದ ಗುಂ |

ಪಿನೊಳು ಪೂಗಳ ಕಂಪಿನೊಳು ಮೆಲ್ಲೆಲರ ಸೋಂಕಿನೊಳಂ ||

ಇನಿದನಿಯ ಸಕ್ಕಿಗಳೊಳಂ ತ |

ಣ್ಣನು ತಳೆದ ತಿಳಿಗೊಳದೊಳಂ ತಾಂ |

ಮನವೆಳೆವ ನೆಲೆಯೊಂದ ಹುಡುಕುತ್ತಲ್ಲಿ ನೆಲಿಸಿದನು ||೨||

ಶಿಶಿರ ಋತು ತಾಂ ಪೋಗಿ ಬಂದುದು |

ಮಿಸುಪ ಮಧುಮಾಸಮುದು ಸಿಂಗರ |

ದ ಸಿರಿಯಂ ವನದೇವಿಗರ್ಪಿಸುವರ್ಚಕನ ತೆರದೇ ||

ಎಸೆದುದೆಲ್ಲೆ ಡೆಯಲ್ಲಿ ಪಲ್ಲವ |

ವಿಸರದಿಂ ನವಕುಸುಮದಿಂ ಶೋ |

ಭಿಸುವ ತರುಲತೆಗಳ ನಿವಹವಾ ಕಾನನಾಂತರದೇ ||೩||

ನಗೆಯಮರೆ ನವಮಲ್ಲಿಗೆಗೆ ತುಂ |

ಬಿಗೆ ಮದಂ ಪಿರಿದಾಯ್ತು ತರುಗಳೊ |

ಳೊಗೆಯೆ ತಳಿರೇರಿದುದು ಸವಿ ಕೋಗಿಲೆಗೆ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ||

ಮೊಗಮಲರೆ ತಾವರೆಗೆ ಹಂಸಿಗೆ |

ಮಿಗಿಲಿಸಿದುದು ಗಮನದೊಳು ಸಿರಿ |

ಸೊಗಸು ಪೆರ್ಚಿರೆ ಪಣ್ಣೆ ನಾಲಿಗೆ ಹಿಗ್ಗಿದುದು ಗಿಳಿಗೆ ||೪||

ಅಳಿಗಳಿಗೆ ಸುಮಮಧುವ ಕುಡಿಸುತೆ |
 ಗಿಳಿಗಳಿಗೆ ಫಲರಸವ ನೀಂಟಿಸು |
 ತೆಳೆದಳಿರನುಣಿಸುತ್ತೆ ಕೋಗಿಲೆಗಳಿಗೆ ನೆರಳಲ್ಲಿ ||
 ಮಲಗಿಸುತೆ ಮಿಗವಿಂಡ ತಾನವು |
 ಗಳನು ಪೊರೆವೀ ಗುಣದೆ ಚೂತಂ |
 ಗಳಿಸುದುದು ಮಾನುರವೆಸರಸಫಲತೆಯ ಚೈತ್ರದೊಳು ||೫||

ಎರೆ ದಿನಮಣಿಕರದೆ ಬಿಸಿ ತಾ |
 ನೇರಿದುದು ತಿಳಿಗೊಳದೊಡಲ ತ |
 ಣೈರೆ ವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಳಗೈಸಿರಿ ವಿರಹಿಗಳ ಮನದೇ ||
 ಎರಿದುದು ಸಂಕಟವು ಜಗದುಪ |
 ಕಾರಿಯೆಂಬ ಬಸಂತನೊಳಗಂ |
 ತೋರಲಿಲ್ಲವು ಸಮತೆಯದ ಸಾಧಿಸುವುದರಿದಲ್ತೀಂ ||೬||

ಜನರೊಳನುರಾಗಮದರಲ್ದ ನಿಜ |
 ವನಿತೆಯರನೊಡಗೊಂಡು ರತಿಸುಖ |
 ವನುಭವಿಸತೊಡಗಿದರು ಸಾಧಕರಾದ ತಾಪಸರು ||
 ಮನದ ಚಾಂಚ್ಯಲ್ಯದೊಳು ಜಪತಪ |
 ವನೆ ತೊರೆದರಿನ್ನಾ ವಸಂತದೆ !
 ಗಣಿಸಲಸದಳಮೆಲ್ಲರಿಗಮನುಕೂಲವೆಸಗುವುದು ||೭||

ಬಾಲಯೋಗಿಯು ತದ್ವಸಂತಸು |
 ಕಾಲದೊಳು ನಿಜಲಿಂಗ ಪೂಜಾ |
 ಶೀಲಕನುಕೂಲದ ತದಮಳಸಲದೆ ನೆಲಿಸುತ್ತೇ ||
 ಕಾಲಹರನಾ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ |
 ನಾಲಯವನುಳಿದಲ್ಲಿಯೇ ಸುವಿ |
 ಶಾಲಭಕ್ತಿಯೊಳಾ ಗುರುವನೊಲಿಸಲ್ಕೆ ತೊಡಗಿದನು ||೮||

ಪ್ರತಿದಿವಸದುದಯದೊಳು ಲಿಂಗ |
 ಪ್ರತಿಯು ತಿಳಿಗೊಳದಲ್ಲಿ ಮಜ್ಜನ |
 ಕೃತಿಯ ಮುಗಿಸುತೆ ಪತ್ರಪುಷ್ಪಾದಿಗಳನಳವಡಿಸಿ ||
 ಅತಿಮುದದೆ ತಾನೆಸಗಿ ವಿಧಿಸ |
 ಮೃತದ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಬಳಿಕು |
 ನ್ನತ ಶಿವಧ್ಯಾನದೊಳೆ ಬಹು ವೇಳೆಯನು ಕಳೆಯುವನು ||೯||

ಶಿವಸಮನು ಮನವೆಳನೆ ವನದಾ |
 ನವಫಲವನೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಭುಂಜಿಸಿ |
 ಸುವಿಮಳೋದಕವೀಂಟಿ ತಣಿವೇನೊಂದ ಬಯಸದೆಯೇ ||
 ಶಿವಪರಧ್ಯಾನಸ್ಥನಾಗಿರೆ |
 ದಿವಸವೆಲ್ಲವು ಪ್ರೋದೊಡಂ ಸಂ |
 ಭವಿಸದೆಚ್ಚ ರವೇನೊರೆವೆನಾತನ ಮನೋಬಲವಾ ||೧೦||

ಲಿಂಗಗತ ಚಿಚ್ಚಕ್ತಿಯೇ ವರ |
 ಜಂಗಮಾಕೃತಿವೆತ್ತು ತನ್ನಯ |
 ಕಂಗಳೊಳು ಹೊಳೆದಂತೆ ಕಾಣಲು ಜಾನವನು ನಿಲಿಸಿ ||
 ಮಂಗಳಾಕರ ಬಾರ ಜಂಗಮ |
 ಲಿಂಗರೂಪನೆ ಬಾರ ನಿನ್ನ ಪ |
 ದಂಗಳನು ಸಲಿ ತೋರಿಸೈ ವಂದಿಸುವೆನೆಂದೆರೆದು ||೧೧||

ದಿಟ್ಟಿಯಗಲಿಸಿ ನೋಡಿ ಮುಂದಿನ |
 ಬಟ್ಟೆಗೊಂಡೊಡುತ್ತೆ ತಳುವದೆ |
 ಬೆಟ್ಟದೊಳು ಚರಮೂರ್ತಿ ಮರೆಯಾದವೊಲು ಕಾಣಿಸಲು ||
 ಥಟ್ಟನೇ ನಗುತೆಲೆ ಗುರುತ್ತಮ |
 ಪುಟ್ಟನಾದೆನ್ನೊಡನೆ ಬಿನದದ |
 ಗೊಟ್ಟಿಯಿದನಿನ್ನೆಷ್ಟುದಿನವೆಸಗುವಿಯೊ ನಾನರಿಯೇಂ ||೧೨||

ಎನುತೆ ಮತ್ತಂ ಸ್ಥಿರತೆ ಮನದೊಳು |
 ಘನತೆಯೊಂದುತ್ತಿರಲು ಗುರುಬಾ |
 ಲನು ನೆಗಳ್ಳುವ ಲಿಂಗಪೂಜಾಧ್ಯಾನಕಾರ್ಯವದು ||
 ದಿನದಿನಕೆ ಪೆರ್ಚುತ್ತೆ ನಿದ್ರಾ |
 ಶನವ ಬಿಡಿಸಿದುದಾತನನು ಕಾ |
 ನನದೆ ಪ್ರೊರೆವರು ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನಲ್ಲದಾರುಂಟು ||೧೩||

ಧ್ಯಾನಕಾಲದೊಳಲ್ಲದಾವಗ |
 ಮಾ ನಿರಂಜನ ಜಂಗಮಾಕೃತಿ |
 ಕಾನನದ ಗಿಡುಬಳ್ಳಿ ಪೊದೆಗಳೊಳೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೊಡಂ ||
 ಕಾಣುತಿರೆ ಕಂಡವನು ತದ್ಗುರು |
 ಸೂನು ನಮಿಸುತೆ ಪೊಗಳಿ ಗುರುವೇ |
 ನೀನು ಕಾಡುವುದೇಕೆ ಮಾಯೆಯೊಳೆನ್ನ ನೀಪರಿಯಿಂ ||೧೪||

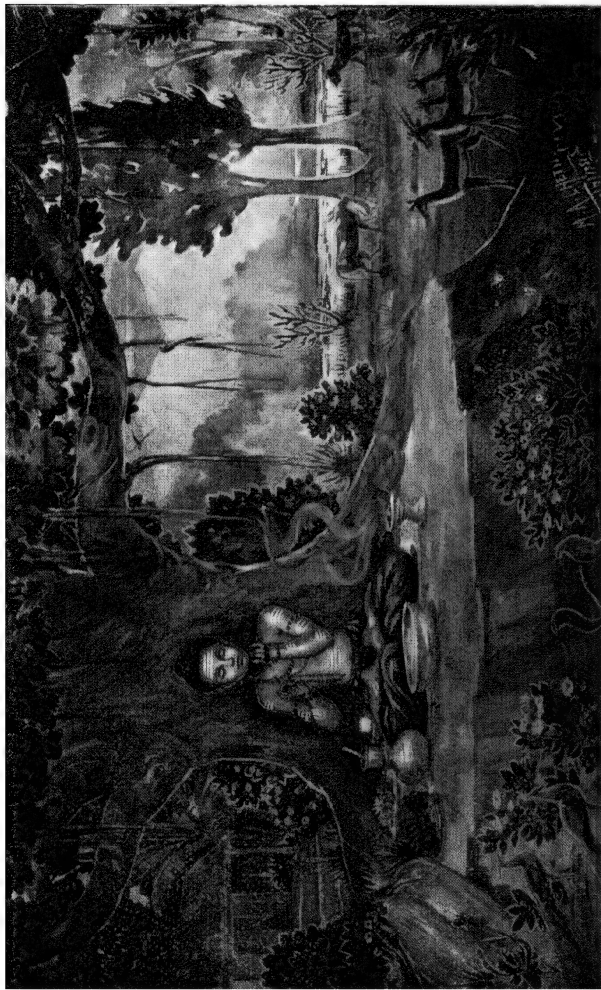
ನಂಬದಿರುವೆನೆ ನಿನ್ನ ಪಾದವ |
 ನಿಂಬುಗೊಂಡಿದೆ ದೋಷವೆನ್ನೊಳು |
 ನಂಬಿ ಕರೆದರೆ ಓ ಎನುವ ಶಿವನೆಂಬ ವಾಕ್ಯವನು ||
 ನಂಬಿ ನಿನ್ನ ಪದಾಂಬುರುಹದೊಳು |
 ತುಂಬಿಯಾಗುವೆನಯ್ಯ ಬಾರಾ |
 ಸಾಂಬನೇ ಗುರುಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನೇ ದಯಾಂಬುಧಿಯೇ ||೧೫||

ಇಂತೆನಿತೊ ಸದ್ಭಕ್ತಿಗುಂಫಿತ |
 ವಿನಯವಾಕ್ಯದೆ ಕರೆದೊಡಂ ತಾಂ |
 ತನಗೆ ಮೈದೋರದಿರೆ ಮಾಯಾಮಯನು ಶಂಕರನು ||
 ಮನದೆ ಧೃತಿಗುಂದದೆಯೆ ಯೋಗ್ಯಾ |
 ಸನದೆ ಮಂಡಿಸಿ ಗೈದು ಲಿಂಗಾ |
 ಚರ್ಚೆಯ ತದ್ಧ್ಯಾನದೊಳು ಮೈಮರೆದನು ತದರ್ಭಕನು ||೧೬||

ಕರಸರೋಜದ ಲಿಂಗಮಧ್ಯದೆ |
 ಚರಸುವೇಷವು ಕಂಗೊಳಿಸಲದ |
 ಪರಿಕಿಸುತ್ತನಿಮಿಷದ ದಿಟ್ಟಿಯೊಳಿರುವ ಗುರವರಗೇ ||
 ಪರಮ ಸಂಮುದಮೊದಗೆ ಮೈಯೊಳ್ |
 ನೆರೆ ನಿಮಿರೆ ನವಿರೋಳಿಯೈಸಲೆ |
 ಸುರಿಯುತಿರೆ ಸುಖಬಾಷ್ಪಮಚಲಿತನಾಗಿ ಕುಳಿತನು ತಾಂ ||೧೭||

ಮೊದಲ ತೆರದಿಂ ಸ್ನಾನಪೂಜಾ |
 ವಿಧಿಯ ಕಾಲದ ಸಂಸ್ಕರಣಮಿ |
 ನ್ನದಿಸದಂತೆ ಸಮಾಧಿಗತನಾಗಿರುವ ಗುರುಸುತನಾ ||
 ಕದಲದಂಗದ ಮೇಲೆ ಬಂದೆರ |
 ಗಿದ ಖಗಂಗಳು ಪೋಗಿ ಹರಿದಾ |
 ಡಿದವು ಪಾವುಗಳಾದೊಡಂ ಸ್ಮೃತಿಯಿಲ್ಲದೇನೊರೆವೇಂ || ೧೮ ||

ಚಿತ್ತಜಾರಿಧ್ಯಾನಮಗ್ನನ |
 ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯ ಜಂಗಮಾಕೃತಿ |
 ವೆತ್ತುದಿನ್ನಾ ತನುಕರಣಚೇಷ್ಟೆಗಳು ಬತ್ತಿದವು ||
 ಮತ್ತೊರೆವುದೇಂ ಬಾಲಯೋಗಿಯ |
 ವೃತ್ತಿಯಿದ ತಿಳಿದಿದೆ ಕರಗಿ ತಾ |
 ನಿತ್ತಲೈತರತೊಡಗಿದನು ಗಿರಿಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನು || ೧೯ ||

ಶ್ರೀ ಬಾಲಕಪ್ಪಿ ಫಲಾಹಾರ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಶ್ರೀಶೈಲ ತಪೋನುಷ್ಠಾನ.

ಕಾವಿಯುಡೆ ನರಮಸ್ತಕದ ಸಲೆ |
 ತೀವಿರುವ ಜಡೆ ಫಾಲತಲದ |
 ಶ್ರೀವಿಭೂತಿಯು ಕಂಠಗತ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ ಮಾಲೇ ||
 ಪಾವನದ ಕೈಬೆತ್ತವಡಿಗಳ |
 ಹಾವುಗೆಯು ಕಂಗೊಳಿಸೆ ಜಂಗಮ |
 ದೇನವೇಷದ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನಲ್ಲಿಗೈತರಲು || ೨೦ ||

ಇತ್ತಲಾ ಜಂಗಮಸದಾಕೃತಿ |
 ವೆತ್ತ ತನ್ನಯ ಚಿತ್ತವದು ತಾಂ |
 ಪೆತ್ತುದೊಯ್ಯನೆ ಶೂನ್ಯವೃತ್ತಿಯ ಯೋಗಿಯದನರಿದು ||
 ಬಿತ್ತರದ ವಿಸ್ಮಯದೆ ತಾನೆ |
 ಚ್ಚೆತ್ತು ಮುಂದೆಯೆ ಸುಪ್ರಭೆಯು ಮೈ |
 ವೆತ್ತು ಬರುವಂತಿರ್ಪ ಚರಮೂರ್ತಿಯನು ನೋಡಿದನು || ೨೧ ||

ನೋಡಿದೊಡನೆಯೆ ತಾಯಿ ತುರುವೆಡೆ |
 ಗೋಡಿ ಬರುತಿಹ ಕರುವಿನಂದದೊ |
 ಳೋಡಿ ಬಂದಾ ಬಾಲಕನು ನಿಜಗುರುವಿನಡಿಗಳಿಗೆ ||
 ನೀಡಿದನು ಮಸ್ತಕವನದರೊಳ್ |
 ಸೂಡಿದನು ತತ್ಪಾದಧೂಳಿಯ |
 ನೀಡಿದೆಯೆ ದರ್ಶನ ಸುಭಾಗ್ಯವನಿದು ಮತ್ತಭುವೇ || ೨೨ ||

ಮಂಗಳಾಂಗನೆ ಜಂಗಮನೆ ಭವ |
 ಭಂಗನೇ ಭಕ್ತಾಂತರಂಗಸು |
 ಸಂಗನೇ ವರಲಿಂಗರೂಪನೆ ಶಿವನೆ ಚಿನ್ಮಯನೇ ||
 ಅಂಗಭವಗರ್ವಾದ್ರಿಕುಲಿಶನೆ |
 ತುಂಗಚರಿತನೆ ಲೋಕಪೂಜ್ಯನೆ |
 ಕಂಗಳುತ್ಸವಮೂರ್ತಿಯೇ ಗಿರಿಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನೇ || ೨೩ ||

ಎಂದು ನುತಿಸುವ ನಾಲಿಗೆಯು ತಣಿ |
 ಪೊಂದದಿರೆ ತದ್ವರ್ಶನಪರಾ |
 ನಂದದಿಂದೆವೆಯಿಕ್ಕದಿರೆ ಕಣ್ ಮುಗಿದ ಕರದಿಂದೇ ||
 ತಂದೆ ಬಾರೈ ತಣ್ಣನೊಂದಿದ |
 ಚಂದದಿನ್ನೆಡೆಯಂ ತ್ವದಂಘ್ರಿಗ |
 ಳಿಂದೆ ಸೋಂಕುತೆ ಪಾವನವನಾಗಿಸು ದಯಾಘನನೇ || ೨೪ ||

ಎಂಬ ನುಡಿಗೇಳುತ್ತೆ ತತ್ಪರು |
 ಣಾಂಬುನಿಧಿಗೈಯಲ್ಲಿ ಮೋಹವು |
 ತುಂಬಿ ಬರಸೆಳದಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳಂತಾದೊಡಂ ಮಗನೇ ||
 ಡಂಭದೀ ಜಂಗಮಸುವೇಷವ |
 ನಂಬ ನನ್ನನೆ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ |
 ನೆಂಬ ಭಾವವು ನಿನಗೆ ಜನಿಸಿದುದಿದು ಮರುಳುತನವು || ೨೫ ||

ಬೆಟ್ಟಗಾಡಿನ ಮನುಜನಿರುವೆನು |
 ಹೊಟ್ಟೆಯನು ಹೊರವುದಕೆ ಮೋಸದೆ |
 ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡೀ ವೇಷವನು ಗಿರಿಯಿಳಿದು ನಾನೊಂದು ||
 ಪಟ್ಟಣಕೆ ಪೋಗುವುದಕಾಗೀ |
 ಬಟ್ಟೆಗೊಂಡೈತಂದೆನೆನ್ನಯ |
 ಗುಟ್ಟಿನಿದನರಿಯದೆಯೆ ಮರುಳಾಗುವುದು ಸರಿಯೇನು || ೨೬ ||

ಎಂದು ಬಿನದಕೆ ಪೇಳೆ ಬಾಲನು |
 ಮಂದಹಾಸದೆ ಮೋಸದೀ ನುಡಿ |
 ಯಿಂದೆ ನನ್ನ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲ್ಕೈತಂದೆಯಾ ನೀನು ||
 ತಂದೆಯೇ ನನ್ನಿಷ್ಟಲಿಂಗದೊ |
 ಳೆಂದು ಬಯಲಾಗುತ್ತೆ ಕೃಪೆಯಿಂ |
 ಮುಂದೆ ಮೈದೋರಿಪುರ್ವದಿದ ನಾನರಿಯೆನೇಂ ಶಿವನೇ || ೨೭ ||

ಎಂದಿಗಂ ನಿನ್ನಂಸ್ತ್ರಿಯಂ ಬಿಡೆ |
 ನೆಂದು ನಿಜಚರಣಗಳ ಪಿಡಿದಾ |
 ನಂದನನ ಮೇಲಿತ್ತಿ ಬಿಗಿದಪ್ಪುತ್ತೆ ವರಶಿವನು ||
 ತಂದೆತಾಯ್ಗಳ ಬಟ್ಟು ಬಾಲ್ಯದೆ |
 ಬಂದು ನಿರ್ಜನವನದೊಳೀ ತೆರ |
 ದಿಂದೆ ನೀಂ ಶಿವಯೋಗಬಲದಿಂದೆನ್ನ ನೊಲಿಸಿದೆಯಾ || ೨೮ ||

ಕಂದನೇ ಮೆಚ್ಚಿದೆನು ನಿನ್ನೆದೆ |
 ಯೊಂದಿದನುವನು ಭಕ್ತಿಭಾವಕೆ |
 ಮುಂದೆ ನಿನ್ನಂ ಸ್ತಂದನಿಂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುವೇಂ ||
 ಎಂದು ಮತ್ತಂ ಮತ್ತೆ ಪರಮಾ |
 ನಂದದಿಂ ಮೈದಡವಿ ಮುದ್ದಿಸಿ |
 ಬಂದು ಕುಳಿತನು ಬಾಲಕನ ಪೂಜಾಸ್ಥಲದೊಳಂದು || ೨೯ ||

ಭೋಗಿಭೂಷನು ಮಹಿತ ಜಂಗಮ |
 ನಾಗಿ ಮೈದೋರಿದನೆನುತ್ತಾ |
 ಯೋಗಿ ಸಂಮುದ ನೀರಜಾಕರಹಂಸನೇ ಆಗಿ ||
 ಶ್ರೀಗುರುಪದಾಂಭೋಜ ಮಧುಕರ |
 ನಾಗಿ ಭಕ್ತಿಸುಧಾಂಬುನಿಧಿ ಶಶಿ |
 ಯಾಗಿ ತಚ್ಚರವರನ ವಾದಾರ್ಚನೆಗೆ ತೊಡಗಿದನು || ೨೦ ||

ವಾಡಿ ಮಂಗಳ ಗೀತೆಗಳ ಮುದ |
 ಗೂಡಿ ತಚ್ಚರವಾದಪೂಜೆಯ |
 ಮಾಡುತಂ ನರವೀರಶೈವಾಚಾರವಿಧಿಯಿಂದೇ ||
 ನಾಡೆ ತತ್ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದವ |
 ಬೇಡಿಕೊಂಡದ ಭೋಗಿಸುತ ಕೊಂ |
 ಡಾಡಿದನು ನಿಜಭಕ್ತವಶನಾದಾ ಶಿವನ ಕೃಪೆಯಾ || ೨೧ ||

ಬಳಿಕೆ ಗುರುವರ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ |
 ನೆಲೆ ಮಗನೆ ನೀನಿಂತು ಶೈಲದ |
 ನೆಲೆಗೆ ಬಂದತಿಕಷ್ಟದೀ ಲಿಂಗಾಂಗಯೋಗದೊಳು ||
 ಬಳಲಿ ನನ್ನ ನು ಕಂಡು ಬೇಡುವ |
 ಫಲವದೇನುಸಿರೆಂದು ಸುಲಿಪ |
 ಲೈಳಗ ಚಲ್ಲುವ ನಗೆಯೊಡನೆ ಕೇಳಿದನು ಶಿಷ್ಯನನು || ೨೨ ||

ಗುರುಚರಣನಖರುಚಿಯ ಜೊನ್ನವ |
 ಪರಿಕಿಸುವ ನಿಜನೇತ್ರಕೈರವ |
 ನರಕೆ ಹೃದಯ ಚಕೋರಮುಂ ಪರಿದಾಡಿ ನಲವೇರಿ ||
 ಗುರುವೆ ಭಕ್ತಾಮರತರುವೆ ನಿ |
 ನ್ನುರು ದಯಾಕಾಸಾರ ವಿಹರಣ |
 ಪರನೆನಿಸಿದೀ ಬಾಲಹಂಸಗೆ ಬಳಲಿಕೆಯದುಂಟೇ || ೨೩ ||

ಬಡವಗೈಸಿರಿ ದೊರೆದವೋಲ್ ನಿ |
 ನ್ನಡಿಯು ಲಭಿಸಿದುದಿನಗೆ ಗುರುವೇ |
 ಪಡೆಯುತ್ತೈದೆ ಶಿವಾನುಭವಬೋಧೆಯನು ನಿನ್ನಿಂದೇ ||
 ಪೊಡವಿಯೊಳ್ ಭಕ್ತರನು ಪೊರೆವಾ |
 ಕಡು ಮುದದ ಕಾಯಕವನೇ ನಾಂ |
 ನಡೆಸುತಂ ಲಿಂಗಾಂಗಸಮರಸಸೌಖ್ಯದಲ್ಲಿರುವೇಂ || ೨೪ ||

ಇದನುಳಿದು ಮತ್ತಾವ ಸತ್ಕಲ |
 ಪದವಿಯೊಲ್ಲೆನೆನುತ್ತೆ ತನ್ನಯ |
 ಪದಪಯೋಜಕೈರಗಿದಾ ಶಿಷ್ಯನನು ಮೈದಡವಿ ||
 ಮುದದ ಮೂರ್ತಿಯೆ ಆಗಿ ನಿನ್ನಿ |
 ಸ್ವದವೊಲಿಸಗುವೆನೆಂದು ಸಲೆ ಪರ |
 ಸಿದನು ಕರುಣಾಕರನು ಜಂಗಮ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನು || ೩೫ ||

ಬಳಿಕೆ ನಡೆ ನನ್ನಾಲಯಕೆ ಸಲೆ |
 ತಿಳಿಸುವೆನು ಲಿಂಗಾಂಗಯೋಗದೇ |
 ಗಳಿಸುತ್ತಿರ್ಪ ಶಿವಾನುಭವನು ನಿನಗೆನುತೆ ಶಿವನು ||
 ಕೆಳೆಯ ನೇಹದೇ ಶಿಷ್ಯನಾ ಕರ |
 ತಲವ ಪಿಡಿದಾಗಮಿಸಿದನು ತಾಂ |
 ಪಲವಗೆಯ ತರುಖಗಮ್ಮಗಾದಿಯ ತೋರಿಸುತೆ ನಲಿದು || ೩೬ ||

ಬರುತೆ ಪಥದೊಳಗಾವೆಡೆಯೊಳಾ |
 ಗುರುಸುಶಿಷ್ಯರ ದಿಟ್ಟಿ ಹರಿದುದೊ |
 ತೊರೆದು ವೈರವ ನೇಹದಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಖಗಮ್ಮಗಗಳ್ ||
 ನಿರಿಸುತೆ ಸಂತಿದವಲ್ಲೀ |
 ರ್ವರನು ಶಿವಮೂರ್ತಿಗಳ ಕರುಣಾ |
 ಭರಿತ ದೃಷ್ಟಿಯು ಕಳೆಯದೇಂ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ದುರ್ಗುಣವಾ || ೩೭ ||

ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನೊಡನೆ ಬರುತಿರೆ |
 ಕಲ್ಲು ಚಿಂತಾಮಣಿಯೆನಿಸಿ ಮರ |
 ಬಳ್ಳಿಗಳು ಸುರಭೂಜವಲ್ಲರಿಯಾಗಿ ಗೋವುಗಳು ||
 ಸಲ್ಲಲಿತ ಸುರಥೇನುವಾಗು |
 ತ್ತೆಲ್ಲ ನೀರುಂ ಸಿದ್ಧರಸವಾ |
 ಗಲ್ಲಿ ತೋರಿದವೇನೊರೆವೆನಾ ಗುರುಸುತನ ಕಣ್ಣೀ || ೩೮ ||

ಶಿವನ ಕೃಪೆಯಂ ಪಡೆದ ಯೋಗಿಯು |
 ಶಿವಮಯದ ದೃಷ್ಟಿಯೊಳು ನೋಡಲು |
 ಸುವಿಮಲ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಶಿಲಾತರು ಮುಖ್ಯವಸ್ತುಗಳು ||
 ದಿವದ ವಸ್ತುಗಳಾಗಿ ಪರಿಣಮಿ |
 ಸುವುದಿದೀನಚ್ಚರಿಯು ಯಾತ್ರಿಕ |
 ನಿವಹಕೆರೆ ಸದ್ಭಕ್ತಿದೃಷ್ಟಿಯು ಕಾಣವೇನಿಂತು || ೩೯ ||

ಭೂತಲದ ಕೈಲಾಸವೆಂಬ |
 ಖ್ಯಾತಿಯಾಂತಾ ಶ್ರೀಗಿರಿಯೊಳಾ |
 ಪೂತಜಂಗಮದೇವನೊಡನೈತರುತೆ ಗುಡಿಗಿಂತು ||
 ಸಾತಿಶಯ ಮುದದಿಂದಮಾಚಿ |
 ಜ್ಞೋತಿಮೂರ್ತಿಯ ಪರಮಪದಜಲ |
 ಜಾತಪೂಜೆಗೆ ತೊಡಗಿದನು ಮೇಣಲ್ಲಿ ಗುರುಸುತನು || ೪೦ ||

ಪೇಳಲೇನಾ ಪೂಜ್ಯಪೂಜಕ |
 ಲೀಲೆಯಾ ಸಂಭ್ರಮದ ಸಿರಿಯನು |
 ಶೂಲಧರನಾ ಪಾದಪೂಜೆಯ ಸುಖದ ಸುಗ್ಗಿಯೊಳೇ ||
 ಲೋಲನಾಗಿರುತಿರ್ಪ ತದ್ವರ |
 ಬಾಲಯೋಗೀಶ್ವರನಿಗಂದಿನ |
 ಕಾಲವೇ ಘನಪುಣ್ಯಮಯ ಶಿವರಾತ್ರಿಯೆನಿಸಿದುದು || ೪೧ ||

|| ಮುಗಿದುದು || ಒಟ್ಟು ಪದಗಳು || ೩೫೫ ||

ಓಂ ಫಲಾಹಾರಚರಾಚಾರ್ಯಾಯನಮಃ

ಒಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ :- ಹರನು ನಿಜಶಿಷ್ಯಂಗೆ ಷಟ್ಸ್ಥಲ |
ಸರಣಿಗತ ಶಿವಯೋಗಸಿದ್ಧಿಯ |
ಪರಮಫಲವ ಶಿವಾನುಭವವಂ ಬೋಧಿಸಿದನೊಲಿದು ||

ವೇದವಾಣಿಗಭೇದ್ಯನಾ ಜಗ |
ದಾದಿಪುರುಷನ ಶಿವನ ವಿಲಸ |
ತ್ವಾದಪೂಜಾನಂದತುಂದಿಲನಾಗಿ ಶಿಷ್ಯನು ತಾಂ ||
ಶ್ರೀದಯಾಘನದೇವ ಭಕ್ತಾ |
ಮೋದದಾಯಕಭಾವ ಚಿರಮುಖ |
ದಾದಿಯಾದ ಶಿವಾನುಭವನನು ಬೋಧಿಸೈ ಗುರುವೇ || ೧ ||

ಎಂದು ವರಸಾಷ್ಟಾಂಗವಂದನ |
ದಿಂದೆ ಯಾಚಿಸಿದೊಡನೆ ಲೋಕಾ |
ನಂದದಾಯಕ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಮುಖಸುಧಾನಿಧಿಯಿಂ ||
ಮಂದಹಾಸದ ಚಂದ್ರಿಕೆಯು ತ |
ಣ್ಣೊಂದಿಸುತ್ತಿರೆ ಶಿಷ್ಯಚಿತ್ತ |
ಕೃಂದು ಬೋಧಾಮೃತದ ಲಹರಿಯು ಬಂದುದೀತರದೇ || ೨ ||

ನಿನಗೆ ದೀಕ್ಷಾಕಾಲದೊಳ್ ಗುರು |
ವಿನಮುಖದೆ ಲಿಂಗಾಂಗಯೋಗದೊ |
ಳನುಭವನನೊಡರಿಸುವ ಬೋಧಿಯದಾದುದರಂದೇ ||
ಜನಿಸಿದುನ್ನತ ಶಕ್ತಿಯುಂದೆ |
ನ್ನನು ಸಮರ್ಚಿಸುತ್ತೊಲಿಸಿಕೊಂಡೈ |
ತನುಭವನೆ ಮತ್ತೀಕೆ ತದ್ಬೋಧಕ್ಕೆ ಫಲವೇನೋ || ೩ ||

ಶಿವನೆ ನೀನಾಗಿದು ನಿನ್ನೊಳ್ |
ಶಿವನನುಭವಮದಿರದೆ ಮರೆಯಾ |
ಗುವುದೆ ವೇಳಿಂತಾದೊಡಂ ಚರರೂಪದಿಂ ನಾನು ||
ತವೆ ಸುಬೋಧೆಯ ಗೈಯಬೇಕೆಂ |
ಬುವ ಬಯಕೆ ನಿನಗಾದ ಕತದಿಂ |
ಕುವರನೇ ವಿವರಿಸುವೆನಾಲಿಸು ತದ್ರಹಸ್ಯವನು || ೪ ||

ಶ್ರೀ ಬಾಲತಪಸ್ವಿ ಫಲಾಹಾರೇಶನಿಗೆ ಶ್ರೀಶೈಲ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನು ಜಂಗಮರೂಪದಿಂದ
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಶಿವಾನುಭವಪೋಷೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಚರಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು:

ಮಗನೆ ಪೂರ್ವದೊಳೆನ್ನ ಮುಖದಿಂ |
 ದೊಗೆದ ಶೈವಾಗಮದ ಸಾರವೆ |
 ಜಗದೆ ತಾಂ ವರವೀರಶೈವದೆನಿಸಿ ಮೆರೆಯುವುದು ||
 ಸುಗಮವಾದಾ ಮತದ ಮಾರ್ಗವೆ |
 ಬಗೆಯೆ ಷಟ್ಪಲತತ್ವವಿನ್ನದ |
 ರಗಲದೊಳು ತುಂಬಿಪುರೈ ಲಿಂಗಾಂಗಯೋಗವದು || ೫ ||

ಯೋಗವೆಂಬರು ಪ್ರಕೃತಿಪುರುಷವಿ |
 ಯೋಗವನು ಕೆಲರಿನ್ನು ಹಲವರು |
 ಯೋಗವೆಂಬುದು ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿನಿರೋಧವೆಂಬವರು ||
 ಯೋಗವದು ಸುಖದುಃಖಸಮತೆಯು |
 ಯೋಗವದು ಕರ್ಮದೊಳು ಕುಶಲತೆ |
 ಯಾಗಿರುವುದೆಂದೊರೆವರನ್ನು ಳಿದವರು ಕೇಳ್ ಮಗನೇ || ೬ ||

ಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿಕ್ರಿಯೆಯೆ ಮೊದಲಾ |
 ದೇನನೊಂದನು ಪಿಡಿದು ನನ್ನನು |
 ಕಾಣಲೆಳಸುವ ಸತ್ಪಥಗಳಾವಿರ್ಪವೋ ಅವು ತಾಂ ||
 ಜ್ಞಾನಯೋಗಾದಿಗಳ ವೆಸರಿಂ |
 ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಡೆದವು |
 ಮಾನಸಪ್ರಕೃತಿಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಬಹುವಿಧದಿಂ || ೭ ||

ಯೋಗದರ್ಥಗಳಿಂತು ಬಹುವಿಧ |
 ವಾಗಿರಲು ಲಿಂಗಾಂಗಗಳ ಸಂ |
 ಯೋಗವೇ ಶಿವಯೋಗವೆನಿಸುವುದಿನ್ನು ಸಂಗ್ರಹದಿಂ ||
 ಯೋಗಭೇದಗಳನು ತಿಳಿಯಲೈ |
 ದಾಗಿರುವವನುಗಳೊಳು ತಾಂ ಶಿವ |
 ಯೋಗವೇ ಮೇಲೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುದು ವೀರಶೈವರೊಳು || ೮ ||

ಒಂದೆರಡುಮೂರೆಯೆಂಟು ವರ್ಣಗ |
 ಳಿಂದಿರುವ ಮಂತ್ರಗಳೊಳೆಳಸಿ |
 ದೊಂದನೈಸಲೆ ಜಪಿಸುತಿರುವುದು ಮಂತ್ರಯೋಗವದು ||
 ಬಿಂದುವಿನರೂಪದೊಳೊ ನಾದವ |
 ನೊಂದಿಯೋ ಮಾನಸವು ಭೇದವ |
 ನೊಂಬದಸುಗೂಡಿರಲು ತಾಂ ಲಯಯೋಗವೆನಿಸುವುದು || ೯ ||

ಬರಿಯ ಕುಂಭಕದೊಳೊ ಸುಮುದ್ರಾ |
 ಕರಣದೊಳೊ ಅಷ್ಟಾಂಗಮಾರ್ಗದೆ |
 ಮರುತನನು ನಿಗ್ರಹಿಸಲದು ಹಠಯೋಗವೆನಿಸುವುದು ||
 ಪರಿವ ಮನಸಿನ ವೃತ್ತಿ ಕಂಗೊಂ |
 ಡರುವಿನಿಂ ಲಕ್ಷ್ಯತ್ರಯದೊಳೀ |
 ಶ್ವರನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆರಾಜಯೋಗವದು || ೧೦ ||

ಶಿವನ ವಿದ್ಯೆಯು ಶಿವಸುಭಕ್ತಿಯು |
 ಶಿವನ ಪೂಜಾಧ್ಯಾನಸುವ್ರತ |
 ವಿವುಗಳೈದನು ತಳ್ತಿರಲು ಶಿವಯೋಗವೆನಿಸುವುದು ||
 ಕುವರನೇ ಕೇಳುಳಿದ ಯೋಗದ |
 ವಿವಿಧ ಮಾರ್ಗಗಳಾವು ಸರಿಯೆನಿ |
 ಸವು ವಿಚಾರಿಸಿ ನೋಡಲೀ ಶಿವಯೋಗಸತ್ಪಥಕೇ || ೧೧ ||

ಶಿವಸಿರುವನೆಂಬುದನು ವಿದ್ಯೆಯಾ |
 ಳವಧರಿಸಿ ತದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ |
 ಶಿವಸಮರ್ಚನೆ ಗೈದು ಶಿವನಾಮದ ಸುಮಂತ್ರವನು ||
 ತನೆ ಜಪಿಸಿ ತದ್ಭಕ್ತಿಯನಗೈವುದೆ |
 ಶಿವಮಹಾವ್ರತವಿವುಗಳಿಂ ಸಂ |
 ಭವಿಸುವುದು ಶಿವಯೋಗಸಿದ್ಧಿಯು ವೀರಶೈವರಿಗೇ || ೧೨ ||

ವೀರಶೈವರು ತಮಗೆ ಪಂಚಾ |
 ಚಾರವೇ ಪ್ರಾಣಂ ತದಮಳಾ |
 ಚಾರಯುತದಷ್ಟಾವರಣವೇ ಅಂಗವೆಂದರಿದು ||
 ಸಾರತರ ಷಟ್ಸ್ಥಲವ ಮಾರ್ಗದೆ |
 ಸಾರುತಿರೆ ಶಿವಯೋಗಸಿದ್ಧಿಯು |
 ತೋರುವುದು ತಾನಾಗಿಯೇ ಕೇಳದನು ವಿವರಿಪೆನಾಂ || ೧೩ ||

ಲಿಂಗವೇ ಶಿವನಿನ್ನು ದೀಕ್ಷೆಯ |
 ಸಂಗದಿಂ ಶುಚಿಯಾದ ಜೀವನೆ |
 ಅಂಗನಿವರೀರ್ತರೊಳೊಗೆದ ತಾದಾತ್ಮ್ಯಭಾವವದೇ ||
 ಅಂಗಲಿಂಗಸುಯೋಗನಾಮದೆ |
 ಕಂಗೊಳಿಸಿ ಪಾಲ್ ಪಾಲು ಕೂಡಿದ |
 ಭಂಗಿಯಿಂ ಶಿವಜೀವರೈ ಕೈಮದೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು || ೧೪ ||

ಅಂಗನೆಸಿದಾರ್ಥನಾ ಶಿವ |
 ಲಿಂಗವನು ನಿಜತನುಕರಣ ಭಾ |
 ವಂಗೊಳು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ಭಕ್ತಿಮಯಾರ್ಚನಾದಿಗಳಿಂ ||
 ಲಿಂಗಮಯ ಭಾವನೆಯ ಗಳಿಸಲು |
 ಭೃಂಗಕೀಟನ್ಯಾಯದಿಂ ತಾಂ |
 ಲಿಂಗರೂಪವ ಪಡೆವನೀಷಟ್ಸ್ಥಲದ ಮಾರ್ಗದೊಳು || ೧೫ ||

ಚಲಿಸಿದರೆ ದಿಟ್ಟಿಯದು ಮನಮುಂ |
 ಚಲಿಸದಿರುವುದು ತನ್ಮನದೇ ಶಿವ |
 ಕಳೆಯ ಭಾವಿಸುತಿರಲು ಜನಿವುದು ಭಾವಶುದ್ಧಿಯದು ||
 ತಳೆದ ಶುದ್ಧಿಯ ಭಾವದೊಳು ಶಿವ |
 ಕಳೆಯು ತಾಂ ಸಲೆ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುದು |
 ಬಳಿಕೆ ತದ್ಭಾವಿಕನು ಶಿವತೇಜದೊಳು ಬೆಳಗುವನು || ೧೬ ||

ದಿಟ್ಟಿ ನಿಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪರಮೋ |
 ತೃಷ್ಣ ಸಾಧನವಿಷ್ಟಲಿಂಗವು |
 ನೆಟ್ಟ ದಿಟ್ಟಿಗೆ ಕಟ್ಟುವಡೆವುವು ಪ್ರಾಣ ಚಿತ್ತಗಳು ||
 ಬಿಟ್ಟೊಡಿದನಾ ಷಟ್ಸ್ಥಲದೊಳೆಡ |
 ಗುಟ್ಟು ತಿಳಿಯದು ತನುಭವನೆ ಕೇ |
 ಳಿಷ್ಟಲಿಂಗದ ಕಳೆಯೆ ತತ್ಪಥದೋರ್ವ ಬೆಳಕಹುದು || ೧೭ ||

ಅಂಗನಿಗೆ ತದ್ವೈಜ್ಞಾನೋಭಾ |
 ವಂಗಳನು ಬಲಿಸುವುದಕಾಗಿಯೆ |
 ಲಿಂಗವಿಷ್ಟಪ್ರಾಣಭಾವಸುನಾಮದಿಂದವನಾ ||
 ಅಂಗದೊಳ್ ಪ್ರಾಣಾತ್ಮಗಳೊಳಂ |
 ಕಂಗೊಳಿಸುವುದು ತತ್ತ್ವವಿಧ ವರ |
 ಲಿಂಗದಮುಳೋಪಾಸನೆಯು ಶಿವಯೋಗದೊಳು ಘನವು || ೧೮ ||

ಭೋಗದೊಳ್ ಮಮಕಾರಭಾವ |
 ತ್ಯಾಗವೇ ತ್ಯಾಗಾಂಗವೆನಿವುದು |
 ಭೋಗವನು ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದವನಾಗಿಸುತ್ತದನು ||
 ಭೋಗಿಸಲು ಭೋಗಾಂಗವಿದ್ಯಶ |
 ಭೋಗದೊಳೆ ತಾನಿರುತೆ ಶಿವಸಂ |
 ಯೋಗಸುಖವನು ಪಡೆಯುವುದೆ ಯೋಗಾಂಗವೆನಿಸುವುದು || ೧೯ ||

ಇಂತು ಮೂರು ಸ್ಥಲದೊಳಂಗನು |
 ತಾಂ ತಳೆಯುತೀದೃಶದ ಭೋಗವ |
 ನಾಂತು ಮೇಣ್ ಭಕ್ತಾದಿಯಾದಾ ಷಟ್ಸ್ಥಲವನಲ್ಲಿ ||
 ತಾಂ ತದಾಚಾರಾದಿ ಲಿಂಗಗ |
 ಳಂ ತಳೆದು ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯದೆ ಹೃದ |
 ಯಾಂತರದೊಳಂ ಭೋಗಿಸಲು ತೊಡಗುವನು ತನ್ಮುಖದೇ ||೨೦||

ಅಂಗನಾವಗಮೀತೆರದೆ ಸ |
 ವಾಂಗಲಿಂಗಿಯೆ ಆಗಿ ತಾನಾ |
 ಲಿಂಗವರಭೋಗೋಪಭೋಗದೊಳೆಸೆಯುತಿರಲದನೇ ||
 ಲಿಂಗತತ್ತ್ವನನರಿದವರು ಲಿಂ |
 ಗಾಂಗಯೋಗದ ಸೌಖ್ಯಮೆಂಬರು |
 ಮಂಗಲಾಂಗನೆ ಭಕ್ತಿಯೇ ಕಾರಣಮದೀಷ್ಟಿತಿಗೇ || ೨೧ ||

ಅಂಗನಮಳಿನ ಶಕ್ತಿಯನೆ ಲಿಂ |
 ಗಾಂಗಿಗಳು ವರಭಕ್ತಿಯೆಂಬರು |
 ಲಿಂಗದಂಗಸ್ಥಲಗಳಲ್ಲಿ ವಿಕಾಸವಾಗುತ್ತೇ ||
 ಲಿಂಗವೇ ತಾನಾಗುತ್ತದು ಸಲೆ |
 ಕಂಗೊಳಿಸುವುದು ಕಡೆಗೆ ಕೇಳಿದ |
 ರಿಂಗಿತವನರಿದಾಚರಿಸೆ ಶಿವಯೋಗಿಯೆನಿಸುವುದಾ || ೨೨ ||

ಭಕ್ತನಾತ್ಮಕ್ಷೇತ್ರದೊಳಗಾ |
 ಸಕ್ತಿಯಿಂ ಬಿತ್ತಿರುವ ಪರಶಿವ |
 ಭಕ್ತಿ ಬೀಜವು ಬೆಳೆದು ಲಿಂಗಾಕಾರತರುವಾಗಿ ||
 ಭುಕ್ತಿ ಮುಕ್ತಿ ಸುಫಲಗಳನು ತ |
 ದ್ವೈತ್ಯಗೀಯುವುದಾದಕತದಿಂ |
 ಭಕ್ತಿಯೇ ಪುರುಷಾರ್ಥವೀಷಟ್ಸ್ಥಲದ ಮಾರ್ಗದೊಳು || ೨೩ ||

ಭಕ್ತಿಯದು ಪರಮಾರ್ಥದಾಯಿಸಿ |
 ಭಕ್ತಿಯದು ಶಿವತತ್ತ್ವಬೋಧಿನಿ |
 ಭಕ್ತಿಯದು ಶಿವಭಾವಕಾರಿಣಿ ಭವನಿವಾರಿಣಿಯು ||
 ಭಕ್ತಿಯಿದನಲ್ಲದೆಯೆ ಕೇಳರು |
 ಮುಕ್ತಿಯನು ವರವೀರಶೈವರು |
 ಭಕ್ತಿಯೇ ತಾನೈದನೆಯ ಪುರುಷಾರ್ಥವಾದುದರಿಂ || ೨೪ ||

ನಂಬುವುದೆ ಲಿಂಗವನು ಶ್ರದ್ಧೆಯು |
 ನಂಬಿಗೆಯು ಬಲಿಯುವುದೆ ನಿಷ್ಠೆಯು |
 ನಂಬಿಗೆಯ ಮರೆಯದುದವಧಾನವು ನಡೆಯೆ ನಂಬಿ ||
 ಸಂಭವಿಪುದನುಭವಮದನುಭವ |
 ದಿಂ ಬರುವುದಾನಂದವಾನಂ |
 ದಾಂಬುನಿಧಿಯೊಳು ಬೆರೆಯುವುದೆ ಸಮರಸಮದೆನಿಸುವುದು || ೨೫ ||

ಭಾವಿಸಲು ಮಧುರಾದಿಯಾದ ಸು |
 ಭಾವನನು ಜಲವೆಂತು ತಳೆವುದೊ |
 ಭೂವಿಭೇದಸ್ಥಲವನಾಶ್ರಯಿಸುತ್ತೆಯದರಂತೇ ||
 ಈ ವಿಧದೆ ಶ್ರದ್ಧಾದಿನಾಮನ |
 ನಾ ವಿನುಳ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಪಡೆಯುವು |
 ದಾ ವಿದಿತ ಭಕ್ತಾದಿಯಾದಂಗಸ್ಥಲವನೊಂದಿ || ೨೬ ||

ಬಿತ್ತಿಗೆಯುನುಂಕುರಿಸಲರ್ಹತೆ |
 ಮತ್ತನುಂಕುರಿಸುವುದು ತಳಿರಿಡಿ |
 ಯುತ್ತಿರುವುದುಂ ಪೂಬಿಡುವುದುಂ ಪಣ್ಣು ಬೆಳಗುವುದೇ ||
 ಉತ್ತಮದ ಶಿವಭಕ್ತಿಬೀಜನು |
 ದುತ್ತರೋತ್ತರವಾಗಿ ಷಟ್ಸ್ಥಲ |
 ವೃತ್ತಿಯಾಗಿ ವಿಕಾಸವನು ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಕ್ರಮವು || ೨೭ ||

ಇಂತು ಷಟ್ಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಸಾಧಕ |
 ರಂತರಂಗದ ಭಕ್ತಿ ವಿಕಸನ |
 ವಾಂತು ಕಡೆಯ ಸ್ಥಲದೆ ಸಮರಸಭಕ್ತಿವೆಸರಂದೇ ||
 ತಾಂ ತಳೆದು ಲಿಂಗಾಂಗಯೋಗದ |
 ನಂತ ಸೌಖ್ಯವ ಬೆಳಗುತ್ತಿರ್ಪುದ |
 ರಿಂ ತಿಳಿಯೆ ತದ್ಭಕ್ತಿಯೇ ಶಿವಯೋಗಸಾಧನವು || ೨೮ ||

ಸಲ್ಲಲಿತ ತನುಜಾತನೇ ಕೇಳ್ |
 ಬೆಳ್ಳಿಯಾ ಬೆಟ್ಟದೊಳು ಮತ್ತಿ |
 ನ್ನೆಲ್ಲಿಯುಂ ಶ್ರೀಶೈಲಮುಖ್ಯಸ್ಥಲದೊಳಂ ನಿರುತಂ ||
 ನಿಲ್ಲಲಾರೆನು ನಾನದಾವೆಡಿ |
 ಯಲ್ಲಿ ನನ್ನಯ ಭಕ್ತರಿರ್ಪರೊ |
 ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸಂಘುಲ್ಲಮಾನಸನಾಗಿ ನೆಲಸುವೆನು || ೨೯ ||

ಇಂತು ನೆಲಸಿದ ನನ್ನೊಡನೆ ನಿ |
 ಸ್ತ್ರೀಂತ ಭಕ್ತರು ತಮ್ಮ ಭೋಗವ |
 ಸಂತತಂ ಭೋಗಿಸುವುದೇ ಶಿವಯೋಗಮೆನಿಸುವುದು ||
 ಶಾಂತಮೂರ್ತಿಯೇ ಕೇಳು ನೀಂ ಸಿ |
 ದ್ಧಾಂತವಿದು ತದ್ವೋಗ ಸುಖಮಂ |
 ಚಿಂತಿಸುವನಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯೇ ಚಿಂತಾಮಣಿಯು ಜಗದೇ || ೩೦ ||

ಸುತನೆ ಕೇಳೈ ಭಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗ |
 ಸ್ಥಿತಿಯಿದನೆ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಬೋಧಿಸು |
 ವತಿನುಹಿತ ಕಾಯಕದೊಳಿರು ನೀಂ ನೆನೆದ ಕಾಲದೊಳು ||
 ಹಿತದೆ ಮೈದೋರುತ್ತೆ ನಿನಗೇಂ |
 ಚ್ಯುತಿಯದಾಗದ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ ತ್ವ |
 ತ್ಯತಿಗೆ ನೆರೆವೀಯುತ್ತಿರುವೆನೆಂದುಸುರ್ದ ನಾಶಿನನು || ೩೧ ||

ಮದನಹರಬೋಧಾಮೃತದ ಪಾ |
 ನದ ಸುಖವ ಪಡೆದಿಂತು ಮುಕ್ತಿ |
 ಪ್ರದದ ತತ್ಪದಪಂಕಜಕ್ಕೆರಗುತ್ತೆ ಶಿಷ್ಯನು ತಾಂ ||
 ಸದಯನೇ ಮದ್ಗುರುವೆ ನನ್ನ |
 ಭ್ಯುದಯಮೂರ್ತಿಯೆ ಧನ್ಯನಾದೆನು |
 ವಿದಿತವಾಯ್ತು ಶಿವಾನುಭವತತ್ವವಿದೆನುತೆ ಬಳಿಕೇ || ೩೨ ||

ಜಗದಗಲದೊಳು ತುಂಬಿರುವ ನಿ |
 ನ್ನಗಣಿತದ ಕೃಪೆಯಿಂದೆ ಭಕ್ತ |
 ಗೋಗಿಯದೇಂ ತದ್ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗವು ಗ್ರೆವೆನಿದನೆಂದು ||
 ಬಗೆದುದಜ್ಞಾನವಿದು ನನ್ನ ದು |
 ನಿಗಮನುತ್ಯನೆ ನಿನ್ನ ಬಳಿಯೊಳೆ |
 ಸೊಗದೊಳಿಲ್ಲಿರುತಿರ್ಪೆನಾವುದನೊಲ್ಲೆನ್ನೆ ಗುರುವೇ || ೩೩ ||

ಇಂತೆರೆದ ಶಿಷ್ಯಂಗೆ ನಿನಗೀ |
 ಭ್ರಾಂತಿ ಎತ್ತಣಿನೊಗೆದುದೈ ನಿ |
 ನ್ನಂತಿರುವ ಮಹಿತಾತ್ಮರೊಡಲೊಳೆ ನೆಲಸಿ ನಾನೊಲವಿಂ ||
 ಸಂತತಂ ಭುವಿಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರ |
 ಸಂತತಿಯ ಪೊರೆಯುವೆನು ಬೇರೊಡ |
 ಲಂ ತಳೆವ ಸಂಕಲ್ಪಮೆನಗುಂಟಾಗದದರಿಂದೇ || ೩೪ ||

ನೀನು ಗೈಯುವುದೇನು ನಿನ್ನೊಳ |
 ಗಾನಿರುತ್ತಾಗಿಸುವೆನೆಲ್ಲವ |
 ನಾನು ಮಾಡುವೆನೆಂಬಹಂಕಾರವನುಳಿಯೆ ನಿನಗೇ ||
 ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳು ಮಾಳ್ವನ ಕಾರ್ಯದೆ |
 ಕಾಣಿಸದು ಬನ್ನಮದು ಕೇಳ್ ಮ |
 ತ್ಸುನುವೇ ದಾಸೋಹಮೆಂಬುದೆ ಭಕ್ತಿಪಥಮಲ್ಲೇ || ೩೫ ||

ನೀನುಮಾ ಪಥದಲ್ಲಿ ನಡೆದೀ |
 ಕ್ಷೋಣಿಯವರನು ನಡೆಸುವುದೆ ನಿ |
 ವಾಣಪದದೊಳು ಹಿರಿದು ನೀನಿದನೆಸಗುವುದನುಳಿದು ||
 ಕಾನನದೊಳೆನ್ನೆ ಡೆಯೊಳೊರೈನೆ |
 ನೀನು ಚಿರಸುಖದಿಂದಿರಲು ಸು |
 ಜ್ಞಾನಿಗಳು ತಾಂ ಸ್ವಾರ್ಥಪರನವನೆನರೆ ನಿನ್ನನು ಕೇಳ್ || ೩೬ ||

ಎಂದು ತಿಳುಹಿದ ಬಳಿಕೆ ತದ್ವೋ |
 ಗೀಂದುವಾತ್ಮಪ್ರಭುವನಗಲಲು |
 ಬಂದ ದುಃಖವನೆಂತೊ ತಡೆಗೈಯುತ್ತೆ ಮದ್ಗುರುವೇ ||
 ಕಂದನನು ಕಾಪಾಡುವಲ್ಲಿಯ |
 ತಂದೆಯಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ನಡೆಯುವೆ |
 ನೆನು ತತ್ಪಾದಕ್ಕೆರಗುವನಿತರೊಳು ಪರಶಿವನು || ೩೭ ||

ಕರುಣಿಸುತೆ ಜಂಗಮದ ಪದವಿಯ |
 ಶಿರದೊಳಿಟ್ಟಾ ವರದ ಹಸ್ತದೆ |
 ಪರಸಿ ಬಳಿಕಾ ಸ್ವಾಮಿ ಲಿಂಗದೊಳಡಗುತಿರೆ ಕಂಡು ||
 ಗುರುವೆ ಜಂಗಮರೂಪಮಂ ನೀಂ |
 ತೊರೆದು ಬಿಟ್ಟೆಯ ತಳುವದೆನುತಂ |
 ಭರದೆ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದನು ಶಿಷ್ಯನು ಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯನು || ೩೮ ||

ಅಪ್ಪಿದಾ ಶಿಷ್ಯಾಂಗವನು ಮರ |
 ಳ್ಲವ್ವೆ ತಣ್ಣಿನ ತಣಿವು ಲಿಂಗಮ |
 ದೊಪ್ಪೆ ನಾಡೆ ಮೃಕಂಡುಸುತನಿಂ ತೆಕ್ಕಿಗೊಂಡಂತೇ ||
 ಅಪ್ಪ ಮಲ್ಲಯ್ಯನೆ ಮಹಾತ್ಮನೆ |
 ಮುಪ್ಪೊಳಲನುರುಹಿದನೆ ತಳುವದೆ |
 ತಪ್ಪಿಸಿದೆಯಾ ನಿನ್ನ ಜಂಗಮರೂಪದರ್ಶನವಾ || ೩೯ ||

ಎಂದಿಗಿನ್ನೀ ರೂಪದರ್ಶನ |
 ದಿಂದೆ ನೀಂ ನರಸೌಖ್ಯವೀವುದೊ |
 ಎಂದು ಮುತ್ತಂ ಕವಿದ ಮೋಹದ ಬಿಸಿಲ ತಾಪವನು ||
 ಮಂದ ಮಾರುತನಂತೆ ಸುಳಿಯುತೆ |
 ಬಂದು ಪರಿಹರಿಸುವಿಯೊ ಪೇಳೈ |
 ತಂದೆಯೇ ಮುಕ್ಕಣ್ಣ ನೇ ಗಿರಿಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನೇ || ೪೦

ಇಂತು ಪೊಗಳುತ್ತೆ ಗುಡಿಯೊಳಗೆ ಲಿಂ |
 ಗಾಂತಿಕದೆ ಕುಳಿತಿದುರ್ ಮುಗಿಯೆ ದಿ |
 ನಾಂತಮದು ಬಳಿಕೆಸಗಿ ಮಜ್ಜನಮುಖ್ಯಕೃತಿಗಳನು ||
 ಚಿಂತೆಯಂ ಕಳೆವಿಷ್ಟಲಿಂಗಸು |
 ಶಾಂತಿಮಯ ಪೂಜೆಯೊಳು ತೊಡಗಿದ |
 ನಾಂತಸಂಮುದದಿಂದಮಾಶಿವಯೋಗಿಪುಂಗವನು || ೪೧ ||

|| ಮುಗಿದುದು || ಒಟ್ಟು ಪದಗಳು || ೩೯೬ ||

॥ ಓಂ ಸದ್ಭಕ್ತಚಿಂತಾಹರಾಯನಮಃ ॥

ಹತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ :— ಉಳಿದು ಗಿರಿಯಂ ಸಂಚರಿಸುತಂ ।

ಕೆಲವು ಪುಣ್ಯಸ್ಥಲಗಳೊಳು ಬಂ ।

ದೊಲಿದು ಸಂತೈಸಿದನು ತನ್ನ ವರೆಲ್ಲರನು ಯೋಗಿ ॥

ತುಂಬಿ ಕಣ್ಣೊಳ್ ವಿಶ್ವದಗಲದೆ ।

ತುಂಬಿರುವ ಗುರುವರನ ಮೂರ್ತಿಯ ।

ತುಂಬಿ ತದ್ವೈಧಾಮೃತವ ನಿಜಹೃದಯಕಲಶದೊಳು ॥

ತುಂಬಿ ನಾಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತತ್ವರು ।

ಣಾಂಬುಧಿಯ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯನು ।

ಸಾಂಬನಾ ತಾಣವನು ಮಗಳ್ಳು ಮಗಳ್ಳು ಮೋಕ್ಷಿಸುತೇ ॥ ೧ ॥

ಪರತರದ ರಜತಾದ್ರಿಯಿಂದಂ ।

ಧರಗೆ ಜಂಗಮರೂಪದಿಂವ ।

ತರಿಪ ಶಂಕರನಂದದಿಂ ಶ್ರೀಶೈಲದೆಡೆಯಿಂದೇ ॥

ಗುರುತನಯನಿಳಿತಂದು ತನ್ನಯ ।

ಚರಣಸಂಸ್ಪರ್ಶನದೆ ಧರಣೀ

ತರುಣಿಗಮಳತೆಯಾಗಿಸುತೆ ಸಂಚರಿಸತೊಡಗಿದನು ॥ ೨ ॥

ಚರಿಸುತಂ ಶಿವಶರಣರಾ ಕಲು ।

ಬುರಿಗಿ ವರಕಲ್ಯಾಣ ಸೊನ್ನಲ ।

ಪುರವೆ ಮೊದಲಾದಖಿಳ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಕಂಡು ॥

ಅರಸಿ ನಾನೊಂದೀ ಬಗೆಯೊಳಿ ।

ಪುರರು ಮುದದ ನಿರ್ಮಲದ ನೆಲೆಯಂ ।

ನೆರೆ ಶಿವಾರ್ಚನೆ ಗೈಯುತ್ತಲ್ಲಿರವೇಳ್ಳುಮೆನುತಂದು ॥ ೩ ॥

ಮೊದಲು ತಾಯ್ತಂದೆಗಳ ಚಿತ್ತ ।

ಕ್ರೋಧಗಿಸುತೆ ಸುಖಶಾಂತಿಗಳ ಬಳಿ ।

ಕಿದನು ನಾಂ ನಡೆಸುವುದು ಸಮುಚಿತಮೆಂದು ಗುರುಸುತನು ॥

ಸದಯ ಹೃದಯರ ಪಿತೃಗಳೂರಿಗೆ ।

ಪೊದಪಿಸಿಂ ಕಾಷಾಯವಸ್ತ್ರದ ।

ಸದಮಲದಜಂಗಮದ ವೇಷದೆ ಬಂದುದನು ಕಂಡು ॥ ೪ ॥

ಉಕ್ತೈ ಭಕ್ತಿಯ ರಸವು ಹೃದಯದೊ |
 ಉಕ್ತೈ ಸುಖಬಾಷ್ಪವದು ಕಣ್ಣೊಳು |
 ತೆಕ್ಕೈಗೊಂಡಿರೆ ನವಿರು ಮೈಯನು ಕಂಡ ಜನತತಿಯು ||
 ಇಕ್ಕೈ ನೆಲಕೊಡಲೆರಗಿ ತತ್ಪಾ |
 ದಕ್ಕೈ ಪೊಗಳುತೆ ಬಳಸೆ ಪಥದು |
 ದಕ್ಕೈ ಮಠಕಾಗಮಿಪ ನಿಜನಂದನನ ನಿರುಕಿಸುತೇ || ೫ ||

ಜನನಿಯೋಡುತೆ ಬಂದು ಗೈಯುತೆ |
 ಘನತರಾಲಿಂಗನವ ಕಣ್ಣೊಳು |
 ಜನಿಸಿದಾನಂದಾಶ್ರುಗಳಿನಭಿಷೇಕವೆಸಗುತ್ತೇ ||
 ಅನಿಮಿಷದ ಕಡು ನೇಹದಿಟ್ಟಿಗ |
 ಳೆನಿಪ ಪೂಗಳ ಸೂಡಿದಳು ನಿಜ |
 ತನುಜನಾ ಶ್ರೀಪಾದದಿಂ ಮಸ್ತಕದ ಪರೈಂತಂ || ೬ ||

ನೋಡಿದೊಡನೆಯೆ ಸಮ್ಮುದಂ ಮಾ |
 ತಾಡದಂತೆಸಗಿರಲು ತಂದೆಯು |
 ಗೋಡೆಯಾ ಚಿತ್ರದವೊಲಲುಗದೆ ನಿಂದಿರುವ ಪರಿಯಾ ||
 ನೋಡುತ್ತೈತಂದಾ ಜನಕನಂ |
 ನಾಡೆ ಬಿಗಿಯಪ್ಪುತ್ತೈ ಚಿಂತೆಯ |
 ನೋಡಿಸುತೆ ಸಲೆ ಬಾಲಯೋಗಿಯು ನಿಂದಿರಲು ಬಳಿಕೇ || ೭ ||

ಕವಿದ ದುಃಖದ ಕತ್ತಲೆಯ ಕಳೆ |
 ಯುವ ಸುತೇಜೋವಲಯಯುತಸುತ |
 ರವಿಯ ದರ್ಶನದಿಂದೆ ಭಕ್ತರ ನೇತ್ರಕಮಲಗಳು ||
 ತವೆ ವಿಕಾಸವನೊಂದಿರಲು ಪಡೆ |
 ದವರ ಹೃನ್ಮಳಿನೋದಿತಾಮೋ |
 ದವದು ನೆರ್ಚುತ್ತಿರಲು ಶರಭಾಂಬಿಕೆಯು ನೆರೆದವರೊಳ್ || ೮ ||

ಕಳೆದ ಮಠದೈಸಿರಿಯು ದೊರೆತುದು |
 ಕುಲದ ಗುರುಸುರತರುವು ಬಂದುದು |
 ಮಲರಹಿತ ಭಕ್ತರ ಸುಚಿಂತಾಮಣಿಯು ಲಭಿಸಿದುದು ||
 ಪಲವು ಮಾತೇನೆಮ್ಮ ಪುಣ್ಯದ |
 ಫಲವು ಮೇಣ್ ಕೈಸೇರು ದೆನುತಾ |
 ಗಳೆ ನಿಜಾತ್ಮಜಮುಖನನೀಕ್ಷಿಸುತಿಂತು ಕೇಳಿದಳು || ೯ ||

ತನುಭವನೆ ನೀನಿಂತು ಜನನೀ |
 ಜನಕರಿಗೆ ತಿಳಿಸದೆಯೆ ಯಾತ್ರೆಗೆ |
 ಮನೆಯವರನುಳಿದೋರ್ವನೇ ತೆರಳಿದುದು ಸರಿಯೇನು ||
 ಇನಿತು ಕಾಲಮದಾವ ನೆಲೆಗಳೊ |
 ಳಿನಿತು ಕಷ್ಟವನನುಭವಿಸಿದೆಯೊ |
 ಕೊನೆಗೆ ನಮ್ಮಯ ಪುಣ್ಯದಿಂದೈತದೆಯಾ ಮಠಕೇ || ೧೦ ||

ಭಾವಿಸಲು ಪೋಗಿದನ ನಮ್ಮಯ |
 ಜೀವನೇ ಮರಳಿದಮೊಲಾಯ್ತು |
 ನ್ನೇವುದೀ ವಿಧದಿಂದೆ ತಿಳಿಸದೆ ಪೋಗದಿರು ಮುಂದೇ ||
 ಆವ ಕಠಿಣೋಕ್ತಿಯೊಳು ನಿನ್ನಗೆ |
 ನೋವನಾಗಿಸಲಾರೆನ್ನೆ ಬಾ |
 ದೇವರೇ ಮಜ್ಜನಸುಪೂಜಾದಿಗಳಿಗೆನೆ ಬಳಿಕೇ || ೧೧ ||

ನೆರೆದವರು ತನುಭವನ ಮೇಲಾ |
 ವರಿಸಿರುವ ತಾಯ್ಕರುಳಬಳ್ಳಿಯ |
 ಮರುಕದಲರ್ಗಳ ಮಾಳ್ಳಿಯಾ ನುಡಿಗಚ್ಚರಿಯನೊಂದೇ ||
 ಕಿರುನಗೆಯ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಪಿತ್ತಗಳ |
 ಚರಣಕರ್ಪಿಸಿ ಪೇಳುವಾ ಮಗ |
 ನರಲ್ದ ಮೊಗದಾವರಿಯನೊಗೆದುದು ವಚನ ಮಧುವಿಂತು || ೧೨ ||

ಜನನಿ ನನಗಂ ನಿಮಗಮೀ ತ್ರಿಭು |
 ವನಕೆ ಗುರು ತನ್ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ |
 ನನುಪಮಿತ ಕೃಪೆಯಿಂದೆ ನಿಜಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ||
 ಘನದ ಲಿಂಗಧ್ಯಾನದೊಳು ಮೇಣ್ |
 ಕನಸಿನೊಳು ಮೈದೋರಿ ಬೆಸಸಿದ |
 ನೆನಗೆ ಕೇಳಾ ಜಾಲಿಹಾಳಸುಪೂತಮಠದೊಳಗೇ || ೧೩ ||

ಕನಸಿನೊಳು ಕಂಡಾ ಗುರುತ್ತಮ |
 ನನಘ ಜಂಗಮವೇಷದೊಳೆ ಮನ |
 ವನು ನಿಲಿಸಿ ಮರೆದೆಲ್ಲರನು ತೆರಳಿದನು ಕೇಳಮ್ಮಾ ||
 ನನಗೆ ತಾನಾ ಶ್ರೀಗಿರಿಯ ನಿ |
 ಜನದ ವನಮಧ್ಯದೊಳು ಚರರೂ |
 ಪಿನೊಳು ದೃಗ್ಗೋಚರಿಸಿ ಶಿವಯೋಗದ ರಹಸ್ಯವನು || ೧೪ ||

ಎಂತೊ ದಯೆಯುಂ ಬೋಧಿಸಿವನೆಂ |
 ದಿಂತು ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿ ಮೇಣಾ |
 ದ್ಯುತವಿಷಯನ ನಡೆದುದೆಲ್ಲವ ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಕೊನೆಗೇ ||
 ಸಂತಸದೆ ಚರಿಸುತ್ತೆ ಭಕ್ತರ |
 ಸಂತತಿಯ ರಕ್ಷಿಪ ವಿಧಾನನ |
 ಕಂತುಹರನೆಂತೊರೆವನೆಂಬುದ ವಿವರಿಸುತೆ ಬಳಿಕೇ ||೧೫||

ತಾಯೆ ನಿಮ್ಮ ಪವಿತ್ರಗರ್ಭದೆ |
 ಕಾಯವಿಡಿದೈತಂದ ಪುಣ್ಯದೆ |
 ತೋಯಜಾಕ್ಷ ಪಿರಿಂಚಿ ಮುಖ್ಯರಿಗಂ ಲಭಿಸದಿರ್ಪಾ ||
 ಕಾಯಜಾರಿಶ್ರೀಪದನ ಮುನಿ |
 ಗೇಯನಂ ನಾಂ ಕಂಡೆನಿದರಿಂ |
 ಶ್ರೇಯವಲ್ಲದೆ ನಿಮಗಮಾ ಭಕ್ತರ್ಗಮೆಂದೊರೆದಂ ||೧೬||

ಸಡಗರದೆ ಕಿವಿವಾಯ್ಕಳಿಂದಂ |
 ಕುಡಿದು ತದ್ಗುರುನಂದನನ ನ |
 ಲ್ನು ಡಿಯಮರ್ದನು ಪಡೆದವರು ಮತ್ತಲ್ಲಿ ನೆರೆದವರುಂ ||
 ಪಡೆದ ಪರಮಾನಂದಮಯದಾ |
 ಕಡಲೊಳೀ ಸಾಡಿದರು ಮೈಯ |
 ಲ್ಲಡರಿದವು ಪುಳಕಗಳುಮರ್ದವು ಸುಖದ ಬಾಷ್ಪಗಳು ||೧೭||

ಎನಿತೊ ಪೂರ್ವದ ಪುಣ್ಯದಿಂದಂ |
 ಜನಿಸಿ ಶಿವಭಕ್ತರೊಳು ಲಿಂಗಾ |
 ಚರ್ನೆಯ ದಿನದಿನದಲ್ಲಿ ನಾವೆಸಗುತಿರೆ ಲಿಂಗದೊಳು ||
 ಮನವೆ ನಿಲ್ಲದು ಮುಪ್ಪಡದುದು |
 ಗಣಿಸಲೆಳೆತನದಲ್ಲಿ ಕೆಲವೇ |
 ದಿನದೊಳೀತನು ಶಿವನ ಕಂಡುದು ಧರೆಗೆ ಮೊಸತಲ್ತೀ ||೧೮||

ಎಂದು ವೃದ್ಧರು ಕೆಲರು ಬಂಣಿಸೆ |
 ತಂದೆ ತಾಯ್ಕಳದಾವ ನೋಂಪಿಯೊ |
 ಳೆಂದುಧರನಂ ಕಂಡು ಬಂದೀ ಸುತನ ಪಡೆದಿಹರೋ ||
 ಎಂದುಸುರೆ ಕೆಲರುಳಿದವರು ನಮ |
 ಗಿಂದು ಶಿವನೇ ಗುರುಸುರೂಪದೆ |
 ಬಂದು ವರ್ತನವಿತ್ತುದೆಲ್ಲರ ಪಣ್ಯವೆನುತಿರಲು ||೧೯||

ಈ ವಿಧದೊಳಿನ್ನೆಂತೊ ನಿಜಗುರು |
 ದೇವನಂ ಬಣ್ಣಿಸುತೆ ತಮ್ಮಯ |
 ದೇವರೆಂದೇ ನಂಬಿ ನಮಿಸುವ ಸರ್ವಭಕ್ತರನು ||
 ತೀವಿದೊಲವಿಂ ಪರಸಿದಾ ಕರು |
 ಣಾವಲಂಬನ ಸುತನ ಮಠದೊಳ |
 ಗಾ ವಿಮಳೆ ಶರಭಾಂಬೆ ಕರೆದೊಯ್ದುಳು ಸುಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ ||೨೦||

ನಲವು ಮಿಗೆ ಮೈದೊಳೆದು ಪೂಜೆಗೆ |
 ತಳುವದೆಲ್ಲವನಿಸೆ ಜನನಿಯು |
 ಚಲುವೆಸೆವ ಮಡಿಯುಟ್ಟು ಪೂಜಾಸಿಳಯಕ್ಕೆತಂದು ||
 ಕುಳಿತು ಭದ್ರಾಸನದೆ ವಿಧಿಯಿಂ |
 ತಳೆದ ಭಸ್ಮ ಶಿವಾಕ್ಷಿಗಳು ಕಂ |
 ಗೊಳಿಸೆ ನಿಜಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಗೆ ತೊಡಗಿದನು ಗುರುಸುತನು ||೨೧||

ಮಗನು ಮಾಡುವ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ |
 ಬಗೆಯು ತಾನದುವರೆಗೆ ನೋಡಿದ |
 ಮಿಗಿಲೆನಿಸು ಗುರುಚರರ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಗೆ ನೂರ್ಮಡಿಯಿಂ ||
 ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿದುದ ಕಂಡ ತಾಯಿಯ |
 ಮೊಗವು ಬೆರಗಿನ ಬಟ್ಟೆಲಾದುದು |
 ಬಗೆವಡಂತೆಸಗುವುದು ನಮಗಸದಳವದೆಂದರಿದು || ೨೨ ||

ದಿಟ್ಟೆಯೊಳು ಲಿಂಗವನು ಲಿಂಗದ |
 ಬಟ್ಟೆಯೊಳು ಹರಣವನು ಹರಣದೊ |
 ಳಿಟ್ಟ ಭಾವವನೊಂದುಗೂಡಿಸಿ ಜಾನಿಪುದರಿಂದೇ ||
 ಇಷ್ಟಲಿಂಗದ ಚಿತ್ರಳೆಯು ತಾಂ |
 ಗಟ್ಟಿಗೊಂಡೊಳಹೊರಗೆ ಬೆಳಗಲು |
 ನೆಟ್ಟನದರೊಳು ಮುಳುಗಿ ಕುಳಿತಿದನು ಮಹಾಯೋಗಿ || ೨೩ ||

ಕುವರನಿಗೆ ಮೈದೋರಿ ಕೃಪೆಯಿಂ |
 ಶಿವನು ಸಲೆ ಸದ್ಬೋಧೆ ಗೈದಾ |
 ಸುವಿಮಳದ ಶಿವಯೋಗವಿದೆ ದಿಟವೆಂದು ನಿರುಕಿಸುತೇ ||
 ತನೆ ವಿಚಾರಿಸಲೆಮ್ಮಗೀತನೆ |
 ಶಿವನು ತನುಭವನೆಂದರಿವ ಮೋ |
 ಹವನೆ ತೊರೆಯುವುದುಚಿತಮೆಂದಳು ಸುಜ್ಞ ಶರಭಾಂಬೇ || ೨೪ ||

ತುಂಬೆ ಕಣ್ಣಿನಗಳೊಳು ಮಹಿಮಾ |
 ಲಂಬನಾ ಶಿವತೇಜವಾ ಶರ |
 ಭಾಂಬೆ ಪತಿಯಂ ಕರೆದು ತೋರಿಸಲಾ ಮಹೇಶ್ವರನು ||
 ಸಾಂಬನಾದ್ಭುತ ತೇಜವನು ಮೈ |
 ದುಂಬಿಕೊಂಡಾ ಸುತನ ನಿಶ್ಚಲ |
 ದಂಬಕದೆ ನಿರುಕಿಸುತೆ ಸತಿಗಿಂತೆಂದನಚ್ಚರಿಯಿಂ || ೨೫ ||

ಅಂಬುಜಾಕ್ಷಿಯೆ ನನ್ನ ಮನದೊಳು |
 ನಂಬಿಕೆಯು ಜನಿಸಿರ್ಪುದೀತನೆ |
 ಸಾಂಬಶಿನಂದಿನ್ನ ಡಗಿದುದು ಜನಕಭಾವವದು ||
 ಮುಂಬರಿವುದತಿಭಕ್ತಿಯೊಗಳೆ |
 ಕುಂಬಿಡುವ ಬುದ್ಧಿಯದು ಪುಟ್ಟಿದು |
 ದೆಂಬಿನಿನ್ನೇ ನೀತನುದ್ಧಾರಕನು ಸರ್ವರಿಗೇ || ೨೬ ||

ತೆಗೆಯುತಿಂತತಿಭಕ್ತಿಯುದ್ಧಾ |
 ರಗಳ ನಿಜಭಕ್ತರನು ಕರೆಯಿಸಿ |
 ನಿಗಮಸನ್ನುತ ಪರಶಿವಧ್ಯಾನೈಕಮನನಾದಾ ||
 ಮಗನ ಪರಿಯನು ತೋರಿಸಲು ಕೈ |
 ಮುಗಿದು ಪರಿಕಿಸುತವಿಳರುಂ ಬೊಂ |
 ಬೆಗಳ ತೆರದಿಂ ಕದಲದಂತಿರೆ ನಿಲ್ಲಲನಿತರೊಳು || ೨೭ ||

ಧಾನ್ಯವಿಮುಖತೆಯೊಂದೆ ತದ್ಗುರು |
 ಸೂನು ಕಂಡತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದೀ |
 ಶಾನತೇಜೋವಲಯದಾತನ ಮುಖವಿಕಾಸವನು ||
 ಸ್ನಾನಪರಿಪೂತಾಂಗ ಭಕ್ತ |
 ಶ್ರೇಣಿ ತತ್ಪಾದಾರ್ಚನೆಯ ಸವಿ |
 ಧಾನದಿಂ ಗೈದಿಂತು ಗೀತೆಯ ಹಾಡತೊಡಗಿದುದು || ೨೮ ||

ಶ್ರೀಗಿರಿಯ ಸುಕ್ಷೇತ್ರಯಾತ್ರೈಗೆ |
 ಪೋಗಿ ಕಿರಿವರೆಯದೊಳೆ ಜಂಗಮ |
 ನಾಗಿ ತಾಂ ದೃಗ್ಗೋಚರಿಸಿದಾ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನಿಂ ||
 ಯೋಗಗಳೊಳತ್ಯುತ್ತಮದ ಶಿವ |
 ಯೋಗದನುಭವ ಬೋಧೆಯಂ ಪಡೆ |
 ದಾಗಮಿಸಿದ ವಿರಾಗಮೂರ್ತಿಯೆ ನಿನಗೆ ಮಂಗಳವು || ೨೯ ||

ಗುರುಕುಲಾಕಾಶ ಪ್ರಭಾಕರ |
 ವರಸಿತ್ಯಪ್ರಮುದಾಬ್ಧಿ ಹಿಮಕರ |
 ಚರಣಕಮಲಾಶ್ರಿತ ಸಮಸ್ತ ಸುಭಕ್ತಮಂದಾರ ||
 ಪರಮ ಕರುಣಾಕರ ದುರಿತಸಂ |
 ಹರ ಪರಾತ್ಪರ ಚಿತ್ಕಳಾಭಾ |
 ಸುರ ಮಹೇಶ್ವರ ನಿನಗೆ ಜಯಮಂಗಳವು ಸಂತತವು || ೨೦ ||

ಇಂತು ಪಾಡಿದ ಮಂಗಳದ ಸಮ |
 ನಂತರದೆ ತತ್ಪಾದತೀರ್ಥವ |
 ಸಂತಸಂ ಮಿಗೆ ಕೊಂಡು ಸರ್ವರು ಸವಿಯುಣಿಸುಗಳನು ||
 ಆಂತ ನಲವಿಂ ನೀಡಲೈತರೆ |
 ನಾಂ ತೆಗೆದುಕೊಳೆನೊಂದುಮಂ ಫಲ |
 ದಿಂ ತಣೆವೆನುಳಿದಶನಮಂ ತೊರೆದಿದೇನಾ ಗಿರಿಯೊಳಾ || ೨೧ ||

ಎಂದುದನು ಕೇಳೊಡನೆ ಮಿಗೆ ಬಗೆ |
 ನೊಂದ ಮಾತೆಯು ಮಹಿತ ಸುತನೆಡೆ |
 ಯೊಂದಿ ಬಾಲ್ಯದೊಳನ್ನ ಮಿಲ್ಲದೆ ಬೆಳೆಯದೈ ತನುವು ||
 ಎಂದು ಬಗೆಬಗೆಯಿಂದೆ ಬೇಡಲು |
 ಮಂದಹಾಸದ ಮಗನು ವಿನಯವ |
 ನೊಂದಿ ವಿಜ್ಞಾ ಪಿಸಿದನಾ ಹಡದಮ್ಮಗೀತೆರದೇ || ೨೨ ||

ತನುವನೊಂದೇ ಬೆಳೆಯಿಸಿದರೇಂ |
 ಘನತೆಯಪ್ಪದೆ ಮಾತೆ ಶಿವನಂ |
 ನೆನೆವ ಮನಮಂ ಚಲಿಸದಂತಿರೆ ಪೆರ್ಚಿಸುವುದದನು ||
 ಮನವು ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ ಶಿವಸುಖ |
 ದನುಭವದೊಳಿರೆ ದೇಹದೊಳು ಸಂ |
 ಜನಿಸದೇನಾರೋಗ್ಯ ಕಾಂತಿ ಸುವುಷ್ಟಿ ಸಂಪದವು || ೨೩ ||

ಗಿರಿಯೊಳ್ಳೆದೆ ಫಲಾಶನದೆ ನಾ |
 ಗಿರಿಜೆಯಾಣ್ಣನ ಜಾನಸೊಗದೊಳ |
 ಗಿರುವ ಕಾಲದೊಳಿತರ ಭೋಜನ ವಾಂಛೆ ಬಯಲಾಯ್ತು ||
 ಸೊರಗಿದುದೆ ನನ್ನೊಡಲು ಮೊದಲಂ |
 ತಿರದೆ ಶಕ್ತಿಯು ಪೆರ್ಚುತಿದೆ ನೀಂ |
 ಬರಿದೆ ಚಿಂತಿಸಬೇಡ ನನ್ನಾ ಹಾರವಿಷಯದೊಳು || ೨೪ ||

ಎಂದು ಪಡೆದವರಾತ್ಮನದು ನಲ |
 ಮೊಂದುವಂತಿರೆ ಪೇಳ್ವ ತೃಪ್ತಿಯ |
 ನೊಂದಿದನು ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತದ ತನಿವಣ್ಣಳಿಂ ಸುತನು ||
 ಅಂದುಮೊದಲಾತನು ಫಲಾಶನ |
 ದಿಂದಿರಲು ವಿಖ್ಯಾತನಾದುದು |
 ಮುಂದೆಯಾಯೋಗಿಗೆ ಫಲಾಹಾರೇಶನಾನುವದು || ೩೫ ||

ಬಳಿಕೆ ಗುರುವರನಾಗಮಿಸಿದುದ |
 ತಿಳಿದು ಯಾತ್ರೆಯೊಳಾಮಹಾತ್ಮನ |
 ಕಳೆದುಕೊಂಡಾ ಭಕ್ತವರದಂಪತಿಗಳಾನೆಲೆಗೇ ||
 ತಳುವದೈತಂದಮಿತ ಮಹಿಮಾ |
 ನಿಳಯನಾತನ ಪಾದಧೂಳಿಯ |
 ತಳೆದು ತಲೆಯೊಳು ಪೊಗಳುತ್ತಿರೆ ಭಕ್ತಿಪ್ರಮೋದಮೊಳು || ೩೬ ||

ಕಳೆದು ಕೆಲದಿನವಿಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮಡಿ |
 ಗೊಲವಿನಿಂ ಬರವೇಳ್ಕುಮೆಂದಿರೆ |
 ತಳುವದಾಗಮಿಸಿದಿರಿ ನೀವೇ ಭಕ್ತಪುಂಗವರೇ ||
 ಒಳಿತೆ ಆದುದು ಮೊದಲು ಬನ್ನಿರಿ |
 ಸಲಿಸುವುದು ಮಠದ ಪ್ರಸಾದವ |
 ಬಳಿಕುಳಿದ ಮಾತೆಂದು ನಕ್ಕನು ತದ್ಗುರೂತ್ತಮನು || ೩೭ ||

ಪಡೆಯೆ ದರ್ಶನಸುಪ್ರಸಾದವ |
 ನೊಡಲು ತುಂಬಿತು ತಣಿವಿನಿಂದಂ |
 ಮೃಡಸಮನೆ ನಿನ್ನ ಗಲಿಕೆಯ ದುಃಖಾತಿರೇಕವನು ||
 ಪಡೆದು ನಿನ್ನ ಗಮನವನೆ ಕ |
 ಣ್ಣೋಡೆವವೋಲ್ ದಿನದಿನದೆ ನೋಡಿದ |
 ಪಡೆದವರ ತಪ್ತಿಯದು ಸರ್ವರ ತೃಪ್ತಿಯೆನಿಸಿದುದು || ೩೮ ||

ಎಂದು ತದ್ಧಂಪತಿಗಳಮಿತಾ |
 ನಂದದಿಂ ಕೊಂಡಾಡಲವರನು |
 ಬಂದು ಕರೆದೊಯ್ದು ಪಚರಿಸಿ ಶರಭಾಂಬಿಕೆಯು ಬಳಿಕೇ ||
 ಮಂದಭಾಗ್ಯಳಿಗೆನೆಗೆ ಶಿವಸಮ |
 ನಂದನನ ದರ್ಶನಮಿದಾಯ್ತೆಲೆ |
 ತಂದೆ ತಾಯ್ಗೆ ನಿಮ್ಮೊಳರ್ಪತಿಭಕ್ತಿಬಲದಿಂದೇ || ೩೯ ||

ಒರಿವೆನ್ನೇಂ ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟಗುರು ತಾಂ |
 ವಿರತಿಮೂರ್ತಿಯು ಪಣ್ಣಿಳನದೊ |
 ಳಿರುವನಾವುದ ಸವಿಯುಣಿಸನುಣನಾರು ಪೇಳಿದೊಡಂ ||
 ಇರನು ನಮ್ಮಡಿಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರ |
 ಪೊರೆವ ಕಜ್ಜಕೆ ಪೋವೆನೆಂಬನು |
 ಗಿರಿಸುತಾಪತಿಯಿಚ್ಛೆಯಿದ್ದಂತಾಗಲಿನ್ನೇನು || ೪೦ ||

ಎಂದೊರೆವ ಶರಭಾಂಬಿಕೆಗೆ ಪತಿ |
 ಯೆಂದನೆಲೆ ಕೋಮಲೆಯೆ ನಾವೇ |
 ನಂದನನು ಸದ್ಭಕ್ತರಕ್ಷಕನಾಗಿರುವ ವರವಾ ||
 ಅಂದು ಕೋರಿದೆನಲ್ಲೆ ನಮ್ಮಾ |
 ನಂದದಾಯಕದಿಷ್ಟಲಿಂಗದೊ |
 ಳಿಂದು ಯೋಚಿಸಲನುಚಿತಮಿದೆಂಬುದನು ಕೇಳುತ್ತೇ || ೪೧ ||

ಭಕ್ತಭಾರ್ಯೆಯು ಪೇಳ್ವಳೆಲೆ ವರ |
 ಮುಕ್ತಿಯಾಣ್ಣಿನ ತಾಯೆ ನಿನ್ನನು |
 ರಕ್ತಿಯಾ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಮೆನಿಸಿದ ಸುತನ ಕಾಯಕವು ||
 ಯುಕ್ತಮದು ಭಕ್ತೋದ್ಧರಣದಾ |
 ಸಕ್ತಿ ಪುಟ್ಟಿದುದಲ್ಲೆ ಪೂಜ್ಯ ವಿ |
 ರಕ್ತ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಮಗನಿಗಿದರಿಂ ಲೋಕಮಾತೆಯು ನೀಂ || ೪೨ ||

ಇಂತು ತದ್ಭಕ್ತಪ್ರಿಯೆಯು ತಾಂ |
 ಸಂತವಿಸುತಿರೆ ತನ್ನ ತಾಯಿಯ |
 ನೆಂತೊ ನಲವಿಂ ನಗುತೆ ಯೋಗಿಯು ಪೇಳ್ವ ನೀತೆರದೇ ||
 ಕಂತುಹರಭಕ್ತೋತ್ತಮಳೆ ನೀ |
 ನಿಂತು ನುಡಿಯುತೆ ಮಾತೃಚಿತ್ತವ |
 ಶಾಂತವಾಗಿಸೆ ನಾನೊರೆವ ಭಾರವದು ಬಯಲಾಯ್ತು || ೪೩ ||

ಎನೆ ಜನನಿಯೊಡನೆಲ್ಲರುಂ ಫ |
 ಕ್ಕನೆ ನಗುತೆ ತದ್ಭೋಗಿ ವರನಂ |
 ಮನೆ ಮನಂಗಳ ದೇವರೆಂದುರೆ ನಂಬಿ ಭಕ್ತಿಯೊಳು ||
 ದಿನದಿನದೊಳುಪಚರಿಸಿ ಪಾದಾ |
 ಚರ್ನೆಯನೆಸಗುತೆ ಪಡೆಯುತಿರ್ದರು |
 ಮನದೆ ಬಯಸಿದ ಸರ್ವ ಫಲವನಸೂಟಿಯಾರೊಳಗೇ || ೪೪ ||

ಕೆಲದಿನಂಗಳ ಕಳೆದು ತನ್ಮಠ |
 ದೊಳಗೆ ಗುರುಸೇವೆಯೊಳು ವಾಂಛಿತ |
 ಫಲವ ಪಡೆದಾ ಭಕ್ತದಂಪತಿಗಳು ತೆರಳೆ ಬಳಿಕೇ ||
 ಬಳೆಯುತಿರೆಯುಂ ವಿರತಿಭಾವನು |
 ದುಳಿದು ಮಠಮಂ ಮನವದೆಳಸುನ |
 ನೆಲೆಯನರಸುನ ಬಯಕೆ ಪಿರಿದಾಯ್ತಾಗುರೂತ್ತಮಗೇ || ೪೫ ||

|| ಮುಗಿದುದು || ಒಟ್ಟು ಪದಗಳು || ೪೪೧ ||

॥ ಓಂ ಸದ್ಭಕ್ತರಕ್ಷಕಾಯನಮಃ ॥
ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ:— ಪರಮ ಯೋಗಿಯು ಪಿತ್ತಗಳಿಂದಂ |
ದೊರೆಯೆ ಪಯಣಕ್ಕಪ್ಪಣೆಯು ತಾಂ |
ತೆರಳಿದನು ಕೊಂಞಾರ ಮಠಕೆ ಶಿವಪ್ಪನವರೊಡನೆ ||

ಕ್ಷೇತ್ರವಾದುದಸೂಟಿಯೂರಾ |
ಕ್ಷೇತ್ರಪತಿ ಯೋಗೀಶ್ವರನ ಸುಪ |
ವಿತ್ರದರ್ಶನ ಭಾಗ್ಯಮಂ ಪಡೆವುದಕೆ ನಾಡವರು ||
ಪುತ್ರಮಿತ್ತಾದಿಗಳೊಡನೆ ತಾ |
ಪತ್ರಯವ ಪರಿಹರಿಪನಾಸುಚ |
ರಿತ್ರ ಗುರುವೆಂದರಿದು ಬರುವುದು ಹಿರಿದೆನಿಸುತಿರಲು || ೧ ||

ಬಂದವರು ತದ್ವೈಯೋಗಿಚಂದ್ರಮ |
ನಿಂದೆ ವಾಂಛಿತ ಫಲಪದಂಗಳ |
ನೊಂದಿ ಪೋಪುದನರಿಯುತುಳಿದ ಫಲಾಭಿಲಾಷಿಗಳ ||
ವೃಂದವಾಗಮಿಸುವುದು ವೃದ್ಧಿಯ |
ನೊಂದೆ ತಜ್ಜನದಿಂದೆ ಪೂಜಾ |
ನಂದಕವಕಾಶಮದೆ ಸಿಗದಂತಾದುದಾ ಗುರುಗೇ || ೨ ||

ಬಳಿಕೆ ಯೋಗಿಯು ಪೂಜ್ಯ ಮಾತೆಯ ' |
ಬಳಿಗೆ ಬಂದೆನಗಿನ್ನು ಸಾಕೇ |
ನೆಲೆಯು ಪೂಜಾದಿಗಳಿಗೆಡರಡಸುವುದು ಜನರಂದೇ ||
ನಲವು ಮಿಗೆ ಬೀಳ್ಕೊಡುವುದೆನ್ನನು : |
ತಿಳಿದೆಡೆಗೆ ತೆರಳುವೆನು ಜನನಿಯ |
ತಳೆಯದಿರ್ಪುದು ಚಿಂತೆಯಂ ನೀನುಂ ಪಿತನುಮೆಂದು || ೩ ||

ತಳೆದ ನಮ್ಮತೆಯೊಡನೆ ಬೇಡಲು |
ಬಳಬಳನೆ ಬಿಡದಿಳವ ಕಣ್ಣೇ |
ರ್ದಗಳನೊರಸಿಕೊಳುತಂಬಿಕೆಯು ನಿಜಸುತನ ಕರವಿಡಿದು ||
ಗಳಿತಮಾದುದೆ ವಯವು ನಿನಗಿ |
ನ್ನೆಳೆತನದೊಳೇ ನಮ್ಮನಗಲುನ |
ಳಲವಿದೇತಕೆ ವಿರತಿ ಭೂತವು ಪಿಡಿದುದೇಕಿಂತು || ೪ ||

ಜನರನಾರನು ಬರಗೊಡೆನು ನಿ |
 ಜನದ ನೆಲೆಯನು ನಿನಗೆ ಲಿಂಗಾ |
 ಚನನೆಗೆ ನಾನನುಗೊಳಿಸುವೆನು ಕೇಳೆನ್ನ ನುಡಿಗಳನು ||
 ತನಯನಿಗೆ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳ ರ |
 ಕ್ಷಣವೆ ಮುಖ್ಯಮದಲೈ ದುಃಖದ |
 ವನಧಿಯೊಳು ನೂಂಕುತ್ತೆ ನಮ್ಮನು ಪೋಪುದೇಂ ಘನವೇ || ೫ ||

ಬಂದಿರುವುದೇ ಮುಪ್ಪು ನಿನಗೆಲೆ |
 ಕಂದ ಭಕ್ತರ ಪೊರೆವ ಕಜ್ಜಕೆ |
 ಮುಂದೆ ಬಹುಕಾಲದ ವಯವು ನಿನಗಿರ್ಪುದದರಿಂದೇ ||
 ಇಂದು ಪೋಗಲ್ಪಾತುರವಿದೇ
 ಕೆಂದು ನಿಟ್ಟುಸಿರೊಡನೆ ನಡುಕವ |
 ನೊಂದಿರುವ ದನಿಯಿಂದೊರೆದಳಿದೈ ನ್ಯದುಕ್ತಿಗಳಾ || ೬ ||

ವರಸುತನ ಶಿವಯೋಗ ಮಹಿಮೆಯ |
 ನರಿದುಮರಿಯದ ವನಿತೆಯರವೋಲ್ |
 ಸುರಿಸಿ ದುಃಖಾಶ್ರುಗಳನ್ನೀವಿಧವಾಕ್ಯಗಳನೊರೆದಾ ||
 ಪರಿಯ ಕೇಳುತೆ ಪಡೆದ ಮಾತೆಯ |
 ಕರುಳ ಹಂಬಲವೆನಿತು ಘನವದು |
 ಮರವನ್ನಿವುದು ಸನ್ಮತ್ತಿಗಮೆಂದರಿದನಾಸಿತನು || ೭ ||

ತಿಳಿದು ತಾಯೆದೆಗೊಳದೆ ತುಂಬಿ |
 ದಲಘುಪುತ್ರಪ್ರೇಮದಾಳವ |
 ನೊಳಗೊಳಗೆ ಕಿರಿದಾಯ್ತು ಯೋಗಿಯ ವಿರತಿಭಾವವದು ||
 ತಿಳಿಯೆ ನಿರ್ಜಿತ ಚಿತ್ತರಿಗಮಸ |
 ದಳವು ಮಾತೃಪ್ರೇಮರೂಪದ |
 ಬಲಿಯನರಿದೊಗೆಯುತ್ತೆ ಪೋಗುವುದೀಧರಿತ್ರಿಯೊಳು || ೮ ||

ಕಾಣುತಂ ನಿಜಜನನಿಯಳಲವಿ |
 ಧಾನಮಂ ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಕಂದಿ |
 ದಾಸನನವನೆದಿಗಿರಿದ ಶೂಲದ ನೋವನನುಭವಿಸಿ ||
 ವಕಾನಮುದ್ರೆಯನೊಂದುತಾ ಸು |
 ಜ್ಞಾನಿಪುತ್ರನು ನಿಲಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನ |
 ದೇನೊರೆವೆನಾತ್ಮಪ್ರಯಾಣವ ಕೆಲದಿನದವರೆಗಂ || ೯ ||

ಮೊದಲ ಮಾಳ್ಕೆಯ ಸವಿನುಡಿಗಳಿಂ |
 ಮುದವನ್ನೀಯದೆ ಮಗನು ನಿಜಲಿಂ |
 ಗದ ಸುಪೂಜಾಧ್ಯಾನದೊಳೊ ಮೌನದೊಳೊ ತಾನಿರಲು ||
 ಒದಗಿತೋ ನಮ್ಮಿಂದ ಬೇಸರ |
 ವದು ಸುಪುತ್ರಂಗೆಂದು ಚಿಂತೆಯ |
 ದೊಡಗುವದು ಶರಭಾಂಬಿಕೆಗೆ ತಾಯ್ತನಮದಿಂತಲ್ಲೇ || ೧೦ ||

ಜನದ ಮಧ್ಯದೊಳಿರದೆ ಲಿಂಗಾ |
 ಚರ್ಚೆಯನುಳಿದಾವುದನು ಬಯಸದೆ |
 ನೆನೆಯುತ್ತೇನನೊ ಮೌನಮುದ್ರೆಯೊಳಿರುವನನವರತಂ ||
 ತನುಭವಂಗೀ ಸ್ಥಿತಿಯದೇತಕೆ |
 ಜನಿಸಿದುದೊ ನಾಂ ಕಾಣೆನೆಂದಾ |
 ಜನನಿ ತಾನೊಂದಿರುಳೊಳಾತ್ಮಜಗೊರೆದಳೀತೆರದೇ || ೧೧ ||

ನಗದೆ ನಲಿಯದೆ ಮುಗ್ಧನಂತಿರೆ |
 ಸೊಗವನೆಳಸದೆ ಬಂದಜನರಿಂ |
 ದಗಲುತೊಯ್ಯನೆ ಮಠದ ಮೂಲೆಯನೊಂದಿ ಮೌನದೊಳು ||
 ತೆಗೆಯದುಸಿರನು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ |
 ಬಗೆಯಿದೇನೆಮ್ಮೊಡನೆ ಬೇಸರ |
 ಮೊಗೆದುದೇ ಪೇಳಣ್ಣ ನನ್ನೊಡನಿರ್ವ ಸಂಗತಿಯಾ || ೧೨ ||

ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿರಲು ಕೂರ್ಮಯ |
 ನೊಂದಿ ಯೋಗೀಶ್ವರನು ಕಿರುನಗೆ |
 ಯಿಂದೆ ಕೇಳೆಲೆ ತಾಯೆ ನಿಮ್ಮಯ ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳೆನಗೇ ||
 ಒಂದಿನಿತು ಬೇಸರಮದಿಲ್ಲಾ |
 ನಂದದಿಂ ನಾನಿರ್ವನೀಸರಿ |
 ಸಂದೆಯವನೊಡರಿಸಿತು ಪುತ್ರಪ್ರೇಮವದು ನಿನಗೇ || ೧೩ ||

ಮಾನಿನೀಯಕೆ ಮಾತೆ ಲಿಂಗ |
 ಧ್ಯಾನಜನಿತಾನಂದಮದು ತಾಂ |
 ಮೌನವೀಯುವುದಲ್ಲದಾರೊಡನಿಲ್ಲ ಬೇಸರವು ||
 ಕಾಣುವುದು ಗುರಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ |
 ನಾನನವು ಕುಳಿತೆಡೆಯೊಳಾತನ |
 ಧೀನನಾಂ ತನ್ನಿಚ್ಛೆಯಂತಾಗಿಸಲಿ ಮತ್ಸೃತಿಯಾ || ೧೪ ||

ಎಂದು ತಾಯೊಡನೊರೆದು ತದ್ಗುರು |
 ನಂದನನು ಸಮನಂತರದೆ ತಾಂ |
 ತಂದೆಯೇ ಗಿರಿಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ನನ್ನ ಪಿತೃಜನರಾ ||
 ದಂದುಗವ ಕಳೆದವರ ಪರಕೆಯ |
 ನೆಂದು ನೀಂ ಕೊಡಿಸುವಿಯೊ ಪೋಗುವೆ |
 ನಂದು ಭಕ್ತರ ಪ್ರೇರಿವ ಕಜ್ಜಕ್ಕೊಂದು ಬೇಡಿದನು || ೧೫ ||

ಮಗನ ಮನದುತ್ಕಟದ ಕಾಂಕ್ಷೆಯ |
 ಬಗೆಯದಿಂತಿರಲರಿದು ಮಾತೆಯು |
 ತೆಗೆಯದೆಯೆ ಮತ್ತಾವ ನುಡಿಗಳನಂದಿನಿರುಳೊಳು ||
 ಬಗೆಯೊಳಾತ್ಮಜವಿಷಯವನೆ ತಾಂ |
 ಬಗೆಯುತಂ ಪವಡಿಸೆ ಕನಸಿನೊಳು |
 ನಗೆಮೊಗದ ಜಂಗಮದ ರೂಪದೆ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನು || ೧೬ ||

ಕೊಟ್ಟು ದರ್ಶನವೆಲೆ ಮಗಳೆ ನೀಂ |
 ಬಿಟ್ಟು ಕಳೆ ದುಗುಡವನು ನಿಮ್ಮಗೆ |
 ಪುಟ್ಟಿದಣುಗನು ಲೋಕರಕ್ಷಕನಾಗಿ ಬೆಳಗುವನು ||
 ಕೊಟ್ಟು ನಲ್ಪರಕೆಗಳನೀತನ |
 ಬಟ್ಟೆಗೆಡರಾಗಿಸದೆ ಕಳಹಿಸು |
 ಪುಟ್ಟವನು ನಿಮ್ಮನ್ವಯವ ಪೊರೆವೆರಡನೆಯ ಸುತನು || ೧೭ ||

ವರದ ಹಸ್ತವನೆತ್ತಿ ನಗೆಯಿಂ |
 ಪರಸುತೀಬಗೆಯಿಂದೆ ತಾಂ ಮೈ |
 ಗರೆಯಲೆಚ್ಚರವೊಂದಿ ಶರಭಾಂಬಿಕೆಯು ನಡೆದುಡನು ||
 ಒರೆಯೆ ನಿಜವಲ್ಲಭನಿಗೀರ್ವರು |
 ಪರಮ ಮೋದಾಬ್ಧಿಯೊಳಗೀಸುತೆ |
 ವರಶಿವನ ಕರುಣೆಯನು ಕೊಂಡಾಡುತಿರೆ ಬೆಳಗಿನೊಳು || ೧೮ ||

ಇತ್ತಲಾ ಕೊಣ್ಣೂರ ಮಠದೊಳು |
 ಸುತ್ತಗೃಹಿಧರ್ಮದೊಳು ತಾಂ ಸ |
 ದ್ವೈತ್ಯತ್ತೆಳಿಸಿದ ಪಾರ್ವತೀನಾಮಕ ಸುಸತಿಯೊಡನೇ ||
 ನಿತ್ಯಮುಂ ದಾಸೋಹಮೆಂಬುವ |
 ಭೃತ್ಯಭಾವದ ಕಾಯಕವ ನಲಿ |
 ವುತ್ತೆ ನಡೆಯಿಸುತಿದ್ರನೈದೆ ಶಿವಾಖ್ಯಗುರುವರನು || ೧೯ ||

ಬಂದನಾ ಶಿವಯೋಗಿ ದರ್ಶನ |
 ಕೆಂದು ಕೊಣ್ಣೂ ರಿಂದೆ ಗುರುಪದ |
 ವೊಂದಿ ಮೆರೆವ ಶಿವಾಭಿಧಾನಸ್ವಾಮಿಯುಳ್ಳಿಯೊಳು ||
 ಅಂದು ಕಂಡಾ ದಂಪತಿಗಳೊಲ |
 ವಿದೆ ಬಂದಿದಿಗೊಂಡು ಸಲೆ ಕರೆ |
 ತಂದು ಗದ್ದುಗೆ ಯಿಕ್ಕೆ ಮಂಡಿಸದಂತೆ ಶಿವಗುರುವು || ೨೦ ||

ಎಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮಯ ಸುತ ಮಹೇಶ್ವರ |
 ನೆಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕೃತಧರಾಧರ |
 ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಗುರುವರನು ಶಿವಯೋಗಭಾಸುರನು ||
 ಎಲ್ಲಿರುವನಾಶ್ರಿತಸುರದ್ರುಮ |
 ನೆಲ್ಲಿರುವನೆನಗಾಗಿಸಿ ನ |
 ಮೆಲ್ಲರುದ್ಧಾರಕನ ಪಾದಪಯೋಜದರ್ಶನವಾ || ೨೧ ||

ಎಂದುಕೇಳಿಸಿತರೊಳೆ ಸಮ್ಮುಖ |
 ವೊಂದಿರುವ ತನ್ನಂಭಿಕಮಲಕೆ |
 ವೊಂದಿಸುತ್ತಿರುವಾ ಶಿವಾರ್ಯನ ಕೈವಿಡಿದು ಯೋಗಿ ||
 ಮಂದಹಾಸಪ್ರಭೆಯೊಳುರೆ ತ |
 ಣ್ವೊಂದಿಸುತೆ ಕಣ್ಣಿನಗಳಿಗೆ ಕರೆ |
 ತಂದನಾ ಕೊಣ್ಣೂರ ಮಠದ ಪ್ರಭುವ ಗದ್ದುಗೆಗೇ || ೨೨ ||

ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಪೇಳ್ವ ಯೋಗಿಯ |
 ನೊಲವಿನಿಂ ಸೆಳೆದಾ ಶಿವಾರ್ಯನು |
 ಬಳಿಯ ಗದ್ದುಗೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸುತ್ತೆ ತಾಂ ನಿಂದು |
 ತಲೆಯ ಬಾಗಿಸಿ ಕೈಮುಗಿದು ಗುರು |
 ತಿಲಕನೇ ನಿನ್ನ ಮಳ ದರ್ಶನ |
 ಕೆಳಸಿ ಬಂದೆನು ಸಫಲಮಾದುದು ಜನ್ಮವೀದಿನದೇ || ೨೩ ||

ಸ್ವಾಮಿಯೇ ಕೊಣ್ಣೂರ ಮಠಕೆ |
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಾಗಮಿಸಿ ಪಾದ |
 ಪ್ರೇಮಿಯಾದೆನ್ನಿಂದೆ ಸೇವೆಯ ಕೊಂಡು ಕರುಣದೊಳು ||
 ಭೂಮಹಿತದಾ ವೀರಶೈವದ |
 ಸಾಮರಸ್ಯದ ದಿವ್ಯತರ ಬೋ |
 ಧಾಮ್ನತನನೀಂಟಿಸುತೆ ಭವರೋಗವನು ಕಳೆಯೆಂದು || ೨೪ ||

ಬೇಡಲಾ ಮಠದಾಯನುರೆ ಕೈ |
 ಗೂಡಿತೆನ್ನಯ ಕೃತಿಯನುತೆ ನಗೆ |
 ಗೂಡಿ ನಿಮ್ಮಯ ವಾಂಛೆಯಂತಾಂ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವೆನು ||
 ಬೇಡಯೋಚನೆಯೆಂದು ತಾಂ ಮುದ |
 ಗೂಡಿ ಮಜ್ಜನ ಭೋಜನಾದಿಯ |
 ಮಾಡಿಸಿದನಾ ಸ್ವಾಮಿಗೈಸಲೆ ಮಠದೆ ಶಿವಯೋಗೀ || ೨೫ ||

ಬಳಿಕೆ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳು ಮಗನನು |
 ಕಳಿಸಿಕೊಡುವದಕ್ಕೀನಿಮಿತ್ತವ |
 ಸುಲಭದಿಂ ತಂದೊಡ್ಡಿದನು ಮಲ್ಲಯ್ಯನೇ ಎಂದು ||
 ತಿಳಿದು ಮನದೊಳು ಬೇರೆ ಮಾತನು |
 ಬಳಸದೆಯೆ ಕೊಣ್ಣೂರ ಪಯಣಕೆ |
 ಸಲಿಸಿದರು ಸಮ್ಮತಿಯನಾತ್ಮಪ್ರಿಯ ಕುಮಾರನಿಗೇ || ೨೬ ||

ಪಡೆದವರು ಕೊಣ್ಣೂರ ಪಯಣಕೆ |
 ಕೊಡಲು ತನಗೊಪ್ಪಿಗೈಯನಾಗಳೆ |
 ಪಡೆದು ಕಡು ಸಮ್ಮದವ ಬಗೆವಂದೆಡೆಗೆ ತೆರಳುತ್ತೇ ||
 ಪೊಡವಿಯವರನು ಪೊರೆವ ಕಜ್ಜವ |
 ನಡೆಸ ತೊಡಗುವೆನೆಂದು ಮುತ್ತಂ |
 ಪಡೆದನಾ ಸಿತ್ತಜನರನುಜ್ಞೆಯ ವಿನಯದಿಂ ಯೋಗೀ || ೨೭ ||

ಊರವರು ತಿಳಿದಿದನು ಮಠದೊಳು |
 ಸೇರಿ ತತ್ವಾದಕ್ಕೆ ವಂಗಳ |
 ದಾರತಿಯನೆಸಗುತ್ತೆ ಶುಭತರವಾದ್ಯರವದೊಡನೇ ||
 ಭೂರಿ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದೆ ತಮ್ಮೋ |
 ದ್ಧಾರಕನ ಗುರುವರನ ಬೀಳ್ಗೊಡು |
 ವಾರುಚಿರತರದುತ್ತನದೆ ಭಾಗವ ವಹಿಸೆ ಬಳಿಕೇ || ೨೮ ||

ಕೊಟ್ಟು ನಲ್ಲರಕೆಗಳನ್ನೆಸಲೆ |
 ಬಿಟ್ಟು ಸುತಮೋಹವನು ಹೃದಯದೊ |
 ಳಿಟ್ಟು ಲೋಕೋದ್ಧಾರಪರಗುರುವೆಂಬ ಭಕ್ತಿಯನು ||
 ನೆಟ್ಟನಾಶಿವಯೋಗಿ ಫಾಲದೊ |
 ಳಿಟ್ಟು ಶುಭದಾರತಿಯ ತಿಲಕವ |
 ಹುಟ್ಟಿದೊರಿಗದೊಮ್ಮೆ ಪಾದವನಿಟ್ಟು ಪೊರೆಯೆಂದು || ೨೯ ||

ಅಂಬಕಂಗಳಿನಿಳಿಯುತಿರ್ಪ ಸು |
 ಖಾಂಬುವಿಂ ನಾಂದೆಯೊಳಾ ಶರ |
 ಭಾಂಬಿಕೆಯು ನುಡಿದೊಡನೆ ನೆರೆದವರೆಲೆ ಗುರುವೇ ||
 ನಂಬಿದವರನು ಮರೆಯದಿರು ಕರು |
 ಣಾಂಬುಧಿಯೊಳಿ ಸಾಡಿಸೆಮ್ಮನು |
 ಸಾಂಬಶಿವನುಹಿಮಾವಲಂಬನಮೂರ್ತಿಯೆಂದೆರೆಯೇ || ೩೦ ||

ಯೋಗಿಯೆಲ್ಲರಿಗುಚಿತ ವಾಕ್ಯದೊ |
 ಳಾಗಿಮತೆ ಸಂಮುದವ ಮೇಣ್ ತನ |
 ಗಾಗಿ ಯೇರ್ವಟ್ಟಂದಣದೆ ಮಂಡಿಸುತೆ ಕೊಣ್ಣು ರ್ಗೇ ||
 ಆಗಮಿಸಲಾಗ್ಯಮದವರನು |
 ರಾಗದಿಂದಿದಿಗೊಂಡು ಮಹಿತ ವಿ |
 ರಾಗಮೂರ್ತಿಯ ಕರೆದುತಂದರು ಮಠಕೆ ಸಂಭ್ರಮದೇ || ೩೧ ||

ತನ್ನ ಮಠಕ್ಕೆತಂದಿರುವ ಮಹಿ |
 ಮೋನ್ನತಿಯ ಶಿವಯೋಗಿವರನನು |
 ತನ್ನ ಕರತಲದಿಷ್ಟಲಿಂಗವೆ ಜಂಗಮಾಕೃತಿಯಿಂ ||
 ಕಣ್ಣ ಮುಂದಕೆ ಬಂದುದಿನುತಮ |
 ನನ್ಯ ಭಕ್ತಿಯೊಳುಪಚರಿಸಿದನು |
 ಮಾನ್ಯನೆನಿಸಿದಾರ್ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯನು ಗುರೂತ್ತಮನು || ೩೨ ||

ಬಾಲಶಿವಯೋಗಿಯ ಶಿವಾರ್ಚನ |
 ಕಾಲದಾ ಲಿಂಗಾಂಗಯೋಗವಿ |
 ಶಾಲಸುಖಮಗ್ನತೆಯ ಕಂಡು ಶಿವಾರ್ಯನಚ್ಚರಿಯಾ ||
 ತಾಳುತೀತನು ಮನುಜನಲ್ಲವು |
 ಶೂಲಧರನಪರಾವತಾರದ |
 ಲೀಲೆಯಾಣ್ಣನು ನಿಕ್ಕುವಮಿದೆಂದೊರೆದನೆಲ್ಲರೊಳು || ೩೩ ||

ಗಿರಿಯ ಯಾತ್ರೈಗೆ ಪೋಗಿ ಮಲ್ಲೇ |
 ಶ್ವರನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿಕೊಂಡೈ |
 ತರುತೆ ಕಿರಿವರೆಯದೊಳೆ ನಿಜಮಠವುಳಿದು ವಿರತಿಯೊಳು ||
 ಧರೆಯವರಿಗಿಷ್ಟಾರ್ಥವೀಯುತೆ |
 ಚರಿಸಲ್ಪೆತಂದಿರುವನೆಂಬುದ |
 ನರಿದೊಡನೆ ಕೊಣ್ಣು ರವರು ಕಿಕ್ಕಿರಿದರಾಮಠದೇ || ೩೪ ||

ಹೊಳೆವ ಶಿವಶಾಂತಿಪ್ರಭಾಸಂ |
 ಕಲಿತ ತದ್ಯೋಗೀಂದ್ರ ಮುಖಮಂ |
 ಡಲದ ಕಳೆ ವಂದಿಸುವರಘನು ಕಳೆಯುತಿರಲವರು ||
 ಕೆಲಬಲದೆ ಸಾಲೊಂಡು ದಿಟ್ಟಗ |
 ಳಲುಗದಂತಿರೆ ನೋಡುತ್ತಲೆಯೆ |
 ಕಳೆದೊಡಂ ಬಹುಕಾಲವದನರಿಯದೆಯೆ ನಿಂದಿರಲು || ೩೫ ||

ಇಂತು ನಿಂದವರೆದೆಯ ಬಯಕೆಗ |
 ಳಂ ತಿಳಿಯುತೊಳನೋಟದಿಂದಂ |
 ಸಂತಸದೊಳವರಲ್ಲಿ ಕರುಣಾದೃಷ್ಟಿಯನು ಚೆಲ್ಲಿ ||
 ತಾಂ ತೆರಳುವಂತವರಿಗಪ್ಪಣೆ |
 ಯಂ ತದನುಳಾತ್ಮನು ಕೊಡಲು ಫಲ |
 ಮಂ ತಳೆವರೆಳಸಿದ್ ಮಾಳ್ಕೆಯೊಳವರು ಶೀಘ್ರದೊಳೇ || ೩೬ ||

ನೆಟ್ಟನಿದನರಿಯುತ್ತೆ ಕದಪಿನೊ |
 ಳಟ್ಟ ಕೈಗಳಿನೆಲ್ಲರಚ್ಚರಿ |
 ವಟ್ಟ ತಾವೀ ಯೋಗಿಕುಲಶೇಖರನು ನಿಜಕೃಪೆಯಾ ||
 ದಿಟ್ಟಿಯನು ನಸು ಚೆಲ್ಲಿ ಫಲಮಂ |
 ಕೊಟ್ಟು ಕಳೆವನು ಮನದ ಬಯಕೆಯ |
 ಪುಟ್ಟರೀತನ ತೆರದ ಯೋಗಿಗಳೆಂದು ಪೊಗಳಿದರು || ೩೭ ||

ಸಿರಿಯ ಪಡೆದವರೆಡೆಗೆ ಮೇಣೈ |
 ತರುವುದೈ ಸಿರಿಯೆಂಬ ನುಡಿಯಂ |
 ತರಿವೊಡೆಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯುನ್ನ ತಮಹಿಮೆಯಾ ಮಠಕೇ ||
 ಕರುಣದಿಂದೈ ತಂದನದ್ಭುತ |
 ತರದ ಮಹಿಮಾಮೂರ್ತಿಯೇತನು |
 ಪರನು ಪುಣ್ಯವು ನಮ್ಮದೆಂದೂರವರು ಹಿಗ್ಗಿದರು || ೩೮ ||

ಇಂತು ಕೊಣ್ಣೂರಿನೊಳು ನಿಜವದ |
 ದಂತಿಕಕೆ ಬರುವವಿಳಭಕ್ತರು |
 ಚಿಂತಿಸಿದ ಫಲವೀನ ಚಿಂತಾಮಣಿಯೆನಿಸಿ ಯೋಗೀ ||
 ಸಂತಸದೆ ಗುರುಮರದೊಳಿರಲಾ |
 ಶಾಂತಮೂರ್ತಿಯ ಸೇವೆಯಂ ನಲ |
 ನಾಂತು ಗೈವ ಶಿವಾರ್ಯಗದು ಸಾಕೆನಿಸದಂತಾಯ್ತು || ೩೯ ||
 || ಮುಗಿದುದು || ಒಟ್ಟು ಪದಗಳು || ೪೦ ||

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ: — ವೀರಶೈವ ಪ್ರಾಣಪಂಚಾ |
ಚಾರನನು ಬೋಧಿಸಿದನಾ ಕೊ |
ಣ್ಣೂರ ಮಠದೊಳು ಯೋಗಿ ಭಕ್ತಾನ್ವಿತ ಶಿವಾರ್ಯನಿಗೇ ||

ಒರೆವೆನ್ನೇನಾನಿನ್ನ ಸೂಟಿಯೊ |
ಳಿರುವ ಕಾಲದೆ ಸರ್ವಭಕ್ತ |
ರೈರಸಿ ಜನನೀಜನಕರುಪಚರಿಸಿದುದ ಮರೆವಂತೆ ||
ಚರಣಸೇವೆಯನೆಸಗುತಂ ಸುಖ |
ಶರಧಿಯೊಳಗೀಸಾಡಿಸಿದನಾ |
ಗುರುವನುರುತರ ಭಕ್ತಿಯುತನು ಶಿವಾರ್ಯನಾ ಬಳಿಕೇ || ೧ ||

ನಶ್ವರಸ್ಥಿತಿಗಳನು ಕಳೆಯುತೆ |
ಶಾಶ್ವತದ ಶಿವಸುಖವನೀಯುವ |
ವಿಶ್ವಮಾನ್ಯದ ವೀರಶೈವದ ತತ್ವವುಸುರೆಂದು ||
ವಿಶ್ವಪೂಜಿತನಾಫಲಾಹಾ |
ರೇಶ್ವರನ ಪದಪದ್ಮಯುಗಳಕೆ |
ಶಶ್ವದಭಿವಾದನವೆಸಗಿ ಶಿವವಿಭುವು ಬೇಡಿದನು || ೨ ||

ಜೆನ್ನಿಗನ ಶಿವಯೋಗಿಕುಲಸ |
ನ್ಮಾನ್ಯನರಳ್ಳ ಮುಖಾಬ್ಜದಿಂದು |
ತ್ವನ್ನ ವಾಣಿಯನಖಿಳಭಕ್ತರು ಕರ್ಣಪಥದಿಂದೆ ||
ನನ್ನಿ ನಲೈಯೊಳೆದೆಯ ಗದ್ದುಗೆ |
ಗಿನ್ನು ಬಿಜಯಂಗೈಸಿ ಸೇವಿಸಿ |
ಧನ್ಯರಾಗಲು ಬಯಸಿ ಮಠದಗಲದೊಳು ನೆರೆದಿರಲು || ೩ ||

ವಿಲಸಿತದ ಮಠಮಧ್ಯರಂಗದೆ |
ಸಲೆವಿರಚಿಸಿದ ಪೀಠದೊಳು ತಾಂ |
ಕುಳಿತು ಚಿತ್ರಳೆ ಮೂರ್ತಿವೆತ್ತಂತಿರ್ಪ ಗುರುವರನು ||
ಬಳಿಯ ಭಕ್ತರ ಕಣ್ಣು ಕುವಲಯ |
ವಲರಿಸುತ್ತಿರೆ ನಿಜವದನಶಶಿ |
ಕಳೆಯು ಬೋಧಿಸತೊಡಗಿದನು ಮೆಲ್ಲ ಗೆಯೊಳೀತೆರದೇ || ೪ ||

ಸದಯಹೃದಯರೆ ವೀರಶೈವನು |
 ತದ ವಿಚಾರದ ಸಂಗ್ರಹವ ಸಂ |
 ಮುದದೆ ವಿವರಿಸುತಿರ್ಪೆನಾಲಿಸಿರರಿವೊಡೀ ಮತವು ||
 ಮೊದಲು ಪರಶಿವವಕ್ತ್ರದಿಂ ಜನಿ |
 ಸಿದ ಮಹಿತ ಶೈವಾಗಮಗಳೊಳು |
 ವಿದಿತವಾಗುವ ಸರ್ವತತ್ವದ ಸಾರವೆನಿಸಿಹುದು || ೫ ||

ವೀರಶೈವದ ಮುಖ್ಯವಿಷಯವು |
 ಮೂರು ಬಗೆಯಾಗುವುದು ಪಂಚಾ |
 ಚಾರಮುಷ್ಣಾವರಣಮುಂ ಷಟ್ಸ್ಥಲಮೆನಿವ ವೆಸರಿಂ ||
 ವೀರಶೈವರ ವಿಶ್ವಮಾನ್ಯದು |
 ದಾರತರ ನೀತಿಗಳ ತತ್ವವಿ |
 ಚಾರನನು ತಿಳಿಸುವವು ಪಂಚಾಚಾರಗಳು ನಮಗೇ || ೬ ||

ವೀರಶೈವರ ಮತಭವನದಾ |
 ಧಾರಭೂತಸ್ತಂಭಗಳವೊಲ್ |
 ಸಾರತರದಷ್ಟಾವರಣಗಳು ಬೆಳಗುತಂ ನಿರುತಂ ||
 ವೀರಶೈವ ಸಮಾಜಧರ್ಮೋ |
 ದ್ಧಾರವರತತ್ವಗಳ ವಿವರಿಸಿ |
 ತೋರಿಸುವವೆನುಗಿತರ ಧರ್ಮಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿ || ೭ ||

ವೀರಶೈವರ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವಿ |
 ಚಾರಪರಸಿದಾಂತವದು ವಿ |
 ಸ್ತಾರನಾಗೆಸೆಯುವುದು ತಾಂ ಷಟ್ಸ್ಥಲದ ಸರಣಿಯೊಳು ||
 ಭಾರತದ ಮತಗಳೊಳು ಕಾಣದ |
 ಚಾರುತರ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವದರೊಳು |
 ತೋರುವುದು ಮತತತ್ವವರಿವರಿಗಚ್ಚರಿಯನಿತ್ತು || ೮ ||

ಸಾರನೀತಿಯ ನೆಲೆಯೆನಿಸಿದಾ |
 ಚಾರಪಂಚಕವಿಷಯವನು ಸುವಿ |
 ಚಾರಿಗಳ ಮೊದಲೊರೆವೆನಾಲಿಸಿರೇಕಚಿತ್ತದೊಳು ||
 ವೀರಶೈವನು ಕಟ್ಟಿರುವ ಸುವಿ |
 ಚಾರಸತ್ತ್ವಿಯೆಯೆಂಬ ವಿಮಳೋ |
 ದಾರಭವನಕೆ ನೀತಿಯೇ ನೆಲಗಟ್ಟಿಸಿಸುತಿಹುದು || ೯ ||

ದಯೆ ಸಮತೆ ಮೊದಲಾದ ಸದ್ಗುಣ |
 ಚಯವೆ ನೀತಿಗೆ ತನುವು ಸೌಖ್ಯಾ |
 ದಿಯನು ತನ್ನಂತನ್ಯರಿಗೆ ಬಯಸುವುದೆ ಆತ್ಮವದು ||
 ದಯೆಯೆ ಧರ್ಮದ ಮೂಲವೆಂಬು |
 ಕ್ಷಿಯೆ ವಿಚಾರಿಸಿ ನೋಡೆ ಹಿಂಸಾ |
 ಮಯದ ಯಜ್ಞಾದಿಗಳು ನೀತಿಗೆ ದೂರವಾಗಿಹವು || ೧೦ ||

ಎಂಬುದರಿಂದಾ ವೀರಶೈವರು |
 ನಂಬದೆಯೆ ಯಜ್ಞಾದಿಫಲಗಳ |
 ಸಾಂಬಮಯವು ಚರಾಚರಾತ್ಮಕ ಜಗವಿದೆಂಬುದನು ||
 ನಂಬಿ ತಮಗಂ ವರರಿಗಂ ಸುಖ |
 ಮಂ ಬಯಸಿ ಸಮತೆಯೊಳು ನಡೆಯುವು |
 ದಂ ಬಿಡದೆ ಕಲಿಯುವರು ಪಂಚಾಚಾರ ಮುಖದಿಂದೇ || ೧೧ ||

ತಾನುಮಿತರುಮಾಮಹೇಶನ |
 ಸೂನುಗಳು ಬೇರಲ್ಲಮೆಂಬೀ |
 ಜ್ಞಾನಮೆಲ್ಲರೊಳಿದೊಡೇಂ ಫಲಮಪ್ಪುದದರಿಂದೇ ||
 ಜ್ಞಾನದಂತಾಚರಿಸಿ ಸುಖದುಃ |
 ಖಾನುಭವಮಂ ಸರ್ವರೊಡನೆ ಸ |
 ಮಾನವಾಗಿಯೆ ಪಡೆವುದೇ ಮಾನವಕುಲದ ನೀತಿ || ೧೨ ||

ಮನುಜಲೋಕವನುದ ರಿಸುವೀ |
 ಘನತರದ ನೀತಿಯೆ ಸದಾಶಿವ |
 ನೆನಿಸೆ ಪಂಚಾಚಾರಗಳೆ ತತ್ವಂಚಮುಖವಾಗಿ ||
 ಮನುಗುವವು ದಿಟವೆಂದು ನಿಜಜೀ |
 ವನದೊಳವನಳವಡಿಸಿ ನಡೆಯುವು |
 ದನುಪಮದ ತದ್ವೀರಶೈವದ ಮಾರ್ಗವೆನಿಸುವುದು || ೧೩ ||

ವೀರಶೈವನು ಲಿಂಗಗುಣದೊಳು |
 ಸೇರೆ ಲಿಂಗಾಚಾರಮದು ಮೇಣ್ |
 ಧೀರರೊಪ್ಪುವ ನಡತೆಯು ಸದಾಚಾರವೆನಿಸುವುದು ||
 ತೋರುವೀವಿಶ್ವದೊಳು ಶಿವನಾ |
 ಕಾರವನು ಕಾಣುವುದದು ಶಿವಾ |
 ಚಾರವಾ ಶಿವಧರ್ಮಕ್ಕೆ ತಂದೆಡರನಡಗಿಸುವಾ || ೧೪ ||

ಧೀರವೃತ್ತಿಯೊಳಿರ್ಪುದೆ ಗಣಾ |
 ಚಾರವಾಶಿವಭಕ್ತಜನರುಸ |
 ಚಾರದೊಳು ಕಿರಿತನವು ಭೃತ್ಯಾಚಾರವೆನಿಸುವುದು ||
 ವೀರಶೈವದೊಳಿಂತಿವೈದಾ |
 ಚಾರದೊಳು ನೈತಿಕಬಲವು ಮೈ |
 ದೋರಿಯಷ್ಟವರಣಕೃತ್ಯವ ಸಫಲಗೊಳಿಸುವುದು || ೧೫ ||

ಒರೆವೆನಾಷಟ್ಸ್ಥಲಗಳೊಳಗಾ |
 ಚರಿಸುವೈದಾಚಾರವಿವುಗಳ |
 ಪರಿಯ ಗುರುಕೃಪೆಯಿಂದೆ ಪಡೆದಾಚಾರಲಿಂಗವನು ||
 ಹರಿಸದಿಂ ಶ್ರದ್ಧೆಯೊಳು ಧರಿಸಿದ |
 ಕರವನೊಡ್ಡುತೆ ಬೇಡೆನೆಂಬುದೆ |
 ಪರಮ ಭಕ್ತಸ್ಥಲದ ಲಿಂಗಾಚಾರವೆನಿಸುವುದು || ೧೬ ||

ಧರಿಸಿ ಗುರುಲಿಂಗವನು ಕಕ್ಷೆಯೊ |
 ಳಿರುತೆ ನಿಷ್ಠೆಯೊಳಿಂದ್ರಿಯದ ಸುಖ |
 ಕೆರಗದಿರೆ ಮಾಹೇಶಲಿಂಗಾಚಾರವೆನಿಸುವುದು ||
 ಪರಮ ಶಿವಲಿಂಗವನು ಧರಿಸಿ |
 ದುರದೆ ಪರವನಿತೆಯರನಪ್ಪದ |
 ಪರಿಯೊಳೆಚ್ಚರವದು ಪ್ರಸಾದಿಯ ಲಿಂಗದಾಚರಣೆ || ೧೭ ||

ಶಿರದೊಳನುಭವಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ |
 ಧರಿಸಿ ಚರಲಿಂಗವನು ಭವಿಗಳ |
 ಗೆರಗದಿರುವದೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಲಿಂಗದಾಚರಣೆ ||
 ಧರಿಸಿ ಮುಖದೊಳು ಶೇಷಲಿಂಗವ |
 ನಿರುತೆ ಲಿಂಗಾನಂದಭಕ್ತಿಯೊ |
 ಳೊರೆಯದಿರೆ ಹುಸಿನುಡಿಯ ಲಿಂಗದ ನಡತೆ ಶರಣಂಗೇ || ೧೮ ||

ಸಮರಸದೊಳಿನ್ನ ಮಹಾಲಿಂ |
 ಗಮನಿಸುತಮುಳ್ಳೈದೊಳು ತಾಂ |
 ಮಮತೆಯಳಿಯುವುದೈದೊಳಿಗೆ ತಲ್ಲಿಂಗದಾಚರಣೆ ||
 ಕ್ರಮದೊಳಿಂತಾರುಸ್ಥಲಗಳೊ |
 ಳಮಳಷಡ್ವಿಧಲಿಂಗದಾಚಾ |
 ರಮನರಿತು ಶ್ರದ್ಧಾದಿಭಕ್ತಿಗಳಿಂದೆ ನಡೆಸುವುದು || ೧೯ ||

ಸತ್ಯ ಶುದ್ಧದ ಕಾಯಕವನೇಸ |
 ಗುತ್ತೆ ಪಡೆದ ಸುವಸ್ತುಗಳ ತಾ |
 ನಿತ್ತು ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿಯಿಂ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮಕ್ಕೆ ||
 ಭೃತ್ಯಭಾವದೊಳವರ ಸತ್ಯಪೆ |
 ವೆತ್ತು ಸುಖದಿಂದಿರ್ಪ ತಿಳಿನಡೆ |
 ಯುತ್ತಮದ ಭಕ್ತನ ಸದಾಚಾರಮದೆನಿಸುತಿಹುದು || ೨೦ ||

ಪರರ ಹಿಂಸಾದಿಗಳನೆಸಗದೆ |
 ಪರರ ಧನವನಿತಾದಿಗಳೆಸದೆ |
 ಕರಸರೋಜದ ಲಿಂಗಮಂ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತರದೈವಕ್ಕೆ ||
 ಎರಗದೆಯೆ ಲಿಂಗಾಂಗಯೋಗದ |
 ವರಮ ಸುಖದಿಂದಿರ್ಪ ನಿಷ್ಠಾ |
 ಪರತೆ ಮಾಹೇಶ್ವರ ಸದಾಚಾರಮದೆನಿಸುತಿಹುದು || ೨೧ ||

ತಿಳಿವೊಡಿಸ್ಪ್ರಾಣಭಾವಂ |
 ಗಳ ಸೆಸರ ಲಿಂಗತ್ರಯಕ್ಕೆ |
 ಸಲೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ರೂಪರುಚಿತ್ಯಪ್ತಿಗಳ ಪರಿವಿಡಿಯಿಂ ||
 ಬಳಿಕೆ ಶುದ್ಧಾದಿ ತ್ರಿವಿಧತೆಯ |
 ತಳೆದ ತತ್ಪರನುಪ್ರಸಾದವ |
 ಕೊಳುತಿರಲು ತಾನಾ ಪ್ರಸಾದಿಸದಾಚರಣಮಕ್ಕುಂ || ೨೨ ||

ಕರಸರೋಜದ ಲಿಂಗವೇ ಹೃ |
 ತ್ಸರಸಿಜದ ಪೀಠದೊಳು ಬೆಳಗು |
 ತ್ತಿರಲು ತಲ್ಲಿಂಗಾನುಭವದೊಳೆ ತಾನಿರುತೆ ನಿರುತಂ ||
 ಅರಿದು ಸುಖದುಃಖಗಳ ಸಮತೆಯ |
 ಸರಿಯೆನಿಸೆ ಸಿರಿ ಬಡತನಂಗಳ |
 ವರಿವೊಡಿಸ್ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ ಸದಾಚರಣವಿದು ತಾಂ || ೨೩ ||

ತಿಳಿವೊಡಾಚಾರಾದಿ ಲಿಂಗ |
 ಸ್ಥಲಕೆ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯವು ಮೇಣ್ ಹೃ |
 ತ್ತಲವು ಷಣ್ಮುಖವಾಗಿರಲು ಗಂಧಾದಿಗಳನಲ್ಲಿ ||
 ಸಲೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಲಿಂಗಪತಿಯೊಡ |
 ನಲಘುತರದಾನಂದಮಂ ತಾಂ |
 ಗಳಿಸುತಿರ್ಪುದೆ ಶರಣನ ಸದಾಚಾರವೆನಿಸುವುದು || ೨೪ ||

ತೀವೆ ಹೃದ್ಗತಲಿಂಗಕಳೆ ನಿಜ |
 ಭಾವದೊಳು ತದ್ಭಾವಲಿಂಗದೊ |
 ಛಾವಗಂ ಸಮರಸದ ಭಕ್ತಿಯೊಳೊಂದುಗೂಡುವುದೇ ||
 ಭಾವಿಸಲ್ಪೈಕ್ಕನ ಸದಾಚಾ |
 ರಾವಲಂಬನವದು ತಿಳಿಯಿರೈ |
 ಕೋನಿದರೆ ನೀವೆಂದು ಯೋಗಿಯು ಪೇಳುತಂ ಬಳಿಕೇ || ೨೫ ||

ಗುದದೊಳೆನೆವಾಧಾರಚಕ್ರದೆ |
 ಮುದದೊಳೆರ್ಪಾಚಾರಲಿಂಗಕೆ |
 ನದನಮೆನಿಸಿದ ನಾಶಿಕೇಂದ್ರಿಯಕವಿಳ ಗಂಧವನು ||
 ಪದುಳದಿಂ ತಾಂ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುದು |
 ಸದಮಲದ ಗಂಧಪ್ರಸಾದನ |
 ನಿದು ಶಿವಾಚಾರವು ಸುಭಕ್ತಸ್ಥಲದ ಮಾರ್ಗದೊಳು || ೨೬ ||

ಅರಿಯೆ ಸ್ವಾದಿಷ್ಠಾನಚಕ್ರದೊ |
 ಳಿರುವ ಗುರುಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಜಿಹ್ವೆಯ |
 ವರನದನದೊಳ್ ಸ್ವಾದು ಮೊದಲಾಗಿರ್ಪ ಷಡ್ ರುಚಿಯಾ ||
 ಹರಿಸದಿಂ ತಾನಿತ್ತು ಬಳಿಕಾ |
 ಸರತರದ ಶೇಷವನು ಕೊಳ್ಳುವ |
 ಪರಿಯು ಮಾಹೇಶ್ವರಶಿವಾಚಾರದ ಸುಪದ್ಧತಿಯು || ೨೭ ||

ಮೆರೆವ ಮಣಿಪೂರಕದ ಚಕ್ರದೊ |
 ಳಿರುವ ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ನೇತ್ರದ |
 ವರಮುಖದೊಳರ್ಪಿಸುತೆ ತಾಂ ಶ್ವೇತಾದಿ ರೂಪಗಳಾ ||
 ಮರಳಿ ತದ್ರೂಪಪ್ರಸಾದನ |
 ಸರನು ಮುದದಿಂ ಕೊಂಡು ಸುಖಿಸುವ |
 ಪರಿ ಶಿವಾಚಾರವು ಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲದ ಸರಣಿಯೊಳು || ೨೮ ||

ಪದುಳದಿಂದಮನಾಹತದ ಚ |
 ಕ್ರದೊಳು ನೆಲಸಿದ ಜಂಗಮಕೆ ಸಂ |
 ಮುದದೆ ತಾಂ ತ್ವಷ್ಟುಖದೆ ಶೀತಾದಿಗಳ ಸೋಂಕುಗಳಾ ||
 ಮೊದಲು ಬಿಡದರ್ಪಿಸುತೆ ಬಳಿಕಾ |
 ಸದಮಲ ಸ್ಪರ್ಶವನು ಸಲೆ ಕೊ |
 ಳ್ವದೆ ಶಿವಾಚಾರವದು ಪ್ರಾಣಸುಲಿಂಗಿ ಮಾರ್ಗದೊಳು || ೨೯ ||

ತೊಳಗುತಿರ್ಪ ವಿಶುದ್ಧ ಚಕ್ರ |
 ಸ್ಥಲದೊಳಿರ್ಪ ಪ್ರಸಾದ ಲಿಂಗಕೆ |
 ವಿಲಸಿತದ ಕರ್ಣಾನನದೆ ಭೇರೀರವಾದಿಗಳಾ ||
 ಸಲೆ ನಿವೇದಿಸುತಾಬಳಿಕೆ ತಾಂ |
 ನಲಿಯುತಾ ಶಬ್ದ ಪ್ರಸಾದವ |
 ಕೊಳೆ ಶಿವಾಚಾರವಿದು ಶರಣಸ್ಥಲದೊಳೊಪ್ಪುವುದು || ೩೦ ||

ಸದಮಲತರಾಜ್ಞೇಯ ಸಚ್ಚ |
 ಕ್ರದ ಮಹಾಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಹೃದಯದ |
 ವದನದೊಳ ಗಂಧಾದಿಯಾದ ಪದಾರ್ಥಷಟ್ಕವನು ||
 ಮುದದೊಳರ್ಪಣವೆನಗಿ ಸೌಖ್ಯಾ |
 ಸ್ವದದ ತಚ್ಛೇಷವನು ತಾಂ ಕೊ |
 ಳ್ವದೆ ಶಿವಾಚಾರವಿದು ಪರಿಕಿಪೊಡೈ ಕೃಮಾರ್ಗದೊಳು || ೩೧ ||

ವೀರಶೈವ ಪ್ರಾಣವಂಚಾ |
 ಚಾರವೆಂದರಿದವುಗಳಮಳಾ |
 ಚಾರಮಂ ಬಿಡದಂತೆ ನಡೆಸಿ ತದಾಚರಣೆಗಿನ್ನು ||
 ಬೇರೆಯನರಿದಿನಿತು ವಿಘ್ನವು |
 ತೋರಲದ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ |
 ಧೀರವೃತ್ತಿಯು ತಾಂ ಗಣಾಚಾರವಿದು ಭಕ್ತನೊಳು || ೩೨ ||

ಅಕ್ಷಿಮೂರುಳ್ಳೀಶ್ವರಂ ಪ್ರ |
 ತೃಕ್ಷ ಗುರುರೂಪದೊಳು ನನ್ನ ಗೆ |
 ದೀಕ್ಷೆಶಿಕ್ಷೆಸುಮೋಕ್ಷಗಳ ಸುಖವಿತ್ತನೆಂದರಿದು ||
 ಅಕ್ಷ ಯಾತ್ಮಗೆ ಗುರುವಿಗಿರ್ಪ ನಿ |
 ರಕ್ಷರರ ನರನೆಂಬ ನಿಂದಾ |
 ಪಕ್ಷಮಂ ಖಂಡಿಸ ಗಣಾಚಾರವು ಮಹೇಶಂಗೇ || ೩೩ ||

ಹಸ್ತಗತ ಲಿಂಗದೊಳು ನಮ್ಮಯ |
 ಮಸ್ತಕದ ಶಿವಚಿತ್ತಳೆಯನು ಪ್ರ |
 ಶಸ್ತತರ ಗುರು ತಂದಿರಿಸಿದನು ಕೃಪೆಯೊಳೆಂದರಿದು ||
 ನಾಸ್ತಿಕರು ಶಿಲೆಯೆಂದು ತತ್ಪರ |
 ವಸ್ತುವನು ನಿಂದಿಪುದ ಖಂಡಿಸು |
 ವಾಸ್ತಿಕತೆಯೆ ಪ್ರಸಾದಿಯ ಗಣಾಚಾರವೆನಿಸುವುದು || ೩೪ ||

ಶಿವನು ಚರರೂಪದೊಳು ಭಕ್ತರ |
 ಶಿವಸುಭಕ್ತಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯೆಸಗ |
 ಲ್ಲವತರಿಸಿ ಪಡೆದಿರೆ ಸ್ವಯಂ ಚರ ಪರ ಸುಸಂಜ್ಞೆಯನು ||
 ಭವಿ ಜನರು ತಜ್ಜಂಗಮವ ಮಾ |
 ನವನೆನುತೆ ಜರಿಯುವುದ ಪರಿಹರಿ |
 ಸುವ ನಡತೆ ತಾಂ ವ್ರಾಣಲಿಂಗಿ ಗಣಾಚರಣೆಯಕ್ಕುಂ || ೩೫ ||

ಶುದ್ಧಮೆಂದುಂ ಸಿದ್ಧಮೆಂದು ಪ್ರ |
 ಸಿದ್ಧಮೆಂದೀ ತೆರದೆ ಮೂಬಗೆ |
 ಯಿದ್ದ ಗುರುವರಲಿಂಗಜಂಗಮ ಸುಪ್ರಸಾದದೊಳು ||
 ಶುದ್ಧರಲ್ಲದರೆಂಜಲೆಂಬ ಕು |
 ಬುದ್ಧಿಯನು ಬಯಲಾಗಿರುವ ಸ |
 ದ್ಬುದ್ಧಿವರ್ತನೆ ತಾಂ ಗಣಾಚಾರವದು ಶರಣಂಗೇ || ೩೬ ||

ಗುರುವಿನೊಳಗಾಚಾರವಾಗುರು |
 ಮೆರೆವ ಲಿಂಗದೆ ಲಿಂಗವಾಚರ |
 ವರನೊಳಾಚರಮೂರ್ತಿ ಶೇಷದೊಳಾಸುಶೇಷವು ಮೇಣ್ ||
 ಪರಮಭಕ್ತನೊಳ್ಳೈಕ್ಕಮೆಂಬುದ |
 ನರಿಯದೆಯೆ ನರರೆಂದು ಭಕ್ತರ |
 ಜರಿವುವಂ ಜಯಿಸುವುದದೈಕ್ಕಗಣಾಚರಣೆಯಕ್ಕುಂ || ೩೭ ||

ಮುಕ್ತಿಧನ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ |
 ಭಕ್ತರೆನಗಿಂ ಹಿರಿಯರೆಂಬೀ |
 ಸೂಕ್ತಿಯನು ನೆರೆನೆಂಬಿ ಮನೆಗೈತಂದ ಭಕ್ತರನು ||
 ಶಕ್ತಿಮಿಗೆ ಸತ್ಕರಿಸಿ ತನ್ನೊಳ್ |
 ವ್ಯಕ್ತಮಾಗಿಸೆ ಕಿಂಕರತೆಯನು |
 ಭಕ್ತನಿರದಾಚರಿಪ ಭೃತ್ಯಾಚಾರವೆನಿಸುವುದು || ೩೮ ||

ಗುರುವರನು ತಾಂ ಬಂದು ಶಿಷ್ಯನ |
 ವರಿಯ ಪರಿಕಿವೆನೆಂದು ಪುಸಿಯಿಂ |
 ಧರಿಸಿ ಮುಳಿಸನು ಜರಿದೊಡಂ ತತ್ವದಧೂಳಿಯನು ||
 ಶಿರದೆ ತಳೆಯುತೆ ತಪ್ಪು ಕಂಡೊಡೆ |
 ಕರುಣದಿಂ ಕ್ಷಮಿಸೆಂದು ಬೇಡುವ |
 ಕಿರಿತನವೆ ಮಾಹೇಶ ಭೃತ್ಯಾಚಾರ ವೆನಿಸುವುದು || ೩೯ ||

ಕರಮನೋಭಾವಂಗಳೊಳು ತುಂ |
 ಬಿರುವ ಲಿಂಗಜ್ಯೋತಿಯೊಳು ತಾಂ |
 ಬೆರೆದು ನಿರುತಂ ದುಡಿಯುತಂ ನಿಜಲಿಂಗದಾಣತಿಯಿಂ ||
 ದೊರೆದುದನೆ ಹಿರಿದೆಂದು ತೃಪ್ತಿಯ |
 ಧರಿಸಿ ಲಿಂಗಸುಕಿಂಕರತೆಯಿಂ |
 ದಿರೆ ಪ್ರಸಾದಿ ಸ್ಥಲದ ಭೃತ್ಯಾಚಾರವೆನಿಸುವುದು || ೪೦ ||

ಜಂಗಮನು ಬರೆ ಮನೆಗೆ ಮಾಡುವ |
 ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಬಿಟ್ಟು ತನ್ನಯ |
 ಲಿಂಗಮುಖಜಂಗಮನ ಪಾದಾರ್ಚನೆಯನೆಸಗುತ್ತೇ ||
 ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ತದ್ವಾಂಛಿತ ಪದಾ |
 ಧರ್ಯಗಳನು ಕೊಟ್ಟಾತನಿಗೆ ಕೃಪೆ |
 ಯಂ ಗಳಿಸುವುದೆ ವ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಕಿಂಕರಾಚರಣೇ || ೪೧ ||

ಅಂಗವನು ಗುರುವರಗೆ ಮನವನು |
 ಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಗೆ ಮತ್ತಮಾತ್ಮನ |
 ಜಂಗಮಕೆ ಬಿಡದಿತ್ತು ತನ್ಮೂರ್ತಿತ್ರಯದೆ ಪಡೆದಾ ||
 ಮಂಗಳಾಕರದ ಪ್ರಸಾದನ |
 ತಾಂ ಗಳಿಸುತದರಿಂದೆ ನಲಿಯುವ |
 ಪಾಂಗೆ ಶರಣಸ್ಥಲದ ಭೃತ್ಯಾಚಾರವೆನಿಸುವುದು || ೪೨ ||

ಅಂಗವಾರನು ಲಿಂಗವಾರರ |
 ಸಂಗದಿಂ ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸಿ ಪಡೆದಿ |
 ಪರ್ಯಂಗಲಿಂಗಸುಯೋಗಸುಖಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದೊಳಗಿರ್ಪಾ ||
 ತುಂಗತರನಾದೈಕ್ಯನ ಪದಾ |
 ಬ್ಜಂಗಳಾ ಮಧುವೀಂಟಲೆಳನುವ |
 ಭೃಂಗಭಾವಮದೈಕ್ಯನಾ ಭೃತ್ಯಾಚರಣೆಯಕ್ಕುಂ || ೪೩ ||

ಆದಿ ಶಿವಲಿಂಗದೊಳು ಭೂತದ |
 ಯಾದಿ ಗುಣಮಿರೆ ಲಿಂಗಭಕ್ತರೆ |
 ಆದ ನಮ್ಮೊಳು ತದ್ಗುಣವನೊಡಮೂಡಿಸುವ ಕತದೇ ||
 ಆ ದಯಾಮಯ ಧರ್ಮಕಾಶ್ರಯ |
 ವಾದ ಮತದವರಾದ ನಮ್ಮನು |
 ವಾದವೈದಾಚಾರಗಳು ದಿಟವಿದನು ನಂಬುವುದು || ೪೪ ||

ಎಂದು ಭಕ್ತಾನ್ವಿತ ಶಿವಾಯಂ |
 ಗೊಂದಿಡೊಲವಿಂ ಬೋಧಿಸಲು ಯೋ |
 ಗೀಂದುವೆಲ್ಲರು ಪರಮ ಮೋದಾಬ್ಧಿ ಯೊಳಗೀಸಾಡಿ ||
 ಬಂದು ತದ್ಗುರುಪಾದಪದ್ಮಕೆ |
 ವಂದಿಸುತೆ ಶುಭದಾರತಿಯ ಗೈ |
 ದಂದಿನ ಶ್ರವಣವನು ಮುಗಿಸಿದರಧಿಕಭಕ್ತಿಯೊಳು || ೪೫ ||

|| ಮುಗಿದುದು || ಒಟ್ಟು ಪದಗಳು || ೫೨೫ ||

॥ ಓಂ ಅಷ್ಟಾವರಣವೀಕಪ್ರದಾಯನಮಃ ।

ಹದಿಮೂರನೆಯ ಪಂಥಿ

ಸೂಚನೆ: — ವೀರಶೈವರ ದೇಹವೆನಿಸಿದ ।

ಸಾರತರದಷ್ಟಾವರಣಸುವಿ ।

ಚಾರಮಂ ವಿವರಿಸಿದನಾ ಶಿವಯೋಗಿ ಸರ್ವರಿಗೇ ॥

ಮರುವಗಲು ತದ್ವಿರತಿ ಮೂರ್ತಿಯ ।

ನಿರುಪಮದ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯು ಮುಗಿ ।

ದಿರಲು ತಾನಾ ಮಹಿಮನಿಂ ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದವನು ॥

ಹರಿಸದಿಂ ಕೊಂಡಖಿಳ ಭಕ್ತ ।

ರೈರಸಿ ಗುರುವು ಶಿವಾಯನಷ್ಟಾ ।

ವರಣತತ್ವವ ಬೋಧಿಸುವುದೆಂದೆರೆಯಲಾಬಳಿಕೇ

॥ ೧ ॥

ಸ್ತುತೃಯೋಗಿಯು ತನ್ನ ಕರುಣಾ ।

ಯತ್ತ ದೃಷ್ಟಿಯ ಚಂದ್ರಿಕೆಯು ಕಳೆ ।

ಯುತ್ತಿರಲು ಸರ್ವರ ಮನೋಮಾಲಿನ್ಯತಿಮಿರವನು ॥

ಭೃತ್ಯಭಾವದೊಳವರು ಸಲೆ ತ ।

ನ್ನತ್ತಲಲುಗದ ದಿಟ್ಟಿಯಿಂ ನೋ ।

ಡುತ್ತಿರಲು ಬಿತ್ತರಿಸಿದನು ನಗೆಮೊಗದೊಳೀತೆರದೇ

॥ ೨ ॥

ಅಕುಟಲಾತ್ಮರೆ ನಮ್ಮ ಮತದೊಳ್ ।

ಪ್ರಕಟವಾದಷ್ಟಾವರಣಗಳ ।

ಸಕಲ ಸಾರವನರಿವುಪಾಯವನೊರೆವೆನೆಂತೆನಲು ॥

ನಿಖಿಲದೇಶದೊಳೊಪ್ಪುತಿಹ ಧಾ ।

ರ್ಮಿಕ ಮತಗಳ ನೋಡೆ ವೈಯ ।

ಕ್ರಿಸ್ತವು ಸಾಮಾಜಿಕಮುಮೆಂದಿತ್ತೆರದೆ ಕಾಣುವವು

॥ ೩ ॥

ವ್ಯಕ್ತಿಗಾವುದು ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ।

ಯುಕ್ತಮದನೊಂದುವುದು ತಾಂ ವೈ

ಯಕ್ತಿಕದ ಮತಮಿಂತಿಹವು ಯೋಗಾದಿಮತಗಳವು ॥

ವ್ಯಕ್ತಿಗಿರೆ ಗುಣಸತ್ತ್ವಿಯೆಗಳಿಂ ।

ಯುಕ್ತವಾದಧಿಕಾರವಾವೈ ।

ಯಕ್ತಿಕದ ಮತಮಾರ್ಗವಿಡಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವೆನಿಸುವುದು

॥ ೪ ॥

ಅರಿಯೆ ಗುರುಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಬೇಕಾ |
 ಗಿರುವ ಗುಣಕರ್ಮವನು ವ್ಯಕ್ತಿಯೊ |
 ಆರಸುವುದೆ ವೈಯಕ್ತಿಕದ ಮತಕಿರುವ ಲಕ್ಷಣವು ||
 ಪರಿಕಿಸಲು ಸಾಮಾಜಿಕದ ಮತ |
 ಕಿರುವ ಗುರುಶಿಷ್ಯರನು ತಿಳಿಯುವ |
 ಪರಿಯೆ ಬೇರಿಸುವುದು ಕೇಳಿರಿ ವಿವರಿಸುವೆನಿನ್ನು || ೫ ||

ಪರಿಕಿಸುತೆ ಮೊದಲಲ್ಲಿ ಮತಕ್ಕೆ |
 ತರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಶಿಷ್ಯನಾಗ |
 ಲ್ಕರುಹಮೆನಿಸಿದ ಗುಣಸುಕರ್ಮವ ಮುಂದೆ ತತ್ಕುಲಕಂ ||
 ಬರುವವಾಸುಗುಣಕ್ರಿಯೆಗಳೆಂ |
 ದರಿದು ಗುರುಗಳು ನಿಯತಕಾಲದೆ |
 ವಿರಚಿಪರು ದೀಕ್ಷಾದಿಗಳ ತತ್ಕುಲಜರೆಲ್ಲರಿಗೇ || ೬ ||

ಇಂತು ವಂಶವು ದೀಕ್ಷೆಗರ್ಹತೆ |
 ಯಾಂತಿರಲು ದೀಕ್ಷಾದಿ ಕಾರ್ಯಕೆ |
 ಸಂತತಂ ಧರ್ಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಿರಲಿಬೇಕಾಯ್ತು ||
 ಇಂತು ತದ್ಧರ್ಮಾಧಿಕಾರವ |
 ನಾಂತು ನಮ್ಮಯ ಮತದ ಕೃತಿಯ ನ |
 ರಂತರವು ಗುರುಜಂಗಮರ್ಕಳು ನಡೆಸುತಿಹರಲ್ತೇ || ೭ ||

ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದೆ ವಂಶದೆ |
 ತೋರುತಿಹ ದೋಷದೊಳು ಮತದಾ |
 ಚಾರದವನತಿಯಾಗಗೊಡದಿರಲಾವರಣವೆಂಟು ||
 ವೀರಶೈವದೊಳುಂಟಿದರ ಸುವಿ |
 ಚಾರಪಥವಿಂತಿಪ್ಪುದರಿಯಿರಿ |
 ವೀರಶೈವೇತರ ಸಮಾಜದೊಳಿಲ್ಲವೀಕ್ರಮವು || ೮ ||

ಶಿವನೆ ಗುರುರೂಪದೊಳು ಮತಬೋ |
 ಧವನಿಸಗಿ ಮೇಣ್ ಲಿಂಗರೂಪದೆ |
 ನವವಿಧದ ಭಕ್ತಿಯೊಳು ಗೈವರ್ಚನೆಗಳನು ಕೊಂಡು ||
 ವಿವಿಧ ಶಿಷ್ಯರೊಳಿರ್ಪ ಕೊರತೆಯ |
 ತನೆ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಕಳೆಯೆ ಚರರೂ |
 ಪವನು ತಳೆದಿಹನೆಂದಿರುವ ಮತಧರ್ಮವನು ನಂಬಿ || ೯ ||

ಹರನ ಮೈವೆಳಗಿನಿಪ ಭಸಿತವ |
 ಧರಿಸಿ ತಳೆದು ಶಿವಾಕ್ಷಿಗಳ ಮೇಣ್ಣ |
 ಪರಶಿನನ ನಾನುದ ಸುಮಂತ್ರದ ಜಪವ ಕೈಕೊಂಡು ||
 ಪರಮ ಗುರು ಶಿವಲಿಂಗ ಜಂಗಮ |
 ಕಿರದೆ ಪೂಜಾದಿಗಳನೆಸಗುತೆ |
 ಹರುಷದಿಂ ಪಡೆಯುವುದು ತತ್ತ್ವೀರ್ಥ ಪ್ರಸಾದಗಳಾ || ೧೦ ||

ಅರಿಯೆ ಗುರುಚರಲಿಂಗಗಳು ಸ |
 ವರಗುಪಾಸ್ಯಗಳಕ್ಕುಮಿನ್ನಾ |
 ಪರಮ ಮೂರ್ತಿತ್ರಯದ ವರತಿರ್ಥ ಪ್ರಸಾದಗಳು ||
 ದೊರೆವ ತದುಪಾಸನೆಯ ಫಲಗಳು |
 ವರ ಭಸಿತ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮನುಗಳು |
 ನಿರುತಮೆಸಗುವುಪಾಸನೆಗೆ ಸಾಧನಗಳೆನಿಸುವವು || ೧೧ ||

ವಿರಶೈವಸಮಾಜಧರ್ಮದ |
 ಸಾರವಾದಷ್ಟಾವರಣಸುವಿ |
 ಚಾರವಿದನರಿದಾಚರಿಸಿ ಷಟ್ಸ್ಥಲದ ಮಾರ್ಗದೊಳು ||
 ನಾರುತಿರೆ ಲಿಂಗಾಂಗಯೋಗದ |
 ಭೂರಿ ಸುಖವೊದಗುವುದು ನಿಮಗೀ |
 ಸಾರತರದಷ್ಟಾವರಣವೇ ಅಂಗವಾಗಿರಲಿ || ೧೨ ||

ಶಾಂತಚಿತ್ತದೊಳಾಲಿಸಿರಿ ಬಹಿ |
 ರಂತರಸ್ಥಿತನಾಗುತ್ತಿಬ್ಬಗೆ |
 ಯಿಂ ತದಷ್ಟಾವರಣಗಳು ಕಂಗೊಳಿಪವವುಗಳೊಳು ||
 ಸಂತತಂ ಬಹಿರಾವಣಗಳ |
 ನಾಂತು ತಾನಾಚರಿಸಲವುಗಳೆ |
 ಅಂತರಷ್ಟಾವರಣರೂಪದೆ ಪರಿಣಮಿಸುತಿಹವು || ೧೩ ||

ಗುರುವೆನಿಜದರಿನಾಗಿ ಲಿಂಗವ |
 ದರಿವಿನನುಭವವಾಗಿ ತಚ್ಚರ |
 ವರನೆ ಪಡೆದನುಭವದೊಳೊಗೆದಾನಂದವಾಗುತ್ತೇ ||
 ಸ್ಫುರಿಸೆ ನಮ್ಮೊಳಗೆಮ್ಮ ತೇಜವೆ |
 ವರ ಭಸಿತಮುಖ್ಯ ಶಿವಾಕ್ಷಿಯು |
 ಪರಮತನುವಿದು ಮಂತ್ರಮಯವೆನಿಸಿರ್ಪವಾಬಳಿಕೇ || ೧೪ ||

ತವೆ ನೆಲಸುವವು ನಮ್ಮೊಳಿನ್ನಾ |
 ಶಿವದಯಾನ್ಯತವೆಂಬ ತೀರ್ಥವು |
 ಶಿವನನುಗ್ರಹರೂಪಮೆನಿಸಿದ ಸತ್ಪ್ರಸಾದವದು ||
 ಇವುಗಳೊಳಗಿರ್ಪಾವರಣವಿ |
 ನ್ನಿವುಗಳನು ನಮಗೊದಗಿಸಲು ಸಂ |
 ಭವಿಸಿದವು ಬಹಿರಾವರಣಗಳು ನೀವರಿಯಿರಿದನು || ೧೫ ||

ಆವರಣಗಳ ಸತ್ಪ್ರಿಯೆಯ ಪರಿ |
 ಭಾವಿಸಲ್ಪಿಬ್ಬಗೆಯುಮದರೊಳ್ |
 ತೀವಿರುವುದದು ಸಹಜಸಂಬಂಧಸ್ವರೂಪದೊಳು ||
 ಕೋವಿದರೆ ಗುರುಚರರು ಸರ್ವರಿ |
 ಗಾನಗಂ ದೊರೆಯದ ನಿಮಿತ್ತದೊ |
 ಳೇ ವಿಧದೊಳೆರಡೆನಿಸಿತಾಚರಣೆಯಿದು ಸಮುಚಿತವು || ೧೬ ||

ಪರಶಿವನೆ ಗುರಲಿಂಗಜಂಗಮ |
 ಪರಮರೂಪವ ಧರಿಸಿ ತಾನನ |
 ತರಿಸುತಾ ವರವೀರಶೈವರುಪಾಸ್ಯನೆನಿಸಿದನು ||
 ಹಿರಿದು ಕಿರಿದೆಂಬುದನು ಭಕ್ತರು |
 ತೊರೆಯುತಾ ಮೂರ್ತಿತ್ರಯವನನ |
 ವರತಮತಿಭಕ್ತಿಯೊಳುಪಾಸಿಸುವುದು ವಿಧಿಯುನಮಗೇ || ೧೭ ||

ಲಿಂಗದೊಳು ಗುರುಚರರು ಗುರುವೊಳ್ |
 ಲಿಂಗಜಂಗಮಯುಗದ ಮೇಣಾ |
 ಜಂಗಮದೆ ಗುರುಲಿಂಗಗಳ ಸಂಬಂಧಮನವರತಂ ||
 ಹಿಂಗದಿರುವುದರಿಂದೆ ತದ್ಗುರು |
 ಜಂಗಮೋಪಾಸನೆಯು ನಮ್ಮಯ |
 ಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯುಪಾಸನೆಯೊಳೇ ಸಿದ್ಧಿ ಸುವುದೆಮಗೇ || ೧೮ ||

ಗುರುವು ಮನೆಗೈತರಲು ತದ್ಗುರು |
 ವರನುಪಾಸನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸಲೆ |
 ಬೆರೆದಿರುವುದಾ ಲಿಂಗಜಂಗಮಯುಗದುಪಾಸನೆಯು ||
 ಚರವರನು ಕೃಪೆಯಿಂದೆ ಬರೆ ತ |
 ಚ್ಚರಣಕಮಲೋಪಾಸನೆಯೊಳೇ |
 ಪರಮ ಗುರುಲಿಂಗದ್ವಯೋಪಾಸನೆಯು ತಳ್ಳಿಹುದು || ೧೯ ||

ಇದೆ ಸುಸಂಬಂಧಾಚರಣೆ ಯಿ |
 ನ್ನಿ ದನುಳಿಯೆ ಮೂರ್ತಿತ್ರಯಾರ್ಚನೆ |
 ಯದು ಘಟಿಸದೆಮ್ಮಯ ಸಮಾಜದ ಸರ್ವರಿಗೆ ನಿರುತಂ ||
 ವಿದಿತಮಾದುದೆ ? ಸಹಜದ ಕ್ರಿಯೆ |
 ಯದು ಸದಾಪ್ರತ್ಯೇಕ ಮೂರ್ತಿಯ |
 ಮುದದೆ ತಪ್ಪದುಪಾಸನೆಯ ಗೈಯುವುದೆ ಆಗಿಹುದು || ೨೦ ||

ಗಣಿಸೆ ಗುರುಶಿಷ್ಯರ್ಮಳುಭಯರು |
 ಜನಕಸುತರೆನಿಸಿರ್ಪರವರಾ |
 ಮನೆಗೆ ಜಂಗಮನತಿಥಿರೂಪದೆ ಬರುವಕತದಿಂದೇ ||
 ವಿನಯದಿಂ ತತ್ಪಾದಪದ್ಮಾ |
 ಚರ್ಚನೆಯ ಗೈಯುತ್ತವರು ಕೊಳ್ಳುದು |
 ಘನ ಸುಮೋದದೊಳಾತನಿಂ ತೀರ್ಥ ಪ್ರಸಾದವನು || ೨೧ ||

ಗುರುವು ದೀಕ್ಷಾಮೂರ್ತಿ ಲಿಂಗಮ |
 ದರಿಯೆ ಪೂಜಾಮೂರ್ತಿ ಜಂಗಮ |
 ವರನು ಭೋಗಸುಮೂರ್ತಿ ತಾನಾಗಿರುವನದರಿಂದೆ ||
 ಹರಿಸದಿಂ ತದ್ಭೋಗಮೂರ್ತಿಯ |
 ಚರಣವಾರಿಯ ಮೇಣ್ ಪ್ರಸಾದವ |
 ನಿರದೆ ಕೊಳ್ಳುದು ಗುರುಚರರು ಕೂಡಿದ ನೆಲೆಗಳೊಳು || ೨೨ ||

ಜಂಗಮನೆ ಷಟ್ಸ್ಥಲದ ಮಾರ್ಗದೆ |
 ಲಿಂಗಮುಖವಾಗಿರ್ಪುದದರಿಂ |
 ಜಂಗಮಸುಭೋಗೋಪಭೋಗವೆ ವೀರಶೈವರೈ ||
 ಲಿಂಗಭೋಗಮದೆನಿಪ ಕತದಿಂ |
 ಜಂಗಮೋಪಾಸನೆಗೆ ಮುಖ್ಯತೆ |
 ಸಂಗತಮದಾಯ್ತರಿಯೆ ಮೂರ್ತಿತ್ರಯದುಪಾಸನೆಯೊಳಾ || ೨೩ ||

ಗುರುಚರರೊಳಿರ್ದರೊಳು ಪರಿಕಿಸೆ |
 ತರತಮದ ಭಾವಮದು ಮಾಳ್ವಾ |
 ಚರಣೆಯೊಳಗಣಮಿಲ್ಲ ತತ್ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದವನು ||
 ಹರಿಸದಿಂ ಕೊಡುವಲ್ಲಿ ತೋರುವ |
 ಗುರುಚರತ್ವವು ತಾವು ಕೊಳ್ಳುವ |
 ಸರದೊಳಿನ್ನಿಲ್ಲವರೊಳಿರ್ಪುದು ಭಕ್ತಭಾವವೆ ತಾಂ || ೨೪ ||

ಗುಟ್ಟನಿದನಂದಿರುವ ತದ್ಗುರು |
 ಪಟ್ಟದವರೊಳು ಜಂಗಮರೊಳಂ |
 ಹುಟ್ಟಿದಾವುದು ಭೇದಮಿನ್ನವರುಗಳಿಗೇರ್ಪಟ್ಟಾ ||
 ಬಟ್ಟಿಗಳ ಧರ್ಮಕ್ರಿಯೆಯ ಮನ |
 ಮುಟ್ಟಿ ನೂಡಿ ಸಮಾಜದೇಳೆಯೊ |
 ಳಿಟ್ಟ ದಿಟ್ಟಿಯೊಳಿರ್ಪರೈ ನಿಜಗುರುಚರತ್ವಮಿದೇ || ೨೫ ||

ಒರೆದೆನಷ್ಟಾವರಣಗಳೊಳಾ |
 ಚರಣೆಯಂತಿರ್ಪುದನು ಮತ್ತಾ |
 ನೊರೆವೆನವುಗಳೊಳಿರ್ಪ ಹಿರಿಮೆಯನಾಲಿಸಿರಿ ನೀವು ||
 ಗುರುಪದವನೊಂದಿದ ಶಿವಾರ್ಯನೆ |
 ನೆರೆ ತಿಳಿಯಲಷ್ಟಾವರಣದೊಳ |
 ದಿರುಳ ಭಕ್ತರ ಪ್ರಾರೇವ ಕಜ್ಜವು ಸುಗಮವದು ನಿನಗೇ || ೨೬ ||

ಗುರುವು ದೀಕ್ಷೆಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಗಂ ತ |
 ತ್ವರಮ ಮೋಕ್ಷಕೆ ತಾನೆ ಕಾರಣ |
 ಪುರುಷನಾತನಿಗಧಿಕರಿಲ್ಲವು ಹರನು ಮುನಿದಿರಲು ||
 ಗುರುವೆ ಕಾಯುವನವನು ಮುನಿದೊಡೆ |
 ಪರರು ಕಾಯುವರಲ್ಲಮೆಂಬುದ |
 ನರಿದು ಸರ್ವರು ಪಡೆಯುವುದು ಗುರುಭಕ್ತಿಯನು ಬಿಡದೇ || ೨೭ ||

ಗುರುವಿನಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ತಾನೈ |
 ತರುತೆ ಶೂಲವನೇರಿ ಸುಖದಿಂ |
 ದಿರನೆ? ಗುರುಭಕ್ತಾಖ್ಯಶಿಷ್ಯಪ್ರಮುಖನದರಂದೇ ||
 ಧರೆಯೊಳಾ ಗುರುಭಕ್ತಿಮಹಿಮೆಗೆ |
 ಸರಿಯೆನಿಪುದಿನ್ನಾವುದಿಲ್ಲದ |
 ನರಿದು ನಿರುತಂ ಗುರುಪದದ ಸೇವೆಯನು ಗೈಯುವುದು || ೨೮ ||

ಗುರುವು ದೀಕ್ಷಾವಿಧಿಯೊಳುರೆ ಸಂ |
 ಸ್ಮರಿಸಿ ಕರತಲಕಿತ್ತ ಲಿಂಗದೊ |
 ಳಿರಿಸಿದನು ಶಿವಚಿತ್ಕಳೆಯನೆಮ್ಮದಿಕಪುಣ್ಯದೊಳು ||
 ದೊರೆದುದೆಮ್ಮಿಷ್ಟಾರ್ಥವೀಯುವ |
 ಸುರತರುವಿದೆಂದರಿದು ನಾವದ |
 ಧರಿಸಿದವು ತಲ್ಲಿಂಗಮಂ ನಂಬಿದೊಡೆ ಫಲಮಿಲ್ಲೇಂ || ೨೯ ||

ಪರಿಕಿಪೊಡೆ ಕುರಿಯಿಕ್ಕೆ ಬಳ್ಳವು |
 ತರುಣಿಯ ಸ್ತನವಾದಿಯಾದವ |
 ನಿರದೆ ಲಿಂಗಮದೆಂದು ನಂಬಿದ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಫಲವು ||
 ದೊರೆದುದೆನೆ ಗುರುಕೃಪೆಯ ಕಡಲೊಳು |
 ಕರಕೆ ಲಭಿಸಿಷ್ಣುಲಿಂಗ |
 ಸ್ಫುರಿತ ಚಿಂತಾಮಣಿಯ ನಂಬಿದವರ್ಗೆ ಸರಿಗಾಣೀಂ || ೩೦ ||

ಇಷ್ಟಲಿಂಗದ ಮುಖವೆನಿಸಿದು |
 ತೃಷ್ಟ ಜಂಗಮನಾಂತ ತಣಿವಿಂ |
 ಸೃಷ್ಟಿಗೊಡೆಯಗೆ ಶಿವಗೆ ತಣಿವಾ ತಣಿವಿನಿಂದನನಾ ||
 ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿದರ್ವಿಳ ಲೋಕಕೆ |
 ಪುಟ್ಟುವುದು ತೃಪ್ತಿಯದು ಭಕ್ತಿಯ |
 ನಿಟ್ಟು ತಚ್ಚರವರರ ಸೇವಿಸೆ ಹುಟ್ಟಡಗದಿಹುದೇಂ || ೩೧ ||

ಚರಸುವೇಷದೆ ಶಿವನು ತಾನೈ |
 ತರುತೆ ಭಕ್ತನು ಮಾನಕಂಜರ |
 ನುರು ಮುದದೆ ತನುಜಾತೆಗೆಸಗುವ ಪರಿಣಯದೊಳವಳಾ ||
 ಸಿರಿಮುಡಿಯ ತಾಂ ಬೇಡಲದ ಕ |
 ತ್ತರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನು ತಂದೆಯೆಂಬುದ |
 ನರಿಯೆ ಭಕ್ತಿಪರೀಕ್ಷೆಗಾಗಮಿಸುವನು ಜಂಗಮನು || ೩೨ ||

ಎಂದರಿದು ಭಕ್ತರಳಿನ್ನೈ |
 ತಂದ ಜಂಗಮಮೂರ್ತಿಯೆಳಸಿದು |
 ದೊಂದನುಳಿಯದೆ ಕೊಟ್ಟು ತತ್ವದಸೇವೆಗೆಳಸಿರಲು ||
 ಎಂದಿಗಂ ತಚ್ಚರಸುಭಕ್ತರ |
 ನೊಂದಿರುವವಾ ಭೋಗಮೋಕ್ಷಗ |
 ಕೆಂದೊರೆವರನುಭವಿಗಳಾತನ ಮಹಿಮೆಯೇಂ ಘನವೋ || ೩೩ ||

ಪರಮ ಗುರು ವರಲಿಂಗ ಜಂಗಮ |
 ಚರಣತೀರ್ಥವು ನಮ್ಮದೆಯೊಳಾ |
 ವರಿಸೆ ವಿನಯ ದಯಾದಿ ರಸರೂಪದೊಳು ಪರಿಣಮಿಸಿ ||
 ಧರೆಯ ಜೀವಾನಳಿಗೆ ಲೇಸನೆ |
 ಹರಿಸದಿಂ ಬಯಸುತ್ತೆ ನೆರವನು |
 ವಿರಚಿಸುವ ಭಕ್ತಿಯ ಸುಶಕ್ತಿಯ ಮೂಡಿಸುವುದೆಮಗೇ || ೩೪ ||

ಅರಿಯದಂತಿರೆ ಬಂದು ಮನೆಯೊಳ |
 ಗಿರಿಸಿ ಹೊನ್ನನು ಪೋದ ಬಸವನ |
 ಪರಿಯನರಿಯುತೆ ಚೆಲ್ಲ ಹೊನ್ನನು ಹೊರಗೆ ಜಂಗಮನಾ ||
 ಚರಣತೀರ್ಥವ ಸುರಿದು ಕಟ್ಟಿಗೆ |
 ಹೊರೆಯ ಹೊನ್ನಾ ಗಿಸಿದನಾ ಚರ |
 ಪರನು ಮೋಳಿಗೆಮಾರನಿದು ತತ್ತೀರ್ಥದುರು ಮಹಿಮೇ || ೩೫ ||

ಭೋಗದೊಡಲೊಳೆ ಶಿವಸುಖಮನಿರ |
 ದಾಗಿಸುತೆ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ |
 ಭೋಗದುಪಭೋಗಪ್ರಸಾದವು ವೀರಶೈವರೊಳು ||
 ಆಗುಹೋಗುಗಳಲನೈವ |
 ನೀಗಿ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತರನೆ ತಾ |
 ನಾಗಿಸುವುದಿನ್ನೇನೊರೆವೆನದರ ಪ್ರಭಾವನನು || ೩೬ ||

ಬಬ್ಬಿಬಾಚರಸನು ಸುಭಕ್ತಿಯೊ |
 ಳುಬ್ಬಿ ಜಂಗಮದ ಪ್ರಸಾದವ |
 ಹಬ್ಬಿದೊಲವಿಂ ಕೊಳ್ಳುವನು ದೂಷಿಸುವರಾಲಯದೇ ||
 ಹಬ್ಬಿದುರಿಯನು ಕಂಡು ಗರ್ವದ |
 ಮಬ್ಬನುಳಿದು ಕ್ಷಮೆಯ ಪಡೆದರು |
 ತಬ್ಬಿಕೊಂಡಾ ಭಕ್ತನಿಂ ನಿಂದಕರು ಜಗವರಿಯೇ || ೩೭ ||

ಇಂತು ತಾನಿನ್ನೆಂತೊ ಮಹಿಮೆಯ |
 ನಾಂತ ತತ್ಪರಮ ಪ್ರಸಾದವ |
 ನೆಂತು ಬಣ್ಣಿ ಸೆ ಕಿರಿದೆನಿಪುದಿದರಂತೆ ಭೂತಿಯು ತಾಂ ||
 ಕಂತುಹರಪರಶಿವನ ದೇಹದ |
 ಕಾಂತಿಯೆನಿಸುವುದದನು ಧರಿಸುವು |
 ದೆಂತೊ ಪುಣ್ಯವು ತತ್ಪ್ರಭಾವನನೊರೆವೆನಾಲಿಸಿರಿ || ೩೮ ||

ಬಸವರಾಜನು ಕಳುಹಿಕೊಟ್ಟಾ |
 ಭಸಿತವನು ಧರಿಸಿದ್ ಮಹಿಮೆಯ |
 ನಸಮ ಭಕ್ತಿಯ ಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯನಿಗೆ ಸಿದ್ಧಿ ಸಲು ||
 ಮಿಸುಪ ಕನ್ನಡಭಾಷೆಯದರ |
 ಲ್ಲಿಸೆವ ಬಸವೇಶ್ವರ ವಚನಗಳ |
 ನೊಸೆದು ಪರಿಸುತೆ ಧನ್ಯತೆಯನಾರಾಧ್ಯನೊಂದಿದನು || ೩೯ ||

ಮೂರು ಪೊಳಲನು ಸಂಹರಿಸುವಾ |
 ಮಾರವೈರಿಯ ನೇತ್ರಸಂಭವ |
 ವಾರಿಬಿಂದುವಿನೊಗೆದವೆಂಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯನು ಪಡೆದಾ ||
 ಸಾರತರ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ ಸಲೆ |
 ವೀರಶೈವರು ಧರಿಸಿ ರುದ್ರಾ |
 ಕಾರಮಂ ಪಡೆದರ್ಚಿಸುವುದು ನಿಜೇಷ್ಟಲಿಂಗವನು || ೪೦ ||

ಹೊತ್ತ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ ಭಾರದೆ |
 ಸತ್ತ ವರ್ತಕತುರಗಮಂ ಶಿವ |
 ಭೃತ್ಯರೊಬ್ಬರು ರಜತಗಿರಿಗೆನೆ ಸಕ್ರಮದೆ ನಲವಿಂ ||
 ನಿತ್ಯಮುಂ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ ಧರಿ |
 ಸುತ್ತಿರುವ ಶಿವಭಕ್ತಕುಲಕಿ |
 ನೆತ್ತಣದು ಯಮನವರ ಭಯವು ಶಿವಾಕ್ಷಿ ಮಹಿಮೆಯಿದು || ೪೧ ||

ಭುವನಗತವಾಗಿರ್ಪ ಮಂತ್ರದ |
 ನಿವಹವೆಲ್ಲವು ಸಂಜನಿವುದಕೆ |
 ತವರೆನಿಸ ವಿಖ್ಯಾತಿಯನು ತವ ಪಡೆದು ಶೋಭಿಸುವಾ ||
 ಶಿವಷಡಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವನು ಜಪಿ |
 ಸುವುದರಿಂ ವರವೀರಶೈವರು |
 ಶಿವಮಯರೆ ತಾವಾಗುವುದು ದಿಟವೆಂದು ನಂಬುವುದು || ೪೨ ||

ಶಿವಮನನ ಸತ್ಯೇಂದ್ರಜೋಳನ |
 ಕುಸರನಾದಾ ಮಂತ್ರಲಕ್ಷನು |
 ಶಿವಮನುವ ಜಪಿಸುತ್ತೆ ಖಡ್ಗದೆ ಕಡಿದುಕೊಳೆ ಶಿರವಾ ||
 ಭುವಿಗುರುಳುತದು ಮಂತ್ರವನು ಪರಿ |
 ಸುವುದನುಳಿಯದೆ ತನ್ಮಹಿಮೆಯನು |
 ಭುವನದೊಳು ಬಿತ್ತರಿಸಿದಾಕಥೆ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯದುದೇಂ || ೪೩ ||

ಎಂದು ಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರನು ಮುದ |
 ದಿಂದಮಿಂತೊರೆಯುತ್ತೆ ಭಕ್ತರ |
 ವೃಂದಕಷ್ಟಾನರಣಮಹಿಮಾನ್ವಿತ ಸುತತ್ವವನು ||
 ಮುಂದುಸುರ್ದುದ ನಿಲಿಸುತಂ ತಾ |
 ನಂದು ನಿಜಲಿಂಗಾರ್ಚನಾದಿಗ |
 ಲಿಂದ ಜನಿಪಾನಂದವನುಭವಿಸಲ್ಕೆ ತೊಡಗಿದನು || ೪೪ ||

|| ಮುಗಿದುದು || ಒಟ್ಟು ಪದಗಳು || ೫೬೯ ||

॥ ಓಂ ಷಟ್ಸ್ಥಲತತ್ವೋಪದೇಶಕಾಯನಮಃ ॥

ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ: — ವೀರಶೈವದ ಷಟ್ಸ್ಥಲಾನ್ವಿತ |
ಸಾರಸಿದ್ಧಾಂತವನೊರೆದನಾ |
ವೀರಶೈವಾಂಭೋಧಿಚಂದ್ರನು ಯೋಗಿ ಸರ್ವರಿಗೇ ||

ಗತದಿನದ ಮಾಳ್ಕೆಯೊಳು ಲಿಂಗ |
ವ್ರತಿಯು ಮುಗಿಸೆ ಶಿವಾರ್ಚನಾದಿಯ |
ನತಿಕುತೂಹಲರಾಗಿ ಭಕ್ತರು ನೆರೆಯೆ ಮಠದಲ್ಲಿ ||
ನುತಗುಣನು ಶಿವಗುರುವು ಸಲೆ ನಮಿ |
ಸುತೆ ಫಲಾಹಾರೇಶ್ವರಂಗೆ |
ಮೃತುಳ ಪುಣ್ಯದ ನಿಧಿಯೆ ಷಟ್ಸ್ಥಲತತ್ವವನು ಕೃಪೆಯಿಂ || ೧ ||

ತಿಳಿಸುವುದು ನಮಗೀ ದಿನದೊಳೆಂ |
ದಲಘು ಭಕ್ತಿಯೊಳ್ಳದೆ ಬೇಡಿದ |
ಬಳಿಕೆ ಷಟ್ಸ್ಥಲಮೂರ್ತಿಯಾದಾ ಯೋಗಿಪುಂಗವನು ||
ಬೆಳಗೆ ಸುಲಿಪಲ್ ನಗೆಯ ಪೂಗಳ |
ತಳೆದ ಮೊಗದಿಂದಿಂತುಸುರ್ದನು |
ಚಲನರಹಿತ ಸ್ವಾಂತದಿಂ ಕೇಳುತಿರೆ ನೆರೆದವರು || ೨ ||

ಆಗಮದೆ ಷಟ್ಸ್ಥಲವ ವಿವರಿಸು |
ವಾಗಳೆಲ್ಲೆಡೆಗಳೊಳು ನೋಡೆ ಪ್ರ |
ಯೋಗವಿಪುರ್ದು ಶಿವನಿಗಾ ಸ್ಥಲವೆಂಬ ನಾಮದೊಳೇ ||
ಆ ಗೀರೀಶಂ ಸರ್ವಲೋಕಗ |
ಳಾಗುಹೋಗುಗಳಾಶ್ರಯಸ್ಥಲ |
ವಾಗಿರುವ ಕತದಿಂ ಸ್ಥಲಾಭಿಧನಾಗಿ ಬೆಳಗುವನು || ೩ ||

ಸುವಿಮಳರೆ ಮತ್ತಾ ಸ್ಥಲಾಖ್ಯದ |
ಶಿವನೆ ತಾಂ ಲಿಂಗಾಂಗಮೆಂಬ |
ದ್ವಿವಿಧ ರೂಪವ ಧರಿಸಿದಂ ಸ್ವವಿಮರ್ಶಶಕ್ತಿಯೊಳು ||
ಶಿವನು ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರಕೀರ್ಭೇ |
ದವನು ಧರಿಸಿದನೆಂದೊರೆವರನು |
ಭವಿಗಕಾತನ ಪೂಜ್ಯಪೂಜಕಭಾವಲೀಲೆಯಿದು || ೪ ||

ಶಿವನು ಲೀಲೆಯೊಳಂತೆರಡು ರೂ |
 ಪವ ಧರಿಸೆ ಚಿಚ್ಚಕ್ರಿಯುಂ ತಾಂ |
 ದ್ವಿವಿಧವಾದುದು ಶಕ್ತಿಭಕ್ತಿ ಸುನಾಮಗಳ ತಳೆದು ||
 ಸುವಿಮಳದ ಲಿಂಗಾಂಗಗಳು ಮೇಣ್ |
 ತ್ರಿವಿಧತೆಯುಮಂ ಷಡ್ವಿಧತೆಯಾಂ |
 ತವು ಕ್ರಮದೊಳಾ ಪೂಜ್ಯಪೂಜಕಭಾವಮಂ ಪಡೆದು || ೫ ||

ಅಂಗನೆನೆ ಶಿವದೀಕ್ಷೆಯಿಂ ಶು |
 ದ್ಧಾಂಗನೆನಿಸಿದ ಜೀವನಾತನು |
 ಲಿಂಗವನು ಮೂರೊಡಲೊಳಿಂದ್ರಿಯಮಾನಸಂಗಳೊಳಂ ||
 ಸಾಂಗವಿಧಿಯಿಂ ಪೂಜಿಸುತೆ ತ |
 ಲ್ಲಿಂಗಮಯನಾಗುವುದನೆಳಸಲು |
 ಲಿಂಗವದು ಮೂರಾಗಿ ಮೇಣಾರಾಗಿ ಬೆಳಗುವುದು || ೬ ||

ಅಂಗನಮಳಿನ ದೃಙ್ಮನೋಭಾ |
 ವಂಗಳಿಂ ತಾಂ ಗ್ರಹಿವವೋಲ್ ತ |
 ಲ್ಲಿಂಗಮಿಷ್ಟ ಪ್ರಾಣ ಭಾವ ಸುನಾಮದಿಂ ಬೆಳಗೇ ||
 ಅಂಗನುಂ ತ್ಯಾಗಾಂಗನುಂ ಭೋ |
 ಗಾಂಗನುಂ ಯೋಗಾಂಗನೆನಿಸುತೆ |
 ಮಂಗಳದ ಮೂರೊಡಲೊಳಾ ಲಿಂಗಗಳ ಧರಿಸಿಹನು || ೭ ||

ಪರಿವಿಡಿಯೊಳಾಚಾರಲಿಂಗವು |
 ಗುರುವೆಸರೊಳಂ ಶಿವವೆಸರಿನೊಳ |
 ಮಿರುವೆರಡು ಲಿಂಗಗಳು ಜಂಗಮಲಿಂಗವಾಬಳಿಕೇ ||
 ನೆರೆ ಪ್ರಸಾದ ಮಹಾಸುನಾಮದೊ |
 ಳಿರುವಲಿಂಗಗಳಿಂತುಟಾರಾ |
 ಗಿರುವವಿನ್ನಾ ಮೊದಲಮೂರರೊಳೊಂದಕೆರಡಾಗಿ || ೮ ||

ಕಾಣಲಿಂತಿದ ತಾನು ಭಕ್ತಂ |
 ಮೇಣು ಮಾಹೇಶಂ ಪ್ರಸಾದಿಯು |
 ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯು ಶರಣನೈಕ್ಯನೆನಿಸ್ಪ ನಾಮದೊಳು ||
 ಜ್ಞಾನಮಯದೈದಿಂದ್ರಿಯದ ಸು |
 ಸ್ಥಾನದೊಳ್ ಹೃದಯಾಂತರದೊಳಂ |
 ಸಾನುರಾಗದೊಳಂಗನಾ ಲಿಂಗಗಳ ಧರಿಸಿಹನು || ೯ ||

ಕಾಣಿಸುವುದಾರಾಗಿ ಲಿಂಗದ |
 ನೂನ ಚಿಚ್ಚಕ್ತಿಯದು ಕ್ರಿಯೆಯುಂ |
 ಜ್ಞಾನಮಿಚ್ಛೆಯುಮಾದಿ ಪರೆ ಚಿತ್ತಿಂಬ ಪೆಸರಿನೊಳು ||
 ಭೂನುತದ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ ಮತ್ತಂ |
 ತಾನೆ ಪಡ್ವಿಧದಮುಳಿವಾಂಗ |
 ಸ್ಥಾನದೊಳು ಸದ್ಭಕ್ತಿನಾಮವನಾಂತು ಬೆಳಗುವುದು || ೧೦ ||

ಕ್ರಮದೆ ಶ್ರದ್ಧೆಯು ನಿಸ್ತೆಯವಧಾ |
 ನಮದು ಮೇಣಾನಂದಮನುಭವ |
 ಮಮಿತದಾ ಸಮರಸಮೆನಿಪ ಪೆಸರಿಂದೆ ಭಕ್ತಿಯದು ||
 ವಿಮಳತರದ ಪಡಂಗಗಳನಾ |
 ಕ್ರಮಿಸಿ ಲಿಂಗಾಂಗಗಳೊಳ್ಳೆ ಕೃಪು |
 ಸಮನಿಸುವುದಕೆ ಕಾರಣವು ತಾನಾಗಿರುವುದಲ್ಲೇ || ೧೧ ||

ಅಂಗ ಲಿಂಗಗಳಂತೆ ಪಡ್ವೇ |
 ಧಂಗಲಾಗುತೆ ಭಕ್ತಿಶಕ್ತಿಗ |
 ಳಂಗ ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಮದಿಂದಿರ್ಪವೀತೆರದೇ ||
 ಅಂಗ ಲಿಂಗಗಳಾಂತಿರುವ ಭೇ |
 ದಂಗಳನೆ ಪಟ್ ಸ್ಥಲಗಳೆಂಬರು |
 ಲಿಂಗತತ್ತ್ವವಿಶಾರದರು ತಿಳಿಯುವುದುನೀವಿದನು || ೧೨ ||

ವಿಳಸದಂಗವು ಲಿಂಗಮುಂ ನಿ |
 ಮಳದ ಭಕ್ತಿಯು ಶಕ್ತಿ ಮುಖಮುಂ |
 ತಿಳಿಯೆ ಹಸ್ತವು ಮೇಣ್ ಪದಾರ್ಥವು ಸುಪ್ರಸಾದವದುಂ ||
 ನೆಲಿಸಿರುವವೆಂಟವುಗಳಾ ಪಟ್ |
 ಸ್ಥಲದೊಳೊಂದೊಂದರೊಳಮಿದ ಗುರು |
 ತಿಲಕನಾ ದೀಕ್ಷಿತನಿಗೈಸಲೆ ಬೋಧಿಸುವನಲ್ಲೇ || ೧೩ ||

ಸಾರತರದೀ ಪಟ್ ಸ್ಥಲಗಳಾ |
 ಚಾರನುಂ ದೃಢಪಡಿಸುವುದಕಿ |
 ನ್ನಾರು ಲಿಂಗಾಂಗಸ್ಥಲಗಳೊಳಭೇದಮುಂ ಪಡೆದು ||
 ನೂರು ಮೇಲೊಂದಾಗಿ ಮಹಿತ ವಿ |
 ಚಾರದಿಂ ಕಂಗೊಳಪವವುಗಳ |
 ಸಾರವರಿಯಲು ತೊಡಕನೀಯದು ತಾಂ ಸ್ಥಲಾಚರಣೇ || ೧೪ ||

ಅರಿಯೆ ಮೊದಲೊಂದಾಗಿ ಬಳಕೆ |
 ನ್ನೆ ರಡು ಮೂರಾರಾಗುತ್ತದೊಳು |
 ಧರಿಸಿ ಮೇಣ್ ಪದಿನೆಂಟು ಮೂವತ್ತಾರು ಭೇದಗಳಾ ||
 ಮೆರೆವನಾಸ್ಥಲವಾಚ್ಯ ಶಿವನೇ |
 ಪರಮ ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರಕೆಂಬುದ |
 ನರಿದುಕೊಳ್ಳುದು ಷಟ್ ಸ್ಥಲದ ಸಿದ್ಧಾಂತಸಾರವನು || ೧೫ ||

ಅನುಭವವು ಬೆಳೆದಂತೆ ನಿಮ್ಮಗೆ |
 ಘನತರದ ಷಟ್ ಸ್ಥಲದ ಭೇದಗ |
 ಇನಿತು ತಿಳಿಯುವವಿನ್ನು ನಾನೀ ಸ್ಥಲದ ಮಾರ್ಗದೊಳು ||
 ದಿನದಿನದ ಭೋಗವನು ಮೇಣ್ ಸ್ಥಲ |
 ದನುಗುಣದ ಲಕ್ಷಣವನೊರೆಯುತೆ |
 ಜನನಿಯಾದಾ ಭಕ್ತಿದೇವಿಯ ಮಹಿಮೆಯುಸುರುವೆನು || ೧೬ ||

ಧರೆಯು ಜಲಮುಂ ನೆಟ್ಟ ವಾಯುವು |
 ಸುರಪಥಂ ಮೇಣಾತ್ಮನೆಂಬುವು |
 ಪರಿವಿಡಿಯೊಳಾ ಭಕ್ತಮುಖ್ಯಸ್ಥಲಗಳಂಗಳು ||
 ಮೆರೆವ ಘ್ರಾಣಂ ಜಿಹ್ವೆ ನೇತ್ರಮ |
 ದರಿವೊಡಿಸ್ತು ತ್ವಕ್ಕು ಕರ್ಣವು |
 ನರ ಹೃದಯಮೆಂಬುವು ಮುಖಗಳಾ ಷಟ್ ಸ್ಥಲಂಗಳಿಗೇ || ೧೭ ||

ಸಲೆ ಸುಚಿತ್ತವು ಮೇಣ್ ಸುಬುದ್ಧಿಯು |
 ಬಳಕೆ ನಿರಹಂಕೃತಿಯು ಸುಮನವು |
 ತಿಳಿಯೆ ಸುಜ್ಞಾನವು ಸುಭಾವಮಿವಾರು ಹಸ್ತಗಳು ||
 ವಿಲಸಿತದ ಭಕ್ತಾದಿಯಾದ |
 ಸ್ಥಲಗಳಿಗೆ ಪರಿವಿಡಿಯೊಳೊಂದುತೆ |
 ಬೆಳಗುವವು ತಾವರ್ಪಣದ ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ನೆರವಾಗಿ || ೧೮ ||

ಪಲವು ಬಗೆಯುಂ ತೋರುತಿದೊಡ |
 ಮಿಳೆಯ ಭೋಗ್ಯಸುವಸ್ತುಗಳ ಸಂ |
 ಕುಲಮದನು ಷಟ್ ಸ್ಥಲಸುತತ್ವವಿಶಾರದರು ತಾವು ||
 ಸಲೆ ಸುಗಂಧವು ರಸವು ರೂಪವು |
 ಬಳಕೆ ಸಂಸ್ಪರ್ಶವು ಶಬ್ದವು |
 ತಿಳಿಯೆ ತೃಪ್ತಿಯುಮೆಂದು ಷಡ್ಭವಾಗಿ ಪೇಳುವರು || ೧೯ ||

ಆರು ತನುವೊಳ್ ನಿಂದು ತಳೆದಿ |
 ಪಾರುವಿಧ ಭಕ್ತಿಯೊಳು ತಾವಿ |
 ನ್ನಾರು ಬಗೆಯ ಪದಾರ್ಥವನು ಪಟಾಸ್ಥಲಗಳೊಳು ಕ್ರಮದೇ ||
 ಆರು ಶಕ್ತಿಯನೊಂದಿ ಕಂಗೊಳಿ |
 ಪಾರು ಲಿಂಗಕ್ಕಾರು ಮುಖದಿಂ |
 ದಾರು ಹಸ್ತದೆ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುದು ತತ್ಪ್ರಸಾದವನು || ೨೦ ||

ಇಂತು ಪಟಾಸ್ಥಲಮಾರ್ಗದೊಳು ಪೇ |
 ಳ್ಲಂತೆ ದಿನದಿನದಲ್ಲಿಯುಂ ಬಿಡ |
 ದಂತೆ ಲಿಂಗಸುಭೋಗದುಪಭೋಗವನು ಪಡೆದಿರಲು ||
 ಶಾಂತಿಮಯ ಶಿವಭಾವವೇ ತ |
 ನ್ನಂತರಂಗದೆ ಮೂಡಿ ಬಲಿಯುತೆ |
 ಕಂತುಹರನೇ ತಾನೆನಿಸುವನು ವೀರಶೈವನು ತಾಂ || ೨೧ ||

ಗುರುವು ದೀಕ್ಷಾಕಾಲದೊಳು ತನ |
 ಗೊರೆದ ತಿಳಿನಡೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯ |
 ನಿರಿಸಿ ಸತ್ಕಾರ್ಯಕದೆ ದುಡಿದುದು ನನ್ನದೆಂಬುದನು ||
 ತೊರೆಯುತದ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ |
 ಚರಣಕರ್ಪಿಸಿ ತತ್ಪ್ರಸಾದನ |
 ನುರುಮುದದೆ ಕೊಂಡಿರ್ಪುದೇ ಭಕ್ತಸ್ಥಲದ ಕುರುಹು || ೨೨ ||

ತಿಳಿನಡೆಯೊಳಾಸ್ತಿ ಕೃಬುದಿಯು |
 ಬೆಳಗೆ ಸತ್ಯದಯಾದಿ ಗುಣಗಳ |
 ತಳೆದು ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ನಿತ್ಯವ್ರತದೆ ನಿಷ್ಕೆಯನು ||
 ಬಲಗೊಳಿಸುತಂ ಪರರ ವಸ್ತುವ |
 ನೆಳಸೆನೆಂಬಾ ಭಲದ ವೃತ್ತಿಗೆ |
 ನೆಲೆವನ್ನೆಯು ತಾನೆನಿಸೆ ಮಾಹೇಶ್ವರನ ಲಕ್ಷಣವು || ೨೩ ||

ವಿಷಯಭೋಗವೆ ಹೇಯವೆಂದರಿ |
 ದಸಮ ಲಿಂಗಕ್ಕಿಂದ್ರಿಯಾಸ್ಯದೊ |
 ಳೊಸೆದು ತಾಂ ಗಂಧಾದಿ ವಿಷಯವನರ್ಪಿಸುತೆ ಬಳಿಕೇ ||
 ಲಸಿತ ತಲ್ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದಮು |
 ನೆಸೆವ ತನ್ನ ವಧಾನ ಭಕ್ತಿಗೆ |
 ವಶನೆನಿಸಿ ಭೋಗಿಸುವುದರಿಯೆ ಪ್ರಸಾದಿ ಲಕ್ಷಣವು || ೨೪ ||

ಪ್ರಾಣ ಕರಣಾದಿಗಳೊಳನಿಶಂ |
 ನಾನು ನನ್ನ ದಿದೆಂಬ ಮೋಹವ |
 ತಾನುಳಿದು ಲಿಂಗಮಯಮಖಿಳಮಿದೆನಿಸಿದನುಭವದೇ ||
 ಪ್ರಾಣರೂಪದ ಲಿಂಗದಮಳ |
 ಧ್ಯಾನ ಪೂಜೆಯೊಳಿಟ್ಟ ನಿಶ್ಚಲ |
 ಮಾನಸದೊಳರೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ ಸ್ಥಲದ ಲಕ್ಷಣವು || ೨೫ ||

ತನ್ನ ತನು ಕರಣಾದಿಗಳೊಳು |
 ತೃನ್ನವಾಗಿರೆ ಲಿಂಗತೇಜಮ |
 ದಿನ್ನ ಖಿಳವಿಷಯಂ ಪ್ರಸಾದದ ರೂಪವಾಂತಿರಲು ||
 ತನ್ನ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ರಸಾದದೇ |
 ಜನ್ಯವಾದಾನಂದ ಭಕ್ತಿಯ |
 ಪುಣ್ಯಪದವಿಯೊಳಿರ್ಪುದೇ ಶರಣಸ್ಥಲದ ಕುರುಹು || ೨೬ ||

ನಾನು ನೀನಿಂತೆಂಬ ಭೇದ |
 ಜ್ಞಾನವಡಗಲಭೇದದೊಳು ಮೇಣ್ |
 ತಾನೆ ಪರತರ ಲಿಂಗಮೆಂಬ ಶಿವಾನುಭಾವದೊಳು ||
 ತಾನಡಗಿ ಸಮರಸದ ಭಕ್ತಿಯ |
 ನೂನದಾನಂದದೊಳು ಬೆರೆದ ವಿ |
 ಧಾನವೇ ಕೊನೆಯೆನಿಸಿದೈಕ್ಯಸ್ಥಲದ ಲಕ್ಷಣವು || ೨೭ ||

ಇಂತು ಪಟ್ ಸ್ಥಲದಾಚರಣೆಗಳ |
 ನಾಂತಿರುವ ವರವೀರಶೈವನು |
 ಸಂತತಂ ಗೈವ ಕ್ರಿಯೆಯು ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತಮದಾಗೇ ||
 ಶಾಂತಿರೂಪದೊಳಾಕ್ರಿಯೆಯು ವಿ |
 ಶ್ರಾಂತಿಯೊಂದುವುದಾತ್ಮನೊಳಗಿ |
 ನ್ನಂತುಮಂಟದು ತಾಂ ಶುಭಾಶುಭಫಲಮದಾಕೃತಿಗೇ || ೨೮ ||

ಇದು ಕ್ರಿಯಾವಿಶ್ರಾಂತಿಯೆನಿಸುವು |
 ದಿದುವೆ ಸಮ್ಯಜ್ಞಾನವೆನಿಸುವು |
 ದದು ಶಿವನೆ ನಾನೆಂಬ ತಿಳಿನಡೆಯಾಗಿ ಬೆಳಗುವುದು ||
 ಇದನು ಪೊರ್ದಿದ ವೀರಶೈವನೊ |
 ಳುದಿಸಿದ ಕ್ರಿಯೆ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯು |
 ಪೊದಸಿನಿಂ ಭೋಗಿಸುವುದೆಲ್ಲವು ಲಿಂಗಭೋಗವದು || ೨೯ ||

ಈ ತೆರದ ಷಟ್ ಸ್ಥಲದ ಮೂರ್ತಿಯೆ |
 ಪೂತಶಿವಯೋಗೀಶನೆನಿಸುವ |
 ನಾತನಿಗೆ ತನುವಿಂದೆ ಬಂಧವು ಮೋಚನಮುಮಿಲ್ಲಾ ||
 ಆತನೊಳ್ ಸಮರಸ ಸುಭಕ್ತಿಯ |
 ಸಾತಿಶಯ ಕಳೆಯೊಂದೆ ಮೆರೆವುದು |
 ಭೂತಲದೊಳಿನ್ನಾಪ್ತಕಾಮನೆ ಆಗಿ ಬೆಳಗುವನು || ೩೦ ||

ಯೋಗಿಭಕ್ತಿಯು ತ್ರಿಗುಣಸಂಗತ |
 ಮಾಗಿ ತೋರಿದೊಡಂ ಶಿವಾರ್ಪಿತ |
 ಮಾಗಿರುವ ಕತದಿಂದೆ ನಿರ್ಗುಣಮಾಗಿ ಬೆಳಗುವುದು ||
 ರಾಗಮುಂ ವೈರಾಗ್ಯಮುಂ ಸಮ |
 ವಾಗಿರುವವಾಭಕ್ತಿಯೊಳಗದು |
 ಭೋಗ ಮೋಕ್ಷಕೆ ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿದೈದನೆಯ ಪುರುಷಾರ್ಥಂ || ೩೧ ||

ತನ್ನ ಸೋಂಕಿಂ ಸಿದ್ಧರಸಮದು |
 ಪೊನ್ನ ನಾಗಿಸುವಂತೆ ಸಲೆ ಕಾ |
 ಬೊನ್ನ ಮುಂ ತಾಮ್ರವನು ಮೇಣ್ ಬೆಳ್ಳಿಯನು ಭಕ್ತಿಯದು ||
 ಇನ್ನು ತಲ್ಲೋಹತ್ರಯಂಗಳ |
 ಬಣ್ಣವಡೆದಾ ತಾಮಸಾದಿ ಗು |
 ಣೋನ್ನತಿಯನಳಿದೀಶರೂಪಮನಾಗಿಸುವುದಲ್ಲೇಂ || ೩೨ ||

ನಾನು ಫಲಗಳ ಕರ್ತೃವೆಂಬಭಿ |
 ಮಾನವೇ ಕರ್ಮಮದು ಮತ್ತಂ |
 ನಾನೆ ಸರ್ವಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯೆಂಬಭಿಮಾನವೇ ಜ್ಞಾನಂ ||
 ನಾನು ಕರ್ತೃವು ಸಾಕ್ಷಿಯೆಂಬಭಿ |
 ಮಾನಶೂನ್ಯತೆಯಿಂದೆ ಶಂಭುವು |
 ತಾನೆ ಕರ್ತೃವು ಸಾಕ್ಷಿಯೆಲ್ಲಕ್ಕೆಂಬುದೇ ಭಕ್ತಿ || ೩೩ ||

ಅರಿಯೆ ಕರ್ಮ ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿಗ |
 ಳಿರುವವಿನ್ನಾ ಶುಕ್ತಿಯಂತಿರೆ |
 ಸರಸಿಜದ ದಳದಂತೆ ಸುಡುವಾ ಕಬ್ಬಿನದ ತೆರದೇ ||
 ಪರಿವಿಡಿಯೊಳಾಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಜಲ |
 ವುರುಳೆ ಮೂರರೊಳವುಗಳಿಗೆ ತಾಂ |
 ದೊರೆಯುವುದು ಸಫಲತೆಯು ನಿಷ್ಫಲತೆಯು ವಿನಾಶಮದುಂ || ೩೪ ||

ತಿಳಿಯೆ ಕರ್ಮ ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿಗ |
 ಳೊಳು ಶುಭಾಶುಭ ಕರ್ಮಫಲಗಳ |
 ನೆಲೆ ಶಿಲಾ ಸ್ಥಲ ವಾರಿಗಳ ಲೇಖದವೊಲಿದೆ ಕ್ರಮದಿಂ ||
 ಶಿಲೆಯ ಲೇಖನಮಳೆಯದಿಪ್ಪುದು |
 ನೆಲದ ಲೇಖನಮಳೆವುದಿನ್ನಾ |
 ಜಲದ ಲೇಖದ ಕುರುಹೆ ಕಾಣಿಸದೀಕ್ಷಿಸರ ಕಣ್ಣೇ || ೩೫ ||

ಪರಿವಿಡಿಯೊಳಾಪಾಸಕರ್ಮದೆ |
 ನರಕಮಿನ್ನಾ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮದೆ |
 ಸುರಪದವಿ ಮೇಣ್ ಜ್ಞಾನಕರ್ಮದೆ ಪರಮ ಮೋಕ್ಷವದು ||
 ಪರಿಕಿಸಲ್ಪೆ ಪ್ರಸಾದ ಕರ್ಮದೆ |
 ಹರಸುಭಕ್ತಿಯು ಸಮನಿಸುಗುಮಾ |
 ತೆರೆದೆ ಕರ್ಮವು ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯಿಂದಿರ್ಕುಮುರ್ವಿಯೊಳು || ೩೬ ||

ಧರೆಯೊಳೆಂತಾ ಬೀಜದಿಂದಂ |
 ಕುರವು ಮೇಣಂಕುರದೆ ಬೀಜವು |
 ನೆರೆ ಸಮನಿಸುವವೀತೆರೆದೆ ಶಿವನ ಪ್ರಸಾದದೊಳೇ ||
 ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯು ಭಕ್ತಿಯಿಂದಮೆ |
 ಹರನನುಗ್ರಹಮಕ್ಕುಮಿದನಿ |
 ನ್ನರಿಯೆ ಭಕ್ತಿಶ್ರೀಜನನಿಯಾ ಮಹಿಮೆಯನುಪಮವು || ೩೭ ||

ಭಕ್ತಿಯೇ ಷಟ್ಸ್ಥಲದ ಮೂಲವು |
 ಭಕ್ತಿಯೇ ತತ್ಪಲವು ನಮ್ಮೊಳು |
 ಭಕ್ತಿಯೊಂದಿರೆ ಕರದ ಬಿಲ್ವಂ ಷಟ್ಸ್ಥಲಾಚರಣೆ ||
 ಭಕ್ತಮುಖ್ಯರೆ ನಿಮ್ಮಯಾತ್ಮದ |
 ಶಕ್ತಿಯೇ ತದ್ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲವೆ? |
 ಮುಕ್ತಿ ಕನ್ಯೆಯ ಪಡೆಯಳೇನಾಭಕ್ತಿವರಜನನೀ || ೩೮ ||

ಇಂತು ಷಟ್ಸ್ಥಲ ತತ್ವವನು ನಿಗ |
 ಮಾಂತಸನ್ನತ ಯೋಗಿ ಪೇಳಿದ |
 ನಂತರದೊಳಾಮಹಿಮನಂಪ್ರಿಗೆ ನಮಿಸಿ ನೆರೆದವರು ||
 ಸಂತಸದೆ ಮಂಗಳವ ಮಾಡುತೆ |
 ತಾಂ ತೆರಳಲಾ ಬಳಕೆ ತತ್ಪರ |
 ಶಾಂತಮೂರ್ತಿಯು ತೊಡಗಿದನು ಪೂಜಾದಿ ಕಾರ್ಯದೊಳು || ೩೯ ||

|| ಮುಗಿದುದು || ಒಟ್ಟು ಪದಗಳು || ೬೦೮ ||

ಓಂ ಮಲಾಪಹಾರಿಣೀತರಣಕಂ ಬಲಪ್ಪ ವಾಯನಮಃ

ಹದಿನೈದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ: — ಹೊಳೆಯ ದಾಂಟುತೆ ಕಂಬಳಾಸನ |
ದೊಳು ತೆರಳಿ ಹೊಸಗೇರಿಯಲ್ಲು |
ಜ್ವಲಿಸ ಸುಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆಯೊಳು ಮೈಗರೆದನಾಗುರುವು ||

ವೀರಶೈವರುಪಾಸ್ಯಮೂರ್ತಿಯ |
ಮೂರು ಕಣ್ಣೆ ನಿಸಿದ ಪಂಚಾ |
ಚಾರ ಲಸದಷ್ಟಾವರಣ ಪಟಾಸ್ಥಲಗಳನುಭವದಾ ||
ಬೇರು ಬಿಟ್ಟುದು ಹೃದಯದೊಳು ಕೊ |
ಣ್ಣಾರ ಮರದ ಸ್ವಾಮಿಗಭವಾ |
ಕಾರನಾದ ಫಲಾಶನದ ಯೋಗಿಯ ಸುಬೋಧೆಯೊಳು || ೧ ||

ಕೆಲದಿನಗಳಲ್ಲಿದು ಭಕ್ತರ |
ತಿಳಿ ನಡೆಯ ತಿದ್ದುತ್ತೆ ಬಯಸಿದ |
ಫಲವನೀಯುತ್ತಿರಲು ತದ್ರೋಗೀಂದ್ರನಾಬಳಿಕೇ |
ಕಳೆದು ಪೋದುದು ಬೇಸಗೆಯ ಕಡು |
ಬಳಲಿಕೆಯ ಬಿಸಿಲುರಿಯು ಮೆಲ್ಲನೆ |
ಸುಳಿಯ ತೊಡಗಿದುವಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಕಾರ್ಮೊಗದ ಮುಗಿಲು || ೨ ||

ತಳೆದು ಸುರಚಾಪವನು ಮೇಣ್ ಸಲೆ |
ಹೊಳೆವ ಮಿಂಚಿನ ಖಡ್ಗಮಂ ತಾಂ |
ಮೊಳಗಿನುರುಗರ್ಜನೆಯನೆಸಗುವ ಮೇಘದಂತಿಯೊಳು ||
ಕುಳಿತು ಬರುತ್ತಿರೆ ಘನಸಮಯನೃಪ |
ನಿಳೆಯವರು ಕಣ್ಣರಳಿಸುತ್ತೆ ಕಡು |
ನಲವಿನಿಂ ನೋಡಿದರು ಜೀವನಸುಖವನೀವನಂ || ೩ ||

ಪಾರೆ ಬಿಲಗಳಿಗಂಜಿಗಳು ನಲ |
ವೇರೆ ಜಾದಗೆಯೆದೆಗೆ ಕುಣಿತದೆ |
ಸೇರೆ ನವಿಲುಗಳೇರಿ ಗಗನಾಂಗಣಕೆ ಕಾರ್ಯುಗಿಲು ||
ಭೂರಮೆಯು ತಾಂ ಕ್ರೀಡಿಸಲು ಕಾ |
ಸಾರಮಂ ಗೈದವೊಲು ಧಾರಾ |
ಕಾರದಿಂ ಮಳೆಗರೆದು ಮುಳುಗಿಸಿತಿಳಿಯ ಜಲದೊಳಗೇ || ೪ ||

ನಂಬಿ ಮಜ್ಜನ ಪಾನ ಗೈವರ |
 ಬೆಂಬಿಡದ ಪಾಪನನು ತೊಳೆಯುವ |
 ಕೆಂಬ ಬೆಳ್ಳಸವಾಂತು ಮೆರೆವ ಮಲಾಪಹಾರಿಣಿಯು ||
 ತುಂಬಿ ಜನರೆದೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಮುದ |
 ಮೆಂಬ ರಸವನು ಮಳೆಯ ನೀರಿಂ |
 ತುಂಬಿ ಹರಿಯಲು ತೊಡಗಿದಳು ಕೊಣ್ಣೂರ ಸನಿಹದೊಳು || ೫ ||

ತೀರಗತ ತರುಲತೆಗಳಿಂದಂ |
 ಚಾರು ಶೋಭೆಯನಾಂತ ನದಿಯಾ |
 ಪೂರಮಂ ನೋಳ್ಪೊಂದು ವಾಂಛೆಯೊಳಾಮಹಾಯೋಗೀ ||
 ಸೇರಿದನು ತತ್ತಟವ ಭಕ್ತೋ |
 ದ್ಧಾರಕನು ಶಿವಗುರುವು ಶಿಷ್ಯರ |
 ಭೂರಿ ನಿವಹದೆ ತಳ್ತು ಬರೆ ದಾರಿಯದು ಕಿರಿದೆನಿಸೇ || ೬ ||

ತುಂಬಿರುವ ಜೀವನದೊಳುಪಕ್ವತಿ |
 ಯಂ ಬಿಡದೆ ಜನಕೆಸಗಿ ಕಡೆಯೊಳ |
 ಗಂಬುನಿಧಿರೂಪಾತ್ಮಪತಿಜೀವನದೊಳೊಂದಾಗಿ ||
 ತಾಂ ಬೆರೆದು ಸಮರಸಸುಸೌಖ್ಯದೊ |
 ಳೆಂಬುಗೊಳ್ಪುದ ಬೋಧಿಸುವಳು ನಿ |
 ತಂಬಿನಿಯರಿಗೆ ಗೃಹಿಸುಧರ್ಮವನೀನದೀ ಜನನೀ || ೭ ||

ಪೂತೆಯಲ್ಲೇನೀನದೀ ವಿ |
 ಖ್ಯಾತ ಮಾತೆಯು ನಮಗೆ ನಾಂ ನಿ |
 ಧೂತ ಪಾಪವ್ರಾತೆಯೀಕೆಯ ಬಳಿಯೊಳೊಂದೆಡೆಯಾ ||
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದರಸುತ್ತಮಲ್ಲಿಯೆ |
 ಸಾತಿಶಯಸುಖದಿಂದಿರುವೆನೆಂ |
 ದಾ ತಪೋನಿಧಿ ನುಡಿಯೆ ಶಿವಗುರುವಂತು ಬೇಡಿದನು || ೮ ||

ಇನ್ನು ಕೆಲದಿನವಿರ್ದು ಜನ್ಮಕೆ |
 ಧನ್ಯತೆಯ ನೀಡಯ್ಯ ಮೇಘ |
 ಚ್ಚನ್ನ ಕಾಲದೆ ಪಯಣಗೈಯುವುದೇಕೆ ದಿನದಿನಕ್ಕೇ ||
 ಇನ್ನು ತುಂಬುತಲಿರ್ಪ ನದಿಯಿಂ |
 ನಿನ್ನ ದಾಂಟಿಸಲೆಂತು ಸಾಧ್ಯವು |
 ಸನ್ನು ತನೆ ಮನ್ನಿಸುವುದೆನ್ನಯ ಬಿನ್ನ ಪವನೇನಲು || ೯ ||

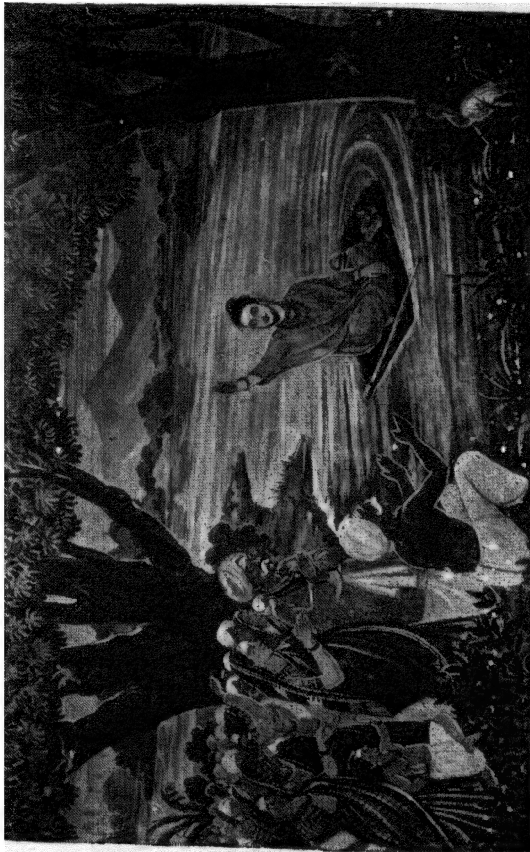
ಸಿರಿಯ ಶೈಲದ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ |
 ಗುರುವಿನಪ್ಪಣೆಯಾದುದಾನಿ |
 ನ್ನಿರೆನು ಕರೆದೊಯ್ಯುವಳು ಮಾತೆ ಮಲಾಪಹಾರಿಣಿಯು ||
 ತೆರಳಲಡ್ಡಿ ಯನಾಗಿಸದಿರೆಂ |
 ದೊರೆಯುತ್ತೋರ್ವನ ಮೈಯ ಕಂಬಳಿ |
 ಯುರೆ ಸೆಳೆಯುತದ ಹೊಳೆಯ ನೀರೊಳು ಹಾಸಿ ಶಿವಯೋಗೀ ||೧೦||

ಕುಳಿತುಕೊಂಡಾ ಕ್ಷಣವೆ ಮುಂದಕೆ |
 ಚಲಿನೆ ಕಂಬಳದಾಸನವು ನಿ |
 ಶ್ವಲದ ದಿಟ್ಟಿಯೊಳೀಕ್ಷಿಸುವ ತೀರಸ್ಥ ಜನತತಿಯು ||
 ತಳೆದ ಮುದವಿಸ್ಮಯಗಳಿಂ ಕರ |
 ತಲದ ತಾಡನದಿಂದೆ ಜಯಮಂ |
 ಗಳ ನಿನಾದವನೆಸಗುತಿರೆ ನದಿಯರಡನೆಯ ತಡಿಯಾ || ೧೧ ||

ಸನಿಹಕ್ಕೆತರುತಿರ್ಪ ಯತಿಯನು |
 ಮನುಜವೇಷದ ಶಿವನು ದಿಟವೆಂ |
 ದೆನುತೆ ಶಿವಗುರು ನುತಿಸಿ ಕೈಮುಗಿದೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರಲು ||
 ಮನಕೆ ತೋರಿದ ಲೀಲೆಗಳನಾ |
 ಕ್ಷಣವೆ ಮಾಡುವ ಪಿರತಿಮೂರ್ತಿಯು |
 ಜನರ ಮಾತನು ಕೇಳನೆನುತಿರೆ ತೀರಗತಜನರು || ೧೨ ||

ಹೊಳೆಯ ತೀರವ ಮುಟ್ಟಿದಾ ಗುರು |
 ತಿಲಕನಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು ಜನಸಂ |
 ಕುಲವು ಸಲೆ ಮೈಯುಕ್ಕಿ ಕೈಗಳ ಮುಗಿದು ನುತಿಗೈದು ||
 ನಿಲುತೆ ತಮತಮ್ಮೊರ್ಗೆ ಕರೆದೊ |
 ಯ್ಯಲು ಸುಭಕ್ತಿಯೊಳೆರೆಯುತಿರೆ ನಗೆ |
 ದಳೆದ ಮೊಗದಾ ಮಹಿಮನೀತೆರದಿಂದೆ ಪೇಳದನು || ೧೩ ||

ತಡಿವಿಡಿದು ಪೋಗುತ್ತೆ ಬಗೆಗೊಂ |
 ಡೆಡೆಯೊಳ್ಳೆಸಲೆ ನೆಲಸುವೆನು ನಿ |
 ಮೊಡನದಾವ ಗ್ರಾಮಕಂ ಬರಲೊಲ್ಲೆನೆಂದೊರೆದು ||
 ತಡೆಯದಂತಿರೆ ತೆರಳುವಾಯತಿ |
 ಯಡಿಗೆ ಪೊಡಮಟ್ಟನ್ನು ಬೇಡುವ |
 ನುಡಿಯೊಳಿದು ಬೀಳ್ಗೊಟ್ಟರಾತನನಲ್ಲಿ ನೆರೆದವರು || ೧೪ ||

ಶ್ರೀ ಪರಾಹಾರ ಶಿವಯೋಗೀಶನು ಕೊಣ್ಣಾರ ಮುಂದೆ ತುಂಬಿ ಹರಿಯುವ ಮಲಬಾರಿ
ಹೊಳೆಯನ್ನು ಕಂಬಳಿಯ ಮೇಲೆ ಕೂಳು ದಾಂಟಿದರು.

ಇಂತು ತೆರಳುವುದರಿಯುತಂ ತ |
 ಮೃಂತರಂಗದೊಳಾತನಾ ಶಿವ |
 ಶಾಂತಮೂರ್ತಿಯನಿರಿಸಿ ತನ್ಮಹಿಮೆಯನು ಪೊಗಳುತ್ತೇ ||
 ಚಿಂತಿತಾರ್ಥಪ್ರದನು ಕಣ್ಮರೆ |
 ಯಾಂತುದಕ್ಕರೆ ಮರುಗುತಂ ನದಿ |
 ಯಿಂ ತಿರುಗಿ ತೆರಳಿದರು ಕೊಣ್ಣೂ ರವರು ಗುರುಯುತರು || ೧೫ ||

ತೊರೆಯ ತಡಗೊಂಡಿತ್ತಲಾ ನಿ |
 ಭರಮುದಾನ್ವಿತ ಮೂರ್ತಿ ತಾನೈ |
 ತರಲು ಕೆಲದೂರಕ್ಕೆ ಕೃಷಿಕನದೋರ್ವನಾಪಥದೇ ||
 ಬರುತೆ ಕಂಡಾ ಮಹಿಮನಮಳನ |
 ಚರಣ ಧೂಳಿಯ ಹೊತ್ತು ಶಿರದೊಳು
 ಕರವ ಮುಗಿದಿರಿನೊಳು ಸಿಂದುವ ನೋಡಿ ತದ್ಗುರುವು || ೧೬ ||

ನಿನ್ನ ನೆಲೆ ಹೊಸಕೇರಿಯಲ್ಲವೆ? |
 ನಿನ್ನ ನಾಮವು ಬಸವನಲ್ಲವೆ? |
 ನಿನ್ನ ತೋಟದೊಳೆಲೆನೆಯನೆಸಗಲ್ಲಿ ಕೆಲದಿನವು ||
 ನನ್ನ ಲಿಂಗಾರ್ಚನಸಮುದ್ಭವ |
 ದುನ್ನ ತಾನಂದದೊಳಗಿರ್ಪೆನು |
 ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಯ ಭಾವವೆಳೆದುದು ನನ್ನ ಚಿತ್ತವನು || ೧೭ ||

ಎಂದೊರೆದುದನು ಕೇಳಿ ತನ್ನ ನ |
 ದೆಂದುಕಾಣದೆ ಯಿಂತು ನುಡಿದುದು |
 ರಿಂದಮಚ್ಚರಿಯೊಂದುತೀತನು ಮಹಿಮನೆಂದರಿದು ||
 ವಂದಿಸುತೆ ಮತ್ತಾತನಂಘ್ರಿಗೆ |
 ತಂದೆಯೇ ತನುಭವನೊಳೆಪರಿ |
 ಯಿಂದೆ ಕೃಪದೋರಿದೆಯು ಪುಣ್ಯವು ಕಣ್ಣೆರೆದುದೆನಗೇ || ೧೮ ||

ಎಂದು ನುಡಿಯುತೆ ಮುಗ್ಧಭಕ್ತಿಸು |
 ಮಂದಿರನು ತತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಯೋ |
 ಗೀಂದುವನು ಭುಜಪೀಠದೊಳು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡಿರದೇ ||
 ಬಂದು ತನ್ನಯ ತೋಟದೊಳು ತ |
 ಕ್ಷೊಂದಿರುವ ಮರದಡಿಯ ಶಿಲೆಯ |
 ಲ್ಲೊಂದಿದತಿಭಕ್ತಿಯೊಳು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದನು ತದ್ಗುರವಾ || ೧೯ ||

ನಂದಿಯೇರುತೆ ತನ್ನ ಭಕ್ತನ |
 ಮಂದಿರವನೊಂದಿರ್ದ ಶಿವನಾ |
 ನಂದವನೆ ತಾಂ ಪಡೆಯೆ ಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರನು ಬಳಿಕೇ ||
 ಚಂದದಿಂ ಪರ್ಣದ ಕುಟೀರಮ |
 ನೊಂದ ವಿರಚಿಸಿ ತದ್ಗುರುವು ಬೇ |
 ಕೆಂದುದೊಲ್ಲವ ಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸಿದನೊಕ್ಕಲಿಗನೊಲವಿಂ || ೨೦ ||

ಹೊಳೆಯ ತಡಿಯೆರಡರೊಳು ಕೂಡಿದ |
 ಹಲವು ಭಕ್ತರು ಬೇಡಿ ತನ್ಮಯ |
 ನೆಲೆಗೆ ಕರೆಯುತ್ತಿರಲು ವೋಗದೆ ಬಂದು ಯೋಗಿಯು ತಾಂ ||
 ಒಲಿದು ಕೃಷಿಕನಿಗವನ ತೋಟದೆ |
 ನೆಲಸಿದನು ನಲವಿಂದೆ ಫರಣೇ |
 ತಲದೆ ವಿರತರ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿ ನಿರಂಕುಶಮದಲ್ಲೇ || ೨೧ ||

ಉಕ್ಕುವುನ್ನತ ಭಕ್ತಿಭಾವದೊ |
 ಳೊಕ್ಕಲಿಗನುರೆ ಮಾಳ್ಪ ಸೇವೆಯ |
 ನಕ್ಕರೆಯೊಳಾಂತನುದಿನದೊಳಾಯೋಗಿಪುಂಗವನು ||
 ಮಿಕ್ಕ ಶಿವಯೋಗದೊಳು ಬೆರೆಯುವು |
 ದಕ್ಕ ತೊಳವಾ ತೋಟದೆಲೆವನೆ |
 ಯಿಕ್ಕೆಯಾಗಲು ಭಕ್ತರಾಗಮನಕ್ಕೆ ಮೊದಲಾಯ್ತು || ೨೨ ||

ಲಿಂಗಪೂಜಾಲೋಲನಾದಾ |
 ಮಂಗಲಾತ್ಮನು ಸೈಪಿನೆಲೆವನೆ |
 ಯಂಗಣದೆ ಶಾಂತಿಮಯ ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲದೊಳು ನಲವಿಂ ||
 ಲಿಂಗಪೂಜಾತತ್ಪವನು ಹೃದ |
 ಯಂಗಮದ ರೀತಿಯೊಳು ಭಕ್ತಜ |
 ನಂಗಳೆದವುಗುವಂತೆ ಬೋಧಿಸುತಿರ್ದನನುದಿನದೇ || ೨೩ ||

ಬಳಿಕೆ ಭಕ್ತರು ಕೆಲರು ತದ್ಗುರು |
 ತಿಲಕನಿಗೆ ಬಸವೇಶ್ವರನ ನಿ |
 ಮೂಳ ಪುರಾಣವ ವಿವರಿಸುತೆ ನಮ್ಮಗಳ ದುರಿತವನು ||
 ತೊಳೆವುದೆಂದೆರೆದುದಕೆ ಮುದಮಂ |
 ತಳೆಯುತೊಪ್ಪಿ ಗೆಯಿತ್ತು ಲೀಲಾ |
 ನಿಳಯನಾತನು ಪೇಳತೊಡಗಿದನಾಪುರಾಣವನು || ೨೪ ||

ನಿತ್ಯಮುಕ್ತನ ಬಸವರಾಜನ |
 ನುತ್ಯಮಾದಾ ಭಕ್ತಿಯೇ ಮೈ |
 ವೆತ್ತ ಮಾಳ್ಕೆಯೊಳೆಸೆಯುವಾ ಶಿವಯೋಗಿವಲ್ಲಭನು ||
 ಬಿತ್ತರಿಸಿ ವೇಳುವ ಪುರಾಣವು |
 ಬಿತ್ತಿದುದು ಶಿವಭಕ್ತಿಬೀಜವ |
 ಚಿತ್ತದೊಳು ಕದಲದೆಯೆ ಕುಳಿತದ ಕೇಳ್ವಪಿಳ ಜನದಾ || ೨೫ ||

ದಿನದಿನಕೆ ಪಾವನ ಪುರಾಣದೊ |
 ಳನಘ ಶರಣರ ಜೀವನದ ಬ |
 ಣ್ಣನೆಯನಾವರವೀರಶೈವಸುತತ್ವಕನುಸರಿಸಿ ||
 ಮನವ ಮುಟ್ಟುವ ಬಗೆಯೊಳಾಚಿ |
 ಧ್ವನನು ವಿವರಿಸುತಿರಲು ಬರುವಾ |
 ಜನತೆ ಪೆರ್ಚಲು ಸಾಲದಿದುರ್ದು ತೋಟದಾ ನೆಲೆಯು || ೨೬ ||

ತೋಟವದು ಶಿವಭಕ್ತಿ ಸುಂದರಿ |
 ಯೊಟದೆಡೆಯೆನಿಸಿದುದ ನೋಡುತೆ |
 ತೋಟಗನ ಸೈಪಿನ ಹಿರಿಮೆಯನು ಬಣ್ಣಿಸುವ ಜನರಾ ||
 ಕೂಟಮದು ಮನೆಗೆಲಸಮಂ ತೋರಿ
 ದೂಟಮಂ ಮರೆದಾ ಕೃಷಿಕನೊಡ |
 ನಾಟವೇ ಪುಣ್ಯಪ್ರದಮದೆಂದಲ್ಲಿ ನೆಲಿಸಿದುದು || ೨೭ ||

ಹಗಲಗಲದೊಳು ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ |
 ನಗಲದಿರ್ಪಾ ಯೋಗಮೂರ್ತಿಯ |
 ಮಿಗೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಪ ಪುಣ್ಯವಿನ್ನಾ ಸಂಜೆಯಾದೊಡನೇ ||
 ಬಗೆಬಗೆಯ ಕಾಯಕದ ಶರಣರ |
 ಬಗೆಯುಗುವ ಚರಿತಗಳ ಕೇಳುವ |
 ಸೊಗವು ದೊರೆವುದರಿಂದೆ ತೋಟವ ಬಿಡರು ಬಂದವರು || ೨೮ ||

ಭಕ್ತಿಭಾವದೆ ಕೃಷಿಯನೆಸಗುವ |
 ಭಕ್ತ ಬಸವನ ತೋಟವದು ಶಿವ |
 ಭಕ್ತಿ ಪರಮ ಕ್ಷೇತ್ರವೆನಿಸಿತು ಕಲದಿನಂಗಳೊಳೇ ||
 ಯುಕ್ತಮಿದು ಮಹಿಮಾತ್ಮನಾದ ವಿ |
 ರಕ್ತ ಮೂರ್ತಿಯು ಬಂದು ತಾನನು |
 ರಕ್ತಿಯೆಂ ನೆಲಿಸಿರ್ಪ ನೆಲೆ ಸುಕ್ಷೇತ್ರಮೆನಿಸಿದುದು || ೨೯ ||

ಕೆಲದಿನಕ್ಕೆ ಪುರಾಣಕಥನವು |
 ಸಲೆ ಮುಗಿಯೆ ಹೊಸಗೇರಿ ಭಕ್ತಾ |
 ವಳಿಯು ಗಣಸಂತ್ಯಸ್ತಿಗಿಸಗಿದ ಭೋಜನೋತ್ಸವದೇ ||
 ಫಲಗಳಶನದೊಳಿಪುದರಿಮೊಡ |
 ಮಲಳು ಭಕ್ತಿಯೊಳಾಶಿವಾತ್ಮಗೆ |
 ಪಲನಗೆಯ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನಗಳ ಭುಂಜಿಸಲು ಕಾಡಿದುದು || ೩೦ ||

ಬಸವನಪ್ಪಣೆಯಾದೊಡೆಲ್ಲವ |
 ನೊನೆದು ನಾಂ ಭುಂಜಿಸುವೆನೆನುತಂ |
 ನಸು ನಗೆಯೊಳಾಯೋಗಿ ಮುಗಿಸುತೆ ಪೂಜೆಯನು ಬಳಿಕೇ ||
 ಮಿಸುಪ ತೀರ್ಥವನೀಯೆ ಭಕ್ತರ |
 ವಿಸರಕೆಡೆಮಾಡಿದರು ಮಾಡಿದ |
 ಪ್ರೇಸ ಪದಾರ್ಥವನಾತನಿಗೆ ಮೇಣ್ ಗಣನಮೂಹಕ್ಕೆ || ೩೧ ||

ಸಡಗರದೊಳಾಪ್ತಜ್ಞಪಾದನಿ |
 ಗೆಡೆಯ ಬಟ್ಟಲೊಳ್ಳೆದೆ ನೀಡಿ |
 ದೃಡಿಗೆಯೆಲ್ಲವು ತತ್ಪರಸ್ವರನದೊಳಾಕ್ಷಣದೇ ||
 ಪಡೆಯೆ ತನಿವಣ್ಣಳ ಸುರೂಪವ |
 ನಡೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವಖಳರಚ್ಚರಿ |
 ವಡೆಯೆ ಭಕ್ತನದೋರ್ದನಂತೆಸಗಿದನು ಮೂರ್ಖತೆಯಿಂ || ೩೨ ||

ಬಿಡುವುದೆಲೆ ಜಂಗಮನೆ ನಮ್ಮೊಳು |
 ನಡೆಸುವೀಲೀಲೆಯನು ನೀಡಿ |
 ದೃಡಿಗೆಯನು ಕಣ್ಣಟ್ಟಿನೊಳು ಪಣ್ಣಾಗಿಸದೆ ನೀನು ||
 ಕಡು ಮುದದೊಳುಣವೇಳ್ಕುಮೆನುತಂ |
 ಬಡಿಸಿದನು ಮೃಷ್ಟಾನ್ನಗಳ ತಂ |
 ದೆಡೆಯ ಬಟ್ಟಲೊಳವನು ಪಣ್ಣೈದೂಟವನು ಮುಗಿಸಿ || ೩೩ ||

ಕಟ್ಟಿದೀಬಂಧನದೆ ನೀವಿ |
 ನಿಟ್ಟೊಡ್ಲಿರಲಾರೆನೆನುತಂ |
 ಬಿಟ್ಟು ತೋಟವ ಪುಸಿ ಮುನಿಸಿನಿದಾಯತೀಶ್ವರನು ||
 ಬಟ್ಟೆಗೊಂಡೈತರುತೆ ಸುಣ್ಣದ |
 ಬಟ್ಟೆಯೊಂದುರಿಯುವುದ ನೋಡುತೆ |
 ನೆಟ್ಟನದರೊಳು ಸೇರಿದನು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿದರ ನೂಂಕಿ || ೩೪ ||

ಒಕ್ಕಲಿಗನಿದ ಕಂಡೊಡನೆ ಗುಂ |
 ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದಂತಾಗೆ ತನ್ನೆದೆ |
 ಗುಕ್ಕುವತಿದುಃಖಮೊಳು ಮದ್ಗುರುಮೂರ್ತಿವರತನುವ ||
 ತೆಕ್ಕೆಗೊಂಡೈತರುವೆನೆಂದೊಳ |
 ವೊಕ್ಕನಾಬಟ್ಟೆಯೊಳು ಸರ್ವರು |
 ದಿಕ್ಕು ತೋರದೆ ನಿಂದು ಚಿಂತಿಸುತಿರ್ಪನಿತರೊಳಗೆ || ೩೫ ||

ಉರಿವ ಸುಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆ ನೀರಿನ |
 ಕೆರೆಯವೋಲ್ ತನ್ನೆಯೆ ಕೃಷಿಕಗೆ |
 ಗುರುವನದರೊಳ್ ಕಾಣದೆಯೆ ವಿಸ್ಮಯವನೊಂದುತ್ತೇ ||
 ಹೊರಗೆ ಬರಲವನೊಡಲು ಸುಡವಂ |
 ತಿರುವುದನು ಕಂಡಚ್ಚರಿಯೊಳೇ |
 ನಿರನೆ ನಿನ್ನ ಸ್ವಾಮಿ ಬಟ್ಟೆಯೊಳೆನಲು ನೆರೆದವರು || ೩೬ ||

ಹೇಯವೃತ್ತಿಯ ನಮ್ಮನುಳಿಯುತೆ |
 ಮಾಯನಾದನು ಬಟ್ಟೆ ಬೆಂಕಿಯ |
 ಬಾಯೊಳುರೆ ಬೀಳ್ಳೊಂದು ನೆವದಿಂದೊಳಗಿರನು ಗುರುವು ||
 ತೋಯಮೆನಿಸಿತು ವಟ್ಟು ನನ್ನಯ |
 ಕಾಯಕಂ ತನ್ನಹಿಮೆಯಿಂ ನಿ |
 ಶೈಲಯದಾಣ್ಮನ ಪಾದವದು ಮರೆಯಾಯ್ತು ನಮಗಿನ್ನು || ೩೭ ||

ಎಂದು ಬಗೆ ನೊಂದೊರೆದು ಕೃಷಿಕನು |
 ಸಿಂದವರನೊಡಗೊಂಡು ತೋಟಕೆ |
 ಬಂದು ಗಣಸಿವಹಕ್ಕೆ ತೃಪ್ತಿಯನೆಸಗುತಾಬಳಿಕೇ ||
 ಅಂದು ಮೊದಲಾಗುರುಪದಧ್ಯಯ |
 ವೆಂದು ನಂಬುತೆ ಪಾವುಗೆಗಳನು |
 ತಂದಿರಿಸುತೆಲೆವನೆಯೊಳವನರ್ಚಿಸಲು ತೊಡಗಿವನು || ೩೮ ||

ಇತ್ತಲಾ ಬಟ್ಟೆಯೊಳವೃಶ್ಯತೆ |
 ವೆತ್ತ ಯೋಗಿಯು ಕಾಕನೂರೊಳು |
 ಬಿತ್ತರದ ಜಸವಾಂತ ಕಾಕಾಂಬಿಕೆಯ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ||
 ಮತ್ತೆ ಮೈದೋರಿರ್ಪನೆಂದರಿ |
 ಯುತ್ತೆ ಜನಮುಖದಿಂದೆ ನಿರ್ಜಿತ |
 ಚಿತ್ತನಾದಾಗುರುವಿನೆಡೆಗೈತರುತೆ ಕೃಷಿಕನು ತಾಂ || ೩೯ ||

ಕುರಡನಿಗೆ ಕಣ್ಣಿಂದೊಡಾಗುವ |
ಹರಿಸವನೆ ತಾಂ ಪೊದಿ ಯೋಗೀ |
ಶ್ವರನ ಕಂಡೊಕ್ಕಲಿಗನಾತನ ಸಿರಿಯಡಿಗೆ ನಮಿಸಿ ||
ಉರಿಯೊಳಗೆ ಪೊಕ್ಕುಳಿದ ಮಹಿಮಾ |
ಕರನೆ ನನ್ನ ನು ತೊರೆದು ಬಂದೆಯ |
ಕರುಣದಿಂ ಕ್ಷಮಿಸೆಸಗಿದಪರಾಧವನು ನನ್ನೊಡೆಯಾ || ೪೦ ||

ಉರಿವ ಸುಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆಯೊಳು ಕಡು |
ಭರದೆ ಸೇರಿದ ನಿನ್ನ ನಲ್ಲಿ |
ತರಲುಮೊಕ್ಕೇ ನನಗೆ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿ ಬಂದಿಲ್ಲಿ ||
ಇರುವರೇ ನಾಂ ಗೈದ ಸೇವೆಗೆ |
ಕೊರತೆಯಾದುವೆ ಹೊರಡು ಮೊದಲಂ |
ತಿರು ಗುರುವೆ ನಿನ್ನೆಲೆವನೆಯೊಳಾಗಮಿಸು ಕೃಪೆದೋರಿ || ೪೧ ||

ಇನ್ನು ತೋಟದೊಳೋರ್ವನಂ ಬಿಡೆ |
ನೆನ್ನ ನುಡಿಯಿದು ನನ್ನ ನಾಂ ತನಿ |
ವಣ್ಣ ನಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ತಿಸಿಸನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲಯ್ಯಾ ||
ನಿನ್ನವನು ನಾನಲ್ಲವೇ ಮು |
ಕೃಣ್ಣನೇ ಬಸವಂಣನೇ ಬಾ |
ವಿನ್ನ ನಾಗಿಸದಂತೆ ರಕ್ಷಿಸು ನನ್ನನೆಲೆ ತಂದೇ || ೪೨ ||

ಇಂತು ಪಲವಂದದೊಳು ಬೇಡಿದ |
ನಂತರದೊಳಾಯೋಗಿ ನೀಂ ನ |
ನ್ನಂ ತರಲು ಬಟ್ಟೆಯೊಳು ಮೊಕ್ಕರೆ ಸುಡದುಳಿದು ಕಡೆಗೇ ||
ಎಂತು ಬಂದೆಯೊ ತಿಳಿದುದಿದು ನಿ |
ನ್ನಂತರಂಗದ ಭಕ್ತಿಮಹಿಮೆಯೊ |
ಳಿಂತುಟುಭಯರು ನಾವು ಬದುಕಿದೆವಿದು ದಿಟವು ಮಗನೇ || ೪೩ ||

ಎಂದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪತ್ತೆ ಮುಗ್ಧತೆ |
ಯಿಂದೆ ಬೇಡಿದ ತದ್ವಚನಕಾ |
ನಂದಪರವಶನಾಗಿ ಕೃಷಿಕನ ಕೈವಿಡಿದು ಗುರುವು ||
ಮುಂದೆ ನಿನ್ನೆಡೆಯಲ್ಲಿರಲು ಜನ |
ರಿಂದೆ ತೊಂದರೆಯೆಂದರಿದು ನಾಂ |
ಬಂದೆನಿಲ್ಲಿಗೆ ಮತ್ತಮಿಲ್ಲಿರದಂತೆ ಪೋಗುವೆನು || ೪೪ ||

ಜಾನಿಸಿದ ಸಮಯದೊಳು ನಿನ್ನ ಗೆ |
 ಕಾಣಿಸುತ್ತಿನ್ನ ಮಳ ರೂಪವ |
 ನೀನೆರೆದುದನು ಕೊಡುವೆನಿದು ದಿಟವೆಂದು ನೆರೆ ನಂಬಿ ||
 ಸಾನುರಾಗದೆ ತೆರಳು ನಿರ್ಜನ |
 ಕಾನನವ ಸೇರುವೆನು ನಾಂ ನಿನ |
 ಗೇನು ಕೊರತೆಯು ಬರದವೋಲ್ ಪೊರೆಯುವೆನೆನುತ್ತೊರೆದು ||೪೫||
 ವಿರತಿಮೂರ್ತಿಯು ಸಂತವಿಸುತಂ |
 ಪರಸಿ ಕಳುಹಿಸಲಾಕೃಷಿಕನೈ |
 ತರುತೆ ತನ್ನಯ ತೋಟದೆಲೆವನೆಯಲ್ಲಿ ಹಾವುಗೆಯಾ ||
 ನೆರೆ ಸಮರ್ಚಿಸ ತೊಡಗಲಿತ್ತಂ |
 ಹರಿಸದಿಂ ನೆಲಿಸಿದನು ತದ್ಗುರು |
 ವೆರೆದುದನು ಕೊಡುತ್ತೆಲ್ಲರಿಗೆ ಕಾಕಾಂಬಿಕಾಲಯದೇ || ೪೬ ||

|| ಮುಗಿದುದು || ಒಟ್ಟು ಪದಗಳು || ೬೫೪ ||

ಹದಿನಾರನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ: — ಇರುತೆ ಕಾಕಾಂಬಿಕೆಯ ಗುಡಿಯೊಳು |
ಪರಸಿ ಗುರುವಾದೇವಿಗೈತರು |
ತರಳಿಕಟ್ಟೆಯ ಬಳಿಯೊಳಿರಲಾಶ್ರಮವನೆಸಗಿದನು ||

ಬಿಡದೆ ದಿನದಿನದಲ್ಲಿ ವಿಧಿಯಿಂ |
ನಡೆಯದಿರೆ ಪೂಜಾದಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ |
ಗುಡಿಯ ವಿಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ತೋರದ ದೇವತಾಕಳಿಯು ||
ಸಡಗರಮೊಳ್ಳಿತಂದು ಶೋಭಿಸ |
ತೊಡಗಿತಾಲಯದಲ್ಲಿ ತದ್ಗುರು |
ವಡಿಯಡುತ್ತಲ್ಲಿರಲು ತನ್ನನ್ನಿಧಿಯ ಮಹಿಮೆಯೊಳು || ೧ ||

ಸಾಂಬಸಂಗತಶಕ್ತಿಯೇ ಕಾ |
ಕಾಂಬಿಕಾನಾಮದೊಳಗಿಪರಿ |
ತುಂಬಿ ಮೆರೆಯಲು ಗುಡಿಯ ವಿಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ದಿನದಿನದೇ ||
ನಂಬಿದವರಿಷ್ಟವನು ಸಲಿಸುವೆ |
ನೆಂಬ ಧೃತಿ ತನಗಾದ ಕತದೆ ತ |
ದಂಬಿಕೆಯು ಮೈವೆತ್ತು ಬೇಡಿದಳಿಂತು ಯೋಗಿಯನು || ೨ ||

ನೀನು ಶಿವನಪರಾವತಾರನು |
ನಾನು ನಿನ್ನಯ ಶಕ್ತಿರೂಪಿಣಿ |
ಕ್ಷೋಣಿಯವರಿಷ್ಟಾರ್ಥವೀಯುವ ಹೊಣೆಯನೆನಗಿತ್ತು ||
ಸಾನುರಾಗದೆ ತೆರಳು ಬೇರೆ |
ಸ್ಥಾನಕೆಲೆ ಗುರುವರನೆ ಗೈದೊಡೆ |
ನೀನೆ ಮತ್ಸಾರ್ಯವನು ಗುಡಿಯೊಳಗೆನಗೆ ಕೃತಿಯೇನು || ೩ ||

ದೇವಿಯೊನಲ್ಲು ಡಿಯು ತನ್ನಹಿ |
ಮಾವಲಂಬನನೆದೆಯೊಳಗೆ ಮುದ |
ಭಾವದಮಿತ ತರಂಗಗಳನೆಬ್ಬಿಸಲು ತಲೆದೂಗಿ ||
ದೇವಿಯೇ ದಿನೋದ್ಧರಣಕೃತಿ |
ಕೋವಿದೆಯೆ ನಿನ್ನ ಕೈ ತಕ್ಕುದು |
ಭಾವಲಯದೊಳು ನಿನ್ನ ಜಸವೆಣ್ಣೆ ಸೆಗೆ ಪಸರಿಸಲಿ || ೪ ||

ಬಂದ ಭಕ್ತರ ರಕ್ಷಿಸುವ ಕೃತಿ |
ಯಿಂದೆ ನೀನಿಲ್ಲಿರಲು ನಾನಿ |
ನ್ನೊಂದು ನೆಲೆಗೀಡಿನವೆ ಪೋಗುವೆನೆಂದ ತಡ್ಕತಿಗೇ ||
ವಂದಿಸುತೆ ನೀನೆನಗೆ ಕೂರ್ಮಿಯ |
ತಂದೆಯಾಗಿ ಸಹಾಯವೀಯುವು |
ದೆಂದು ವಿಗ್ರಹವಲ್ಲಡಗೆ ಕಾಕಾಂಬಿಯನಿತರೊಳೇ || ೫ ||

ಗ್ರಾಮದವಿಳ ಸುಭಕ್ತ ಜನರಾ |
ನ್ಯಾಮಿಸನ್ನಿಧಿಗಾಗಮಿಸುತಂ |
ಪ್ರೇಮದಿಂದ ತತ್ಪದವದ್ಮನ ಪಿಡಿದು ನಮಿಸುತ್ತೇ ||
ಕಾಮಹರಸನ್ನಿಭನೆ ನಮ್ಮ |
ಗ್ರಾಮದೊಳಗಡಿಯಿಟ್ಟು ಸರ್ವರ |
ಕಾಮಿತಾರ್ಥವನಿತ್ತು ರಕ್ಷಿಸ ಕೃಪೆಯ ನೀಡೆನಲು || ೬ ||

ಕಿರು ನಗೆಯ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಸೂಸುತೆ |
ಪರಮಗುರುವಿಂತೊರೆದನೈತಂ |
ದಿರುವರಿಗೆ ನೀವಿಲ್ಲಿ ಬರುವನಿತರೊಳೆ ಕಾಕಾಂಬೇ ||
ಹರಿಸದಿಂ ಮೈದೋರಿ ಭಕ್ತರ |
ಪೊರೆವ ಕಜ್ಜದ ಹೊಣೆಯ ನನ್ನ |
ಲ್ಲಿರಿಸಿ ನೀಂ ಬೇರೆಡೆಗೆ ಪೋಗುವುದೆಂದ ಕತದಿಂದೇ || ೭ ||

ಬರುವುದಿಲ್ಲಾರೊಳಗೆ ಗುಡಿಯೊಳ |
ಮಿರುವುದಿಲ್ಲಿನ್ನೆಲ್ಲರನು ಸಲೆ |
ಪೊರೆವಳಿಷ್ಟವನಿತ್ತು ಕಾಕಾಂಬಿಕೆಯೆನುತೆ ಯೋಗಿ ||
ಪೊರಮಡಲು ಬೆಂಗೊಂಡು ಸರ್ವರು |
ಕರವ ಮುಗಿದತಿವಿನಯದಿಂದಂ |
ಕರೆಯ ತೊಡಗಲು ಪಥವೆ ಮೈಮರೆಯಿಸಿದನನಿತರೊಳೇ || ೮ ||

ಬೆರಗುಗೊಂಡೀಕ್ಷಿಸುತೆ ಸುತ್ತಲು |
ಗುರುವ ಕಾಣದೆ ಮಾಯವಾದನು |
ಪರಮ ಮಹಿಮನು ತತ್ಪದವು ಪಾಪಿಗಳಿಗೆರವಾಯ್ತು ||
ಸುರಮಹೀಜಮದೆಲ್ಲಿ ಪೋದುದೊ |
ಹರಣವೆಮ್ಮದು ಹಾರಿ ಪೋದುದೆ |
ಕರಕೆ ಸಿಕ್ಕೈಸಿರಿಯು ಕರಗಿತು ಪುಣ್ಯಹೀನರಿಗೇ || ೯ ||

ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಿ ಬಳಿಕೆ ಭಕ್ತರ |
 ವೃಂದವಾವೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವಯೋಗ |
 ಗೀಂದು ಕಣ್ಮರೆಯಾದನಲ್ಲಿಯೆ ಕಟ್ಟಿಯನು ಕಟ್ಟಿ ||
 ಸುಂದರದ ತತ್ವಾದಗಳ ಶಿಲೆ |
 ಯಿಂದೆ ವಿರಚಿಸುತಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸು |
 ತಂದುಮೊದಲರ್ಚಿಸುತೆ ಪಡೆದುದು ಮನದ ಬಯಕೆಗಳಾ || ೧೦ ||

ಕಾಕನೂರಲ್ಲಿಂದಿಗಂ ಕರು |
 ಕಾಕರನ ಗುರವುಂಗನನ ತ |
 ಲೋಕಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀಪದಂಗಳನಾಂತಕಟ್ಟಿಯದು ||
 ಏಕಮನದಿಂ ಭಜಿಪ ಭಕ್ತಾ |
 ನೀಕಕೆಳಸಿದುದಿವುದೆಂಬಾ |
 ಲೋಕವಿಶ್ವತ ಕೀರ್ತಿಯಿಂ ರಾರಾಜಿಸುವುದಲ್ಲೇಂ || ೧೧ ||

ಇತ್ತಲಾ ಯತಿವರನದೃಶ್ಯತೆ |
 ವೆತ್ತಬಳಿಕಲ್ಲಿಂದೆ ಚರಿಸುತೆ |
 ನುತ್ಯಳಾದ ಮಲಾಪಹಾರಿಣಿಯಂತಿಕದ ನೆಲೆಯೊಳ್ ||
 ಬಿತ್ತರದ ಗಿಡುಬಳ್ಳಿ ಪೊದೆಗಳು |
 ಸುತ್ತುವರಿದಾ ಬೆಟ್ಟಗಾಡಿನೊ |
 ಳುತ್ತಮಸ್ಥಲವೊಂದ ಹುಡುಕಲು ತೊಡಗಿದನು ನಲವಿಂ || ೧೨ ||

ಅರಳಿಕಟ್ಟಿಯ ಪೆಸರಪಳ್ಳಿಯ |
 ಪರಿಸರದೆ ತರುವಲ್ಲಿರಗಳಿಂ |
 ಪರಿಲಸಿತಮಾದೊಂದು ನೆಲೆ ಲಿಂಗಾರ್ಚನಾದಿಗಳ ||
 ವರಕೃತಿಗೆ ಸರಿಯೆನಿಸಿ ತದ್ಗುರು |
 ವರನ ಮನನುಂ ಸೆಳೆಯಲಲ್ಲಿಯೆ |
 ಇರಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನು ನಿಜಶಿವಯೋಗವೆಸಗಸಲ್ಕೇ || ೧೩ ||

ಪಕ್ಕಿಗಳ ಕಲರವವು ಸಮುದ |
 ವುಕ್ಕಿಸುವ ತಣ್ಣೆಲರು ವಿಮಳತೆ |
 ಯೊಕ್ಕ ಜಲಮುಂ ಹಲವು ಬಣ್ಣದ ಲತೆಯ ಪೊದರುಗಳು ||
 ಮಿಕ್ಕ ಬಹುವಿಧವಾದ ಪೂಪಣ್ಣ |
 ತೆಕ್ಕೆಗೊಂಡಿಹ ಗಿಡುಮರಗಳಿರ |
 ದಕ್ಕರೆಯ ಪೆರ್ಚಿಸಿದವಾ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ತದ್ಗುರಿಗೆ || ೧೪ ||

ಜನರಹಿತದಾತಾಣದೊಳು ನಿಜ |
ಮನವೆಳಸಿದಂತೆಸಗಿ ಪೊಸ ಯೆಲೆ |
ವನೆಯನಲ್ಲಿ ಶಿವಾರ್ಚನಾದಿಸಮನ್ವಿತವ್ರತಮಂ ||
ಘನಮುದದೊಳಾಚರಿಸತೊಡಗಿದ |
ನನುಪಮಿತ ಭಕ್ತಿಯೊಳು ಸನ್ಮನಿ |
ಜನವಿಸುತ ಶಿವಯೋಗಿ ಗುಪ್ತಸ್ಥಿತಿ ಯೊಳನುದಿನದೇ || ೧೫ ||

ದಿನದಿನಕೆ ನಿಜಲಿಂಗದೊಳು ಕ |
ಣ್ಣಿನವ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಜಾನಿಸುತೆ ತಾಂ |
ಕೊನೆಗೆ ಲಿಂಗಾಕಾರಯುಕ್ತ ಸಮಾಧಿಯೊಳು ಕುಳಿತು ||
ಘನತರಾನಂದದೊಳಗಿರುವುದೆ |
ಘನಮೆನಿಸಲೀಬಗೆಯೊಳ್ಳೇ ಕೆಲ |
ದಿನಗಳೆದೊಡಂ ಯೋಗಿಯೆಚ್ಚರಗೊಳ್ಳದಿರುತಿಹನು || ೧೬ ||

ಎಲೆವನೆಯ ಬಳಸಿದ ಕೋಟಾ |
ವಳಯಮೆನೆ ಸಲೆ ಸುತ್ತವರಿಯುತೆ |
ಬೆಳೆಯುತಿರೆ ಕೆಲಬಲದ ಹುತ್ತುಗಳಾನೆಲೆಗೆ ಜನರಾ ||
ಸುಳಿವೆ ಇಲ್ಲದ ಕತದೆ ತನ್ನಿ |
ಮೃಗಳನ ಲಿಂಗಧ್ಯಾನಮಗ್ನ ತೆ |
ಬೆಳೆಯುತಿರ್ದುದಾವ ತೊಡಕಿಲ್ಲದೆಯನುಕ್ರಮದಿಂ || ೧೭ ||

ಏನೊರೆವೆನಾ ಯೋಗಿಚಂದ್ರನ |
ನೂನ ತೇಜದ ಜೊನ್ನದಿಂದಂ |
ಕಾನನದ ಜಂತುಗಳೆದೆಯ ಪಗೆತನದ ಕತ್ತಲೆಯು ||
ಕಾಣದಡಗುತೆ ಕೆಳೆತನದ ನಿ |
ಮಾರಣವಾದೊಡನವುಗಳಾಸು |
ಜ್ಞಾನಮೂರ್ತಿಯ ನೆಲೆಗೆ ಬರತೊಡಗಿದವು ನಲವಿಂದೇ || ೧೮ ||

ಉರಗವೆತ್ತಾಡಿಸುವ ಹೆಡೆಯ |
ಲ್ಲೆರಗಿದುದು ಮರಿಗಳಿಯು ಬಳಿಯೊಳೆ |
ಗರಿಗೆದರಿ ಸಲೆ ಕುಣಿಯುತಿರ್ದವು ನಲಿದು ನವಿಲುಗಳು ||
ಹರಿಣಗಳು ವೃಕದೊಡನೆ ಭೀತಿಯ |
ತೊರೆದು ಬಿನದಿಸುತಿರ್ದವಾಗುರು |
ವರನ ನಿಮಳಾಶ್ರಮದೊಳಾತನ ಯೋಗಮಹಿಮೆಯೊಳು || ೧೯ ||

ದೊರೆವ ಯೋಗದ ಸಿದ್ಧಿಗಳೆಸದೆ |
 ಮರೆವುಗುವ ಭಕ್ತರನು ಪೊರೆಯುವ |
 ಪರಮ ಕಾಯಕವೊಂದನೆಳಸಿದ ತತ್ಪಲಾಶನನ ||
 ಚರಣ ಕರಗಳು ದೃಷ್ಟಿ ಮನಗಳು |
 ನರವಚನಮೆಂಬಿವುಗಳೈದುಂ |
 ಪರುಷವಾದವು ನೆರವರ್ನೀಯಲು ಲೋಕರಕ್ಷಣೆಗೇ || ೨೦ ||

ಅರಳಿಕಟ್ಟೆಯ ಬಳಿಯ ತಾಣವು |
 ಪರತರ ಕ್ಷೇತ್ರಮದೆನಿಸಿತಾ |
 ನರ ತಪೋಧನನಡಿಯ ಸೋಂಕನು ದಿನದಿನದೆ ಪಡೆದು ||
 ಕರದ ಸಂಸ್ಪರ್ಶನದೆ ಪಣ್ತುವು |
 ತರುಗಳಲ್ಲಿಯ ಹಲವು ಬಳ್ಳಿಗ |
 ಳುರೆ ಸುಮಂಗಳನಾಂತವಾತನ ದೃಷ್ಟಿಪಾತದೊಳು || ೨೧ ||

ಭೌತಿಕದ ಸಿದ್ಧಿಗಳ ದಾಂಟುತೆ |
 ಭೂತನಾಥನ ಸಮರಸದ ಸೌ |
 ಖ್ಯಾತಿಶಯದಿಂ ಪೂರ್ಣಮಾಗಿರೆ ಯೋಗವಾತನೊಳು ||
 ಮಾತು ಮನಕಂ ನಿಲುಕದಾ ಚಿ |
 ಜ್ಞಾತಿಯೇ ಬೆಳಗಲೈ ತೊಡಗಿದು |
 ದಾತನೊಳಗಂ ಹೊರಗಮಿನ್ನೇನಾತನೇ ಶಿವನು || ೨೨ ||

ಆಗಮಗಳೊರೆವಂತೆ ತಾಂ ಶಿವ |
 ಯೋಗಸಿದ್ಧನೆ ಆಗಿ ಪರಮ ವಿ |
 ರಾಗ ಮೂರ್ತಿಯು ತನ್ನ ವಿಮಳಾಶ್ರಮದೊಳಿಂತಿರಲು ||
 ಪೋಗಿ ಕಾರ್ಗಾಲವು ಶರದೃತು |
 ನಾಗಮಿಸಿದುದು ನಿರ್ಮಲತ್ವವ |
 ನಾಗಿಸುತೆ ಕೆರೆ ತೊರೆಗಳುದಕಕ್ಕಾಗಸದ ನೆಲೆಗಂ || ೨೩ ||

ಮರದ ಕೋಟರದಿಂ ನೆಗೆದು ಕೊನೆ |
 ಗಿರುವ ತಳಿರೊಂಬಿನೊಳು ಬಿಸಿಲಾಂ |
 ತಿರುತೆ ಪಕ್ಕಿಗಳೊಲವಿನಿಂ ದನಿಗೈಯೆ ಬಿಲಗಳನು ||
 ತೊರೆಯುತರಸಂಜೆಗಳು ಪೊರಮಡೆ |
 ನೆರೆ ವಿಮಳತೆಯನೊಂದೆ ದಿಶೆಗಳು |
 ಹರಿಸದಿಂ ಹೊಲಗೆಲಸವೆಸಗಲು ತೊಡಗಿದರು ಜನರು || ೨೪ ||

ಎಳೆಯ ಹುಲ್ಲನು ತಿಂದು ಪಶುಸಂ |
 ಕುಲಕೆ ನಲವೇರಿದುದು ಹೊಲಗಳ |
 ಬೆಳೆಯ ಪೆರ್ಚನು ಕಂಡು ಕೃಷಿಕರಿಗೆದೆಯು ಹಿಗ್ಗಿದುದು ||
 ತಿಳಿಗೊಳದೆ ಮೊಳೆವೋದ ತಾವರೆ |
 ಗಳ ಕಳೆಯು ಪಿರಿದಾಯ್ತು ಗಗನ |
 ಸ್ಥಲದೆ ಹಿಂಡುತೆ ಹರವಿದಂತೊಪ್ಪಿದುದು ಬೆಳ್ಳುಗಿಲು || ೨೫ ||

ಇಂತಿರುವ ಶರದಾಗಮದೊಳಮ |
 ಳಾಂತರಂಗ ಸ್ವಾಮಿಯೊಂದು ದಿ |
 ನಾಂತದಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಿಯಿಂದೆಚ್ಚತ್ತು ತಾಂ ಬಳಿಕೇ ||
 ಶಾಂತ ವಾತಾವರಣಯುಕ್ತ ದಿ |
 ಗಂತಗಳ ಸಲೆ ನಿರುಕಿಸುತ್ತಂ |
 ಸಂತಸದೆ ಕುಳ್ಳಿದರ್ಶನಾಶ್ರಮದೊಂದು ತಾಣದೊಳು || ೨೬ ||

ಭುವನ ಭವನದ ಶಿವಗೆ ಸಂಧ್ಯಾ |
 ಸ್ತವನವೆಸಗಲು ಕಾಲಪುರುಷನು |
 ತನಕದಿಂ ಪಡುವೆಟ್ಟನೆಂಬಾ ಶಿಲೆಯ ಕಂಬದೊಳು ||
 ತವೆ ವಿರಾಜಿಸ ಮೂಡಿಕದ ದೀ |
 ಪವನಿರಿಸಿದನೊ ಎಂಬ ತೆರದಿಂ |
 ದಿವಸಕರ ಬಿಂಬಮದು ಪಶ್ಚಿಮದಿಶೆಯೊಳೊಪ್ಪಿದುದು || ೨೭ ||

ಬಾಡುತಿರೆ ತಾವರೆಯು ಕಿರುನಗೆ |
 ಗೂಡುತಿರೆ ನೈದಿಲೆಗೆ ಕೋಕದೆ |
 ಮೂಡುತಿರೆ ವಿರಹವ್ಯಥೆಯು ಪಕ್ಕಿಗಳ ಸಂಕುಲವು ||
 ಗೂಡು ನೇರುತ್ತಿರಲೆಲರು ಸುಳಿ |
 ದಾಡುತಿರೆ ಪಶ್ಚಿಮದ ಶೈಲದ |
 ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಬೆನ್ನೊಳಡಗಿದನಾದಿನೇಶ್ವರನು || ೨೮ ||

ಸೂರನಂತಿರದಡಗೆ ಬೆಳಕಿನ |
 ದಾರಿ ದೋರುವರಿಲ್ಲದುದರಿಂ |
 ಭೂರಮಣಿಗಾವರಿಸುವಜ್ಞಾನದವೊಲೆಲ್ಲೆಡೆಗಂ ||
 ಸೇರುತಿರೆ ಕಡುಗತ್ತಲೆಯದಂ |
 ಜಾರ ಜೋರರ ನಿವಹವೈಸಲೆ |
 ಭೂರಿ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದಿಗೊಳುತಿರ್ದು ದಾಬಳಿಕೇ || ೨೯ ||

ಸುರಪಥಶ್ರೀಯುಟ್ಟ ನೀಲಾಂ |
 ಬರದೆ ಕೆತ್ತಿದ ಮಣಿಗಳಂತಿರೆ |
 ನೆರೆ ಮಿನುಗತೊಡಗಿದವು ತಾರೆಗಳಾಸಮಯದಲ್ಲಿ ||
 ಸುರಪದಿಕ್ಕಾಮಿನಿಯ ಫಾಲ |
 ಸ್ಫುರಿತ ಕುಂಕುಮ ತಿಲಕದಂತಿರೆ |
 ಮೆರೆದುದುದಯಾಚಲಶಿಖರಗತ ಚಂದ್ರಬಿಂಬವದು || ೩೦ ||

ಅಮರ ಪೂಜ್ಯನ ಶಿವನ ತಲೆಗಂ |
 ವಿಮಳ ಭೂಷಣನಾದ ಶಶಿ ತಾ |
 ನಮೃತಕರದಿಂ ಮುಟ್ಟಿ ನವ ಚೇತನವನೆಲ್ಲರೊಳಂ ||
 ಸಮೆಯುತಿರೆ ತಿಳಿ ಜೊನ್ನ ವಿರದಾ |
 ಕ್ರಮಿಸುತದು ಧವಳಿಸಿದನೋ ಲೋ |
 ಕಮನಜಂ ರಜತಮಯ ರಸದಿಂದೆಂಬೊಲೊಪ್ಪಿದುದು || ೩೧ ||

ಇಂದುವಿಗೆ ಜನ್ಮವನು ಕೊಟ್ಟ |
 ದೊಂದನೆಯ ಪಾಲ್ಗಡಲಲ್ಲದೆ |
 ಚಂದಿರನಿನೊಗೆದರಡನೆಯ ಪಾಲ್ಗಡಲಿದೆಂಬಂತೇ ||
 ಚಂದದಿಂ ಪಸರಿಸಿದ ಚಂದ್ರಿಕೆ |
 ಯಂದು ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತೆ ಲೋಕಾ |
 ನಂದಕರಮಾಯ್ತಾಶರತ್ಸಮಯದೊಳಗಾಬಳಿಕೇ || ೩೨ ||

ನಗಿಸಿ ಕೈರವಮಂ ಚಕೋರವ |
 ಮಿಗೆ ತಣಿಸಿ ತಳ್ತಖಿಳ ಜೀವರ |
 ಬಗೆಯನರಳಿಸಿ ಗಗನ ಮಧ್ಯಕೆ ಬರುವ ಚಂದ್ರಮನಾ ||
 ಸೊಗಸು ಮಿಗೆ ನಿರುಕಿಸುತೆ ಯೋಗಿಯು |
 ವ್ಯಗಧರಂಗೀಸುಭಗತೆಯು ತಾ |
 ನೊಗೆಯದಿರೆ ಶಿವನೆಂತು ತಲೆಯಲ್ಲಿವನ ಧರಿಸುವನು || ೩೩ ||

ಎನುತೆ ತಚ್ಚಂದ್ರಾತ್ರತಪದೆ ತ |
 ನನ್ನಘ ಗುರುವರಪಾದಪದ್ಮಾ |
 ಚರ್ಚನೆಗೆ ಸಲೆ ಮನವೆಳಸೆ ನೆನೆದನು ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನಾ ||
 ನೆನೆವರೆದೆವನೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದ |
 ಮನಸಿಜಾರಿಯು ಜಂಗಮಾಕೃತಿ |
 ಯನು ತಳೆದು ಮೈದೋರ್ದ ನಾಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯನಿಗೇ || ೩೪ ||

ಕಂಡು ಪುಲಕಿತನಾಗುತ್ತೈಸಲೆ |
 ಕೊಂಡು ಕೊನೆವುತೆ ಬಂದು ತತ್ವದ |
 ಪುಂಡರೀಕಕೆ ಭೃಂಗದಂತೆರಗಿದ ಸುಶಿಷ್ಯನನು ||
 ಮಂಡಿವಿಡಿದೆತ್ತವೃತ್ತಂ ತ |
 ತ್ವಂಡಪರಶುವು ಮಗನೆ ಯೋಗದ |
 ಬಂಡಸುಖಮಂ ಪಡೆದುಮೆನ್ನ ನು ನೆನೆದುದೇಕೆನಲು || ೩೫ ||

ಈ ಶರಚ್ಚಂದ್ರಿಕೆಯೊಳ್ಳಿ ಮ |
 ಹೇಶ ನಿನ್ನ ಪದಾರ್ಥನೆಯ ಗೈ |
 ನಾಶಿ ಮನದೊಳು ಮೂಡಿದುದು ನೋಡಿನ್ನು ಕೌಮುದಿಯು ||
 ಭಾಸುರತೆಯಿಂ ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯ |
 ರಾಶಿಯಂತಿರೆ ಜಗವ ತುಂಬುತೆ |
 ತೋಷವೆಂತೀಯುವುದೆನುತೆ ಶಿವಯೋಗಿ ತಾಂ ಬಳಿಕೇ || ೩೬ ||

ನೆನೆದೊಡನೆ ಮೈದೋರ್ದ ಶಿವನಾ |
 ಘನಕೃಪೆಯ ಕೊಂಡಾಡುತಂ ಮ |
 ಜ್ಞಾನವೆಸಗಿ ತದ್ಗುರುವಿಗಂ ಸ್ನಾನಾದಿಗಳ ಗೈಸಿ ||
 ಅನಘಭಕ್ತಿಯೊಳಾತನಂಘ್ರಿಸು |
 ವನಜಗಳ ಮನವಾರೆ ಪೂಜಿಸು |
 ತನುಪಮದ ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಡು ನಲವಿನೊಳು || ೩೭ ||

ಗುರುವೆ ನಾನಾಶ್ರಮದೊಳಿದರೊಳ |
 ಗಿರುತೆ ಶಿವಯೋಗದ ಸುಖದೊಳುರೆ |
 ಬೆರೆಯುತಂ ಭಕ್ತರನು ರಕ್ಷಿಪಕಾಯಕವನಿನ್ನು ||
 ಹರಿಸದಿಂ ನಡೆಯಿಸಲು ನೀನುರು |
 ಕರುಣದಿಂದಪ್ಪಣೆಯ ನೀಡೆಂ |
 ದಿರಗೆ ತತ್ವದಪಂಕಜಕ್ಕೆ ಫಲಾಶನನು ಬಳಿಕೇ || ೩೮ ||

ಧರೆಯ ಭಕ್ತರ ಪೊರೆವ ಸಹಜದ |
 ಚರವರನ ಪರಶಕ್ತಿ ನಿನಗೈ |
 ತರುವುದೆಂದೊರೆಯುತ್ತೆ ಶಿರದೊಳು ನಿಜಕರವನಿಟ್ಟು ||
 ಪರಸಿ ಮೈಗರೆದಾಶಿವನು ನಿಂ |
 ದಿರುವನೆಂದೇ ಭಾವಿಸುತೆ ಮೈ |
 ಮರೆದನಧಿಕಾನಂದಪರವಶನಾಗಿ ಯೋಗಿಯು ತಾಂ || ೩೯ ||

|| ಮುಗಿದುದು || ಒಟ್ಟು ಪದಗಳು || ೬೯೩ ||

|| ಓಂ ನರಗುಂದೋಪತಾಪಿಭೂಪೋದ್ಧಾರಕಾಯನಮಃ ||

ಹದಿನೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ: — ಬಂದು ದೀಕ್ಷಿತರೊರೆದವೋಲ್ ನರ |
ಗುಂದದರಸನು ತತ್ಪಲಾಶನ |
ನಿಂದೆ ನಿಜರುಜೆಗಳೆವ ತೀರ್ಥವ ಪಡೆದನೊಲವಿಂದೇ ||

ಸರಸಕಲೆಗಂ ಕೃಷಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಗೆ |
ಸಿರಿಗೆ ಶಾಂತಿಗೆ ಭಕ್ತಿಗುನ್ನತ |
ಕರುಣೆಗಂ ತ್ಯಾಗಕ್ಕೆ ಸುಖಭೋಗಕ್ಕೆ ತವರೆನಿಸಿ ||
ಮೆರೆಯುವುದು ನರಗುಂದವೆಸರಿನ |
ಪುರಿಯದೊರೆಗಳ ನಾಡು ಕನ್ನಡಿ |
ಗರಭರಿತ್ತೀರಮೆಯ ಹೃದಯ ಸರೋರುಹದ ತೆರದೇ || ೧ ||

ಹೊಲದ ಬೆಳೆಗಳ ವೆಂಪು ಕೆರೆ ತೊರೆ |
ಕೊಳದ ತಡಿಗಳ ತಂಪು ತೋಟದೊ |
ಳಲರ್ಧ ಪೂಗಳ ಕಂಪು ತರು ಲತೆಗಳೊಳೆಸೆವ ಸೊಂಪು ||
ಕಲಿತವರ ನುಡಿಯಿಂಪು ಧರ್ಮದ |
ಕೆಲಸವೆಸಗುವಲಂಪು ದೇವಸು |
ನಿಳಯಗಳ ಗುಂಪಿರುವುದಾನಾಡಗಲದೊಳು ನೋಡೇ || ೨ ||

ನಾಡನಾಳುವ ನೃಪರ ಪುಣ್ಯದ |
ಬೀಡಿನಿಸಿ ಜಸವೆಂಣೆರುವ ಕರು |
ಮಾಡೆನಿಸುತಂ ನಾಡಮಧ್ಯದೊಳಧಿಕ ವೈಭವದೇ ||
ನಾಡರಮೆಯಾಡುಂಬೊಲದವೋಲ್ |
ನಾಡದೇವಿಯ ತಲೆವಣೆಯವೋಲ್ |
ನಾಡಿ ಸಿಂಗರವೆತ್ತು ನರಗುಂದವದು ಶೋಭಿಪುದು || ೩ ||

ಅರಸುಗೈಯುತ್ತಿದ್ದರಾವರ |
ಪುರದೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣವರ್ಣದರಸರು |
ಹರಿಯನರ್ಚಿಸಿ ಹರಿಯವೋಲ್ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮನೋಹರರು ||
ಹರನ ಭಕ್ತಿಯನಾಂತು ತಾವುಂ |
ಹರನ ತೆರದೆ ಶಿವಾಶ್ರಿತರು ಮೇಣ್ |
ಸರಸಿಜೋದ್ಭವನಂತೆ ಸರಸತಿಗಲ್ಲೆಯವರೆನಿಸಿ || ೪ ||

ಆ ನೃಪರ ವರ ವಂಶಗಗನದ |
 ಭಾನುವೆನೆ ದಾದಾಜಿಯೆಂಬ ಸು |
 ನಾಮದರಸನು ಪುಟ್ಟುತನುಗುಣಸತಿಯ ಕೈವಿಡಿದು ||
 ಕ್ಷೋಣಿಯನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಕಜ್ಜ |
 ಕ್ಯೂಣೆಯಮದಿರದಾಂತು ಸರ್ವಜ |
 ನಾನುರಾಗವನರಸು ಗೈಯುತ್ತಿದ್ದನೊಲವಿಂದೇ || ೫ ||

ಮುಪ್ಪೊಳಲನುರುಹಿದನ ಸೇವೆಗೆ |
 ತಪ್ಪದೆಯೆ ತನು ಮನವನಪ್ಪಿಸು |
 ತಪ್ಪಿ ಬೆಳ್ಳ ಸವೆಣನಾ ದಾದಾಜಿ ಭೂವರನು ||
 ಅಪ್ಪನಂತೊಲವಿಂದೆ ಸರ್ವರ |
 ತಪ್ಪ ತಿರ್ದುತ್ತಿದ್ದ ಕತದಿಂ |
 ದಪ್ಪ ಸಾಹೇಬೆಂಬ ಪೆಸರೇ ನಿಂದುದಾತನೊಳು || ೬ ||

ಸ್ವಾಮಿನಿಷ್ಠಾಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಸ |
 ತ್ರೈಮಮೂರ್ತಿಗಳಾಗಿ ಶೋಭಿಸು |
 ವಾಮಹೀಧನ ದಂಪತಿಗಳನವರತಮುಂ ತಾವು ||
 ಪ್ರೇಮ ಕಮಲಾಕರದೆ ವಿಹರಿಸು |
 ವಾಮರಾಳಸುಮಿಥುನವೆನಿಸುತೆ |
 ಭೂಮಹಿತ ಗೃಹಿಧರ್ಮದೇವಿಯ ಭಕ್ತರೆನಿಸಿದರು || ೭ ||

ಇಂತು ಸಕಳೈಶ್ವರ್ಯಸುಖಗಳ |
 ನಾಂತಿರಲು ಕೆಲದಿನಗಳಿಗೆ ಜ |
 ನ್ಮಾಂತರದ ಕರ್ಮವು ಭಯಂಕರ ರುಜೆಯ ರೂಪವನು ||
 ಆಂತು ಬಂದಾಕ್ರಮಿಸಿತಾಭೂ |
 ಕಾಂತನಿಗೆ ನಾಡೊಳಗೆ ಸಲೆ ಪೆಸ |
 ರಾಂತ ವೈದ್ಯಸಮೂಹಕಂ ಪರಿಹರಿಸಲರಿದೆನಿಸಿ || ೮ ||

ನೀರಿನಂತಿರೆ ಧನವನೆನಿತೋ |
 ಸೂರೆ ಮಾಡುತೆ ತಿಂದ ಮದ್ದದು |
 ನೀರಿನೊಳು ಹೋಮವನು ಗೈದಂತಾಗಲರಮನೆಯಾ ||
 ಸೇರಿ ಜೋಯಿಸರನುದಿನಂ ಗ್ರಹ |
 ಚಾರಶಾಂತಿಯ ಗೈದೊಡಂ ಪರಿ |
 ಹಾರವಾಗದೆ ತದ್ರೂಪಿಯು ಪಿರಿದಾಯ್ತು ದಿನದಿನಕೇ || ೯ ||

ನಾಡದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಮುಡಿಪನು |
 ನೀಡಿ ನಿಜರೋಗವನು ಕಳೆಯಲು |
 ಬೇಡುತಂ ಸೈತಿರದೆ ಸರ್ವವ್ರತನಿಯಮಗಳನು ||
 ಮಾಡುತಂ ಬಹುದಿನವ ಕಳೆದೊಡ |
 ಮಾಡಲೇನಾವ್ಯಾಧಿ ತನ್ನನು |
 ಕಾಡುವುದು ಹಿರಿದಾಗೆ ತನ್ನೈವಗಾಯ್ತು ಕಡು ಚಿಂತೆ || ೧೦ ||

ಅರಸು ಗೈಯ್ದು ಕೈಳಸನೊಡನಿ |
 ದರ್ಶಿಸಿಯರ ಸವಿ ನುಡಿಗೆ ಕಿವಿಗೊಡ |
 ನುರೆ ಸರಸ ಸಖಗೋಷ್ಠಿಯೊಳು ಬೆರೆಯನು ದಿನಕ್ರಮದೇ ||
 ತೊರೆದನುನ್ನ ತವಸ್ತಭೂಷಣ |
 ಪರಿಮಳಾದಿಯ ಧರಿಸುವುದನಾ |
 ನರಪನಿಂತತಿದುಃಖದಿಂದಿರುತಿರ್ಪ ಕಾಲದೊಳು || ೧೧ ||

ಇಂಬು ಗೊಂಡಿರೆ ಮದುವೆಯಾದ ನಿ |
 ತಂಬಿನಿಯರೀರ್ವರೊಳು ಬಾಳು ಚಿ |
 ದಂಬರಾಭಿಧ ದೀಕ್ಷಿತನು ಮುರಗೋಡೊಳಿದರ್ಪನು ತಾಂ ||
 ಅಂಬುರುಹಪತ್ರದೊಳು ಬಿದ್ದಿರು |
 ವಂಬುವದನಂಟದವೊಲನಿಶಂ |
 ಮುಂಬರಿವ ಸುಖದುಃಖದೊಳಗಿದರ್ಪನು ಸೋಂಕದೆಯೇ || ೧೨ ||

ಒಪ್ಪಿಗೆಯ ಕುಲದೈವಮೆನಿಸಿದ |
 ಹಿಪ್ಪರಿಗೆ ಮಲ್ಲಯ್ಯನಡಿಗಳ |
 ನಪ್ಪಿ ಸಲೆ ಭಜಿಸುತ್ತೆ ಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನಕರ್ಮಗಳಾ ||
 ಮುಪ್ಪುರಿಯ ಹಗ್ಗದೊಳು ಚರಿಸು |
 ತ್ತಿಪ್ಪ ಮನವನು ಕಟ್ಟಿ ತತ್ಪದ |
 ಕೊಪ್ಪಿಸುತೆ ಶಿವಸುಖದೊಳಿದರ್ಪನು ತಚ್ಚಿದಂಬರನು || ೧೩ ||

ಜ್ಞಾನವೃತ್ತಿಯು ಮುಖ್ಯಮೆನಿಸುತೆ |
 ಗೌಣವಾಗಿರೆ ಭಕ್ತಿ ಕರ್ಮವು |
 ತಾನು ಸರ್ವಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಲ್ಲದೆ ಕರ್ತೃವಲ್ಲೆಂಬಾ ||
 ಜ್ಞಾನವಾದೀಕ್ಷಿತನೊಳಸರೋ |
 ಕ್ಷಾನುಭೂತಿಯನೊಂದಿರಲು ತ |
 ಜ್ಞಾನಾನಿಗ್ನಸ್ಪರ್ಧಕಮದಾಯ್ತು ಚಿಂದಂಬರ ಸುನಾಮಂ || ೧೪ ||

ಒಂದಿರುವ ಗೃಹಿಯಾರ್ತ್ರಮದೆ ತಾ |
 ನೊಂದುತಿಂತನುಭವ ಚಿದಧಿಕಾ |
 ನಂದವನು ಸಂತತವು ಫಲವೆಳಸದೆ ಸುಕರ್ಮಗಳಾ ||
 ಮುಂದುವರಿಸುತೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ವಿ |
 ಪ್ರೇಂದುವಾತನು ಕಂಗೊಳಿಸುತಿಹ |
 ನೊಂದಿ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯೆಂಬುದ ನೆನೆದು ಮನದೊಳಗೇ || ೧೫ ||

ಅ ಚಿದಂಬರರಿನ್ನು ರೋಗವಿ |
 ಮೋಚನೆಗೆ ಪೇಳುವರು ಸಲೆ ಸಮ |
 ಯೋಚಿತೋಪಾಯವನೆನುತೆ ದಾದಾಜಿ ರಾಯನು ತಾಂ ||
 ಯೋಚಿಸುತೆ ಮುರಗೊಡಗೈತಂ |
 ದಾ ಚತುರನುತ ದೀಕ್ಷಿತರ ವಿಮ |
 ಳಾಚರಣಪರಿಪೂತ ನಿಳಯದ ಸಂಮುಖವನೊಂದೇ || ೧೬ ||

ಕಂಡೊಡನೆ ನಲವಿಂದೆ ಬಂದಿದಿ |
 ಗೊಂಡು ಕರೆದೊಯ್ದಾ ನೃಪತಿಕುಲ |
 ಮಂಡನಂಗಾತಿಥ್ಯಮಂ ದೀಕ್ಷಿತರು ನಗೆಮೊಗದಾ ||
 ಪೆಂಡಿರೀರ್ವರೊಳಾಗಿಸಿದುದಂ |
 ಕಂಡು ತತ್ಪ್ರಭುವರಮನೆಯೊಳಂ |
 ಕಂಡುದಿಲ್ಲಿ ಬಗೆಯ ಸತ್ಯತಿಯೆಂದುಕೊಳೆ ಮನದೇ || ೧೭ ||

ಬಳಿಕೆ ತದ್ಭೂತಾಂತನನು ಕಡು |
 ನಲವಿನಿಂದುಚಿತಾಸನದೊಳ್ಳೆ |
 ಸಲೆ ಬಡದೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಯೋಗಕ್ಷೇಮಗಳ ಕೇಳ್ದಾ ||
 ವಿಲಸಿತಾತ್ಮಜ್ಞಾನತೇಜೋ |
 ವಲಯರಾದಾದೀಕ್ಷಿತರ ಪದ |
 ತಲಕೆರಗುತಾ ದೊರೆಯು ವಿಜ್ಞಾನ ಪಿಸಿದನೀತೆರದೇ || ೧೮ ||

ಭೂನುತರೆ ನಿಮಗಿರ್ಪ ದಿವ್ಯ |
 ಜ್ಞಾನ ಚಕ್ಷುವಿಗರಿಯದಿರ್ಪುದ |
 ದೇನುಮೊಂದಿರದಲ್ತೆ ನನ್ನಯ ರುಜೆಯು ದಿನದಿನಕೇ ||
 ಕ್ಷೇಣಗತಿಗಿಳಿಸುತ್ತೆ ತಾಂ ಮ |
 ನ್ಮಾನಸಕ್ಯತಿದುಃಖವೀಯುವು |
 ದೇನುಪಾಯವು ಪೇಳ್ವದಿದ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುದಕೇ || ೧೯ ||

ಕ್ಷೋಣಿಯೊಡೆತನದೊಡನೆ ಭೋಗಾ |
 ಧೀನ ವನಿತಾದಿಗಳನಾಂತೊಡ |
 ಮೇನು ಫಲವಾರೋಗ್ಯ ಭಾಗ್ಯಕೆ ದೂರನಾದೆನಗೇ ||
 ಜ್ಞಾನಧನರೇ ನಿಮ್ಮನುಳಿದೊಡೆ |
 ಕಾಣರಾರಿನ್ನೆನ್ನ ರೋಗ |
 ಕೈನು ಮದ್ದೆಂಬುದನು ತಿಳಿಸುವರೆಮ್ಮ ನಾಡಿನೊಳು || ೨೦ ||

ಎಂದು ರಾಹುಗ್ರಸ್ತ ಚಂದ್ರನು |
 ನಂದದಾನನದರಸು ಬೇಡಲು |
 ಮಂದಹಾಸದೇ ದೀಕ್ಷಿತೋತ್ತಮರಿಂತು ವಚಿಸಿದರು ||
 ಬಂದರೋಗವ ಕಳೆವ ಯೋಗಾ |
 ನಂದಮೂರ್ತಿಯು ತಾಂ ಫಲಾಶನ |
 ದಿಂದೆ ನೆಲಿಸಿಹನರಳಿಕಟ್ಟೆಯ ಸನಿಯದಾಶ್ರಮದೇ || ೨೧ ||

ದೊರೆಯೆ ನೀಂ ಪೋಗುತ್ತೆ ತದ್ಗುರು |
 ವರನ ಪಾದವ ಮರೆವುಗಲು ತಾಂ |
 ಕರುಣದಿಂ ಪರಿಹರಿಸುವನು ನಿನ್ನಯ ಮಹಾರುಜೆಯಾ ||
 ಅರಿವಡಿದಕೆರಡನೆಯುಪಾಯವು |
 ದೊರೆಯದಿನ್ನಾವುದು ಮಹಾತ್ಮರ |
 ಪರಕೆಯೇ ಪರಮೌಷಧವು ನಿನಗೆಂದ ಸೂಕ್ತಿಯದು || ೨೨ ||

ನರಪತಿಯ ಕರ್ಣದೊಳಗವೃತವ |
 ಸುರಿಸಿದಂತಿರಲೆದೆಗೆ ತಣ್ಣಾ |
 ವರಿಸಿತ್ತಿನ್ನೇನೆನಗೆ ಸಂಜೀವನ ಮಣಿಯ ನೆಲೆಯು ||
 ದೊರೆತುದೆಂದಾ ಜ್ಞಾನಯೋಗಿಯ |
 ಚರಣಕೆರಗುತೆ ಪಡೆದನುಜ್ಞೆಯ |
 ನುರು ಮುದದೆ ನರಗುಂದಕಾಗಮಿಸಿದನು ತನ್ನಪನು || ೨೩ ||

ಇತ್ತಲರಳಿಯಕಟ್ಟೆಯೊಳು ಮೈ |
 ವೆತ್ತ ಚರವೇಷದೊಳು ಪರಕೆಯ |
 ನಿತ್ತು ತಾಂ ಮೈಗರೆಯಲಾಗುರುಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನು ||
 ನುತ್ಯ ಯೋಗಿಯು ಭಕ್ತರಕ್ಷಣ |
 ಕೃತ್ಯದೊಳು ತೊಡಗಿಸುತೆ ತನ್ನಯ |
 ಚಿತ್ತವನು ಗುಪ್ತಸ್ಥಿತಿಯನುಳಿದಿದರ್ಶನಾಶ್ರಮದೇ || ೨೪ ||

ಕ್ಷಿತಿಪತಿಯು ದಾದಾಜಿ ರಾಯನು |
 ಮಿತ ಸುಪರಿಚರರೊಡನೆ ತಳ್ತಾ |
 ಯತಿಕುಲಸ್ತುತನಾದ ಯೋಗೀಶ್ವರನ ದರ್ಶನಕೇ ||
 ಅತಿಮುದದೊಳಾಗಮಿಸುತಂ ತಾ |
 ನತಿಶಯದ ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂ ಸಂ |
 ಗತನೆನಿಸುತದಿಯಿಟ್ಟನಾಪುಣ್ಯಾಶ್ರಮಸ್ಥಲದೇ || ೨೫ ||

ಉಳಿಯೆ ಗುಪ್ತಸ್ಥಿತಿಯ ಯೋಗಿಯು |
 ಬಳಿಯ ಪಳ್ಳಿಗಳವರು ಬರುತಿ |
 ನ್ನೇಳಸಿದುದ ಪಡೆವುದಕೆ ಮೊದಲಾಗಿದರ್ ಕತದಿಂದೇ ||
 ಬಳಸಿರಲು ಭಕ್ತಾವಳಿಯು ತಾ |
 ನೆಲೆವನೆಯ ಮುಂಗಡೆಯೊಳೊಲವಿಂ |
 ಕುಳಿತಿರುವ ತದ್ಭತಿಯ ದರ್ಶನವಾದೊಡನೆ ನೃಪನು || ೨೬ ||

ಘೋರ ರೋಗದ ಬಾಧೆಯನು ಪರಿ |
 ಹಾರವೆಸಗುತೆ ನನ್ನ ಜನ್ಮೋ |
 ದ್ಧಾರಗೈಯುವ ಶಿವನ ದರ್ಶನವಾದುದೆಂದರಿದು ||
 ಭೂರಿಮುದವೈತರಲು ನವಿರುಗ |
 ಕೇರಿರುವ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ತತ್ವದ |
 ವಾರಿರುಹಸನ್ನಿಧಿಯ ಸೇರಿದ ತನ್ನೃಪನ ಕಂಡು || ೨೭ ||

ಗುರುವ ಬಳಸಿದ ಭಕ್ತರಾಘೂ |
 ನರಗೆ ಸಲೆ ಕೈಮುಗಿದು ವಂದಿಸಿ |
 ಧರಿಸಿ ವಿಸ್ಮಯ ಸಂಮುದಂಗಳ ನಮ್ಮ ದೊರೆಯೆಂದು ||
 ಕಿರು ಸರದೆ ಕಿವಿಯಲ್ಲುಸುರೆ ನಾ |
 ನರಿದಿರುವೆನೆಮ್ಮರಸನೆಂಬುದ |
 ನೊರೆವುದಿನ್ನೇಕೆಂದು ನಸು ನಗೆಯಿಂ ಫಲಾಶನನು || ೨೮ ||

ಪಾದಸನ್ನಿಧಿಯೊಂದಿರುವ ತ |
 ನೈದಿನೀವಲ್ಲಭಗೆ ತಾಂ ಪರ |
 ಮಾದರದೊಳಾಶ್ರಮಸಮುಚಿತಾತಿಥ್ಯವನು ಗೈಸೇ ||
 ಈ ದಯಾಘನನಾಶ್ರಮದೊಳಿಂ |
 ತಾದ ಸತ್ಕಾರಮಿದೆ ನನ್ನ ಶು |
 ಭೋದಯದ ಕುರುಪೆಂದು ಹಿಗ್ಗಲು ತನ್ನೃಪತಿ ಬಳಿಕೇ || ೨೯ ||

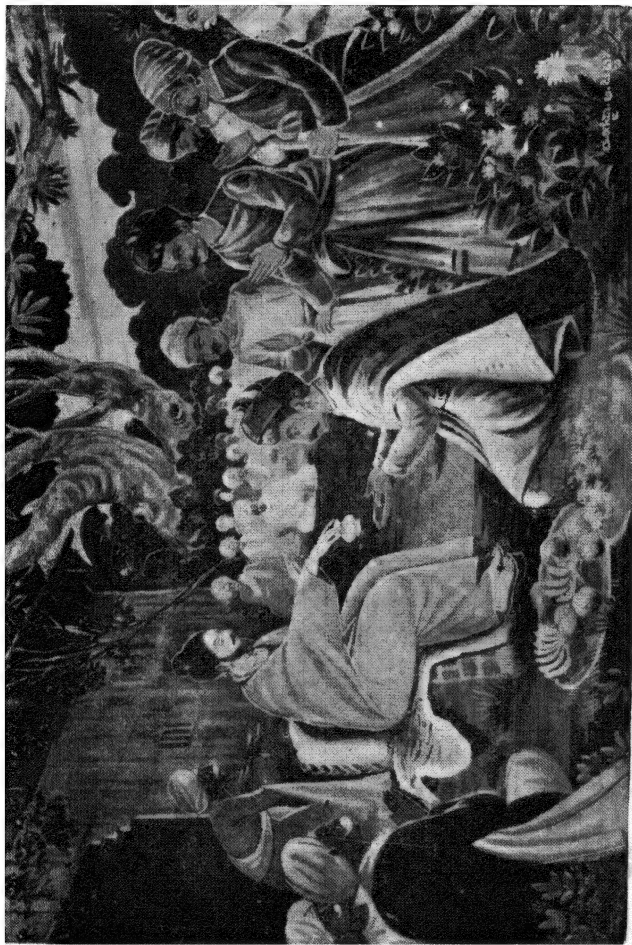
ನಾಡನಾಳುವ ಭೂವರನು ಕಾ |
 ಡಾಡಿ ಜೋಗಿಯ ನೆಲೆಗೆ ನೀಂ ಕೃಪೆ |
 ಮಾಡುತಾಗಮಿಸಿದುದು ನಿನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳೊಳು ನಿನಗೇ ||
 ಮಾಡಿದನುರಾಗದ ಹಿರಿಮೆಯನು |
 ನೋಡಿಸುವುದಿಂತಿರುವುದೇ ಮಿಗೆ |
 ನಾಡೆರೆಯರಿಗೆ ಭೂಷಣವು ಸರ್ವರಿಗೆ ಸಮ್ಮುದವು || ೩೦ ||

ಎಂದೊರೆಯೆ ನಗೆಗೂಡಿ ಲೋಕಸು |
 ವಂದ್ಯಯೋಗಿಯು ತತ್ಪದವ ಪಿಡಿ |
 ದಿಂದನಾ ಜನಪತಿಯು ತಂದೆಯೆ ನಿನ್ನ ಡಿಯ ಕೃಪೆಯಾ ||
 ಕಂದಗಿಂತಾಡುವರೆ ಮಹಿಮರ |
 ಮುಂದೆ ತೃಣಸಮದತ್ತಿ ಭೂಮಿಪ |
 ರಿಂದು ನಿಮ್ಮಯ ಪರಮ ಪುಣ್ಯಾಶ್ರಮಕೆ ನಾಂ ಬಂದು || ೩೧ ||

ಪಡೆದು ಪಾದದ ದರ್ಶನವ ನಾಂ |
 ಕಡಿದುಕೊಂಡಾತ್ಮಿಯ ದುರಿತವ |
 ಪಡೆದೆನಲ್ಲವೆ ಧನ್ಯತೆಯ ಮದ್ಗುರುವೆ ನನಗಿರ್ಪಾ ||
 ಪೊಡವಿಯೊಳೆ ಬೇಡಿದ ಫಲಗಂಳ |
 ಕುಡುವ ಸುರತರುವಿರಲು ಮುಳ್ಳಿನ |
 ಗಿಡುಗಳನು ಮರೆವೊಕ್ಕು ಬಳಲಿದೆನಿನ್ನೆಗಂ ನಾನು || ೩೨ ||

ಯತಿಕುಲೇಂದ್ರನೆ ಕೇಳು ನನ್ನಯ |
 ಗತಭವದ ದುಷ್ಟಮೃದಿಂದಾ |
 ಗತ ರುಜೆಯು ಮಂತ್ರಾಷಠವ್ರತನಿಯಮಕರಿದೆನಿಸಿ ||
 ಮತಿಗೆಡಿಸಿ ತಾನಧಿಕದುಃಖ |
 ಸ್ಥಿತಿಯೊಳೆ ಬೇಸತ್ತು ಪೊರ್ದುತೆ |
 ನುತ ಚಿದಂಬರರಡಿಯನೊರೆದೆನು ನನ್ನ ಕಷ್ಟವನು || ೩೩ ||

ಅವರು ನಿಮ್ಮಯ ನಲ್ಲರಕೆ ರೋ |
 ಗವ ಕಳೆವುದೆಂದರುಹಿ ಕಳುಹಿಸೆ |
 ಭವದಮಳ ಪಾದಾಂಬುರುಹ ಸನ್ನಿಧಿಯ ಸೇರಿದೆನು ||
 ಶಿವನೆ ಕರುಣಾರ್ಣವನೆ ದುರಿತೋ |
 ದ್ಭವದ ರುಜೆಯನು ನೀಗಿ ರಕ್ಷಿಸು |
 ಕುವರನೆಂದರಿದೆನ್ನನೆಂದಾ ಭೂವರಗೆ ಬಳಿಕೇ || ೩೪ ||

ತನ್ನ ಅಸಾಧ್ಯ ರೋಗನಿವಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಇವರಿಗೆ ಹೊಕ್ಕ ನರಗುಂದದ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಶ್ರೀ ಘಲಾಹಾರೇಶನು
ತೀರ್ಥಕಾಲಶವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದನು.

ಮೋಕ್ಷಸಂಪದವೀಯುತಿರುವಾ |
 ದೀಕ್ಷಿತರು ತಾವುಗಳೆ ರೋಗವಿ |
 ಮೋಕ್ಷವೆಸಗದೆ ನನ್ನೆ ಡೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದುದೇಕೆನುತೇ ||
 ಅಕ್ಷಯದ ಸುಖವಿತ್ತು ತಾಂ ರೋ |
 ಗಕ್ಷಯವ ಮಾಡುವುದು ನೀ ಫಾ |
 ಲಾಕ್ಷನಂ ನೆನೆದೀಂಟುತಿರು ಮಂತ್ರಾಂಬುವಿದನೆಂದು || ೩೫ ||

ಒರೆಯುತಾಗುರುಮೂರ್ತಿ ಪಂಚಾ |
 ಕ್ಷರಿಯೊಳಭಿಮಂತ್ರಿಸಿದ ತೀರ್ಥವ |
 ನಿರಿಸಿ ನಿರ್ಮಳ ಕಳಶವೊಂದರೊಳೀಯೆ ಭಕ್ತಿಯೊಳು ||
 ನರಪನದ ಕೈಕೊಂಡು ತದ್ಗುರು |
 ಚರಣಕೆರಗುತೆ ಪಡೆದನುಜ್ಞೆಯ |
 ತೆರಳಿದನು ನಿಜನಗರಿಗನುಗತ ಚರರೊಡನೆ ತಳ್ತು || ೩೬ ||

ಬಳಕೆ ಬಳಸಿದ ಭಕ್ತಸಂಕುಲ |
 ವೆಳಸಿದುದನೊಲಿದೀವ ಕಜ್ಜವ |
 ಸಲೆ ಮುಗಿಸಿ ಕಳುಹುತ್ತೆ ನಿಜ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಕೃತಿಯಾ ||
 ನಲವಿನಿಂ ನಡೆಸುವುದಕಾಗುರು |
 ತಿಲಕನಾಪುಣ್ಯಾಶ್ರಮದೊಳಿ |
 ವೆಫಲಿಯ ಕುಟಿಯೊಳವೊಕ್ಕು ಮಜ್ಜನವೆಸಗತೊಡಗಿದನು || ೩೭ ||

|| ಮುಗಿದುದು || ಒಟ್ಟು ಪದಗಳು || ೩೨೦ ||

ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ: — ಶ್ರೀಗುರುವಿನುರುತೀರ್ಥದಿಂದಂ ।

ಪೋಗಿ ನರಗುಂದದ ಮಹೀಶನ ।

ರೋಗವಾತನು ಕಟ್ಟಿಸಿದನೊಲವಿದೆ ಗುರುಮಠವಾ ॥

ಗುರುವಿನಾಶ್ರಮದಿಂದೆ ನಿಜಮಂ ।

ದಿರಕೆ ಬಂದಾ ನೃಪನು ರುಜೆಯನು ।

ಪರಿಹರಿಸ ತೀರ್ಥವನು ತಂದುದ ಕುಲಪುರೋಹಿತನು ॥

ಅರಿದು ಪೇಳ್ವ ನು ವರ್ಣದಿಂ ಭೂ ।

ಸುರನೆನಿಸಿ ನೀನೋರ್ವ ಜೋಗಿಯ ।

ಕರದ ಜಲವೀಂಟುವುದು ಧರ್ಮವಿರುದ್ಧವೆನಿಸುವುದು ॥ ೧ ॥

ಜನರ ವರ್ಣಾಶ್ರಮದ ಧರ್ಮ ।

ಕ್ರಿಸ್ತನಿತ್ತು ಕೊರತೆಯು ಬಾರದಂದದೊ ।

ಇನವರತನುರೆ ಪೂರೆವ ನೀನುಧರ್ಮದೊಳು ನಡೆಯೇ ॥

ಗುಣಮುಖಮನೊಂದುವುದೆ ರೋಗವು ।

ಮನದೆ ನಂಬುಗೆಯಿದೊಡಾ ಜಂ ।

ಗಮನ ಜಲವನು ಸವರಿಕೊಳ್ಳೈ ನಿನ್ನ ದೇಹದೊಳು ॥ ೨ ॥

ಇಂತೊರೆದುದನು ಕೇಳ್ವ ತದ್ಭೂ ।

ಕಾಂತಗೊಗೆದುದು ವರ್ಣಧರ್ಮ ।

ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂ ಸಂಶಯವು ಗತಭವದುರಿತಶೇಷದೆ ತಾಂ ॥

ಚಿಂತಿಸುತ್ತರೆಗಳಿಗೆ ತೀರ್ಥದೊ ।

ಳಾಂತ ಭಕ್ತಿಯನುಳಿದು ರೋಗಾ ।

ಕ್ರಾಂತ ದೇಹದೆ ಸವರಿಕೊಳಲದ ತೊರೆದು ನಿಷ್ಠೆಯನು ॥ ೩ ॥

ಉರಿಯು ರುಜೆಗೊಂಡೊಡಲನಿರದಾ ।

ವರಿಸೆ ಭಯಗೊಂಡರಸು ಕಡು ಗಾ ।

ಬರಿಯ ನಾಂತೇಗೈವೆನಿದನಾರಾರಿಸುವರೆಂದು ॥

ಮರುಗಿ ಕಂಬನಿ ಗರೆಯೆ ಗೈಯುವ ।

ಪರಿಚರರ ಶೈತ್ಯೋಪಚಾರವು ।

ಬರಿದೆನಿಸಿದುದು ನೆರೆದುದರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಜನತತಿಯು ॥ ೪ ॥

ಶಂಕರನೆ ತಾನೆನಿಸಿರುವನಕ |
 ಲಂಕಮಹಿಮೆಯ ಯೋಗಿಯಾತನ |
 ಕಿಂಕರತ್ವವನೊಂದಿ ತಂದ ತದೀಯ ತೀರ್ಥವನು ||
 ಶಂಕೆಗೊಂಡಿಂಟದೆಯೆ ಮೈಯೊಳು |
 ಸೋಂಕಿಸಲು ತಣ್ಣೀಯದೆಯೆ ತಾಂ |
 ಬೆಂಕಿಯಾದುದು ಸಂಶಯಾತ್ಮರಿಗಮರ್ದು ಬಿಸಮಲ್ತೀಂ || ೫ ||

ಎಂದು ಗುರುಜನರುಸುರೆ ತಪ್ಪಾ |
 ಯ್ತೆಂದು ಮರುಗುತೆ ರಥದೆ ಕುಳಿತೈ |
 ತಂದು ತನ್ನ ಪನಾಚಿದಂಬರ ದೀಕ್ಷಿತರ ಕಂಡು ||
 ವಂದಿಸುತೆ ನಡೆದುದನು ವಿವರಿಸೆ |
 ನೊಂದ ಮನದಿಂದಾದ್ವಿಜೋತ್ತಮ |
 ನೆಂದನಿದು ನೀನೆಸಗಿದಪರಾಧಕ್ಕೆ ಫಲವೆಂದು || ೬ ||

ಆತನತಿವರ್ಣಾಶ್ರಮಿಯು ಸಂ |
 ಜಾತಜ್ಞನ್ಮಕ್ತಿಗಾಣ್ಮನು |
 ಪೂತ ಪಿವಯೋಗೀಶ್ವರನು ತನ್ನೊಂದು ಲೀಲೆಯೊಳು ||
 ಭೂತಲವನುದ್ಧರಿಸ ಕೃತಿಯಂ |
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಕೈಕೊಂಡನಿನ್ನೆ ಮ |
 ಗಾತನಮಳನ ದರ್ಶನವು ಭವಶರಧಿತಾರಕವು || ೭ ||

ಆ ದಯಾಘನನಲ್ಲಿಯಿಂ ಮಂ |
 ತ್ರೋದಕವನೀಯುವುದೆ ನಮ್ಮ ಶು |
 ಭೋದಯವು ತನ್ಮಂತ್ರಪೂತಾಂಬುವನು ನಾವಿನ್ನು ||
 ಆದರದೊಳಿಂಟದೊಡೆ ನಮಗುಂ |
 ಟಾದ ಭವಬಾಧೆಗಳು ತೊಲಗುತೆ |
 ಮೇದಿನಿಯ ಸುಖಸಂಪದವು ಕೈಸಾರುವುದು ದಿಟವು || ೮ ||

ಪರುಷವಣಿಯೆನಿಸಿರ್ಪ ತದ್ಗುರು |
 ಕರದೆ ಪಡೆದಾ ತೀರ್ಥವೆಂಬುದು |
 ಜರೆಮರಣರುಜೆಗಳೆವಮ್ಮ ತವಲ್ಲದೆಯೆ ಜಲಮಲ್ಲು ||
 ಮರುಳತನದಿಂದಿಂತು ಗೈವರೆ |
 ತೆರಳು ಜವದಿಂದಿಂಟು ಪಾವನ |
 ತರದ ತತ್ತೀರ್ಥವನು ರೋಗವಿಮುಕ್ತನಾಗುವೆಯೈ || ೯ ||

ಎಂದೊರೆದು ದೀಕ್ಷಿತರು ಕಳುಹಲು |
 ಬಂದು ತದ್ಭಾವರನು ಶುಚಿತೆಯ |
 ನೊಂದಿ ಭಕ್ತಿಯೊಳರ್ಚಿಸುತೆ ಮಂತ್ರಾಂಬುಕಲಶವನು ||
 ನಂದಿಸುತೆ ತತ್ತೀರ್ಥಪಾನನ |
 ನೊಂದೆರಡುದಿನವೆಸಗುವುದರೊಳೆ |
 ನಂದಿತುರಿ ತನುಕಾಂತಿ ಪೆರ್ಚಿತು ರುಜೆಯು ಬಯಲಾಯ್ತು || ೧೦ ||

ಕನ್ನಡಿಗರಾನ್ಯಪನ ದೇಹವು |
 ಚಿನ್ನವಾದುದು ತದ್ಗುಣಂಗಳು |
 ರನ್ನವಾದವು ಭಕ್ತಿಭಾವೋತ್ಪನ್ನ ಮಾನಸವ ||
 ನನ್ನಿ ನಲೈಗಳಪ್ಪಿ ಕೊಂಡವು |
 ತನ್ನ ಮನಕಂ ಮನೆಗೆ ನಾಡಿಗ |
 ಮಿನ್ನು ದೇವರು ತನ್ಮಹಿಮನೆಂದರಸು ನಂಬಿದನು || ೧೧ ||

ತನ್ನವರನೊಡಗೊಂಡು ಭಕ್ತಿ ಸ |
 ಮುನ್ನತಿಯೊಳ್ಳೆತಂದು ಯೋಗಿಯ |
 ಪನ್ನಳಿನ ಧೂಳಿಯನು ತಲೆಯೊಳು ಹೊತ್ತು ಕೈಮುಗಿದು ||
 ನನ್ನ ಜನ್ಮದ ತಂದೆಯೇ ಮು |
 ಕೃಂಣನೇ ನಾಂ ಗೈದ ತಪ್ಪನು |
 ಮನ್ನಿಸುತೆ ಸಲಹೆಂದು ಸಿಂದಿರೆ ಸಮ್ಮುಖದೆ ದೊರೆಯು || ೧೨ ||

ಜೋಗಿಯೆಲೆವನೆಗೆಳೆ ನೀಂ ಮೇ |
 ಣಾಗಮಿಸಿದೆ ಪ್ರಭುವೆ ತನುವಿನ |
 ರೋಗದೊಡನೆ ಭವನ್ಮನೋರೋಗವನು ದೀಕ್ಷಿತರು ||
 ನೀಗಿರುವರಿನ್ನಾವುದೆಮ್ಮಿಂ |
 ದಾಗುವುದು ತಾನುಳಿದುದೆಂದನು |
 ರಾಗರಸಹಾಸದೊಳುಸುರೆ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಬಳಿಕೇ || ೧೩ ||

ಸ್ವಾಮಿನೀನೊಳಗಣ್ಣಿನಿಂದಂ |
 ಭೂಮಿಯೊಳು ನಡೆದುದನು ನೋಳ್ಳ ಮ |
 ಹಾಮಹಿಮನೆಂದರಿಯೆ ನಾಂ ಕುರಿವಾನಿಸನು ದಿಟವು ||
 ಕಾಮಿತಾರ್ಥವನೀವ ನಿನ್ನಯ |
 ಭೂಮಹಿತ ಲೀಲೆಯಿದು ತಜ್ಞಾ |
 ನಾಮೃತಾಂಬುಧಿ ದೀಕ್ಷಿತರ ಮುಖದಿಂದೆ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು || ೧೪ ||

ತಂದೆ ನಿನ್ನ ಯ ಪೊನ್ನಡಿಯ ಬಳಿ |
ಯಿಂದಿಗಂ ನಾನೀಬಗೆಯ ತ |
ಪ್ರೊಂದನಾದೊಡಮೆಸಗದಿರ್ವೆನು ನೀನು ಪರಸಿರುವಾ ||
ಕಂದನಂ ಕ್ಷಮಿಸುವುದು ಕರುಣದೊ |
ಳೆಂದು ಮತ್ತಂ ನಮಿಸಿದಾ ರಾ |
ಜ್ಞೇದುವನು ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಯೋಗಿಯು ಪೇಳ್ವ ನೀತೆರದೇ || ೧೫ ||

ನಿನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಮಂತ್ರವಾರಿಯು |
ಘನತರದ ಗಂಗಾನದಿಯ ಪಾ |
ವನ ಸುತೀರ್ಥಮದೆಂದು ಭಕ್ತಿಯೊಳಿಂಟದಿಹ ನಿನ್ನಾ ||
ಮನದ ಸಂಶಯವಗ್ನಿಯಾಗುತೆ |
ತನುವ ಸುಟ್ಟುದು ಬಳಿಕೆ ನಿನ್ನೊಳು |
ಜನಿಸಿದಾನಂಬುಗೆಯು ರೋಗವ ಕಳೆದುದೆಲೆ ನೃಪನೇ || ೧೬ ||

ನಂಬಿ ಕೆಟ್ಟವರಿಲ್ಲ ಪೇಳ್ವುದು |
ನಂಬದಂತಿರೆ ಬರಿದೆ ಸಂಶಯ |
ಕೆಂಬುಗೊಟ್ಟುಳಿದವರು ಮುನ್ನಿಲ್ಲೆಂಬ ನಾಣ್ಣುಡಿಯಾ ||
ನಂಬಿ ನಡೆಯುವ ಮನುಜರಿಗೆ ತೊಡ |
ಕೆಂಬುದಿಲ್ಲವು ನಿನ್ನೊಳಿನ್ನಾ |
ಸಾಂಬಕ್ಕವೆಯಿಂ ಪುಟ್ಟಿದುದು ನಂಬುಗೆಯದಿಂತಿದಕೇ || ೧೭ ||

ಚಿಂತಿಸದಿರೆಂಬಾ ಗುರಾಕ್ಷಿಯೊ |
ಳಾಂತು ಸಮ್ಮದವಾಮಹೀಶನು |
ಕಂತುಹರವರಮೂರ್ತಿಯೇ ನೀನೆಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದೊಳು ||
ಸಂತತವು ನೆಲಸುತ್ತೆ ಭಕ್ತರ |
ಸಂತತಿಯ ರಕ್ಷಿಸುವುದಕೆ ತ |
ಕೃಂತಿರೀನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಠವನು ಕಟ್ಟಿಸಲ್ಕೆನಗೇ || ೧೮ ||

ಕರುಣದಿಂದನುಮತಿಯನೀವುದು |
ಹರಿಸದಿಂ ವರಮಠವ ಕಟ್ಟಿಸಿ |
ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆನು ಗೃಹಪರಾಧವೆನ್ನೊಡಿಯಾ ||
ನಿರವಧಿಕ ಭಕ್ತರ್ಕಳೆರಿದುದ |
ಕರುಣಿಸುವ ನೀಂ ನಾನು ಯಾಚಿಸ |
ಕಿರಿಯ ಸೇವೆಯನಿತ್ತು ನನ್ನದ್ಧರಿಸು ಪರಮಾತ್ಮಾ || ೧೯ ||

ಎಂದು ಪಲವಂದದೊಳು ಯಾಚಿಸ |
 ಲಂದು ತದ್ಗುರುವರನು ಕಡು ನಲ |
 ವಿದೆ ತಲೆದೂಗುತ್ತೆ ತನ್ನ ಪಗಿಂತು ವಚಿಸಿದನು ||
 ತಂದೆಯಾದಾ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ |
 ನಿಂದೆ ಮೊದಲೇ ನನ್ನ ಗೀನೆಲೆ |
 ಯೊಂದಿ ಭಕ್ತರ ಪೊರೆವ ಕೃತಿಗಪ್ಪಣೆಯು ದೊರೆತಿಹುದು || ೨೦ ||

ಆ ಗುರುವಿನ ಪ್ರೇರಣೆಯೆ ನಿನ |
 ಗಾಗಿರುವುದದರಿಂದೆ ಮನಸಿಗೆ |
 ತಾಗಿರುವ ಸಂಕಲ್ಪದಂತಿರೆ ಮರವ ರಚಿಸೆಂದು ||
 ಯೋಗಿವರನೊಸ್ಪಿಗೆಯ ಕೊಡೆ ತಲೆ |
 ವಾಗಿ ವಂದಿಸಿ ಸಂತಸದ ಕಡ |
 ಲಾಗಿ ಪರಕೆಯ ಕೊಂಡು ನಿಜಪುರಿಯೊಂದಿ ದೊರೆ ಬಳಿಕೇ || ೨೧ ||

ಕರೆಸುತಂ ಕಟ್ಟಿದದ ಕಜ್ಜವ |
 ನರಿದವರ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುವ |
 ತರಿಸುತಂ ತಾನೇರ್ಪಡಿಸಿ ಕಟ್ಟಿಸುವ ಜಾಣ್ಮೆಯೊಳು ||
 ನುರಿತ ತನ್ನ ಧಿಕಾರಿಗಳನಾ |
 ನರಪನವರೆಲ್ಲರನು ಕಳುಹಿಸಿ |
 ಪರಮಗುರುವಿರುವರಳಿಕಟ್ಟಿಗೆ ಕಡು ನಲವಿನಿಂದೇ || ೨೨ ||

ಕಟ್ಟಿಸುವವೋಲ್ ಪಡೆವ ಪುಣ್ಯದ |
 ಬಟ್ಟೆಗುರೆ ನೆಲಗಟ್ಟ ತಾಂ ಮೇಣ್ |
 ಕಟ್ಟಿಸುವವೋಲ್ ತನ್ನ ವಂಶದ ಬೆಳ್ಳಸದ ಗುಡಿಯಾ ||
 ಕಟ್ಟಿಸಿದನಾತ್ಮೋನ್ನತಿಯ ಸಲೆ |
 ಕೊಟ್ಟ ರಕ್ಷಿಸ ಗುರುಮಠವ ಮನ |
 ವಿಟ್ಟು ತನ್ನ ಪನ್ನಿಪರ ಕಣ್ಣಿನವ ಸೆಳೆವಂತೇ || ೨೩ ||

ಬಳಿಕೆ ತನ್ನಂತಃಪುರದವರು |
 ಬಳಗದವರಧಿಕಾರಿಗಳು ನ |
 ಲ್ಲಿಳಿಯರುಂ ಪರಿಚರರು ಪುರಜನರಾದಿಯಾದವರಿಂ ||
 ನಲವಿನಿಂ ತಳ್ತಾಗಮಿಸುತಾ |
 ನೆಲದಿರೆಯನಾನಾತ್ಮ ಗುರುಮಠ |
 ದೊಳವುಗುವ ಮಂಗಳಮಹೋತ್ಸವವೆಸಗತೊಡಗಿದನು || ೨೪ ||

ಇನ್ನೊ ರೆವೆನೇನಖಿಳ ಜನಗಳಿ |
 ಗನ್ನ ಸಂತರ್ಪಣವನಾಗಿಸಿ |
 ಮಾನ್ಯ ಮಾಹೇಶ್ವರ ಧರಾಸುರಮುಖ್ಯರಾದರ್ಗೇ ||
 ಉನ್ನತದ ಕನಕಾದಿ ದಕ್ಷಿಣೆ |
 ಯಿಂ ನಲವನಾಗಿಸುತೆ ಜನ್ಮಕೆ |
 ಧನ್ಯತೆಯ ಪಡೆಕೊಂಡ ಪುಣ್ಯದ ತನ್ನ ಪನು ಬಳಿಕೇ || ೨೫ ||

ಸುರುಚಿರದ ತನ್ಮರದ ಕೃತಿಗಳ |
 ನಿರುತಮೈಸಲೆ ನಡೆಯಿಸುವುದಕೆ |
 ನೆರವನೀಯಲು ತಕ್ಕ ಭೂಮಿದಾನಶಾಸನವ ||
 ಬರೆದು ನಿಜಗುರುವರನ ಪಾವನ |
 ಚರಣಕರ್ಪಿಸಿ ಬರೆದುಕೊಂಡನು |
 ಮರು ಭವವು ತನಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದನೆದೆಯೊಳಾ ದೊರೆಯು || ೨೬ ||

ಪೊಕ್ಕಿರಲು ಮಂಗಳ ಸುವಾದ್ಯದ |
 ಮಿಕ್ಕ ನಿನದವು ದಿಗ್ವಿಲಯದೊಳು |
 ಪೊಕ್ಕು ತಾನುಕ್ಕುತ್ತಿರಲು ಮುದರಸವು ಸರ್ವರೊಳು ||
 ಇಕ್ಕೆ ಪಾದವ ಗುರುವು ಬೆನ್ನೊಳೆ |
 ಪೊಕ್ಕನಾದೊರೆ ಮುಕ್ತಿಲಕ್ಷ್ಮಿಯ |
 ಬೊಕ್ಕಸದೆ ಪೊಕ್ಕಂತೆ ನೆರೆದವರೊಡನೆ ಮಠದೊಳಗೇ || ೨೭ ||

ಸುರುಚಿರದ ನವಮಠದ ಮಧ್ಯದಿ |
 ವಿರಚಿಸಿದ ಭದ್ರಾಸನದೆ ಕು |
 ಳ್ಳಿರಿಸಿದಾಶಿವವಿಮಳತೇಜೋಭಾಸುರನ ಗುರುವಾ ||
 ವರಚರಣದಿಂ ಶಿರದವರೆಗಂ |
 ಪರಿಮಳಿತ ನವಸುಮಗಳಿಂ ಸಿಂ |
 ಗರಿಸಿ ತೆಂಗಾಯ್ಲಳನೊಡೆದು ಕಪ್ಪುರವನುರಿಗೊಳಿಸಿ || ೨೮ ||

ಕೂಡಿರುವ ಜನನಿವಹಮಿರದೀ |
 ಸಾಡುತಂ ಸಂತಸದ ಕಡಲೊಳು |
 ಪಾಡುತಿರೆ ಮಂಗಳಸುಗೀತಗಳನು ನೃಪೋತ್ತಮನು ||
 ಕೂಡಿದತಿಭಕ್ತಿಯೊಳು ಗುರುವಿಗೆ |
 ನಾಡೆ ಶುಭದಾರತಿಯ ಬೆಳಗುತೆ |
 ನೀಡಿದನು ಮಸ್ತಕವ ತತ್ಪರನಾತ್ಮ ಪಾದಕ್ಕೆ || ೨೯ ||

ಉಳಿದವರು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವಂದನೆ |
 ಗಳನೆಸಗೆ ನೃಪಮುಖ್ಯರಿಗೆ ತಾಂ |
 ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಪೇಳ್ವ ತದ್ಗುರುವಿಂತು ವಚಿಸಿದನು ||
 ನೆಲದಿರೆಯ ನೀನಾಳುವಿಳೆಯೊಳು |
 ನೆಲಸುತಂ ಮತ್ಯತ್ಯವೆಸಗಲು |
 ಸಲೆ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ನೂತನ ಮಠವ ಕಟ್ಟಿಸಿ ನೀಂ || ೩೦ ||

ಇರಿಸಿಕೊಂಡೈ ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರನು |
 ರಿರುವವರೆಗಂ ಲೋಕದೊಳು ನಿನ |
 ಗಿರುವ ಸಾರ್ಥಕದಪ್ಪಸಾಹೇಬೆಂಬ ನಲೈಸರಾ ||
 ನರಪತಿಗಳಂತಿಳೆಯ ಭಕ್ತರ |
 ಪೊರೆವ ಕಾಯಕವಾಂತು ನನ್ನಂ |
 ತಿರುವರಿಗೆ ನೆರವೀಯುವುದು ನೃಪಕಾರ್ಯದೊಳು ಹಿರಿದು || ೩೧ ||

ಆದೊಡೆನ್ನಾಲಿಸು ನೃಪನೆ ನೀಂ |
 ಮೇದಿನಿಯೊಳಪೆಲ್ಲರುಂ ನಾ |
 ವಾ ದಯಾಘನ ಶಿವನ ದಾಸ್ಯವನೊಂದಿ ಕೃತಿಗಳನು ||
 ಆದರದೆ ಗೈಯುವುದು ತತ್ಕೃತಿ |
 ಗಾದ ಫಲಕೇಳಸದೆಯೆ ಸುಖ ದುಃ |
 ಖಾದಿ ಯುಗ್ಮದೆ ಸಮತೆಯೊಂದುತೆ ಕರ್ಮಯೋಗವಿದು || ೩೨ ||

ದೊರೆಯೆ ನಿನ್ನಂ ಪ್ರಜೆಗಳನು ಸಲೆ |
 ಪೊರೆವ ಕಜ್ಜದೊಳಿರಿಸಿದಂತಿರೆ |
 ಧರೆಯ ಭಕ್ತರ ಭಕ್ತಿಯಂ ರಕ್ಷಿಸುವ ಕಾಯಕದೇ ||
 ಪುರಹರನು ನನ್ನಿರಿಸಿರುವನಿದ |
 ನರಿದು ತತ್ಪರಮಾತ್ಮಪದಕೆಂ |
 ಕರರೆನಿಸಿ ಮಿಗೆ ಮಾಡವೇಳ್ಕುಂ ನಮ್ಮ ಕೃತ್ಯಗಳಾ || ೩೩ ||

ಮಾಡುವರು ನಾವೆಂಬಹಂಕೃತಿ |
 ಮೂಡಿದೊಡನೆಯೆ ನಮ್ಮ ಬೆಂಗೊಂ |
 ಡೋಡಿ ಬರುತಂ ಕಾಡುವವು ಸುಖದುಃಖಗಳು ನಿರುತಂ ||
 ಮಾಡಿಸುವ ಶಿವನೆಮ್ಮ ಭಾವನ |
 ನೋಡುತದಕನುಗುಣದ ಫಲವನು |
 ನೀಡುವನು ಕರ್ತವ್ಯವಾತನಿಗಿದು ಧರಾಧಿಪನೇ || ೩೪ ||

ತಿಳಿದು ಕರ್ಮರಹಸ್ಯವಿದನೈ |
 ಸಲೆ ಭವತ್ಯತಿಯೆಸಗಿ ಕೀರ್ತಿಯ |
 ಗಳಿಸಿ ಶಿವನಿಂ ಭೋಗ ಮೋಕ್ಷವ ಪಡೆದು ಸುಖಿಸೆಂದು ||
 ನಲವಿನಿಂ ಪರಸುತ್ತೆ ನೃಪತಿಗೆ |
 ಬಳಿಕೆ ಸರ್ವರಿಗುಚಿತ ವಚನಂ |
 ಗಳೂಳು ಪರಕೆಯನಿತ್ತನಾಶಿವಯೋಗಿಪುಂಗವನು || ೩೫ ||

ಆಗಲಾಭಾವರನು ನೀಂ ಪಿತ್ಯ |
 ವಾಗಿ ಮೇಣ್ ಗುರುವಾಗಿ ಪರಶಿವ |
 ನಾಗಿ ನನಗಿಂತೊಲಿದು ಬೋಧಿಪಕ್ವಪೆಯ ಗೈದುದರಿಂ ||
 ನೀಗಿತೆನ್ನ ಜ್ಞಾನವೆಲೆ ಭವ |
 ರೋಗವೈದ್ಯನೆ ನಿನ್ನ ಶಿಷ್ಯನೆ |
 ಆಗಿರುವ ನಾಂ ಗೈವ ಕೃತಿಗಳ ಕರ್ತೃವೇ ನೀನು || ೩೬ ||

ಎಂದು ನಿರಹಂಕಾರಭಾವನ |
 ನೊಂದಿ ರಾಜ್ಯದ ಕಾರ್ಯವೆಲ್ಲವ |
 ಮುಂದುವರಿಸುವೆನಯ್ಯ ನೆನೆಯುತೆ ನಿಮ್ಮ ನಾಮವನು ||
 ಎಂದು ಪುನರಭಿವಂದನವ ಗೈ |
 ದಂದು ತನ್ನ ಪನಾತ್ಮನಗರಿಯ |
 ನೊಂದಿದನು ತನ್ನ ವರೊಡನೆ ಬೀಳ್ಗೊಡಲು ಗುರುವರನು || ೩೭ ||

ಬಳಿಕೆ ಭಕ್ತರನೆಲ್ಲರನು ತಾಂ |
 ಕಳುಹುತಂ ನಿಜಮಠದ ಪೂಜಾ |
 ನಿಳಯದೊಳು ವರಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಸಕ್ರಮದೆ ಗೈದು ||
 ನಿಲಿಸಿ ದಿಟ್ಟಿಯನಿಷ್ಟಲಿಂಗದ |
 ಬೆಳಗಿನೊಳು ಮೈಮರೆದು ಕುಳಿತನು |
 ಚಲನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಜಾನಸೊಗದೊಳು ಶಿವನೆ ತಾನಾಗಿ || ೩೮ ||

|| ಮುಗಿದುದು || ಒಟ್ಟು ಪದಗಳು || ೩೮ ||

॥ ಓಂ ಗಂಗೋದ್ಭವಶೀಲಾಯನಮಃ ॥

ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ: — ತೆರಳ್ಳು ಸಾಲಾಪುರಕೆ ತದ್ಗುರು |
ವರನು ಗಂಗೋದ್ಭವ ಸುಲೀಲೆಯ |
ನೆರೆ ನೆಗಳ್ಳು ಮರಳಿದನು ತನ್ನಯ ಮಠಕೆ ನಲವಿಂದೇ ||

ಅರಳಿಕಟ್ಟೆಯೊಳಾಫಲೋದನ |
ಚರಕುಲೇಂದ್ರನ ನವಮಠಂ ಶ್ರೀ |
ಗಿರಿಯ ಸುಕ್ಷೇತ್ರದ ತೆರದೆ ಯಾತ್ರಾಸ್ಥಲವದೆನಿಸೇ ||
ತೆರಪುಗುಡದಂತನುದಿನದೊಳಂ |
ಬರುವ ಭಕ್ತರ ನಿವಹಕಾನೆಲೆ |
ಕಿರಿದೆನಿಸಿತೇನೊರೆವೆನಾಮಹಿಮನ ಸುಲೀಲೆಗಳಾ || ೧ ||

ದಿಟ್ಟಿಸಲು ಗುರುವಳಿಯುವುದು ರುಜೆ |
ಮುಟ್ಟೆ ಕಣ್ಣಳ ಮಬ್ಬು ಹರಿವುದು |
ಕೊಟ್ಟ ಭಸಿತನ ಧರಿಸಿದೊಡೆ ಬಡತನವದಡಗುವುದು ||
ನೆಟ್ಟನಡಿದೊಳೆದಂಬುವೀಂಟಲು |
ಬಿಟ್ಟು ಪೋವುದು ಬಡಿದ ಭೂತವು |
ಹುಟ್ಟುವರು ಸತ್ಪುತ್ರರಾಮಹಿಮನ ಕೃಪಾಬಲದೇ || ೨ ||

ಅಡಿಯಿಡಲು ನೆಲೆಗಳು ಪವಿತ್ರವು |
ನುಡಿದುದೆಲ್ಲವು ದಿಟವು ಕೈಯಿಂ |
ಕೊಡುವುದೆಲ್ಲ ಮಹಾಪ್ರಸಾದವು ಮನದೆ ನೆನೆದೊಡವೇ ||
ಪೊಡವಿಯೊಳು ಮೈನೆತ್ತು ನಿಲುವುದು |
ಕಡು ದಯದೆ ನಸು ನೋಡೆ ಜನ್ಮದ |
ಜಡರು ಪೋವುದು ತನ್ಮಹಾಯೋಗಿಯ ಮಹಿಮೆಯಂತೋ || ೩ ||

ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತೆ ಭಕ್ತರ |
ವೃಂದವೈತಂದಿಷ್ಟು ಫಲಗಳ |
ನೊಂದಿ ಪೋಗುತ್ತಿರಲದೋರ್ದನು ಮುಗ್ಧನಾಗಮಿಸಿ ||
ತಂದೆ ನನ್ನಯ ಗೃಹದೆ ಪುಟ್ಟ |
ದೃಂದಿನಿಂ ಮೊಲೆಯುಣದೆಯೆಳೆ ಗರು |
ಕುಂದುತಿರ್ಪುದ ನೋಡಲಾರೆನು ಮಾಳ್ವದೇನಯ್ಯಾ || ೪ ||

ತಿದ್ದಿ ಮಾಡಿರಿಸಿದವೊಲಿರ್ಪಾ |
 ಮುದ್ದು ಬಸವನು ಹಾಲು ಕುಡಿಯಲು |
 ಮುದ್ದು ಕೊಡು ರುಜೆಗಳೆದು ಬೆಳೆದೊಡೆ ಕೊಡುವೆನದ ನಿಮಗೇ ||
 ಬುದ್ಧಿ ನಿಮ್ಮಯ ಲಿಂಗದರ್ಚನೆ |
 ಗಿದ್ದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ಹೊರುವುದ |
 ಕೆದ್ದ ರೊಳ್ಳಿತು ನಿಮ್ಮ ದೇಶಾಟನದ ಕಾಲದೊಳು || ೫ ||

ಇಂತು ಮುಗ್ಧನು ಹೊರಗಿಡಲು ತ |
 ನ್ನಂತರಂಗದ ದಿಟದ ಬಯಕೆಯ |
 ಶಾಂತಮೂರ್ತಿಯು ಮೆಚ್ಚುತ್ತಾತನ ಸಹಜಸರಳತೆಗೇ ||
 ಚಿಂತಿಸದೆ ನೀಂ ಪೋಗು ನೀನೆಂ |
 ದಂತೆ ಮಾಡೆನಗಿಷ್ಟವದು ಕರು |
 ಸಂತಸದೆ ಪಾಲುಣುತೆ ವರ್ಧಿಸುತ್ತಿರುವುದೀ ದಿನದಿಂ || ೬ ||

ಎಂದು ಸರಸುತೆ ಕಳುಹೆ ಮುಗ್ಧನು |
 ಬಂದು ತಾಯಿಯ ಬಳಿಗೆ ಕರುವನು |
 ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸೆ ಕುಡಿದುದದು ಮಲೆವಾಲನತಿಮುದದೇ ||
 ಅಂದಿನಿಂ ಬಲಗೊಂಡ ಮೈಕ |
 ಟ್ಟಿಂದೆ ವರ್ಧಿಸತೊಡಗಿ ನುಣ್ಣೆಳ |
 ಗಿಂದೆ ತಳ್ತದು ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಮಾಸುವವೊಲೊಪ್ಪಿದುದು || ೭ ||

ಹರಿಸಗಡಲೊಳು ಮುಳುಗಿ ಮಗ್ಧನು |
 ಗುರುಮಠಕೆ ತಕ್ಕವನು ತಾಂ ಸುಂ |
 ದರಮುಖದ ಬಸವಣ್ಣ ನಿವನೆಂದಾ ಕರುವ ತನ್ನಾ ||
 ಹರಣದಂತಿರೆ ಪೊರೆಯುತಂ ಮ |
 ದ್ಗುರುಧನಮಿದೆಂದಳ್ತಮಿಗೆ ತಾ |
 ನೊರೆಯುತಿದ್ನನು ಮನೆಯವರಿಗೂರವರಿಗಂ ನಿರುತಂ || ೮ ||

ಬಳಿಕೆ ಸಾಲಾಪುರದ ಭಕ್ತಾ |
 ನಳಿಯು ಮಠಕ್ಕೆತಂದು ತದ್ಗುರು |
 ತಿಲಕನಡಿದಾವರೆಗೆ ವಂದಿಸುತಿಂತು ಬೇಡಿದುದು ||
 ಅಲಘು ಮಹಿಮಾಸ್ಪದನೆ ನಮ್ಮೂ |
 ರೊಳಗೆ ಸವಿನೀರಿನ ಕೊರತೆಯಿಂ |
 ಬಳಲುವೆವು ನೀನಾಗಮಿಸುತಡಿಯಿಟ್ಟ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ || ೯ ||

ತೋಡೆ ಬಾವಿಯನಲ್ಲಿ ಮಧುರತೆ |
 ಗೂಡಿದುದಕವು ದೊರೆವ ನಂಬಿಕೆ |
 ಮೂಡಿರುವುದೆಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೀಂ ದಯಮಾಡಿಸುವುದೆಂದು ||
 ಬೇಡಲೊಲಿದೊಪ್ಪುತ್ತೆ ಮಠವನು |
 ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆಯ |
 ಮಾಡಿ ತಚ್ಚರವರನು ಹೊರಟನು ಭಕ್ತರೊಡಗೂಡಿ ||೧೦||

ಗುರುವರನು ದಯಮಾಡಿಸುವನೆಂ |
 ದರಿದು ಸಾಲಾಪುರದೊಳಿನ್ನುಳಿ |
 ದಿರುವ ಭಕ್ತರು ಸಂಭ್ರಮದೆ ಮಂಗಳ ಸುವಾದ್ಯದೊಳು ||
 ಬರುವ ಪಥಕಿದಿವಂದು ಕುಸುಮೋ |
 ತ್ವರವಿಲಸಿತಾಂದೋಲನದೊಳಾ |
 ಪರಮ ಮೂರ್ತಿಯ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಜಯಘೋಷವೆಸಗುತ್ತೇ ||೧೧||

ನೆರೆ ಮಹೋತ್ಸವದೊಡನೆ ಕರೆತಂ |
 ದಿರಿಸುತಂ ತನ್ನೂರ ಮಠದೊಳ |
 ಗೆರಗುತಂ ತತ್ಪಾದಪದ್ಮಕೆ ಮಂಗಳಾರತಿಯಾ ||
 ಸರಸಗೀತೆಗಳೊಡನೆ ಮಾಡಲು |
 ಪರಮಹರ್ಷಿತನಾಗಿ ತದ್ಗುರು |
 ನೆರೆದವರ ಕುಳ್ಳಿರಿಸುತನರಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿದನಂತು || ೧೨ ||

ಗುರುಚರರ್ಮಗಳಿಟ್ಟ ನಿಮ್ಮಯ |
 ವರಮಭಕ್ತಿಯ ನಿಷ್ಠೆಯಿದು ತಾಂ |
 ಸುರಮಹೀಜಮದೆನಿಸಿ ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದ ವರಫಲವಾ ||
 ತ್ವರಿತದಿಂದೀಯುವುದು ಸಂಶಯ |
 ಪರರೆನಿಸದೆಯೆ ನೀವು ಪಡೆದೀ |
 ಪರಿಯ ನಂಬುಗೆಗಿನ್ನ ಸಾಧ್ಯವದಾವುದೆನಿಸುವುದು || ೧೩ ||

ಭುಕ್ತಿ ಮುಕ್ತಿಗಳೊಲಿದು ನೀಡುವ |
 ಭಕ್ತಿ ಮಾತೆಯ ಪುತ್ರರೆನಿಸಿದ |
 ಭಕ್ತರೆಸಗುವ ಕೃತಿಯು ನಿಷ್ಕಲಮಾಗದೆಂದಿರುವಾ ||
 ಸೂಕ್ತಿಯೇ ಸನ್ಮಂತ್ರವಿದರಾ |
 ಸಕ್ತಿ ಪೆರ್ಚುಗೆ ನಿಮ್ಮೊಳಿಂದನು |
 ರಕ್ತಿಮಿಗೆ ಬೋಧಿಸುತೆ ತನ್ಮಹಿಮಾತ್ಮನಾಬಳಿಕೇ || ೧೪ ||

ಮನೆಮನೆಗಳೊಳ್ ಗ್ರಾಮದೊಳರು |
 ಮನವೆಳಸಿದಡಿಗೆಯನು ಗೈದದ |
 ಸನಿಹದಲ್ಲಿಪೊಂದು ಹಳ್ಳದ ತಡಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ||
 ಜನರಿಗೆಲ್ಲರಿಗುಣಬಡಿಸುತಂ |
 ತಣಿಸುವಿಗಣಪರ್ವವನು ನಾ |
 ಳಿನ ದಿನದೆ ಸಲೆ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದುಸುರಲದ ಕೇಳ್ವು || ೧೫ ||

ನೆರೆದ ಜನರೊಳಗೋರ್ವ ಭಕ್ತನು |
 ಗುರುವರನೆ ಕೇಳಿಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯ |
 ಪರಿಸರದ ಹಳ್ಳದೊಳು ಮಳೆಗಾಲದೊಳಗಲ್ಲದೆಯೇ ||
 ದೊರೆಯುವುದು ದುರ್ಲಭವು ನೀರಿನ |
 ದರುಶನಮದಂತಿರ್ಪತಾಣಕೆ |
 ತೆರಳ್ವು ಗಣಪರ್ವವನು ಗೈಯುವುದೆಂತು ಸಮನಿವುದು || ೧೬ ||

ವಿನಯದಿಂದಿಂತೆಂದ ಭಕ್ತಗೆ |
 ಮನುಗೆ ಕಿರುನಗೆ ಯೋಗಿ ಪೇಳ್ವನು |
 ಮನದ ಮಡಿಯಿಂ ಗೈಯೆ ಗಣಪರ್ವವನು ನಾವಲ್ಲಿ ||
 ಜನಿಸುವಳು ಹಳ್ಳದೊಳು ಗಂಗಾ |
 ಜನನಿಯೆನಲದಕೆಲ್ಲರಚ್ಚರಿ |
 ಯನು ತಳೆದು ಗುರುವೆಂದುದೇ ವರವೆಂದು ಸಲೆ ನಂಬಿ || ೧೭ ||

ಎಲ್ಲರಾ ಗುರುವಾಜ್ಞೆ ಗೊಪ್ಪುತೆ |
 ಸಲ್ಲಲಿತಮನರಾಗುತಾತನ |
 ಮೆಲ್ಲಡಿಗೆ ವಂದಿಸುತೆ ಮಠದೊಳು ಪೂಜೆ ಮೊದಲಾದ ||
 ಎಲ್ಲ ಕಷ್ಟಕ್ಕನುಗೊಳಿಸುತಿ |
 ನ್ನಲ್ಲಿ ಕೆಲರಾ ಸ್ವಾಮಿ ಸೇವೆಗೆ |
 ನಿಲ್ಲಲುಳಿದವರೂರ ಮನೆ ಮನೆಗಳಿಗೆ ನಡೆತಂದು || ೧೮ ||

ಉಸುರೆ ಮರುವಗಲಿನೊಳು ಸರ್ವರು |
 ಮೆಸಗುವಾ ಗಣಪರ್ವದುತ್ಸವ |
 ವಿಷಯವನು ವನಿತಾಜನರು ನಿಜಪಾಕವಸ್ತುಗಳಾ ||
 ಅಸಮ ಮುದದಿಂ ಸಂಗ್ರಹಿಸುತಂ |
 ನಿಶೆಯೊಳೆಚ್ಚರವಿದುರ್ವ ನಿದ್ರಾ |
 ವ್ಯಸನವುಂ ತೊರೆದೆಸಗಿದರು ಪೊಸಪರಿಯಡಿಗೆಗಳನು || ೧೯ ||

ಕರಿಗಡುಬು ಹೋಳಿಗೆಯೆ ಮೊದಲಾ |
 ಗಿರುವ ಸವಿಯುಣಿಸುಗಳ ಮತ್ತಂ |
 ತರತರದ ಕಾಯ್ವಲೈಗಳ ವಿವಿಧಾನ್ನಗಳ ಗೈದು ||
 ಇರಿಸಿ ಹೆಡಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಶುಭ್ರಾಂ |
 ಬರವ ಹೊದಿಸುತೆ ಹೊತ್ತು ಶುಚಿಯಿಂ |
 ತೆರಳತೊಡಗಿದರಬಲೆಯರು ರವಿಯುದಯವಾದೊಡನೇ || ೨೦ ||

ತರತರದ ನಲ್ಪಣ್ಣದುಡಿಗೆಯ |
 ನುರೆ ಧರಿಸಿದಾಗಂಡುಹೆಣ್ಣಳ |
 ಹಿರಿಕಿರಿಯ ಗುಂಪುಗಳು ಹಳ್ಳದ ತಡಿಗಳೆರಡರೊಳು ||
 ನೆರೆದುಸವಿಸವಿಯುಣಿಸುಗಳ ತುಂ |
 ಬಿರುವ ಪೆರ್ದುಟ್ಟಿಗಳ ಸಾಲೊಂ |
 ಡಿರಿಸಿ ಗುರುವಿನ ಬರವಕಾಯುತ್ತಿರಲರಳ್ ಮನದಿಂ || ೨೧ ||

ಪಾದಚಾರಿಗಳಾಗಿ ಪೂಜ್ಯಸು |
 ವಾದರೈತರುತಿರಲು ಬಳಸಿ ಸು |
 ಮೋದದಿಂ ಜಯಘೋಷವೆಸಗುತೆ ಬರುವ ಜನರೊಡನೇ ||
 ಸ್ವಾದು ಜಲಮಂ ಕುಡಿನ ವರ ಪು |
 ಕ್ಷೋದಯಂ ನಮ್ಮೂರವರಿಗಿ |
 ನ್ನಾದುದೆಂದರೆ ಹಿಗ್ಗಿ ಹಳ್ಳದ ತಡಿಯೊಳಿರ್ವರು || ೨೨ ||

ಅಂದು ಸರ್ವರು ನಲವಿನಿಂದಿ |
 ವಂದು ವಂದಿಸೆ ಹಳ್ಳದೊಂದೆಡೆ |
 ಯೊಂದಿ ತದ್ಗುರುವೆರಡು ತೆಂಗಾಯ್ಕಳನೊಡಿಸಿ ಬಳಕೇ ||
 ನಿಂದ ನೆಲೆಯಿಂ ಮುಂದುವರಿಯಲು
 ಮಂದಗಾಮಿನಿಯಾಗಿ ಗಂಗೆಯು |
 ಬಂದಳಾತನ ಬೆನ್ನೊಳೆ ಹಳ್ಳದೊಳಗುದ್ಭವಿಸಿ || ೨೩ ||

ನೆರೆದವರು ವಿಸ್ಮಯ ಸುಮೋದಾ |
 ಕರರೆನಿಸಿ ಹರಿವಮಳವಾರಿಯ |
 ನೆರೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ಜನನಿ ಗಂಗಾದೇವಿ ಜಯವೆಂದು ||
 ಕರಸುತಾಡನದೊಡನೆ ಗೈಯುವ |
 ಪರಮ ಹರ್ಷದ ರವಮದೆಣ್ಣೆ ಸೆ |
 ವರಿಯೆ ಗುರುಪರಮಾತ್ಮನೆಲ್ಲರಿಗೊರೆದನೀತೆರದೇ || ೨೪ ||

ಶ್ರೀ ಘಾಣಾಶೇಖರು ಸಾಲಾಪುರದ ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಗಂಗೋದ್ಭವಲೀಲೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದುದು.

ಈಗಳಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತಗಾಮಿನಿ |
 ಯಾಗಿ ಮುನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೇಣ್ ಸೊಗ |
 ಸಾಗಿ ಗಂಗಾದೇವಿ ಹರಿಯುತ್ತಿರ್ಪಳನವರತಂ ||
 ನೀಗಿರೆಲ್ಲರು ಚಿಂತೆಯನು ನಿಮ |
 ಗಾಗಿ ಕೃಪೆಯಿಂ ಪುಟ್ಟಿದೀ ತಾ |
 ಯಾಗಿಸುತೆ ಪೂಜೆಯನು ಗಣಪರ್ವನು ನಡೆಸುವುದು || ೨೫ ||

ಎಂದೊಗೆದ ತದ್ವಚನಸುಧೆ ಕಿವಿ |
 ಯೊಂದಿ ಪರಮಾನಂದವಾಗಿಸೆ |
 ನಿಂದ ನೆಲೆಯಿಂ ಗುರುವಿಗಂ ನವಗಂಗೆಗಂ ನಮಿಸಿ ||
 ತಂದು ಪೂಜಾವಸ್ತುವೆಲ್ಲವ |
 ಮುಂದೆ ಪುಣ್ಯಸುರಸದ ಲಹರಿಯ |
 ಚಂದದಿಂ ಪ್ರವಹಿಸುವ ನಿರ್ಮಳ ಜಲದ ಬಳಿವಂದು || ೨೬ ||

ಎರುವಾ ಗುರುಭಕ್ತಿಯೊಡನೆದೆ |
 ಗೇರೆ ಜಲಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿ ಸಮುದ್ರದ |
 ವೇರೆ ಮಂಗಳವಾದ್ಯರವಮೆಣ್ಣೆ ಸೆಯೊಳೂರವರು ||
 ಭೂರಿ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದೆ ಪೂಜಿಸಿ |
 ವಾರಿದೇವಿಯ ಗೈದು ಮಂಗಳ |
 ದಾರತಿಯ ಮೈಯಿಕ್ಕಿದರು ತನ್ಮಾತೆಗಾಬಳಿಕೇ || ೨೭ ||

ಪಡೆದು ತದ್ಗುರುವರ ಸಮಾಜ್ಞೆಯ |
 ಕಡು ಮುದದೆ ಗಣಪರ್ವವೆಸಗಲು |
 ತೊಡಗಿ ಜಲದಿಂ ತುಂಬಿ ಹರಿಯುವ ಹಳ್ಳದಿರ್ತಡಿಯೊಳ್ ||
 ಸಡಗರದೆ ಕೆಲತರುಣರೋರ್ವರ |
 ಬಿಡದೆ ಸರ್ವರ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ತಾ |
 ನೆಡೆಯ ನಾಡಿದರೂರವರು ತಂದುಣಿಸುಗಳ ಬಳಿಕೇ || ೨೮ ||

ಮಂಗಳಾಕರಮಾದ ತತ್ಪರ |
 ಜಂಗಮಾಂಘ್ರಿಗೆ ಮಾಡುತಂ ಸ |
 ನೃಂಗಳಾರತಿಯೆಸಗಿ ಸಾಂಷ್ಟಾಂಗದ ಸುವಂದನೆಯಾ ||
 ಹಿಂಗದೊಲವಿಂ ಜಯ ನಮತ್ತಿವ |
 ಲಿಂಗಹರಜಯವೆಂದು ಘೋಷಿಸ |
 ಮಂಗಳಧ್ವನಿಯೊಡನೆ ಮೊದಲಾಯ್ತವರ ಭೋಜನವು || ೨೯ ||

ಸವಿಯುಣಿಸುಗಳನುಂಡು ಹಳ್ಳದ |
 ಸವಿಯುದಕವನು ಕುಡಿದು ಜನತೆಯು |
 ಸವೆಯದುನ್ನತ ತೃಪ್ತಿಯಿಂ ತಳ್ತಿರುವುದನು ಗುರುವು ||
 ಎವೆಯಲುಗುದೀಕ್ಷಿಸುತೆ ತಾಂ ತ |
 ನ್ನವರಿಗಾದಾ ತಣಿವಿನಿಂದಮೆ |
 ತವೆ ತಣಿದನಾತನೆ ಜಗನ್ಮಯನಾದ ಶಿವನಲ್ಲೇಂ || ೩೦ ||

ಜನತೆಗಿಂತನ್ನದೊಳು ತೃಪ್ತಿಯು |
 ಜನಿಸುವುದೆ ಗಣಪರ್ವವೆಂಬುದ |
 ಜನರಿಗೆರೆಯುತೆ ತಾನಿರುವ ಮಠಕವರನೊಡಗೊಂಡು ||
 ಘನಮುದದೊಳ್ಳೆತಂದು ಸರ್ವರ |
 ಮನದೆ ಭಕ್ತಿಯ ನಿಸ್ಸೆ ನೆಲೆಗೊ |
 ಳ್ವನುಪಮದ ಬೋಧೆಯನು ಗೈಯುತ್ತಿದುರ್ ಕೆಲದಿನವು || ೩೧ ||

ಬಳಿಕೆ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದೆ ಭಕ್ತಾ |
 ವಳಿಯು ಬೇಳ್ಗೊಡೆ ನಲವಿನಿಂ ಗುರು |
 ತಿಲಕನರಳಿಯಕಟ್ಟೆಯಾ ನಿಜಮಠಕೆ ಬಂದುದನು ||
 ತಿಳಿದೊಡನೆ ಮೊದಲಂತೆ ಬಯಸಿದ |
 ಫಲವ ಪಡೆಯಲು ನಾಡವರ ಸಂ |
 ಕುಲವು ಭಕ್ತಿಯೊಳ್ಳೆತರುವ ಪದ್ಧತಿಯು ಘನವಾಯ್ತು || ೩೨ ||

ಪರಮ ಗುರುವಿನ ದೃಷ್ಟಿಪಾತದೆ |
 ಕೊರಡುಗಳು ಕೊನರಿದವು ಮೇಣ್ ತ |
 ತ್ಕರವು ಸೋಂಕಲು ಬರಡುಗಳು ಪಾಲ್ಗರೆಯ ತೊಡಗಿದವು ||
 ಒರೆವ ತನ್ಮಂತ್ರವನು ಜಪಿಸು |
 ತ್ತಿರುವ ಕುರಡರು ಕಣ್ಣಡೆವರಾ |
 ಪರಮನಡಿಯಿಟ್ಟವರ ಮನೆಯೈಸಿರಿಗೆ ತವರಾಯ್ತು || ೩೩ ||

ಯೋಗಿವರಸಂಕಲ್ಪಶಕ್ತಿಯೊ |
 ಳಾಗದುದು ತಾನೊಂದುಮಿಲ್ಲೆಂ |
 ದಾಗಮಿಸಿ ತನ್ಮಠಕೆ ಕೆಲರು ಗೃಹಸ್ಥರೀಧರೆಯಾ ||
 ಭೋಗದೊಳು ವಿರತಿಯನು ತಳೆದವ |
 ರಾಗಿ ಮೋಕ್ಷವ ಪಡೆವ ಸುರು |
 ನಾಗುರುವಿನಿಂ ಬೇಡಲಾತನು ನುಡಿದನೀತೆರದೇ || ೩೪ ||

ನಾಗಕಂಕಣದಯದೆ ಗೃಹಿಗಳೆ |
 ಆಗಿರುವ ನಿಮಗೇಕೆ ಭೂಮಿಯ |
 ಭೋಗದೊಳು ವೈರಾಗ್ಯವಾದುದು ಸಮುಚಿತವಿದಲ್ಪು ||
 ತ್ಯಾಗಪೂರ್ವಕವಾದ ಭೋಗವೆ |
 ಯೋಗವೆನಿಸುವುದೀಪಥವೆ ಶಿವ |
 ಯೋಗವಿದನೊಂದಿರಲು ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯಾಗುವುದು || ೩೫ ||

ಕೇಳಿರಾಶಿವಯೋಗಮಾರ್ಗವ |
 ಸೇಳುವುದು ವರವೀರಶೈವನು |
 ತಾಳಿರುವ ಜೀವನದೆ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತನೆನಿಸುತ್ತೇ ||
 ಬಾಳುವುದನೊರೆಯುವ ಕತದೆ ತಾಂ |
 ಮೇಲೆನಿಸಿತಂ ಲೋಕಧರ್ಮದ |
 ಕೀಲಿನಿಸಿ ಮೆರೆಯುವುದು ತಲ್ಲಿಂಗಾಂಗಮತಪಥವು || ೩೬ ||

ಶಿವನ ಕೃಪೆಯಿಂ ತನ್ಮತದೊಳು |
 ಧ್ವವಿಸಿರುವ ನಿಮಗೀಪಥದ ತ |
 ತ್ವನನು ವಿವರಿಸೆ ಭೋಗವಿರತಿಯ ಭಾವವಳಿಯುವುದು ||
 ಭುವಿಯ ಭೋಗವು ನನ್ನದೆಂದನು |
 ಭವಿಸಲದು ಸುಖದುಃಖರೂಪದೆ |
 ಭುವಿಯವರ ಕಾಡುವುದು ತನ್ಮಮಕಾರಭಾವವನು || ೩೭ ||

ತೊರೆಯುವುದು ತಾಂ ತ್ಯಾಗಮಿನ್ನೀ |
 ಧರೆಯ ಭೋಗವು ನನ್ನದಲ್ಲವು |
 ಪುರಹರನ ಕರುಣಾಪ್ರಸಾದಮದೆಂದರಿದು ನಿರುತಂ ||
 ಹರಿನಿಗರ್ಪಿಸಿ ಶೇಷಮಂ ಮಿಗೆ |
 ಹರಿಸದಿಂದನುಭವಿಸ ಭೋಗವ |
 ನೊರೆಯುವರು ತತ್ತ್ವಾಗಪೂರ್ವಕ ಭೋಗವೆಂದಿದನು || ೩೮ ||

ಭೋಗವಿದ ಶಿವನೊಡನೆ ತಳ್ತುಪ |
 ಭೋಗಿಸುವ ನಿರ್ಮಮತೆಯೇ ಶಿವ |
 ಯೋಗವಿದರಿಂ ಲಭಿಸ ಚಿರಶಾಂತಿಯ ಸುಮುಕ್ತಿಯದು ||
 ಆಗಮೋಕ್ತದ ತತ್ವವಿದನಾ |
 ಶ್ರೀಗುರುವು ನಿಮಗೊಲಿದು ದೀಕ್ಷೆಯ ,
 ದಾಗುವಾಗಳೆ ತಾಂ ಕರುಣದಿಂ ಬೋಧಿಸಿಹನಲ್ಲೇ || ೩೯ ||

ಇಂತು ಗುರುಬೋಧೆಯನು ನೀವಿರ |
 ದಾಂತೋಡಂ ತದ್ಗುರಚರರ ಮುಖ |
 ದಿಂ ತಿಳಿಯುತಿದರನುಭವದ ಮಾರ್ಗವನು ನೀವಿನ್ನು ||
 ಸಂತತಂ ನಡೆಯುವುದು ವಿರತಿ |
 ಭ್ರಾಂತಿಯಂ ತ್ಯಜಿಸುವುದು ನಿಮ್ಮಯ |
 ದಂಪತೀರ್ಥಮದೊಳೆ ಮುಕ್ತಿಯ ಶಾಂತಿ ದೊರೆಯುವುದು || ೪೦ ||

ವೀರಶೈವದೊಳಿಲ್ಲವಾಸಂ |
 ಸಾರಿ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳ ಭೇದವು |
 ವೀರಶೈವರು ಸರ್ವರುಂ ನಿಜಲಿಂಗಪತಿಯೊಡನೇ ||
 ಸಾರಸಾಧ್ವಿಯರಾಗಿ ಶಿವಸಂ |
 ಸಾರಸುಖದೊಳಗಿರುತನಾತ್ಮೋ |
 ದ್ಧಾರಮಾರ್ಗಮನಿದನು ಬೋಧಿಸುತಿರ್ಪರನೈರಿಗೇ || ೪೧ ||

ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದುದನು ಕೇಳ್ದ |
 ನಂದಪರವಶರಾಗಿ ವಿರತಿಯ |
 ನೊಂದಿ ಬಂದಾ ವೀರಶೈವಗೃಹಸ್ಥರಾಶಿವಗೇ ||
 ವಂದಿಸುತೆ ಬೋಧೆಯಿದು ನಮ್ಮಯ |
 ಮಂದಮತಿಯನು ಕಳೆದುದೆತ್ತಿಯ |
 ತಂದೆಯೇ ಧನ್ಯತೆಯನೊಂದಿದೆವೆಂದು ಕೊಂಡಾಡೇ || ೪೨ ||

ಬಳಿಕೆ ಯೋಗೀಶ್ವರನು ಪರಸುತೆ |
 ಕಳುಹುತವರನು ಕಾದಿರುವ ಮು |
 ತ್ತುಳಿದವರಿಗಂ ಬೇಡಿಡಿಷ್ಟವು ಫಲಿಸುವಂದದೊಳು ||
 ಸುಲಭಪಥಗಳನೊರೆದು ಕಳುಹಿಸಿ |
 ನಲವಿನಿಂ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಸುಖ |
 ದೊಳಗೆ ಬೆರೆದಿರುತಿರ್ದನಾತನು ತನ್ನ ಮಠದೊಳಗೇ || ೪೩ ||

|| ಮುಗಿದುದು || ಒಟ್ಟು ಪದಗಳು || ೪೦೦ ||

॥ ಓಂ ಶ್ರೀಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ ॥

ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ:— ಚರಿಸುತಂ ಗುರು ಪರಸಿಯುದುವುಡಿ |
ಯರಸಿಗಂ ತೊರಗಲ್ಲದೊರೆಗಂ |
ಪರಿಹರಿಸಿದನು ಶಾಪಜನ್ಮವನೋರ್ದನಿಗೆ ಕೃಪೆಯಿಂ ||

ದಿವಸವೊಂದರೊಳುದಯಕಾಲದೆ |
ಶಿವಸಮರ್ಚನೆ ಗೈದು ಯೋಗಿಯು |
ಶಿವಮಯದ ಮಠದಂಗಣದೆ ತಿರಿಗಾಡುತಿರೆ ಕಂಡು ||
ತವಕದಿಂದೈತಂದು ಭಕ್ತರೆ |
ನಿವಹಮಾತನ ಪದಕೆರಗಿ ತ |
ಮೃತ್ವಸರದ ಹೊಲಗೆಲಸಕಿರದಾಗಮಿಪ ಸಮಯದೊಳು || ೧ ||

ಹೊಳೆಯೆ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಕೋಡಣಸು ಮೆ |
ಲ್ಲಲಿಯನಾಂತಿರೆ ಕೊರಳಗೆಜ್ಜೆಯು |
ಚೆಲುವನಪ್ಪಿದ ಮೊಗದೆ ನಿಡುಗಣ್ಣೆದ್ದು ಕಾಣುತಿರೇ
ನಲವಿನಿಂ ಬೀಸುತ್ತೆ ಬಾಲವ |
ಬಳಿಗೆ ಬರುತಿರೆ ಕಿರುವರೆಯವನು |
ತಳೆದ ಬಸವನು ತಳ್ತು ಬೆಂಗೊಂಡೊಡೆಯನಿಂ ನೋಡಿ || ೨ ||

ಹೊಲಗೆಲಸವನು ಮರೆದು ನಿಲ್ಲತೆ |
ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣದ ಬಸವನಾ ಕಡು |
ಚೆಲುವನಳ್ತಿಯೊಳೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರೆ ಭಕ್ತವೃಂದವದು ||
ನಲವು ಮಿಗೆ ಗುರುವರನು ತಾನೇ |
ಬಳಿಗೆ ಬರುತಂ ತದ್ವೃಷಭನನು |
ಸಲೆ ಪಿಡಿದು ಬೆನ್ನಿ ನೊಳು ವರಹಸ್ತವನೇಳೆಯೆ ಬಳಿಕೇ || ೩ ||

ಒರೆವೆನೇನಚ್ಚರಿಯ ವೃಷಭನು |
ಗುರುವ ಬಲಗೊಂಡಾತನಂಘ್ರಿಗೆ |
ಶಿರವ ಬಾಗಿಸೆ ಕೋಡಹಿಡಿದಿತ್ತುತ್ತೆ ತದ್ಭತಿಯು ||
ಹರಿಸದಿಂ ಬಸವಣ್ಣನೇ ನಿನ |
ಗಿರುವ ಪಶುದೇಹದೊಳೆ ನೀನಾಂ |
ತಿರುವೆಯ್ಯೆ ಮಾನವರ ಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನಸಂಪದವಾ || ೪ ||

ಮರುಭವದೆ ನರತನುವ ಧರಿಸುತೆ |
 ಗುರುಚರರ್ಕಳ ಸೇವೆಯೆಸಗುತೆ |
 ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯೊಳಿದು ಮುಕ್ತಿಯನೊಂದು ನೀನೆಂದು ||
 ಪರಸೆ ನೋಡುವ ಭಕ್ತರೀತನ |
 ವರದ ಹಸ್ತಸ್ಪರ್ಶದಿಂದೀ |
 ಪರಿಯ ತಿಳಿವನು ಪೊದಿ ಬಸವನು ಪಡೆದನೀಫಲವಾ || ೫ ||

ಎಂದುಕೊಳುತಂ ಸ್ವಾಮಿಲೀಲೆಯೊ |
 ಳೊಂದಿ ಸಮುದ್ರ ವಿಸ್ಮಯಂಗಳ |
 ಬಂದು ಮತ್ತಾ ಗುರುವಿನಡಿಗವರೆಗೆ ಮುಗ್ಧನು ತಾಂ ||
 ತಂದೆ ನಿನ್ನಯ ವಸ್ತುವಿದ ನಾಂ |
 ತಂದು ಸನ್ನಿಧಿಗೀಗೊಪ್ಪಿಸು |
 ತೊಂದಿದನು ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯೆಂದೆರಗಿದನು ತತ್ಪದಕೇ || ೬ ||

ಇನ್ನೆಗಂ ನೀ ಸಲಹಿದೀ ಬಸ |
 ವಣ್ಣನೇಂ ಸಾಮಾನ್ಯನೇ ಮು |
 ಕೃಂಣನೇರುವ ನಂದಿಗೇಣಿಯಾತನನು ಪೊರೆದುದರಿಂ ||
 ನಿನ್ನ ಜನ್ಮವು ಸಾರ್ಥಕವು ಕೇ |
 ಳಣ್ಣ ನಿನ್ನಯ ಮನೆಯು ಸಂಪದ |
 ದುನ್ನತಿಗೆ ತವರಾಗುವುದು ದಿಟವೆಂದು ಮುಗ್ಧನಿಗೇ || ೭ ||

ಪರಕೆಗೊಟ್ಟಾತನನು ಕಳುಹುತೆ |
 ವರಮಠದೆ ಹೋರಿಯನು ಸಲೆ ಕ |
 ಟ್ಟಿರಿಸಿ ದಿನದಿನದಲ್ಲ ತಾನೇ ಮೇವು ನೀರುಗಳ ||
 ಹರಿಸದಿಂದಂ ನೋಡಿಕೊಳುತಂ |
 ಪೊರೆಯ ತೊಡಗಿದಂತು ಕೂರ್ಮಯು |
 ಪಿರಿದಿನಿಸಿತಾವಿರತಿಮೂರ್ತಿಗೆ ಮುದ್ದು ಬಸವನೊಳು || ೮ ||

ಪ್ರತಿದಿನದೊಳ್ಳೈತರ್ಪ ಭಕ್ತರ |
 ವಿತತಿ ಗುರುಪದದರ್ಶನವ ಗೈ |
 ದತಿಮುದದೊಳಾವೃಷಭಚರಣವ ಮುಟ್ಟಿ ವಂದಿಸುವಾ ||
 ವ್ರತವು ಸುಸ್ಥಿರಮಾದುದೆಲ್ಲರ |
 ನುತಿಗೆ ತಕ್ಕವನಾದನಾ ಸ |
 ನ್ಮತಿಯ ಬಸವನು ನೋಡೆ ಕಲ್ಯಾಣದ ಬಸವನೆನಿಸಿ || ೯ ||

ಇಂತಿರಲು ಬಂದನು ಬಸಂತನು |
 ಸಂತರಂತಿರೆ ಲೋಕದವರಿಗೆ |
 ಸಂತಸವನಿಸಗುತ್ತಲಿನ್ನಾ ಮಧುಸಮಯದಲ್ಲಿ ||
 ಶಾಂತಮೂರ್ತಿ ಫಲೋದನನು ಮಠ |
 ದಿಂ ತೆರಳಲೆಳಸಿದನು ಭಕ್ತರ |
 ಸಂತತಿಯ ಪೊರೆವೊಂದು ಕಜ್ಜಕೆ ಮಾರಿ ಮಾನಸವಾ || ೧೦ ||

ಗುರುವರನ ಪಯಣವನು ತಿಳಿದೊಡ |
 ನರಳಿಕಟ್ಟೆಯ ಭಕ್ತರೈತಂ |
 ದೆರಗಿ ತತ್ಪದಕಾವ ತಾಣಕೆ ಪೋಗುವುದು ಶಿವನೇ ||
 ಬರುವ ಸೇವಕರಾರು ತೆರಳುವ |
 ಪರಿಯದಾವುದು ಬಂಡಿಯೊಳು ಕು |
 ಳ್ಳಿರಿಸಿ ಬೀಳ್ಗೊಡುವೆವು ಕೃಪಾಬ್ಧಿಯೆ ಕೊಡುವುದನುಮತಿಯಾ || ೧೧ ||

ಎನೆ ಗುರುವು ಸುಲಿಪಲ್ಲಕಾಂತಿಯು |
 ಮಿನುಗೆ ಪೇಳ್ದನು ಸೇವಕರನೊ |
 ಲ್ಲೆನು ತೆರಳುವೆನು ಕಾಲ್ಪಡಿಗೆಯೊಳೆ ನಮ್ಮ ಬಸವನು ತಾಂ ||
 ಮನವೆಳಸಿದೆಡೆಗೆನ್ನ ಕರೆದೊ |
 ಯ್ವನು ಬಿಡುವುದೀಚಿಂತೆಯನು ನೀ |
 ವೆನುತೆ ಕಂಟಲೆಯಲ್ಲಿ ಪೂಜಾವಸ್ತುಗಳ ತುಂಬಿ || ೧೨ ||

ಹೇರಿದೊಡನೆಯೆ ಬಸವನೆಳಸಿದ |
 ದಾರಿಯೊಂದನು ಹಿಡಿಯೆ ಸಮುದ್ರ |
 ವಾರಿಧಿಯೆ ತಾನಾಗಿ ಬೆನ್ನೊಳೆ ತೆರಳೆ ತದ್ಗುರುವು ||
 ವೀರವಿರತಿಯಮೂರ್ತಿಯಾತನ |
 ದಾರ ಮಾತನು ಗಣಿಸನೆಂಬುದ |
 ನೂರವರು ತಿಳಿದಿದ್ ಕತದಿಂದೊಂದಿ ಮೌನವನು || ೧೩ ||

ಯೋಗಿ ಪೋದಾ ಪಥದ ಕಡೆ ತಲೆ |
 ವಾಗಿ ವಂದಿಸಿ ಹಿಂತಿರುಗುತಿ |
 ನ್ನಾ ಗುರುವು ಮಠದೊಳಗೆ ಮಂಡಿಸುತಿದ್ ಗದ್ದುಗೆಗೇ ||
 ಪೋಗಿ ನಮಿಸುತೆ ಮಠವ ನಿರ್ಮಲ |
 ವಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡಾಯತೀಶ್ವರ |
 ನಾಗಮನನನೆ ಕಾಯ್ದು ಕೊಂಡಿರುತಿದ್ ರೂರವರು || ೧೪ ||

ಆಗಲಾಬಸವಣ್ಣ ನೊಡನಾ |
 ಯೋಗಿ ಪಯಣಂಗೆೊಂಡು ಮಾರ್ಗದೊ |
 ಳಾಗುತಿರ್ಪಾ ಹಳ್ಳಿಗರ ಸೇವೆಗಳ ಕೈಕೊಂಡು ||
 ಪೋಗಿ ಕೆಲದೂರಕ್ಕೆ ಬಸವನು |
 ಸಾಗದೆಯೆ ತಾಂ ನಿಂದನುರೆ ಸೊಗ |
 ಸಾಗಿ ತೋರುವ ಚಂದ್ರಗಿರಿಯ ಪ್ರಾಂತದಟವಿಯೊಳು || ೧೫ ||

ಅಲ್ಲಿ ಸನಿಹದ ಗಿರಿವನದ ತರು |
 ವಲ್ಲಿಗಳು ಫಲಕುಸುಮವಿಸರಸ |
 ಮುಲ್ಲಸಿತಮಾಗಿರೆ ಖಗಂಗಳು ಕಲರವದೆ ಗುರುವಾ ||
 ಅಲ್ಲಿ ನೆಲಸಲು ಕರೆಯುವಂತಿರೆ |
 ಮೆಲ್ಲೆಲರು ತಣ್ಣಾಂತು ಬರುತಿ |
 ನಲ್ಲಿರುವ ವರಪುಷ್ಕರಿಣಿಯನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿರಲು || ೧೬ ||

ಇದು ಶಿವಾರ್ಚನೆಗುತ್ತಮಸ್ಥಳ |
 ಮಿದೆ ನಿಮಿತ್ತವು ಬಸವನಿಲ್ಲಿಯೆ |
 ಮುದದೆ ನಿಲ್ಪುದಕೆಂದು ತಿಳಿಯುತೆ ತಚ್ಚರಾಧಿಪನು ||
 ಪೊದಪು ಮಿಗೆ ನಡೆತರಲು ಶೋಭಿಸಿ |
 ದುದು ನಗುವ ತಾನರೆಯ ಕುಲಕಾ |
 ಸ್ವದಮೆನಿಸಿ ಹೊಕ್ಕರಣೆಯಾ ಗಿರಿವನದ ಮಧ್ಯದೊಳು || ೧೭ ||

ಜನರಹಿತದಾನೆಲೆಯೊಳಂತಾ |
 ವನರಮೆಯ ಮಣಿಮುಕುರದಂತಿರೆ |
 ಮಿನುಗುತಿರೆ ಪುಷ್ಕರಿಣಿಯದ ಬಳಸಿರುವ ಪೂವೊದರು ||
 ಮನವ ಸೆಳೆದುದು ಲಿಂಗಪೂಜೆಗೆ |
 ತನಗೆ ತಕ್ಕೈಡೆಯಾಗಿ ತೋರು ದು |
 ಬನದೊಳೆಳೆವುಲ್ಲಿನಿತೊ ಬಸವನು ಮೇಯಲೊಪ್ಪಿದುದು || ೧೮ ||

ಸೆಳೆಯೆ ಬನಸಿರಿಯಿಂತು ತಾಂ ಮಂ |
 ಡಲಸಮಯಮುಲ್ಲಿದು ಲಿಂಗದ |
 ವಿಲಸಿತಾನುಷ್ಠಾನಮಂ ಗೈಯುವುದ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ||
 ಇಳುಹುತಂ ಕಂಟಲಿಯ ಬಸವನ |
 ಕಳುಹುತಂ ಮೇಯುವುದಕಾಗುರು |
 ವೆಲೆವನೆಯ ರಚಿಸಿದನು ಪುಷ್ಕರಿಣಿಯ ಸಮಾಪದೊಳು || ೧೯ ||

ಮಿಂದು ಮಡಿಯುಟ್ಟಾಯ್ದು ತರುತಂ |
 ಚಂದಚಂದದ ಪತ್ರಪುಷ್ಪವ |
 ಗಂಧಮುಖ್ಯಾರ್ಚನಸುವಸ್ತುವನೇರ್ಪಡಿಸಿ ಗುರುವು ||
 ಬಂದು ಭದ್ರಾಸನದ ಮಂಡಿಸು |
 ತಂದು ತಾಂ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನಾ |
 ನಂದದಾನುಷ್ಠಾನಮಂ ಪರ್ಣದ ಕುಟೀರದೊಳು || ೨೦ ||

ತೊರೆಯುತಶನಾದಿಗಳ ಬಯಕೆಯ |
 ಬೆರೆದು ನಿತ್ಯಾನಂದದೊಳು ಮೈ |
 ಮರೆದು ನಿಜಲಿಂಗಾಂಗಯೋಗಸಮಾಧಿಯೊಳಗಿರ್ಪಾ ||
 ಪರಮಪಾವನನಾತನಂಗಂ |
 ಸ್ವರಿಸಿದುದು ಶಿವತೇಜದಿಂದಾ |
 ವರಿಸಿ ತಿಳಿಜೊನ್ನದೊಳು ಮಾಡಿದ ಮೂರ್ತಿಯಂದದೊಳು || ೨೧ ||

ಮಂಡಲದವರೆಗಿಂತು ಪರ್ಣದ |
 ಮಂಡಪದೊಳಾಮಹಿತತೇಜನ |
 ಖಂಡಯೋಗಾನಂದದೊಳಗಿರಲಾತನಿರಲ್ಲಿ |
 ಮಂಡೆಯಲುಗಿಸದೀಕ್ಷಿಸುತೆ ಬಳಿ |
 ಗೊಂಡು ಕಾಯುವ ಬಸವನೆಸೆದನು |
 ಖಂಡಪರಶುವಿನಿರಿದ ನಂದೀಶ್ವರನ ಮಾಳ್ವೆಯೊಳು || ೨೨ ||

ಅರಳಿಕಟ್ಟೆಯ ಮಠದ ಯೋಗೀ
 ಶ್ವರನು ಬಂದಾ ಚಂದ್ರಗಿರಿಯಾ |
 ಪರಿಸರದ ಬನದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿಹನೆಂಬ ವಾರ್ತೆಯದು ||
 ನೆರೆಯ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪಸರಿಸೆ |
 ಬರತೊಡಗಿದರು ಭಕ್ತರಾ ನೆಲೆ |
 ಪರಮಪುಣ್ಯಸ್ಥಲವೆನಿಸಿತಾನುಹಿಮನಿರುವುದರಿಂ || ೨೩ ||

ಎಳಸಿದಂತಿರೆ ಲಿಂಗಸಂಗಿಯ |
 ವಿಲಸಿತಾನುಷ್ಠಾನವಿಂತಾ |
 ನೆಲೆಯೊಳಗೆ ಮುಗಿವನಿತರೊಳೆ ಯಾತ್ರಾಸ್ಥಲಮದಾಗೇ ||
 ತಿಳಿಯುತಿದನುದುಪುಡಿಯಹಲ್ಯಾ |
 ಮಳಿನರಾಜ್ಞಿಯು ಬಂದು ತದ್ಗುರು |
 ತಿಲಕನಿಂದಿಷ್ಟಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯ ಪಡೆದು ಭಕ್ತಿಯೊಳು || ೨೪ ||

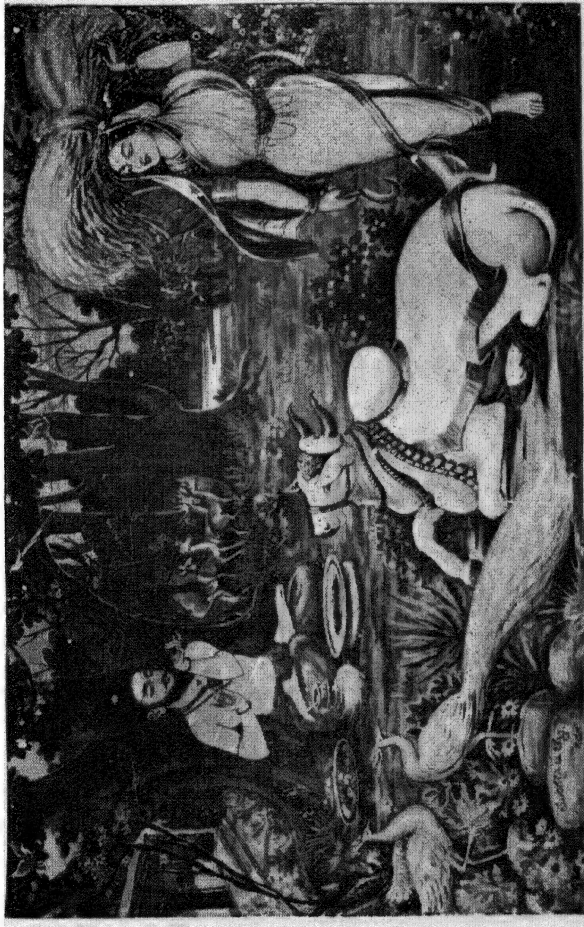
ಸಲಿಸೆ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ತಂದಿ |
 ದಲಘುಧನಕನಕಾದಿಗಳ ನಿ |
 ಮಳಚರಿತ್ರಂಗಾತನಾ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲವನು ||
 ಬಳಿಗೆ ಬರುತಿಹ ಬಡಜನಂಗಳಿ |
 ಗೊಲವಿನಿಂ ಕೊಟ್ಟುದನು ರಾಣಿಯು |
 ಸಲೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ತದ್ವಿರತಿಭಾವಕ್ಕೆ ತಾನೊಪ್ಪಿ || ೨೫ ||

ಕೆಲದಿನಗಳಲ್ಲಿದ್ದು ತದ್ಗುರು |
 ತಿಲಕನಳ್ತಿಯ ಬಸವನಿಗೆ ತಾ |
 ನೆಳೆಯ ಹುಲ್ಲನು ತಂದು ಮೇಯಿಸಿ ನೀರ್ಗು ಡಿಸಿ ಮೈಯಾ ||
 ತೊಳೆದು ಪೂಜಪ ಸೇವೆಯನು ಕೈ |
 ಕೊಳುತೆ ದಾಸೀಭಾವವನು ತಾಂ |
 ತಳೆದು ರಾಜ್ಞೀಪದದಹಂಕಾರವನು ತೊರೆದಿರಲು || ೨೬ ||

ಇಂತು ನಿರಹಂಕಾರಭಾವದೆ |
 ಸಂತಸದೊಳಾವೃಷಭಸೇವೆಯ |
 ನಾಂತಿರುವ ರಾಣಿಗೆ ಗುರೂತ್ತಮನೊಲಿದು ಕೃಪೆಯಿಂದೇ ||
 ಸಂತತಂ ಪ್ರಜೆಗಳನು ತನುಭವ |
 ರಂತೆ ರಕ್ಷಿಸುತಿರ್ದು ಮುಕ್ತಿಯ |
 ಶಾಂತಿಸುಖವನು ಪಡೆವ ನಿಷ್ಕಾಮದ ಸುಕರ್ಮವನು || ೨೭ ||

ಅರುಹೆ ಧನ್ಯತೆಯೊಂದಿ ರಾಣಿಯು |
 ಪರಮ ಶಿಷ್ಯಳೆ ಆಗಿ ಮುಂದೆ |
 ನ್ನರಮನೆಯ ಸದ್ಗುರುವೆ ತಾನೀ ಮಹಿಮನೆಂದರಿದು ||
 ಪರಕೆಗೊಂಡಾ ಯೋಗಿವರನಿಂ |
 ತೆರಳಿದಳು ನಿಜಪುರಿಗೆ ನಿಜಗುರು |
 ಚರಣ ಸಂಸ್ಕರಣವನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸುತ್ತೆ ಹೃದಯದೊಳು || ೨೮ ||

ಬಳಿಕೆ ಸಿಂಧೇಹೋಳಕರ ಸ |
 ತ್ಪುಲದ ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವವೆಸರಿನ |
 ನೆಲದೆಯನಾವಿಲಸಿತದ ತೊರಗಲ್ಲು ಪೊಳಲಿಂದೇ ||
 ಕೆಲಸುಪರಿಚರರೊಡನೆ ತಳ್ತಾ |
 ಜ್ವಲಿತ ತೇಜೋಮೂರ್ತಿದರ್ಶನ |
 ಕೆಳಸಿ ಬಂದನು ತತ್ಪವಿತ್ರಸ್ಥಲಕೆ ಕಡು ನಲವಿಂ || ೨೯ ||

ಶ್ರೀ ಭಲಾಹಾರೇಶನು ಚಂದ್ರಗಿರಿಯ ಸಮೀಪದ ಸರ್ವತದಲ್ಲೆ ಲಿಂಗಾನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಾಗ ಉದುಪುಡಿಯ ರಾಣಿಯು ಅಶನ ಕಂಟಲಿ ಬಸವನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೃತಾರ್ಥಳಾದುದು.

ಕಂಡೊಡನೆ ಗುರುಮುಖದ ತೇಜೋ |
 ಮಂಡಲವನರಳಿದ ನಿಜಹೃ |
 ತ್ವಂಡರೀಕದೆ ಮೇಲ್ಪರಿಯ ವರಭಕ್ತಿಮಥು ತುಂಬಿ ||
 ಮಂಡಿಯಿಟ್ಟ ಮಹಿಮನಡಿಯೊಳು |
 ಕೊಂಡು ಕೊನೆಯುತೆ ಮಡಿದು ತಾಂ ಬಳಿ |
 ಗೊಂಡು ನಿಂದಿರೆ ತನ್ನೃಪತಿ ಕೈಮುಗಿದು ವಿನಯದೊಳು || ೩೦ ||

ಎಲೆ ದೊರೆಯ ನಿನ್ನ ರೈ ನಾಂಬರ |
 ಲೆಳಸಿರುವೆನೆನಗುಂಟು ಕಜ್ಜವು |
 ತಳುವದಿಲ್ಲಿ ಪೋಗಬೇಕೆಂದುಸುರೆ ಗುರುವರನು ||
 ನೆಲೆದಿರೆಯನಿದ ಕೇಳ್ದು ಸಂಮುದ |
 ಜಲಧಿಯೊಳಗೀಸಾಡಿ ನನ್ನಯ |
 ಕುಲವು ಪಾವನವಾದುದಾಗಮಿಸಯ್ಯ ಮದ್ಗುರುವೇ || ೩೧ ||

ಕಿರಿಯ ಸೇವೆಯ ಗೈದು ಜನ್ಮೋ |
 ದ್ಧರಣಮಂ ನಾಂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು |
 ಹರನೆ ನಿನ್ನ ನು ನನ್ನ ಪೊಳಲಿಗೆ ಕರೆಯಬೈತಂದಾ ||
 ಚರಣಸೇವಕಗಿಂತು ನೀನೇ |
 ಕರುಣದಿಂದಾಗಮಿಸಲೊರೆದೀ |
 ವರವು ನನ್ನಯ ಪೂರ್ವಪುಣ್ಯಕೆ ದೊರೆತ ಫಲವಲ್ಲೇ || ೩೨ ||

ಎಂಬ ಧನ್ಯೋಕ್ತಿಯೊಳು ಮತ್ತಂ |
 ಕುಂಬಡುತೆ ತನ್ನೃಪನು ಭಕ್ತಮು |
 ದಂಬುನಿಧಿಚಂದ್ರಮನ ಯೋಗಿಯ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ರಥದೇ ||
 ತುಂಬದೊಲವಿಂ ಕರೆದು ತಂದನು |
 ಮುಂಬರಿದು ನಡೆತರ್ಪ ವೃಷಭನ |
 ಬೆಂಬಳಿಯೊಳ್ಳೆತರ್ಪ ಪರಿಚರರೊಡನೆ ನಿಜಪುರಿಗೇ || ೩೩ ||

ವಿಜಿತವಿಕ್ರತಿಯ ಯೋಗಿವರನನು |
 ನಿಜನ್ಯಪನು ಕರೆತರುವನಿತರೊಳ್ |
 ಪ್ರಜೆಗಳೂರನು ಸಿಂಗರಿಸುತಿದಿಗೊಂಡು ಸಂಭ್ರಮದೇ ||
 ವೃಜಿನವನು ಪರಿಹರಿಸ ತದ್ಗುರು |
 ಭಜನೆಯನು ಮಾಡುತ್ತೆ ತದ್ಗುರು |
 ಭುಜನ ಭವನದೊಳ್ಳೆದೆ ಬಿಜಯಂಗೈಸಿದರು ಗುರುವಾ || ೩೪ ||

ದೊರೆಗೆ ದೊರೆತುದು ಸುರತರುವು ತಾಂ |
 ಕರಗಿದುದು ತೊರಗಲ್ಲ ದುರಿತವು |
 ಪರಮ ಧನ್ಯರು ನಾವೆನುತ್ತೂರವರು ಪೊಗಳುತ್ತಿರೆ ||
 ಅರಸುನೆಯ ಬಿಡದಿಯೊಳು ತದ್ಗುರು |
 ವರಗೆ ತಕ್ಕುಪಚಾರಗಳನಾ |
 ದರದೊಳಾಗಿ ಸುತಿದರ್ಶನರಸನು ಭಕ್ತಿಭಾವದೊಳು || ೩೫ ||

ದೊರೆಯ ಸೇವೆಗೆ ಮೆಚ್ಚುತವನಿಗೆ |
 ಕರುಣದಿಂದಿಷ್ಟಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯು |
 ದೊರೆಯುವಂತಿರೆ ನಲ್ವರಕೆಗಳನಿತ್ತು ಶಿವಯೋಗೀ ||
 ಕಿರುನಗೆಯೊಳಿವೂರಜನರನು |
 ಪರಿಪರಿಯೊಳಲಿಸುವ ರಕ್ಕಸ |
 ನಿರುವುದಾವೆಡೆಯದನು ನೋಡುವ ಕಜ್ಜವುಂಟಿನಗೇ || ೩೬ ||

ಬಂದಿರುವೆನಿದಕಾಗಿ ನಾಂ ಮೊದ |
 ಲೆಂದುದಿಲ್ಲವೆ ಕಜ್ಜವುಂಟಿನ |
 ಗೆಂದು ವೇಳೆನಗೀಗಲೆಂಬಾ ಯತಿಯ ಪದಕೆರಗಿ ||
 ಒಂದಿದಧಿಕಾರ್ಪಯದಿಂ ನೃಪ |
 ನೆಂದನೆಂತಿದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿದುದು |
 ತಂದೆಯೇ ಕಾಲತ್ರಯಜ್ಞಾನಾನ್ವಿತನು ನೀನು || ೩೭ ||

ನಿಜವೆನುತೆ ಮತ್ತೆರೆದನಾದೊರೆ |
 ಭಜಕ ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರಕನೆ ಕೇಳು |
 ಪ್ರಜಗಳೆಲ್ಲರು ಪಾಪವಿರಹಿತರಾದೊಡಂ ನನ್ನಾ ||
 ವೃಜಿನಶೇಷದೊಳೆನ್ನ ವಾರ |
 ಪ್ರಜವ ಕಾಡುವ ಬೊಮ್ಮರಕ್ಕಸ |
 ನಜಿತನಾಗಿರುವನು ಸಮಸ್ತರ ಮಂತ್ರತಂತ್ರಕ್ಕೇ || ೩೮ ||

ಅವನ ಬಾಧೆಯ ಕಳೆಯುತಂ ನಿ |
 ನ್ನವರೆನಿಸಿದೆಮ್ಮೆಲ್ಲರನು ಪೊರೆ |
 ಯುವ ಹೊರೆಯು ನಿನ್ನ ಡಿಯ ಮೇಲಿರುವುದನು ನೀಂ ತಿಳಿದು ||
 ಶಿವನೆ ದಯಮಾಡಿಸಿದೆಯಿಲ್ಲಿಗೆ |
 ಭವದಧಿಕ ಕರುಣಾಗುಣವ ಪೊಗ |
 ಉವುದು ನಾಸಿರನಾಲಿಗೆಯ ಶೇಷಂಗಮರಿವತ್ತೀಂ || ೩೯ ||

ಮೊಳಲ ಬಳಸಿದ ಕೋಟಿಯಾ ಕೊ |
 ತ್ತಳದೆ ರಕ್ಕಸನಾವಗಂ ತಾಂ |
 ನೆಲಸಿರುವನೆಂದೂರ ಹಿರಿಯರು ನುಡಿವರಿನ್ನ ವನಾ ||
 ಸುಳಿವ ಹಿಡಿಯಲದಾವನಿಗಮಸ |
 ದಳವೆನಿಸಿದುದು ಪುರಜನವ ಬಿಡ |
 ದಳಲಿಸುವನಾಗಾಳಿನಿತೇ ತಿಳಿದಿರುವುದೆಮಗೇ || ೪೦ ||

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಾ ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಗೆ |
 ದುರುಳ ರಕ್ಕಸನಿರುವ ನೆಲೆ ಗೋ |
 ಚರಿಸದಿರುವುದೆ ಕೇಳಲಿಂತೇಕೆನಲು ತನ್ನ ಪನು ||
 ದರಹಸಿತಮುಖನಾಗಿ ಯೋಗಿಯು |
 ತೊರೆಯಿದರ ಚಿಂತೆಯನು ತಾನೇ |
 ಬರುವುದಿದಿನದಿರುಳೊಳೆನ್ನೆ ಡಿಗಿರದೆ ಭೂತವದು || ೪೧ ||

ಎಂದೊರೆದು ತನ್ನ ಪಗೆ ದರ್ಶನ |
 ಕೆಂದು ಬಂದಿರ್ಪೆಲ್ಲರಿಗಮೊಲ |
 ವಿದೆ ಪರಕೆಯನಿತ್ತು ಕಳುಹಿಸಿ ಬಿಡದಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ||
 ಅಂದಿನಿರುಳೊಳು ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ |
 ಚಿಂದದಿಂ ಗೈವನಸರದೆ ತಾಂ |
 ಬಂದು ಮೈಯಿಕ್ಕಿದನು ರಕ್ಕಸನಾಗುರೂತ್ತಮಗೇ || ೪೨ ||

ನೋಡಿ ಗುರು ನೀನಾರೆನಲು ಕೈ |
 ಜೋಡಿಸುತೆ ನಿನ್ನ ವನು ನಾಂ ಬೈ |
 ದಾಡಿ ಜಂಗಮನೋರ್ದನಿಗೆ ದುಷ್ಟತಿಯ ಗೈದುದರಿಂ ||
 ಮೂಡಿತೆನಗೀಜನ್ಮವಾತನು |
 ನೀಡಿದುರುಶಾಪದೊಳು ಮತ್ತಂ |
 ಬೇಡಿಕೊಳಲಡಿವಿಡಿದು ತಚ್ಚರವರನೊರೆದನಿಂತು || ೪೩ ||

ಬರುವನೀತೊರಗಲ್ಲ ಭೂವರ |
 ನರಮನೆಗೆ ಶಿವಯೋಗಿಯಾತನ |
 ಪರಕೆಯಿಂದೀಶಾಪಜನ್ಮವು ಹರಿವುದದುವರೆಗಂ ||
 ಇರುವುದೀಪುರದಲ್ಲಿ ಕಾಯುತೆ |
 ಗುರುವರನ ನೀನೆಂದು ನುಡಿಯುತೆ |
 ತೆರಳಿದನು ತಜ್ಜಂಗಮೋತ್ತಮನಯ್ಯ ಮದ್ಗುರುವೇ || ೪೪ ||

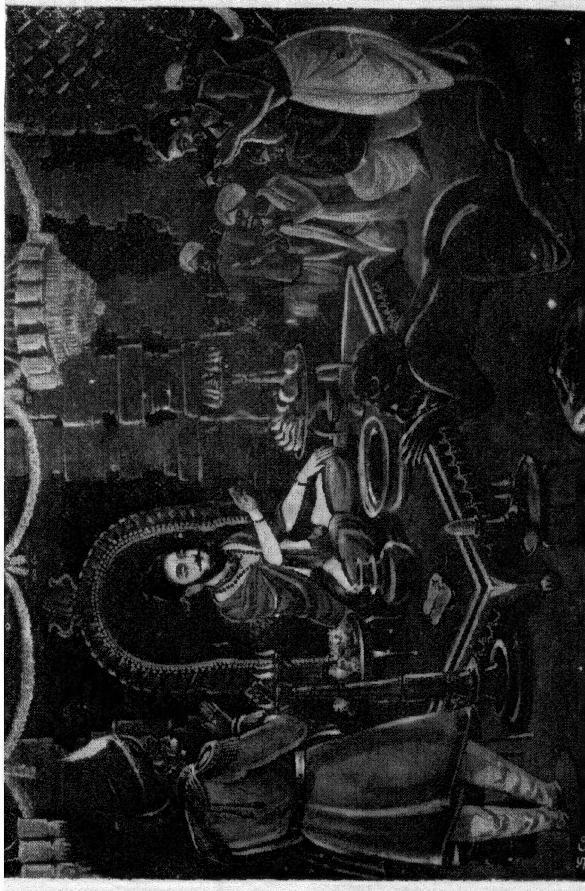
ನಿನ್ನ ದರ್ಶನಕಾಗಿ ಕಾದಿ |
 ಪೆನ್ನ ರಾಕ್ಷಸಜನ್ಮವನು ಕಳೆ |
 ದಿನ್ನು ರಕ್ಷಿಸವೇಳ್ಕುಮೆಂದವನೊರೆದು ಮರೆವುಗಳು ||
 ತನ್ನ ಹಸ್ತದೆ ಗುರುವು ಶಾಪೋ |
 ತ್ವನ್ನ ತನುವನು ಮುಟ್ಟಲಾತನು |
 ಮುನ್ನಿ ನಾಮನುಜಾಕೃತಿಯ ಪಡೆಯುತ್ತಲಾಕ್ಷಣದೇ || ೪೫ ||

ಪುಣ್ಯವದು ಕಣ್ಣೆರೆದುದಿನ್ನೇಂ |
 ಧನ್ಯನಾದೆನು ಗುರುವೆ ಮುಂದೆ ಸು |
 ಮಾನ್ಯ ಗುರುಚರ ಸೇವೆಯೊಳು ಮುಕ್ತಾತ್ಮನಾಗಿಸುವಾ ||
 ನನ್ನ ಯಾದುಪದೇಶವೆಸಗುತೆ |
 ನನ್ನ ನುಡ್ಧ ರಿಸಲ್ಕೆ ನಿನ್ನಯ |
 ಪನ್ನಳನಕೃಪೆಯಾಗವೇಳ್ಕೆಂದೆರೆದನಾನರನು || ೪೬ ||

ನಿರುತಮಾಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ |
 ಚರಣಸೇವೆಗೆ ತನುಮನೋಧನ
 ವಿರದೆ ಸಲಿಸುತೆ ತತ್ಪ್ರಸಾದದೆ ತೃಪ್ತಿಯೊಂದಿರಲು ||
 ದೊರೆಯುವುದು ಮುಕ್ತಾತ್ಮಸುಖವೆಂ |
 ದರುಹಿ ತದ್ಗುರು ಪರಸುತನನಿಗೆ |
 ಕರೆಯಿಸಿದನಾನ್ಯಪನೆ ಮೊದಲಾದವರನಾನೆಲೆಗೇ || ೪೭ ||

ತಡೆಯದೈತಂದೆಲ್ಲರಿಗೆ ಗುರು |
 ನಡೆದುದೊಲ್ಲವ ವೇಳೆ ನೃಪತಿಗೆ |
 ಪೊಡಮಡುತ್ತಾ ಶಾಪಮುಕ್ತನು ನುಡಿದನೀತೆರದೇ ||
 ಕಡುಬಳಲಿಸಿದನಿನ್ನೆ ಗಂ ನಾಂ |
 ಪಡೆದ ಪಾಪದೊಳೂರ ಜನರನು |
 ಪಡೆದೆನಿಂದಿಗೆ ಪೂರ್ವಜನ್ಮವನೀ ಮಹಿಮನಿಂದೇ || ೪೮ ||

ಇಂತು ನನ್ನ ದ್ಧ ರಿಸಿದೀನಿ |
 ಶ್ಚಿಂತಮೂರ್ತಿಯನರಮನೆಗೆ ಬರು |
 ವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಭಕ್ತಿಗುಣದಿಂದೆಸೆವ ಭೂವರನೇ ||
 ಸಂತತಂ ನಿನ್ನೊಳ್ ಕೃತಜ್ಞತೆ |
 ಯಾಂತಿರುವೆನೆಸಗಿದ ತಪ್ಪುಗ |
 ಳೆಂತುಮೆಣಿಸದೆ ನೀಂ ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿದನು || ೪೯ ||

ಶ್ರೀ ಫಲಾಹಾರೀಶನು ತೊರಗಲ್ಲ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವಪೂಜೆಗೆ ಕುಳಿತು ಶಾಪವಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನಾದ
ಭಕ್ತನನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿದುದು.

ಇಂತು ಮಂಗಳ ಗೀತೆಗಳ ನಲ |
 ವಾಂತು ಪಾಡುತೆ ಪೊಗಳುತಿರೆ ಸಮ |
 ನಂತರದೊಳಾಯೋಗಿಯೆಲ್ಲರಿಗಿತ್ತು ಪರಕೆಯನು ||
 ಶಾಂತಿಮಯದಭಿನವ ಮಠವು ತ |
 ನ್ನಂತರಂಗಳೊಪ್ಪಲದರೊಳು |
 ಸಂತತಂ ಲಿಂಗಾರ್ಚನಾನಂದದೊಳು ನೆಲಸಿದನು || ೫೫ ||

|| ಮುಗಿದುದು || ಒಟ್ಟು ಪದಗಳು || ೮೬೬ ||

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ: — ಬಸವನೊರಗಿದ ತಾಣದೊಳು ಕ |

ಟ್ಟಿಸಿದರವರಾದಿಯೊಳು ಮಠವನು |

ಬೆಸಸೆ ಗುರು ನರಗುಂದವನಿಹಕುಲದುಭಯ ನೃಪರು ||

ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯೊಳಿಂತು ತೊರಗ |

ಲ್ಲರಸು ಕಟ್ಟಿಸಿದಾಮಠದೆ ತ |

ದ್ಗುರುವು ಲಿಂಗಾನಂದದೊಳು ಕೆಲದಿನಗಳನು ಕಳೆದು ||

ನರಪಮುಖ್ಯರ ಸೇವೆಗುಚಿತದ |

ವರಫಲಂಗಳನಾಗಿಸುತೆ ತಾ |

ನರಳಿಕಟ್ಟಿಗೆ ಪೋಗಲೆಳಸುವೆನೆಂದುಸುರೆ ಬಳಿಕೇ || ೧ ||

ಪುರಜನಾಸ್ತಿತನಾಗಿ ತದ್ಭಾ |

ವರನು ಭವ್ಯವರೂಢದೊಳು ಕು |

ಳ್ಳಿರಿಸಿ ಗುರುಮೂರ್ತಿಯನು ಗೈಯುವ ಜಯನಿನದದೊಡನೇ ||

ಪರಮ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದಮೈತಂ |

ದರಳಿಕಟ್ಟಿಯವರೆಗೆ ಮಠದೊಳ |

ಗಿರಿಸಿ ತತ್ಪದಕೆರಗುತಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ತೆರಳಿದನು || ೨ ||

ಚಂದಿರನು ಮೂಡಿದುದ ಕಂಡೊಲ |

ಮೊಂದಿದಂತೆ ಚಕೋರಸಂಕುಲ |

ವಂದು ನಿಜ ಗುರುಚಂದ್ರಮನ ದರ್ಶನವನಾಂತೊಡನೇ ||

ಒಂದುತಾನಂದವನು ಭಕ್ತರ |

ವೃಂದವಾಪರಶಿವಗೆ ವಂದಿಸಿ |

ಬಂದು ನಂದಿಗೆ ಸಮನೆನಿಸಿದಾ ಬಸವಗಂ ನಮಿಸಿ || ೩ ||

ಎಂದಿನಂತಿರೆ ಸೇವೆಯೊಳು ಸಲೆ |

ಸಂದಿರಲು ಮಠದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಗ |

ಳಿಂದೆ ಮೊದಲಿನ ತೆರದೆ ತದ್ಗುರುಚರಣಸನ್ನಿಧಿಗೇ ||

ಬಂದು ಹೋಗುವ ಭಕ್ತಜನಗಳ |

ಸಂದಣಿಯು ದಿನದಿನಕೆ ವೃದ್ಧಿಯ |

ನೊಂದಿದುದು ಸರ್ವರ ಮನೋಭೀಷ್ಟವು ಲಭಿಪಕತದೇ || ೪ ||

ಇತ್ತಲಾನರಗುಂದ ನಗರನ್ನ |
 ಪೋತ್ತಮಾನ್ವಯದರಸು ನಲ್ಲಸ |
 ವೆತ್ತು ಬಾಬಾಸಾಬ ವೆಸರಿಂ ರಾಮದುರ್ಗದೊಳು ||
 ನುತ್ಯಮೆನೆ ಪೋರೆಯುತಿರೆ ತನ್ನಾ |
 ಯತ್ತ ರಾಜ್ಯವಿಭಾಗವಾತನ |
 ಚಿತ್ತವೆಳೆದುದು ಯೋಗಿಸಂದರ್ಶನವನೆಸಗಲ್ವೀ || ೫ ||

ಮುಕ್ತಿದಾಯಕ ಗುರುಮಠಕೆ ತಾಂ |
 ರಿಕ್ತ ಹಸ್ತದೆ ತೆರಳುತಿರ್ಪುದು |
 ಯುಕ್ತಮಲ್ಲಿಂದಾ ನೃಪನು ಲಿಂಗೋಪಚಾರಗಳ ||
 ರಕ್ತಿ ಮಿಗೆ ಗುರು ನಡೆಸುವುದಕುಪ |
 ಯುಕ್ತ ಭತ್ರಾದಿಗಳ ವಿಮಳಾ |
 ಸಕ್ತಿಯಿಂ ಮಾಡಿಸಿ ಸುರತ್ನ ಸುವರ್ಣರಜತಗಳಿಂ || ೬ ||

ಪರಿಮಿತ ಪ್ರಿಯಚರರೊಡನೆ ನಿ |
 ಭರಮುದದೊಳಾರಾಮದುರ್ಗದ |
 ನರಸನ್ನಿತಂದಾಚರೋತ್ತಮನಂಘ್ರಿಗಳಿಗೆರಗಿ ||
 ಗುರುವೆ ವರಲಿಂಗೋಪಚಾರ |
 ಕ್ಕಿರಲಿ ನಿಮಗಿಂದರ್ಪಿಸುತ್ತಿಹ |
 ಕಿರಿಯ ಕಾಣಿಕೆಯೆಂದು ಮುಂದಿಡೆ ತಂದ ವಸ್ತುಗಳಾ || ೭ ||

ಬೆಳ್ಳಿ ಬೆಟ್ಟದೊಳಿದುರ್ ಶಿವನೀ |
 ಬೆಳ್ಳಿ ಚಿನ್ನ ಗಳೊಡವೆಯೊಳು ತನ |
 ಗುಳ್ಳ ಮೋಹವನಿನ್ನು ಬಿಡದಿಹನೆಂದು ಮಿಗೆ ನಗುತೇ ||
 ಕಳ್ಳರೊಯ್ಯದ ತೆರದೆ ರಕ್ಷಿಸಿ |
 ಕೊಳ್ಳಲೆಂತಾನಿವುಗಳನು ಮಠ |
 ದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡೆನಲು ಗುರು ತನ್ನ ಪತಿ ಕಿರು ನಗೆಯಿಂ || ೮ ||

ಕೊಡುವ ನಮ್ಮೊಳಗೀಬಗೆಯ ನ |
 ಲ್ಲೊಡವೆಗಳ ಮೇಲಿರ್ಪ ಮೋಹವೆ |
 ಮೃಡನಿಗಿವುಗಳನರ್ಪಿಸುವೋಲ್ ಮಾಳ್ವ ದಾಶಿವನು ||
 ಕೊಡುವರಾಮನವೆಂಬ ಚೆಂಬೊ |
 ನ್ನೊಡವೆಯನು ಮೊಹಿಸುವನಿನ್ನೀ |
 ಕಡವರವು ಕಸಕೆಣೆಯು ತತ್ಪರಮಾತ್ಮದೃಷ್ಟಿಯೊಳು || ೯ ||

ಎಂಬ ನೃಪನುಕ್ತಿಗೆ ನಲಿದು ಕರು |
 ಣಾಂಬುನಿಧಿ ಗುರುವೆಂದನೀಭಾ |
 ವಂ ಬಲಿತು ನಿನ್ನೊಳಗೆ ತುಂಬಿದ ಕತದೆ ಮಠದಲ್ಲಿ ||
 ಸಾಂಬಸೇವೆಗೆ ಸಲ್ಲುವವುಗಳಿ |
 ಗಿಂಬುಗೊಡುವೆನು ನಾನೆನುತೆ ನಗು |
 ತಂ ಬಳಿಕೆ ರಾಜೋಪಚಾರವಗೈಸಲೆಳಸುತ್ತೇ || ೧೦ ||

ಯೋಗಶಕ್ತಿಯೊಳಾನ್ಯಪೋತ್ತಮ |
 ಭೋಗಯೋಗ್ಯ ಸುವಸ್ತುಗಳನಿರ |
 ದಾಗಿರುತೆ ತದ್ಭಾವರನಿಗುಪಚಾರಮಂ ಗೈಸೇ |
 ಶ್ರೀಗುರುವಿನಾಮಹಿಮೆಗುರೆ ತಲೆ |
 ದೂಗುತಂ ನಿಜರಾಜ್ಯಸೌಖ್ಯಸು |
 ಭೋಗಭಾಗ್ಯವು ತೃಣಸಮಾನವು ಯೋಗದೈವಿರಿಗೇ || ೧೧ ||

ಎಂದುಕೊಳುತಂ ಮನದೊಳಗೆ ತಾ |
 ನೊಂದಿದಾಗುರುಭಕ್ತಿ ನೂರ್ಮಡಿ |
 ಯೊಂದೆ ಮುಂದೀ ಮಹಿಮನೇ ಮನ್ಮನದ ಗುರುವೆಂದು ||
 ವಂದಿಸುತೆ ತದ್ಭೋಗಿನಲ್ಲಭ |
 ಗಂದು ಶುಭದಾಶೀರ್ವಚನಗಳ |
 ನೊಂದಿ ತನ್ನ ವರೊಡನೆ ಬಂದನು ನಿಜನಿವಾಸಕ್ಕೆ || ೧೨ ||

ಇಂತು ತೆರಳಿದ ಬಳಿಕೆ ತದ್ಭಾವ |
 ಕಾಂತನವನರ್ಪಿಸಿದ ವಸ್ತುಗ |
 ಳಂ ತದ್ಭಾವತ ಮಹಿಮನುಪಯೋಗಿಸಿ ಶಿವಾರ್ಚನೆಗೇ ||
 ಸಂತತಂ ಧ್ಯಾನಪ್ರಮೋದಾ |
 ಕ್ರಾಂತನಾದೀವಿರತಿಮೂರ್ತಿಗ |
 ದೆಂತುಟೀವಸ್ತುಗಳನುಪಯೋಗಿಸುವ ಮನವಾಯ್ತೋ || ೧೩ ||

ಕೊಟ್ಟ ಧನಕನಕಾದಿಗಳ ತಾ |
 ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ಕಂಡ ಜನತೆಗೆ |
 ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುವೀಶಿವನು ಚಿನ್ನದ ವಸ್ತುಗಳನಿಂತು ||
 ಇಟ್ಟುಕೊಂಡುದರಿಂದೆ ಮುಂದೇಂ |
 ಪುಟ್ಟುವುದೊ ತಲ್ಲೀಲೆಯಿದರೊಳ |
 ಗುಟ್ಟಿನಿಗಳೆ ತಿಳಿವುದರಿದೆನುತಿರ್ದರಿದವರು || ೧೪ ||

ಇಲ್ಲ ನಿರ್ಗುಣರಾದವರು ಮೇ |
 ಣಿಲ್ಲ ನಿರ್ದೋಷಿಗಳುಮಿಥರೆ |
 ಯಲ್ಲಿರುವರೊಳಗೆಂಬ ನುಡಿ ಪುಸಿಯಲ್ಲಮೆಂಬಂತೇ ||
 ಕಳ್ಳತನದಾ ದೋಷವಾಮಠ |
 ದಲ್ಲಿ ಗುರುದರ್ಶನಕೆ ಬರುವವ |
 ರಲ್ಲಿ ಕೆಲರೊಳಗಿದುರದರಳಿಯಕಟ್ಟೆ ಜನರೊಳಗೇ || ೧೫ ||

ರಾಮದುರ್ಗದ ನೃಪತಿಯಿತ್ತಾ |
 ಹೇಮಮಯ ವಸ್ತ್ರಗಳ ಕೆಲವರು |
 ಕಾಮಿಸುತ್ತೊಂದಿರುಳೊಳವನಪಹರಿಸಿ ತೆರಳುತಿರೇ ||
 ಭೂಮಿಯೇ ಕಾಣದೆಯೆ ಪಥದೊಳ |
 ಗಾಮಹಾದುರಿತಾಸ್ವಿತರು ನಿ |
 ಸ್ನೇಹ ದುಃಖದೆ ಮುಳುಗಿದರು ಪಡೆದಂಧಕತ್ವದೊಳು || ೧೬ ||

ಪಡೆದ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದಿಂದಂ |
 ಪಿಡಿಯುತ್ತೋರ್ವನ ಕೈಯನೋರ್ವನು |
 ನಡುಗುತ್ತೊಯ್ಯನೆ ಬಂದು ಭಯದಿಂ ತತ್ಪರಾತ್ಪರನಾ ||
 ಅಡಿಗೇರಗಿ ಕದ್ದಿಲ್ಲ ವೊಡವೆಯ |
 ನಿಡುತೆ ತಪ್ಪಾಗಿರುವುದೈ ನ |
 ಮೊಡೆಯನೇ ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತೆ ಕಣ್ಣಳ ಕೊಡುವುದೆಂದೆರೆಯೆ || ೧೭ ||

ನೋಡಿ ನಗುತಂ ಕೃಪೆಯ ಮೂರ್ತಿಯು |
 ಬೇಡಿದೊಡೆ ಕೊಡುತಿರ್ದೆನಿವುಗಳ |
 ಮಾಡಲೇಕೀ ಕಳವ ಕಣ್ಣಳ ಕಳೆದುಕೊಳಲೇಕೇ ||
 ನೀಡಿದೊಡಮೇಂ ನಿಮಗೆ ಕಣ್ಣಳ |
 ಮಾಡಿದೀಕೃತಿಯಿಂದೆ ನಿಮ್ಮೊಳು |
 ಮೂಡಿ ದುರ್ಯಶವೀಯದಿವುದೆ ಕೇಡ ಜೀವನದೇ || ೧೮ ||

ಕಳವು ಕೊಲೆ ಸಖೆ ಹಾದರವು ಮೇಣ್ |
 ಬಳಸದೆಸಗಿದ ಕಡುಗಳಿಕೆಯಿವು |
 ಗಳೆ ಮಹಾಪಾತಕಗಳಿವುಗಳೊಳೊಂದ ಗೃದವಗೇ ||
 ತೊಲಗದೆಂದಿಗಮಳಲು ನರಕದೊ |
 ಳಿವನವನೆಂದೊರೆವ ಧರ್ಮವ |
 ತಿಳಿದ ನೀವೇ ಗೃದ ತಪ್ಪಿಗೆ ಮರುಗಿತೆನ್ನೆದೆಯು || ೧೯ ||

ಮುಂದೆ ನೀವೀ ಬಗೆಯ ತಪ್ಪುಗ |
 ಳೊಂದನೆಸಗದೆ ಧರ್ಮಮಾರ್ಗವ |
 ನೊಂದಿರುವುದೆಂದೊಲಿದು ಕಣ್ಣು ಮುಟ್ಟಿ ಗುರುವರನು ||
 ಬಂದು ಕಣ್ಣುಗಳಧಿಕ ಸಮ್ಮದ |
 ವೊಂದಿ ತತ್ಪ್ರವನಪದಾಬ್ಜಕೆ |
 ವಂದಿಸುತೆ ಮರಳಿದರವರು ನಿಜಮಂದಿರಕೆ ಬಳಿಕೇ || ೨೦ ||

ಅರಳಿಕಟ್ಟೆಯ ಜನರು ತಮ್ಮಯ |
 ಗುರುಮಠದೆ ಶಿವಪೂಜೆಯೊಡವೆಯ |
 ದುರಿತ ಮನದಿಂ ಕದ್ದ ರೆಂಬುದನರಿಯಲುಳಿದವರು ||
 ಜರಿಯರೇ ವೋದಲ್ಲ ನಮಗೇ |
 ನಿರುವುದೇ ಮರ್ಯಾದೆಯಾರಿಗೆ |
 ದೊರೆದುದಿದುರುಳರ ಕೃತಿಯೊಳಪಕೀರ್ತಿ ಯೆಂದೆನುತೇ || ೨೧ ||

ಹಿರಿಯರುರೆ ಚಿಂತಿಸುತೆ ಮತ್ತಂ |
 ಗುರುವರನು ಕಳ್ಳರಿಗೆ ಕಣ್ಣೆ |
 ತ್ತುರು ಕರುಣದಿಂ ಕ್ಷಮಿಸುತವರನು ಕಳುಹಿಸಿದ ಪರಿಗೇ ||
 ಬೆರಗುವಡೆದೀಲೀಲಿಗಾಗಿಯೆ |
 ನರವರ್ಷಿಸಿದೊಡವೆಗಳ ತಾ |
 ನಿರಿಸಿಕೊಂಡನು ಲೀಲಿಯಾಣ್ಣನು ತಿಳಿದುದೀಗೆಮಗೇ || ೨೨ ||

ಎಂದುಕೊಂಡುದಯದೊಳು ಭಯದಿಂ |
 ಬಂದು ವಂದಿಸುತಿರ್ಪ ಹಿರಿಯರಿ |
 ಗೆಂದನೀತೆರದಿಂದೆ ಕಿರುನಗೆಯೊಡನೆ ಗುರುಮೂರ್ತಿ ||
 ತಂದೆ ಗಿರಿಮಲ್ಲಯ್ಯನಿರುಳೊಳು |
 ಬಂದು ಕನಸಿನೊಳೆನಗೆ ನೀಂ ಬೇ |
 ರೊಂದು ನೆಲೆಯೊಳು ಮಠವನಾಗಿಸುತದೊಳೆನಗಾಗಿ || ೨೩ ||

ವಿರಚಿಪುದು ಗದ್ದುಗೆಯ ನಾನ |
 ಲ್ಲಿರುವೆನೆಂದೊರೆದಾಗಳೇ ಮೈ |
 ಗರೆದನೆನಲಿದ ಕೇಳ್ದು ಭಯವಿಹ್ವಲಹೃದಯರಾಗಿ ||
 ಹಿರಿಯರವರತಿಚಿಂತೆಗೊಂಡೇಂ |
 ಮರುನುಡಿಯನಾಡದೆಯೆ ಕಳವಾ |
 ಗಿರುವ ಕತದಿಂದಿಂತು ಪೇಳಿದನೆಂದು ಭಾವಿಸುತೇ || ೨೪ ||

ತಳೆದ ವೌನದೊಳಿರುವನಿತರೊಳೆ |
 ನಲವಿನಿಂ ನರಗುಂದ ನಗರದ |
 ನೆಲೆದೆರೆಯನಾರಾಮದುರ್ಗಪ್ರಭುವನೊಡಗೊಂಡು ||
 ಕೆಳೆಯರೊಡನಾಯೋಗಿಸಂಕುಲ |
 ತಿಲಕನ ಶ್ರೀಪಾದದರ್ಶನ |
 ಕೆಳಸಿ ತಾನೈತಂದುದನು ಕಂಡೂರವರು ಬಂದು || ೨೫ ||

ನೆರೆದು ವಂದನೆ ಗೈಯಲವರಿಗೆ |
 ತಿರುಗಿ ನಮಿಸುತಲುಭಯ ನೃಪರೈ |
 ತರುತೆ ಮಠದೊಳು ಮಣಿದರಾತ್ಮೈಶ್ವರಪದಕೆ ಬಳಿಕೇ ||
 ಎರಗಿದರು ಮತ್ಸುಳಿದವರು ಸಲೆ |
 ಬೆರೆದು ಬಂದಾದೊರೆಗಳಿರ್ಪರಿ |
 ಗೊರೆದನೀತೆರದಿಂದೆ ಮಂದಸ್ಥಿತದೊಳಾಯೋಗೀ || ೨೬ ||

ಪ್ರೇಮಪಾತ್ರರೆ ನಿಮ್ಮನೀರ್ಪರ |
 ನಾಮಹಿತ ಗಿರಿಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ |
 ನೀ ಮಠಕೆ ತಾಂ ಕಳುಹಿಸಿರುವನು ತಕ್ಕ ಸಮಯದೊಳೇ ||
 ಆ ಮಹಾಗುರುವಾಚ್ಛೆಯಾಯ್ತೆಲೆ |
 ಭೂಮಿಪರೆ ಬೇರೊಂದು ನೆಲೆಯೊಳ್ |
 ಪ್ರೇಮದಿಂ ಕಟ್ಟಿಸಿರಿ ನವಮಠವಲ್ಲಿರುವೆನೆನಲು || ೨೭ ||

ಜನಪನಪ್ಪಾಸಾಬನೊಲವಿಂ |
 ಮುನಿನುತನೆ ಬಹುಕಾಲದಿಂ ಮ |
 ನೃನದೊಳಿದುರ್ಗದು ನಮ್ಮರಡು ನಗರಿಗಳೊಳೊಂದರೊಳು ||
 ನಿನಗೆ ಪೂಜಾದಿಕ್ರಿಯೆಗೆ ತಾ |
 ನನುಗುಣದ ನವಮಠವ ಕಟ್ಟಿಸು |
 ವೆಣೆಕೆಯದು ಸಿದ್ಧಿಸಿದುದಿಂದಿಗೆ ನಿನ್ನ ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳ್ || ೨೮ ||

ಎಂದುದಕ್ಕಾರಾಮದುರ್ಗನೃ |
 ಪೇಂದುವುಂ ತಾಂ ಪೆರ್ಚಿದೊಲವಿಂ |
 ಸಂದೆಗಮದೇಕೆನ ಪೊಳಲೊಳೆ ನೀನಿರಲು ಮಠವಾ ||
 ಚಿಂದದಿಂ ಕಟ್ಟಿಸುವೆನೆನ್ನಯ |
 ತಂದೆಯೇ ನೀನೊಪ್ಪಿ ಪರಸುವು |
 ದೆಂದು ವಂದಿಸಲುಭಯಂ ತೊರೆದುದನು ಗುರು ಕೇಳ್ದು || ೨೯ ||

ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯೊಳೆಮ್ಮ ಮಠವನು |
 ವಿರಚಿಸುವ ಕಡು ಕೂರ್ಮೆಯುಳ್ಳೀ |
 ರ್ವರೋಳಗಾರ ಪುರಾಂತರದೆ ಕಟ್ಟಿಸುವುದೆಂಬುದನು ||
 ಸ್ಥಿರಗೊಳಪ ತೊಡಕೇಕೆ ನಮ್ಮ |
 ಲ್ಲಿರುವ ಕಂಟಲಿಬಸವನೊಲವಿಂ |
 ತೆರಳುತಾವೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗುವನದೆ ಮಹಾಸ್ಥಲವು || ೩೦ ||

ಅಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಸಲಾವ ಸಂಶಯ |
 ವಿಲ್ಲವೆಂದೊರೆದುಭಯ ಧರಣೀ |
 ವಲ್ಲಭರನೊಪ್ಪಿಸಲು ನಗೆ ನುಡಿಯಿದೆ ಗುರು ಬಳಿಕೇ ||
 ಕಳ್ಳತನದಾವಾರ್ತೆ ಬಿಡದೂ |
 ರಲ್ಲಿ ಪರ್ಬುತೆ ಬಂದು ಮುಟ್ಟಿತು |
 ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ನೃಪರ ಕಿವಿಗವರನುಚರರ ಮುಖದಿಂ || ೩೧ ||

ಬಳಿಯೊಳೇ ತದ್ರಾಜಭೀತಿಯ |
 ತಳೆದು ಚಿಂತಿಸ ಹಿರಿಯರಿಂದಂ |
 ತಿಳಿದು ನಡೆದುದನೆಲ್ಲವನು ವಿಸ್ಮಿತ ಹೃದಯರಾಗಿ ||
 ನೆಲದೆಯರವರ್ವರಾಗುರು |
 ತಿಲಕನಿಳಿಗವತರಿಸಿರುವ ತ |
 ಜ್ವಲಜರಿವುಧರನೆಂದು ತಲ್ಲೀಲೆಯನು ಪೊಗಳಿದರು || ೩೨ ||

ಗುರುವು ತಾನಾಬಳಿಕೆ ತದ್ವ್ಯಾ |
 ವರರ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿ |
 ಪರಳಿಕಟ್ಟೆಯ ಸರ್ವಜನರಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿದನಿಂತು ||
 ಪರಮ ಭಕ್ತರೆ ಮಠದೆ ಕಳವಾ |
 ಗಿರುವ ಕತದಿಂ ಬೇರೆಡೆಗೆ ನಾಂ |
 ತೆರಳಲೆಳಸಿದನೆಂದು ಚಿಂತಿಸೆ ಭ್ರಾಂತಿಯೆನಿಸುವುದು || ೩೩ ||

ಗಿರಿಯ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರನನುಜ್ಞೆಯ |
 ಧರಿಸಿ ಶಿರದೊಳು ಪೋಗುವೆನು ನಾ |
 ನಿರದು ಕಾರಣವಿದಕೆ ಬೇರೆನಗಿದನರಿದು ನೀವು ||
 ಪರಥನಾದಿಗಳಾಶಿಸದೆ ಸ |
 ದ್ಗುರುಚರಕಳ ನಂಬಿ ನಡೆಯಿರಿ |
 ದೊರೆವುದೆಳಸಿದ ಫಲವು ತತ್ಪರಮಾತ್ಮಕೃಪೆಯಿಂದೇ || ೩೪ ||

ಎಂದು ಸಮಯೋಚಿತದ ಬೋಧೆಯೊ |
 ಳೊಂದಿಸುತೆ ಸರ್ವರಿಗೆ ಸಂಮುದ |
 ವೆಂದಿನಂತಿರೆ ಮಠದ ರಕ್ಷಣೆಗಿರಿಸಿ ಭಕ್ತರನು ||
 ಅಂದು ಸುಮಮಾಲಾದಿಗಳನೊಲ |
 ವಿಂದೆ ಸಿಂಗರಿಸಿದ್ ಬಸವನ |
 ಮುಂದುವರಿಸುತೆ ಪಯಣಕುಜ್ಜುಗಿಸಿದನು ಶಿವಯೋಗೀ || ೩೫ ||

ನರಪರೀಕ್ಷರು ಕೆಲಬಲದೊಳ್ಳೆ |
 ತರೆ ತದನುಚರೈದೆ ಬೆಂಗೊಂ |
 ಡಿರೆ ನಡುವೆ ಗುರುಮೂರ್ತಿ ಶೋಭಿಸುತಿರೆ ಬಸವನೊಲವಿಂ ||
 ತೆರಳುತಿರೆ ಮುಂಗಡೆಯೊಳುರು ಶುಭ |
 ತರರವಮದೆಣ್ಣೆಸೆಯ ಪೊಕ್ಕಿರೆ |
 ಪರಮ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದೆ ಬೀಳ್ಗೊಡುತಿರೆ ನೆರೆದ ಜನರು || ೩೬ ||

ಇಂತು ಪಯಣಂಗೊಂಡು ತದ್ಗೊ |
 ಕಾಂತರೊಡನಾವಿಜಿತಕಂಠುವು |
 ಸಂತಸದೆ ಕೆಲ ದೂರಗಮನವ ಮಾಡೆ ಮುಂಗಡೆಯೊಳ್ ||
 ಆಂತ ತಟಶೋಭೆಯೊಳು ಕಣ್ವಿನ |
 ಮಂ ತಣಿಸುತಂ ಮಧುರ ಜೀವನ |
 ಮಂ ತಳೆದು ರಾರಾಜಿಸಿದಳು ಮಲಾಪಹಾರಿಣಿಯು || ೩೭ ||

ಕಂಟಕವ ತಂದೊಡ್ಡಿ ಬಳಲಿಸು |
 ವಂಟೆದಳವನು ಕಳೆದು ಸೈಸಿನ |
 ಗಂಟನಾಶ್ರಿತ ಜನರಿಗಿವ ಮಲಾಪಹಾರಿಣಿಯೊಳ್ ||
 ಈಂಟುತಂ ಮಧುರಾಂಬುವನು ಸಲೆ |
 ದಾಂಟಿಸಿದರಾನದಿಯ ಚರರಾ |
 ಕಂಟಲಿಯ ಬಸವಂಣನೊಡನಾಗುರುವ ಮೇಣ್ ನೃಪರಂ || ೩೮ ||

ತೀರದೊಳು ಶಿವಭಕ್ತರಮಳಾ |
 ಚಾರಕಾಶ್ರಯವಾಗಿ ಕೃಷಿಕರ |
 ವಾರದಿಂದವರಾದಿ ನಲ್ವೆಸರೂರು ಕಂಗೊಳಿಸೇ ||
 ಮಾರಹರ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರನ ಸ |
 ತ್ರೈರಣೆಯೊಳಾವೃಷಭನೊಲಿದಾ |
 ವೂರ ತೆಂಕಣಕರ್ಪ ಬನಕೈತಂದು ಮಲಗಿದುದು || ೩೯ ||

ಬಸವನೈತಂದೊಲವಿನಿಂ ಪವ |
 ಡಿಸಿದನೀನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದಿದು |
 ವಸುಧೆಯೊಳು ಪೆಸರಾಂತ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವೆನಿಸುವುದು ||
 ನಿಸದಮಿಲ್ಲಿಯೆ ನನ ಮಠವ ಕ |
 ಟ್ಟಿಸುವುದೆನೆ ಗುರು ತನ್ನ ಪರು ಸಂ |
 ತಸವನೊಂದಿ ತಥಾಸ್ತುವೆಂದೊಪ್ಪಿದರು ಕೈಮುಗಿದು || ೪೦ ||

ಬಳಿಕೆ ತತ್ಪರಿಪೂತದೆಡೆಯೊಳೆ |
 ನಲವಿನಿಂದೆಲೆವನೆಯನಾಗಿಸಿ |
 ನೆಲದಿರೆಯರಾಗುರುವನುಪಚಾರಕ್ಕೆ ಭಕ್ತರನು ||
 ನಿಲಿಸುತಂ ಬೇಕಾದುದೆಲ್ಲವ |
 ತಳುವದೇರ್ಪಡಿಸುತ್ತೆ ತಾವುಂ |
 ಕೆಲದಿನಗಳಲ್ಲಿದುರ್ಗ ಕಟ್ಟಿಸತೊಡಗಿದರು ಮಠವಾ || ೪೧ ||

ಮಹಿಮರಡಿಯಿಟ್ಟಡೆಯದಾವುದೊ |
 ಮಹಿಯೊಳದೆ ಸದ್ಭಕ್ತವೃಂದಕೆ |
 ಮಹಿತ ಪುಣ್ಯಾಶ್ರಮವೆನಿಸುವುದು ದಿಟಮಿದೆಂಬುದನು ||
 ಮಹಿಯ ಜನಕುರೆ ತೋರಿಸುವ ಸ |
 ನೃಹಿಮೆಗಳನೊಂದೆರಡು ದಿನದೊಳೆ |
 ವಹಿಸಿತವರಾದಿಯ ಬನದ ತಾಣವದು ತಾಂ ಬಳಿಕೆ || ೪೨ ||

ಪಟ್ಟಶಿಷ್ಯರು ದೋರೆಗಳಿರ್ದರು |
 ಮಿಟ್ಟು ಗುರುಪಾದದೊಳು ಭಕ್ತಿಯ |
 ನಿಟ್ಟು ತಕ್ಕಧಿಕಾರಿಗಳ ತಮ್ಮಾಳ್ವ ಕಷ್ಟದೊಳು ||
 ಬಿಟ್ಟು ತದ್ರೋಚನೆಯ ಕರೆಯಿಸಿ |
 ಕಟ್ಟುವಾಕೌಶಲದ ಕೃತಿಯೊಳು |
 ಗಟ್ಟಿಗರನಾರಂಭಿಸಿದರಾಮಠದ ಕಟ್ಟಡವಾ || ೪೩ ||

ಕಟ್ಟಿಸುವೋಲ್ ಭಕ್ತಿ ಸಂಪದ |
 ವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಬೊಕ್ಕಸವ ಮೇಣ್ |
 ಕಟ್ಟಿಸುವೋಲ್ ಮುಕ್ತಿರಮೆಗೆ ವಿಹಾರಮಂದಿರವಾ ||
 ಕಟ್ಟಿಸಿದರು ಮಠವ ಪುಣ್ಯದ |
 ಬಟ್ಟಿದೋರುವ ದೊಡ್ಡಬಾಗಿಲ |
 ವಿಟ್ಟು ಲಸದುತ್ತರ ಸುದಕ್ಷಿಣದಿಶೆಗಳೆರಡರೊಳು || ೪೪ ||

ಇದು ಸುಪಂಚಾಚಾರದಾಶ್ರಮ |
 ವಿದು ಮಹಾಷ್ವಾನರಣಗಳ ತವ |
 ರಿದು ಪರಮ ಪಟಾಸ್ಥಲದ ತತ್ವವ ಬೋಧಿಸುವ ಶಾಲೆ ||
 ಇದು ಸುಭಕ್ತರನುದ್ಧರಿಸ ನೆಲೆ |
 ಯಿದು ಶಿವನು ಬಿನ್ನದಿಸುವ ಬೀಡಿನಿ |
 ಪುದು ಮಠವು ದಿಟವೆಂದದನು ಕಂಡವರು ಪೊಗಳಿದರು || ೪೫ ||

ಪುಣ್ಯವನು ಗಳಿಸುವವರಾದಿಯು |
 ಮಾನ್ಯ ಗುರುಕೃಪೆಯಿಂದೆ ಭಕ್ತಿಯ |
 ಕನ್ಯೆಯನು ಕೈವಿಡಿದು ಸುಖವನುಭವಿಸುವವರಾದಿ ||
 ಧನ್ಯತೆಯನೊಂದುವವರಾದಿ ಯಿ |
 ದಿನ್ನು ಗುರುಮಠದಿಂದೆ ಶೋಭಿಸ |
 ಗಣ್ಯ ಸುತ್ಸೇತ್ರಮದಿನಿಸುತವರಾದಿ ಮೆರೆಯುವುದು || ೪೬ ||

ಎಂದು ಬಣ್ಣಿಸೆ ಬುಧರು ತನ್ನೃಪ |
 ರೊಂದು ಶುಭ ದಿನದಲ್ಲಿ ಗುರು ಪೇ |
 ಳ್ದಂದದಿಂ ಗಿರಿಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಸಂಸ್ಕರಣಕಾಗಿ ||
 ಸುಂದರದ ತನ್ಮಠದ ಮಧ್ಯದೊ |
 ಳೊಂದು ನಲ್ಲದ್ದು ಗೆಯ ಸಕ್ರಮ |
 ದಿಂದೆ ಸಂಸ್ಥಾಪನವ ಗೈದು ಮಹಾವಿಭವದೊಡನೇ || ೪೭ ||

ಅಂದು ಸರ್ವಮತೀಯರಿಗೆ ತಣೆ |
 ವೊಂದಿಸುತೆ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ಭೋಜನ |
 ದಿಂದೆ ಸನ್ಮಾಹೇಶ್ವರಾದ್ಯರಿಗಿತ್ತು ದಕ್ಷಿಣೆಯಾ ||
 ಬಂದ ಪಂಡಿತ ಸುಕವಿ ಗಾಯಕ |
 ವೃಂದವಾಗುರುಮಹಿಮೆಗಳ ಪಲ |
 ನಂದದಿಂ ಚಿತ್ತರಿಸಲೇರ್ಪಡಿಸಿದರು ವರಸಭಿಯಾ || ೪೮ ||

ಯೋಗಮಹಿಮೆಯ ಬುಧರೊರೆದರಾ |
 ಯೋಗಿ ಚರಿತೆಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಕವಿತೆಯ |
 ನಾಗಳೇ ಕಥಿಸಿದರು ಕವಿವರರಿನ್ನು ಗಾಯಕರು ||
 ರಾಗರಸವನು ತುಂಬುತಾಶಿವ |
 ಯೋಗಿ ಗುಣಗಾನವನು ಮಾಡಿದ |
 ರಾಗುರೂತ್ತಮಸನ್ನಿಧಿಯೋಳೇರ್ಪಟ್ಟ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ || ೪೯ ||

ಇಂತುಮಲ್ಲದೆ ಭಕ್ತರೊಳು ಕೆಲ |
 ರಾಂತು ಭಕ್ತಿ ಸುಪರವಶತೆಯಿ |
 ನ್ನೆಂತೊ ಬಗೆಯಿಂ ಬಣ್ಣಿಸಿದರಾಯೋಗಿಲಿಲೆಗಳಾ ||
 ಇಂತು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದೆ ತದ್ವ್ಯ |
 ಕಾಂತರೀರ್ಪರಪೂರ್ವ ಭಕ್ತಿಯ |
 ನಾಂತು ನವಮಠಸುಪ್ರವೇಶೋತ್ಸವವ ಮುಗಿಸಿದರು || ೫೦ ||

ಉತ್ಸವಕೆ ಬಂದೆಲ್ಲರಿಗೆ ದು |
 ರ್ತೃತ್ಸರಾದಿಗಳಳಿಯೆ ತನ್ನ ಯ |
 ನೋತ್ಸವಪ್ರದ ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯ ದರ್ಶನದೊಳನರು ||
 ಉತ್ಸುಕತೆಯಿಂದೆರಗಲಾತ್ಮಜ |
 ವತ್ಸಲತೆಯಿಂ ಗುರುವು ಶುಭಸಂ |
 ಪತ್ಸನ್ಮದ್ಧಿಯ ಪರಕೆಯಿತ್ತವರುಗಳ ತಾಂ ಕಳುಹಿ || ೫೧ ||

ಬಳಿಕೆ ಭೂವರರೀರ್ಪರನು ಕರೆ |
 ದೊಳಗಿರುವ ಕಾಮಾದಿ ರಿಪುಗಳ |
 ಗೆಲುತ್ತೆ ಹೊರಗಿನ ಪಗೆಗಳನು ಸೋಲಿಸಲು ಬೇಕಾದ ||
 ಸುಲಭ ಖಡ್ಗಗಳೆಂದೆರಡು ಮಂ |
 ಗಳದ ಬೆತ್ತಗಳಿತ್ತು ನೀವಿವು |
 ಗಳನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳಲಿರದಾವ ಭಯವೆಂದು || ೫೨ ||

ತಿಳುಹೆ ತದ್ಗುರುವಾದೊರೆಗಳೆದೆ |
 ಯಲರೆ ನಮ್ಮರಮನೆಯೊಳಿಟ್ಟಿವು |
 ಗಳನು ಗುರುಭಾವದೊಳು ಪೂಜಿಸುತಿರ್ಪೆವೆಂದೊರೆದು ||
 ಬಳಿಕೆ ತತ್ಪಾದಗಳ ಧೂಳಿಯ |
 ತಳೆದು ತಲೆಯೊಳು ಪಡೆದನುಜ್ಞೆಯ |
 ನಲವಿನಿಂ ತೆರಳಿದರು ತಮ್ಮವರೊಡನೆ ನಿಜವುರಿಗೇ || ೫೩ ||

ಇತ್ತಲಾಶಿವಯೋಗಿ ಬಗೆಯೆಳೆ |
 ಯುತ್ತಿರುವ ವರಮಠದೊಳದರೊಳು |
 ನಿತ್ಯನಿಜಲಿಂಗಾರ್ಚನಾನಂದಕ್ಕೆ ವಶನಾಗಿ ||
 ಮರ್ತ್ಯಲೋಕಕೆ ಬಂದು ಭಕ್ತರಿ |
 ಗಿತ್ತು ಬಯಸಿದ ಫಲವ ಸಲೆ ಪೊರೆ |
 ಯುತ್ತಿರುವ ಗಿರಿಜಾಮನೋಹರನಾಗಿ ನೆಲಸಿದನು || ೫೪ ||

|| ಮುಗಿದುದು || ಒಟ್ಟು ಪದಗಳು || ೯೨೦ ||

ಇಷ್ಟತ್ತರಡನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ: — ತೆರಳ್ಳು ತಾಂ ದೀಕ್ಷಿತರ ಯಾಗದೆ |

ಪರಸುತಂ ಪಣ್ಣಳನು ಪೆರ್ಚಿಸಿ |

ಗುರುವು ಮತ್ತಂ ಪೊರೆದನುದಕದೆ ಮುಳುಗುವಣುಗನನು ||

ಆದುದವರಾದಿಯು ಮಹಾ ಪು |

ಣ್ಯೋದಯದ ಸುತ್ತೇತ್ರವಾಸುಫ |

ಲೋದನ ಸ್ವಾಮಿಯ ಚರಣಸನ್ನಿಧಿಯ ಮಹಿಮೆಯೊಳು ||

ಮೋದದಿಂ ನಾಡವರು ತದ್ಗುರು |

ಪಾದಕೃಪೆಯಂ ಪಡೆದು ಸಲೆ ಸಂ |

ಪಾದಿಸುವರಿಚ್ಚಿತ ಫಲಂಗಳನನುದಿನದೆ ಬಂದು

|| ೧

ಬಂದ ಕೆಲರಾಮಹಿತಮಹಿಮಾ |

ಮಂದಿರನ ಸೇವೆಯೊಳು ಮಠದೊಳು |

ನಿಂದು ಶುದ್ಧಿಯನೊಂದುತಿರೆ ಧರ್ಮಂಣನೆಂಬುವನು ||

ಬಂದು ನನಗೀಶ್ರೀಗುರುವೆ ತಾಂ |

ತಂದೆಯುಂ ತಾಯ್ ಬಂಧುವುಂ ಸಖ |

ನೆಂದು ನಂಬುತೆ ತಚ್ಚರಣಸನ್ನಿಧಿಯನೊಂದಿದನು

|| ೨

ಅವನ ಗುಣ ಶೀಲಂಗಳಿರದ |

ಪುನವೊಲಿರೆ ತಾಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಸತತಂ |

ಶಿವಸಮರ್ಚನೆ ಗ್ರೀಸಲನುಗುಣಭಕ್ತನೆಂದರಿದು ||

ಸುವಿಮಳಾತ್ಮಕನಾಗಿ ಸೇವಿಸು |

ವವನ ಮೆಲಿಟ್ಟುಳ್ಳಿಯನು ತ |

ನ್ನವನನಾಗಿಸಿಕೊಂಡನಾಗುರುದೇವನಾಬಳಿಕೇ

|| ೩

ತನ್ನ ಗುರುವನು ಮನದ ಗುಡಿಯೊಳ |

ಗುನ್ನ ತದ ಶಿವಲಿಂಗವಾಗಿಸಿ |

ನನ್ನ ನಲೈಯೊಳಾತನಿಗೆ ನಿಜಸೇವೆಯನು ಸಲಿಸಿ ||

ಭಿನ್ನ ಭಾವವನುಳಿದು ಸೇವೋ |

ತ್ವನ್ನ ಸುಖದೊಳೆ ಮುಳುಗುತಂ ಧ |

ರ್ಮಣ್ಣ ನಾತ್ಮಸುನಾಮಮಂ ಸಾರ್ಥಕಮನಾಗಿಸಲು

|| ೪

ಇದೆ ಸುಭೃತ್ಯಾಚಾರವೆನಿಸುವು |
 ದಿದನೆ ಬಸವೇಶ್ವರನು ಕಲ್ಯಾ |
 ಣದೆ ತಳೆದು ತಾನಿಳಿಗೆ ಕಲ್ಯಾಣದನೆನಿಸಿ ಮೆರೆದಂ ||
 ಇದನು ಬಿಡದಿರು ಧರ್ಮನೇ ನಿನ |
 ಗಿದೆ ಸುಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯಂ ತಾ |
 ನೊದಗಿಸುವುದೆಂದಾತನಿಗೆ ಗುರು ಬೋಧಿಸಿದನೊಲಿದು || ೫ ||

ಹಿಗ್ಗಿದೆದೆಯಿಂ ಗುರುವರನೆ ನನ |
 ಗೊಗ್ಗಿದುದು ಬೋಧೆಯಿದು ನಿರುತಂ |
 ಕುಗ್ಗದಂತಿರೆ ಮಾಳ್ವ ನಿನ್ನಯ ಸೇವೆಯಾ ಸೊಗದಾ ||
 ಸುಗ್ಗಿಯೇ ಸಾಕೆನಗೆ ನಿನ್ನೆಡೆ |
 ಬಗ್ಗದೊವಲನ ತಾಣಕಂ ಮಿಗೆ |
 ಸಿಗ್ಗನೀಯುವುದೀನೆಲೆಯ ಬಿಡೆನೆನ್ನ ಜನ್ಮದೊಳು || ೬ ||

ಎಂದು ವಂದಿಸಿ ತನಗೆ ಬೋಧಾ |
 ನಂದವನು ಕರುಣಿಸಿದ ಗುರುವಿಗ |
 ದೊಂದು ಕೊರತೆಯನಾಗಿಸದೆ ಸೇವೆಯನೆಸಗುತ್ತವನು ||
 ಬಂದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗಂ ಪಲ |
 ವಂದದಿಂದುಪಚರಿಸುತ್ತಿರ್ಪುದ |
 ನಿಂದು ನೋಡುತೆ ತತ್ಪರಮನೊಲವೊಂದಿರಲು ಬಳಿಕೇ || ೭ ||

ಪರಮ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವೆನಿಸುತೆ |
 ಮೆರೆಯುವವರಾದಿಯ ಸಮಾಪದೊ |
 ಳಿರುವ ಗೊಂಣಾಗರದ ಬಳಿಯ ಮಲಾಪಹಾರಿಣಿಯಾ ||
 ಸುರುಚಿರದ ತೀರದೊಳು ನಡೆಯಿಸು |
 ತಿರುವ ಯಾಗಕೆ ತದ್ಗುರುವ ತಾಂ |
 ಕರೆಯಲೈತಂದನು ಚಿದಂಬರ ದೀಕ್ಷಿತನು ನಲವಿಂ || ೮ ||

ವಿಲಸಿತದ ಮಠದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಾ |
 ವಳಿಯ ಮಧ್ಯೆದೆ ಮಂಡಿಸಿದ ಗುರು |
 ತಿಲಕನೈತರುತಿರ್ಪ ತದ್ದೀಕ್ಷಿತನ ಕಂಡೊಡನೇ ||
 ನಲವಿನಿಂದಿದಿರ್ವಂದು ನಿಜಕರ |
 ತಲವ ಪಿಡಿದೊಡನಾಮಹಾತ್ಮನಿ |
 ಗಲಘು ಮುದದಿಂ ಮಣಿಯೆ ಭೂಸುರವರ ಚಿದಂಬರನು || ೯ ||

ಮಣಿದ ತದ್ವಿಪ್ರೋತ್ತಮನ ಕರ |
 ವನು ಪಿಡಿದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸುತುಚಿತಾ |
 ಸನದೆ ಯೋಗೀಶ್ವರನು ಕುಶಲ ಪ್ರಶ್ನೆಯನು ಕೇಳೇ ||
 ಮುನಿಸುತನೆ ನಿನ್ನ ಧಿಕದಯೆಯಿಂ |
 ದನಿತು ಸುಖಮಯಮಿಪುರ್ವದಿನ್ನೇ |
 ನೆನಲು ನಾನುರೆ ಗೈಯಲೆಳಸಿದ ಸೋಮಯಾಗವದು || ೧೦ ||

ಗಣಿಸೆ ನಿಮ್ಮನ್ನರ ಮಹಾತ್ಮರ |
 ಘನತರದ ಸನ್ನಿಧಿಯ ಮಹಿಮೆಯೊ |
 ಳಿಸಿತುಮೆಡರಡಸದೆಯೆ ಮುಗಿಯುವುದಲ್ತೆ ಮದ್ಗುರುವೇ ||
 ನನಗೊಲಿದು ದಯಮಾಡಿಸೆನೆ ಚಿ |
 ಧ್ವನನೆ ನಿನಗೇಂ ಹಿರಿದೆ ಯಾಗವ |
 ಕೊನೆಗೊಳಿಸುವುದು ಬರುವೆನ್ನೆ ನಿನ್ನಿಷ್ಟದಂತಿರೆ ನಾಂ || ೧೧ ||

ಎಂದೊರೆದು ಯೋಗ್ಯೋಪಚಾರದೊ |
 ಳೊಂದಿದೊಲವಿನ ತಚ್ಚಿದಂಬರ |
 ರಿಂದೆ ತಳ್ತಾಗಮಿಸಿ ಯಾಗದ ಶಾಲೆಗಾನೆಲೆಯೊಳ್ ||
 ಬಂದಿರುವ ಸುಚ್ಛಾನತೇಜರ |
 ವೃಂದದೊಳ್ ಗುರುವೊಪ್ಪಿದನು ಪೂ |
 ಕ್ಷೇಂದುವಾಗಸದುಡುಗಣದ ನಡುವೆಸೆವ ಮಾಳ್ಕೆಯೊಳು || ೧೨ ||

ಗುರುವರನ ಸಂದರ್ಶನದೆ ಸ |
 ವರ ದುರಿತವದು ಪೋಗಿ ಬಂದೆ |
 ಲ್ಲರು ನಮಿಸಲುಚಿತೋಕ್ತಿಯಿಂದವರುಗಳ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ||
 ಕಿರುನಗೆಯೊಳೆಯಾಗದೊಳು ನನ |
 ಗಿರುವ ಕಜ್ಜವದಾವುದೆಂದಾ |
 ಪರಮ ಯೋಗಿಯು ಕೇಳಲೆಂದನು ದೀಕ್ಷಿತನು ನಗುತೇ || ೧೩ ||

ಯಾಗಕಾರ್ಯವು ವಿಘ್ನವಿರಹಿತ |
 ವಾಗಿ ಮುಗಿಯುವ ತೆರದೆ ಹರ್ಷಿತ |
 ರಾಗಿ ನಲ್ವರಕೆಗಳನೀಯುವುದೊಂದನೆಯ ಕೃತಿಯು ||
 ಯಾಗಕೃತಂದವರು ನಲವಿಂ |
 ಪೋಗುತಿರಲಾಶೀರ್ವದಿಸುತನು |
 ರಾಗದಿಂ ಪೂಪಣ್ಣಳೀಯುವುದೆರಡನೆಯ ಕೃತಿಯು || ೧೪ ||

ಎಂದೊರೆದುಡಕೆ ನನಗೆ ಸುಲಭಮಿ |
 ದೆಂದು ಮಂದಸ್ತಿತದೊಳನೆ ಗುರು |
 ವಂದು ತತ್ಪೀಠದ ಬಳಿಗೆ ಪೂಪಣ್ಣ ಪುಟ್ಟಿಗಳಾ ||
 ತಂದಿರಿಸಿದರು ಯಜ್ಞ ಸತ್ಪತಿ |
 ಯೊಂದು ವಿಘ್ನ ಮದಿಲ್ಲದಂತಿರೆ |
 ಮುಂದುವರಿದುದು ಸಕ್ರಮದೆ ತನ್ಮಹಿಮಕೃಪೆಯಿಂದೇ || ೧೫ ||

ಮಿಗಿಲೆನಿಪ ಸಂಭ್ರಮದೆ ಯಾಗವು ||
 ಮುಗಿದುದೈತಂದವರು ಸರ್ವರು |
 ಬಗೆಯಲರೆ ಬಂದೆರಗೆ ಪರಸುತ್ತೆಲ್ಲರಿಗೆ ಗುರುವು ||
 ತೆಗೆತೆಗೆದು ಕೊಡುತಿರಲು ಮೊದಲಿಂ |
 ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿ ಪುಟ್ಟಿಗಳ ಪಣ್ಣಳು |
 ಮುಗಿಯದಿದವು ತತ್ಕರಪ ಶೃಪ್ರಭಾವದೊಳು || ೧೬ ||

ನೋಡುತಿದನಚ್ಚರಿಯೊಳುರೆ ಕೊಂ |
 ಡಾಡಿ ನಿಜಚರಣಕ್ಕೆ ಶಿರವನು |
 ನೀಡಿ ನಮಿಸುವ ದೀಕ್ಷಿತನ ಕೈವಿಡಿದು ಶಿವಯೋಗೀ ||
 ಬೇಡವೆನಗೀಗೊರವನು ನೀಂ |
 ಮಾಡಿದೀಯಾಗಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚುತೆ |
 ಹೂಡಿರುವನಾಯಜ್ಞ ಪುರುಷನೆ ಲೀಲೆಯಿದನೆನಲು || ೧೭ ||

ಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಚಿದಂಬರನು ಸ |
 ನ್ಮಾನನೀಯನೆ ಯಜ್ಞ ಪುರುಷನು |
 ನೀನೆ ನನಗಿನ್ನಾವನಲ್ಲವು ನಿನ್ನ ಲೀಲೆಯಿದು ||
 ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳಗಿರುತಿರ್ಪ ಸರ್ವಮು |
 ತಾನುಯಾಯಿಗಳಷ್ಟಮೂರ್ತಿಯು |
 ನೀನೆ ದಿಟವೆಂದೆನುತೆ ತಲ್ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಗೆ ಬಳಿಕೇ || ೧೮ ||

ಹೊಳೆಯ ತಡಿಯೊಳಗೈದೆ ವಿರಚಿಸಿ |
 ದೆಲೆವನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯೆ ತದ್ಗುರು |
 ತಿಲಕನೈಸಲೆ ಮುಗಿಸಿ ನಿಜಲಿಂಗಾರ್ಚನಕ್ರಿಯೆಯಾ ||
 ಬಳಿಗೆ ಪಣ್ಣಳ ಪುಟ್ಟಿಗಳ ತರಿ |
 ಸೊಲವಿನಿಂ ದೀಕ್ಷಿತರೆ ಮೊದಲಾ |
 ಗುಳಿದ ಪೂಜ್ಯರನೆಲ್ಲರನು ಕರೆಯಿಸಲು ತನ್ನೆಡೆಗೇ || ೧೯ ||

ಯಾಗಕಾರ್ಯದೊಳಲ್ತಿಯಿಂ ಸಲೆ |
 ಭಾಗಮಂ ವಹಿಸಿದ ಗರಗದ |
 ಯೋಗಿ ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರನೆ ಮೊದಲಾದವರು ಬಂದು ||
 ಶ್ರೀಗುರುವಿನಡಿಗಿರಗಲಿನ್ನವ |
 ರಾಗಮನದಿಂ ನಲಿದು ಪಣ್ಣಳ |
 ಭಾಗವಾಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ತಾನೆಲ್ಲರಿಗೆ ಸಮವಾಗಿ || ೨೦ ||

ಕೊಟ್ಟಿವೆಲ್ಲವ ಸಿಮ್ಮ ಹೃದಯದೊ |
 ಳಿಟ್ಟು ಪೂಜಿಸುವಭವಗರ್ವಿಸಿ |
 ತುಷ್ಟವಡಿಯುವುದೆನೆ ಫಲೋದನನಾದ ನಿನಗಿನ್ನು ||
 ಪುಟ್ಟಿಯೊಳಗೊಂದುಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ |
 ಕೊಟ್ಟುದೇಕೆಂದವರುಸುರೆ ಮೇಣ್ |
 ಪುಟ್ಟಿಗಳ ತುಂಬಿದವಾ ತನಿವಣ್ಣಳೇನೊರೆವೇಂ || ೨೧ ||

ಇದು ಫಲಾಶನನಾದುದಕೆ ಫಲ |
 ವಿದು ಭವದ್ರೋಗೋನ್ನತಿಯ ಫಲ |
 ವಿದು ಫಲಾಹಾರೇಶನಾಮದ ಸಾರ್ಥಕತೆಯತ್ತೇ ||
 ಸದಯಮೂರಿಯೆ ನಿನ್ನ ಲೀಲಾ |
 ಭೃದಯಗಳ ಬಣ್ಣಿಸಲು ನಮ್ಮೊಳು |
 ಚದುರತನವಿಲ್ಲೆಂದು ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರನು ಪೊಗಳೇ || ೨೨ ||

ಪಡೆದ ವಿಸ್ಮಯದಿಂದುಳಿದವರು |
 ಕಡು ನಲವಿನಿಂದಾಫಲೋದನ |
 ನಡಿಗಿರಗಿ ಪಲವಂದದಿಂ ಬಣ್ಣಿಸುತಿರಲು ಬಳಿಕೇ ||
 ನುಡಿದನಾಶಿವಯೋಗಿ ವಿನಯದೆ |
 ಮೃಡನ ಮಹಿಮೆಯಿದೆಲ್ಲವಾಶಿವ |
 ನಡಿಯ ಬಡ ಕಿಂಕರನೊಳೇನುಂಟೆಂತು ಪೊಗಳುವರೇ || ೨೩ ||

ಎಂದೊರೆಯೆ ಶಿವದಾಸಭಾವನ |
 ನೊಂದಿದಾನಿರಹಂಕೃತಿಯ ನುಡಿ |
 ಯಿಂದೆ ಮುತ್ತಂ ಪಡೆದ ಮುದದಿಂ ಯೋಗಿವರನೊಡನೇ ||
 ಬಂದು ತಾವನರಾದಿ ಮಠಕ |
 ಲ್ಲೊಂದೆರಡು ದಿನವಿದು ಪರಕೆಯ |
 ನೊಂದಿ ತದ್ಗುರುಭಜನೆಯೊಳು ತೆರಳಿದರು ತಮ್ಮಡಿಗೇ || ೨೪ ||

ಬಳಿಕೆ ತದ್ಗುರುಸೇವೆಯಿಂದಂ |
 ಫಲಪದಗಳನು ಪಡೆದ ಭಕ್ತಾ |
 ವಳಿಯು ತಂದೊಪ್ಪಿಸಿದ ಧನಧಾನ್ಯಾದಿಸಂಗ್ರಹದಾ ||
 ಬಳಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದುದಾ ಮಠ |
 ದೊಳಗೆ ದೀನದರಿವ್ರಮುಖ್ಯ |
 ಗೋಲವಿನಿಂ ಗೈವನ್ನ ದಾನಾದಿಗಳಿಗನವರತಂ || ೨೫ ||

ಪೇಳಲೇಂ ಶಿವನಾಗಿ ಬಹುವಿಧ |
 ಲೀಲೆ ಗೈವಾಗುರುವಿನೆದೆಯೊಳು |
 ಕೀಲಿಸಿತು ದಾಸೋಹಮೆಂಬ ವಿಶಾಲಭಾವನೆಯು ||
 ಕೇಳಿದೆಲ್ಲರಿಗಾಸುಮಹಿಮನು |
 ಫಾಲನೇತ್ರಂಗನವರತಮಡಿ |
 ಯಾಳಿಸುವುದೆ ಸಕಲಧರ್ಮದ ಸಾರವೆಂಬಿದನು || ೨೬ ||

ಅರುಹಿ ಮೊದಲಾಬಳಿಕೆ ಮತ್ತಿ |
 ನ್ನೊರೆಯುತುಳಿದಾಚಾರತತ್ವನ |
 ಕಿರಿತನಕೆ ಹರನೊಲಿವನೆಂಬೀ ನಂಬಿಕೆಯ ಬೆಳಸಿ ||
 ಪೊರೆಯುವುದೆ ನಿಜಕಾಯಕಮದೆನಿ |
 ಸಿರಲು ಬಂದವರೆಲ್ಲರುಂ ತ |
 ದ್ಗುರು ಮಠದೆ ದಾಸಾನುದಾಸರೆ ಆಗತೊಡಗಿದರು || ೨೭ ||

ಪಡೆದ ಭೃತ್ಯಾಚಾರದಿಂ ಸಲೆ |
 ನಡೆದುಕೊಳ್ಳವರಾದಿ ಭಕ್ತನು |
 ಸಡಗರದೆ ರುದ್ರಪ್ಪನೆಂಬುವ ಕರಣಿಕನು ಬಂದು ||
 ಅಡಿಗರಗಿ ನನ್ನಾಲಯದೆ ನೀ |
 ನಡಿಯಿಡುತೆ ಶಿವಪೂಜೆ ಗೈಯುತೆ |
 ಬಡವನನು ರಕ್ಷಿಸುವುದೆಂದಾಯೋಗಿಯನು ಬೇಡೇ || ೨೮ ||

ಆತನಾಕಿರಿತನಕೆ ಮೊದಲಿಂ |
 ಪ್ರೀತನಾಗಿದಾಗುರವು ತ |
 ತ್ಪೂತ ಭಕ್ತನ ಮನೆಗೆ ನಡೆತಂದೆಸಗಿ ಪೂಜೆಯನು ||
 ಸಾತಿಶಯ ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದನ |
 ನೋತು ತದ್ಗೃಹದವರಿಗಿತ್ತು ಪು |
 ನಿತರಂ ಗೈದಿಂತು ನುಡಿದನು ಕುಲಕರಣಿಕಂಗೆ || ೨೯ ||

ಮನೆತನದ ದೀಪವನು ಬೆಳಗಿಸ |
 ಲನುದಿನದೆ ತೈಲಕ್ಕೆ ಕೊರತೆಯ |
 ದೆನಿಸದೆಂದೊರೆಯುತ್ತೆ ನೂಲುವ ರಾಟೆಯೊಂದನು ಮೇಣ್ ||
 ತನಗಿರುವ ಕಿವಿಟೊಪ್ಪಿಗೆಯನಾ |
 ತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುರೆ ಪರಸಿ ತಾಂ ಬಂ |
 ದನು ಮಠಕೆ ನಲವಾಂತು ಬರುವಾ ಭಕ್ತನೊಡವೆರೆದು || ೩೦ ||

ಬಳಿಕೆ ರುದ್ರಸುಭಕ್ತನಾಗುರು |
 ತಿಲಕನುರೆ ತನಗಿತ್ತ ರಾಟೆಯ |
 ನಿಳಯದೈಸಿರಿಯೆಂದು ನಂಬಿದಕತದಿನನವರತಂ ||
 ಗಳಿಕೆ ಬಳಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೊರತೆಯ |
 ಸುಳಿವು ಕಾಣದೆ ಸುಖದೊಳಿದನು |
 ಫಲರಹಿತಮೆನಿಸುವುದೆ ಯೋಗಿಯು ಗೈದನುಗ್ರಹವು || ೩೧ ||

ಆನ ಮತದವರಾದೊಡಂ ನಿಜ |
 ದೇವರಿಗೆ ದಾಸೋಹಮೆಂಬ ಸು |
 ಭಾವದಿಂ ತಲ್ಪರ್ಪ ಭಕ್ತಿಯ ಮಾರ್ಗದೊಳು ನಡೆಯೇ ||
 ಜೀವಿಗಳ ತದ್ಭಾವದೊಳಗಾ |
 ದೇವರೊಡಮೂಡುತ್ತೆ ಬೇಡಿದು |
 ದೀನನಿದು ನಿಜವೆಂದು ತನ್ನ ಡಿಯೊಂದಿದವಿಳರಿಗೇ || ೩೨ ||

ಆನಗಂ ಬೋಧಿಸುವ ತದ್ಗುರು |
 ದೇವನಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಾದಾ |
 ದೇವರೆಂದೇ ನಂಬಿ ಬರುತಿರ್ಪವಿಳಮತದವರು ||
 ತೀವಿ ಮಠದೊಳು ತನ್ಮಹಾತ್ಮನ |
 ಸೇವೆಯೊಳು ತಾವಾಂತ ಮತದನು |
 ಭಾವದಿಂ ಚಿರಶಾಂತಿಯೊಂದುತ್ತಿದರ್ಪನುದಿನದೇ || ೩೩ ||

ಇಂತು ಬೋಧಿಸುತಿರ್ಪದಲ್ಲದೆ |
 ಸಂತತಿಯು ಸದ್ವಿದ್ಯೆ ಧನವಾ |
 ಕ್ರಾಂತ ರೋಗನಿವಾರಣೆಯೆ ಮೊದಲಾದ ಫಲಗಳನು ||
 ಸಂತತಂ ಕರುಣಿಸುತೆ ಭಕ್ತರ |
 ಸಂತತಿಯ ಸುರಭೂಜವೆನಿಸುತೆ |
 ಸಂತಸದೊಳಾಪರಮಕರುಣಾಭರಣನಿರೆ ಬಳಿಕೇ || ೩೪ ||

ಒಂದು ಶುಭದಿನದಲ್ಲಿ ತದ್ವೋ |
 ಗೀಂದುವಿನ ಮಠದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರ |
 ವೃಂದವೆಸಗುವ ಗಣಸಮಾರಾಧನೆಯ ಸಮಯದೊಳು ||
 ಮಿಂದು ಮಡಿಯುಟ್ಟಾಸನದೊಳ್ಳೆ |
 ತಂದು ಮಂಡಿಸಿ ಸಕ್ರಮದೊಳಾ |
 ನಂದಮೂರ್ತಿಯು ಗುರುವು ನಿಜಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯನೆಸಗಿ || ೩೫ ||

ಲಿಂಗದೊಳು ನಿಲೆ ದಿಟ್ಟಿ ತತ್ಪರ |
 ಲಿಂಗಗತ ದೃಷ್ಟಿಯೊಳು ಮನವಿರೆ |
 ಕಂಗಳೀಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬೆರೆದಾ ಮನದೆ ಭಾವವಿರೇ ||
 ಹಿಂಗದಂತಿರೆ ಮನದ ಸಂಗದೆ |
 ಕಂಗೊಳೆವ ಭಾವದೊಳು ತೃಪ್ತಿಯ |
 ಲಿಂಗವೇ ತಾನಾಗಿ ಮೈಮರೆದಿರುವ ಶಿವಯೋಗೀ || ೩೬ ||

ಕರವನಿರದೆತ್ತುತ್ತೆ ಭೀತಿಯ |
 ತೊರೆಯುವುದು ಮುಳುಗಿಸದು ಮಗನನು |
 ತೊರೆಯೆನುತ್ತೊರೆಯುತಿರೆ ಕೇಳಿ ನುಡಿಯನಚ್ಚರಿಯೊಳ್ ||
 ಬೆರೆದು ನೆರೆದವರಿಂತು ತದ್ಗುರು |
 ವರನು ಪೇಳ್ವ ದರಿಂಗಿತವ ತಾ |
 ವರಿಯದಿರೆ ಕೆಲಹೊತ್ತು ಲಿಂಗಧ್ಯಾನಮಗ್ನತೆಯಾ || ೩೭ ||

ತೊರೆದು ಯೋಗಿಯು ನಲಿದು ನೋಡು |
 ತ್ತಿರುವನಿತರೊಳೆ ಬಂದು ತತ್ಪದ |
 ಕೆರಗಿ ನಿಜಸತಿಪುತ್ರರೊಡನೋರ್ವನು ಮಹೇಶ್ವರನು ||
 ಗುರುವರನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ತನ್ನಯ |
 ವರಸುತನನರ್ಪಿಸಲು ಬರುತಿರೆ |
 ಸರಣಿಯೊಳು ನಡೆದುದನು ತಾನಿಂತುಸುರತೊಡಗಿದನು || ೩೮ ||

ಗುರುವೆ ಬಹುದಿನದಿಂದೆ ನಮ್ಮಗೆ |
 ದೊರೆಯದಿರೆ ಸಂತತಿಯ ಫಲವದು |
 ಕೊರಗಿ ಕಡೆಯೊಳು ನಿನ್ನ ನಾಮಸ್ಮರಣಮಂ ಗೈದು ||
 ತರುಳನೋರ್ವನು ಜನಿಸೆ ನಿಮ್ಮಯ |
 ಚರಣಸೇವೆಗೆ ಕೊಡಲು ಸಲೆ ನಿ |
 ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿರೆ ನಾವು ಭವದನುಪಮ ಕೃಪಾಬಲದೇ || ೩೯ ||

ಹುಟ್ಟಲಿವನಿಗೆ ಶಿವಸುನಾಮನ |
 ನಿಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸಿ ಕಲಿಸಿ ವಿದ್ಯೆಯ |
 ನೆಟ್ಟನೀಮಠದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನು ಪಚರಿಸಲರ್ಹತೆಯು ||
 ಪುಟ್ಟಲೀತನುಭವನಲ್ಲಿಯೆ |
 ಬಿಟ್ಟು ಪೋಗಲು ಸತಿಪತಿಗಳುರೆ |
 ಪುಟ್ಟದೊಲವಿಂದಾಗಮಿಸಲೀವೂರ ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ || ೪೦ ||

ಪುಟ್ಟನಿವನೀಸಾಡುವುದಕಡಿ |
 ಯಿಟ್ಟೊಡನೆ ತಜ್ಜಲದ ಸೆಳೆತದೆ |
 ಕಟ್ಟುವಡಿದದರೊಳಗೆ ತೇಲುತೆ ನಡು ಹೊಳೆಗೆ ಹೋಗೇ ||
 ತಟ್ಟಕೊಳ್ಳುತ್ತೆದೆಯ ಹರಣವ |
 ಬಿಟ್ಟನಾತ್ಮಜನೆಂದು ಮಿಗೆ ಮೊರೆ |
 ಯಿಟ್ಟು ನಿನಗಜ್ಜಯ್ಯ ಪೊರೆಯುವುದೆಂದು ಬೇಡಿದೆವು || ೪೧ ||

ಅನಿತರೊಳೆ ಜಲಮಧ್ಯದಿಂದಂ |
 ಘನತರದ ಕಾಂತಿಯನು ಪಸರಿಸಿ |
 ಮಿನುಗುತಂ ವರದಿವ್ಯ ಹಸ್ತಮದೊಂದು ಪೊರಮುಟ್ಟು ||
 ತನುಜನನು ನೂಂಕಿದುದು ತೀರಕೆ ;
 ಜನಿಸಿದೊಲವಿಂ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯ |
 ದೆನುತೆ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತೆ ಬಂದೆವು ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಗುರುವೇ || ೪೨ ||

ಹಸುಳನನು ನಿನ್ನವನ ನಿನಗ |
 ಪಿಸಿದಿನಾನೆಂದಾ ಮಹೇಶ್ವರ |
 ನುಸುರೆ ನೆರೆದ ಸಮಸ್ತರಿದ ಕೇಳ್ವಚ್ಚುರಿಯನೊಂದೇ ||
 ನಸು ನಗೆಯೊಳಾಯೋಗಿ ನಿಮ್ಮೊಳು |
 ವಿಸುಪ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಬಾಲಕ |
 ನಸುವನುಳಿಸಿದಳಿಂತು ಗಂಗಾಂಬಿಕೆಯು ಕೃಪೆಯಿಂದೇ || ೪೩ ||

ಎಂದು ನುಡಿದಾ ಸುಂದರಾಸ್ಯನ |
 ನಂದನನ ಕರೆದಂತಿಕಕೆ ನಲ |
 ಮೊಂದಿ ಮೈದಡವುತ್ತೆ ಶಿರದೊಳಗಿರಿಸಿ ಹಸ್ತವನು ||
 ಮುಂದೆ ಮಠದಧಿಕಾರವನು ನೀ |
 ನೊಂದಿ ಭಕ್ತರ ಪೊರೆವ ಕಜ್ಜವ |
 ಮುಂದುವರಿಸುವುದೆಂದು ಪರಕೆಯನಿತ್ತನಾಗುವು || ೪೪ ||

ಶ್ರೀ ಫಲಾಹಾರೇಶನು ತಮ್ಮ ಮಠದೊಳಗೆ ಶಿವಪೂಜೆಗೆ ಕುಳಿತಾಗ ಕೈಯೆತ್ತಿ ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತಿದ್ದ
ಬಾಲಕನನ್ನು ಕಾಣಾಡಿದುದು.

ಬಳಿಕವಾಮಾಹೇಶ್ವರನ ಸ |
 ತ್ಕುಲಗುಣಾದಿಗಳಾತ್ಮದೃಷ್ಟಿಗೆ |
 ಹೊಳೆದೊಡಂ ಭಕ್ತರ್ಮಳರಿಯುವ ಕತದೆ ತನ್ಮುಖದಿಂ ||
 ಸಲೆ ವಿಚಾರಿಸುತಖಿಳರಿಗೆ ಕಡು |
 ನಲವನಾಗಿಸುತಾಗ ಗಣಸಂ |
 ಕುಲಸಮಾರಾಧನೆಯ ಮುಗಿಸಿದನಾಚರೋತ್ತಮನು || ೪೫ ||

ಮಗನು ಮಠದಧಿಕಾರಿಯಾಗಲು |
 ಸೊಗಸಿನಿಂ ನಲ್ಲರಕೆವೆತ್ತುದ |
 ಬಗೆದು ತಮ್ಮಯ ಜನ್ಮಮೇ ಸಾರ್ಥಕಮದಾಯ್ತೆಂದು ||
 ಬಗೆಯಲರ್ಧಾ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ |
 ಮಗುಳ್ಳು ಪುತ್ರರ ಪಡೆಯುತವರಾ |
 ಸೊಗದೊಳಿರಲಾಶೀರ್ವದಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದನಾಸ್ವಾಮಿ || ೪೬ ||

ನೆರೆದವರುಮನರಾದಿ ಭಕ್ತರು |
 ಪರಮ ಹರ್ಷಿತರಾಗಿ ನಿತ್ಯದೆ |
 ಹಿರಿಯ ಗುರುವನು ಸೇವಿಸುವವೋಲ್ ಶಿವಸುನಾಮವನು ||
 ಧರಿಸಿದಾಮರಿದೇವನನು ಸ |
 ತ್ಕರಿಸತೊಡಗಿದರಾಸುಬಾಲನು |
 ಹರಿಸವೀಯುತೆ ಬೆಳೆಯುತಿರ್ದನು ಬಾಲ ಶಶಿಯಂತೇ || ೪೭ ||

|| ಮುಗಿದುದು || ಒಟ್ಟು ಪದಗಳು || ೯೬೭ ||

॥ ಓಂ ಸದ್ಭಕ್ತಧರ್ಮೋಪದೇಶಕಾಯನಮಃ ।

ಇಷ್ಟತ್ತುಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ: — ಧರೆಯ ಭಕ್ತರ ಪೊರೆವ ಕಜ್ಜವ ।
ನೆರೆಮುಗಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯ ಸುಮಹಿಮೆಯ ।
ನರುಹಿ ಶಿಷ್ಯಂಗಡಗಿದನು ಲಿಂಗದೊಳು ತದ್ಗುರುವು ॥

ತುಂಬಿ ಪಿಡಿದಿಹ ಪುಳುವು ದಿನಗಳು ।
ತುಂಬುತಿರಲಾಬಳಿಕೆ ತಾನುಂ ।
ತುಂಬಿಯಾದಂತಾಕುಮಾರನು ಗುರುಸುಬೋಧೆಯೊಳು ॥
ತುಂಬೆ ತನ್ನೊಳು ಯೋಗಶಕ್ತಿಯು ।
ತುಂಬುವೆರೆಯಾಗುತ್ತೆ ಭಕ್ತಮು ।
ದಾಂಬುಧಿಯ ಪೆರ್ಚುಗೆಗೆ ಮರಿಯೋಗೀಶನೆನಿಸಿದನು ॥ ೧ ॥

ನಿರುತಮುಂ ಮಠಕ್ಕೆತರುವ ಭ ।
ಕ್ತರಿಗೆ ಭೋಜನ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯವ ।
ನುರು ಮುದದೆ ಕಿರುವರೆಯದೊಳೆ ತಾಂ ನಡೆಸತೊಡಗಿರುವಾ ॥
ಮರಿಗುರುವ ನಿರುಕಿಸುತೆ ಯೋಗೀ ।
ಶ್ವರನು ಹರ್ಷಿತನಾಗಿ ತಾಂ ಸಂ ।
ಚರಿಸಿ ದೇಶದವರನು ಪೊರೆವುಜ್ಜುಗದೆ ತೊಡಗಿದನು ॥ ೨ ॥

ಪೊಕ್ಕ ಪಳ್ಳಿಯು ಪಾವನವು ಪದ ।
ವಿಕ್ಕಿದಾಲಯಗಳು ಸುಸಂಪದ ।
ದಿಕ್ಕೆಯಾದವು ಬಂದು ಮೊರೆವೊಕ್ಕವರ ದುರ್ವಿಧಿಯಾ ॥
ಸೊಕ್ಕು ಮುರಿದುದು ನುತಿಪರಘಗಳು ।
ದಿಕ್ಕುಗೊಂಡೋಡಿದವು ತದ್ಗುರು ।
ವಕ್ಕರೆಯ ಸಂಚಾರಕಾಲದೆ ನಾಡಿನಗಲದೊಳು ॥ ೩ ॥

ದೇವರೇ ಶಿವಯೋಗಿರೂಪದೆ ।
ಭೂವಲಯದೊಳು ಸಂಚರಿಸುತಂ ।
ಜೀವಿಗಳನುಡ್ಧರಿಸತೊಡಗಿದನಿಂತು ಕೃಪೆಯಿಂದೇ ॥
ಆವ ಜನ್ಮದ ಪುಣ್ಯವೋ ನಮ ।
ಗೀವಿಮಳ ಗುರುದರ್ಶನದೆ ಮಿಗೆ ।
ಪಾವನಾತ್ಮಕರಾಗಿ ಬಾಳುವ ಫಲವು ಲಭಿಸಿದುದು ॥ ೪ ॥

ಎಂದು ಜನತೆಯು ಪಾಡಿ ಪೊಗಳುತೆ |
 ಬಂದು ತತ್ಪರಮಾತ್ಮನಂಘ್ರಿಗೆ |
 ವಂದಿಸುತೆ ಬಯಸಿದುದಕಿರ್ಮಡಿಯಾದ ಫಲಗಳನು ||
 ಒಂದುತಿರ್ದುದು ದೇಶದಗಲದೊ |
 ಳೆಂದು ಭಕ್ತರ ಸುಖದ ಸುಗ್ಗಿಯೆ |
 ಬಂದ ತೆರನಾಯ್ತು ಮಹಿಮಸಂಚಾರಸಮಯವದು || ೫ ||

ಆಪರಮು ಯೋಗಿಯೊಳಗಿದುರ್ಧಂ |
 ಶಾಪಸದನುಗ್ರಹಗಳಾರ್ಪದು |
 ಕೋಪವಾತನೊಳ್ಳಿದುದರಿಂ ಕೆಲಜನರು ಗೈವಾ ||
 ಪಾಪಕೃತ್ಯವ ಕಂಡೊಡಂ ತಾಂ |
 ಶಾಪದುಕ್ತಿಯನುಳಿದನುಗ್ರಹ |
 ರೂಪಬೋಧೆಯೊಳವರ ದುಷ್ಟತಿಗಳೆವನಾಗುವು || ೬ ||

ಗುರುವರನು ಸಂಚಾರಕಾಲದೆ |
 ಬರಲು ನರಗುಂದಕ್ಕೆ ತತ್ಪರ |
 ದರಸು ತನಗಾಮುಕ್ತಿರಾಜ್ಯದ ಸಿರಿಯು ಬಂದಂತೇ ||
 ಪರಮ ಹರ್ಷವನೊಂದಿ ಸಂಭ್ರಮ |
 ತರದಿನಂದಣವೇರಿಸುತ್ತಾ |
 ಚರಕುಲೇಂದ್ರನ ಮೆರವಣಿಗೆಯನು ಗೈಯುತರಮನೆಗೇ || ೭ ||

ಕರೆದು ತಂದು ಶಿವಾರ್ಚನೆಯ ತಾಂ |
 ಪರಮ ಮುದದಿಂ ಮಾಡಿಸುತೆ ತ |
 ದ್ವುರುವಿನಿಂ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನೊಂದಿ ಕಾಣಿಕೆಯಾ ||
 ಚರಣಸನ್ನಿಧಿಗಿತ್ತು ಪಡೆದಾ |
 ಪರಕೆಯಿಂ ಧನ್ಯತೆಯನೊಂದಿದ |
 ನರಸು ಬಳಿಕಂ ಸಿದ್ಧರಾಮ ಶ್ರೇಷ್ಠಿಯನು ನಲವಿಂ || ೮ ||

ಮುಂದುಗೊಂಡಾಪುರದ ಭಕ್ತರು |
 ಬಂದು ವಂದಿಸಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಯೋ |
 ಗೀಂದುವನು ವರ ಮಠಕೆ ಬಿಜಯಂಗೈಸುತುತ್ಸವದೇ ||
 ಒಂದುತೆಲ್ಲರು ತತ್ಪದಾರ್ಚನೆ |
 ಯಿಂದೆ ಧನ್ಯತೆಯಾಬಳಿಕೆ ಗುರು |
 ನೊಂದಿದೊಲವಿಂ ಬೋಧಿಸುವ ಧರ್ಮಾಮೃತದ ಸವಿಯಾ || ೯ ||

ಹರಿಸದಿಂ ಸವಿಸವಿದು ಸಲ್ಲಿಸು |
 ತುರುತರದ ಕಾಣಿಕೆಯ ದುರಿತನ |
 ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತಿಂತಿರಲು ತಡಹಾಳ ಜನತತಿಯು ||
 ಉರು ಮುದದೊಳ್ಳೈತಂದು ತಮ್ಮೂ |
 ರ್ಗಿರದೆ ಬಿಜಯಂಗೈಸಿ ತದ್ಗುರು |
 ವರನ ಬೋಧಾಮೃತದೆ ತಣಿದಿರೆ ತಾವುಮಾಬಳಿಕೇ || ೧೦ ||

ಕೊಂಗವಾಡದ ಭಕ್ತರುಂ ವಿಮು |
 ಳಾಂಗರಾಸುರಕೋಡದವರುಂ |
 ಮಂಗಳಾಕರರಾದ ಹದ್ದಿಯ ಜನರು ಹಡಗಲಿಯಾ ||
 ಲಿಂಗಭಕ್ತರು ಯಾವಗಲ್ಲಿನ |
 ತುಂಗಗುಣಿಗಳು ಬೆಳವಣಿಕೆಯಾ |
 ಜಂಗಮಸ್ತ್ರಿಯ ಭಕ್ತರುಂ ತಮತಮ್ಮ ನೆಲೆಗಳಿಗೇ || ೧೧ ||

ಭೋಗಮೋಕ್ಷಸುಫಲಗಳನು ಕೊಡು |
 ವಾಗುರುವ ತದ್ಭಕ್ತಿಪರವಶ |
 ರಾಗಿ ಕರೆತಂದಧಿಕಭಕ್ತಿಯೊಳಿರಿಸಿ ಮಠಗಳೊಳು ||
 ರಾಗದಿಂ ಮತಬೋಧೆಯನು ತ |
 ದ್ಯೋಗಿವರನಿಂ ಪಡೆದು ಸೌಖ್ಯದ |
 ಭೋಗವನು ಸಲೆಗಳಿಸಿದರು ತತ್ಪಾದಸೇವೆಯೊಳು || ೧೨ ||

ಬಳಿಕೆ ಮಲ್ಲಾ ಪುರದ ಭಕ್ತರು |
 ಸಲೆ ಬೆಳಗುವಾದಾನರಡ್ಡಿಯ |
 ಕುಲದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನ ಶಿವಪ್ಪನ ಮುಂದು ಗೈಯುತ್ತೇ ||
 ನಲವಿನಿಂದೈತಂದು ತದ್ಗುರು |
 ತಿಲಕನನು ಕರೆದೊಯ್ದು ಪೂಜಿಸಿ |
 ತಿಳಿದು ತನ್ಮುಖಧರ್ಮಬೋಧೆಯ ಧನ್ಯರೆನಿಸಿದರು || ೧೩ ||

ತಿಳಿಯುತ್ತಿಗುರುವಾರ್ತೆಯನು ಬಾ |
 ಚಲ ಪುರದವರು ರೋಣದವರುಂ |
 ಚೊಳಚಗುಡ್ಡದ ಭಕ್ತರುಂ ತಮ್ಮೂರ್ಗಳಿಗೆ ಗುರುವಾ ||
 ನಲವು ಮಿಗೆ ಸಂಭ್ರಮದೆ ಕರೆತಂ |
 ದಲಘುಭಕ್ತಿಯ ಸೇವೆಯನು ಗೈ |
 ದೊಲವಿನಿಂ ಪಡೆದರು ಸದುಪದೇಶವನು ತನ್ಮುಖದಿಂ || ೧೪ ||

ಚೊಳಚಗುಡ್ಡದಿನಾಬದಾಮಿಯ |
 ನೆಲೆಗೆ ಬಂದಾಪ್ರಾಂತದೊಳು ಮಿಗೆ |
 ಮಳೆಯನಾಗಿಸಿ ಬರವ ಕಳೆದುರೆ ಬೋಧಿಸುತೆ ಬಳಿಕೇ ||
 ವಿಲಸಿತಾತ್ಮನು ಗುರುವು ತನ್ನಯ |
 ನಲವಿನಾಬಸವಣ್ಣನೊಡನೈ |
 ಸಲೆ ತೆರಳಿದನು ಗುಡ್ಡದಾಮಲಾ ಪುರಕ್ಕೊಲವಿಂ || ೧೫ ||

ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲದಿನಗಳ ಕಳೆಯುತ್ತಾ |
 ರಲ್ಲಿರುವ ಸರ್ವರಿಗೆ ಭಕ್ತಿಸ |
 ಮುಲ್ಲಸಿತ ಬೋಧೆಯನು ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆಯೆ ನೆರೆಯಾ ||
 ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನೈತಂದ ಸಜ್ಜನ |
 ರೆಲ್ಲರಿಗೆ ಬಯಸಿದುದನಾಚರ |
 ವಲ್ಲಭನು ಕರುಣಿಸುತೆ ಕಾಮಾರಿಯವೊಲೊಪ್ಪಿದನು || ೧೬ ||

ಒರೆವೆನೇಂ ತದ್ಗ್ರಾಮದೊಳಗಸು |
 ದೊರೆದನಾ ಮುಲ್ಲಯ್ಯವೆಸರಿನ |
 ನರವೃಷಭನಾತನಿಗೆ ಗೈದ ಸಮಾಧಿಯೆಡೆಯಲ್ಲಿ ||
 ಮೆರೆಯುವುದು ತಾನಿಂದಿಗಂ ಸುರು |
 ಚಿರದ ಪಾವನ ಬಿಲ್ವ ವೃಕ್ಷವು |
 ಪುರದನರ ನಾಂಭಿತವನೀಯುವ ದೇವತರುನಾಗಿ || ೧೭ ||

ಇಂತು ಚರಿಸುತೆ ಗುರುವು ಜನರೊಳ |
 ನಂತ ಸದ್ಗುಣಗಳನು ಮೂಡಿಸಿ |
 ಸಂತಸದೊಳನ್ನೋನ್ಮಸತ್ವೇಮದೊಳು ನಡೆಯುತ್ತೇ ||
 ಅಂತಕಾಂತಕಭಕ್ತಿಯೊಳು ತ |
 ಮ್ಮಂತರಂಗವ ಶುದ್ಧವಾಗಿಸು |
 ತಾಂತ ಚಿರಶಾಂತಿಯೊಳು ಜೀವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು || ೧೮ ||

ನುಡಿದುದೇ ವರವಾಗಿ ಕೈಯಿಂ |
 ಪಿಡಿದುದೇ ಮಣಿಯಾಗಿ ದಿಟ್ಟಿಯ |
 ಕೆಡವಲಾರೊಳಮನರು ಸಜ್ಜನರಾಗಿ ಪದವಿಟ್ಟಾ ||
 ಎಡೆಗಳೇ ದೇವತೆಗಳಲ್ತಿಯ |
 ಗುಡಿಗಳಾಗಿ ಸುಮನದೆ ನೆನೆದುದು |
 ಬಿಡದೆ ಸೃಷ್ಟಿಯದಾಗಿ ತೋರುವ ತೆರದೆ ನಾಡಿನೊಳು || ೧೯ ||

ಚರಿಸುತದ ಪೂರೈಸಿ ಕರುಣಾ |
 ಭರಣನಾದ ಫಲಾಶನ ಪ್ರಭು |
 ಬರುತೆ ಮಠದೊಳಗನ್ನ ದಾನಾದಿಗಳಿಗೇನೊಂದು ||
 ಕೊರತೆ ಬಾರದ ತೆರದೆ ನಡೆಸು |
 ತ್ವಿರುವ ಮರಿಗುರುವಿನ ಸುಕಾರ್ಯದ |
 ಪರಿಯ ಕಂಡುರುಮುದಶರಧಿಯೊಳಗೀಸುತಿರೆ ಬಳಿಕೇ || ೨೦ ||

ನೆರೆಯ ಹಳ್ಳಿಯ ಲಿಂಗವಂತರು |
 ಹಿರಿಯರೊಲವಿಂ ಬಂದು ಯೋಗೀ |
 ಶ್ವರನ ಚರಣಕ್ಕೆರಗಿ ಕೈಮುಗಿದಿಂತು ಬೇಡಿದರು ||
 ಗುರುವರನೆ ಕಟ್ಟಿಸುತೆ ಗುಡಿಯನು |
 ಪರಮ ಶಿವಲಿಂಗಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ |
 ವಿರಚಿಸಲು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿರುವೆವು ವೀರಶೈವರಿಗೇ || ೨೧ ||

ಸರಿಯೆನಿಸುವುದೆ ಗುಡಿಗಳಾಸ್ಥಾ |
 ವರಸುಲಿಂಗನೀಕ್ಷಣಾದಿಗ |
 ಉರುನಿಷಿದ್ಧಗಳೆಂಬರನ್ನೀ ಧರ್ಮಸಂಶಯವು ||
 ಕೊರೆಯುತಿರ್ಪುದು ನಮ್ಮನಿದ ನೀಂ |
 ಪರಿಹರಿಸಿ ಪೊರೆಯೆನಲು ತದ್ಗುರು |
 ದರಹಸಿತಮುಖನಾಗುತವರಿಗೆ ನುಡಿದನೀತೆರದೇ || ೨೨ ||

ವೀರಶೈವರುಪಾಸನೆಯ ಸುವಿ |
 ಚಾರವವರ ಸುಧರ್ಮತತ್ವದ |
 ಸಾರವೆನಿಸುವುದದನರಿಯಲಾಗುಡಿಯ ಲಿಂಗಗಳೊಳ್ ||
 ತೋರುತಿರುವೀಧರ್ಮಸಂಶಯ |
 ವಾರೊಳಂ ಸಂಭವಿಸದಂತೆ ನಿ |
 ವಾರಿಸಲ್ಪನುಕೂಲಮೆನಿಸುವುದೊರೆವೆನಿನ್ನ ದನು || ೨೩ ||

ಧರಿಸಿದಿಷ್ಟಸುಲಿಂಗಪೂಜಾ |
 ಚರಣೆಯೇ ಧಾರಣಮೆನಿಸುವುದು |
 ಪರಮ ತಲ್ಲಿಂಗದ ಮನನವೇ ಧ್ಯಾನಮೆನಿಸುವುದು ||
 ನಿರುತಮಾಲಿಂಗದೊಳು ಮಾನಸ |
 ವೆರಕಗೊಳಲು ಸಮಾಧಿಯಪ್ಪುದು |
 ಪರಿಕಿಸಲ್ಪಿವು ಮೂರು ಶಿವಯೋಗಾಂಗಮೆನಿಸುವವು || ೨೪ ||

ಅನುದಿನದೊಳಿಂತಿಷ್ಟಲಿಂಗಾ |
 ಚರ್ಚನಮನನಲೀನಂಗಳೊಡನಿ |
 ನ್ನ ನಘ ತತ್ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದದ ಸಮರಸದ ಸುಖವಾ ||
 ಅನುಭವಿಪ ನಿಯಮವಿದುಪಾಸನೆ |
 ಯೆನಿಸುವುದು ಗುರುಜಂಗಮೋಪಾ |
 ಸನೆಯನಿದರಂತೆಸಗುವುದು ವಿಧಿ ವೀರಶೈವರಿಗೇ || ೨೫ ||

ಸತಿಯು ಸಮರಸಭಾವದಿಂದಂ |
 ಪತಿಯ ಸೇವಿಸುವಂದದಿಂದಿ |
 ನ್ನಿ ತರ ಪುರುಷರ ಸೇವಿಸುವುದಘಮೆನಿಸಿದೊಡಮವರೊಳ್ ||
 ನುತಗುಣಂಗಳು ಕಂಡೊಡವರು |
 ನ್ನ ತದ ದರ್ಶನವೆಸಗಿ ತದ್ಗುಣ |
 ನುತಿಯ ಗೈದೊಡೆ ದೋಷವೆನಿಸದು ತಿಳಿವೊಡಿದರಂತೇ || ೨೬ ||

ಧೃತ ಸುಲಿಂಗೋಪಾಸನೆಯ ಸ |
 ದ್ವೈತವನುಳಿದಿನ್ನ ನ್ಯಲಿಂಗ |
 ವ್ರತವ ಗೈದೊಡೆ ದುರಿತಮಪ್ಪುದು ವೀರಶೈವರಿಗೇ ||
 ಕ್ಷಿತಿಯ ಪುಣ್ಯ ಸ್ಥಾನದೊಳ್ ಸ್ಥಾ |
 ಪಿತದ ಶಿವಲಿಂಗಗಳ ದರ್ಶನ |
 ನುತಿಗಳಿಂದಂ ದೋಷವಂಟಿದು ಧರ್ಮಸೂಕ್ಷ್ಮವಿದು || ೨೭ ||

ಇಷ್ಟಲಿಂಗವನುಳಿಯುತನ್ಯ ಕ |
 ನಿಷ್ಕದೇವತೆಗಳನು ನಿಜಕುಲ |
 ದಿಷ್ಟ ದೈವಗಳೆಂದು ತದುಪಾಸನೆಗೆ ಮನವೀವಾ ||
 ದುಷ್ಟ ಭಾವವ ಕಳೆವ ಕತದಿಂ |
 ಕಟ್ಟು ಮಾಡಿದರಿತರದೈವದ |
 ಬಟ್ಟಿಗಡಿಯಿಡದಂತೆ ಶರಣರು ತಮ್ಮ ವಚನಗಳಿಂ || ೨೮ ||

ಇತರ ಧರ್ಮಮಧರ್ಮವೆಂಬುವ |
 ಮತಿಯಿರದು ಶಿವಶರಣರಲ್ಲಿ |
 ನ್ನಿ ತರ ಧರ್ಮದೊಳಧಿಕ ಕಷ್ಟದಿನಲ್ಪ ಫಲಮುಕ್ಕುಂ ||
 ಅತಿಸಹಜಮಾದಲ್ಪ ಕಷ್ಟದೊ |
 ಳತುಳ ಫಲಮಂ ವೀರಶೈವೋ |
 ನ್ನ ತದ ಧರ್ಮವು ಕೊಡುವುದೆಂದವರೊರಿವರನವರತಂ || ೨೯ ||

ಅರಿಯೆ ಲಿಂಗಾಂಗಿಗಳು ಗುಡಿಗಳ |
 ವಿರಚಿಸುತೆ ಲಿಂಗಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ |
 ನೆರೆ ನೆಗಳ್ಳುವುದಿತರರಾಲಿಂಗಗಳುಪಾಸನೆಯಿಂ ||
 ಹರಸುಭಕ್ತಿಯನಾಂತು ಮೇಣ್ ಸ |
 ದ್ಗುರುವಿನಿ ದೀಕ್ಷೆಯೊಳು ಲಿಂಗವ |
 ಧರಿಸಿಕೊಳಲೆಂಬೊಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಭಾವನೆಯನಾಂತು || ೩೦ ||

ಈ ತೆರದ ಸದ್ಭಾವನೆಯು ಸಂ |
 ಜಾತಮಾಗಿರೆ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಸಂ |
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಕಟ್ಟಿಸಿರಿ ದೇಗುಲವೆಂದರುಹಲವರು ||
 ಪೂತ ಗುರುಪದಕೆರಗುತಂ ಸುವಿ |
 ನೀತಭಾವದೆ ನಿಮ್ಮ ಬೋಧೆಯ |
 ನೋತು ನಡೆಸುವೆವೆಂದು ಪರಕೆಯ ಪಡೆದು ತೆರಳಿದರು || ೩೧ ||

ಮಲರಹಿತ ಗುರವಾಗಿ ಜಂಗಮ |
 ತಿಲಕನಾಗಿ ಸುಲಿಂಗವಾಗು |
 ತ್ಪಲದ ತೀರ್ಥದನಾಗಿ ನಾಡೆ ಪ್ರಸಾದಮಯನಾಗಿ ||
 ಬೆಳಗುವಮಳಿನ ಭೂತಿಯಾಗಿ ಸು |
 ಲಲಿತವರರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಾಗು |
 ಜ್ವಲಿಪ ಘನತರ ಮಂತ್ರವಾಗಿ ಸಮಸ್ತರಿಗೆ ಯೋಗೀ || ೩೨ ||

ತೊಳಗುತಂ ಮಠದಲ್ಲಿ ಕೆಲದಿನ |
 ಗಳೆಯುತಂ ತಾನೊಂದು ದಿನದೊಳು |
 ನಲವಿನಿಂ ನರಗುಂದ ತೊರಗಲ್ ರಾಮದುರ್ಗಗಳಾ ||
 ನೆಲದೆರೆಯರೊಡನುಳಿದ ಭಕ್ತಾ |
 ವಳಿಯ ಕರೆಯಿಸಲವರು ಭಕ್ತಿಯ |
 ತಳೆದು ತಳುವದೆ ಬಂದು ನಿಜಪದಕೆರಗಲಾಬಳಿಕೇ || ೩೩ ||

ಮುಗಿದುದೆನ್ನಯ ಕಜ್ಜವಿಳೆಯೊಳು |
 ನಗಜೆಯಾಣ್ಣನನುಜ್ಞೆಯಾದುದು |
 ಸೊಗದೊಳಾಂ ಲಿಂಗದೊಳಗಡಗುವೆನಿನ್ನು ಕೆಲದಿನದೇ ||
 ಮಗುವಿಗೀ ಶಿವಮೂರ್ತಿಯೈಸಲೆ |
 ಜಗದ ಜೀವಿಗಳನು ಪ್ರಾರಿಯುವು |
 ಜ್ವಗದ ಜಂಗಮ ಪಟ್ಟವನು ಕಟ್ಟುವುದು ನೀವೆಂದು || ೩೪ ||

ನಸು ನಗೆಯೊಳಾಯೋಗಿಯಾಪರಿ |
 ಬೆಸಸಿದುದ ಕೇಳೊಡನೆ ಸರ್ವರಿ |
 ಗಸುವೆ ಪೋದಂತಾದೊಡಂ ತದ್ವ್ಯಸನವನು ಕಳೆದು ||
 ಪೊಸ ಬಗೆಯ ಚೈತನ್ಯವನು ಮೂ |
 ಡಿಸುವ ಮಹಿಮೆಯ ಮರಿಗುರುವ ಕರು |
 ಣಿಸಿದನೆಂಬೀ ಮುದದೊಳವರೊಪ್ಪುತೆ ತದುಕ್ತಿಯನು || ೩೫ ||

ದೊರೆಗಳಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಸರ್ವರು |
 ಗುರುಮಠವ ಸಿಂಗರಿಸುತಂ ತಂ |
 ದಿರಿಸಿ ಚರಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರಕೆ ಬೇಕೆನಿಸಿದುದನು ||
 ಕರೆಯಿಸುತೆ ಗುರುಚರರ ಮಾಹೇ |
 ಶ್ವರರ ಮೇಣ್ ಭಕ್ತರ ಸುಕಾರ್ಯೋ |
 ತ್ಕರದೆ ಭಾಗವ ವಹಿಸಿದರು ನಿಶ್ಚಿತದ ಶುಭದಿನದೇ || ೩೬ ||

ಆಗಮಸ್ತುತ ಗುರುಚರರ ಮುಂ |
 ದಾಗಮೋಕ್ತ ವಿಧಾನದಿಂ ತ |
 ಳ್ತಾಗಮಿಕರುಚ್ಚರಿಸ ಮಂತ್ರದ ಪುಣ್ಯರವದೊಡನೇ ||
 ಆಗುತಿರೆ ಶುಭವಾದ್ಯನಿನದವು |
 ಸಾಗಿದುದು ಶಿವಮೂರ್ತಿಗೆಸಗುವ |
 ರಾಗವಿರಹಿತ ಜಂಗಮದ ಸಂಸ್ಕಾರಸತ್ತ್ವಯೆಯು || ೩೭ ||

ಪರಿಸಮಾಪ್ತಿಯನೊಂದೆ ಚರಸಂ |
 ಸ್ಮರಣವಿಧಿ ವರಪೀಠದೊಳು ಕು |
 ಳ್ಳಿರಿಸಿದಾಶಿವಮೂರ್ತಿಜಂಗಮನುತ್ತಮಾಂಗದೊಳು ||
 ಕರವನಿತ್ತಾಶೀರ್ವದಿಸಿ ತ |
 ತ್ವರಮ ಯೋಗೀಶ್ವರನು ಕೊಡೆ ತಾಂ |
 ಕರುಣದಿಂದೆ ಚರಾಧಿಕಾರದ ಮುದ್ರೆಗಳ ಬಳಿಕೇ || ೩೮ ||

ಆರ್ತರಕ್ಷಣಕಾರ್ಯದೊಳು ಶುಭ |
 ಕೀರ್ತಿವೆತ್ತಿರ್ಪಿರೈರಿಗೆ ಚರ |
 ಮೂರ್ತಿಗಳಿಗಾರತಿಯನೆಸಗುತೆ ಜಯರವದೆ ಬಳಿಕೇ ||
 ಭಕ್ತ ಚಾಮರಮುಖ್ಯನಾದ ಪ |
 ವಿಕ್ರ ವಸ್ತುತ್ಕರದ ಕಾಣಿಕೆ |
 ಯರ್ತಿಯಿಂದರ್ಪಿಸುತೆ ಸರ್ವರು ಪಾಲಿಕೋತ್ಸವವಾ || ೩೯ ||

ನಡೆಯಿಸುತೆ ಸಂಭ್ರಮದೆ ಜನ್ಮದ |
 ಜಡರನೆಲ್ಲವ ಕಳೆದುಕೊಂಡುರೆ |
 ಪಡೆದು ಮಠದವರಿಂ ಪ್ರಸಾದಾಶೀರ್ವಚನಗಳನು ||
 ಕಡುನಲವಿನಿಂ ತೆರಳಿದರು ತ |
 ಮೈಡೆಗಳಿಗೆ ಮೊದಲಂತೆ ಮಠದೊಳು |
 ನಡೆಯತೊಡಗಿತು ಭಕ್ತರಕ್ಷಣಕಾರ್ಯವನುದಿನದೇ || ೪೦ ||

ವಿರತಿಮೂರ್ತಿಯು ಭಕ್ತರಕ್ಷಣ .
 ಪರಮಕಾರ್ಯಕಭಾರವನು ತಾ |
 ನಿಸಿ ಶಿವಮೂರ್ತಿಯೊಳು ಲಿಂಗಧ್ಯಾನಪರನಾಗಿ ||
 ಇರುತಿರಲು ತದ್ಗುರುವೆ ತನ್ನಯ |
 ಹರಣವೆಂದುರೆ ನಂಬಿದಾಮರಿ |
 ಗುರುವಿಗಾತನ ಸೇವೆಯೇ ಲಿಂಗಾರ್ಚನಮದಾಯ್ತು || ೪೧ ||

ಬಳೆದ ವೈರಾಗ್ಯದೊಳು ಮುಪ್ಪನು |
 ತಳೆದ ಫಲಭಕ್ಷಣದ ಗುರುವಿಗ |
 ಮೆಳೆತನದೆ ರಕ್ಷಿಸಿದ ಮಾತೃಪ್ರೇಮಹೃದಯವನು ||
 ಬಳಿಕೆ ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಟ್ಟುದು |
 ಬಳಿಯೊಳ್ಳಿಸಲೆ ಕುಳಿತು ಮರಿಗುರು |
 ಮೊಲವು ಮಿಗೆ ದಿನದಿನದೆ ತನ್ನ ಪಚರಿಪ ಪದ್ಧತಿಯು || ೪೨ ||

ಧ್ಯಾನವಿಮುಖತೆಯೊಂದಿ ತನ್ನ |
 ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆ ಆದ ಶಿಷ್ಯಗೆ |
 ಭೂನುತನು ಗುರುವೊಲಿದು ಶಿವಯೋಗದ ರಹಸ್ಯವನು ||
 ತಾನರುಹುತಿರೆ ತನ್ಮಹಿತ ಯೋ |
 ಗಾನುಭವದೊಳು ಬಿಡದೆ ತನಗೆ ಸ |
 ಮಾನನಾದಾಮರಿಗುರುವ ಕಂಡಾಂತನತಿಮುದವಾ || ೪೩ ||

ಭಕ್ತರೆಳಸಿದ ಫಲವನೀಯುವ |
 ಶಕ್ತಿಯೇ ಶಿವಭಕ್ತಿಯೆಂದರಿ |
 ಮುಕ್ತಿ ಕನ್ಯೆಯ ಜನನಿಯೇ ತದ್ಭಕ್ತಿಯೆಂದೊರೆವಾ ||
 ಸೂಕ್ತಿಯನು ನೆರೆ ನಂಬಿ ಯೋಗದ |
 ಶಕ್ತಿಯೇ ಹಿರಿದೆಂಬುದುಳಿದು ವಿ |
 ರಕ್ತಿಯಿಂದಿರೆ ನೀನೆ ಶಿವನಾಗುವುದು ಸತ್ಯವಿದು || ೪೪ ||

ಶಿವಮತದೆ ಗುರುಚರರಿಗಿನ್ನುಳಿ |
 ದವರಿಗಂ ಶಿವಪೂಜೆಯಿಂ ಲಭಿ |
 ಸುವ ಮಹತ್ಪಲವೇ ಸುಭಕ್ತಿ ವಿಕಾಸವಿದನುಳಿದು ||
 ಶಿವನ ಬೇಡುವುದಾವುದಿಲ್ಲವು |
 ಶಿವನ ಶರಣರಿಗೆಂಬ ಭಕ್ತಿಯ |
 ಸುವಿಮಳದ ಮಹಿಮೆಯನು ಶಿಷ್ಯಂಗೊರೆಯುತಾಬಳಿಕೇ || ೪೫ ||

ವೀರಶೈವರು ತಮ್ಮ ಲಿಂಗಾ |
 ಕಾರದಾತ್ಮನ ಶಕ್ತಿನಾಮದು |
 ದಾರಭಕ್ತಿಯ ಸದ್ವಿಕಾಸವ ಸಾಧಿಸುವ ಕೃತಿಗೇ ||
 ಮೂರು ಬಗೆಯಿಂದಿರ್ಪ ಮುಖ್ಯಾ |
 ಧಾರಗಳು ತಾವಾಗಿ ಪಂಚಾ |
 ಚಾರವಷ್ಟಾವರಣಮುಂ ಪಟ್ ಸ್ಥಲಮಿವೆಸೆಯುವವು || ೪೬ ||

ಮೂರು ಬಗೆಯಾದಿವುಗಳಮಳ ವಿ |
 ಚಾರವನು ಬೋಧಿಸುತೆ ಜನ್ಮೋ |
 ದ್ಧಾರಕಾರ್ಯವನೆಸಗುವುದು ನೀಂ ವೀರಶೈವರೊಳು ||
 ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಶಿವಸುಭಕ್ತಿಯ |
 ದಾರಿಗಳನವರಿಷ್ಟದಂತಿರೆ |
 ತೋರಿಸುತ್ತವರುಗಳ ಪೊರೆವುದು ನಿನ್ನ ಕಾಯಕವು || ೪೭ ||

ಎಂದರುಹಿ ಶಿವಮೂರ್ತಿಗಾಯೋ |
 ಗೀಂದು ತಾಂ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನಾಗುವು |
 ದಿಂದದೆಂಬುದನೊರೆದು ತನ್ನ ಸಮಾಧಿರಚನೆಯನು ||
 ಮುಂದೆ ಮಠದೊಳು ಮಾಡಲಿರ್ಪೆಡೆ |
 ಯೊಂದ ಸೂಚಿಸುತಿಷ್ಟಲಿಂಗಾ |
 ನಂದಪರವಶನಾದನಾತನು ಮೊದಲಮಾಳ್ಕೆಯೊಳು || ೪೮ ||

ಗುರುವು ಲಿಂಗದೊಳಡಗುವಾಶುಭ |
 ಕರದ ದಿನವುಂ ಕೇಳ್ತ ಶಿಷ್ಯಂ |
 ಗರೆಗಳಿಗೆ ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟತೆಯನೊದಗಿಸಿರಲಾಬಳಿಕೇ ||
 ನಿರುತಮೈಸಲೆ ಗೈವ ನಿಜಗುರು |
 ಚರಣ ಸೇವೆಯು ಮುಂದೆ ದೊರೆಯದೆ |
 ಯಿರುವುದರಿದೆ ಕರಗಿ ಕಣ್ಣೀರಾದುದಾತನಿಗೇ || ೪೯ ||

ತನ್ನ ತನುವನು ಲಿಂಗದೊಳಗಿ |

ಟ್ಟಿನ್ನ ತನುವಿನೊಳನ್ನು ತಾನೇ |

ನನ್ನಿ ನಲೈಯೊಳಿರುವನಾಗುರುವೆಂಬ ಸನ್ಮತಿಯು ||

ಖಿನ್ನವಾದಾಮನದ ಮರವೆಯು |

ಛಿನ್ನವಾಗಿಸಿದೊಡನೆ ಶಿಷ್ಯನು |

ಕಣ್ಣಹನಿಗಳನೊರಸಿ ಸುಸ್ಥಿ ರಚಿತ್ತನಾಗುತ್ತೇ

|| ೫೦ ||

ಗುರುವಿನಪ್ರಣೆಯಂತೆ ತದ್ಗುರು |

ವರಸಮಾಧಿಯ ಪೂರ್ವಸಿದ್ಧತೆ |

ಯುರು ರಚಿಸಿ ನರಗುಂದ ನಗರಾಧಿಪನೆ ಮೊದಲಾದ ||

ಪರಮ ಭಕ್ತರನೆಲ್ಲರನು ತಾಂ |

ಕರೆಯಿಸುತ್ತವರೊಡನೆ ತಳ್ತಾ |

ನಿರುಪಮಿತ ಲೀಲಾಚರಿತನುರುಭಜನೆಯೊಳು ತೊಡಗೇ

|| ೫೧ ||

ಮತ್ತೊರೆವೆನೇಂ ಧ್ಯಾನಸೌಖ್ಯಾ |

ಯತ್ತನಾದಾಪರಮಗುರುವೆ |

ಚ್ಚತ್ತು ನೆರೆದಿದರ್ವಿಖಳಭಕ್ತರ್ಗಿ ಸಗಿ ಪರಕೆಯನು ||

ಇತ್ತು ನಿಜಕರಚರಣದೃಷ್ಟಿಸು |

ಚಿತ್ತವಚನದ ಪರುಷಮಣಿಗಿ |

ದೃತ್ಯಧಿಕಶಕ್ತಿಯನು ವರಶಿಷ್ಯಂಗೆ ತಾಂ ಬಳಿಕೇ

|| ೫೨ ||

ಶಾಲಿವಾಹನ ನೃಪಶಕದ ಹದಿ |

ನೇಳುನೂರರ ಮೇಲಿನೈವ |

ತ್ತೇಳನೆಯ ಮನ್ಮಥದ ಫಾಲ್ಗುಣ ಕೃಷ್ಣ ಪಕ್ಷದೊಳು ||

ಕೀಲಿಸಿದ್ವೇಕಾದಶಿಯ ಸುವಿ |

ಶಾಲ ರವಿವಾರದೊಳು ತತ್ಕರು |

ಣಾಳುಮೂರ್ತಿಯು ಲಿಂಗದೊಳಗಾದನು ಮಹಾಮುದದೇ

|| ೫೩ ||

ಇಂತು ಲಿಂಗದೊಳಡಗಿದಾಶಿವ |

ಶಾಂತಮೂರ್ತಿಯನಲ್ಲಿ ನೆರೆದವ |

ರಂತರಂಗದ ಪೀಠದೊಳು ಕುಳ್ಳಿರಿಸುತಾಬಳಿಕೇ ||

ಆಂತು ಸದ್ಭಕ್ತಿಯನು ತನ್ಮಠ |

ದಂತರದ ಭದ್ರಾಸನದೊಳಗ |

ನಂತವಿಧ ಗುರುಗೀತೆಗಳ ಪಾಡುತ್ತ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ

|| ೫೪ ||

ಪಾಡಿ ಬಾಯ್ತುಣಿಯದಿರೆ ಪೂಜೆಯ |
 ಮಾಡಿ ಕೈ ಸಾಕೆನಿಸದಿರೆ ಸಲೆ |
 ನೋಡಿ ಕಣ್ ಪಡೆಯದಿರೆ ತೃಪ್ತಿಯನಿಂತು ಸಕ್ರಮದಿಂ ||
 ಮಾಡಿ ಸರ್ವಕ್ರಿಯೆಗಳನು ಮುದ |
 ಗೂಡಿ ಗುರುಮೂರ್ತಿಗೆ ಸಮಾಧಿಯ |
 ಮಾಡಿದರು ನಾಡಗಲದವರೈತಂದು ನೆರೆ ಕೂಡಿ || ೫೫ ||

ಪರಿಯುತಿರೆ ತೆಂಗಾಯ್ತುಳುದಕವು |
 ಹರಡುತಿರೆ ಧೂಪದ ಸುಧಾಮವ |
 ದುರಿಯುತಿರೆ ಬೆಳಗುತಿಹ ಕಪ್ಪುರದಾರತಿಯು ನಲಿದು ||
 ಧರಿಪ ನಿರ್ಮಳ ಪತ್ರಪುಷ್ಪೋ |
 ತ್ತರದೊಳಡಗಿರೆ ಗುರುಸಮಾಧಿಯು |
 ಪರಮಭಕ್ತಿಯೊಳಿಂತು ಗೈದರು ಗುರುಗೆ ಮಂಗಳವಾ || ೫೬ ||

ಮಂಗಳವು ಗುರುಪುಂಗವಗೆ ಸ |
 ನೃಂಗಳವು ವರಜಂಗಮಗೆ ಜಯ |
 ಮಂಗಳವು ನಿಜಲಿಂಗಸೌಖ್ಯಾಲಿಂಗಿತಾತ್ಮನಿಗೆ ||
 ಮಂಗಳವು ನತಕಲ್ಪಭೂಜಗೆ |
 ಮಂಗಳವು ಲಿಂಗೈಕ್ಯನಿಗೆ ವರ |
 ಮಂಗಳವು ವಿಲಸತ್ಪಲಾಹಾರೇಶನಾಮಕಗೇ || ೫೭ ||

|| ಮುಗಿದುದು || ಒಟ್ಟು ಪದಗಳು || ೧೦೨೪ ||

॥ ಓಂ ಪ್ರಾಣದಾನಾದಿಲೀಲಾಜಾಲಾಯನಮಃ ॥

ಇಸ್ವತ್ತುನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ: — ಕ್ಷೋಣಿಗದ್ಭುತಮಾಗೆ ಗೃಹಾ |

ಪ್ರಾಣದಾನಾದಿಗಳ ಲೀಲೆಯ |

ತಾನೆಸೆದು ಶಿವಮೂರ್ತಿಗುರುವಡಗಿದನು ಲಿಂಗದೊಳು ||

ಒರೆನೆನ್ನಿನ್ನ ವರಾದಿಯಾಮಠ |

ದೆರಡನೆಯ ಗುರುವಾಗಿ ಭಕ್ತರ |

ಪೊರೆದ ಶಿವಮೂರ್ತಿಯ ಸುಚರಿತವನಾಚರೋತ್ತಮನು ||

ಗುರುಸಮಾಧಿಯ ನಿತ್ಯವೂಜೆಯ |

ಪರಮ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದೆ ಮಾಡಿಸು |

ತಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಮಾರ್ಗಶಿರಪೌರ್ಣಮೆಯ ಶುಭದಿನದೇ || ೧ ||

ಅನ್ನ ದಾನಾದಿಗಳನೆಸಗುತೆ |

ಮಾನ್ಯ ಸಂಡಿತವ್ಯಂದ ಮುಖದಿಂ |

ದುನ್ನ ತದ ಧರ್ಮದ ಸುಖೋಭೆಯನಾಗಿಸುತೆ ಮತ್ತಂ ||

ತನ್ನ ಗುರುಮೂರ್ತಿಯ ರಘೋತ್ಸವ |

ಪುಣ್ಯಕೃತಿ ಪ್ರತಿವತ್ಸರದೆ ವಿ |

ಚ್ಚಿನ್ನಮಾಗದೆ ನಡೆಯುವಂತೇರ್ಪಡಿಸಿದನು ನಲವಿ || ೨ ||

ತೋಷದಿಂದಂ ಗುರುವಿನಂತೆ ಫ |

ಲಾಶನವ್ರತವಾಂತು ತಾನುಂ |

ದೇಶಸರ್ಯಟನವನು ಕೈಕೊಂಡಾಶ್ರಿತರಿಗೊಲಿದು ||

ಅಶಿಸಿದ ಫಲಗಳನು ಕರುಣಿಸಿ |

ವೋಷಿಸುವ ಕಜ್ಜದೊಳು ತೊಡಗು |

ತ್ತಾ ಶಿವಸ್ವಾಮಿಯು ಸುಭಕ್ತವ್ರೇಮಿ ತಾನೊರ್ಮೇ || ೩ ||

ಮೆರೆಯುತಿರೆ ನಿಜಗುರುವಿನದ್ಭುತ |

ವಿರತಿತೇಜವು ತನ್ನೊಳಂ ಸಂ |

ಚರಿಸುತ್ತೆತರೆ ಹಂಚಿನಾಳೆಂಬೂರ ಕೆರೆಯೆಡೆಗೇ ||

ಅರಿದಿದನು ತದ್ಗ್ರಾಮದವರಾ |

ಗುರುವರನಿಗಿದಿರ್ಪಂದು ವಂದಿಸು |

ತೊರೆದರೂರೊಳು ಮಾರಿಕಾರೋಗವದು ಹಿರಿದಾಗಿ || ೪ ||

ಹರಡಿರುವುದಲ್ಲದೆಯೆ ಗೌಡನ |
ಹರಣವುಳಿವುದು ಸಂಶಯಮದೆನಿ |
ಸಿರುವುದಾತನಿಗಂ ರುಜೆಯದಾಕ್ರಮಿಸಿರುವ ಕತದೇ ||
ಗುರುವೆ ನೀನೂರೊಳಗೆ ಬರದೀ |
ಕೆರೆಯ ತಡಿಯಲ್ಲಿರುವುದೊಳ್ಳಿತು |
ವಿರಚಿಸುವೆನನುಕೂಲವಾದ ಕುಟೀರವನು ನಿನಗೇ || ೫ ||

ಎಂದು ಕೈಮುಗಿದೆಂದ ಭಕ್ತರ |
ವೃಂದಕಾಗುರು ನಸುನಗೆಯೊಳಿಂ |
ತೆಂದನೆನ್ನಯ ಹರಣವಿದು ನಿಮ್ಮಸುವಿನಿಂ ಹಿರಿದೇಂ ||
ಬಂದೊಡೆನಗಾಕುತ್ತವದರಿಂ |
ದೆಂದಿಗಂ ಭಯವಿಲ್ಲವೆನುತೈ |
ತಂದನವರೊಡನಾಮಹಿಮನಾಗ್ರಾಮಣಿಯ ಮನೆಗೇ || ೬ ||

ದಿಕ್ಕು ತೋರದೆಯಳಲಮಡುವೊಳು |
ಪೊಕ್ಕಿರುವ ಮನೆಯವರ ಮಧ್ಯದಿ |
ತೆಕ್ಕೆಗೊಂಡಾ ಮೃತ್ಯುವಿಗೆ ವಶನಾದ ಗೌಡನಿಗೆ ||
ಅಕ್ಕರೆಯೊಳಾಯೋಗಿ ಭಸ್ಮವ |
ನಿಕ್ಕೆ ಹಣೆಯೊಳು ಹರಣದಲೆದಾ |
ಟಕ್ಕೆ ಮೊದಲಾಯ್ತೆಲ್ಲರಿದೆಯೆಂದುಕ್ಕಿದುದು ಮುದವು || ೭ ||

ನೆಲಕೊರಗಿದಾಗೌಡನೊಳು ಕಂ |
ಗೊಳಿಸೆ ನವಚೇತನವನಿತರೊಳೆ |
ತಿಳಿಯೆ ಗುರುಕೃಪೆಯಿಂದೆ ಬದುಕಿದೆನೆಂಬುದಾಕ್ಷಣವೇ ||
ತಳುವದೆದ್ದೈತಂದು ತದ್ಗುರು |
ತಿಲಕನಡಿದಾವರೆಗೆರಗಿ ಕೈ |
ಗಳ ಮುಗಿದು ಪೊಸಜನುಮವಿತ್ತಿಯ ತಂದೆ ನೀಂ ಬಂದು || ೮ ||

ಹಿಂದಿನೆನ್ನಯ ಹಿರಿಯರಾಸೈ |
ಪಿಂದಮಿಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತಮುತ್ತಿಯ |
ಕಂದನಾದೆನಗಸುವ ಕೊಟ್ಟಪವನುನೀನತ್ತೀಂ ||
ಎಂದು ಪಲವಂದದೊಳು ನುತಿಸುತ |
ಮಂದ ಭಕ್ತಿಯನೊಂದೆ ಗೌಡನು |
ಬಂದವರು ತದ್ವೋಗಿಲೀಲೆಗೆ ವಿಸ್ಮಯವನೊಂದಿ || ೯ ||

ಪೊಗಳುತಿರೆ ತದ್ಗುರುವು ಮೇಣ್ ತೆಂ |
 ಗುಗಳೆರಡ ತರಿಸುತ್ತಮವುಗಳ |
 ತೆಗೆದುಕೊಂಡೂರವರಿಗಾರ್ತೀರ್ವದಿಸಿ ಕೊಡುತಿನ್ನು ||
 ಮಿಗಿಲೆನಿಸದಳಿಯುವುದು ರೋಗವು |
 ಸೊಗದೊಳಿರುವಿರಿ ಭಯದ ಮಾತನು |
 ತೆಗೆದೊಗೆಯಿರೆಂದೊರೆದನೆಲ್ಲರಿಗಾಗಿ ಸಂತಸವು || ೧೦ ||

ಇಂತು ಮಿಗೆ ಸಂತಸವು ತೆಂಗುಗ |
 ಳಂ ತರುತೆ ಸೀರದೊಳಗಿಟ್ಟವ |
 ರಾಂತ ಭಕ್ತಿಯೊಳರ್ಚಿಸಿದುದಲ್ಲದೆಯೆ ಗುರುವರಗೇ ||
 ಶಾಂತಿಮಯವಾದೊಂದು ವಿಮಳೈ |
 ಕಾಂತದೆಡೆಯೇರ್ಪಡಿಸುತ್ತದರೊಳ |
 ನಂತವಿಧದಿಂದಾತನುಪಚಾರದೊಳು ತೊಡಗಿದರು || ೧೧ ||

ಒಂದೆರಡು ದಿನಗಳೆಯೆ ನಂದಿತು |
 ಬಂದ ಮಾರಿಕದುರಿಯದೂರವ |
 ರೊಂದಿದೊಲವಿಂ ಕಾಣಿಕೆಯನರ್ಪಿಸುತೆ ಗುರುವದಕೇ |
 ತಂದೆ ದುಃಖಾಬ್ಧಿಯೊಳು ಮುಳುಗಿರೆ |
 ತಂದೆಯೈ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನು ಹೊರ |
 ಗೆಂದು ಕೊಂಡಾಡಿದ ಬಳಿಕೆ ಕೈಮುಗಿದು ಗೌಡನು ತಾಂ || ೧೨ ||

ಗುರುವೆ ನೀನಡಿಯಿಟ್ಟ ಮನೆಯಂ |
 ಗುರುಮಠವನಾಗಿಸುತ್ತಲದರ |
 ಲ್ಲಿರಿಸಿ ನಿನ್ನಯ ಹಾವುಗೆಗಳನು ಪೂಜಿಸಲ್ಕೆಮಗೇ ||
 ಕರುಣದಿಂದೊಪ್ಪಿಗೆಯ ನೀಡಂ |
 ದೆರೆದುದಕೆ ಸಮ್ಮತಿಸೆ ಜಂಗಮ |
 ವರನು ತದ್ಗ್ರಾಮಣಿಯು ತಳುವದೆ ತನ್ನ ನಿಲಯವನು || ೧೩ ||

ಗುರುಚರರೃಳ ಪೂಜೆಗೊಪ್ಪುವ |
 ತೆರದೆ ನೂತನ ಮಠವನಾಗಿಸಿ |
 ಹರಿಸದಿಂ ಶುಭವಾದ್ಯರವದಿಂದೂರಜನರೊಡನೇ ||
 ಕರೆದುತಂದಾ ಯೋಗಿತಿಲಕನ |
 ನಿರಿಸುತಂ ತತ್ಪಾದಸನ್ನಿಧಿ |
 ಗುರು ಮುದದೊಳರ್ಪಿಸಿದನು ತತರದ ಕಾಣಿಕೆಯಾ || ೧೪ ||

ಬಳಿಕೆ ತದ್ಗ್ನಾನುಣಿಯ ಮಾನಸ |
 ದಲಘು ಭಕ್ತಿಗೆ ವಶನೆನಿಸಿ ನಿ |
 ಮಳ ಚರಿತ್ರನು ಗುರುವು ಲಿಂಗಸಮರ್ಚನೆಯ ಸುಖದೇ ||
 ನೆಲಸುತಂ ಮಠದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಾ |
 ವಳಿಗೆ ಸಲೆ ಬೋಧಿಸುತೆ ಕೆಲದಿನ |
 ಗಳೆಯುತಿರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಲೀಲೆಯು ನಡೆದುದೀತರದೇ || ೧೫ ||

ಸುರುಚಿರದ ನೈಜಾಮರಾಜ್ಯದೊ |
 ಳಿರುವ ಗಿಜ್ಜಲಗಟ್ಟಿವೆಸರಿನ |
 ಪುರದ ಚಿನ್ನ ಪ್ಪಾಖ್ಯಾದೇಶಾಯಿಯು ಸುಸತಿಯೊಡನೇ ||
 ಪರಿಚರಾನ್ವಿತನಾಗಿ ಯಾತ್ರೆಗೆ |
 ಪೊರಮಡುತೆ ತನಗಿಷ್ಟದೇವನಿ |
 ಕರದ ದರ್ಶನವೆಸಗಿ ಬರುತಿರುಳಾಗೆ ಪಯಣದೊಳು || ೧೬ ||

ವಸತಿಗೈಯಲು ಹಂಚಿನಾಳೊಳು |
 ನಿಶಿಯ ತಮದೊಳು ಬರುವ ತದ್ಗುಣ |
 ಲಸಿತನಡಿಯನು ಕಚ್ಚಿ ಕಾಳೋರಗವದಾಕ್ಷಣದೇ ||
 ವಸುಮತಿಗೆ ಬಿದ್ದಾತನನು ದುಃ |
 ಖಿಸುತೆ ಪರಿಚರರೆತ್ತಿ ತಂದೊರ |
 ಗಿಸಿದರಾರೊಳಗೋರ್ವ ಸದ್ಗೃಹಿಯಾಲಯಾಂತರದೇ || ೧೭ ||

ದಿಟ್ಟೆಯುಂ ಮೈವಣ್ಣವುಂ ಮಿಗೆ |
 ಕೆಟ್ಟು ಪೋದವು ನೊರೆಯು ಮೂಗಿನ |
 ಬಟ್ಟೆಯೊಳು ಬಾಯೊಳಮೊಸರುದು ತಣ್ಣಿಡರಿ ತನುವೊಳ್ ||
 ಕಟ್ಟಿತುಸಿರಾಟವದು ವಿಸ್ಮೃತಿ |
 ವಟ್ಟನಾತನು ಪೇಳ್ವೆನೇನಾ |
 ಕೆಟ್ಟ ಹಾವಿನ ವಿಷದುರಿಯ ವೆಚುರ್ಗೆಯನದ ಕಂಡು || ೧೮ ||

ಒರಗೆ ಮೂರ್ಛೆಯೊಳವನ ಪತ್ತಿಯು |
 ನೆರೆದವರ ಶೈತ್ಯೋಪಚಾರದ |
 ನೆರವಿನಿಂದೆಚ್ಚರವನಾಂತಾಸತಿಯು ಕಣ್ಣೀರಾ ||
 ಸುರಿಸುತಂ ಸತ್ಕೀರ್ತ ತೀರ್ಥೋ |
 ತ್ಪರದ ದರ್ಶನವೆಸಗಿದುದರಿಂ |
 ದೊರೆತ ಪುಣ್ಯಮದಿತ್ತುದೇನೀಫಲವನೆಂದಳುತೇ || ೧೯ ||

ಇದಕೆ ಮದ್ದ ನು ಕೊಡುವರಾರಿ |
 ನ್ನಿದನು ಕಳೆಯುವ ದೇವರಾರೆಂ |
 ದೆದೆಯ ತಾಡನದೊಡನೆ ಹಂಬಲಿಸುತಿರೆ ಪರಿಚರರು ||
 ಒದಗಿದಿದುರ್ಘಟನೆಯಳಲಿಂ |
 ಕುದಿಯುತಿರೆ ವಿಷನಹ್ನಿದಗ್ಧನ |
 ಹೃದಯ ಕುಹರವನುಳಿಯತೊಡಗಿರೆ ಪ್ರಾಣಪಕ್ಷಿಯದು || ೨೦ ||

ನೆರೆದ ಜನರೊಳು ಕೆಲರು ಸೈರಿಸ |
 ಲೊರೆದು ದುಃಖಿಪ ಸತಿಗೆ ಮತ್ತಾ |
 ಪರಿಚರರಿಗಾತನನು ಹೊತ್ತೈತರಲುಸುರ್ದು ತಾವು ||
 ಗುರುಮಠಕ್ಕನರೊಡನೆ ಬಂದಾ |
 ಪರಮ ಯೋಗಿಯ ಚರಣದಿದಿರ |
 ಲ್ಲಿರಿಸುತವನನು ನಡೆದ ಹದನವನೈದೆ ಬಿನ್ನವಿಸೇ || ೨೧ ||

ಗುರುವರನು ಕಿರುನಗೆಯೊಳ್ಲಿಗೆ |
 ಹರಣವಿಲ್ಲದ ತನುವ ಹೊತ್ತೈ |
 ತರಲು ಜೀವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಲು ದೇವರೇಂ ನಾನು ||
 ಮರುಳು ಹಿಡಿದುದು ನಿಮಗೆ ತಾಂ ಮುಗಿ |
 ದಿರಲು ಪಡೆದಾಯುಷ್ಯವೆಲ್ಲರು |
 ಮರಣವೊಂದುವರುಳಿಯರಾರಿಭೂತಳದೊಳೆನಲು || ೨೨ ||

ಪತಿಯು ಮೃತನಾಗಿರುವನೆಂಬುದು |
 ಶ್ರುತಿಗೆ ಬೀಳಲು ಬಿದ್ದ ಳಾವರ |
 ಸತಿಯು ಮೂರ್ಛಿತೆಯಾಗಿ ತದ್ಗುರುಪಾದತಲದಲ್ಲಿ ||
 ಯತಿಯು ಕಂಡಾ ಪತಿಹಿತದ ಸ |
 ದ್ವೈತದ ಕಾಂತಾಮಣಿಯ ದುಃಖ |
 ಸ್ಥಿತಿಯ ಕರುಣಾರಸಮಯದ ಶರಧಿಯೊಳು ಮುಳುಗುತ್ತೇ || ೨೩ ||

ಮುಂದಿರುವ ಮೃತದೇಹಕತಿಕೃಪೆ |
 ಯಿಂದೆ ತನ್ನ ಪವಿತ್ರತರ ಕರ |
 ದಿಂದ ಭಸ್ಮೋದ್ಧೂಳನನ ಗೈದೊಡನೆ ವಿಷದುರಿಯು ||
 ನಂದಿತಾದೇಶಾಯಿ ಹರಣವ |
 ನೊಂದಿ ಕಣ್ಣೆರೆದೆದ್ದು ಕುಳಿತಿರ |
 ಲಂದು ಸತಿಗುಪಚರಿಸಲಾಕೆಗೆ ಬಂದುದೆಚ್ಚರವು || ೨೪ ||

ಮೊದಲಮಾಳ್ಕೆಯೊಳೊಪ್ಪುತಿರುವಾ |
 ಹೃದಯನಾಥನ ಕಂಡೊಡನೆ ಸಂ |
 ಮುದದ ಮೂರ್ತಿಯೆ ಆಗುತಾ ಸತಿ ಪತಿಯನೆಬ್ಬಿಸುತೇ ||
 ಸದಯ ಹೃದಯದ ಯೋಗಿಯ ಶ್ರೀ |
 ಪದಕೆರಗಿಸುತೆ ತಾನು ವಂದಿಸು |
 ತಿದಿರೊಳಿರ್ಪಿ ಶಿವನೆ ನಿನ್ನ ನು ಬದುಕಿಸಿದನೆಂದು || ೨೫ ||

ನಡೆದುದೆಲ್ಲವನುಸುರಲಚ್ಚರಿ |
 ವಡೆಯುತಾದೇಶಾಯಿ ಗುರುವರ |
 ನಡಿಗೆ ಮತ್ತಂ ಮಣಿದು ನಮ್ಮಯ ಮತದೊಳೆಬಗೆಯಾ ||
 ವೃಡಸಮರ ಮೂರ್ತಿಗಳ ಕೃಪೆಯಿಂ |
 ಪಡೆಯದಿಷ್ಟಾರ್ಥಗಳ ಧರಣಿಯ |
 ಗುಡಿಗಳೆಲ್ಲವ ಸುತ್ತಿ ಬಂದೆವು ಬರಿದೆ ಭ್ರಾಂತಿಯೊಳು || ೨೬ ||

ಎಂದು ಮತ್ತಂ ಸತಿಯೊಡನೆ ಸಲೆ |
 ನಿಂದು ಕರಗಳ ಮುಗಿದು ತಾಂ ಪಲ |
 ವಂದದಿಂ ಕೊಂಡಾಡುವಾ ದೇಶಾಯಿಗಾಗುವು ||
 ಮಂದಹಾಸದೊಳೆಂದನಸು ನೀ |
 ನೊಂದಿದುದು ನಿನ್ನಂಗೆನೆಯು ತಾ|
 ನೊಂದಿರುವ ಸಾಧ್ಯವ್ರತದ ಮಹಿಮೆಯೊಳು ತಿಳಿಯದನು || ೨೭ ||

ನಿನ್ನ ಮಡದಿಯೊಳೆಸೆಯುತಿರ್ಪ
 ತ್ಯುನ್ನ ತದ ಪತಿಭಕ್ತಿಯೇ ತಾ |
 ನೆನ್ನ ಕೈಯಿಂ ಭಸ್ಮದುದ್ಧಾಳನವನಾಗಿಸುತೇ ||
 ನಿನ್ನ ಹರಣವ ತಂದು ಕೊಟ್ಟಿತ |
 ದಿನ್ನೊ ರೆವೆನೇಂ ಭಕ್ತಿಮಾತೆಯ |
 ನನ್ನಿಯಿಂ ಸೇವಿಸುವರದ್ಭುತ ಮಹಿಮೆಯೊಂದಿರವಾ || ೨೮ ||

ಎಂದು ಪತಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರಸಂಗದೊ |
 ಲಿಂದುಧರಭಕ್ತಿಯ ಮಹಿಮೆಗಳ |
 ನಂದು ವಿವರಿಸೆ ಯೋಗಿಯದನಾಲಿಸುತೆ ದೇಶಾಯಿ ||
 ಮಂದಭಾಗ್ಯನಿಗಿಂತು ನೀಂ ಕೃಪೆ |
 ಯಿಂದೆ ಪ್ರಾಣವನಿತ್ತು ಬಹುವಿಧ |
 ದಿಂದೆ ಭಕ್ತಿಯ ಹಿರಿಮೆಯನು ಭೋಧಿಸಿದೆಯೈ ಗುರುವೇ || ೨೯ ||

ಧನ್ಯನಾದೆನು ಶಿವನೆ ನಾಂ ಮುಂ ।
 ದಿನ್ನು ನಿನ್ನ ಯ ಹಾವುಗೆಗಳನು ।
 ನನ್ನ ಮನೆಯೊಳಗಿಟ್ಟು ಪೂಜಿಸುತಿರ್ದು ಜೀವನದ ॥
 ಬನ್ನ ಗಳನಡಗಿಸುವೆನೆಂದಾ ।
 ಸನ್ನುತನ ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದಸ ।
 ಮುನ್ನತದ ಸುಖವಾಂತನಾತನು ನಿಶೆಯೊಳಾಮಠದೇ ॥ ೩೦ ॥

ಉದಯದೊಳು ತನ್ನವರೊಡನೆ ಸಂ ।
 ಮುದದೊಳಾದೇಶಾಯಿ ತದ್ಗುರು ।
 ಪದಕೆರಗಿ ಪರಕೆಗಳ ಪಡೆಯುತೆ ಪಯಣದೊಳಗೆಡರು ॥
 ಒದಗದಂತಿರೆ ಬಂದು ಮನೆಯೊಳು ।
 ಪೊದಪಿನಿಂ ಪೂಜಿಸಲು ತೊಡಗಿದ ।
 ಸದಮಲದ ಹಾವುಗೆಗಳಿದುವರೆಗಿರುವವಾಗ್ಯಹದೇ ॥ ೩೧ ॥

ಇಂತುಮಲ್ಲದೆ ಹಂಚಿನಾಳ ।
 ಪ್ರಾಂತದೊಳು ಮಾರಿಕೆಯು ಬರಲದ ।
 ಶಾಂತವಾಗಿಸಲೂರವರು ತದ್ಗುರುವರನ ಪೆಸರಾ ॥
 ಅಂತರಂಗದೆ ನೆನೆದು ತೆಂಗುಗ ।
 ಳಂ ತರುತೆ ಮಠದಲ್ಲಿ ಗದ್ದುಗೆ ।
 ಯಂತಿಕದೊಳಿಟ್ಟುರ್ಚಿಸುವುದುಂ ನಡೆವುದಿದುವರೆಗಂ ॥ ೩೨ ॥

ಪೇಳಲೇನೀ ಬಗೆಯ ರೂಢಿಗೆ ।
 ಮೂಲಕಾರಣವಾದ ಲೀಲಾ ।
 ಜಾಲವನು ತಾನೆಂತೊ ನಡೆಸುತೆ ಹಂಚಿನಾಳವರ ॥
 ಪಾಲಿಸಿದ ಬಳಿಕಾರ್ತರಕ್ಷಣ ।
 ಶೀಲಗುರುತಾಂ ಚರಿಸುತಂ ಸುವಿ ।
 ಶಾಲಕೃಪೆಯಿಂ ಬಂದನಾಬ್ರಾಹ್ಮಯಟ್ಟಿಯೆಂಬೂರ್ದೇ ॥ ೩೩ ॥

ಗುರುವಿನಾಗಮನವದು ಬಡವಗೆ ।
 ಸಿರಿಯು ಬಂದಂತಾಗೆ ಮಂಗಳ ।
 ಕರದ ತದ್ವರ್ತನವ ಗೈದೂರವರು ಭಕ್ತಿಯೊಳು ॥
 ಪರಮ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದೆ ಕರೆತಂ ।
 ದಿರಿಸುತಂ ಮಠದಲ್ಲಿ ತಚ್ಚರ ।
 ವರನ ಸೇವೆಯೊಳಿರ್ದು ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಗೈಸಿದರು ॥ ೩೪ ॥

ಬಳಿಕೆ ಸನ್ನಿಧಿಗೈದ ಭಕ್ತಾ |
 ನಳಿಗೆ ವಾಂಛಿತಫಲವ ಪರಸುತೆ |
 ಬಳಿಯೊಳಿದಾರ್ಥಮರದ ಮಾಹೇಶ್ವರನ ನಿರುಕಿಸುತೆ ||
 ನಲವಿನಿಂ ನಿನ್ನೋರ್ದನಣುಗನ |
 ಸಲಿಸು ನಮ್ಮಯ ಸೇವೆಗೆಂದಾ |
 ವಿಲಸದಾತ್ಮಪ್ರಭೆಯ ಯೋಗಿಯು ಕೇಳಿ ಕಿರುನಗೆಯಿಂ || ೩೫ ||

ಚರಕುಲೇಂದ್ರನೆ ನಾನು ಮಕ್ಕಳ |
 ಸಿರಿಯ ಕಾಣದೆ ದುಃಖಕೊಳಗಾ |
 ಗಿರುವ ಪರಿ ನಿನ್ನಮಳ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಗೋಚರಿಸದಿಹುದೇಂ ||
 ದುರಿತಭಾಗಿಯು ನಾನು ಸಂತತಿ |
 ವಿರಹಿತನು ಸತ್ಪುತ್ರಫಲಮಂ |
 ಪರಸಿದೊಡೆ ಜನಿಸಿದ ಸುತನ ನಿನಗರ್ಪಿಸುವೆನೆಂದು || ೩೬ ||

ವಂದಿಸುತೆ ಮಠದಯ್ಯನೆರೆಯುತೆ |
 ಮುಂದೆ ನಿಲಲಾತನಿಗೆ ತಾಂ ದಯೆ |
 ಯುಂದೆ ಯೋಗೀಶ್ವರನು ಜನಿಸುವರುಭಯರಾತ್ಮಜರು ||
 ಮುಂದೆ ನಿನಗವರಲ್ಲದೋರ್ದನ |
 ನಂದನನ ನೀಂ ನಮಗೆ ಕೊಡಬೇ |
 ಕೆಂದು ಮಂದಸ್ತ್ರತಮುಖದೊಳೊರೆಯುತ್ತೆ ಪರಸಿದನು || ೩೭ ||

ಅಂದೆ ಸುತನುದಯಿಸಿದವೋಲಾ |
 ನಂದತುಂದಿಲನಾಗಿ ಗುರುವಿಗೆ |
 ವಂದಿಸುತೆ ಮಾಹೇಶ್ವರನು ಬಂದದನೊರೆದು ಸತಿಗೆ ||
 ಬಂದು ನಮ್ಮಯ ಮಠಕೆ ಶಿವಯೋ |
 ಗೀಂದುವಿಂತಾಶೀರ್ವದಿಸಿದುದು |
 ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯದ ಸತ್ಪಲವಿದೆನುತೆ || ೩೮ ||

ದಿನದಿನದೆ ನಿಜಮಠದೆ ತಾಂ ತ |
 ನ್ನಿನೆಯಳಿಂ ತಳ್ತಾಚರೋತ್ತಮ |
 ನನಘಸೇವೆಗೆ ತೊಡಗಿದನು ಮಠದಯ್ಯನಾಬಳಿಕೆ ||
 ಘನಮಹಿಮದಾಸ್ವಾಮಿಯಾವೂ |
 ರಿನ ಸುಭಕ್ತರು ಬೀಳ್ಗೊಡಲು ಬಂ |
 ದನು ಸೊಟಕನಾಳೆಂಬ ಸದ್ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ನಲವಿದೆ || ೩೯ ||

ಮಾನ್ಯ ಸೂರ್ತಿಯು ಬರಲು ತಮ್ಮಯ |
 ಪುಣ್ಯವೇ ಕಣ್ಣೆರೆದುದೆನುತಂ |
 ಗಣ್ಯರಾದಾವೂರ ಹಿರಿಯರು ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಬಂದು ||
 ಧನ್ಯರಾದೆವೆನುತ್ತೆ ತತ್ಪದ |
 ಪುಣ್ಯಧೂಳಿಯ ಹೊತ್ತು ಯೋಗಿವ |
 ರೇಣ್ಯನಾತನನಿರಿಸಿದರು ತಮ್ಮೂರ ಮಠದಲ್ಲಿ || ೪೦ ||

ಬಿಡದೆ ಸೇವಿಸಿ ಬೋಧೆಯನು ಸಲೆ |
 ಪಡೆದು ಮನವೆಳಸಿದುದ ಗುರುವಿಂ |
 ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಭಕ್ತಸಮೂಹವನು ಕಂಡು ||
 ಬಡತನದ ಬೇಗೆಯೊಳು ನಿರುತಂ |
 ಸುಡುವದೋರ್ವನು ಸೊನ್ನ ಗಾರನು |
 ತಡೆಯದೈತಂದಾಪರಾತ್ಪರನಡಿಗರಗಿ ನಿಂದು || ೪೧ ||

ಗುರುವೆ ನನ್ನಾಲಯದೆ ತುಂಬಿರು |
 ನರು ಕಿರಿಯ ಬಹು ತನುಜರವರನು |
 ಪೊರೆಯಲಾರದೆ ಬಡತನದೆ ಬಳಲುವೆನು ನೀನೆನಗೆ ||
 ಕರುಣದಿಂ ಪೇಳುವುದು ಸುಖದಿಂ |
 ದಿರುವ ವೃತ್ತಿಯನೊಂದನೆನುತಂ |
 ಕರವ ಮುಗಿಯಲು ತದ್ವಯಾಘನನಿಂತು ವಚಿಸಿದನು || ೪೨ ||

ನಿನ್ನ ವೃತ್ತಿಯ ಬಿಡದೆ ಮಕ್ಕಳ |
 ಸಣ್ಣ ರುಜೆಗಳಿಗಾಸುತರ ಕಿವಿ |
 ಗಿನ್ನು ಮುರುವನು ಹಾಕುತ್ತೈದೇ ಕಾಸುಗಳ ಕೊಳ್ಳವ್ವ ||
 ಪುಣ್ಯಕೃತ್ಯವ ನಡೆಸು ನೀನು |
 ತ್ವನ್ನ ಶಿಶುರೋಗಗಳು ಪೋಗುವ |
 ವನ್ನ ವಸ್ತ್ರಾದಿಗಳಿಗೂಣೆಯವಿರದು ನಿನಗೆಂದು || ೪೩ ||

ಒರೆಯೆ ತದ್ಗುರುವಾಕ್ಯಸುಮವನು |
 ಶಿರದೆ ಧರಿಸುತ್ತಕ್ಕಸಾಲಿಗ |
 ನುರು ಮುದದೆ ಮನೆಯೊಂದಿ ತೊಡಗಿದನಾಸುಕಾರ್ಯದೊಳು ||
 ಒರೆವೆನೇನೇನೊಂದು ಕೊರತೆಯ |
 ನರಿಯದಂತಿರೆ ಸುಖದೊಳಿರ್ಪರು |
 ತೊರೆಯದೆಯೆ ತತ್ಕೃತಿಯನಿಂದಿಗಮವನ ವಂಶಜರು || ೪೪ ||

ಇಂತು ಜನ್ಮೋದ್ಧಾರವೆಸಗುವ |
 ನಂತವಿಧ ಸತ್ಕಾರ್ಯಕವನಾ |
 ಶಾಂತಮೂರ್ತಿಯು ಬೋಧಿಸುತ್ತಾರವರಿಗಲ್ಲಿದೆ ||
 ತಾಂ ತೆರಳುತಾ ಸಿದ್ಧನಾಳಿಗೆ |
 ಸಂತಸದೊಳಾವೂರ ಗೌಡನ |
 ಚಿಂತಿತಾರ್ಥವನೀಯುತಾತನ ಗೃಹದೇ ನೆಲಸಿದನು || ೪೫ ||

ಗ್ರಾಮಣಿಯು ನಿಜತನುಮನವನಾ |
 ಸ್ವಾಮಿಸೇವೆಗೆ ಕೊಟ್ಟುದಲ್ಲದೆ |
 ಭೂಮಿಯೊಂದನು ಮಠದ ಮಾನ್ಯವನಾಗಿಸುತ್ತದನು ||
 ಪ್ರೇಮದಿಂದರ್ಪಿಸಲು ತನ್ನಿ |
 ಷ್ವಾಮಿ ಗುರುವವರಾದಿಯೊಳು ಗೈ |
 ನಾ ಮಹತ್ತರದನ್ನ ದಾನದ ಕೃತಿಗೆ ನೆರವಾಯ್ತು || ೪೬ ||

ಭೂಮಿದಾನವಿದೆಂದೊರೆದು ನಿ |
 ಸ್ವೀಮ ಭಕ್ತಿ ಸಮನ್ವಿತನಿಗಾ |
 ಗ್ರಾಮಣಿಗೆ ನಲ್ವರಕೆಯಿತ್ತೂರಖಿಳಭಕ್ತರಿಗೇ ||
 ಪ್ರೇಮದಿಂ ಸದ್ಬೋಧಿಯನು ಗೈ |
 ದಾ ಮಹಾಶಿವಯೋಗಿ ಸೈಪಿನ |
 ಧಾನುವಾದವರಾದಿ ಮಠಕ್ಕೆ ತಂದನಲ್ಲಿಯೊಳು || ೪೭ ||

ವಿಲಸಿತದ ತನ್ಮಠದೇ ನೆಲಸುತೆ |
 ನಲವಿನಿಂ ಭಕ್ತಿಯ ಸುತತ್ವವ |
 ತಿಳಿಸುತಂ ಭಕ್ತರ್ಗವರ ಮನದಿಷ್ಟುಗಳನಿತ್ತು ||
 ಸಲಹುವೀಕಾಯಕದೆ ಕಾಲವ |
 ಕಳೆಯುತಿರ್ದನು ಲಿಂಗಪೂಜಾ |
 ಮಳಸುಖಾಂಭೋನಿಧಿಗೆ ಚಂದ್ರಮನಾಗಿ ತದ್ಬೋಗೀ || ೪೮ ||

ಇತ್ತಲಾ ಬ್ಯಾಯಿಟ್ಟ ಮಠದ ಗು |
 ರೂತ್ತಮನು ಪಡೆದುಭಯ ತನುಜರಿ |
 ಗಿತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕವಿದ್ಯೆಯುನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣವ ಬಳಿಕೇ ||
 ನುತ್ಯಯೋಗೀಶ್ವರನ ಸನ್ನಿಧಿ |
 ಗಿತ್ತು ಹಿರಿಯಣುಗನನು ಪರಕೆಯ |
 ಪೆತ್ತು ಬರಲಾಂ ಪೊರಮಡುವೆನೆಂದೊರೆದು ನಿಜಸತಿಗೇ || ೪೯ ||

ನಂದನಾನ್ವಿತನಾಗಿ ಬಂದಭಿ |
 ವಂದಿಸುತೆ ಶಿವಯೋಗಿ ಚರಣಕೆ |
 ತಂದೆ ನಿನ್ನ ಯ ವರದೊಳೊಗೆದಿಪುಭಯ ತನುಜರೊಳು ||
 ಸುಂದರಾಸ್ಯನು ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಸುತನಿವ |
 ಸಿಂದು ನಿನಗರ್ಪಿಸಿದನೆನೆ ನಲ |
 ವಿಂದೆ ಗುರು ಬರಸೆಳೆಯುತಾ ತನುಭವನ ಮೈದಡವಿ || ೫೦ ||

ನೆರೆದವರ್ಗೀ ಮಗನೆ ಮುಂದಿನ |
 ಚರಪದಕ್ಕಧಿಕಾರಿಯೆಂಬುದ |
 ನೊರೆಯಲವರಚ್ಚರಿಯೊಳಾ ಬಾಲಕನ ಪದಕೆರಗಿ ||
 ನಿರುಕಿಸುತ್ತಾತನ ಸುತೇಜವ |
 ನುರುಮುದವನೊಂದುತ್ತೆ ತಾವುಪ |
 ಚರಿಸಿದರು ತಪ್ಪಿತೃಸುತರ ಕರೆದೊಯ್ದು ಮರದಲ್ಲಿ || ೫೧ ||

ಪರಕೆವೆತ್ತಾ ಮರದ ಮಾಹೇ |
 ಶ್ವರನು ತೆರಳಿದ ಬಳಿಕೆ ತತ್ಸುತ |
 ನುರುತರದ ನಿಷ್ಠೆಯೊಳು ಗುರುಸೇವೆಯನು ಮಾಡುತ್ತೇ ||
 ತೊರೆದು ನಿಜಸಿತ್ಯಜನರ ಮೋಹವ |
 ವಿರತಿಯೊಳು ಮನವಿತ್ತು ಜಂಗಮ |
 ಕಿರುವ ಸದ್ವೃತ್ತಿಯನು ತನ್ನೊಳು ಬೆಳೆಸತೊಡಗಿದನು || ೫೨ ||

ಹಿಡಿದ ನಿಜಗುರುಸೇವೆಯೊಳು ನಸು |
 ಬಿಡುವು ದೊರೆತೊಡನಿರದೆ ಮಠದೊಳ |
 ಗಡವಿಗೈತಂದಲ್ಲಿ ಮಡುವೊಳ್ ಮಿಂದು ಪೂಗಳನು ||
 ಸಡಗರದೆ ತಂದೊಂದು ನಿರ್ಜನ |
 ದೆಡೆಯೊಳಾತ್ಮಸುಲಿಂಗಪೂಜೆಗೆ |
 ತೊಡಗುತರ್ಚನಸುಖದೆ ಬಿರೆಯುತ್ತಿದ್ವನಾಸುತನು || ೫೩ ||

ನಡೆಯುವೀ ಪದ್ಧತಿಯ ಗುರು ತಿಳಿ |
 ದೊಡನೆಯಡವಿಸ್ವಾಮಿಯವನೆಂ |
 ದಿಡೆ ಪೆಸರನಾಬಾಲಕಂಗುಳಿದವರದೇ ಪೆಸರಿಂ ||
 ಮೃಡಸಮನ ಮರಿಗುರುವ ಕರೆಯಲು |
 ತೊಡಗಲಾತಗೆ ಗುರುವಿನಿಂದಂ |
 ಪಡೆದ ನಾಮವದಾವಗಂ ಸ್ಥಿರಮಾದುದಾ ಬಳಿಕೇ || ೫೪ ||

ಗುರುವಿನೊಳಗೆಂತಂತೆ ತನ್ನೊಳು |
 ವಿರತಿಯುಂ ಶಿವಯೋಗಮಹಿಮೆಯು |
 ಧರಿಯ ಭಕ್ತರಿಗಿತ್ತು ಬಯಕೆಯ ಪೊರೆವ ಶಕ್ತಿಯದುಂ ||
 ನೆರೆ ಸವ್ಯದ್ಧಿಯನೊಂದೆ ಮಠದೊಳು |
 ನಿರುತಮೆಸಗುವ ಕಾರ್ಯವೆಲ್ಲವ |
 ಹರಿಸದಿಂದಾ ಪಟ್ಟಶಿಷ್ಯನೆ ನಡೆಸತೊಡಗಿದನು || ೫೫ ||

ತನ್ನ ಸತ್ಪ್ರಾಯಕವ ಶಿಷ್ಯನ |
 ದಿನ್ನು ನಡೆಸುವುದರಿಯುತಾಸ |
 ನ್ಯಾಯ ಗುರು ಕರೆಯಿಸುತೆ ಗುರುಚರಮುಖ್ಯರಾದವರಾ ||
 ಸನ್ನುತರ ಗುರುಚರರ ಮುಂದ |
 ತುನ್ನತದ ಸಂಸ್ಕಾರವಾಗಿಸಿ |
 ತನ್ನ ಚರಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರವನಿತ್ತನಾತನಿಗೇ || ೫೬ ||

ಇಂತು ಜಂಗಮತಾಧಿಕಾರಾ |
 ಕ್ರಾಂತನಡವಿಸ್ವಾಮಿ ಭಕ್ತಜ |
 ನಾಂತರಂಗಸುಪೀಠಶೋಭಿತಮೂರ್ತಿಯಾಗಿರಲು ||
 ಶಾಂತಶಿವಗುರು ಮೊದಲೆ ನಿಜಲಿಂ |
 ಗಾಂತರದೊಳಗುವುದ ತಿಳಿಸಿ |
 ದಂತೆ ಬಂದ ಸುದಿನದೊಳ್ಳೆಕ್ಕವನೊಂದೆ ಲಿಂಗದೊಳು || ೫೭ ||

ನಾಡವರ ಕರೆಯಿಸುತಮನರೊಡ |
 ಗೊಡುತಡವಿಸ್ವಾಮಿಯೈಸಲೆ |
 ಮಾಡಿ ಮಠದೊಳು ಸಕ್ರಮದೆ ನಿಜಗುರುಸಮಾಧಿಯನು ||
 ಮಾಡಿಸಿದನಾರತಿಯನೆಲ್ಲರು |
 ಪಾಡುತಿಹ ಶುಭಗೀತೆಗಳ ದನಿ |
 ಕೂಡಿ ಮಂಗಳವಾದ್ಯರವದೊಡನೇರೆದಿಕ್ಕುಟಕೇ || ೫೮ ||

|| ಮುಗಿದುದು || ಒಟ್ಟು ಪದಗಳು || ೧೦೮೨ ||

॥ ಓಂ ಜಗದಾನಂದಕರವೃಷ್ಟಿಪ್ರದಾಯನಮಃ ॥

ಇಸ್ವತ್ತೈದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ:— ತುಂಗಮಹಿಮೆಯ ಗುರುಗಳೀರ್ವರು |
ಲಿಂಗದೊಳಗಡಗಿದ ಬಳಿಕೆ ಗುರು |
ಸಂಗಮೇಶ್ವರನೆಸಗಿ ನಲ್ಲಜ್ಜಗಳನೆಸೆಯುವನು ||

ದಿನದಿನಕ್ಕಟವೀಶಗುರುವಿನ |
ಮನದೆ ಪೆಚುವ ವಿರತಿ ತಾನಾ |
ತನಿಗೆ ಮಠದಧಿಕಾರಕೃತಿಯಿಂ ವಿಮುಖತೆಯನೀಯೇ ||
ಗುಣಸುವಿದ್ಯಾದಿಗಳನಾಂತಿ |
ಪ್ಪನಘಮಾಹೇಶ್ವರಸುತನನೋ |
ರ್ದನ ಸುಶಿಷ್ಯನನರಸಿ ಕರೆತಂದಾತನಿಗೆ ವಿಧಿಯಿಂ || ೧ ||

ಮಂಗಳಾಕರ ತದ್ಗುರುವು ತಾಂ |
ಜಂಗಮಸುಸಂಸ್ಕಾರವಾಗಿಸು |
ತಂಗಲಿಂಗಸುಯೋಗದನುಭವದಿರವ ಬೋಧಿಸುತೇ ||
ಭೃಂಗಕೀಟನ್ಯಾಯದಿಂ ಚರ |
ಪುಂಗವನೆ ತಾನಾದ ನಿಜಶಿ |
ಷ್ಯಂಗೆ ಶಿವನಾಮವನಿಡುತೆ ಗುರುಚರರ ಸಮ್ಪ್ರದೇ || ೨ ||

ಕೊಟ್ಟು ಮಠದಧಿಕಾರಮುದ್ರೆಯ |
ಕೊಟ್ಟು ನಲ್ವರಕೆಗಳ ಜಂಗಮ |
ಪಟ್ಟಮಂ ಗೈದಿರಿಸುತಾತನ ತನ್ಮಠದೆ ಬಳಿಕೇ ||
ಬಿಟ್ಟು ಜನಸಂಗವನು ತನಗಳ |
ವಟ್ಟಿಯೋಗಸಮಾಧಿಯೊಳೆ ಮನ |
ವಿಟ್ಟು ತಾನಾ ಹಂಚಿನಾಳಿನ ಮಠದೆ ನೆಲಸಿದನು || ೩ ||

ಪರಮಭಕ್ತಾವಳಿಯೊಡನೆ ನಿಜ |
ಗುರುವಿನಾಜ್ಞಾ ಸುಮಗಳನು ತಾಂ |
ಶಿರದೊಳಾಂತತಿಭಕ್ತಿಯಿಂ ಶಿವನಾಮಕಸ್ವಾಮಿ ||
ಗುರುಪರಂಪರೆಯಿಂದೆ ಬಂದಾ |
ನರಮಠದ ಸತ್ಯಾರ್ಯಕಿಶಿತುಂ |
ಕೊರತೆಯಾಗದ ತೆರದೊಳದ ನಡೆಸಲ್ಕೆ ತೊಡಗಿದನು || ೪ ||

ವೇಳಲೇನವರಾದಿಮಠದಾ |
 ಮೂಲಕರ್ತೃ ಫಲಾಶನನೆ ಭ |
 ಕ್ತಾಳಿರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಮೇಣ್ ಮೈವೆತ್ತು ಬಂದಿಂತು ||
 ಕೇಳಿದಿಷ್ಟವನಿತ್ತು ಜನತೆಯ |
 ಪಾಲಿಸುವನೋ ಎಂದು ಪಂಡಿತ |
 ರೋಳಿ ಬಣ್ಣಿ ಸುವಧಿಕಮಹಿಮೆಯನಚಿರಕಾಲದೊಳೇ || ೫ ||

ಪಡೆದು ಭಕ್ತರ ಚಿಂತಿತಾರ್ಥವ |
 ಕೊಡುವ ಚಿಂತಾಮಣಿಯೆನಿಸುತಂ |
 ಕಡು ಮುದದೊಳಾ ಸ್ವಾಮಿ ನಾಡೊಳು ಬೋಧಿಸುತೆ ಚರಿಸಿ ||
 ಪಿಡಿದ ಭೂತವನಾಂತ ರೋಗವ |
 ಬಡತನವ ಮೇಣ್ ಬಂಜೆತನವನು |
 ಪಡೆದ ಪಾಪವ ಕಳೆಯತೊಡಗಿದನಡಿವಿಡಿದ ಜನರಾ || ೬ ||

ನಲವಿನಿಂದೀತೆರದೆ ನಾನಾ |
 ಸ್ಥಲದೆ ಚರಿಸುತೆ ಧರ್ಮ ತತ್ವದ |
 ತಿಳಿವನುರೆ ಪೆರ್ಚಿಸುತೆ ನಾಡಿನೊಳೊಂದೆ ನಿಜಮಠವಾ ||
 ಬಳಕದೊಂದಬ್ಬ ದೊಳು ಮಳೆಯಾ |
 ಸುಳಿವೆ ಕಾಣದೆ ಜನತೆ ಭೀತಿಯ |
 ತಳೆಯುತಂ ಕ್ಷಾಮವದು ತಪ್ಪದೆ ಬರುವುದೆಂದರಿದು || ೭ ||

ಬಂದು ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಯಂಘ್ರಿಗೆ |
 ವಂದಿಸುತೆ ಮದ್ಗುರುವೆ ಮಳೆವನಿ |
 ಯೊಂದುಮುದುರದೆ ಗತಿಸುತಿರ್ಪುದು ಕಾರಕಾಲವಿದು ||
 ಮುಂದೆ ಗತಿಯೇನೆಮಗೆ ಬರವೈ |
 ತಂದೊಡೆಂದತಿ ಚಿಂತೆಯಾಗಿಹು |
 ದೆಂದು ಜನವೃಂದವದು ಮೊರೆಯಿಡೆ ಗುರುವೊರೆದನಿಂತು || ೮ ||

ತೊರೆಯಿರಿ ಚಿಂತೆಯನು ಮಳೆಯನು |
 ತರಿಸುವನು ಮಠದಾದಿಕರ್ತೃವು |
 ಭರದೊಳೆಂದುಸುರುತ್ತೆ ಸೈರಿಸವೇಳ್ಳು ಸರ್ವರಿಗೇ ||
 ಗುರುವರನು ಮುಗಿಸುತ್ತೆ ಮಜ್ಜನ |
 ಹರಸಮರ್ಚನಗಳ ಫಲಾಶನ |
 ಪರಮಯೋಗೀಶ್ವರಸಮಾಧಿಯ ಸಮ್ಮುಖದೆ ಕುಳಿತು || ೯ ||

ಪರಮಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಜಪಿಸು |
 ತ್ತಿರೆ ದಿನಾಂತದವರೆಗೆ ಗಗನಾಂ |
 ತರದೆ ಘನರವದೊಡನೆ ಮಿಂಚುವ ಮೋಡಗಳು ಕವಿದು ||
 ನಿರುಕಿಪರ ಸುಖಬಾಷ್ಪದೊಡನೆಯೆ |
 ಸುರಿದುದದ್ಭುತ ವೃಷ್ಟಿಯಾಗಳೆ |
 ಕೆರೆತೊರೆಗಳುರೆ ತುಂಬಿ ಹರಿದವು ನಾಡಿನಗಲದೊಳು || ೧೦ ||

ಅಂದು ತೆಂಗಾಯಿಗಳ ರಾಶಿಯ |
 ತಂದೊಡೆದು ಗೈಯುತ್ತಿ ಕಪ್ಪುರ |
 ದಿಂದೆ ದೀಪೋತ್ಸವನ ಮಂಗಳದಾರತಿಯನೆಸಗಿ ||
 ವಂದಿಸುವರಿಂ ತುಂಬಿ ಮಠದೊಳು |
 ಬಂದವರಿಗೆಡೆಯಿಲ್ಲದಂತಿರೆ |
 ಮಂದಹಾಸದೊಳಿಂತೊರೆದನಾಸ್ವಾಮಿ ಸರ್ವರಿಗೇ || ೧೧ ||

ಗುರುಕೃಪೆಯೊಳಾಯಿತ್ತಾಸುವೃಷ್ಟಿಯು |
 ಮರುವಗಲಿನೊಳು ತಳ್ಳು ಸರ್ವರು |
 ವಿರಚಿಸಿರಿ ಗಣತೃಪ್ತಿಯನು ಬೆಳೆ ಪೆರ್ಚುವುದು ನಿಮಗೇ ||
 ಗುರುಚರರೈರೊಳಿಟ್ಟ ಭಕ್ತಿಯು |
 ಪರಿಹರಿಸಿದುದು ಬರದ ಭೀತಿಯ |
 ನರಿವೊಡಾಸದ್ಭಕ್ತಿಗಾವುದು ಸಿದ್ಧಿಸದು ಜಗದೇ || ೧೨ ||

ಎಂದೊರೆಯೆ ಕೇಳ್ವ ಖಳರತ್ನಾ ||
 ನಂದದಿಂ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ಭೋಜನ |
 ದಿಂದೆ ಮರುದಿನದಲ್ಲಿ ಗಣಸಂತೃಪ್ತಿಯನು ಗೈದು ||
 ಎಂದಿನಂತಿರೆ ಮಠದ ಕೃತಿಗಳ |
 ನೊಂದ ಬಿಡದಂತಧಿಕ ನಿಷ್ಠೆಯ |
 ನೊಂದಿ ಗೈಯುತ್ತಿದರಾ ಗುರುಭಕ್ತರಾಬಳಿಕೇ || ೧೩ ||

ಭೂಮಹಿತನಾದಾಶಿವಾಖ್ಯಾ |
 ಸ್ವಾಮಿ ತಾನೊಂದನುಳದಿನದೊಳ್ |
 ಪ್ರೇಮದಿಂ ನಿಜಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಗೈವ ಕಾಲದೊಳೇ ||
 ಆ ಮಹಾಲಿಂಗದೊಳು ಬೆರೆದನು |
 ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರ್ಪಾತ್ಮ ಭಕ್ತ |
 ಸ್ತೋಮವನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಭಾರವ ವಹಿಸಿ ನಿಜಗುರುಗೇ || ೧೪ ||

ಬೆರಗುವಡೆದೀತೆರದೆ ಲಿಂಗದೆ |
 ಬೆರೆದುದನು ಕಂಡೂರಭಕ್ತರು |
 ಕರೆಯಿಸುತ್ತಟವೀಶಗುರುವನು ಹಂಚಿನಾಳಿಂದೇ ||
 ನೆರೆದ ಭಕ್ತವ್ರಜದೊಡನೆ ತ |
 ದ್ಗುರುಸಮಾಧಿಕ್ರಿಯೆಯ ಮುಗಿಸಿದ |
 ರುರುತರದ ಭಕ್ತಿಯೊಳು ಸಕ್ರಮದಿಂದೆ ಮಠದೊಳಗೇ || ೧೫ ||

ಬಳಿಕಮಡವಿಸ್ವಾಮಿ ತನ್ಮಠ |
 ದೊಳಗೆ ನಿಜಶಿವಯೋಗ ಸುಖಸಂ |
 ಕಲಿತನಾಗಿರುತಿಂತು ಕೆಲದಿನಗಳೆದು ನಾಡಿನೊಳು ||
 ಸಲೆ ಸುಭಕ್ತಿಯ ಪೆರ್ಚಿಸುವ ಕೃತಿ |
 ಗೆಳಸಿ ನಿಜಪದಧೂಳಿಯಿಂ ಭೂ |
 ತಲವ ಪಾವನವೆಸಗುತಂ ಸಂಚರಿಸತೊಡಗಿದನು || ೧೬ ||

ಈ ತೆರದೆ ಸಂಚರಿಸುತಂ ನಿ |
 ಧೂತದೋಷನು ತದ್ಗುರುವು ಸಂ |
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಮೆಣಸಿಗೆವೆಸರ ಸದ್ಗುಕ್ತೈತರಲು ||
 ಸಾತಿಶಯಭಕ್ತಿಯೊಳು ಜನಸಂ |
 ಘಾತವಾಗಮಿಸುತ್ತಿದಿಗೊಂ |
 ಡಾ ತಪೋಧನವಂದಿತನ ಕರೆತಂದು ಸಂಭ್ರಮದೇ || ೧೭ ||

ಇರಿಸುತಂ ತಮ್ಮೂರ ಮಠದೊಳು |
 ಪರಮಬೋಧೆಯ ಪಡೆಯುತಂ ತ |
 ದ್ವಿರತಿಮೂರ್ತಿಯಿನಾಂತು ವಾಂಛಿತಫಲವನೂರವರು |
 ನೆರೆ ಸಮರ್ಪಿಸೆ ಕಾಣಿಕೆಗಳನು |
 ನಿರುಕಿಸುತೆ ತನ್ಮಠದ ಮಾಹೇ |
 ಶ್ವರನ ತೋಟವ್ವಯ್ಯನನು ತದ್ಗುರುವೊರೆದನಿಂತು || ೧೮ ||

ಸತಿಯೊಡನೆ ನೀಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ |
 ಪ್ರತಿದಿನದೆ ಗುರುಚರರ ಸೇವಾ |
 ವ್ರತವ ಗೈದುದರಿಂದೆ ತತ್ಪಲವಾಗಿ ಜನಿಸಿರ್ಪಾ ||
 ಸುತರೊಳೀರ್ಪರೊಳಿಮ್ಮ ಮಠದಧಿ |
 ಪತಿಯನಾಗಿಸಲೆರಡನೆಯ ಸ |
 ನೃತಿಯುತನ ತನುಭವನ ಕೊಡವೇಳ್ಳೆಂದಿನಲು ನಗೆಯಿಂ || ೧೯ ||

ಗುರುಚರರ ಕೃಪೆಯಿಂದೆ ತಮಗಾ |
 ಗಿರುವ ತರುಳರ ಪರಿಯನರಿದಿಂ |
 ತೊರೆದುದಕ್ಕಚ್ಚರಿಯನೊಂದುತ್ತಾಮಹೇಶ್ವರನು ||
 ದರಹಸಿತಮುಖನಾಗಿರುವ ತ |
 ದ್ವುರುವಿನಡಿಗಿರಗುತ್ತೆ ನಿಮ್ಮಯ |
 ಪರಕೆಗಳ ಸತ್ಪಲವನಿಮಗರ್ಪಿಸುವ ಭಾಗ್ಯವಿದು || ೨೦ ||

ದೊರೆದುದಕೆ ನಾಂ ಧನ್ಯನೆನುತಂ |
 ತ್ವರಿತದಿಂ ತನ್ನಣುಗರನು ತಾಂ |
 ಕರೆದುತಂದಾ ಪರಮನಡಿಗಿರಗಿಸಲು ಚಿಕ್ಕವನ ||
 ಪರಮಮುದದಿಂ ನೋಡುತ್ತಾತನ |
 ಶಿರದೆ ಹಸ್ತವನಿಟ್ಟು ಪರಸುತೆ |
 ಯಿರಲಿ ನಮಗೀವಟುವು ಜಂಗಮಪದಕೆ ತಕ್ಕವನು || ೨೧ ||

ಎಂದೊರೆಯುತ್ತಾಬಾಲಕನ ತಾ |
 ಯ್ತಂದೆಗಳಿಗಂ ಬಂದ ಭಕ್ತರ |
 ನೃಂದಕಂ ವಾಂಛಿತಫಲಂಗಳನಿತ್ತು ತದ್ಗುರುವು ||
 ಬಂದನವರಾದಿಗೆ ಮಹಾಮುದ |
 ದಿಂದೆ ತನ್ನೊಡಗೊಂಡು ತಾಂ ಪೂ |
 ಕ್ಷೇಂದುವದನದ ಸಂಗಮೇಶ್ವರನಾಮದಾ ಸುತನಾ || ೨೨ ||

ಬಳಿಕೆ ಮಠದೊಳು ಸಂಗಮೇಶ್ವರ |
 ನಲಘುಭಕ್ತಿಯೊಳಾತ್ಮಗುರುನಿ |
 ಮುಳಪದಾಬ್ಜದ ಸೇವೆಯಾಸುಖವೆಂಬ ಮಧುವೀಂಟಿ ||
 ನಲಿನ ಷಟ್ಪದನಾಗಿರುವುದನು |
 ತಿಳಿದ ಭಕ್ತರು ತದ್ವಟುವಿನೊಳು |
 ಬಳಿಯುವಾ ಗುರುಭಕ್ತಿಯನು ಸಲೆ ಪೊಗಳತೊಡಗಿದರು || ೨೩ ||

ಬೆಳಗುವೀ ಗುರುಭಕ್ತಿಯೊಡನೆಯೆ |
 ಬಳಿಯುತಿರುವಾ ಮುಖ್ಯಶಿಷ್ಯನ |
 ತಿಳಿನಡೆಯ ಕಂಡಧಿಕಮುದವಾಂತಿರುವ ತದ್ಗುರುವು ||
 ಬಳಿಕೆ ಸದ್ಗುರುಜಂಗಮರ ಸಂ |
 ಕುಲವ ಭಕ್ತಮಹೇಶಮುಖ್ಯ |
 ಕಳುಮನುರೆ ಕರೆಯಿಸುತೆ ಶುಭಸಮ್ಮಿಳಿತದಿನಸದೊಳು || ೨೪ ||

ಗುರುಚರರ ಸಮ್ಪ್ರದೇ ವಿಧಿಯಿಂ |
 ಚರಸುಸಂಸ್ಕಾರವನು ಮಾಡಿಸಿ |
 ಪರತರದ ಲಿಂಗಾಂಗಸಮರಸದಿರವ ಬೋಧಿಸುತೇ ||
 ಪರಮಜಂಗಮಪಟ್ಟವನು ಕೊ |
 ಟ್ಪುರುಮುದದೆ ನಲ್ಲರಕೆಗಳ ನಿ |
 ತ್ತಿರದೆ ಸರ್ವರ ಸತ್ಕರಿಸಿ ತಣಿಸಿದನು ತದ್ಗುರುವು || ೨೫ ||

ಇಂತು ಮಠದಧಿಕಾರವನು ಶು |
 ದ್ಧಾಂತರಂಗದ ಶಿಷ್ಯಗಿತ್ತು ನಿ |
 ರಂತರದೆ ನಿಜಲಿಂಗಪೂಜಾಧ್ಯಾನದೊಳು ಬೆರೆದು ||
 ಶಾಂತಿಮಯನಾಗಾರ್ಪ ಗುರುವರ |
 ನಂತಿಕದೊಳಿದಾರ್ಪತನನು ಬಿಡ |
 ದಂತೆ ಸೇವಿಸುತಿದರ್ಪನಾ ವರಸಂಗಮೇಶ್ವರನು || ೨೬ ||

ವಿರತಿಯೊಳ್ ಪ್ರಭುದೇವರಂದದೊ |
 ಳಿರುವ ಗುರುವಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯೊಳು ಬಸ |
 ವರಸನಂತಿರುತ್ತಿಂತು ಸೇವೆಯ ಗೈಯೆ ಶಿಷ್ಯನು ತಾಂ ||
 ಪರಿಕಿಸಲ್ಪಿವರೊಡಲುಗಳು ತಾ |
 ವೆರಡೆನಿಸಿದೊಡನಾತ್ಮವೊಂದಾ |
 ಗಿರುವುದೆಂದುಭಯರನು ಬಣ್ಣಿಸುತಿದರ್ಪರಿದವರು || ೨೭ ||

ಕಳೆಯೆ ಕೆಲದಿನವೊಂದು ಶುಭದಿನ |
 ದೊಳು ತದಟವೀಶ್ವರನು ಲಿಂಗವ |
 ನೊಲವಿನಿಂ ಪೂಜಿಸಿದ ಬಳಿಕದರಲ್ಲಿ ಬಯಲಾಗೇ ||
 ಬಳಿಯೊಳಿದಾರ್ಪಸಂಗಮೇಶನು |
 ತಳುವದೆಯೆ ಕರೆಯಿಸುತೆ ಭಕ್ತಾ |
 ವಳಿಯನವರಿಂ ತಳ್ತು ನಿಜಸದ್ಗುರುಸಮಾಧಿಯನು || ೨೮ ||

ಭಕ್ತಿಮಿಗೆ ಪೂರೈಸಿ ತಾಂ ಶಾ |
 ಸ್ತೋತ್ರವಿಧಿಯಿಂ ಬಳಿಕಮಾ ಸುವಿ |
 ರಕ್ತ ಮೂರಿಯು ನಿಜಮಠದ ಸದ್ಗುರುಪರಂಪರೆಯಾ ||
 ಭಕ್ತರಕ್ಷಣಕಾಯಕವನಾ |
 ಸಕ್ತಿಯಿಂ ಕೈಕೊಂಡು ನಾಡಿನ |
 ಭಕ್ತರಿಗೆ ಬಸವಂಥನಂತಿರೆ ನುತ್ಯನಿಸಿದನು || ೨೯ ||

ಕಾಲದೇಶಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಕ್ಕವಿ |
 ಶಾಲವಿದ್ಯಾಬುದ್ಧಿಭಕ್ತಿಸು |
 ಶೀಲಗಳು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಬರಲನುಕೂಲಕಾರ್ಯಗಳಾ ||
 ಜಾಲದೊಳು ತೊಡಗುವುದೆ ಜಂಗಮ |
 ಲೀಲೆಯೆಂದರಿದಾ ಮಹಾಕರು |
 ಣಾಳುಮೂರ್ತಿಯು ಮಾಡುತಿದನು ತನ್ನ ಕಾಯಕವ || ೩೦ ||

ಬಿಡದೆ ತಾಂ ಪ್ರತಿವರ್ಷದೊಳು ಸಲೆ |
 ನಡೆಸುವಾ ಮಠದಾದಿಗುರುವಿನ |
 ಸಡಗರದ ಮಂಗಳರಘೋತ್ಸವಕಾಲದೊಳು ನೆರೆದ ||
 ಬಡಜನರಿಗನ್ನಾದಿಗಳನುರೆ |
 ಕೊಡುತೆ ವಿದ್ಯಜ್ಞನರ ಸಭೆಗಳ |
 ನಡೆಸಿ ಧಾರ್ಮಿಕಬೋಧೆಗಳ ಮಾಡಿಸುವನಾಸ್ವಾಮಿ || ೩೧ ||

ಇಂತುಮಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಮಠದೇ ನಿ |
 ರಂತರದೆ ದಾಸೋಹಮೆಂಬ ಸು |
 ಶಾಂತಿಭಾವದೊಳೆಯುವನ್ನೋದಕವೆ ಮೊದಲಾದ ||
 ಸಂತರೋಪ್ಪವ ಕಾರ್ಯಗಳ ನಲ |
 ನಾಂತು ನಡೆಸುತ್ತವಿಳಭಕ್ತಜ |
 ನಾಂತರಂಗಧ್ಯೇಯಮೂರ್ತಿಯೆ ಆಗಿ ಬೆಳಗುವನು || ೩೨ ||

ಈ ಪರಿಯ ಧಾರ್ಮಿಕಕೃತಿಯ ಗೌ |
 ರೀಪತಿಯೆ ಮಾಡಿಸುವನವನ |
 ಶ್ರೀಪದದ ದಾಸೋಹಮೆಂಬ ಸುಭಾವದಿಂದಿದು ||
 ಕೋಪತಾಪಾದಿಗಳಿಗೆಡೆಗೊಡ |
 ದಾಪವಿತ್ರಸ್ವಾಮಿ ಭಕ್ತಿಕ |
 ಲಾಪನಾಗಿಯೆ ಪೂಜ್ಯತಮನೆನಿಸುತ್ತೆ ಮೆರೆಯುವನು || ೩೩ ||

ವಿಳಸಿತದ ಬಳ್ಳಾರಿಪುರಮಂ |
 ಡಲದೆ ಲಿಂಗಾಂಗಿಗಳ ಸೌಖ್ಯದ |
 ನೆಲೆಯೆನಿಸಿ ಮೆರೆವೇಳುಬೆಂಚೆಯೆನಿಪ್ಪ ಗ್ರಾಮದೊಳು ||
 ತೊಳಪ ಗುರುಮಠದೊಡೆಯರಾಗಿ |
 ಜ್ವಲಿತಗುಣದಿಂ ಕೀರ್ತಿವೆತ್ತ ವಿ |
 ಮಳಸುನದ ನೀಲಾಂಬಿಕಾನಯನಾರ್ಯರಾತ್ಮಜನು || ೩೪ ||

ಮಿಸುಪ ಬಳ್ಳಾರಿಯೊಳು ಸಂಸ್ಥಾ |
 ಪಿಸಿದ ತದ್ವರವೀರಶೈವದ |
 ವೆಸರಿನಿಂ ರಾಜಪಕಲಾಶಾಲೆಯೊಳು ಶಿಕ್ಷಕನು ||
 ಅಸಮ ಹರಗುರುಚರಕೃಪಾಗತ |
 ಲಸಿತ ಕವಿತಾನಂದದಿಂ ಶೋ |
 ಭಿಸುವ ನಾಗೇಶನು ವಿರಚಿಸಿದನೀ ಪುರಾಣವನು || ೩೫ ||

ಶಾಲಿನಾಹನ ಭೂವರನ ಶಕ |
 ಕಾಲದಾ ಹದಿನೆಂಟುನೂರರ |
 ಮೇಲಿನೆಪ್ಪತ್ತಿರಡನೆಯ ತದ್ವಿಕ್ಯತಿವತ್ಸರದೇ ||
 ಕೀಲಿಸಿದ ಮಾರ್ಗಶಿರದಾ ಸುವಿ |
 ಶಾಲಬಹುಳದ್ವಾದಶೀತಿಥಿ |
 ಮೇಳಕದ ಭೃಗುದಿನದೆ ಮುಗಿದುದು ಕೃತಿಯ ರಚನೆಯಿದು || ೩೬ ||

ಮುಗಿಯದಿರ್ಕೆ ಸುಭಕ್ತಜನರಾ |
 ನಗಮೆಳಸಿದುದನೀವ ಶಿವಯೋ |
 ಗಿಗಳೊಡೆಯನೀ ಸತ್ಯಭಯನಾಲಿಸುವ ಪುಣ್ಯವದು ||
 ಮುಗಿಯದಿರ್ಕೆ ಫಲಾಶನಸ್ವಾ |
 ಮಿಗಳ ಮಠದುನ್ನತದ ಮಹಿಮೆಯು |
 ಜಗದ ಸೃಷ್ಟಿಯದಿರುವವರೆಗಾ ಶಿವನ ಕರುಣದೊಳು || ೩೭ ||

ಮಂಗಳವು ಚರಪುಂಗವಗೆ ಸ |
 ನ್ತ್ರಂಗಳವು ಗುರುಲಿಂಗ ರೂಪಗೆ |
 ಮಂಗಳವು ಶಿವಯೋಗಯುಕ್ತ ಫಲಾಶನ ಪ್ರಭುಗೇ ||
 ಮಂಗಳವು ತಚ್ಚರಿತವಿದಕೆ ಸು |
 ಮಂಗಳಮದಕ್ಕೀ ಪುರಾಣದ |
 ಮಂಗಳಶ್ರವಣವನು ಗೈವ ಸಮಸ್ತಭಕ್ತಗೀ || ೩೮ ||

೨೩೮

ಶ್ರೀ ಫಲಾಹಾರಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರಪುರಾಣವು

ಮಂಗಳವು ಮಠದಖಿಳಭಕ್ತಜ |
ನಂಗಳಾತ್ಮವೆ ಆಗಿ ಶೋಭಿಪ |
ಸಂಗಮೇಶ್ವರನಾಮಕಶ್ರೀಸ್ವಾಮಿಗಳ ಪದಕೇ ||
ಮಂಗಳವು ನಿಜಗುರುಪದಾಂಬುಜ |
ಭೃಂಗನೆನಿಸುತೆ ಶಾಂತಿಗುಣದಿಂ |
ಕಂಗೊಳಿಪ ಶಿವಮೂರ್ತಿನಾಮಸ್ವಾಮಿಯಡಿಗಳಿಗೇ || ೩೯ ||

|| ಮುಗಿದುದು || ಒಟ್ಟು ಪದಗಳು ||೧೧೨೧||

|| ಶ್ರೀ ಫಲಾಹಾರಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರಪುರಾಣವು ಮುಗಿದುದು ||

|| ಶು ಭ ನು ಸ್ತು ||

ಒಪ್ಪೋಲೆಯು

ಪುಟ	ಪಂಕ್ತಿ	ತಪ್ಪು	ಒಪ್ಪು
೭	೧೪	ಅದರೊಳಿಸಚ್ಚರಿತೆಯನು	ಅದರದೊಳಿಚರಿತೆಯನು
೧೦	೩೦	ಏರುತ	ಯೇರುತ
೧೧	೧	ಮಂಗಳಾಚರಣ ಸಂಧಿ	ಒಂದನೆಯ ಸಂಧಿ
೧೧	೩೦	ಶರಣಾಚಾರ್ಯರುಂ	ಶರಣರಾಚಾರ್ಯರುಂ
೧೩	೧	ಮಂಗಳಾಚರಣ ಸಂಧಿ	ಒಂದನೆಯ ಸಂಧಿ
೪೪	೫	ಯಾತ್ರಕ	ಯಾತ್ರಿಕ
೪೪	೨೩	ವೆಸರಂ	ವೆಸರಂ
೪೫	೪	ವಿಮಳ	ದಮಳ
೫೨	೧೭	ದುರಿವಾಯ್ತೆ	ದರಿವಾಯ್ತೆ
೫೬	೨೬	೨೬ಳ	೨೬ಳ
೬೧	೧೦	ನೋಡಿ	ಪಡೆದು
೬೪	೩೧	ಪುಸ್ತಕದೆ	ಮಸ್ತಕದೆ
೭೦	೩	ನಿಂಬುಗೊಂಡಿದೆ	ನಿಂಬುಗೊಂಡಿದೆ
೭೦	೮	ಇಂತೆನಿತೊ	ಇನಿತೆನಿತೊ
೭೪	೯	ಯೋಗದೆ	ಯೋಗದೆ
೭೪	೨೪	ಸಿದ್ಧ ರಸ	ಸಿದ್ಧ ರಸ
೯೦	೫	ನಾದ್ಭುತ	ನದ್ಭುತ
೯೦	೨೦	ಧಾನ್ಯ	ಧ್ಯಾನ
೯೦	೨೫	ಧಾದದಿಂ	ಧಾನದಿಂ
೯೨	೨೫	ತಸ್ತಿ	ತ್ಯಸ್ತಿ
೯೭	೨೬	ಮಾನಿನೀಯ	ಮಾನನೀಯ
೯೮	೭	ಬೇಡಿದನು	ಬೇಡಿದನು
೯೮	೨೮	ಸದ್ವೃತ್ತಳೆನಿಸಿದ	ಸದ್ವೃತ್ತಳೆನಿಸಿದ
೧೦೦	೨೩	ತಮ್ಮೋ	ತಮ್ಮು
೧೦೧	೪	ಗುರುವೇ	ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಾ
೧೦೨	೫	ದಿಟ್ಟಗ	ದಿಟ್ಟಗ
೧೦೫	೧೦	ತಿರ್ಥ	ತೀರ್ಥ
೧೧೬	೮	ಸತ್ಕಿಯೆ	ಸತ್ಕ್ರಿಯೆ
೧೨೪	೧೪	ಪಡ್ವೇ	ಷಡ್ವೇ

ಪುಟ	ಸಂಕ್ತಿ	ತಪ್ಪು	ಒಪ್ಪು
೧೪೩	೪	ಮನೆ	ವನೆ
೧೪೬	೨೭	ನನ್ನ ಘ	ನ್ನ ನಘ
೧೫೦	೩೦	ನೊಂದಿರಲುತ	ನೊಂದಿರಲ್ಯಾ
೧೫೪	೧೨	ಸಮದಲ್ತಿ	ಸಮರಲ್ತಿ
೧೫೫	೬	ನೀ	ನೀಂ
೧೫೭	೧	ಹದಿನೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ	ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ
೧೫೭	೨೬	ಪರುಷ	ಪರುಸ
೧೫೮	೩೦	ತಜ್ಞಾಞ	ತಾಂ ಜ್ಞಾ
೧೬೧	೧೦	ಭೂಮಿ	ಭೂಮಿಯ
೧೬೪	೨೬	ಮುಗ್ಧ	ಮುಗ್
೧೭೦	೧೦	ಗೆರೆಯುತೆ	ಗೊರೆಯುತೆ
೧೭೧	೧೨	ಮೇಲೆನಿಸಿತಂ	ಮೇಲೆನಿಸುತಂ
೧೭೨	೩	ತದ್ಗುರ	ತದ್ಗುರು
೧೭೫	೩೦	ಕೊಂಡಾ	ಕೊಂಡಾ
೧೭೬	೧೩	ನಲ್ಲಿರುವ	ನ್ನಲ್ಲಿರುವ
೧೮೦	೧೭	ಕಾಶ್ವರ್ಯ	ಕಾಶ್ವರ್ಯ
೧೮೬	೩೦	ಮೋಹಿ	ಮೋಹಿ
೧೯೩	೨೦	ದೋರೆ	ದೋರೆ
೧೯೫	೧೭	ಖಡ್ಗಗಳೆಂದ	ಖಡ್ಗಗಳೆಂದೆ
೧೯೬	೨೨	ಮೆಲಿಟ್ಟ	ಮೇಲಿಟ್ಟ
೨೦೩	೨೦	ಯೋಗಿ	ಯೋಗಿ
೨೦೪	೨೪	ವಿಸುಪ	ವಿಸುಪ
೨೧೨	೧೬	ತ್ಥಲದ	ತ್ತಲಘು
೨೧೩	೧೯	ಸತ್ತ್ವಿಯೆ	ಸತ್ತ್ವಿಯೆ
೨೧೪	೨೨	ಶಿವ	ಶಿವ
೨೧೬	೧೦	ಯುರು	ಯುರೆ
೨೨೬	೧೨	ಸುಡವ	ಸುಡುವ
೨೨೭	೨೮	ಧಾರ್ಮಿಕ	ಧಾರ್ಮಿಕ

ಮುದ್ರಣ ನಡೆದಿರುವಾಗ, ನಡುವೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಕೆಲವು ತಪ್ಪುಗಳು ತಿದ್ದಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಆ ತಪ್ಪುಗಳು ತಿದ್ದಲ್ಪಡುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮೊದಲು ಮುದ್ರಿತವಾದ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೇ ಉಳಿದಿರುತ್ತವೆ. ಆ ತಪ್ಪುಗಳು ಯಾವ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಬರುವವೋ ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳಲೆಂದು, ಆ ತಪ್ಪು-ಒಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ಒಪ್ಪೋಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿರುತ್ತದೆ.

